

نەصورەت ئابو مەدەن ئىكرەدى

شىعەر

ENGESE
Ensemble National pour la Gestion des Services

تا ماته می گول... تا خوینی فریشته

منتدی اقرا الشافی

به ختیار عه لی

www.iqra.ablamontada.com

کۆی بعره مه شیعریه کان

٢٠٠٤-١٩٨٢

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

براي دائلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافى)

بۆدابهزانەى جۆرهىا كۆتیب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

لەکتەب (کوردی ، عربی ، فارسی)

تا ماته می کول ...
تا خوینی فرشته
به اختیار علی

کزی برمه مه شیعریه کان
۱۹۸۲ - ۲۰۰۴

ناوہندی روښنښیریی و هوڼه‌ریی نه‌ندیشه
به‌پڼوه‌بری چاپ و ښوکرډنه‌وه: ډانا مه‌لا جه‌سه‌ن
به‌پڼوه‌بری هوڼه‌ری: باسم ره‌سام

ناوی کتیب: تا ماته‌می گول... تا خوینی فریشته

ناوی نووسه‌ر: به‌ختیار علی

بابه‌ت: شیعر

نوبه‌تی چاپ: سپته‌م ۲۰۱۴

چاپخانه: رجایی/ تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) ډانه

نرخ: (۱۱۰۰۰) دینار

ژماره‌ی سپاردن: له به‌پڼوه‌برایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان

ژماره (۲۲۲۸) سی سالی (۲۰۱۳) سی پېډراوه.

ISBN: 978-1-63068-955-1

ماڼی نهم به‌ره‌مه پارېزراوه. به‌بی رمزامه‌ندی نووسه‌ر، هیچ‌کس و کتیبخانه و چاپخانه‌یه‌ک له
ناوه‌وی ولات و دهره‌ویدا ماڼی کوپیکردن یان له چاپډانه‌وه نهم کتیبه‌ی نییه. هه‌روه‌ا کس
ماڼی نه‌وی نییه بی رمزامه‌ندی نووسه‌ر نهم به‌ره‌مه یان به‌شیکس بڅاته سه‌ر توری نینته‌رنیت
یان له شیوه‌ی CD و کتیبی خوینراوه‌دا بو مه‌یه‌ستی بازرگانی توماریکات. به پیڅه‌واڼه‌شه‌وه
روو به‌رووی به‌رپرسیارنیتی یاسایی ده‌بیته‌وه.

ناوہندی روښنښیریی و هوڼه‌ریی نه‌ندیشه/ نه‌ندیشه بۆ چاپ و ښوکرډنه‌وه

سلیمانی-شه‌قامی مه‌وله‌وی-ته‌لاری سیروانی نوی-نه‌ومی چواره‌م

www.endeshe.org • andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

پیراست

۷	کتیبی پیاوکوزان
۴۱	جه لاد
۸۱	دهرگاگان
۱۱۵	عه شق
۱۳۷	که رنه فال
۱۵۷	شار
۱۹۳	گونه
۲۱۹	نای له و پوزگارہ خوشانه
۲۳۹	هاواره کانی نه هریمه ن
۲۵۵	گه رانه وه
۲۶۷	نیشتمان
۳۰۳	بوهمی و نه ستیره کان
۳۸۵	نیشکردن له دارستانه کانی فیرده وسدا

کتیبی پیاوکوژان

نيچير و تاريخي

سهرکهن، که گول رښ داديت، ساتي مردني هاتووه
 که خونچه شهرمنه کاني دل دوهوړن
 بهقه د ژماري پهره کانيان، زمان له خوښ نزيکبوته وه
 بازندهک به نه نندازي دووري نيوان دلي خوټ و شهو، به دوهوري نه م
 نيچيرمدا بکيشه، که هيچ له نزيکبوونه وي کات تيناگات
 هيچ بازندهک نابينيت چهقه که ي ژيان نه بيت
 نه و نيچيردي چرکه به چرکه شهو به سهوزي له دره خته کان دهکاته وه.
 له نيو مليونه ها بازنده دا خهوتووه و دهيت: ژيان بهرديکه کهوتوته نه م
 گومه تاريخه وه.

تو که به هيمني توزي سهر گياني شهو دهته کينيت
 تهماشاي بهرگي کتيبي نه م بيدهنگيه هووله دهکيت
 دهترسيت خويندنه وي نه م نايه تانه ي ناو دلت دهنگي بيت
 دهترسيت ته لاي نه م تيرامانه له خوښ گيا خه بهر بکاته وه
 گيا که دهيت: نارام به، سهوزي من له ناسمان بهر ينتره
 گيا که نوبهري خه ياله کاني خوټ خستوته سهر گياني نه م پياوه

تو بونه وي گيا خه بهر نه که يته وه، دهيت نه نوويت. دمست به سهر بالي ته زيوي
 نه م بالنده بچوکانه دا بينه (که گومانت لينده کهن)

دهستبخه ره سهر لیوی نهو نهستیرانهی که دهلین: تو کییت؟
 پیرسه نیچیریکتان نهبینیوه، له تاریکیدا ژبان فریودمدات؟
 پیرسه ژبانیکتان نهبینیوه، له تاریکیدا پهل بو غه زهل دریزد مکت؟
 بلن: نهو نیچیره نامورادیی منه، دهلیلی رنگا که سنه زانه کانی منه
 نهو ده رگای به یانییه شوومه کانی باغ ده زانیت
 نهو کلیلی من... بو دوزینه وهی ژبان خه وتوووه کانی ناو کیلکه
 نهو قوقلی من... له سهر پاشه کشیی نیوارانی پهره سیلکه
 من نیستا له تاریکیدا، له بن دره ختیکدا خشته بو جهنگه کانم ده کهم.
 ده ترسم خه نجه ره کانم بهم خوینه پازینه بن
 بلین: نهو برینه، بونی نه فره تی لیتایه ت
 ده ستم بلیت: پیسه داوه تی نهو قوربانیه، که تاریکی هیشتا جه لالی
 نه کردوووه.

جه لالمکه نهی شهو، خو له میشی نهو روجهی، من نه ییبه، با ده بیات
 جه لالمکه نهی ناو، هه لمی نهو جهسته یه ی، من نه یچیژم، ناسمان
 ده یچیژیت.

جه لالمکه له زه تی تالی نهو گیانه ی، من نه ینو شم، له یادده چیتته وه
 با رهو ابیت قفلی نهو ژبان نارامه بشکینم
 با رهو ابیت له ساتی مردندا من و نهو هه ردوو کمان بگرین،
 من هاوار له دوا نه عه رته ی مهرگ بکه م
 ده ست به دوا په رژی نی ژبان وه بگریت
 نهو بلن: ناخ... نهی زینده گی جوان
 من بلیم: ناخ... نهی خوماری مردن
 نهو بلن: هاوار... نهی به یانی هاوار

من بَلِّيم: هاوار... ئەى شەو هاوار
ئەو ئامیزم پىبابكات و بَلِّيت: دەخيل، ئەى خوين
من ماچىبەكم و بَلِّيم: دەخيل ئەى خەنجەر.

نوميد و پياوگوزان

چ ساردە، ئەم بىرکردنەوويە لە تۆ، كە من لە دوا دەرگای پوچى
هاتمەدەرى و جگە لە سيويكى تال، هيچى دىكەم بە ستوونى ئەو
درەختە رەشانهووە نەدى.

چ ئاگرە، ئەم خەياڵە لە تۆ، كە تۆ لە يەكەم دەرگای خەونەووە
هاتیتەدەرى و جگە لە سەدەفنىكى پر ئوميد هيچى دىكەت لەو خاكانەووە
نەهينا.

رۆژگارێك پىرىك لەنيوان من و دونيادا دەووستا و دەيگوت:
«باسى ئوميدم بۆ مەكە، ئوميد ميتائىكە بەدەگمەن زرينگەى ديت»

منيش بە شارەكاندا دەرگەرام... دەمبيست
قومرى هيندە بەتام باسى مردنى خوى دەرکرد
(من باوەرم بە هيچ نەما).
داليا هيند سەير باسى خۆسووتانى خوى دەرکرد
(گوتەم: با دەست لە خەيالات هەنگرم)

پاسارى بە جوړى دەيگوت: نەمكوژيت، نافرەم
(گوتەم: ئىدى گوناھى من چيپە ئەى خودا؟)

تۆ ئەی ئومید، ئاوەکان تووشی دوودتی دەکەیت
 ناخر تیشک خەو بە چ کەمالتیکی دیکەووە ببینی؟
 بە ئارەزووی چ سەفەرێک، لە دەرگای باغچە بچین بەو دیودا؟
 بە نیازی چ ئیوارەییەک، بۆ ئەخانەیی ئەم رۆژانە تیکەدەین؟
 بۆ چ دڵنەواییەک، ئەم هەموو زامە لە خۆمان زویرکەین؟
 ئەی ئومید واز لە هێمنی ئەم گەردونە بێت
 واز لە ئەندازەیی ئەم بازارانە و لە پێوانەیی خەیاڵی ئەم گولانە بێت
 دەست لە خۆتەمیشی ئەم باغە مردوانە هەلگرە
 دەست لە یەخەیی ئەم باغەوانە خەوتوو هەلگرە
 بۆ هیچ پشووێکی کورت و درێژ، پرگالی ئەم بازنیەمان مەشکێنە.
 تۆ هاتی شەهوەتی ئەم شەوانەمان شێوا و فرین نیمەیی کوشت
 گەر تۆ نەبی ئەم پشووێ درێژانەیی دەریا... بۆ؟
 پرسبیری ئەم کونەپەپووە پیرانە، ئەم سیوێ کالەیی ژبان... بۆ؟
 ئەی ئومید... دەست لە خورافەتەکانمان هەلگرە
 بە گول تۆتەیی ئەم ئاومیدیەمان لێمەکەرەو
 بە گیا گوناھی ئەم زەمەریەمان لێمەستێت.

پیاو کوژەکان بۆ تەنھان؟

چونکە کوشتن سیوێکە لە گەڵ کەسدا بەش ناکرێت
 چونکە پیاو کوژان بەبێ تەنھایی، بێزاری ئەستێرەیان ئی دیار نییە
 هەموو ھاوڕێیەکی خونی ئیچیرەکان ھەرامتر دەکات
 هەموو دۆستیکی نەورەسیکی زیاتر دەتورنیت

هه موو دهسگیرانیک پشکویهک زیاتر دهکوژنیتتهوه

پیاو کوژهکان تهنهان

چونکه تهنیا پیاوانی تهنها دهرهقهتی گولهباغ دین

به شیري ناو نهه پیالهی خودایه دهویرن

به بوئی نهه فرویهی خهیاڵ نامرن

تهنیا پیاوانی تهنها خوړههلاتی گولاله دهیینن

تهنیا مهلهوانی تهنها چاویان له باکووری ناوه

تهنیا خوینهوانی تهنها باشووری پوچیان لیدیاره

ههر نهوان:

گولای شوی ناشتبوونهوهی کوکوختی و مانگ بوئندهکهن

عهتری خالیبوونهوهی خهنجر له گومان

عهتری پرېوونی چهقو له نههسوس

بوئی زیادبوونی دنیایي نیچیرهکان

دهلین:

کوشتن، بهربوونهوهی شوشهیهکه له دهستی ساقییهک

بهربوونهوهی بههاره له دهستی درهختهکان.

بهه له کوشتن

بهه لهوهی بمکوژیت پرسی:

تو سهه به چ نهتهویهکیت؟

نهتهوهی گول یان میلهتی درهختهکان

تو له قوماشی زردهخه نهیت یان له لؤکهی گریان؟

دهیپرسی:

مالتان له نزیك باغچه هه ئواسراوهكانی كاتهوه بووه
یان له نزیك چركه بیدهنگهكانی خووكوشتنی گول؟
مالتان له سهر سوچی هه ناسهی میخه كدا بوو
یان له كۆلانی بنهبهستی تییرامانی نیڕگژ؟

دهیپرسی:

به چهند ههنگاو له ئاونگ دهگهیشتیته شهقامی دنیایی؟
به چهند چركه له شهونم دهگهیشتیته بازارپی پهروانهكان؟

سهیریدهكردم و دهیگوت:

تۆ له پۆله نهسمهركانی گهنم نهبوویت؟
له قوتابخانهی ژماره خوداییهكانی گیلان
هاورینهكت نهبوو، غهیبی گوتهباغی دهخویندهوه؟
دوستیكت نهبوو، بهختی بۆ ههناڕ دهگرتهوه؟
من تۆم له شهقامی بهختیاریه درۆكاندا بینیه
دهستی تۆم له دهستی پڕ له خرخالی بهیانیدا بینیه
به خهونهكاندا دیاره بهسهر ههموو خاكهكاندا تپهپریوویت
نهم ههموو شوشه شكاهوی ژوورمهكت، بهنگهی ژوانه لهگهڵ شهودا
نهم ههموو شیلانه وهریوهی چهوشهكهت، بهنگهی پهلكووتانه به موتههدا.
تۆ لهسهر فرمیسكهكانت نوسراوه:
بهریكهوت، ئیوارینهك دهگهیهته بهر دهركای مهحشرهركان. لهوێ یهكێك
بهرلهوهی بئكوژیت، لیتدهپرسیت: تۆ سهر به چ خیزانیکیت، خیزانی
با یان خیزانی لافاوهكان؟ سهر به چ نهتهوهیهکی، نهتهوهی گول یان
نهتهوهی پهروانهكان؟

پارانه‌وی یه‌که‌م

نه‌ی خودایه
بمده‌ری زنجیری ناو
بمده‌ری قفلی ههرم
بمده‌ری کیلی رۆحی نه‌ی
بمده‌ری شفری هه‌تاو

نه‌ی خودایه.
مه‌یوه‌رینه گومانی من بۆ سه‌ر به‌هار
مه‌یروخینه مناره‌ی من، له‌ کوچه‌ی یارانی کوژراو
مه‌یشکینه ناوینه‌ی شه‌و، ناوینه‌ی با، ناوینه‌ی ناو

نه‌ی خودایه.
بمده‌ری ده‌ستی تیشک
بمده‌ری نه‌سرینی تار
بمده‌ری مائی له‌سه‌ر شه‌قامی مانگه‌شه‌و
بمده‌ری شه‌وی ناو ده‌نگی هه‌نار

نه‌ی خودا.
سه‌وزیکه مانگی دیکه له‌سه‌ر نه‌م مه‌حشهری گیایه
سه‌وزیکه هه‌وری دیکه له‌ سه‌ر نه‌م زوئمه‌ته‌ی ناو ناخ

سهوزیکه نه ستیره دیکه له سهر نهم مهستییهی بولبول
 سهوزیکه خوری دیکه له سهر نهم تهرمهی گونه باغ
 سهوزیکه... پریکه له ده ریا... پریکه له نور نهم خوینه
 سهوزیکه... پریکه له شهو... پریکه له به هار نهم مهرگه
 سهوزیکه لۆکهی تر به دهم نهم هه موو زامه وه
 سهوزیکه زهوی تر به دهم نهم هه موو کیلگهی تر سه وه
 سهوزیکه بانی تر به دهم فرینی نهم کوتره وه
 بیچینه نه لغبای دیکه بو شیعی نه و دیو دنیای مهرگ
 بیچینه ژماره ی گه وره تر بو حیسابی پوژانی نه و دیو مهرگ
 بیچینه دهفته ری بچو کتر بو باسی مهراقی جیهانی نه و دیو مهرگ.

کۆرسی خه نجه ر

پوژی یه که م:

پوژی یه که م هه موو قوتابییه کی تازه له پۆلی خه نجه ردا دهگری.
 هه موو شاگردیکی نوێ ده ئیت: به م ته باشیری خوینه چی بنوسم؟

پوژی یه که م به رله وهی خوو به م مامۆستا روخۆشه وه بگری (که بۆنی
 جهنگی لیدیت له گه ل کۆتردا)، بیرمان له زیندووکردنه وهی په یمانه کانی
 نێوان ئیمه و ژبان ده کردمه وه. بیرمان له ریکه وتنی تازه ده کردمه وه له گه ل
 ناگردا. ریکه وتنیک پۆله کانه مان پرېکات له فینکی ته بایی، له گولاوی
 په یشین، له عه نبه ری یه کدی دوان.

پۆرى يەكەم، ھىشتا خەيالىمان لای مەرھەم بوو، دەمانگووت: نرخی دەرمان لە ئەجزاخانى سروشتدا ھەرزانتەرە.

بە رەچەتەيەك لە ئەرخەوان، شوشەيەك ئەوينى پاک لەم گۆستانە چاوشينە دەکړين. بۆ بچوکترین زامى سەر پيستی رۆح، پەرداخیک لە سۆز لەم کانییە رووپاکە دەخوینەوه. دەیانگووت: تیکە ئکردنى بۆنى ترى لەگەڵ ھەناسەى نارنجدا، بۆ خەمى خوشەويستی باشە. دواى نوستن لەگەڵ یاردا، شەمالى ھەر شەقامیک خەمرەوتنە.

ئەى خودایە، چەند سەیربوو
پۆرى يەكەم ھىشتا خەيالىمان لای مەرھەم بوو.
پۆرى يەكەم، بیرمان لە تەمەنى وەرز و سالت و سەدەکان دەکردەوه
دەمانگووت: پۆرێک گەر چرکەکانى وەکو تۆو بچينين، چەند ھەفتەى
بيخەر و ارمان بۆ دەگريت؟ سالیك گەر ھەموو سەعاتەکانى بکيئين،
تەمەنى پەپوولە چەند زیادەدەکات؟

سەدەيەك گەر بە ھیمنى ناویدەين، قاقای منداڵیک چەند درێژدەبيتتەوه؟
ئەى خودایە، چەند سەیربوو
پۆرى يەكەم ھىشتا خەيالىمان لای تەمەنى گۆلەکان بوو.

پۆرى يەكەم
بیرمان لە گەورەيى کۆشک و مالت و ژوورەکان دەکردەوه. دەمانگووت: گەر
کینگەيەك بە ھەندى ئەفسانە سەوزکەين، چەند سەدای ئەم بولبولە

دوورتر دهروات؟ گهر کۆشکیک به ههندی ژوور له سهراب گهوره ترکهین،
 ئهم لقه سهوزانه، کلاوی چهند بهرووی دیکه دهگرن؟ گهر ئهم پهنجهرانه
 به نهاندازی لهیه کترازی نازکی دوو عاشق لهکاتی نوستندا، والاترکهین،
 زایه لهی ئهم پیاوویه چهند قووتر دهچیتته ناو جهستهی باغهوه؟
 نهی خودایه، چهند سهیربوو
 رۆژی یهکهه هیشتا خهیا ئمان لای بولبول بوو.

رۆژی دووههه:

قه تییه کی بچکۆله له بهر پهنجهرهکانی پۆلدا به خوینهوه نیشتهوه و
 گووتی: مالاوا نهی درۆی تاریکی ژیان. دهمه شیریکی چکۆله له ئینجانهکانی
 پۆلدا مرد و به تهوسهوه پرسى: ئهم خهوه کورته بوو ژیان؟ لای
 نیوه رۆ هوریک به سههرماندا تپیه ری و گووتی: نه ها... نه ها... نهی
 گهرمه کان، ئیوهن قاره مانهکانی ژیان؟ بایهک راوهستا و گووتی: تف له
 تۆ، تف له تۆ، نهی بيشه رمترين بيشه رمه، نهی ژیان. نزیک شیوان،
 به زمگیریک گووتی: ئهم بیده نگیه ره شه بوو، ناوازه جوانهکانی ژیان؟
 بهر له خۆرناو ابوون، نوێرکه ریک وهستا و پرسى: خودایه... خودایه، ئهم
 سوژده بیتامه بوو، ژیان؟ کۆتره کان پرسییان: نه ری ئهم شه که تبهوونه
 بیهیکمه ته بوو فرینی به رزی ژیان؟ پاساریه کیش به دنیاییه وه گووتی:
 به ئی، ئهم نیستگه چه پهک و دوور و لاتهریکه بوو، مائی ژیان.

رۆژی دووههه

ناو له گیرفانهکانیدا، باغیک له گۆلی مردووی دهرهینا و گووتی: تا
 سبهینى په ره په ره په ژموردهیى ئهم باغه له بهرکهن. سهراب به خوماری

هه موو تلياکه کانی ناو خوئینییه وه، گووتی: بهیانی بیردۆزی ئەم مهستییه ده خوئینین. شهو به ته باشیره سپییه کانی قیامه ته وه، پییگووتین: سبه یینی تاقیکردنه وه تان له گیانکیشاندا ههیه. ناگر به گومانی بلیسه کانییه وه گووتی: من پرسپارتان له مردنی ناوگدا بۆده هیتمه وه.

رۆژی دووهه م، فیبربووین

هه مووی دوودلی مرقه، پرسه ی ئەم لاله زاره

هه مووی پرسپاری پوچه، لوانه وه ی ئەم یه لدایه

هه مووی خوینی کۆتره، ماچی ئەم دئارییه

هه مووی برینی قومرییه، قاقای ئەم مندا له.

رۆژی سیهه م:

یه کێ ره شنوسی خوئینی خۆی وونکردبوو

یه کێ لاپه رهی فرمیسه کانی به هار دهفته ری بوو

یه کێ زمانی برای بولبولی دهرهینا

یه کێ دلی خوئینی عه نقایه ک قه ته می بوو.

له شانۆگه ریبه کدا، یه کێ له شی هه موو برینی باغه بوو، رۆلی گۆلیکی

ده بیینی له به شی نوقمبووی به هاردا. یه کێ دهنگی هه ناسه ی، هه وای

مردنی که مانجه بوو، ده یگووت: ئەز مۆسیقارم له کفنی شکوفه دا. یه کێ

هاواری، هاواری خنکانی پیانو بوو، رۆلی دهریاناسیکی ده بیینی له

که شتی حه قیقه تدا. نه کته ریگ خودای سه ربی و به خوینی ئەو ناوی

نه خویندراوه ی تیگسته کانی نوسی. شاعیریگ به مه رگی عه نده لیب،

غه زه لی بۆ غوئچه رازانده وه. دهرهینه ریگ، قه له نده ریگی سووتان و

نا له ی نه وی به سه ر پشکوکاندا به شکرد.

ئەي خودايە، رۆژي سېتھەم
دارشتەمان لەسەر سۆزي خەنجەر نوسی.

هەولەدانیک بۆ پێناسەکردنی «کوشتن»

کوشتن، بێدەنگی شەوانەي کۆلانی ئێمە بوو
بێدەنگی پاتۆنیای دراوسێ خەوتووکانی ئەودایومان
کۆژانەوێ چرای ئەو پیاوێ بوو، کە بەدیار کۆژانەوێ چرای پیاوانی
دیکەوێ وەستابوو
راچلەکانی کونەپەپوی خەوشەگەمان بوو، لە دەنگی کامبەوونی هەنار
راچلەکانی ملوانکەي خوشکەگەمان بوو، لە ترسی خوینی سینه
رابووونی دەستی براگەمان بوو، لە دەنگی پێکەنینی خەنجەر
کوشتن، دیواری چکۆلانەي نێوان من و ئەم کێلگە دوورە بوو
هەلنووستانی منداڵێکی گەرەک بوو، لە زەنگێکی گەورە. رێوێلکردنی
فریشتەي کۆچەگەمان بوو، بۆ خراپخانەيەکی دوور.
گرتدانهوێ لەدایکبوونی ساوایەکی هاوسێ بوو بە مەحشەرەوێ
پاککردنەوێ هەندێ ژوور بوو لە کۆشکی پێ لە تەمی ژیان. کورتکردنەوێ
رینگای پرسیار بوو هەتا گەیشتن بە دەریا. ئاماژەکردنی کۆلانی ئێمە
بوو، بۆ خوینی ئینجانەکانی خۆي. هەلمرینی هیلانەي ئێمە بوو، بۆ
هەناسەي کۆترە خنکاوەکانی خۆي.

له دهفتهرى چيژهكانى پياوكوژدا

ليگهريڻ با تامى ژمارهكان بکهه
 ليگهريڻ با به يهک به يهکى خوينى نهه پياوه جوانانه خوم رهنگبهه
 (من سايک هينده نيچيرم هه بوو، گووتم: حيسابى ژمارهى دهسته وهه کاني
 نهه وهرزه بيமானيه).

ليگهريڻ دوو به دوو له چيروکى نهه عاشقانه تيبگهه
 (من لهه باغه دا، هينده عاشقم بينى
 گووتم: ئيدى دياره، عه شق بوته مندا لبارا).

ليگهريڻ سى به سى نهه هيلانه يه بينوم
 (من نهه وکات هينده هيلانه بينى،
 پرسيم: خودايه، وهرزيکى دى، نهه هه موو بالنده يه چى ئيبکهين؟).

ليگهريڻ چوار به چوارى نهه چوارگوشه يه هينه بينچمه وه
 (نهه هه فته يه، هينده ئيماندارم ژمارد،
 رام وابوو: که مينک له کوفر بو يادگار هه نگر).

ليگهريڻ پينج به پينجى نهه وازيه بشکينم
 (نهه وهرزه هينده گه مهى وهک يه کم دى، پرسيم:
 دياره نهه مسال، زيرى نهه خه لات هه بو که س نيه؟).

لینگه رین شەش بە شەشی ئەم مۆرەییە هەندەم
(ئەو رۆژە هیندە دوشەش بو باغچە هات، گووتەم:
بەم تگینه شکاوەو، مە چیدی یاری لەگەڵ گۆل ناکەم).

لینگه رین بە جەوت بە جەوتی ئەم ئاسمانەدا سەرکەوم
(ئەو مانگە هیندە فریشتە کەوتنە خوار، هاوارمکرد:
خوایە، بو ئەم بalth خانە کۆنە، پلیکانەییەکی نییە؟)

لینگه رین با چیژی رەنگەکان بەکم

مەن و سوور

تۆ ئەو رەنگی سفرە دیووەتی یەكەمین یار، رەنگی بیرکردنەوێ هاورێ
شەرمەکانی زیندان، راجەلەکانی زام لەگەڵ هەموو ئیوارییەکاندا، کاتی
خوینی خۆمان لەسەر شۆستەکان جێدەهێشت، چونکە پتۆستیمان بە
ئەفسانە زۆر بوو، پتۆستیمان بە مەرکەب بوو، بوو حیکایەتخوانە
نەبێنراوەکانی شەو زەنگ. کاتی میژوونوو سە ریاکارەکان لە زەنگیاندا
و دەیانگووت: سەیرکەن، حەقیقەتمان پتییە، بەلام پتۆوسمان پتییە.
کاتی وێنەکیشە چکۆلە درۆزەکان دەیانگووت: نیگارمان زۆر پتییە و رەنگمان
لێپراوە. بەختەوهریش لە زامە کۆنەکانیدا دەگەرا، دەییینی رەنگی هیچ
برینیکی خۆی نانا سیت. گەردەلوول بە دۆسییە زستانە کۆنەکانیدا دەگەرا
و دەییینی، ناوی مەندالەکانی خۆی لای هیچ ئاسمانیک تۆمارنەکردووە.
هەنار نامەی دەنارد: رەنگی مە دزن و ناوی دال و باز و سیمەرغەکانی

پېښوسن، ږنگي من مه دزن و ځاني نه مندانې پېښگر نه وه، که کهس نازانيت وه چې شاريکی شوومه. شاعيره کان دهاتن و دهيانگووت: نهی هه نار، گهر سووری دلی تۆمان هه بایه، نیستا دیوانی گه وره مان ده بوو. پیاوړیک دهات (نه ناس) دونیای هه موو به سپی دهیښی، له سهر گیانی سپی گیاکان، نیگاری ده کیشا، دهیانگووت: گهر من ږنگم بناسیایه، تابلوی گه لیک که شتی سهر له سهرمدايه. ژنيک دهات (نه ناس) ناوی هه موو لیل دهیښی، له سهر کانیه کانی شهره فی خوی به توره ییه وه (به روکی خوی داده دپی) و دهیگووت: گهر بمتوانیایه ږوه ږوو سهری خوین بکه م، تۆنه ی گه لیک سهریم پیته. حوچه داریکی پیر که دونیای وه کو نایه ته کان ته فسیرده کرد، شوی به سوره ت ده شوبه اند، شه هوتی میخه کی به چیروکی نه سحابه کان راهه ده کرد، دهیگووت: گهر دریايه کی سوورم هه بایه، خه یانی ده وله تگه لیکي سهریم هیه. شاتوو نه و میوه به نازه، که هه ر زور که م قسه ده کات، دهیگووت: سووری من کاملبوونی هو شیاری منه به نه نیییه کانی نه م گه ردونه، سووری من خه می منه بو مردنی نه م سیوه ی دراوسیم. نه فسه ریک دهات (نه ناس)، دونیای به بیرهنگ دهیښی، دهیگووت: نالاکانی ولات بکه ن به سوور. پوسته چیه ک شه و هه موو نامه کانی خویناوی ده کرد، به یانی دهیگووت: نه مشه و له پوسته خانه هه رچی حه رفه کوژراوه. نوسه ریک چیروکیکی پر له فیشالی خوی سوورده کرد، به یانی هاواریده کرد: پاله وانه کانیان شه هیدکردم. کچان و دایکان به هاتوهاواری درووه ده که وتنه سهر شه قامه کان، دهیانگووت: زورداران، شهره فی نیه یان نه تکرده. سهره تگیکی پیر (به که تبه سپیه پاکه کانییه وه) له سهر میزی قومار ده پیرسی: به پاره ی وا خویناوی ده توانم کایه یه ک بکه مه وه؟ قومار چیه کان له به ردم خراپخانه کاند ا دهیانگووت: دوتنی شه و، له شه رده نووکی نیوان بالنده کان، سهرتا پامان بوته زام، ده توانین به خوینی نه م هه موو مه له وه بیینه ژووری؟ فرشته یه ک بو

مۆلەت دەچوو بۆ لای یەزدان، خودا دەیگوت: عەجەب، کچم تۆ ئاوا
 حەزەت بە خوینە، من پێمابوو فریشتەکان وەک من حەزبان ئە خوین
 نییە.

من دەمزانی، شەو نەرنجییەکان... بەیانییە پرتەقاییەکان... نیوەڕۆ
 نەرخەوانییەکانی سەرسورمان، چەندە شەیدای سوورنیتی ئیواران. دەمیست
 سیوێ کالەکانی حوزەیران دەئین: ئەی خودا، ئێمە بۆ وەک سیوێەکانی
 ئەیلول سوورین؟ شەوان دەمیست، بەفر دەپرسیت: من بۆ سپیم؟ منداڵە
 قەرزەردەکانی هەتاو دەئین: زەردی شادرووی هەموو پوچیەکانی جوانییە.
 من ئیدی تۆم حەلال دەکرد، من ئیدی بۆ تۆ دەرژام. ئەی ڕەنگی خەوی
 میوهات. ئەی ڕەنگی ئومیدی شەفەق. ئەی ڕەنگی شوێن. ئەی ڕەنگی
 کات.

سپێتیم چۆن ناسی؟

منداڵ بووم، کۆترەکان گوتیان: با سپێتیت بۆ بێنین، بە بەرته‌قاي
 دەریا. دەتوانیت بەشیکەیت بەسەر باندەکانی دیکەدا، بەشیکەیت بەسەر
 سینەى ئەو بۆلبولانەدا کە دەیانناسیت.
 منداڵ بووم هێلانەییەک سووتا پێووە ئە نهینی سپی. کەشتییەک هات،
 بەرله‌وه‌ی له‌تگەر بگریت، سپێتی زەمانە دوورەکانی فریدایە ئاوه‌وه.
 دەریاوانەکان بە گۆچانە سپییەکانیانەوه هاتنە شار. یەکیکیان گوتی:
 سپێتی سافبوونی یادگارەکانی منە ئە جوانی. سپێتی زەمەنی راستەقینەى
 ئەم سەرەتایەیه کە هیچ سەرەتایەیک بە پۆژیک ئە خۆی نازانیت، زەمەنى
 ساهکردنى گۆلە بۆ قەرزەکانی خۆی ئەگەڵ شەودا، پۆژی پەشیمانی

ياقووته له منهتی هه‌موو تيشكه‌كان.
 نه‌و گهووتی: باجی سپیتی هینده زۆره به كهس نادریته‌وه.

هه‌رزه‌كار بووم، سپیتیم بۆ شه‌ویك له په‌مووه‌كان قه‌رزكرد كه ده‌بایه
 جارێك له زامم تیبگه‌ن، سپیتیم بۆ خوینی عه‌شقیك له لۆكه خواست،
 نه‌یگووت: به‌م مه‌رده‌مه زامی وا چۆن ساریژده‌بییت؟

هه‌رزه‌كاربووم، كۆتریك كوژرا و سپیتی رژا به‌سه‌ر بازاری میوه‌كاندا،
 سپیتی رژا به‌سه‌ر گومه‌زی مزگه‌وته‌كاندا، شه‌پۆلیك كوژرا و له‌به‌ر كفه
 سپیه‌كانی كه‌س نه‌یناسییه‌وه.

رۆژێك، پلنگه‌وانیكى مه‌ست له ناوه‌راستی وه‌رزه‌كانماندا ده‌ركه‌وت،
 ده‌یگووت: له‌به‌ر پارچه‌ی خودای شكاو، ئیمانی خۆم نابینم. له‌به‌ر
 له‌تی مه‌عشوقه‌كان، دلی خۆم بۆ نادۆزریته‌وه، له‌به‌ر ئهم هه‌موو مانگه
 درۆیه‌ی خۆم، ئاسمانم لێدیار نییه‌.
 وای سپیتی چۆن کویریكردم.

منداڵ بووم دوكه‌لی سووتانی ئیمپراتۆره‌كانی كوچه‌م هه‌لمژی، له تپیی
 سپی منداڵه رۆحسووكه‌كان ده‌ركرام، چووم به‌رمو هه‌لاوی سپی ده‌ریا
 بێشه‌رده‌فه دووره‌كان.

رۆژێك، كانییه‌ك به‌سه‌ر سه‌رمدا رووخا هه‌مووی ته‌لیسم بوو، له ده‌غلیكدا
 وه‌سیتی بانده‌یه‌كم دۆزییه‌وه له‌سه‌ر خه‌زنه سپیه‌كان، له مه‌ره‌زه‌یه‌كدا
 خه‌یالی پر له ئاوی به‌یانیه‌كم دۆزییه‌وه، سه‌ر به هه‌فته‌ی مردنی
 ده‌نگه‌كان.

پوژیکیش شاره کان مردن و جگه له سپیتی هیچی دیکه یان جینه هیشت. هه رکه سینک له ده ریا دووره کانه وه ده هات، من ده ستم ده خسته بهر گیانی، جگه له خوئی دوورگه سپیه کان هیچی دیم ده ستمه کهوت. بانده کان ده گه رانه وه و قسه یان له سه ر دیواری سپی، نیشتمه وهی سپی و هیلانه ی سپی ده کرد. کوتر له شوژی سپی و له جهنگی سپیه وه نالابوو. من ویستم چنگیک سپیتی له غولامیکی نه خوش بکرم، نه وه ده یگووت: نا، به بی نه م رهنگه من ناگه مه سفیدستان.

جهنگه لیک هه بوو، سپیتی نه ده فروشت، من ده رگاکانیم شکاند. من سائه های سال له گیانی سپیتیدا گه رام له توره یی سپیدا دهستی خوم بری له ناره زووی سپیدا له شی خوم هه لاهه لاکرد به لام بروانه، بروانه ته نیا غوباری سپیم هیتایه وه ته نیا نه ستیره ی سپیم ده ستمه کهوت. ته نیا تووی سپیم وه شانده. ته نیا نیرگسی سپیم ده سککرد و ته نیا هیلانه ی سپیم دوزیه وه.

پارانه وهی دووهه م

نه ی خودایه
به کوتر بلن بمبوریت
با گه ردنم نازاکات نه و.
عه فوومکه ن هه ور و نه ستیره

عەفۋومكەن خۆر و مانگەشەو.

ئەى خودايە

با دەرچەم لە جوانى و لە دەريا

با دەرچەم لە پەپوولە و خەيال

با دەرچەم لە غەمى حەقىقەت

با بگەم بە شكۆفەى مەحەل.

ئەى خودايە

بەمبۆرن ئەوێ لىيان بووم

بەمبۆرن ئەوێ لە من بوون

بەمبۆرن ئەوێ لىيان چووم

بەمبۆرن ئەوێ لە من چوون.

ستایش

من بە پیر جوانییەکانى خۆمەو دەچم. گەر هەركەس بە پیر جوانى
خۆمەو بچووبایە، بە هەر ئەم هەموو نازى بە سەر ئێمەدا نەدەکرد.
من بە پیر هەوای پر لە سرودى رۆژە تەماویيەکانى شكۆفەى خۆمەو
دەچم، كە گەورەیی من، وەكو گەورەیی مندالێك بە گۆلوانكە و دەسترازە
دا پۆشرا بوو.

ناه، گهر هیئنده باستان له راستی نه کردبایه،
درۆکانی نهم مندااییه به چی وا گهوره دهوون؟

من دههگوت: بژی ژبانی من له گهڤ بوکه شوشه کاندا

بروخ ئه مهنی من له گهڤ ئیوهدا

بژی بیکاری، برسیتی و دیلیتی من له گهڤ خۆمدا

بروخ نان و کار و نازادی من له گهڤ ئیوهدا.

بژی تۆ (ئه‌ی من)، ئه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ریاوان، له‌ ماسیگره‌کان، له‌
رینگه‌کان، له‌و بازرگانانه‌ی ئووته‌وانه‌یان له‌ که‌پوودایه‌، له‌و
عه‌ره‌بانچیه‌ نه‌خۆشانه‌ی گۆنچکه‌یان هه‌مووی نقیمه‌... پوونترو ساقتر
و گه‌شتريت.

بژی... بژی، یه‌گگرتنه‌وه‌ی پارچه‌کانی تۆ که‌ له‌ یه‌گگرتنه‌وه‌ی
پارچه‌کانی نهم خاکه‌ جوانتیره. بژی... بژی دابه‌شبوونی تۆ به‌سه‌ر
شه‌فتی جه‌لاده‌کاندا، که‌ له‌ دابه‌شبوونی نهم خاکه‌ جوانتیره به‌سه‌ر
زه‌مانی توتییه‌کاندا.

من ستایشی ییره‌حمی خه‌نجه‌ره‌کانی خۆم ده‌که‌م. ستایشی ژه‌هر ده‌که‌م
له‌سه‌ر لیوی عاشقان. ستایشی پشکو ده‌که‌م له‌ جه‌ه‌نه‌مدا. ستایشی
بائنده‌ی کوژراوی سه‌ربه‌نه‌کان ده‌که‌م. ستایشی ماسی خنکاو ده‌که‌م
له‌ لمدا. ستایشی کوچ ده‌که‌م له‌م ولاته‌وه‌ بۆ نه‌و ولات. ستایشی
فرین ده‌که‌م له‌م دره‌خته‌وه‌ بۆ نه‌و دره‌خت. ستایشی مردن ده‌که‌م له‌م
خه‌نجه‌ره‌وه‌ بۆ نه‌و خه‌نجه‌ر. ستایشی زستان ده‌که‌م له‌م به‌هاره‌وه‌ بۆ
نه‌و به‌هار. ستایشی کوچی خانی ده‌که‌م له‌ شه‌وانی شه‌رمدا. ستایشی
په‌ناگی خانی ده‌که‌م له‌ به‌یانانی ترسدا

من نوێژ بۆ ئەو گیانانە دەکەم کە بۆ بەگزادەکان چەمینه وە
 نوێژ بۆ ئەو بارانانە دەکەم کە رۆژی مردنیان بۆ شتین
 نوێژ بۆ ڕەشیتى مۆتلەقى شەو دەکەم.

من درۆی خۆم بەسەر لاشەکاندا دەبارێنم
 دۆعای خۆم بەسەر گۆرەپانەکانی شەڕدا دەخوێنم
 دەلێم: خوات لەگەڵ ئەى فېشەکی تەلایى من، خوات لەگەڵ ئەى
 گۆللەى نازەنینى من، ئەى جېبەخانەى نازىزم کە بەرمو لای دۆژمنەکانم
 سەفەر دەکەن... خواتان لەگەڵ

من ستایشى ئەشى ھەلاھەلای ناحەزەکانم دەکەم

ستایشى توندوتیژی دەکەم، لەگەڵ بچوکترین ئیسکی بانئەدا
 ستایشى شکانى نەڕیتەکانى شەڕ دەکەم، لەگەڵ لاوازترین پەپوولەدا
 ستایشى ئاگر دەکەم لەکاتى سووتانى غونچەدا

من ستایشى خۆم دەکەم
 ستایشى خەنجەرە بیستایشەکانى خۆم و مردنە تاریکەکانى خۆم دەکەم.

پیاوگوز و نهوانه‌ی که دین

پۆژیک یه‌کیک دیت له بیه‌یوایی مندا نه‌ئاماسیک دده‌دۆزیته‌وه، که له هه‌موو ئومیده‌کان جواتره
یه‌کیک دیت له هه‌راجی دواى مردنی مندا، به‌شیک له من ده‌بینیت که من نه‌مبینیوه
یه‌کیک دیت له گیرفانی خویناوی مندا یاقووتی دده‌دۆزیته‌وه، که له‌میزه هه‌مووتان بۆ ده‌گه‌ڕین
به‌لام من کیلی مه‌حشه‌ره‌کانی خۆم له شۆینی نه‌وتۆدا ده‌شارمه‌وه، که نه‌وی پۆژ، که‌س نایدۆزیته‌وه.

پۆژیک بائنده‌یه‌ک دیت، که پره له گۆمانی بی‌مانا ده‌ره‌ق به دادپه‌روه‌ری خودا.

له کوفه‌ره‌کانی مندا بره‌ییه‌کی قوول دده‌دۆزیته‌وه که من نه‌مبینیوه
له ده‌سته بی‌تینه‌کانمدا، فرین دده‌دۆزیته‌وه... فرینی زۆر، که ئاسمان توره‌ده‌که‌ن.

یه‌کیک دیت له کانه‌زای من قه‌قه‌زیکى چکۆلانه دروسته‌کات، هیند چکۆله، که ناریه‌ک ناگرت

یه‌کیکیش له‌م نوتفه شه‌رمانه‌ی من منداڵ دروسته‌کات، منداڵ که من ناینام، منداڵی زۆر، که باغه‌که‌کان توره‌ده‌که‌ن

شه‌ویک (من) دیت، له من یه‌کیکی دی دروسته‌کات، مێیکی زۆر، که بی‌نه‌وه‌ی مه‌به‌ستیان بیت، دره‌خت، چیمه‌ن و گۆله‌که‌کان توره‌ده‌که‌ن.

پياو کوژ و يارمه تيدهر يک

به م دهمامکي فریشتانه وه هاتیتته ناو ژبانی من
 به م فریوی دلسوزییه رۆژه کانی منت لیوانلیوکرد له مهراق
 به بۆنی موعجیزه وه هاتی
 به پوچی سوو خۆریکه وه له م سهودایه چوویتته دهر.
 من له ویدیو خه له وه تی خۆمه وه، به برینی خۆمه وه دهریام، تۆ له ویدیو
 شه وه وه ویستت له تاریکی دهرچیت و هاوارتکرد (ئه ی دۆست، با
 رزگارتکه م). من له گه مژهی خۆمه وه دهرگا کانم کرده وه و گووتم (ئه ی
 دۆست، وهره و رزگارمکه).

به م دهمامکي مه ره مانه وه، زامیکی منت ساریژکرد، سه بووری گوئیکی
 خۆت له خوینی پزآویی من هه ئسوو، به لام وهره سهیری شوینی کینه ی
 ناو نیگا کانی خۆت بکه
 بزانه مردن قوولتره یان منه تی نه م هه توهانی تۆ
 بزانه خه نجه ر تیژتره یان له خۆیا بیوونی چاکه ی تۆ.
 نه فسوس که س نییه، خراپه ی من و چاکه ی تۆ به راوردکات
 من له جامی یارمه تییه کانی تۆم نوشی و بۆ هه تاهه تایه خۆم دۆراند
 له په رداخی دۆستایه تیتم خوارده وه و شه ره فی خۆم هه لاهه لاکرد
 جوانتر بوو له خه له وه تی خۆمدا، ته نها به دم برینه کانه وه به رم
 جوانتر بوو دهرگا له منه تی نه م چاکه یه داخه م
 تۆ له سه ر نیسکه کانی من بۆ خۆت سه لماند مروقیته؟

تۆ له سەر غروری من، بۆ خۆت نیشاندا بالایت؟
سهلماندت من بچوک و لاوازم و تۆ مهزن
سهلماندت من هیچ و دزیوم و تۆ جوان.

پیاو کوژ و هاو پیتی

دۆستایه تی ناوژوو بوونهومی پرگانی بچوکی دهستی من بوو، که هه رگیز
نه متوانی باز نه یه کی لیدروستبکه م
شکانی ته رازوی دهستی من بوو، که هه رگیز نه متوانی هاواری بائنده یه کی
پێبکیشم
ناسمانی من بوو، نه متوانی هه وری بۆ قه رزبکه م
ده ريام بوو، نه متوانی یاقووتیکی بۆ بکرم
من به رووی کینگه سه وزه کاندایه یژاندم:
ئه ی له عه شق به دتر، ئه ی له خۆشه و یستی دپییستر: ئه ی هاو پیتی.

شه ویک که له کوشتنی گو له کان هاته وه، شه ویک که له تیربارانی
دره خته کان گه رامه وه، گووتم:
ئه ی خوینی هاو پیتی... ئه ی له خوینی دوژمن شیرینتر.
ئه ی جهسته ی هه لاهه لای، هاو پیتی... ئه ی له جهسته ی دوژمن نازیزتر.

شه ویک که له نیوان به لهم و مانگدا خه وتبووم
له نیوان دارستان و هه وادا پیاسه مده کرد، گووتم:

ئەى لە يەكەم باغ جوانتر
ئەى لە يەكەم بەهار تازەتر
ئەى كىنەى من، ئەى كىنەى نازىزى من... ئەى ھاوړىتى.

پياوكوژ و خاتوونىك

من تىكه ئەيه كم لە تامى گىلاس و خوین و باران
من كوكتىلىكم لە شەو و ژەر و رەشەبا
بۆ بروسكەيه كم تاقى ناكەيتەوه؟
زنجير نىيە، يەك زنجير هەبايە، من تۆم پى دەستەمۆ دەکرد.
درۆيە هەموو حوكمەكانى قامچى
ئەگەر تۆ وا نازاد نەبوويتايە، من حەزم لە باغى گەورەتر بوو.
ئەمشەو، مردن نىيە، ئەگەر مردن هەبايە
دواى خومارى ئەم ژيانە پوچەت نەدەكەوتم

نەمدەگوت: خانە، من بۆنى واو ديلاى چيمەنم لىدیت
بۆ لەژىر چەترى ئەم عىرفانە خوینىنەدا نەبينە دوست؟
نەمرو، نىچىرم نىيە، ئەگەر نىچىرم هەبايە
بىرم لاى شەهووتى وا نزم و ئەوى نەبوو

نەمدەگوت:

وەرە نازىز با خەلوزى ئەم كولتووورە كوژراوانەى دارستان بگەشىينەوه.
ئەگەر خوین هەبايە، من بۆ دەمگوت:
وەرە، با بە شىي چرو خەمگىنەكان، خۆمان فېتك بگەينەوه.

نهمو ههینییه له باغی پیاوکوژان،

نهمه ههینی نه بایه، له زهنگی خاکی وام نه ده دا، تو پیم بنییت:
 نهی پیاو، بۆنی ناگری دزراوی کۆلانه کانی به هارت لیدیت
 تامی شهرابی دزراوی میوه وه حشه تناکه کان ده دیت.
 نه تده گووت:

نهی پیاو، منی له شکوفه شکوفه تر
 به چی له زستانی عومری تو بپه رمه وه... به چی؟
 منی له ماسی ماسیتر
 به چی له سهرایه ی دلی تو به م... به چی؟
 منی له کۆتر کۆترتر
 به چی له گه ل نه م ناشویه گیانی تۆدا بسازیم... به چی؟

پیاوکوژ و شهیدیک

نهی گه مژه
 من له پیناوی هه موو جوانییه کاندای مردم، تو له پیناوی هیچدا
 من له وسهری هه موو چیژه کانه وه هاته وه، تو له وسهری هه موو
 پوچییه کانه وه
 هه موو وینه کانت به دیواره کانه وه، به رامبه ر بۆنی گوئییک نین... که
 دۆراندت

هەموو ئەم ستایشە، بەرامبەر پەپوولەیهک نییه ... کە چیدی نایبیینیت
 هەزار فریشتە، ئەم زامەت بۆ رابژێتیت، بەرامبەر نیگای کچیک نییه...
 کە ئیدی لەدەستچوو
 هەزار باغ، برینت بۆ مەرھەمبەکن، بەرتەقاي گوناھى ماچیک نییه...
 کە ئیدی قامی ناکەیت
 بگەیتە سەد بەهەشت، هیندەى گەشتن نییه بە چلى هەنجیریکی بەرز...
 کە ئیدی نایگەیتى
 بچیتە ناو سەد رووبار، وەکو مەلەکردن نییه لە گۆمیکى پى ماسیدا...
 کە ئیدی ناچیتە ناوی
 بەیانی تف لە زامەکانت بکە و وەرەو
 تف لەم شوێن خەنجەری دوژمنە بکە و وەرەو
 بە پچوکی (وەک مروڤیک) لەنیوان خەندەى کالیبتۆسەکاندا بمرە...
 جوانترە.

(کە دواجار بۆلۆلەکان خۆیان دەمرن، تۆ بۆ لە پیناویاندا دەمریت؟)
 هیندە کائام مەبە، ئەى دۆست، وا بزانی ت مردنى تۆ گۆزار
 دەرازنیتهوه. سەیرکە و ببینە، ئەى دۆست، دواى مردنى تۆ، ژيان هەر
 وەکو خۆیەتى. سەیرکە و بگری، ئەى دۆست، دواى گەرانەوهشت، مردن
 هەر وەکو خۆیەتى.

پیاوکوژ و دهسته یهک له نازادیخوazan

من به بێ وتارهکانی ئیوه له سه ره نازادی... نازادم
نه گهر زنجیریک هه بیته، له ده ست و پێی ئیوه دایه.

ئه ی نهوانه ی هه می شه با سی پاشه پوژ ده که ن و ده ستان ناگاته نزمت رین
هه رمیی حه وشه کانتان. ئه ی نهوانه ی با سی سه ده خۆشه کانی سه به ی ن
ده که ن و ناوێرن سه یری پیا له ی پر له ژه یری ئه م به یانییه بکه ن.
ئیوه له میژه، هسه له داد و یه کسان ی ده که ن، به لام داد په روهری ئیوه،
ناگاته داد په روهری گوئییک که نه مرو ده که شیتته وه
من به بێ هاوهره کانی ئیوه بو یه کسان ی
له گه ل نه ستیره و زهوی و زینده وه ره کاندایه کسانم.
ئیوه هه مووتان به نه ندازی جامی هه نگوین، تام ناده نه ژێ

مه شخه له کانی ئیوه، کوا به قه د چزووی دوو پشکیکی شه رمی ژێر
توت رکه کان، تاریکی نازار دمه دات
په لاماره کانی ئیوه، کوا به قه د ده نوکی زه رنه قه و ته یه ک گول و ریاده کاته وه.
من له بری مارشی ئیوه، له گه ل پوژ و پشیه کاندایه مار شه ده که م
ده زانم، نه و پوژه ی ئیوه بانگی بو هه لده دن به قه د ده نکیک زه ی توون
سه وز نییه

نه و پوژگارانه ش که جه نگتان بو به رپا کرد
وهک نه و پوژگارانه وان که پوختان
من به بێ شو ر شه کانی ئیوه، کو ت و زنجیری خۆم پساندوه

هاوار لە من، کە بەبێ هیچ دروشمیک. ئازادی گۆل، مانگ و بویار
دەژیم

هاوار لە من، کە بەبێ هیچ جەنگیک، پوژ بە پوژ وەرزی ئازادی خۆم
دەژیم.

پیاو کوژ و شاعیریکی نیشتمانپەرۆەر

بەحرەکانی تۆ بو و ساردن، تەفەیلەکانی تۆ بو و ژاکاو
دەلێت لە باغچەیەگەووە هاتوویت، هەمووی ناشووی غونچەی درۆزن
بوو

دەلێت لە ژووریکدا لەدایکبوویت، سەرتاپای شیوەنی گۆلەباغ
چییه؟ قافیەکانی تۆ لە بیمارستانی چ دیوانیکەووە هاتوون؟
چییه؟ عەرۆزی تۆ لە خەستەخانەی چ کۆرێکدا گەورەبوو؟
من تیناگەم، خەیاڵی تۆ سەر بە جنسی خەیاڵی چ مەیاخانەیکە؟
قەڵەمی تۆ، سەر بە خێڵی قەڵەمی چ میڤەلیکە، ترساو؟
شیعرەکانت، بۆنی قەووزی لێدیت، قەووزی جەماوەر
پەخشانەکانت بۆنی زامی لێدیت، زامی سەر سینەی شۆرشەکان
شیعرەکانت، بۆنی لێخنی ئەم راپەرینە رزێوانەی سەر تاقەکانی لێدیت
بۆنی زێرابەکانی ئازادی و جۆگە لێخەکانی خەبات.

تۆ بۆنی میللەت لێدیت... من بۆنی خۆم
تۆ بۆنی عارەقی گۆرەپانەکانت لێدیت، دواي سەرکەوتن
من بۆنی دەرویشیکم لێدیت، دواي پرسیار.
سەیرکە نوکی قافییە ناسینەکانی تۆ، لە خەنجەرەکانی من تیرترن
خوێنی وشەکانی تۆ، لە خوێنی کوژراوەکانی من تەرترن.

ئەوێ ئەم کیش و سەروایە تۆ ئەیکوژیت، بەم تیر و کەوانە
منداڵانەیە من نامریت. ئەوێ ئەم هەموو قافیەیه مەستینەکانت، ئە
زنجیرەکانی مندا تا
هەتاهەتایە بە هوشیاری دەژی.

پیاو کوژ و کۆتاییەکان

گەر پەشەباش کۆتاییهات، گەردەلوولەکانی من ئارامنا بنەو
گەر دەریاش کۆتاییهات، من هەر لیڕەم. دەریای من کۆتاییناوەت
گەر کۆتاییەکان کۆتاییانەات، من لەوێ دەستپێدەکەمەو
سەردەمیک دیت، تیایدا، من ئە هەموو زیندوووەکان زیندوو تر دەبم
سەردەمیک دیت، من ئە دەرموێ کۆتاییەکانەو، لەوسەری پەهای
زمانەو، ئە نابەینی لاسکە لازۆردییەکانی هەستانەو، ئە دەرموێ
سزا، لەودیو هاژی بوون و نەبوونەو
تەنیا زیندووێک دەبم، کە زیندوو دەبەو.
ئەوکات دەبینن، ئاسمان کۆتاییهاتوو و من هەر پەرم ئە ئەستێرە
من کە هاتم، بۆ ئەو بوو، تا هەتاهەتایە لیڕە بێ
من لیڕەم... ئەو زەمانە بەناو مندا تێدەپەڕیت
ئەو شۆنە لەناو مندا نیشتەجێیە.

من هاتم دەستبەخەمە سەر رینگایەک و بلییم: ئەمەیه ئەبەدییهت
پەنجە بۆخەمە سەر پەهایەکی بیسنوور و بلییم: ئەمە منم... من
من (نیستا)ی هەموو ئەو هەنوکه بزانەم کە هیشتا زۆر دوورن

سه‌یرکه‌ن گهر ناوتنه‌ش نه‌مینیت، من خۆم له هه‌موو مه‌خلوفا‌ته‌کاندا
ده‌بینم
گهر زهمانی‌ش نه‌مینیت، جوانتر و ساقتر خۆم له دهره‌وه‌ی زهماندا ده‌بینم.

سالی / ۱۹۹۸

جہ لاد

جەلادەكان بەشێكن لە من و تۆ
 بەشێكن لە موعجیزەكانى خودا... دەچنە بەهەشت
 ئەوان پەشیمانى شەوێكن لە دەرگا ڕۆشنەكانى خۆى
 پەشیمانى گۆتێكن لە ڕمونه‌قى بەیانىانى خۆى
 ... دەچنە بەهەشت

كەشیش نییه پێیان بڵێت:
 بەهار بەهاری تۆ نییه
 باران بارانى تۆ نییه
 گەمەى تۆ لە دەرەوى مائى ئینسانە
 شەوى خۆت تێكەڵ بە ئیوارەكانى ئێمە مەكە
 بەیانى خۆت مەبەستە بە بائى پەپووله‌كانى ئێمەوه
 ... دەچنە بەهەشت

نەگەرچى من و ئەو دەبێت پێكه‌وه، ئە لاله‌زارەكاندا بكوژرێن
 نەگەرچى مەرگى من ترازانى دەستى ئەوه ئە شمشیرەكان
 بەلام ئێمە ئە چاوه‌ڕوانى قافله‌كاندا لێردا دموه‌ستین و
 ئەو دیت و بە بەردەمماندا دەروات و دەچیتە بەهەشت

من و نهو له چاوه پروانی یه کتردا پیر ده بین

پیر ده بین به دیار نهو گولانه وه که له سهر له شمان دهوین
پیر ده بین به دیار گه نمی بیحاسلی کینگه نه به دییه کانمانه وه.
به دیار نهو نه ستیرانه وه که له کانیه تاریکه کانی رۆحماندا ونبوون
پیر ده بین بۆ قه یاغیک رۆحی خۆمانی پیده ربارزه کین.
بۆ شارێک به رهو سه رابه کانی برۆین
بۆ سیبه رێک نه سپه کانی خۆمانی لادانیین.
من پیمگووت:

سه ما بکه له دوری نهو په شیمانییهی توی تابه ردهم دوا هه مین ناوینهی
وجودی نییه راکیشا، که کیلی نییه له گه نجینهی باغه کاندای ده شکیت.
سه ما بکه که هیشتا به رزی فرینه کانی تو به قه د شانی نهو نهی نیانه نییه
که ده بیت بیگه یت.

له شه ویکدا پیری به دترین جه لادی هه ردوو کمانه.
نهی باده نوشی مه یخانهی نهی نییه کانی من

له ژێر بالکۆنی رۆحی مندا سه ما بکه. له سهر پاشماوهی ناگری وێرانه کانی
وجود هه لپه ره. به سهر پشکۆی به جیماوی سووتانی شاره ته لاییه کانی
مندا بفره. له سهر چله به رزه کانی دره ختی حه قیقه تی مندا سه ما بکه.
به رامبه ر له وحی ره مزه هیروگیلیفییه کانی من بمره. بمره به دیار نهو
بانه

ناوینه یانهی له باغی نهو روخساره دا نانی شه وه
من هه لدیم... نهی هاو پتی حه قیقه ته کان... هه لدیم
تو پیر ده بیت به دیار دۆزینه وهی باغه کانی منه وه
پیر ده بیت و سیبه ری شکۆفه یه کی من ناگری.

هه‌لهاتن

هه‌له‌دیم به‌رهو باغی پلنگه برسییه‌کان
یه‌کیک لیمده‌پرسیت: گۆل چهند رۆحی هه‌یه؟
هه‌له‌دیم به‌رهو باغی نه‌و خودایانه‌ی یه‌کتریان به‌دره‌ختی نوره‌وه
به‌ستۆته‌وه.

یه‌کیک لیمده‌پرسیت: خودا، چهند رۆحی هه‌یه؟
هه‌له‌دیم به‌رهو ده‌واری جوانییه نه‌خواراوه‌کان
یه‌کیک ده‌پرسیت: جوانی چهند ده‌رگای هه‌یه؟
هه‌له‌دیم به‌رهو قوبه‌ی ته‌کینه‌وه‌ی گۆله‌کان له‌یه‌کتر
یه‌کیک ده‌لیت... له‌ بۆشایی زێڕینی به‌هاردا مه‌گری.

تووتییەک له‌به‌رده‌رگا

من به‌پرتاو سیوه‌کان جێده‌هێلم
تووتییەک له‌ گه‌لای وه‌ریوی گه‌رده‌لووله‌کانی من ده‌خوات
حه‌رفی وه‌ریوی کتێبه‌کانی من هه‌له‌ده‌گریته‌وه
به‌ته‌نها وه‌کو بایه‌کی ماندوو خۆی به‌سه‌ر دیواره‌کانی خه‌نوه‌تی
نارامیانه‌ی مندا ده‌دات و ده‌لیت: من نه‌و تووتییە نیم عومری خۆم
له‌ فریندا به‌سه‌ر دارستانی نه‌م حه‌رفه‌ پیرانه‌دا به‌مه‌سه‌ر. چلاوچڵ
له‌ مه‌یخانه‌کانی زماندا خۆم تووشی به‌دمه‌به‌ستی بکه‌م. من قاقایه‌کی

بیهودی جه نکهل ناگۆرمه وه به کتییی ئیمپراتۆرهکانی تۆ. هه لهاتن به شارنگهکانی ههرفدا دهییت چی بیئت جگه له خلیسکان بهناو وجوددا. بو کوئ هه ئدییت که هه مان وشه دهنگیرته وه هه مان شوین که نه م رسته بازنه بیانه دهتخنکینن. بو کوئ هه ئدییت، که نه م ریزمانه مه غۆلییه لهناو حهقیقه تهکاندا خهوتوو. نه م رینسا فاشستییه له ناو خویندا پیاسه دهکات.

یه کیك ده پرسیت «بو کوئ هه ئدییت؟»

بو کوئ هه ئدییت؟ نهی نازکتر له نه میرهیهکی رهش لهناو گوته سپییهکاندا. بو کوئ دهفریت؟ که جه لادهکان لهناو جوانیدا خویان شاردۆته وه لهناو شیعرهکاندا خهوتوون. دهنگیان له دهنگی بولبولهکان دهچیت؟ بههار دیرینترین گوئی عه یاری خۆی دمدا له باغچه یان نور له رۆحی تاریکیان دهپرژیت. کئ بو ئاویتهکانی نهوان رووی خۆی ناشکراناکات؟ میوهکانیان له سه ر سه رینی عه شق و خوین، چ تامیکی ههیه کئ له بورجی نهوانه وه خۆکوشتن به شاعیرانه نازانیت؟ سهیرهکه (با) سهما بو سنه و به رهکانیان دهکات، تاوانهکانیان به بلوور، به بوغرد رازاوه ته وه، ته نهاییان به با و بروسکه وه نازدهکات. بو کوئ دهچیت جه لادهکان له پیش تۆوه به رهو پاشه پۆژ دهپۆن ژیان میوهیه که نهوان تۆوه که یان له باغی خۆیاندا چاندوو.

بۆ کۆی دەچیت؟

کەتۆ هەیوانیکت نییه کورسییه نیلۆفەر ییەکانی خۆتی تیا دا بنیّت و چلچرا
رەشەکانی سەر دەریا بژمیرت. تۆ هەیوانیکت نییه، کتیبەکانی خۆتی
تیا بخوێنتەوه و کۆترە

کوژراوەکانی باغچەی لیو بەنگبەیت. هەیوانیکت نییه، دەستبەری
چە پکێک لە مەرگ بکەیتەوه و دواي خۆت لە سەر لیواری زیندەگییەکی
دی جێبەجێیت...

بۆ کۆی هە ئدیت کە دوا جار بەرامبەر ئەم ناوتنە یە
هەموومان لە نامیزی جەلادەکانماندا... تەنهاین.

هە ئدیم بەرمو سەمەر قەندیک دوور لە مەنجه نیقەکان

بەرمو باغیک دوور لە گۆلەکان

بەرمو گیایەک دوور لە بەهار

بەرمو نۆرێک دوور لە هەر ئەستێرە یەک

من لیترە نیم... من لەوێ نیم

با دەرگاوانەکان بە (با) بە (شەو)، بە (نور) بلێن، من لیترە نیم

بەو میوانە بلێن کە لە جەنگەل ھاتۆتە دەری و سیبەر لە کلاوێکە ی

دەتکیت، من لیترە نیم

بە دارستانەکان بلێن: گۆنیکێ پیربوو خۆی فرێدا یە ناگری پاییزەو

بە جوانی بلێن ئەمیریکی دژبوو بوو لە مەنضای باغچەکاندا مرد

بۆ بزانیّت... بۆ باران بزانیّت من لە قەترە یەکی ئەودا نوستووم؟

بۆ بزانیّت من نامەوێت ئەم کوچە یەدا بێمە دوستی کەس

نامەوێت هیچ شکۆفە یەک... هیچ غونچە یەک بەمناسیّت.

من هە ئدیم بەرمو خاکیک جەلادی تیا نە ییّت

من هە ئدیم مەھیلن گۆلەکان بە دوامدا هە ئیین

مه هیئن ماسییه کان به خویان و پوویارمه کانیا نه وه دوامبکه ون
 مه هیئن میله ته کان به پاساری و په پووله کانیا نه وه بمگه نئ...
 من هه ئدیم... نهی نه ستیره کان... من هه ئدیم
 تا نهو به دیار دوزینه وهی باغه کانی منهو پیر ده بیت
 پیر ده بیت و دهستی به سیبهری شکوفه یه کی مندا ناگات...
 ... من هه ئدیم...

به لام، بو کوئ هه ئدیت؟
 که دواجار تو نهویت و نهو تویه
 بو کوئ هه ئدیت؟
 که دواجار تو نوریکی له سووتانی نهو و نهو نوریکه له مهرگی تو
 تو خه نجه ریکی له مستی نهو دا و نهو خه نجه ریکه له کینهی تو

من و نهو

بازده... بازده نهی ئیبلیس به سه ر په رژینی به ختیاریدا
 گوته کان نایانه ویت سینهری تو بینن له خوینیاندا
 بفره... بفره نهی بالنده یه ک له گهری ناوابوون خوئقاویت
 بفره و تۆزی خوئناوی خۆت به سه ر به هاردا بته کینه
 برۆ... برۆ با (با)، دیکۆری نه م شانۆ ئیبلیس یه مان نه روختیت
 برۆ نهی دۆست، من ئیستا نه کته ری ده ریام
 عه تری هاوړیتی من و که نارمه کان له پرچی خۆتا خائی مه که ره وه.
 بازده... بازده به سه ر شوای میرنشینی وه نه وشه عاشقه کاند
 بفره... بفره و هالاوی ده ریا له سه ر نه م فره شه پاکه ی من بته کینه
 به س... به س له مهیدانی باغچه دا ئیرگز به زینا سزابه

مەیکوژە... ئەو کوکوختیەى که چیتەر لیڤرەو نافریت
 هەنایمەکه... ئەو مەخلوقاتە کوێرانەى پرسیاری شارێکیان لیڤرەو
 (نەیانینیو)

ئەم چۆلەکهیه مەکوژە
 نازانیت مانگ چۆن لەگەڵ دەریادا زینادەکات
 ئەم گاشەبەردە حەکیمانە مەکوژە
 که یادوهرییان پرتی لە خوێنى بانئەکان
 لەسەر ئەم ینشینییه خەیاڵیانەى گۆل باغچەمان لیوێران مەکه
 لەسەر ئەم پێکەنینە دەنگ دەنگانەى هەنار، بەهار خاپورمەکه
 بازە بەسەر ئەو بورجانەدا که مەوۆف بو تەنهایى خۆی دوستیکردوون
 بازە بەسەر سیبەرى تەلبەندەکانى ژياندا
 بازە بەسەر منارەى پەپوولەکاندا.

وهره زنجیرەى ئەم مەرگانە ڕاکێشە، که باغەکانى خۆیان بەکرێنادەن
 زنجیرەى ئەم میللەتانه ڕاکێشە، دواى سەرابى شکۆفەکان کەوتوون
 جەلەوى ئەم ناگرە ڕاکێشە، سەر بەدیوارەکانى جەهەنمەدا دەدات
 نازارى ئەم گۆلە مەدە لە باغەکانى جوبرائیل پوواو
 ئەم کەنارییه مەکوژە، که خواجای لەخەو هەستان
 ئەم سەعاتە مەشکینە، که کاتى سزای تیا نییه
 ئەم پوژژمیرە مەدرینە، که پوژى حەشرى تیا نییه
 لەناو هەزاران دەریادا، دتۆپى ناو بو بولبولەکان
 لەناو هەزارەها سائدا، سائیک بو پەپوولەکان
 لەناو هەزارەها خۆردا، خۆرێک بو باغچە
 ئەم نومیڤە مەکوژە

با بەرهو پیری زەنگەکانى مۆتلەق برۆین
 دیاوگێکی درێژ لەگەڵ پاسەوانەکانى جوانیدا سازکەین

دهست بو سیوه کانی نهودیو ده رگای قیامت بهرین
له ژیر شورهبی ئیشراقداء، پارچه یهک (نور) بخوینینه وه.

مردنی من

نه ی هاوریم مردنی منت بو چییه؟
مردنی من ترازانی نه تقه ریزیکه له نیوان شکوفه و باغچه دا
ترازانی کیلونیکه له نیوان ناسمان و نه وره سدا
پرسیاری قافله یه کی بیابانه له که شتییه کی دووری ده ریا
خه ویکه که ناریه ک بو هه ناریکی ته فسیرده کات
گولیکه فریشته یه ک باغیکی خه وتوی ییخه بهرده کاته وه
مردنی من کانیه که له نزیک مه عبه دیکی خانییه وه
مائیکه له نزیک شهفه قیقی تالانکراو
ریگایه که بهقه دپائی حه قیقه ته سارده کانداء

مردنی من
نوژنیکه له سه ر ئیسکی به جیماوی سنه و به رکان
دو عایه که له سه ر لاشه ی دم ناوکه وتوی جوانی
سویندیکه بولبول بو شه وه سارده کانی ده خوات
نرکه یه که له حه قیقه ته وه به ره و شه قامی خه یال.

نیدی مردنی منت بو چییه؟

جه‌لاد و باغه‌وان

تۆ له‌ناو ژووره تاريكه‌كاندا گه‌وره‌بوويت،
 وهره با سه‌فه‌ريكه‌ين
 سه‌فه‌ر خه‌ويكه له‌ژئير هه‌ناره‌كاني شه‌ودا
 ناشنابوونه له‌گه‌ژ هه‌رميه‌كي ساوادا، له‌سه‌به‌ته‌يه‌كي پيردا
 خواردنه‌وه‌ي شه‌ربه‌تيكه له‌نيستگه‌يه‌كي پر له‌ليمۆي خه‌وتوودا.
 وهره با له‌فارگۆني خالي چاوه‌روانيدا، نه‌ختيک له‌خه‌ياري عه‌شق
 پاكيكه‌ين
 با له‌سه‌ر مي‌زي خه‌يال تووي به‌خته‌وه‌ري بخوين
 من ته‌ماحي ره‌زكي نه‌فسانه‌ييت ده‌خه‌مه‌به‌ر. وه‌عدي هه‌لوژه‌يه‌كي
 خوداييت پي‌ده‌ده‌م. وه‌عدي قۆخيكي ئاودارت ده‌ده‌م له‌خاكي به‌خوره‌مي
 نه‌وينه‌وه.

(من هه‌رگيز درۆزن نه‌بووم، نه‌و گولانه‌ي
 له‌ژئير نه‌شكه‌نجه‌ي تۆدا مردن... ده‌مناسن)

ته‌فسيريكه... ئه‌م هه‌موو نه‌هينه‌ي پرته‌قال له‌ژئير په‌نجاكانتدا...
 ته‌فسيريكه

ته‌فسيريكه بۆ هه‌ناسه‌ي ئه‌م گوزه‌ري نارنجانه به‌سينه‌ي تۆ وا ناشنان؟
 بۆ بۆني ئه‌م به‌هييه، له‌سفره‌ي خاليته هه‌لده‌ستيت؟
 چييه، ئه‌م زه‌يتوني وه‌فايه ده‌رژيته ده‌ستي سارده‌وه؟

بۆ قاپی خەونەکانت پڕبوووە لە کەستانە ی ئومید؟
تەفسیری کە... ئە ی هاورێم... تەفسیری کە
ئەم زامە ی رۆحت هە ئکوئە، سەیر کە چ بیستانی خەوتوو؟
وەرە قامچی بکەت فرێدە، با من گوێ کە کانت پێناسینم
وەرە و سەر لە نوێ رینگای شاری یارانت فیرکە مەووە.

* ئەم نیرگسە مندائی باغەکانی سەمەر قەندە، هەڵاڵە ی بەتۆزی
لە شکرەکانی توغرتەووە هاتە بەغدا / رۆژگارێک بآلۆزی بە هاریوو لە ناو
سەوسەنەکاندا / (با) لە گەڵ خەندەکانی سەندەبادا هینای / دەرگاکانی
بکەرەووە، مانگ خۆی دەکشێ بە کلاووە کە تدا / پەنجەرەکانی بکەرەووە،
دەستەکانت بۆنی هەنگوینی حەقیقەت دەگرن / سەیری ناوینەکانی بکەیت
دەبیست بە سەراب / سەردەمانێ شالیار بوو لە میرگوزاری راستیدا / ئەمیر
بوو لە چیمەنی نیماوەتەکانی سەرابدا / نەیتوانی وەک شایەک بژی،
سەفەرێ کرد بەرەو جوانی / لە عەشقد، خۆی وەک هەرزنی بەردەم
کەنارییەکان ورد کرد / جوانی خۆی وەک ناوینە یەک لە نێوان ئەمبەرەو بەری
ناوێکدا دانا / چۆڵەوانی بیسنوری چواردەوری شەبەنگە سیحراویەکانی
خۆی بینی / رۆحی خۆی دەنک دەنک وەراندە سەر سفرەکان / جوانی
خۆی بەش بەش لە نێوان ناو و جەنگەڵ. غرور و نازکی، فیتنە و
بەخشنەیدا بەشکرد / ئەو مندائیک بوو لە باغەکانی سەمەر قەندەووە،
هەڵاڵە ی بەتۆزی بومەلەرزەکانی زمانەووە هاتە بەغدا / منیش لە لای
گولفرۆشیکی پیر، عەتاریکی شارهزا لە نهینی گول، بەشی خۆم لە
شوشە یە کدا هەنگرت.

تۆش ئە ی جەلادی بڕام، وەرە و بەشی خۆت لە نیرگس و جوانی هەنگرە.

* نهم لاو لاه... كچی دهرکراوی کۆشکیکه له مانگ/ له یاقووت فروشیک به جیما به راگوزهر چاکه ته که ی به چلی باغیکدا هه ئواسی/ کچی عه تاریک بوو له بهر باراندا مرد و خه یانه کانی با بردی/ له سهر نهو ئاواتانه دهرکرا که له هیلانه ی په رسیلکه کاندا دهشاردنه وه/ ئاواتی سه وزبوون له نیوان ناگر و خۆله میشدا/ فرین و نیشته وه له ناو خاکه به یاره کانی مردندا... دئساف بوو نهو لاو لاهوی له بهژنی سۆفییه پیره کان دهئالا، له بهژنی راوچییه کان دهئالا/ له بهژنی نهو حکایه تخوانه دهئالا که چیرۆکی له سهر گیللاه ورده کانی بازاری جوانی دههۆنییه وه/ دئساف بوو نهو لاو لاهوی خودای سهرده خست بۆ بالکۆنه کان/ له زنجیره کان دهئالا و جه لادی له سهر درهخته کانی ته نهایی داده گرت/ مردنیشی پرپوو له پاسه وانی به هار/ پر بوو له زهنگی سهوزی به ناگاهاته وهی میوه کانی باغ/ خۆرئاوا بوونیشی پرپوو له مانگی دهم به خه نده/ دئساف بوو نهو لاو لاهوی پۆژیک له دهسته کانی من ئالا/ به رهو کۆلانی سه نتوره کانی به ههشتی بردم/ له نزیک شوشه ی پر و جامی خالی باغه کانی نه یسا پورموه داینام/ به منی گووت نهوه شورا کانی شیراز و نهوه رهزه کانی گوستان/ خۆت له بیستانه پاراوه کانی رۆح و بیهۆشی مه سته/ بهشی خۆت شه تل و حه قیقه ت هه لگره/ نه مام و تیفکرین بجینه تۆش نه ی جه لادی برام

وه ره چیت دمویت بۆ باغه چکۆلانه که ی خۆت، هه ئیگره)

* نهم پاتۆنیایه بیده نگترین مه خلوقی هه دپایه کانی سه بووریه/ شه رمنترین که ناری ناو دارستانه کانی سرموته/ هه رگیز خودای له مهینه تی خۆی ناگادارانه کردموه کاتی که شه وه کانی پرپوون له چلچرای زه مه ره بر/ کاتی که په رداخی ژبانی (له سهر نیوی باغه چه) گه رده لئوول ده یشکاند.

به هیچ باغه وانیکی نه گووت: کوا سه عاته کانی به ختیاریم؟

كوا پۇژى ئەدايكېۋونى مەن، ئە تۆمارەكانى باغچەدا؟
كوا بازارىك چەشنى گۈلەكانى خودا مەن ئەنچەولارى تىيا بىكەم
چ پاتۇنيايەكى نارام بوو ئە جەھەنەمى سرەۋىتى خۇيدا؟

پۇژىك مەن بىرد بۇ كۆلانى پەرەسىلگە سەبۈورەكان، باغى مېۋەى
نىشاندام تەك... تەك ھېمەنى ئە لاسكەكانى دەچۇرا/ بەسەبرى غونچەكانى
ئاشناكرەم، بەچاۋەروانى ئەزەلى باندەكانى ناساندم/ ۋوتى: نارام بە
ئەى مەۋقۇ، تەرىفەكان ئە مەندائەكانى سەبەينى مەشىۋىتە/ ھەرتۇ نىت ئە
ئابەينى ئەستېرە ۋ باغچە ۋ رووبارەكاندا سەھەردەكەيت/ ھەرتۇ نىت ئەم
ئاۋە دەخۇيتەۋە/ تۇ دوتىنى ئەبوۋىت/ سەبەينى سەرخۇشىكى دىكەش ئەناۋ
دەرەختەكانى يىستاندا دەرەكەۋىت/ ئەۋىش دەستەبات پاتۇنيايەك ئە
باغى بېدەنگى بىكەتەۋە/ گۈلىك ھاۋاردەكات: نارامبە، نارامبە، ھەرتۇ
نىت دەتەۋىت ھەللا ئەى ئەمرى بۇنىكەيت/ سەبۈورى ئەم بولبۇلە مەكۈژە/
پال بە كەژاۋەى ئەم ياسەمىنەۋە مەنى بۇ ھەۋارى مېرنشېنى خۇت/ پال
بەكارۋانى ئەم چىرۋۆكانەۋە مەنى بۇ سەر دەقتەرەكانى خۇت/ نارام بە
ئەى مەۋقۇ، جىھان مۇزەخانەيەكە، تەماشاي ئەفسانەكانى بىكەۋ شوشەى
جەقىقەتەكانى مەشكىتە/ مەن ئە پاتۇنياكەنەۋە ھېربووم گەنجىنەكانى
ژىان ئە سىۋ ۋ ئە گىلاس/ ەمبارەكانى جوانى ئە دالىاۋ ھەللا ئە بۇ مەن
نىين... بۇ تۇ نىين... بۇ ئەۋ نىين... بۇ ئەمرو نىين... بۇ بەيانى
نىين... بۇ ھىچ زەمانىكىش نىين...

ئەى جەلادى بىرام، ھېربە

ئەم ھەرشە بچۈكەى زىندەگى بۇ تۇ ئە قەراغ ئەم ئۇقيانۋوسە نارامەدا
رانەخراۋە

پى ئە جىشمەتى غونچەكان مەنى

دەست بۇ ھېرنى باندەكان دىرژمەكە.

گەپانی گورگ

تۆ ئە کویت؟ ئەى ئەوئى تپپەرىت و گووتت...

من رەوانەكراوى خودام بۆ جەنگە ئەكان

من پىنغەمبەرى گورگە تەنھاكانى شەوم

كویت؟ ئەى ئاسنگەرى دەرگای شارە تارىكەكانى ناو رۆحم؟

كوا مەشخە ئە درندەكانى غوبارستانى رۆحى تۆ؟ كوا نامەى ترسناكى تۆ

لەم پۆستەيەدا بۆ بەیان؟ كوا حەرفە ئەستىرەيىيەكانى تۆ ئە گزۇگىيە

بەھاردا؟ كوا خەراباتى رۆح ئە دواى شەشائى تۆ؟ كوا وێرانەى جەستە

لە دواى شەمائى تۆ؟

من ئەمشەو كۆچە خائىيەكانى خەيائت بەدوادا گەپام

گوئى گۆرستانەكانم بۆنكرد

رینگام بەخودا گرت لەناو هەڵا ئەكاندا

گووتم: بانەوئى جوانى بەشكرد، نىچىرەكانىش بەشكات.

ئەوئى مەحەبەتى بەشكرد، ژەھرىش بەشكات

وەرە با ژوورئى بۆ ئاگر دروستكەين، ئەنىوان ئەم (ئاو و رەشەبا و بەردە)

دا

ئە زىخەلانەكان بىيىنە دەرى... لەناو لاشەكانەوئە سەيرى مانگ بەكەين...

ئە لەمى شەو بىيىنە دەرى، تریفەى درەختەكان بتهكەين، شوراكانى ئەم

بەھارە ئە هەتاوى دوینى بسرىن، كوختيك بۆ پاسەوانەكان دروستكەين

لەناو ئەم (گوئ و مانگ و ئاوە)دا، كەپرى بۆ مردن دروستكەين ئە

رینگای ئەم (عەشق و زىندەگى و خەو)دا

با پەيمانى جوانى و شەيتان تەماشاكەين

سروشت و شه ریعت بخهینه سهر میزان
هاوریم

من زنجیره کانی جهنگه لم شکاند، تو زنجیره کانی باغچه بشکینه. من
دهرگای دارستانه کان کلیده کهم، تو شوراکانی نینسان ققلده
کهی راوکه ره کان تیده گهن، ترس به شیکه له جوانی زستان؟
کهی میخه که کان تیده گهن، قامچی به شیکه له هه ییه تی باغچه؟
کهی به فر تیده گات، جی چنگه کانی من به شیکه له زه خره فیه جهنگه ل؟
چی ده بیت نه مړو خور بو من و تو بیت؟
بو زستانیک مانگ له نزاریکدا کفنگه یین؟
چی ده بیت به هاریک په لکه زیرینه کان داگیرکه یین؟
هاوینیک ناونگه کان... گزنگه کان... پرشنگه کان... تالانکه یین؟
چیده بیت نیواره یه کی هه یینی... شه قامه کان بو من و تو چوئین؟

شه مه یه کی شهرمن... باغه کان من و تو ناشکه نه وه؟
یه کسه مه یه کی عاشق... بازاره کان گولاوی من و تو بفروشن؟
دو شه مه یه کی نازنین... نازی پیریتی من و تو بکیشیت؟
سینه مه یه کی باران... هه وری من و تو لیږدها بیاریت؟
چوارشه مه یه کی بیمار... به نه سرینی من و تو بگری؟
پینجشه مه یه کی پیر... بو من و تو بچه میتته وه؟
چیده بیت نه ی هاوریم... چیده بیت؟
بابیرسین:

تو نه ی نه وهی به هارت دروستکرد، کوا هه سلی بو ناره زومکانی نیمه؟
کوا هاوینی پاوانه کانی خالی بیت، بو راوشکاری نیمه؟
کوا هه وری خه زینه ی بروسکه کانی بخاته بهرده ستمان؟

هاوریم نرخی خوت لہم بازاردا مہشکینہ
 کہ بہی تو شاردکان دہکەونہ بہر رەحمی ناشوی نەستیرەناسەکان.
 بہی تو، ئەی جەلاد... جەنگەل خائییە... دەرپا خائییە... رینگاکان
 خائین... شەو خائییە... باران خائییە... دەستەکان خائین...
 کوختەکان خائین... گەنم خائییە... سینەکان خائین... فرمیسکەکان
 چۆن... ھاوارەکان چۆل... رۆحەکان چۆن... پینگەمبەران چۆن و
 خوداش چۆلەوانییە.

ساتیک لہ تیڕامانی جەلاد

کوژترەکان سبەینی بەسەر مردندا دەفڕن،
 وای لە دەست کوژترەکانی سبەینی.
 نەستیرەکان سبەینی بەسەر چل و چۆی مندا دەفڕن،
 وای لە دەست نەستیرەکانی سبەینی.
 یاقوو تیک زەمانیک دەرەوشیتەووە من لێرەنیم
 تووتییەک رۆژیک دیتە زمان، من سەفەر مکردووہ
 سمۆرە یەک شەویک دەچیتە سەر داریک، من لە میژە خەوتوووم

دەرۆم و گولەکان دانیان بە گوناھی خۆیاندا نەناوہ
 دەرۆم و هیچم لہ نەشکەنجە ی نەم ناوہ دەستە کەوت،
 هیچم لہ شکاندنی سەدەفەکانی نەم بایە دەستە کەوت؟
 دەرۆم و نەمرانی حەقیقەت لہ ناو نەم بازاردا بە کوێدا غەیبوو
 نەمرانی نەم مۆمە لە گەل چ کتییکی تاریکدا ھەلگیرا

نه مزانی پاکانه ی به هارم له گه ل دوسییه ی چ شهیتانیکدا لیونبوو.
 ئاه تریفه کانی سبهینن به سهر گوډیتایه کی تردا هه لډین،
 وای له تریفه کان سبهینن
 بنوون... ئه ی زهرنه قووته کان بنوون
 ئیوه رۆژیک له هیلکه کان دینه ده ری، من لیږه نیم

سهیری سینه ری هه نگاوه کانی من مه که ن، له نیوان جوگه کاند
 به ناو بۆشایی مندا مه فڤن، له نیوان دره خته کاند
 غونچه کانی به یانیش له گه رمه ی شورشیکی تردا ده گه شینه وه
 ئاونگه کانی شه ویش له سهر لیوی به یانییه کی تردا ده نیش
 من له وه به یانییه دا لیږه نیم...
 من له وه شه وانده دا جینگام له خه ئوته کاند خالییه... خانی
 (وای له خونچه کانی به یانی... وای له ئاونگه کانی شه و).

جه لاد و گوڤه له که ن

له گوڤه کان نزیکه به رمه وه، له بهر رۆشنایی مردندا من جوانتر تیده گه م
 جوانتر په پووسلیمانکه ترساوه کانی سهر شانت ده بینم
 جوانتر په پووله بیکه سه کانی سینه تم لیږدیاره
 ده میکه ئه م شه رابه م داناوه پیکه وه بینوشین
 من په راوړزی کتیبیک بووم، ږسته به ږسته باسی ئاوا بوونی تۆی ده کرد
 په راوړزی شهیتانیک بووم، وهک سه وزی له ناو گیاکانی روحتدا خه وتبوو
 به شیک بووم له تاعوونی دره خته په ژمورده کانی باغی تۆ
 (به لام دوور به دوور ده مناسیت... دوور به دوور ده تناسیم)

نزيك له مؤمهكان بوسته... بافرشتهكان له چاوتدا بېينم
 (ناه... هر نهوېوو... نهو... نهو پياوې
 شهويك هات و سه به ته يه كي خالي دامې،
 فټيريكردم چوڼ بهر چنهكان پر كه م،
 گووتې: نه م ميوه يه بو تو... نه م رزه تو شه رابه كه ي بگره...
 نه م داره با له جهوشى تو دا بهر بگرېت
 نيتړ هېچې ده ربارې بالندهكان پټنه گوتم
 به يانييه ك هات و كيسه يه كي دامې، فټيريكردم چوڼ زه يتونه كاني روځ
 بچنم،

تو وې وهريوې ره شه باكاني نهو هه نگر م
 گووتې: (نهو وې له من جينده مينيت بو تو)
 نيتړ هېچې ده ربارې روځې بريندارې گولهكان نه دركاند
 نيوه وړيه ك له سهر نه سپينكي سپې خوې كرد به ناو بازار په كاندا... چي
 جوان بوو، له قافله كاني «نه سفه هان»... چي جوان بوو له ته مه
 سپييه كاني «كه شمير»، له ناوړيشي پاكي حهره مسه راكاني «كه لكه تا»،
 له گهل هالاوې ده سته خويناوويه كاني خوږدا كردييه ديارې.
 هېچيشي سه بارت به زامې سهر روځې من نه گووت

سه عاتيك بهر له خوړناو ابوون، له قه راغ دوور گه يه كي تاريخدا دابه زې،
 توتيبه زمانزانه كاني حكايه تې هه موو ده رياكانيان له بهر بوو، خووده
 ديرينه كاني ناوې كرده سهر م، كلاوې پر گوهري شه وې هېنا، سه عاتيكې
 دامې بوڼې نه ستيرې ليده هات.

گومانم له ده سته پر له پشكو كاني نه كرد
 گومانم له ده سته پر له خو له ميشه كاني نه كرد

درهنگانی، گووتی:

من و تو چهنده تهناین، مردن چ ماشینیکی سپیه، مردن چ درومانیکی ورده.

من کفنه کانم حیساب نه کرد
نه مگووت:

کوا روخسه تی خودا

کوا روخسه تی زمین

کوا روخسه تی دریا

شهونک هاته بهرپه نجه ره کانم گووتی: کاروانیک به رهو به ههشت دهبه.

ودره گوارهکانی نهم حه قیقه ته داکه نین،

ودره مستیله ی نهم نایه تانه دهر بهینین،

ودره و بازنی نهم شاهنامه یه کفنبکه یین

باوه رمیت کرد

دەرگاگانی منی بو قه نهره شکیه ک کردهوه له باروتی قیامه تدا هه لکشاو

بو قوربانیه ک منی له خه وهستان، له فهیزی شهیتاندا نو قه بوو

گووتی: کوا هالاوی سهرکه وتنی نهو بو ناسمان؟... کوا نرکه ی دابه زینی

نهو بو ژیر خاک؟

من بو ی گه رام

گووتی: ودرهو بامهرگ بکه یین به شاریک، بیکه یین به شهقام، بیکه یین

به ژووری پریت له وهفا

من مهرگم له گه لدا دابه شکرد... ژوور به ژوور... شهو به شهو... دهرگا

به دهرگا.

(من کوترانه میوهکانم کو کردهوه... کوترانه)

نهو گووتی: گوهرکان هه لکه نه، ژیان به کیله کانت برارینه وه

نهم هه موو دوو دئییه له پای چی؟ نهم هه موو ترسه چ تامیکی هه یه؟

گۆرۈڭ، بۇ مانگىرىكى سەرشەقامى مانگ
گۆرۈڭ بۇ جەنگاۋەرىكى سەر سەنگەرى بەھار
گۆرۈڭ بۇ ئەۋ پىاۋەى لەپاڭ پەرژىنەكانى ۋەھمدا دەگرى
يەككىش بۇ ئەۋەى لە دەستەچەپى ھەتاۋدا نوستوۋە
يەككى بۇ ئەۋەى لە كوچە مەرەكەباۋىيەكانى خەيالىدا دەمرىت

لەۋبەرىش

گۆرۈڭ بۇ پىاۋىك كە بەجادە سىيىيەكانى يەقىندا تىدەپەرىت
گۆرۈڭ بۇ ئەۋ مىندالەى لە سىۋەكانى دوتنى پەشىمانە
گۆرۈڭ بۇ ئەۋ مەستەى لە شەرابى ئىۋارىۋى خالى نايىت
گۆرۈڭكىش بۇ ئەۋ باغەۋانەى ھەمىشە لە تىرىكانى بەيالى بە گومانە.

ئىدى رۆيشت ۋ ھىچى دەربارەى ئەم جەنگە لە نەدركاند
نەيگۈۋت، خەم مەخۇ گەر ھاتوۋ خالى بوو لە مردن
خەم مەخۇ گەر ھاتوۋ خالى بوو لە كفن.

جەلاد لەگەڭ نىگاي كۈنەپەپۈيەكدا دەدۈيت

تۆ ئەى ئەۋەى تۈۋانەۋەى پارچەيەك غەمى لە پەرداخىكى زولمەتدا
نىگات كۆيەك شەكر بوو لە دەۋەتە تالەكانى مىندا
مەفرە بابرىنەكانم نەبىتتە گەرد، فرىنى تۆ شەكەتبوۋنى دەستەكانى مەنە
پىم بلى: بۇ مەۋف بۇ ساتىكىش چىيە لە چىژى تارىكى تىر نايىت؟

ناخر تاکه‌ی بتوانم ببینم... هه‌یهات تاکه‌ی بتوانم ببینم
 که له‌زه‌تی ببینن وەکو له‌زه‌تی ته‌ماشای سووتانی کینگه‌یه‌ک په‌موو وایه
 وەکو له‌زه‌تی که‌وتنه‌خوارموی مراوییه‌ک وایه بۆ به‌رده‌م چه‌قویه‌کی خه‌وتوو
 که ببینن ناهیلێت به‌نۆته‌ی عه‌زابی کۆتره‌کان بگه‌م
 گویم له‌ هه‌نسکی گێژه‌لۆکه‌یه‌کی نه‌خۆشیت له‌ هه‌ناسه‌ی گورگێکدا
 تۆ نه‌ی نه‌وه‌ی نیگات کلۆیه‌ک هیمنی بوو له‌ سووتانی مندا
 بۆ نه‌م تاریکییه‌ پرده‌که‌یت له‌ حیکمه‌ت
 تاریکی کوا به‌رگه‌ی حیکمه‌ت ده‌گریت؟

گهر شه‌ویک دیواره‌کانی زوڵمه‌ت درزیانبرد گونا‌هی نیگا‌کانی تۆیه
 گهر شه‌ویک من هه‌موو نه‌ینییه‌کانم بینی گونا‌هی چاوه‌کانی تۆیه
 نه‌و چاوانه‌ی له‌مێژه‌ حه‌زده‌که‌م هه‌زیانکه‌م

به‌لام به‌بێ نه‌و ده‌نووکه‌ خه‌مگینه، به‌بێ نه‌و با‌له‌ هیمنانه، به‌بێ نه‌و
 نارامییه‌ی پره‌ له‌ سینه‌ری رۆحی سۆفیه‌یه‌کان... لیانده‌ترسیم
 نه‌ی نه‌وه‌ی نیگات کلۆیه‌ک به‌فره‌ له‌ دۆزه‌خی مندا
 من له‌ چاوه‌کانته‌ ده‌ترسیم.

جەلاد و پەپوولە

بچوکی رۆحی تۆ، بچوکی هه‌موو جوانییه‌کانی وجوده
 نه‌ی مرواری کۆنتر له‌ سه‌ده‌ف
 من نه‌شته‌ریکم له‌ پێش ژبانه‌وه‌ ده‌پۆم.
 تۆ پێکه‌نینیکیت پێش به‌ختیاری که‌وتوویت

هينده بالهكانت مهده بهيهكدا، ژيان كوا بهرگه‌ي توفاني واده‌گريت
 نه‌م هه‌موو نازه به‌سهر پايزدا چ مانايه‌كي هه‌يه؟ كه مه‌وداكان لي‌رموه
 تاكو قيامه‌ت ماني تون.

نه‌ي نه‌وه‌ي كه‌رنه‌قاله درنده‌كاني به‌هار پرده‌كه‌يت له نه‌سيميكی دوور
 (نه‌يني من وه‌ريگيره سهر زمانيك گوله‌كان نه‌توانن بيخويننه‌وه)
 تو پشوو‌يه‌كي خودايت له‌نيوان دروست‌كردي دوو دركي باغچه‌دا
 منيش ييزاريه‌كي خودام له‌نيوان خولقاني دوو كوتردا
 ههر من و تو ده‌گه‌ينه‌وه نه‌وسه‌ري دونيا
 ههر من و تو له‌وسه‌ري خه‌ليقه‌ته‌وه، كورنكراره‌ي هه‌موو ته‌فسيره‌كان
 ده‌هينينه‌وه بو باغچه

يه‌كي كتیبيكي كورنكراره‌ي توفانه‌كانمان پينه
 له‌ويدا سهر له‌نوێ به‌سهر بازنه‌كاني وجوددا دابه‌شده‌بين
 تو بو جوانييه‌كي كورت له‌نيوان مه‌نجه‌نيق و ته‌رزدا
 من بو وه‌ستانيكی بچوك له‌نيوان سلاوي دوو غونچه‌دا.

جه‌لاد و بوكه‌شوشه

له بیده‌نگی خوتا گه‌لی به‌خته‌وه‌ريت بری
 له يه‌ك نيگادا هه‌موو دنياي كورنكرده‌وه
 نه‌ي نه‌وه‌ي روزه‌كانت له جه‌نجالي سروشته‌وه هينايه سهر يه‌ك بزه‌ي
 نايلوني
 په‌حمی به‌خروشانى خوینى من بکه كه هيشتا شتى له قريشكه‌ي
 پلنگه‌كاني جه‌نگه‌لی تياماوه.
 نيگا شينه‌كاني تو وايکرد، به‌هوولي بير له وه‌ستاني سهر ده‌ريا بکه‌مه‌وه

که ناو نه مړو توحفه یه کی کونه و هه تاو پاشه که وتی ناو ده غیله ی
غونچه کانه.

نه و دهسته بچوکه ی تو وایکرد، دهستبخمه ناو دهستی شه رنه
پلاستیکییه کان

نه و لیوه چکوله یه ی تو وایکرد، نه م به یانییه باغه یه ماچبکه م.

تو به ته نیا به رچایی نایلونت له گه ل خواردم

تو به ته نیا نه م شوی خه زه هت له گه لدا به شکردم

بمسپیره به ناوری شمی نه و پیلوانه ی له هیچی ورده بڼه وه

بمسپیره به و دلای له هیچی تیده هکری

له وه ستانی خوتدا هه موو جووله گه وره کانی وجود کورنکه ره وه.

له ی نه وه ی هه موو ژبانت یه ک زه رده خه نه یه،

هه موو میژووت سورانه وه ی دوو دهستی چکولانه یه

هه لته انتت له عه ده م ترازانی قاچیکه له جومگه یه کی نایلونی

هه موو مانا ت درینی زه رده خه نه یه که له مندا لیک (هیشتا برو گرژه کانی

ناسمانی نه بینیه وه)

به بې چه تر به ژیر نه م بارانه دا برو که هیچ توفانی تو ته رنکات

چپه یه ک چپیه ده رباری مه حشر مه بیسته

که تو دروی مردن و زیندوو بونه وه نازانیت

(تو به ج فیلک هاتیت و به لای ژباندا رابوردیت و سلوت له نیمه کرد

و نه شهاتیته مائمان)

فیرمه که منیش وه ک تو به ده وری ژباندا پیچبکه مه وه

فیرمه که به ده وری پوژ و هه فته کاندای پیچبکه مه وه

به ده وری له دایک بوون و هه نابووندا پیچبکه مه وه

که ژبان هه مووی ژووریکه وه همی په نجه ره کانی ده گوریت

وجود هه مووی وینه یه که وه همی شیوه کانی ده گوریت.

جهلاد و تاریکی

هموو روناکییهک بریتییه له نه تکرردنی حهقیقهتیک
 هموو چرایهک خهجهریکه له روشنایی
 هیچ مۆمیکیش نییه پر نهییت له لاوانهوهی بهختیاریهکی کوژراو
 (من له میژه نه مهه گووتووه... بهلام کهسانیک هه ن تیناگه ن)
 چ جوانه سوراچییهکانی مه رگ له دهستی نهو باغهوانه دا که من ناوده دات
 چ جوانه برین به سهر یه خهی نهو دۆسته وهی سلّوم لیده کات
 کهسانیک هه ن تیناگه ن، مردن په نجه ره یه کی چکۆله یه به سهر تاریکییه
 جوانه کاندای

ژان روانینیکی ئیوارانه یه به سهر گۆمیکی غه مگیندا
 گریان دهفته ریکه وهکی دهفته رهکانی دیکه
 دهیکه یه نهو، تیاده نویسن... تیا پنده که نین و دهگرین
 فرمیسک مه له کردنیک شهمانه یه له گه ژ مراوییه ساواکانی بهرماندا
 دهستانه له قهراغه زمرو دییهکانی ژبان
 بهلام کهسانیک هه ن تیناگه ن
 تیناگه ن بۆ گه یشتن به راستی
 قهتریهک عه زاب به سه بیکه یه گوئدانه کانه وه
 تیناگه ن به یهک فرین، له حهقیقهتی هموو بائه کان تیده گه یین
 به یهک لیو، درۆی هموو گووفته کان
 درۆی هموو ماچه کان ده ناسینه وه.

من نهو روشناییهه لادا که نابروی حهقیقهت ده بات

لهوئ له تاریکیدا

من و حهقیقهت وازیده کهین

من و نهو جولانیده کهین

(لهو جیگایه دا که هیچ شتی دیار نییه... بگه ری، بیگومان حهقیقهت
دیاره)

تاریکی نهو مالهیه خوداگان بو خویانیان دروستکردوه

من لهو ماله دا له ته نیشت خوداگانه وه ده ژیا م

خه لیه قهت له ویدا یه

له ناو توژیکی چکوله ی تاریکی که له ده ریایه کی مه زنی تاریکیدا
گولده کات

لهوئ له به هه شت، له باوه شی جوانترین تاریکیدا، که گول وه کی پولا
ده زرنگیته وه... به یه کده گهین.

باتی بگهین حهقیقهت میزی که له ده وری داده نیشین و یه کتر نابینین،
حهقیقهت بوئکردنی خوینی یه کدییه له تاریکی مائی کدا که مائی
که سمان نییه

لهوئ له تاریکیدا ده رگاگان هه موو کراوه ن

ده توانیت له شوینی خوتدا راوه ستیت، دلنیا به من ده بیت له دوت بگه ریم
تو ده سته کانی من نابینن.

چونکه نازار شکاندن ده رگای جیهانیکه به رمو جیهانیکی تر

ده شیت بوئی شکوفه ی خنکاوی ناو دیدم بکهیت

هه ست به ناوازی خوینم بکهیت که له خوهری باران ده چیت

به لام نامناسیته وه.

من به شيعريکدا رانه بور دووم
 له ژير باله خانه يه کي تر ساوي ژير خوردا نه خه وتووم
 شهو له بهر په نجه ريه کي فينکه وه سه يري سه وزييه دوور ه کانم نه کردوه
 به لام ليړه له تاريخيدا
 که گول و گياو بالنده کان وهکو زهنگ دهرنگينه وه... ده ژيم
 که لي دوورم له روشنايي... که لي دوورم... که لي دوور.

جه لاد و فرين

منيش روژانيک بوو ده فريم
 به لام يادم نيبه که ي دوا هه مين جار نيستمه وه
 نه ي شاهه نشاهي حيساباتي فرين
 ليستی قهرزه کاني خوم بؤ بنيره
 پنده چيت من جاري کي تر نه فرم
 به لام يادت نه چيت منيش روژانيک بوو ده فريم
 دهنووکم لهو قه تره خوينانه دا وهکو گيلاس له چاوي دره خته کان
 ده هاتنه خوار
 باله بوني نهو پرته قالانه ي ليده هات که کاتي چه خماخه له سه به ته کاندا
 دوه ورين
 بوني نهو هيلکه غه مگينه ي ليده هات که له هيلانه يه کي دووري شهوا
 قهراموشه
 به لام نازانم بؤ نيستمه وه؟
 زور جار نه ستيره کان ناچار تده که ن نه فریت. زور جار ناسمان تو ي ناویت.
 زور جار يش عه رد بانگ تده کات. به لام له بيرمه باله کانم وهکو نه سفه نج

بارانیان دهمژی و وهکو پشکو له بروسکه کاندای دهگه شانه وه.

تۆ نهی نه وهی من له سه ر فرین سزاده ددهیت
 ینم بلن من بائه کانی خۆم چۆن ونکرد؟
 له یادمه خوشکه چکوله کانم دهفرین
 دایبهرم که قاچی نه بوو دهفری
 له یادمه هاوړیکانم دهفرین

تۆ نهی نه وهی من له سه ر فرین سزاده ددهیت
 ههموو یهکنی رۆژنیک له رۆژان فریوه
 من خوشکه کانم ههریه که ی به ره و ناسمانی فرین
 دایبهرم له گۆرستانیکی دووردا نیشته وه
 باوکم رۆژنیک فری و نه گه رایه وه.

ههریه که ی له شوینیک بائه کانی خوی ونده کات/ ههیه له ناو
 په پووله کاندای دهخوینت و بائه کانی لیده دزن/ ههیه دهیخاته نیوان
 کتیییک و له یادی دهچیته وه/ ههیه له جهنگدا دهیخاته ژیر سه ری خوی و
 ئیدی هه تناسیته وه/ ههیه قومار له سه ر بانی تر دهکات و دیدورینیت/
 ههیه دهئیت: بۆچی بفرم؟/ ههیه دهیدات به ده سگیرانیک و نهویش
 دهیکاته دیاری بۆ ده سگیرانیک تر.

تۆ نهی نه وهی من له سه ر فرین سزاده ددهیت
 ینم بلن بائه کانی خۆت کوا؟
 مه ئی تۆ دهر به ستی فرین نیت... مه ئی

من پیتده ئییم، چه زده که م له نیوان وانه ی فرین و نیشته وه دای بمرم،
 چه زده که م کاتی نفروبوون په نهجه یه که م به ناسمانه وه بیت، خورناو ابوون

هەر پهړنګم به دهم مه لیکه وه بیت، به بال غویاری سهر هیلانه کان
بره وینمه وه، به دهنوک مرواری به جیماو له خهونی فریوی هوښنگه کان
دهربهینم.

تو... تو نهی نه وهی دهربهستی نیشته وهی من نیت لهم دوزه خه دا،
پنمبلئ:

ګر ناسمان به هه د بونی عه ترئ برنه کات
چون بګمه نه وه وره سانه ی که نامناس؟
تو که دهربهستی دهسته خویناوییه کانی من نیت
بو بو شوښته واری باله کانم ناګه ریت؟
بو له شوشی شکاوی فرینم تیناګه یت، له سهر نه م شوسته ی سه فهره؟
بو ناروانیته په رداخی خالی نیشته وهم لهم ته متومانه دا؟
تو نهی نه وهی جیسابی سانه کانی فرینم له ګه ل دهکیت
دهفته ری قهرزه کانی خوم بو بهینه
بینه وهی سهیری چاره نوسم بګم

هموو ناسمانه خه یالیه کانی خومت بو نیمزاده کم
شکوفه ی هموو باله کانی منیش بو تو
نه ګه رچی روریک له روران منیش وهکو تو ده فریم
وهکو تو ناسمان ناشنابوو له لام

ناشانتار له خوین، ناشانتار له برین، ناشانتار له نه شته ر
به لام من که باله کانی خوم له غروری نیشته وهیه کدا ونکرد
پیناچیت جاریکی دی بفرم... پیناچیت... نا... پیناچیت.

یه کییک له جه لاد ده پرسیت: «نه مړو چ رۆژیکه، نیستا چ سه عاتیکه؟»

ئه ی کوری ئه و رۆژانه ی به پالتۆی چه رمه وه له به رده م غوباری ده ریادا
ده وستان

ئه ی کوری ئه و به یانیانه ی به چه پکی یه قینه وه له به رده م ئاوینه کاندایا
را ده بوردن

سه ریان له په نجه ره ی به هاره وه ده رده هینا و ده یانگووت:
به جیمانه هیله، ئه ی زه مه ن...

له من مه پرسه رۆژه کان بۆ وه ها بیباکن... بۆ؟

ئه ی کوری ئه و نیواره ناسکانه ی له به له مه کان داده به زین و ماچیان بۆ
پاساریه ترساوه کانی که نار هه لده دا/ چه مکی ئاوریشمی کراسه که یان له
بادا ده شنایه وه/ بۆ له من ده پرسى... بۆ؟ نه مړو بۆ له رۆژانی دیکه
ناجیت؟ مه پرسه، بۆ نیستا رۆژه کان وه ها سه ره رۆن؟

من ده مه ویت له یادیکه م...

ده مه ویت تووی به جیمای ناو قاپه کانی دایپه رم له یادیکه م/ له یادیانکه م...
بۆنى خه یاری برینداری ژێر سه رینه کانی مندا ئیم/ تامی ئاوی مه رکانه کانی
نیوه رۆی هاوین/ زه رده خه نه ی ئه و شه تله میتخه که به جوه کانه ی بیریان له
سیبه ری نیواران ده کرده وه/ له یادیانکه م... ئه و شه وانیه کاتر میتره کانیان
بۆنى توپکلی ئه و سیوانه ی لی دیت، کچییک له په نجه رمه وه فرییدمه دانه
سه ر شۆسته کان/ شه وی ئه و کاروانانه ی هه رمیکانیان ده رژایه به رده رگا/
نا... هه رگیز له زه مه نی من مه پرسه که سه عاته کانی تیکه لاو بوونی

خۆرپەى ناو و ناسمان بوو ئەگەڵ يەكدا/ تىكە لاوبوونى خۆرپەى نىنسان
 و كوچەبوو/ برۆ بەرمو ئەو بەيانىيەى هىشتا لەبەردەم ناوتەكاندا
 خۆى جواندەكات/ من هىشتا سەرم لە وەرژەكانى خۆم دەرنەچىت/ سەرم
 لە بەيانىيە و نەوشەيەكانى خۆم دەرنەچىت؟ سەرم لە لىدانى ئەم
 كاترەمىرە گەورانە دەرنەچىت (كە هەمووشت لە پىشەمىاندا دەگەریتەوه)/
 سەعاتى ئەم نىوەرۆيەم بۆ ناخويندەريتەوه كە هەتاو ئارەزووەكانمان
 بەناگادىيتەوه/ من لە پىش سەعاتەكانەوه دەستدەبەم بۆ پۆژەكان/ من
 بەر لە شەو دەستدەبەم بۆ ئەستىرەكان/ ئەوهى هەنگاوئىكىش لە پىش
 خۆرەوه هەلىيت ئەستەمە مىقاتى مەحشەرەكانى دواى خۆى بزائىت/
 ئەوهى هەنگاوئىك بەر لە مانگ هەلىيت ئەستەمە هەموو كۆتايەكانى
 شەو ببىيت/ من پياوئىكم نىوەرۆيەك پىش لە زەمەن لەخەو هەستام/
 ئىدى سەعاتەكانم بۆنى فەنابوونىكى زووترىان لىهە ئەستىت/ هاوڕىم...
 گەر لىرەدا هەتاو هەبایە من بەر لە تۆ دەمدۆزىهوه/ درەختەكان
 ميوەيان بگرتايە من بەر لە تۆ تەمەدەكرد/ ئەگەر كۆرى فريادەرسى
 نەورەسەكان هەبایە من لەوى بووم/ ئەگەر رەزى ئەو پياوانە هەبایە
 كە لە شكاندى بەستە ئەكى بەردەرگاكانى خەيال هاتوونەوه... من
 لەوى بووم/ من ئەگەڵ ناوتەكاندا هاتم بۆنى سەدەفە ساغەكانى زەمەنى
 لىدەهات/ تەرەزى گەردانەيەك بووم ساتە بلورىنەكانى نەچرابوو/ كۆرى
 بە ئەمىكم، زەمەن بەكەنارەكانىدا دەروات/ نا دابەشنايم/ گۆلەكان هەموو
 بەسەر سەعاتەكانى باغچەدا دابەشناين/ نەورەسەكان هەموو بەسەر
 چركەكانى ئاودا دابەشناين/ هەموو ماسىيەكان بەسەر دەريادا دابەشناين/
 ئەى ئەوهى لە من دەپرسىت: ئەمڕۆ چ پۆژىكە... من بەسەر پۆژەكاندا
 دابەشنايم.

جەلاد لەمەرگى نەستىرەناسىك رادەمىنىت

تۆ ئەى ئەۋەى ھەمىشە سەرزەشتى تەفسىرە سادەكانى مەن دەكەيت
بۆ ژيان، ۋەكو مەن مەۋت يىنىۋە كاتى چارەنوسى خۇى بەگومان
زەخرەفەدەكات؟

يىنىۋەتە كە دىكۆر بۆ دۆزەخەكانى پاشەرۆژ دادەنىت؟
كە مەخەك بۆ قىيامەت دەچىنىت؟

مەن ئەۋ سائانەدا مەۋقەم يىنىكە خەرىكى كۆكردنەۋەى گۈل بوو بۆ
خوتىنجانى عەدەم. ئەۋ گوارە ناگىرەم يىنى لەگەل ئەگرىجەكانىدا
ھاتبۇنەخوار. شوعەلى نىۋ نىگاكانىم يىنى ئامادەبوو بۆ تۇفان
ئەى ئەۋەى ئۆمەى مەن دەكەيت... مەن ئە دەلاقەكانەۋە سەيرمەرد
ھەموو ژيانم لە راجلەكانى لەيكدە يىنى، ئىۋارەيەك نەۋرەسىكىان لەسەر
دەسوۋتان

ھەموو ژيانم لە قۇزاخەيەكدە دۆزىيەۋە پەپۈۋەيەكىان تىا خىكاندەبوو.
ھەموو ژيانم لە ژىر بالى پاسارىيەكدە يىنى لەبەردەم ئىنجانەيەكدە
كۆزراپوو...

تۆ ئەى ئەۋەى ئۆمەى مەن دەكەيت

ئەۋەى ئاۋەھا يىنىت، چۈن دەتۋانىت ئە ئاسمان گوماننەكات؟
چۈن دەتۋانىت لەسەر ئەم مىزانى ۋەقايە، سەنگى بەيانىيەكان نەكىشىت؟
ئەم بەيانىيە كە ۋجود زارىكى ئەرخەۋانىيە لە پەرداخىكى چاۋەرۋانىدا
كلاۋىكە لەسەرى رېتۋارىكدە ھەموو فەتتازىكانى دەرياي خۋاردۆتەۋە
بۆنىكە لە پەرداخى مەيفرۇشىكدە ھەموو دەلاقەكانى يىستانى لەسەرخۇى

داختووہ

نہوم بینى خوى گولیک بوو له وهمى په پووله یه کدا
 ویستم له حوزنى نه ستیره کانه وه بهر وه ماته مى ناوونگیک رایکیشم
 بهلام نهو هه میشه ناسمان بو نریکترین خونچه ی بهر ده مى خوى دهگه را
 من و نهو بو رهگى یهک موعجیزه دهگه راین
 بهلام له بهیانى وه هادا کى رهگى درهختیک ده بینیت که له پووحى خویدا
 لیډه دات.

من بینیم ژيانى وهک سیوینک دهخسته خوار و ته ماشای بنى نهو گوهمى
 دهکرد که له دهسته کانى خوى خالیتیر بوو/ ژيانى وهک سیوینک فریده دا و
 سهیری سینه ره که ی خوى دهکرد له مه رگدا/ سهیری باغى دهکرد له کاتى
 شکوفه ی هیچیدا/ سهیری نوری دهکرد له سهر لیوى خونچه کانى تاریکى/
 بینیم که به بالنده کانى گووت با له سهر ناوه ژووکردنه وه ی دهسته کانى
 نه م ره شه بایه یاریکه یین/ مه چه کى نه م سامانه ناسینه بگرین که
 پوچمانى هه راسا نکر دووه/ نهو گووتى: که س بوى نییه تاسهر له درگای
 نه م به یانییه بدات که به یانیان شوینى ترسه کانى منه له تهک سیوه
 ناسمانییه کانى بهرماندا/ به یانیان شوینى نه شته رى منه له سینه ی نه م
 بالنده یه دا که هه رگیز له که شکه شانى نه فسوون نایه ته خوار.

(نهو هات و کوتر به کوتر سیحرى فرینى خسته سهر کتیه کان)

نهو دهیگووت: ژيان، که مؤله یه که پرتى له غوبارى ده ریا... ژيان، شینه
 وهکو چاوى نهو نه وره سانه ی بهر ده نووک غه زل له سهر لم ده نوسن... ژيان،
 دیریکه نیشتنه وه ی ریشو له یهک له ناوه راستى باغچه دا پچراندوتى.
 من ویستم له حیکمه تى نهو ناوه بپرسم که له زه مه ریره کانى پوچیدا
 نایه ستیت

هاتم جیهانم نوخته به نوخته، ویرگون به ویرگون له گه لدا پاشه کرد.
 بهلام نهو دهیگووت: ژيان، کتیه یکه فرشته یهک له سهر سینه ی مندا لیکى

له پایزدا خه وتوو چاپیده کات، له سهر لیوی گوئیکی خه مگیندا دینووسیت، جگه له توفانیش هیچ بهرگیتیکی دیکه ناگیریتته نهم ههرفانه، جگه له خوئسار خوشنوسیک نییه بینوسیت، جگه له شهو چاپخانه یه ک نییه نهم هه موو گول و په شیمانیه چاپیکات.

(ئهو هیندوی روانیه دووری، رۆحی بوو به بوشاییه کی لازوردی) ئیدی هات و گووتی: وهره له خوین و عهزاب پزگارمکه، وهره بهم نه شکه نجه یه رۆحه بهره لازوردیه کانی سینهم دوورخه ره وه. تۆ نهی نهوهی ئینسافت هیه، پیمبلت:

جگه له نازار چ شتیک خه می نه ستیره ناسیک دهره وینیتته وه که هه می شه سهیری بورجه مۆره کانی ژیان دهکات و ده ئیت: ژیان ههنگاوی پاساریه که، دهنگه ته رزه یه ک پچراندویتی.

ئهی نهوهی ئینسافت هیه، بۆ لۆمه ی من دهکیت کاتی له مهرگی نه ستیره ناسیک راده میتهم خوی ده پاریته وه دیواره سپیه کانی ژیان بۆ برازیتته وه... خوی ده پاریته وه کیشیبه که مه سهر نهم خاچانه... خوی ده ئیت: ژیان مالی چکۆلانه ی جالجالۆکه یه که، پریشکی کوره یه ک سووتاندویتی.

بۆ لۆمه ی من دهکیت که له زه ته نه ئینییه کانی نهم به ده به ختییه ته هسیره که م

من گووتم:

سه لامت لیبت نهی نهوهی به ده ست سورانه وهی نه ستیره کانه وه دامویت... بۆ له فه له کی رۆحی خۆت نا پرسیت کاتی به ده وری عه ده مدا ده سوریتته وه؟ سه لامت لیبت نهی نهوهی دوورو نزیک هه ساره کان له یه کتر ده پیتوت بۆ نه مبه ره و به ری په نجه ره کانی ژیان ناپیتوت؟

بۆ دوورو نړیګی له دایکبوونی ګوټیک و سووتانی شه ونمیک ناپیوت؟
سهلامت لیږت، سهلام...

نه ی نه وهی رهنګی شه به نګه دووره کانی نه و په ری دنیا ده خوښیته وه.
بۆ رهنګی نه و فرمیسه کانه نابینیت، له چاوی که سیکدا ګه نجینه
خالیبه کانی ژبان ده ګه ریت؟

تو نه ی نه وهی ویرګول به ویرګول مانای نه ستیره کانه له ګه ندا
ته فسیر کردیت... تا ناو نه م باغچه یه وهره
که باغی حیکمه تی جه لادیکه... ناموژګاریکی شهرمنی دهریا و
ماموستایه کی سه بووری نازاره...

چونکه جګه له م دهرګایه، دهرګایه کی دیکه نیبه
بمانبه خشیته وه به مانا... بمانبه خشیته وه به حقیقت... بمانبه خشیته وه
به باغه کان.

یه کی له (جه لاد) ده پرست: مندالی چیه؟

مندالیم راوهستان بوو له ناوه راستی کوټلنیکي پر له عهتری سادیپانه دا،
زه نګنکی سپی له وسه ری کوچی ته نهایی منه وه به هه موو عیشوهی خوښه وه
له پیش چاوی مندا لایلایه ی بۆ سنه و به رکان ده کرد. من له ژیر دارګویره
وده وشه یبه کاندنا نوستبووم، خه وینیک بووم له نړیک دره ختیکه وه، له
نړیک سیداره ی نه ستیره یه که وه. به لام چی ده که یت؟ کاتیک عاشقانه
ده ته ویت رووی فانوسه کان به ره و رووی کتیه که ت وهرگیریت، ده ته ویت
ره شه با بونی نه م ده ته ره ی تو به ره و شه قامی ریایی نه بات، ده ته ویت
به ته باشیریکی سپی دیواره کانی به هار ناشتبه کیته وه، به شه ماییک
خهرمانیک له وهرزکی دووردا بکه یته دوست، نه سیبه ری، نه

پێپیلکانهیهک، نه هه یوانی... یارمهتیت نادات... یه کیکیش به ته کتدا راده بوریت و ده ئیت: تو بۆ بۆنی خوات لێنایهت، ئه ی منداڵ؟
 که ده ته ویت له کورم به جیماوی نیوه رۆ حه قیقه تی گهرمکه یته وه، له کانیه کانی ئیواره ی گیلای پرسیارم کانت بشوێته وه، هه ولای پارییه کانت له نیوان نه مبه ره و به ری دوو پشوو دا بپیویت، ده مامکه کانی خوت له بهرده م ناوێکدا فریبه دیت، خوت بشوێت... نه په یژه یهک، نه کتیییک، نه ده سه سه سرنکی خاوی ن نادۆزیته وه... یه کیکیش له وه پهری باغه وه هه وارده کات: تو ئه ی منداڵ، بۆ سوره تیکی خودات له بهر نییه، بۆ نایه تیک نازانیت؟

له خه ونیکدا ده چیه شاریکه وه رازا وه به به خشنده یی؟ ده ئیت، خوایه ئیمپراتوریک ته ئی شقارته م لێقه رزیکات بۆ مۆمی، کچیک قه له میکم لیوه رگریت بۆ ناشانی، خاتوونی چاویلکه یه کم لیبستینی بۆ نیگایهک... ده ئیت خوایه، زیرپۆشیک عه یاریک له نوری لێجیبمینیت، گوته کان قیراتی جوانیان بیرچییت، که راده بیت نه مۆمیک دیاره، نه ناشانییهک، نه مه ره مه میک، یه کیکیش به راگوزهر پیتده ئیت: بۆ شه رم له هه نگونی باغ ناکهیت، به رووتی له ناو ئه م گایه دا سه یری مه مکی نه و نارنجه شه رمانه ده کهیت... تو ئه ی منداڵ بۆنی جه هه نه مه ت لێدیت؟

من له منداڵیه وه ده مزانی له نیوان ئه م دۆسیانه دا قوما ریک هه یه، ده مزانی له سه ر ته قویمه کانی شه یتان مانگه کان پاش و پیش خراون، ده مگوت بۆ به هار ساڵ گه لی دره نگه. ده مزانی له هه ره ستی باغه دا دایایهک ونبوه... ده مزانی... له م پاوانه زیاترمان نییه بۆ نه وه ی ناو له ستوونه زیرینه کانی به دینه وه، له م ده شته زیاترمان نییه هه ناسه ی بۆ هه ئکیشین، له م هه رزانه به رزترمان نییه ناسمانی بۆ دروستبکه ین، ئه مه نه و درۆ بازه لتییه بوو که خانووی ژیا نمان لێ سازکرد، ئه مه نه و جوانیه کۆبالتییه بوو بۆ شکویه کی به باچوو مان دروستکرد.

مندائی لاگردنه‌وی من بوو له له‌نگه‌ریکی خورافی، هاواری من بوو له به‌نده‌ریک وهک موم به‌سه‌ر که‌ناره‌کاندا ده‌توایه‌وه... روژیک له‌ رنگای که‌نجیدا گوشه‌ی نهم نومیده به‌لای ده‌لیزیکی تردا شکایه‌وه، ئینجانه‌کان چیت‌ر به‌رگه‌ی په‌پووله بازنه‌بیه‌کانی به‌یانیان نه‌ده‌گرت، ئیواره‌کانیان ته‌حه‌مولی نه‌سپه ترساوه‌کانیان نه‌ده‌گرت، هه‌تاو نه‌ندازه‌ی نهم پرگالی شه‌خته‌یه‌ی بو نه‌ده‌گیرا، منیش نه‌سته‌رلابی خوم له‌ میه‌را نه‌شکاند... ده‌رچووم له‌ ده‌لتای په‌رستنی رهمزه ساده‌کانی ئینسان. ده‌پرسم لیت نه‌ی نه‌وه‌ی ئینسافت هه‌یه، نه‌وه‌ی تا ناسمان به‌ته‌نھا سه‌رکه‌وتییت، نه‌وه‌ی روژیک ویستییتی هه‌سانیکی هه‌بییت رۆحی به‌ختیاری پیتیژبکاته‌وه، نه‌وه‌ی ویستییتی شه‌و بس‌ریتته‌وه... شه‌قام شه‌قام، که‌ره‌ک که‌ره‌ک بو به‌هه‌شت که‌رابییت و نه‌یدوزییته‌وه، ئیدی بو بیر له‌ سپیتییه‌کی بابر دوو بکاته‌وه که‌ خوی (هه‌ر ته‌نھا خوی) ده‌زانیت چ درۆیه‌کی ره‌نگاو ره‌نگه‌. مندائی به‌جیمانیکی بچوکه له‌ قافله‌یه‌کی پیر، ژووریکی تازه‌یه له‌ ویرانه‌یه‌کی کون... به‌چی ناشنامانده‌کاته‌وه، به‌سه‌وزاییه‌کی بی قه‌یدوشه‌رت، یان به‌سه‌رداییک قولاپه‌کانی بونی خوئییان لی‌دیت؟

کاتییک مندائی خوی نه‌لبومیکی ته‌ماوی بیټ، پر له‌ گولی ژاکاو، پر له‌ ناوابوونی شینداری سیبه‌ری خیزان، پر له‌ ته‌نافی جیاجیای جله چلکنه‌کانی باوک و کراسه‌ دراوه‌کانی ده‌ستگیرانی توراو، پر له‌ جلگه‌ری که‌وتوو به‌سه‌ر قوییا ته‌ریوووه‌کانی دایکدا له‌ ناو و ته‌نهایی، به‌جوژیک ئینجانه‌کان چیت‌ر به‌رگه‌ی نهم سیبه‌ره سه‌نگینه‌ی منداله ترساوه‌کانیان نه‌ده‌گرت که‌ وهک شیت له‌ پشت کتیبه‌کانه‌وه باسی منداله زیناکه‌ره‌کانی کولانیان ده‌گیرایه‌وه، تارمایی باپیره‌کانیش له‌ جۆلانییه‌کی هه‌رچووکدا به‌ره‌و هه‌نه‌اتن له‌ سیبه‌ره‌کانی ژبان گوژمیانده‌دا، به‌لای رهمزه‌کانی

پیریدا تیده پهرین، به لای پلپله هه ئوه ریوه کانی نه مبه ر و به ری ژباندا راده بوردن... وینه کانیش ئاماژیه یان بۆ هه ناسه قورسه کانی خیزان ده کرد، کاتیک شه وان به هه ورازی مۆته که کاندای سهرده که وت، به یانیان نوینه کان پرده بوون له قه وزه ی تیکه لاوبوونی یه کتر، کورسییه کانیش شاهیدی ته گیریک بوون له زهر خوارد کردنی مانگه کوورده کانی ئاسمانی مال، وینه ی قوماری دایک و باوک له سهر کفنه به جیمه ووه کانی وه چه یه ک له سهراب... (به ئی وه چه یه ک له سهراب، که گوهره خائیه کانیان له په نجه ره کانه وه دیار بوو). راپاروه کانیش تاده هات زیاتر بۆنی شی یه دریاچه یه کی تاریکیان لیده هات، کهس نه بوو زیاتر له ماسی نه چیت، پوژ نه بوو زیاتر خوری خیزان وه ک گواره یه ک به سه فقه کاندای نه توتته وه، وه ک عاده تیکه ی دیرین دل ده خرایه قوتوویه کی تۆزاویه وه (له گه ل نه و کرمه پیرانه دا که له درزه کانه وه دزه یانده کرده ناو نه فقه کانی ژبانده وه)

مندائی له و قاپه شکاوه دا ده خرایه به رده می بانده کان، له و سیبه ره نسر مه دا گریان ه کان ه لده خران تا دایک به هه ناسه سه نگی نه کانی خوی وشکیان بکاته وه... تۆ نه ی نه وه ی ئینسافت هیه له م سهرمایه دا چون نویتت پرنا بیت له خو یسار و کانزا؟

تۆ نه ی داد په روه، له ژهنگی نه و دایه لوگه درێژانه دا که کهه کان و سونده کانی باغ کۆده کاته وه، کهه کان و ته پوتۆزی به رده رگا کۆده کاته وه. کهه کان و گسکی مردن کۆده کاته وه (له ژێر دایره دا)... ئاله ویدا له حیشه تی ئیوان ناو و ده رگادا، مندائی جوانی خوی ده سووتاند. یه کی تکیش که له بهر هه یوانیکه ی دووردا وه می نه ته مینده کرد، هاواری ده کرد و ده یگووت: نه ی مندال... به به رده می مائی مندا رامه بووره.

تۆ نه ی نه وه ی ئینسافت هیه، ده زانیت من نازار و مه رگم دروست نه کردوه، تۆ شاهیدی... من نیم که به ختیاریم له باغچه ده رکرد، نه وان بوون

بەم قامچىيە باغيان پىتخە بەرگەردمەو... ئەوان بوون كاتىك بەدوای
 لەنگەرىكى خورافىدا دەگەرەم، كاتىك نەدەگەيشتمە نەو بەندەرانەى وەك
 (مۆم) بەسەر كەنارەكاندا توابوونەو، بەگۆر ھەتكەنەكانيان ناساندم،
 بەتارىكەكانيان ناساندم، فرينيان لەبىرەردمەو و كەوتمە ژۆر چنارىكى
 خەمگىن و لەویدا بىرم لە كۆتايىيە رەشەكان كەردمەو... كۆتايىيە تارىك
 و سادەكان، ئەو كۆتايىيە سادانەى لە پەرىنەوۋى شەقامىك ئاسانترن
 كاتىك تەنھا دوای عىشوۋى باندىيەك دەكەويت لە شارىكى چۆلتەردا
 لە شەو... لە شارىكى چۆلتەردا لە ئاۋىكى دوور لەنابەينى دوو كىلگەى
 خەوتوودا، ئاۋىك لىۋەكانى پەن لە زەردەخەنەى ماسى كوژراو... بەئى
 مەن تەنھا لەویدا بىرم لە كۆتايىيەكان كەردمەو... ئەو كۆتايانەى تۆ
 شاھىدى نىازى مەن نەبوو بىانگەمى... بەلام ئەوان... ئەوان ھەرهەستى
 ھەموو ئاوابوونەكانيان دامى... ھەرهەستى ھەموو نغروبوونەكان...
 ھەرهەستى خەنكەنەكان... ھەرهەستى دەرد... ھەرهەستى بىرنەكان....

تۆ شاھىدەيت

ئەى نەوۋى نىنساھت ھەيە... تۆ شاھىدەيت

دەرگاگان

هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگاكان بکه‌نه‌وه
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت نیوه‌شه‌و... به‌ره‌به‌یان... ئیواران
 دەرگاكان بکه‌نه‌وه
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگاكانی به‌هه‌شت بکه‌نه‌وه
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگاكانی دۆزه‌خ بشکێنن
 هه‌ندیک دەرگاكانی زستان ده‌خه‌نه سه‌رپشت
 که‌سانیک له‌ ده‌روازه‌کانی پایز ده‌ده‌ن
 که‌سانیکیش له‌ دەرگاكانی گومان نزیک‌ده‌بنه‌وه.

که‌س به‌ په‌نجه‌ره‌كان رازی نییه
 گۆل رازی نییه، په‌پووله له‌ په‌نجه‌ره‌كانه‌وه بیهێنێ
 دل رازی نییه له‌ په‌نجه‌ره‌وه بیهێنه مائی عه‌شقه‌وه
 خه‌ون رازی نییه له‌ په‌نجه‌ره‌وه بیهێنه ناو گه‌مارۆی حه‌قیقه‌ته‌وه
 که‌ ژیان هی‌نده گه‌وره بیهێت، کێ به‌ په‌نجه‌ره‌ رازییه؟
 هه‌ندیک ده‌یانه‌وێت دەرگا گه‌وره‌كان بشکێنن
 تا پیربوونی په‌پووله‌کانی پیا تیه‌یه‌ریت
 تا مه‌رگی کۆتره‌کانی پیا تیه‌یه‌ریت، که‌ هی‌ند گه‌وره‌ن، ده‌سته بچوکه‌کانی
 نیمه ناتوان هه‌تیانگرن

هه ندیک دهیانه ویت مژدهی دۆزینه وهی ده ریای پاک و پاکتر و پاکترین
بۆ ماسی ناو قه قه زه شوشه کان له ده رگا کانه وه به رنه ژووری.

هه ندیک نیازبانه له ده رگا وه به هار پاکیشن بۆ باغچه

له ده رگا وه خه یال تلکه نه وه بۆ بیستانی ئهم کتیبانه

نا... کهس به وه رازی نییه، به ته نها خۆی به دیواره کانه وه خه ریک
بکات، نیگاری هه ور، نیگاری کۆچی مراوییه کان... قوئینگه کان، ئهم
مه عبه ده ئارامییه دا بکیشیت و ئیدی دانیشیت و ته واو... ناوی خۆی
له سه ر به رده کان هه ئکۆئیت و به گه ردا وه کان بلیت، هه ئیگرن و بیدن
به ناوینه دووره کان، هه ئیگرن و بیدن به هاواری ئهو نه وره سانه ی له
ده وری بورجه کان ده مرن.

کهس رازی نییه... تا مردن ژبانی خۆی له زه خره قه کردنی ئهم دیوارانه دا
بباته سه ر. بیر له فرین نه کاته وه... بیر له وه که شتیانه نه کاته وه که
له مه ترسی ده ریا تیده گهن و ناشترسن. کهس رازی نییه، له پشت ئهم
به ردانه وه له مه رگ تیفکریت... دانیشیت زیکری موعجیزه کان بکات...
موعجیزه ی نه ستیره کان... نه هه نگ... باغه کانی زهیتون. له سییه ری
ئهم دیوارانه دا، گۆر بۆ جادو وه کانی خۆی هه ئکه نی، بال بۆ تاووسه
عاشقه کانی خۆی دروست بکات و بلیت: بیر له ده رگا کان ناکه مه وه... من
پازیم به ته نه ایی، دوور له نه فسونی ژبان و دوور له واهیمه کانی
جه نکه ل و زنده گییه خه یاییه کانی باغچه.

هه‌ندیک له گه‌ماروی به‌نده‌ره‌کانی خه‌یالدا، هه‌موو پوژه راسته‌هینه‌کانی
خویان دۆراند

هه‌ندیک، هاتن ده‌رگا‌کانی خه‌یال بشکینن
سییه‌ری مردووی خویان له‌ژێر دره‌خته‌کاندا له‌خه‌و هه‌ستینن
نافره‌تی خه‌یالی به‌ره‌و سه‌ر پی‌خه‌فی خه‌یال ڕاکێشن

له‌ بان‌کۆنی خه‌یاله‌وه، ببه‌ ڤاوچی نه‌و نه‌وره‌سانه‌ی له‌ ده‌رگا
خه‌یالییه‌کانی ده‌ریاوه دینه‌ده‌ری
هه‌ناری په‌شیمان ده‌نکبه‌که‌نه سه‌ر نه‌م سه‌ره‌ی خه‌یاله
له‌م به‌یانییه‌ سارد‌ده‌دا

هه‌ندیک مردووه‌کانی خویان ده‌هینن له‌ باغه‌کانی خه‌یالدا بینێژن
هه‌ندی‌کیش زیندووه‌کانی خویان له‌ باغی حه‌قیقه‌تدا نابینن
بان‌ده‌کان واده‌زانن نه‌م قه‌قه‌زانه‌ خه‌یالن و دینه‌ ژووری
پلنگه‌کان واده‌زانن نه‌م مرد‌نانه‌ جه‌نگه‌نه‌کانی خه‌یالن و بازده‌ده‌نه‌ ناو
ریواقه‌ سارد‌ه‌کانیانه‌وه

مردووه‌کان وا ده‌زانن نه‌م زینده‌گییه‌ خه‌یاله و ده‌گه‌رینه‌وه
هه‌ندیک بۆ به‌هه‌شتی له‌ده‌سته‌چووی خویان له‌ ده‌رگا‌کان ده‌دن
هه‌ندی‌کیش له‌ له‌دایک‌بوونه‌وه بۆ ده‌رگا‌کان ده‌گه‌رین، به‌لام نایدۆزنه‌وه
نه‌وره‌س ده‌ناسم پشتاوپشت بۆ ده‌رگا‌کانی ئاسمان ده‌گه‌ریت

گوڵ ده‌ناسم له‌ باغه‌که‌کاندا پشتاوپشت له‌ ده‌رگای باغه‌ ده‌پرسیت.
گوڵله‌ هه‌یه، گوڵله‌یه‌ک دۆست، گوڵله‌یه‌ک گه‌لی له‌ هاو‌ری نازیزتر
ته‌نها له‌ ده‌رگاوه دینه‌ژووری بۆ ناو دل.

ماچ هه‌یه شه‌وانه به‌ناگامده‌هینیته‌وه و به‌ توره‌یه‌وه لیمده‌پرسیت:

«کامه یه ده رگاکانی رۆح؟»

ئهوانه ی گیللاسه کانی هه تاو له م سه به ته ی ته نهاییه دا ده ته کینن... بۆ ده رگای رۆشنایی ده گه رین

ئهوانه ی ده یانه ویت، مانگ وه کو میوانیکی ده سته مۆ بیته ژووری و هه ئغانه که ی به باغچه بسپیریت... بۆ ده رگایه ک ده گه رین بجیته سه ر سه کۆی رۆمانسییه خه مگینه کان.

ئهوانه ی مردنیان خسته سه ر به دیهییه کان
ئهوانه ی ده یانگوت (ژیان + هه هه ز) یه کسانه به (باغچه - به هار)
بۆ ده رگای ناسوده یی ده گه ران

له م نیواره سارده دا، دوا ی ناوابوونی خۆر
هه ندیک ده یانه ویت ده رگاکانی ناسمان بکه نه وه
سه به ته ی گومان پر بکه ن له میوه ی دره ختی دنیایی
ده یانه ویت ده رگای هه تاو بخه نه سه ر پشت
ناگر کوره ی به دب ختییه بچوکه کان پر بکات
پشکۆی ته نهاییه پیره کان بگه شینیته وه
خه ی پیریزنه کان پر بیته وه له چیمه نی به هار

هه ندیک گوئیان ده نا به ده رگا کانه وه... گوئیان له هاواری نه و نه وره سانه
ده رگرت، که ده ریا ده یانخاته قوتوی شینی یادگاره کانییه وه. له بهر ده رگا کان
ده وه ستان... تا گوئیان له دوا هه مین چرکه ی نه و نارنجۆکی مردنه بیت،
که کرابووه ملی کامه رانی. له «تیک - تاک» نه و کاتژمیره ی واده ی
مندا لان بوو بکه ونه سه ر ده سته دایه نه به ره بریه کانیان.

به یانی بوو... ده رگا بچوکه کانیان کرده وه، که ته نها نازادییه بچوکه کان
لیوه ی گوزهر ده که ن

ده رگا بچوکه کان، به ره وه ده ریا بچوکه کان

بۆ ئەو كەشتىيە بچوكانەى مەوداى ھەلھاتتيان لە مەوداى ئاوابوونى
لاولاويكدايە لە ھەيوانيكي بچوكى ئىوارەيەكى لە شەونم بچوكتردا.
بەيانى بوو... دادگا بابلييەكان... ژوورى سىدارەكان... دەرگا بچوكەكانيان
كردەو، تىنوتى مردنى ئەمرويان پركردەو لە ئاو. گوئى مردنى
ئەمرويان تەكاند و خستيانەو ئەو گوئدانەكان. تاوانە بچوكەكان لە
دەرگاى لە رۆحى كەنارىي بچوكتەو، ھاتنەژوورى، بەدەنگى بەرز، بە
جەلادەكانيان گووت: «ژوورىكەمان دەوت، كەمىك لە مردنى پەپوولە
گەرەتر بىت».

بەيانى بوو... گەمارۆيەك لە ئالتون تەلایيتر... ئابلوقەيەك لە
خوشەويستى شوشەيىتر... گەمارۆى دەرگاكانى باغچەياندا. وەسیتی
باغەوانەكان دەيگووت: «ئەم مێوانە لە برىن نازكترن، ئەم سێوانە لە
خوێن زووتر خەياليان دەپژىت».

ئەى شەرکەر بەو ماچانەى لە شەريعتى جەنگدا نىيە
تۆ پەلامارى دەرگايەكت داو، جگە ئەو خوێنەى لەسەر دەستت
جىندەمىنىت... مايەى نىيە.

بەيانى بوو... ئەوى تەنها لە دەرگاكان دەهات بەمدیودا
مىوھيەك بوو لە ترسى جىابوونەوى لە باغچە دەگريا.
دەرگاكان ھەموو داخرابوون، دەرگاكانى خۆر/ بنەمائەكانى شەو بەدەورى
شورا برۆنزيەكاندا دەسورانەو/ جگە ئەو زەنگانەى بۆنى مەعبەدەكانيان
ئیدەهات/ لە پاشماوى مرووف لەسەر ئاوتنەكانى فەنابوون... ھىچ
ديارنەبوو.

دەرگاكان داخراون... دەرگاكان ناکرێنەو

نامه‌ی کلیساز (به‌ر له مردن)

بۆ نه‌وه هاتووم به‌یه‌كجار دنیاتانكه‌مه‌وه، كه گه‌نجینه‌كانی وجود داخراوه‌ن. بیسه‌لمینم داخستنی نه‌م ده‌رگایانه، له‌ نیشی یه‌ككه‌ له‌ کلیسازه‌كان مه‌زنت‌تر

له‌ داخستنی چه‌كیمیكه‌، نه‌ندیشه‌ی له‌ نه‌ندیشه‌ی کلیسازه‌كان گه‌وره‌تر. به‌لام من یه‌كه‌یه‌كه‌ هه‌موو ده‌رگاكان تاقیده‌كه‌مه‌وه، ده‌رگاكانی تۆ نه‌ی نه‌و پیاوه‌ی كه‌ زۆر بیر له‌ ده‌رگاكان ده‌كه‌یته‌وه... ده‌رگاكانی تۆ نه‌ی نه‌و كچه‌ی ژووره‌كه‌ت بۆ مردن ده‌پازنینیه‌وه و بیرناكه‌یته‌وه... تۆ نه‌ی نه‌و رێبواره‌ی هه‌ندیک جار ئاو‌ر له‌ دارستانه‌كان ده‌ده‌یته‌وه و ده‌پرسیت: ده‌شیت من ده‌رگاكانم جیه‌یشتییت؟... ده‌شیت منی غافل له‌ شه‌وێکی تاریكدا به‌لای ده‌روازه‌كانی ژياندا رابوردیتم و نه‌متوانییتم په‌نگی ده‌رگاكانی زینده‌گی له‌ په‌نگی شه‌و جیابكه‌مه‌وه؟.

تۆ نه‌ی نه‌و پیاوه‌ی خه‌ریكه‌ خۆت گوناها‌بارده‌كه‌یت... به‌رۆکی گۆله‌ ته‌نهاكان به‌رناده‌یت، پیتوايه‌ عه‌یامیكه‌ به‌هار ده‌رگاكانی زینده‌گی تۆی به‌ فریوی شاعیرانه‌ی خۆی داخستوو... رۆژگارێك تۆ به‌لای پرگاری خۆتدا تێپه‌ریویت و گۆله‌كان نه‌یانیه‌شتووو بیبینیت، ئاه... من ده‌رگاكانت بۆ تاقیده‌كه‌مه‌وه... من چرات پێده‌به‌خشم... من كانزای خه‌یاالت له‌ رشته‌ی پۆلایینی ده‌رگا جه‌هه‌نه‌مییه‌كان بۆ جیاده‌كه‌مه‌وه... نه‌ی نه‌وانه‌ی پیتانوايه‌ كه‌ «سه‌بر» ده‌رگاكانتان لێده‌كاته‌وه... نه‌ی نه‌وانه‌ی له‌به‌رده‌م رۆژه‌ ناخۆشه‌كاندا دان به‌خۆتاندا ده‌گرن... ئیوه‌ش نه‌ی سه‌ره‌پۆكان، وه‌ك تاوێرێك با بۆ خه‌ره‌نده‌كانی هه‌نگریت... ئومێد سه‌رتان پێه‌لده‌گریت. نه‌ی نه‌وانه‌ی ترسی تالانكه‌ران، رینگای كیشوهره‌

ياقووتيه كانتان پنده گۆریت... باوهر به سهرنگوونی ناکهن له شه ویکدا
که نارمه کان به له مه کانتان پارچه پارچه ده کهن.
من ده رگاکانی سه برو کیله کانی دوعا تاقیده که مه وه.
هه و ئه دمه بۆ ئیوه نه به دییه ت له په نجه ره کان... له پۆژه کان... له
ده رگاکان نزیکه که مه وه.

تۆش نهی نهو خاتو نهی له بهر ده رگاکان فال بۆ گه رانه وهی نهو جه وانی
ده گریته وه... فال بۆ هاتنه وهی بانه ده ره شه کانی نگین ده گریته وه.
نیوهش نهی نهو وانهی پیتان وایه کارکردن ده رگاکانی سه رفرازی له ئیوه
ونکرد، واده زانن حوچه ره کان... زانسته کان... شه ر و شوهر کان نه بو و نایه
نیستا ئیوه نازاد بوون.

من دواى ناومیدیم له ده رگاکانی سه بر، ده رگاکانی (زه حمه ت)
تاقیده که مه وه... ده رگاکانی (رهنج)... مردن له ژیر باری ماندوو بووندا.

نیوهش نهی نهو وانهی سه فهرکردن... په رینه وه له م کیشه وه وه بۆ نهو
کیشه ور... له م باغه وه بۆ نهو باغ، شه هوتهی ژیا نته وه... من کیله کانی
سه فهر تاقیده که مه وه، تۆ نهی نهو پیا وهی گرینی له م جهنگه لانه به
ده رگای خۆت ده زانیته، گرینی له م بیستانانه به سه رفرازی خۆت ده زانیته،
نهی نهو وانهی مو لکداری... هه کتاره کانی خاک... هه دانه کانی نور، به
ده رگای خۆتان ده زانن، من خاکی مردنتان له خاکی به یانییه کانی
خۆشه وستی بۆ جیا ده که مه وه

من به رویومی مردنتان له به رویومی شهو بۆ جیا ده که مه وه
من ده غلی تاریکی تان له ده غلی به ره به یان بۆ جیا ده که مه وه
خهرمانی دواى جهنگتان له خهرمانی دواى عه شق بۆ جیا ده که مه وه...
سیوه کانی فیتنه تان له سیوه کانی نارامی بۆ ده رده هینم.

تۆش ئەی ئەووی پیتوایه، ئەووی یارییه کی بردهوه، ژانی بردۆتهوه. ئەی ئەووی پیتوایه، ئەووی کلیلیکی بردهوه، دەرگاکی بردۆتهوه. من مژدهی چاوهروانییه کی درێژترت دهمی، له پشت گهردهلووله کانهوه... له ناو بورجه کاندای... له قولله ئهرخهوانییه کانی روانینی ته نهاییانه دا، من رقم له دنیاییه کاتیک ده زانین دنیایی ته نیا گۆرانییه که بۆنهوهی له ناوه راستی ناومیدیدا خهومان لینه که ویت... نیوش ئەی جهنگاوه ران، که عومری خهریکی دابه شکردنی ژان بوون له نیوان باوهشی خیزان و گۆره پانی مهشق و کرنوشبردنی به یانیانه دا بۆ نالا... ئەی نهوانه ی ژانی خۆتان له نیوان کوشتنی باغچه و به خێوکردنی منداڵا دابه شکرد، ئەی نهوانه ی ژانی خۆتان له نیوان کوشتنی مانگ و لایلیه دا بۆ کۆرپه کان برده سهر، ئەی نهوانه ی باغچه تان به پاداشتی فروشتنی پۆح کری، ئەی نهوانه ی منداڵه کانتان فێرده کرد به زیندوویی کوکوختییه کانی باغچه بخۆن. من دهمی سائه دەرگای دێره قیم تاهیکردۆتهوه، دهمی سائه له خوینی براکانی خۆم خواردۆتهوه، عه یامیکه فێربووم هاو خۆنه کانی خۆم... هاو خهنده کانی خۆم، له بیر کهم.

به لام نه گهر هیوایه که مان هه بیست له دەرگای مردنه وه نییه... من کلیلی جهنگم تاهیکردۆتهوه... کلیلی کرنوشم تاهیکردۆتهوه... کلیلی فه رامۆشکردنی میهری و دۆستی... له یادکردنی هاو ریه تی و برایه تی نه زمونی دیرینه ی منه... تۆش ئەی ئەو کچه ی پیتوایه رهوشت ژانی کردۆته دۆزهخ... ده زانیت کاتیک ئیمه ده خهوین، رهوشت پاسه وانی باغچه مان بۆ ده کات... شه رهف له بهر ده رواز هکانی شارد، له دەرگای کوچه کان و ماله کان و ژووره کاندای، ژانمان ده پشکنی. من کلیلی هه لها تهم

لە شەهەف بۆ ھىناوئىت، كىلىيىك كچىتى خۆتى پىيىكەيتەو و لەگەل گياندارە برۆنزيەكانى ژىر تريفەدا بنوئىت.

ئەى ئەو پىاوى دەئىيت: ئەگەر يەككى خەونەكانى راست بۆ تەفسىرکردبامايە، ئىستا لە بەهەشت بووم. من خەونامە زۆرئەكانم بۆ ھىناوئىت تا كىلەكانى خۆت تاقىيىكەيتەو... ئەى ئەوئى يەخەى جەنگەلەكانت گرتوو و دەئىيت: بمتوانايە خىراتر بەناو ئەم زۆنگاوە كوشندەيەدا ھەئىيىم، دەمى ساڵ بوو لەودىو دەرگاكانەو لەناو پەريەكان و ئاسكەكاندا دەرژام، من لەم دارستانەدا چاوساغى تۆم، ئەى ئەو مندالە ئىفلىجەى ھاوار لە چىاكان دەكەيت: ئەگەر قاچم ھەبايە ئىستا لەگەل گورگە بىخەياالەكاندا، لەسەر لوتكەكانتەو سەيرى جوتبارەكانى جاويدانەگىم دەكرد... ئەى ئەو كەر و ھىچنەبىستانەى بەتەمان بەدەف و سەنتورەكانتەو پەلامارى «ئىساكا» بەدن... «عەدەن» داگىربكەن.

ئەى ئەو لالانەى بە ئومىدى ئەوئى لايلايە بۆ باغچە بكەن. ئەى ئەو كوئىرە شىپزەيەى بەريوى روومو دەرگاكانى شەوئەزەنگ، خۆت بە سەبەتەى مەخەكەكاندا دەكەيشىت، بەرچنەى روناكى و سندوھى ميوەكانى ھەتاو دەخەيت بەسەريەكدا... من دەرگاكانى روائىن و دەنگ و بىستەن، بە پوچترىن... تارىكترىن... ئەستورترىن دەرگا دەزانم. (عەدەن) لە دەرگاكانى ئىو دەوورە.

ئىوئەش ئەى ئەوانەى كەردنەوئى دەرگاكانى خۆتان ھەلەگەرن بۆ قىامەت، كىلەكانتەن دەكەنە ملتان و بە ھەموو دەرگا راستەقىنەكانى وجود دەئىين: دەرگاكانى گومرايى... ئىو گومران.

ئەى ئەوئى پىتوايە ئەگەر زمانى بانئەدەكان بزانىت، باغچە دەرگاكانى خۆيت بۆ دەكاتەو... تۆ گومرايت.

ئەى ئەوئى دەئىت دەرگایەك دادەخرىت و ەزار دەكرىتەو... تۆ ئەفامىت.

ئەى ئەوئى جىاوازىناكەيت لەنىوان دەنگى مىحراپەكان و دەنگى ئاوەكانى ئىرەمدا، (ەدەن) و (دۆزەخ) لەیەكتر جىاناکەیتەو... تۆ ئەفامىت.

ئەى ئەو پىاوئى دەئىت، مەن خاوەنى ەزار رىگا بووم، كە دەرگای ەزاران باغچەى دىان تىادەكرایەو. خاوەنى كۆشك بووم... تەبار... شكۆ كە دەرگاكانى ئارەزوو تەنیا بە خواستىكى بچوك دەكرانەو... تۆ گەمژەيت.

ئەمىستا لە سۆراغى دەروازەكاندا دامىنى خویناوى تۆ دەگرم، ئەى ئەو كىلسازەى دەرگاكانى شەو تاقىدەكەیتەو. تۆش گۆبىگرە ئەى ئەوئى دەئىت ەىچ شتىك ئەستەم نىيە، فرىن ئەستەم نىيە، سەرەكەوتن ئەستەم نىيە، شكاندنى دەرگای مىرگوزارەكان ئەستەم نىيە، گەشتن بە یەقىن ئاسانە، كردنەوئى دەرگای خەزنەكانى وجود ئاسانە. مەن ەاتووم یەكجار پىتان بلىم... دەرگای گەنجىنەى باغچە... دەرگای ئومىدەكان... دەرگای رۆح بەم كىلانى ناكرىنەو.

ئىوئەش ئەى ئەو سەربازانەى دەرۆن و ناگەنە ئەو كىشوەرانەى دەتەنەوت داگیرىانبكەن.

ئەى ئەو سوپاىانەى گەمارۆى شارىك دەدەن، بازنەى خورافى شوراكانى دواىنىيەت. تۆش ئەى ئەو فرۆشیارەى جار بۆ ەراجى باغەكانى (دانىال) دەدەيت... ئەى ئەو ئەزادپەرستەى بەنەفرەتكردن (زایون)، زاكاندنى (زایون)، ناگرەردان لە باغەكانى (زایون) ەاوارى تۆیە. چەقۆكىشى ئەم خىلە بىابانئىشنانەى تۆ، جگە لە دەرگاكانى تاعوون دەرگایەكى دى ناكەنەو. ئەى پىغەمبەرى كۆللەكانى ئا و م، ەاوارى تۆ تەنیا دەرگای

یادگارە بابیلییەکان... گێڕانەوێ سەربردەکانی کەرەبە لا ئە ئۆرشەلیم... سوورکردنی دیوارەکانی قودس بەخوین... دەرگای دیکە ناکەنەو. تۆ ئەو ئەو پیاوێ هەوارەکەیت، بە زەندیقەکان بسوتیتین، باغچە بکەینە گۆرستانی ئەو پیاوانە بەبێ دەستتۆژ یادی گۆلەکان دەکەن، ئەو کچانە تیربارانکەین، کە دەوترن لەدیار باغچە باسی کوژانەوێ مێردایەتی بکەن ئە لەو حەکانی ژاندا. دەرگای زەندیقەکان ئە دەرگای شافعییەکان ئاساتر نییە بۆ پوچیک ئە مانای نارامی نەزانیت.

تۆ ئەو ئەو پیتوایە نانارشیستەکان، کیل بەدەستەکانی ناو بیستانی وجودیان گومراکردوو. من پیت دەلیم ئەو دەرگایە باغەوانەکان دایخەن، بە کەسی دی ناکریتەو. من بۆ یە کجار هاتووم دنیاتان بکەمەو کە دەرگای گەنجینەکانی وجود داخراو... یە کجار بە گۆلەکان بلیم ئەو دەرگایانە لەگەڵ لەدایکبوونی باغچەو داخراو، بە کیلەکانی من ناکریتەو. بەلام من بەیانی... نیوەرۆ... نیوەشەو... کیلەکان تاقیدەکەمەو، ئەم باغەو سەفەردەکەم بۆ ئەو باغ و کیلەکانم تاقیدەکەمەو... ئەم نەستیرەو سەفەردەکەم بۆ ئەو نەستیرە و کیلەکانم تاقیدەکەمەو... دەرگای گەنم... دەرگای هەتاو... دەرگای گیا. دەرگای یەک لەدوای یەکی دەهلیزە یەک لەدوای یەکەکان، کە بەرەو باغە یەک لەدوای یەکەکانی مردنمان دەبەن.

دەرگاکی داخراو... دەرگاکی ناکریتەو. کە دەرگاکی نەکریتەو... جەنگ یاری نیوان زیندەگی و سیبەرەکانیتی شۆرش هاتوچۆکردنی مردنە، لەنیوان دیوارەکانی یەک ژووردا

عه شق کوتایی هینانیکی ناومیدانه یه به ناومیدی
به هار کوتایی هینانیکی پایزانه یه به پایز
که درگاکان نه کرینه وه... ده بیت مردوو هکانمان له دیواره کاندای بنیژین،
خوا له دیواره کان داتاشین، مانگ له شوشی شکاوی په نجه ره کان بهر
له هه لچینیان به لاشی کوکوختییه کان.
دەرگاکان نا کرینه وه، نه گهر هه موو زهنگه کانیش بشکینین، دەرگاکان
نا کرینه وه

ته نها به مردنی خومان ده توانین دیواره کان بروشینین
رۆشنایی نهم ژووره له بهر یه ککه وتتی فرینی نیمه وه یه له گه ل بهرده کاندای،
که نوریکه له روناکی به ده شته ونه کان... روناکی ته قینه وه یه عه ماره
سه وزه کانی جهنگه ل... روناکی زینده گییه به باچوو هکان.
نه میره کان، کاردیناله مه خمه لییه کان، حاخامه کانی پایز، ناخونده کانی
سهر سنه ویه ری مهرگ، خواجا درۆنه کانی باغچه، له بهر دەرگان... ئیدی
چۆن نيزگیله کان، په ره سیلکه خوماره کان، بارۆنه عاشقه کان، مه ولانا کانی
بهختیاری، فیکۆتته سه وزه کان... لهم زهنگه بدەن.
مه سیح به جبه نه رخه وانیییه کانی ناومیدییه وه، به ماچه کانی یه هوداوه
له بهرده رگایه

ئیدی نهم پاپا رهنگ شه رابییه... نهم قه شانە ی له پشت پۆلی تهیره ن
نه بابیله وه دهرده که ون... قه دیسی وێرانه که رنه قالیییه کانی دوا ی جه ژن...
نومیدیان به دەرگا چییه؟

دەرگاکان داخراون... دەرگاکان هه بوون... دەرگاکان نه بوون... دەرگاکان
نین

تیبگه... نه ی نه و گۆرانیییژە ی عومرت له سه مای دهوری ناگره کوژاوه کاندای

بردۆتهوه سهر

ئهى نهو رهوندییهى فوو له خوڵه میشى میگه له به باچوو هکان دهکەیت
تیبگه... ئهى نهو ناگرکوژنهوه شوخهى له قوتابخانه کانی جه هه نه مه وه
هاتوویت و به دواى سووتانى گوێکدا دهگه ریت خاموشیبهکەیت

گهر ده رگاگان نه کرینه وه

به هار خوراهه تی باننده کانه

دین نهو گۆرهبه بو خوشه وستی یه کتری هه لده که نین

چرا پاشگه زبوونه وهیه له شهو

یه زدان زهرده خه نهى ته نهایی ئیمهیه، به رامبه ر به تارمایی... به رامبه ر
به هه تاو... به رامبه ر به شهاب.

زه نگیش سوودی نییه / مردن له تیفکریندا له زهنگ، به راستی سوودی
نییه / زهنگیک له کازراکانی مه حشر / له فرمیسکی نهو واشه پیره ی
بو مردن نه بیست دانا به ته وه سهر خاک / زهنگیک له قریشکه ی هه ور
به سهر میخه کیکی ترساوی ناو په نجه ریه کی تاریکی، به هاریکی
ته نیای، باغیکی په ژمورده دا / زهنگ له شوشه ی نهو هه ئو پیرانه ی
فرینیان ده شکیت / زهنگ له ئاوینه ی ناخریوونی په یمان و ئاوا بوونی له
یه کدی تیگه یشتن، شکانی سوێندی به هار که به بائی کوکوختییه کان
ده یکشا به قورخانه کانی باغچه دا و ده یگووت: من زهنگیک له ئاسنگه ره
خه وتوو هکانی ناو نه لبومه کانی باغ ده ینم و نه م ده رگایه ده که مه وه /
زهنگیک له ساریژبوونه وه ی مه ودای نیتوان حه قیقه ت و درۆ... سه وزی و
ته لایی مانگ... شه ونم و لمی نه ستیره سازاده کان.

به لام ده رگاگان نین

یه کیک ناو نیشانیکی له سهر میژی ناو میندییه کان دانا:

كە ئە خوينى كەنارىيەكانەو دەرويت، بەرمو بەھارنىك ھەمىشە ئە
نزيك تابووتەكانەو ەوتوو، بە شەقامىكدا سەردەكەويت بە نزيك
بالەخانەى مردنى خۇتدا تىدەپەریت، بە فيغانى بالندەكاندا وەرە ناو
سەقەرى باغچەو و بەسەر پەرژىنى كىي ياسەمىنەكاندا شۆرپەرەو...
لەويادا دەرگايەك دەيىنى بە مردندا دەتھىننەو بەردەم مندالى خۇت.
بەلام من كوچەى ھەموو كەنارىيە كوژراوكان شارەام،

گەلىك ناشناى ئەو بەھارانەم ئە نزيك تابووتەكانەو ەوتوون
دەمى سائە ئە دۆزەخى باغچەدا بەسەر پەرژىنى كىي ياسەمىنەكاندا
شۆرپوومەو و دەرگام نەيىنى.

يەكەك وەك ھەر نامۆزگارنىكى پىر، ناونىشانىكى لەسەر كىتەبى
پەشيمانىيەكان دانا و رۆيشت:

ئە بەيانىيەكدا كە خەون ئە نىمپراتۆرەكان زياتر خەراج دەخاتە
سەر درەختەكان، كىمياگەرىكى توپدراو ئە ھەيوانى زانستە شوومەكاندا
ھەستىنە و بلى: كوا دەرگاكان؟

بەلام نە گۆنەكان، نە نىمپراتۆرەكان، نە كىمياگەرەكان نامدوئىن و ئە
مىژە خەون خەراجى خستوتە سەر باغچەم.

ئە بەيانىيەكدا كەشتىيەكى نوستوو ئە نزيك خەندەى نەدمىرالىكى
بىھۆشەو ناونىشانى دەرگايەكت دەداتى. بەلام خۆر (كە ھەرگىز ئە
ھەلھاتن و ئاوابووندا درۆنەكردو) ئە بەيانىيەكدا كە ھەرگىز شاينەى
درۆ نەبوو، سەبارەت بە رۆشنايى و ئومىد درۆيكرد.

شىوون ئەسەر رەفە فرمىسكاوييەكانى خۆى... ئە دۆلابى پرسە
سەوزەكانى بەھاردا، دەقتەرىكى تەرى بە خوينى خۆكۈشتە يەك لەدواى
يەكەكانى باغچە دەرھىنا. (وەك سەماى رەشپۆشەك ئە بازەكانى مردندا)
گووتى: دەرگا نىيە، ئەگەر ھەشەيت ئە پشەتيەو قەرەنتىنەى مندالىيە،
قەرەنتىنەى لىمۆكانى رۆحە كە بە بەژنى جەنگە جۇراوچۆرەكانى درەختدا

ھاتۆتە خوار... قەرەنتىنەي ژەنرالە بالدارەكانى باغچەيە... زىندانە...
زىندانى نەو مەھراجا خەمگىنەي گەلەي وھەم لە پانتۆكانى جەنگەل
دەكاتەوہ.

دەرگا نىيە، دەشت پۇژىك لە پۇژان دەرگا ھەبوويت
دەشت بەيانىيەكى دوور كۆترىك (كە مەرگى لە شوشەيە)
دەرگايەكى دييت...

كۆلۆنيۆلىكى سەنگەرەكانى پىرى، خودەي پىر لە عەترى، دوژمنە
شۆخەكانى ئىيوويتە زەنگ...
بەلام ئىرمدا دەرگا نىيە
دەرگاكان نىن... نىن... نىن

كەچى مەن ھەر باس لە وھەمى قاپىيە سىجىيەكان دەكەم
باس لە زىنگەي پۇلانى بائەكان دەكەم، لەسەر نقيمى دەروازەكان/ لە
گوتنەوہى نەفەقە نەرخەوانىيەكان بۆ نەوازشى نەو/ لە ستايشى بولبول
بۆ سەداي بەھار لەودىو دەرگاكانەوہ/ دەئىم وەسفى پۇجى ئاسكەكان بکە
كە خويان دەكىشن بە دەرگاكانى پىرىتى باغچەدا/ ستايشى گەمارۆي
مىگەلە زىونەكان بکە بۆ تەنھايەم/ بەم نەسپە بىرقەدارە بلى كە
خواجايەكى ژەنگاوى ھەنگرتووہ: با لەگەل شىوہنى خۆيدا سەكۆبكات...
سەكۆلى يەكىك كە پەشەباكان دەئیتەوہ.

مەن بە غورورى مانگىكەوہ سەرى لە جەژنگىرەكان تىكدايت بە غورورى
يەكىكەوہ سەنەويەرىكان نامەيەكيان پىناردىيت بۆ بەھار، بە فىزى
پىاويكەوہ بليت: مەن پۇستەچى گولەكانەم، باس لە قاپىيە سىجراويەكان
دەكەم. وەك درۆزنىك لەوہوہەر نەيگوتىيت: «دەرگا نىيە... دەرگاكان
نىن».

ستایشی نهم درگیانه تان بو ده کم

ستایشی درگای ئیمپراتوره کان... ستایشی درگاکانی هاوسه ری و
هاوریتی... ستایشی قاپییه نیلوفه ریه کانی غرور. من به سر جوانی
قادرمه بیرؤکراتییه کانداسه ده کم... به سر ققلی جاویدانه ی
درگاکاندا هه ئده دم... توزیکیش چیه له مه دحی خۆم بو ئه و
بورج سازانه که مناکه مه وه، که نه خشه کانیان سهرتاپای درگیاه... من
به ده ستره نگینی ناسنگه ره کانه وه ده نازم که درگای دیکه له پشت درگا
داخراوه کانه وه دروستده کهن

(به نه فره تکردنی درگاکان، فیتلیکه بولبوله کان فیریانکردین)

مه رجیش نییه

ئه وانه ی له پشت درگاکانه وه من، ناشادبن.

ئه وانه ی له بهر درگاکاندان و تا مردن له زهنگه کان ده من، ناشادبن.

ئه وانه ی له دوورمه وه به رتۆمن بهرمو درگاکان، ناشادبن.

هر وهکو چۆن، مه رج نییه...

ئه وانه ی دوور له خه یائی درگاکان، گوئه باغه کان ناوده من... ناشادبن.

(ناشادیش فیتلیکه له سهیرانگاکانه وه، بۆمان ماوته وه).

ئه و درگیانه ی نه میره یه ک داوایده کات

درگاکان نین... درگاکان نین

ئه گهر درگا هه بوو

من درگیاه کم ده ویت، له هه یوانی زهرده خه نه کانه وه دابه زم.

درگیاهه ک له بالکۆنی ئینجانه خه مگینه کانه وه بروات بهرمو قه راغی

دهریاچه کان، له وئوه کاتیگ سهیری ماسییه پیره کان ده کهیت ده توانیت

ژيان تيوريزه بکهیت، پیری بکهیت به روشنایی غونچه کان، له نریک نه فسانه کانه وه پرگاهه کانت بکهیت کار، دووری ته نهایی خوت و گوته کان بیویت، دووری پیری و شه پوله کان بیویت، بزانت خوا چنده به سهر سنه و بهر کانداه چه ماوه ته وه؟ تیبه کیت، گوشه ی نیوان شهیتان و فرشته له باغدا چنده؟

من کلییکم دهویت له نیوان پایز و درختدا، که نه ژیان نه به ژمورده یی، دهستیان نه یگاتیت.

من له م باغی تیفکرینه دا سهردهسته فسفورییه کانم هه لده کم و به په شوکانی ناسمان ده ئیم: ههسته له خه.

جه وه هری خوم له قوتوی مروارییه کانداه ده شاره وه. گوئیکم له مردن ده که مه وه و به ده ریا ده ئیم: ژووره کانتان بونی دهنگی نه ههنگه خه وتوووه کانی لی دیت.

که جوانی هه موو نه ستیره کان له بهردهم جوانی مندا هه ره سهینیت... کاتیک فرشته کان ناماده بن کراسی پیریتی من له بهر کهن... نه ی مانگ پیوسته

چه کبیت له بهردهمدا، پیوسته نه گهر ناسمان ده رگای نه بیت بوم دروست بکهیت.

من ده رگایه کم دهویت، له ووه هاوار له جهنگه له کان بکه م «ههستن له خه»... تیفکرم، تیوریزه بکه م، به و زستانه ترساوانه بلیم، که له پشت په چه کانی بارانه وه سهیرمه کهن «په چه کانتان لادهن»... من ناتانیم... من له پشت ته می سهر روهی شاهه نشا کانه وه سهیرتانه که م و ده رگا نییه.

من ده رگام نییه

ناتوانم له داگیر که ران بیمه پیشی، با داگیر که ران له من بینه پیشی

ناتوانم له باغچه بییه پیشی، با په لکه زیرینه کان له من بیته پیشی
من دهرگام نییه، له خه یال نریکبمه وه
قهقهزم نییه، له که نارویه کان تیښگم

من دهرگام نییه

نه گینا گوته هه رامزاده کانم به خپوده کرد/ باغچه هه رامزاده کانم پرده کرد
له په پوولهی هه رامزاده/ هه موو پوژیک پشکویه کم له ته نووری مردنم
هه لده گرت و چراکانی باغچه م پنداده گیرسان/ ده مگووت: هه ستن له
خه، نه م برین پیچه ببینن له ره می شه وه تاریکه کان هاتوته دهری و
جیگوللهی سهر دلی سنده وه ره کان تیمارده کات.

من دهرگام نییه، نه گهر دهرگاتان پیته خشیم
تاجه کم بو نه و باندانهی به دهنووک، دارستانه کان له مبهری دهریاوه
هه لده گرن بهرمو نه و بهر.

نه گهر دهرگاتان پیته خشیم و
من کوتره بارمته کانی ناو دلی خوم بهرنه دا، هه هفتانه
ستایشی مؤزه خانه خویناویه کانم نه کردن، هه هفتانه
خوله میشی مردوو هکانی نیوم نه کرد به چیمه نه کانی باغچه وه، هه هفتانه.

به لام نه گهر دهرگاتان پیته خشیم

با دهروازیه ک بیت بتوانم هه موو پوژلی له نومیدموه بچم بهرمو گریان
و بگهریمه وه

دهروازیه ک بتوانم هه موو پوژلی له خوشه ویستییه وه تیهرم بو په شیمانی
و بگهریمه وه. هه نگاوینک بیت بتوانم له نه وازشه وه سهقه ریکم رومو
چه قو، له پوزشه وه پاشه کشی بکم بهرمو نه هرت و بگهریمه وه.

باغە ماسۆشیەکان

ئەى ئەوانەى ھاتوون، تۆئە ئە شاھیدەکانى بەرەبەیان بکەنەوہ
(بەرەبەیانى کووشتنى فریشتەکان... بەرەبەیانى ئەیەکترازانى دڵ ئە
خوینبەرەکانى ھەتاو)

لەودىو دەرگاكانەوہ جەژنى تۆئەكەرانە
جەخار مە دەستم ناچیتە ئەو خانەخوینەى لەسەر مێزى بادەوہ
پێمەلێت: تۆئەمان لێبکەرەوہ
جەخار لەناو ئەم ھەموو درێدەییەدا، ناخەزێك شكنابەم
نێرگسێك نىیە پیلانم لێبكات

(ئاه... چەندە مایەى پیربوونە ھاورىیەتى)
جەخار ئە جەزى ئەم كالىپتۆسە مازۆشییانە بۆ نازار...
جەخار ئە نزاى ئەو پرتەقالانەى ئە باكان دەپارێنەوہ «بمانخکینن»
مە تەنھام

وجودم درێزکراوہى وجودى باغەوانە بەرگوزیدەکانى عەدەنە.
گێلاس لەسەر تايەك و دڵم لەسەر تاکەى دى ئەم تەرازووى دادەییە
ئەم ساقىیە مازۆشییەى ئە خوینى خوێ مەزەى مازۆشییمان بۆدەھینن.
نازانیت... وجودى مە کورتکراوہى وجودى گوتفروشە تاراوگەکراوہکانە.
بەلام کەس ئەم لالەزارە ماسۆشییە دەرنازانیت
جەغار مە ئەیلایەك دوژمنم نىیە
ئەوہى کە دوژمنى نىیە، دەبیت ئەم لالەزارە دەرچیت
وہلى ھەییات کە ئەم باغەش دەرگای نىیە.

باغى شاعيره باستانىيەكان

من دەموويست له فريادەدرەسەكان ياخيبيم

بەلام درەنگ زانيم، كە بۆ تۆيە... بۆ تۆ

ئەي دەستورباز... ياريكەر بە ياسا مەخمەلييەكانى دلپەقى... بۆ تۆيە
(ئەي مايستروى ئەو خونچانەي لەژئەر شەوقى مانگەشەودا لەسەر دەنگى
سوپاكانى قيامەت ھېرشدەبەيت)

بۆ تۆيە ئەي باستانى... پېغەمبەرى مۆزەخانەكان.

بۆ تۆيە، كەس بەنومىدى خيانەت نىيە ئەم كۆرالە

بۆ تۆيە، ئەم دەفبەدەستە مەستانە، بېپەرەوا دەرگاي لالەزارەكان دادەخەن.

بۆ تۆيە، كەس بەھىواي دەرچوون نىيە... لە باغىگدا خەنجەرى كۆن

تۆلە كۆنەكانى خۆي زىندوودەكاتەو... كتيبي كۆن نوسەرە مردوووەكانى

خۆي زىندوودەكاتەو... مردوووەكان ميراتيبيەكانى خويان دەخەنە سەر

حيسابى باغەكانى خويان.

لە رۆژيگدا، ميانەي نيوان ئيمە و شمشيرەكان... غەزەلى دەريايەكە.

ميانەي نيوان ئەميرە كوژاوەكان و تاجەكانيان... ھەناسەي ميخەكيكە.

دوورى نيوان ئيمە و پيرى... بازدانى دولفينيكە.

دوورى نيوان مردوووەكان و مندائى... جاپدانى گونفرۆشيکە.

بۆ تۆيە... دەبيت بەھانە سازکەين... پلار لە نەوجەوانى با بەدين،

خەونى كەشتيبيەكان ئاوەژووبەينەو و بليين:

مردوووەكان زۆر دوورناکەونەو لە زىندەگى

تەنھا ژيانە ميانەيەكى گەورە لە رۆژگارەكانى خۆي وەردەگريت

ژيانە كە لە بەيانىبيەكانى خۆي پاشگەزدەبيتەو

ژيانە كە روو لە باغچەكانى خۆى وەردەگيرت

لە باغىكدە باندەدى كۆن، كتيىبى فرينى كۆن، ناموزشى نىشتەووى
كۆن، لەسەر رەفەكان دانراون. باغىكە كاترميەرە ديريەكان ھەميشە
زەمانى ديريەمان نيشاندەدەنەو. مردووە كۆنەكان، لەسەر كتيىبخانە
كۆنەكان، رۆژگارە تازەكانيان مەزانكرد. شاعيرى كۆن، لە شەمەندەفەرە
ديريەكانەو ھاتن، تا فيرە فرينمانبەن...

فيرمانبەن چۆن ماشينەكانى عيرفان بخەينەو گەر... زەنگەكان
ھەئواسينەو... پستەكان بخەينەو ريزى يەك.

شاعيرى كۆن بە مەكياجى سۆزانييە تازەكانەو

بە چاويلكەى كۆپرەكانەو لە شەقامى حەقيقەتە ئاشكراكندا

بە شەھيەتى مردووەكانەو لەسەر خوانى زيندەگى.

شاعيرى كۆن، لە شەقامە تازەكاندا

كەوتنە وانەگووتنەو سەبارەت بە راكيشانى «يار» بۆ قەسابخانەكان

كەوتنە سەربرينى «مانا» لە بەردەم مەعبەدى رۆحە پوچەكاندا

لە باغىكدە تىگەيشتن لە «مانا» تەنيا نەيتنى جيابوونەويە.

كە لەژىر ھەر درەختىكدە دەلاڵەكان ئيتدەپرسن: ماناى كۆنت دەويت،
يان ماناى كوزراو.

(سەيركە، قەتەمە ديريەكان... سۆزە ديريەكان... چەندە پاك لەم
پەنجەرانەو ديارن)

وەرەن شيعرى كۆنى شاعيرە تازەكان بە دەنگى بەرز بۆ مردن بخوتينەو،

رۆژنامە زبڵەكان سەھتەكەين... شاعيرە زبڵەكان... پرۆفيسۆرە زبڵەكان...

دانىشگا زبڵەكان پيركەين و سوژدەيان بۆ بەرين.

ئەوانەى لە رۆژگارە كۆنەكانەو دین، شەيدای ئەوین يەكێك سوژدەيان
بۆيەريت.

وهرن گوئیرایه لیبین بو حیکمه تی ره خنه گره کوئه کان

(که زور زیره کن، به حره کانی عه روز ده ناسن!!)

شه رکه رانه سوار نامیری به لاغت بین...

ده مامکی شاعیره فیتنه بازه کان بکهینه سه...

په ندی خواجاکان بگرینه گوی...

چوارخشته کی له سه ر ناهه تگی ماته مینی پیره نه یسا پورییه کان

بهوئینه وه... مه سنه وی نوئ بنوسین... زه ندیقانه بسوتیین و بابه کیانه

بکوژیین.

له باغیکدا بوغردی به هه شته بونی مهرگ له سینهی باغه وانه کاندای

رۆحمان له گه ل غه زه لیبیره گه مره کانی گوستاندا یه کخه یین. کۆن بین...

تاله به رکردنی خیره برۆین... له غه زه لدا بکوژیین وه و جار له دوی

جار له به رده م گوئدا وه سف بمانشکینتی، له به رده م باغه دا جینه س

شه ره زارمانبکات.

بو تویه... بو تو... نه ی باستانی.

ده لیم... به یانی ده رگای نییه

نه مه سازی گۆرانی بیژه کانی جه جاجه له م قاوه خانه تاریکه دا. نه مه

پیکه نینی یه زیده له مه حشهری گوئه کاندای

به یانی ده روات و «نوئ» ناگاته دیوانه کان

ده لاله کانی مانا... کارمه نده کانی عه قل... نایدۆلۆژیسته پایزییه کانی

باغه، مایه ی نه م نووشتییان. یۆتویسته کان له ریگای پشوی میژووی

خوئانه وه/نوسهری بایوگرافیای به هاره تاریکه کان/نوسهری سائنامه ی

جه نگه سارده کانی عه شق/نه وانه ی له هه ئبژاردنی جه نگه لدا بوون به

سه رۆک/سیاسییه رازاوه کان به سه نگه ر و تابووت/وه زیری ده وته تی گوئه

په ژموورده کان/نه وانه ی له گه ل مانگه برۆنزییه کاندای په یمانی ناوا بوونی

نەبەدییان مۆرکرد/ ئەندازىارى گومەزى خواجا ورشەدارەکان.
 ھەموو نەمامە تازەکانیان پۆستکرد بۆ دۆزەخ
 گۆلە تازەکانیان وەکو کتیبە تازەکان نارد بۆ جەھەننەم
 رۆحە تازەکانیان وەکو خەيائە تازەکان رەوانەى زەمەریر کرد
 کلیلى دەرگاكانى زەمەنيان پۆستکرد بۆ وێرانەکان
 کلیلى دەرگای رۆژە تازەکانیان خستەووە گیرفانى عارفە کۆنەکان
 ئیتوہ ئەى ئەوانەى سەر بە دیوارە کۆنەکاندا دەدەن
 بە پرتاو بلیتی ئەو قاقانە بېرن، کە بەرمو رۆژگارە کۆنەکان، پاشەوپاش
 دەگەرێنەووە
 ئەى ئەوانەى سەر بە دیواری باغى شاعیرە باستانییهکاندا دەکێشن
 دنیابن... نوێ ناگاتە سەر دیوارەکان.
 تا مردن مانای کوژراو لە بازاري حەقیقەتە کوژراوەکاندا بکەن، خەيائى
 کوژراو... عەقلى کوژراو... رۆحى کوژراو لە ماسیفرۆشە پەنجە پزیوہکانى
 شیعەر بکەن و بەوہەم بەختیارین، کە لە باغى نۆژنە وەھمیہکاندا،
 گویتان لە تارى جاويدانەى شیعەر گرتووە.
 دەرگاكان نین،
 نەگەر دەرگاش ھەبێت ئیمە پیتیستیمان پى نییە

ئیمە نەوہیەکین ریکەوتى ھەینی دەکەین
 ریکەوتى پشووی باغچەکان
 ئەو سالانەدا لەدایکبووین کە دەریا سەرخەوتکی تیا دەشکێنێ.
 سەفەرمان ریکەوتى ئەو شەمەندەفەرانیہ
 لە گۆرستانی باغچەوہ سەفەردەکەن بۆ گۆرستانی پەلکەزێرینەکان
 جەژنەکانمان ریکەوتى ئەو رۆژانەییە، کە زیندەگى بەدیار گومانیکەوہ
 دەخەوت

نیتەر دەرگامان بۆچییه؟

بریاربوو بۆ رزگارکردنی په پووله یه ک، لهم دیوارانه بیینه دهری

بۆ دهرکردنی نهو نومیډانه ی باغچه یان به هیوا تالانکرد

به لام ریکه وتی هه دیسی گوله کانمان کرد، به دره خته کانی باغچه وه
خنکابوو.

ناو میډیش به لای که نیسه کاندای تیده په پری و هاواریده کرد: شه وشاد...
شه وشاد، نه ی به خته وه ری.

دوای نه م هه موو په شیمانییه نیدی دهرگامان بۆچییه؟

له دایکبوونمان ریکه وتی نیگای نهو پیاوانه یه به دهماکه زیویه کانی
شه پوله وه سه یرمانده کهن.

ریکه وتی نهو چه کمانه یه، له سه ر کاشییه کانی باغچه مه شقیان به سنه ویه ره
یاخییه کان ده کرد

ده مانگوت: سه یرکه ن نیمه ده رۆین و باغ له گه ئماندا ده روات ناسمان
ریشۆله کانی ده خاته سه ر زه خره هه ی مردنمان

پاسه وان بروسکه ی هه ئفانه کانی ده خاته سه ر زه رده خه نه مان

جه نگاوه رانی هه تاو تفه نگه کانیان ده به خشن به کومه کی نه م جه نگه
به هه ر لایه کدا برۆیت، باربۆی نه م گوشه گیریه یه

که کهس نه م گه مارۆیه ده رباز نه بیت... نیدی دهرگامان بۆچییه؟

به م پله که ژه نگاوییه دا سه رده که وین بۆ مانگ...

ته مه نمان به شی تا نیوه ی رینگا ناکات

به م په یژه له رزۆکه داده به زین بۆ دۆزه خ...

ته مه نمان نیوه ی په یژمه کان ته واو ناکات

له په نجه ره کهانه وه هاوار له باننده کان ده که ین...

ژیانمان هینده نییه، ده نگمان بگاته باننده کان

رۆژیک له رۆژان

کتیییکمان له باغچه دا ونکرد... کاتمان نه بوو بیدوزینه وه
له گهڅ ګوڼه کاند ا به شه رها تین... ژيان به شی په شیمانی نه کرد
له گهڅ په پووله یه کدا سه فهرمان کرد... مؤلته تی گه رانه وه مان نه بوو
نیدی دهرگامان بوچییه؟

له م دادگا سپییه دا، وهک هه زاره ها پایوی سپی، دؤسیه سپییه کانمان
سه رخت بو نهؤمه سپییه کان، سوتندی سپیمان خسته ناو په یمانه
سپییه کانه وه، دواچار قاره مانه سپییه کان نیمه یان له م ریواقه سپییه دا
کوشت، نیستا چی هه یه بیبینین، جگه له شه منده فهریکی سپی که
بهرو نه ستانه سپییه کانی مردن سه فهرده کات؟
که تهنه په لای رهش له ویدیو دهرگا کانه وه هه روح بیت
نیدی دهرگامان بوچییه؟

نه و پوسته چیپانه ی له و بهری ژيانه وه گه رانه وه
جگه له هه نسکی په شیمانی ناو کوچه کانی کوفه، چیپان بو هینانین؟
چیپان بو هینانین؟

جگه له راسپارده ی کچیکی جه هه نه می بو فواره کان؟
له نامه ی قه شه یه کی تینوو بو مؤمه کانی که نیسه؟
له سلوی ژه هراوی قه یسه ر له ګوڼه باغه کانی باغچه؟
چیپان بو هینانین؟

تووتییه ک ناوی پادشاکانی ده ګووته وه
قه له ره شه یه کی نه گریس، شوتنی جه نگه کانی پاشه رۆژی ده خوینده وه،
پیرنژنیک له سه ر سینیییه کانی باغچه، تیشووی مهرگی له تیشووی
زنده گی ده بژارد

پتمبلی پوسته چیپه کان چیپان بو هینانین؟
که پوسته چیپه کان له و بهری ژيانه وه ده سته تال بگه رینه وه
نیدی دهرگامان بوچییه؟

ئیمه نهو پیاوانه‌ی ده‌مانه‌وئیت، مانیفیستی گۆشه‌گیری بنوسین
ریکه‌وتی که مانجه‌ژنه‌نیکمان کرد، به‌بینه‌نگی به‌لای په‌نجه‌ره‌کاندا راده‌بورد
و ده‌یگوت: بژی ته‌نهایی

پیره‌مێردیک له‌سه‌ر دیواره‌کانه‌وه‌ هاواریده‌کرد:
پایه‌داربیت شه‌وه‌ بینه‌نگه‌کانی دارستان، پایه‌داربیت شه‌وی گوته
په‌ژم‌وورده‌کان، پایه‌داربیت بینه‌نگی کوکوختیه‌کان له‌ هیلانه‌ دووره‌کاندا.
ده‌رویشیک به‌ نه‌ستیره‌ خنکاوه‌کانی ناو ده‌ریاچه‌ی ده‌گوت:
سوپاس که خۆته‌میشی با‌له‌ ناو‌ریشمیه‌کانی من و ناو‌ریشمی مردنه
ناوییه‌کانی ئیوه، ئهم شه‌پۆلانه‌ تیکه‌ل به‌ یه‌ک‌دی‌ان ده‌که‌ن. سوپاس
که ئهم دوعایه‌ زیاتر له‌ فرینی نه‌وره‌سیک به‌رزنا‌بیته‌وه‌ بو‌ ئاسمان.
سوپاس بو‌ نه‌و نه‌ستیرانه‌ی له‌سه‌ر خۆته‌میشه‌کانیان ده‌سو‌تیم و ئاسمان
مردنم به‌ مردنی ماسیه‌کی پیر تیده‌گات
سوپاس که ئهم ته‌نهاییه‌ ده‌رگای نییه‌.

جه‌ن‌رائیک له‌ سه‌ره‌مه‌رگی خۆیدا ده‌یگوت:
سه‌ره‌فرازی بو‌ گوردانه‌ زێرینه‌کان، سه‌ره‌فرازی بو‌ نه‌و موشه‌که‌ برۆنزیانه‌ی
به‌هار بۆردومانده‌که‌ن، نه‌مری بو‌ نه‌ستیره‌کانی سه‌ر شانم، که نه‌فسوس
دوای مردنم بو‌ کوتره‌کانی باغچه‌ جیده‌میتن، نه‌مری بو‌ نه‌و نۆته
بچو‌کانه‌ی به‌میرات بو‌ سه‌نه‌ویه‌ره‌کانیان جیده‌هیتم. درود بو‌ جه‌نگه
خه‌یائییه‌کان، درود بو‌ وریته‌کانی سه‌ره‌مه‌رگ... که ده‌روازه‌یان نییه‌؟
نه‌مری بو‌ دوژمنه‌ وه‌همیه‌کانم که ناتوانم له‌ بازنه‌یان ده‌رچم.

کچیک له‌ پشت په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ ده‌یگوت:
سوپاس بو‌ ده‌رگا داخراوه‌کان
سوپاس بو‌ که‌له‌پچه‌ی نه‌زه‌لی سه‌ر ده‌ستی عاشقان، بو‌ په‌رده‌ی

ههتا ههتاى كچىنى. بژى نهو جىشه رمه رهشانهى، شهوزنگ پاسه وانىيان دهكات، سوپاس بو نهو دهركايانهى له سهر پاكيڙى ئيمه داخراون... سوپاس بو كيله ونبوو دهكان... سوپاس بو قفله نه به ديه كانى كچىتى. ئيدى ئيمه دهركامان بو چيه؟

ئيمه نوسهرانى مانيفىستى مردن
 لهو پياوانهين كه پىوستىيان به دهركا نيه.
 له سهر قهدى درهخته كانى باغه «مردن» مان خويندوه
 گويمان لىبوو، رىبوارهكان له دهركاكانيان دها و به خانه خويكانيان دهگوت: مردن / نه ستيرهكان بهيه كدى دهگه يشتن و دهيانگوت: بهيانى مردنتان باش / نهوى لهوسهرى ژيانه وه ته له فونه كانى هه لدهگرت، دهياگوت: به ئى مردن قسه دهكات / نهوى له خوا دهپارايه وه دهياگوت: نهى مهرگ... نهى مهزنترين مهرگ / برسويه ددانزيرينهكان گازيان له ميوه كانى مردن دهگرت / فرشته كانى باران به دهمامكه كانيانه وه له تابوورى «مردن» دا دهوستان / له دهركاى نه كاديميهكان نووسرابوو «ليره وه به رهو مهرگ» / له سهر چىشتخانهكان نووسرابوو «داوه تى مهرگ» / له ميوانخانه تاريكهكان نووسرابوو «نوستى مهرگ» / كويلهكان به بائى فرشته وه له كانه ناسينه كانى مردن هه لها تن له نيوان دهر به ندهكانى مردندا سهداى سلاوه كانى مردن بوو له نامه كانى مالاويدا مردن قسه يده كرد
 له نيوان درهخته كانى باغه دا... مردن گورانى دهگوت
 باغ مائى په پووله كانى مردن بوو
 ههنگوين ژههرى مردن بوو، به لىوى هه لاله كانه وه

ئيدى دهركاى چى، ئيدى دهركامان بو چيه؟

دهبیت بتوانین، به نه ندازی ویرانبوونی لهش، رۆح ناوهدانبکهینهوه /
به نه ندازی خاپووری جهنگه‌ل، باغچه ناوهدانبکهینهوه / به نه ندازی
ره‌شه‌لهاتنی په‌لکه‌زیرینه‌کان، رۆح له ره‌نگه‌کان نزیکبکهینهوه /
رینگامانبدهن به‌قهد ژماره‌ی راوکه‌ره خه‌وتوووکان، ماسی خه‌به‌ربکهینهوه /
به ژیان بلیین پاسه‌وان بخاته‌سه‌ر بورجه دووره‌کان... چرای قه‌ناره
کۆنه‌کان داگیرسیئیتته‌وه...

با ژیان، که‌لینتی شورا‌کانی خۆی هه‌لچنیت... هه‌ر له که‌لینتی
دیواره‌کانی زنده‌گییه‌وه مار ده‌نالیته لا‌ولاوه‌کان. پلنگ په‌لاماری سۆفیه
خه‌وتوووکانی باغچه‌ده‌دات.

دهبیت زنده‌گی گۆله‌کانی خۆی زیاتر نا‌گاداربکاته‌وه
دهبیت پاسه‌وانه‌کانی نه‌و زیاتر به تارماییه‌کان بلین:
نێره زنده‌گییه، باغچه پایته‌ختی زنده‌گییه، سنه‌وبه‌ره‌کان نه‌میری
زنده‌گیین.

نه‌گه‌ر پتو‌یستیکرد، با شورای ناسنین دروستبکه‌ین بو ژیان
په‌پووله‌ی شه‌رکه‌ر له باغه‌کاندا به‌رده‌ین
مافی گومان بده‌ینه هه‌موو رۆحه‌به‌ریک
دهبیت چاومان له برین بیت وه‌کو می‌ردمندا‌ئیک شۆخ به‌خۆیی و عه‌تری
کوشنده‌ی نه‌وجوانییه‌وه، له چرا‌کانی وه‌فا و مۆمه‌ جاویدانه‌کانی به‌زه‌یی
نزیکببیتته‌وه... برین، که‌ جاهیلنه‌ نه‌که‌ه‌رامه‌کانی خۆی خسته‌سه‌ر
حورمه‌تی نه‌و خوینه‌ی له رۆحی برینداری باغچه‌ده‌تکیت.

نہی زینده گی

من دەرگای خه زینه ماچه سروشتیه کان دهم به تو
 کیلی گه نجینه ی پاشه که وتی سنده ویر له هه تاو... له فەر ووی سمۆره
 پیره کان... له خه وی میلاخه نه شکوفته کان
 دهم به تو

وریایی نهی ژیان، وریایی

به رامبه ر نه و کرمه ناویشمیانه ی، پیلانی ناویشمی ده چنن
 به رامبه ر نه و بولبولانه ی په لاماری دره ختی ناوازه کانی باغچه دهن

با دەرگاکانی زینده گی

له نیشکگره خه ندانه کانی شه وی پنه مبه ران
 له شۆرشى نه و باغه وانده ی له بهر فواره کاندای بته کانی خوی ده شوات به
 کیلونی گه وره داخه یین
 به ژیان بلیین

دەرگا له و زیندانیان هه ش مه که رموه، که مردنی خویان ته واکردوه و
 ده یانه ویت بگه رینه وه بو باغچه
 وریایی نهی زینده گی

له مه کری نه و کچانه ی خویان له بهر ناگردانه کانی تۆدا گه رمده که نه وه
 ده بیت به قه د ژماره ی (مردن) له و دیو دەرگا کانه وه

له سه ر دیواره کان... جله کان... چراکان... بنوسین «ژیان»
 له سه ر هه ناسه ی یاسه مینه کان، له سه ر تووی وه نه وشه کان، به خه تی
 گه وره، بنوسین: «بژی زینده گی»
 به م سه مه رقه نده بلین که به مانگ مۆتور به کراوه

بەم جەلادىنابادى ئە پزىسكىكى ئۆرشەلىم بۆتەوہ.
 ئىرە زىندەگىيە... مانگ دوورکەوتنەوہى زىندەگىيە ئە خۇي
 شەھادەت شۇنى ئەو خەنچەرەيە كە ژيان دەيدا ئە جەستەى خۇي
 گۈنە کوژراوہکان، ناکامى زىندەگىن ئە قارەمانە وەچاگوژرەکانى خۇي
 پىويستە بلىين: ئەى ژيان، گىلىلى ژوورى ميانە مردووەکان بە ئەمانەت
 لای تۆ دادەنئين. نەخشەى ئەو شەقامانەى، بەرمو شارى ھیلانەکان
 دەچن، گىلىلى ئەو مندا ئە زەرەنەقووتانەى ئە درەختەکانەوہ دەفېن بۆ
 گرتەوہى سيوہکانى پىرىتى
 ئەى ژيان، گىلىلى زەردەخەنەى جەلادەکان لای تۆ دادەنئين، كە ئيمە
 ناگەينە ناو نھۆمى خەندەيان/ ناہ... شۇراى گەورەمان دەويت بۆ ژيان،
 تا تگەى شەونم دزەنەكاتە ئەوديو دەرگاكانەوہ/ پاسەوانى گەورەمان
 دەويت، بەيانيان ئاورەنگەکانى سەر دەستى بتەكىنى و ئىنجا سەر بۆ
 خاكە بەيارەکانى مردن بەرزىكاتەوہ.

ئەى زىندەگى
 دواجار ھەموو گىلەکان بۆ تۆ
 گىلەکانى دەريا كە ئە ھەمان كاتدا، دەرگاى سروہ و دەرگاى حۆريە
 غەمگىنەکان و دەرگاى بەھەشتە ونەكانيش دەكاتەوہ
 بۆ تۆ... بۆ تۆ... ئەو گىلەى دەرۋونى گۈنەکان دەكاتەوہ
 بۆ تۆ... بۆ تۆ... ئەو گىلەى خەونى ئاورنگەکان دەكاتەوہ
 ھەموو جوانىيەکان بۆ تۆ
 كە بەناوى ئيمەوہ ئە مەحفەلى خۇرئاوېوونەكاندا قسەدەكەيت بەناوى
 ئيمەوہ ئە بەردەم دەريادا، ئە كەشتىيە سەرەپۇكانى زىندەگى تورەدەبيت
 بەناوى ئيمەوہ لىقى درەختە بەردارەكان رادەوہشيتيت
 گىلەکانى مردن فريندەدەيتە گەرداۋەكانەوہ

ئەي زىندەگى... ھەموو جوانىيەكان بۇ تۆ
كە تۆ ھەموو جوانىيەكانت بۇ ئىمە دەۋىت
بەم قەلە تارىكانە... دەرگا تارىكەكانت دابخە
كە تۆ دەرگاكانت داخست
ئىدى ئىمە دەرگامان بۇ چىيە؟
ئەو پىاوانەي مانىفېستى خۆمان ئە دەۋرى پشكۆكان دەنوسىن دەرگامان
بۇ چىيە؟
ئەوانەي مانىفېستى گۆشەگىرى خۆيان نوسى
ئىدى دەرگايان بۇ چىيە؟
ئىدى دەرگايان بۇ چىيە؟

كانونى يەكەم - ۱۹۹۲ كانوونى دوۋەم ۱۹۹۳

عەشوق

بەسینەى بازەوه من و تۆ دوو دەستین لە ناگر
 ئەهریمە نژادە و پەریزادەى ناوینەکانى مەرگین
 من سەراپیتىرین پیاوی دونیا
 مندائیک لە جنسى (با) و (دوکل) و (تۆز)
 بەیازی دڕندەترین ھەرف و کراسى خۆنناویتیترین جەستە
 بەرپرسیارم لە ئافەتەکانى پۆح/ بەرپرسیارم لە فیتنەکانى عەقڵ
 لە کۆدیتاکانى ئەزەت و لە یاخیبوونەکانى جەستە
 بۆنى ئەو بالدارانە لە ھەناسەم دیت، ئەم جەھەنەمى گومانەدا
 یەقین بەسەر دارستانە ترساوەکانى ئیوارەدا دەبەشەنەوه
 وەکو پیرترین ئەسپ، پیرترین مەیتەرەوان... پیرترین... زۆرینترین...
 خەمگینترین بازى خراپکار / شەھیتیک کە ئاسۆکانى پیربوونى خۆى
 بەفرینیک لە ناگر/ بە مەرگیکى وەک ئاسن سارد... بەکیلونیک لە
 رۆشنایى و قەتلىک لەبروسکەکان داخات/ لە کوچەى ئەم توتییە
 بیوەفایانە دەچمە دەرى
 بۆ مردن لە چاوەرۋانى سوتاندا لە سەر پشکۆى ئەم دیانەتە دیرینانە
 دەئیم: (ئەمە نەینى نییە و ھەرگیز نەینیش نەبوو)
 تۆش لە رۆژگارە بەھەشتییەکانى خۆت چنگیک خۆشەوێستیم بەدرى
 ئەگەر ھەکیمى ئەم باغچە گۆشەگیرەیت، ئاشووتەترین دەرووشى ئەم
 جەنگە ئەم
 ئەگەر شارادەترین ئادەمکۆزى، شەپانگیزترین پۆحى ناو ئەم بايەم.

سهرکه، پاش عهشق چهند ته ماحه کانم گه وره بوون
سهرکه، بووم به چ کیمیا گهریک و خهون به چ لابوریکه وه ده بینم
سهرکه... سهرکه، چ کافریکم لیده رچوو

بیتهوده نهجن نهجن بوونی خوّم له وانهی نه م درویشانه دا ده لیمه وه
مردنی من... دۆزه خی من، رۆژی زیندوو بوونه وه مه
له نیوان میله ته سه رخۆشه کان و هه له که مه سه کاندا
من له جنسی دوکه لّ و گومانی نه هریمه نانهم
تو له جنسی فریشته دلته نگه کانی ده ریایت
نه و فریشتانه ی به رۆژوون له سه یری نه ستیره و گیا و ناو و جهنگه نه کان

ئه ی یار... ئه ی شه ونمی نیوان کتیبه دۆزه خییه کانی من
نه گهر تو له ته لا زیاتر نه دره وشیتته وه
من شه ڕم نه گه لّ نه م دورمه کانزایانه دا بو ناکریت
نه گهر پرشنگی تو له پرشنگه کانی زیو رۆشنتر نه بیت
دهنگی من له دهنگی به یانییه ناسازه کانی مردن گه وره تر نابیت
نه گهر تو ناوازی جهنگ نه خوینیت
شه شیره کانی من لاسکی گوته کانی نه م جه هه نه مه یان بو نابریت
ئه ی یار من چیتر بام خوشناویت، نه و بایه ی به نگه نامه ی خوینینی منی
له گه لّ ته نهایی دا درّ / سوتندی منی له گه لّ خا که به یاره کاندا شکاند /
رۆحی منی له جهنگه لّ و گیاکان ترساند
سهرکه پاش عهشق چهند توره ترم له گه رده لوول و ده ریا و توفانه کان

نهوى له من به جیما، نایندهم بوو
 نهوى له مندا با دهیبات، نهو رۆژانهیه که بو خومم هه لگرتوو
 نهوى له مندا دهکوژریت
 نهو دهقیقانهیه که باوکان و وهچهکانم لئی بیبه رین
 نهوى له مندا دهکوژریت، منم نهک تو
 منم، نهوهک زهمه ن و بهیانی و نایندهکان
 منم، نهوهک که ناری و ناو و چه مه نزارهکان
 سهیرکه دواى مردنم عه شق چ یارییه کدهکات
 نهو که شتیانه ده مپوورن که مینک له ناودا پرگارددهکن، که من نیم.
 نهو گیایانه ده مپوورن که خه ونى مردوویهک گه وردهکن، که من نیم
 سهیرکه دواى عه شق، مردنم چ یارییه کدهکات
 (وهک یاری دۆلفینهکان له ناودا)

نهوى له من جیده مینیت، نهوهیه که له بائی باندەکان جیده مینیت له
 که نار نه ستيړهکاندا/ نهوى له مندا با دهیبات، نهوهیه که باکان له
 رۆحی نیمه دا جیده هیلن/ نهوى گه رده لوولهکان دهیبه ن، نهوهیه که له
 گه رده لوولهکان ده چیت له رۆحمدا

نهى عه شق

نهى که نیسهکانی شیتیم لهم جهنگه له فیرعه ونییه دا/ نهى به رده نوژی
 به جیماو له جهنگاوه ره شکستهکان/ نهوى له ناو تو دا جیده مینیت منم/
 که تو له خه راباتەکاندا ده مریت، نهوى له ناو تو دا بهر له مردنی تو
 ده مریت، منم/ نهى حه قیقه ت، بهر له وهى تو جیبه مینیت، نهوى له ناو
 به جیمانی تو دا جیده مینیت، منم

پارچه کانی من له ناو پارچه مردوووه کانی ده ریا و ناسماندا بوو
له ناو سفره ی هه لاهه لای عه شق و حه قیقه تدا بوو

سه یرکه دوا ی عه شق جه سته م چ یارییه کده کات
چ ته ماحیک ده خاته بهر ناوینه کان و سه رابه کان و گیرنه کانی مردن

نه وه ی له سه هه ره کانی من و تو جیده ما، گوئه ژاکاوه کانی خوین و ماچ و
جه هه نه م نه بوو/ سیبه ری نه ستیره کان بوو، له سه رگیای پاکیتییمان/ من
بووم ده گه پامه وه دوزه خ، بو سه هه ره له دوا ی جینییکانمان له پشت مردنه وه/
له بری گه رانه وه بو سه ر میزه کانی خوشه ویستی و پیخه هه کانی سه ده ف
و گیا، ده گه پامه وه بو برینه کان، نه و برینه نه ی وانه ی نه مریمان بوون

نه وه ی دوا جار له مردن به جیده ما، من بووم
سه یرکه، دوا ی عه شق مردن چ یارییه کم له گه ل ده کات

نه وه ی له مردن دوا ده کهوت، له ساتیکدا مهرگ به فریای نه م ناده میزادانه
ده کهوت/ من بووم نه وه ک له وینه کاندای جیده مام، به لکو له ده سته
ته لیسمایه کانی (با) دا، کاتیک به سه ر گیاکاندا تیده په ری/ من بووم
له جه هه نه م به جیده مام، وه ک ناگر له ده سته فریشته کاندای/ وه ک گوناھی
پژاو به سه ر خاموشی نه و کلپانه دا که با ده یکوژاندنه وه

نه ی یار

نه ی تاقانه ترین شه راب له م تاعوونه دا
نه ی شه وی من له ناو نه م پوناکییه دا، که ژه هره
هه هه زی من له ناو نه م نازادییه دا، که زبندانه

تۆ پەروانی بازەکانی منت بەست لەم فرینەدا، کە مەرگە
تۆ منت بە سیاهی و مەرەکەبی شەر پەنگکرد
لە شەوێکدا ناسنگەرەن، مانگیان لەسەر سەندانەکانیان دەشکەند
خاوەکان شەریان لەسەر سیبەرەکانی یەکتەر دەکرد
فریشتەکان خەزینە بەتالەکانی بایان لەناو یەکتەدا بەشەکرد

نیدی ژیان شکستی دواوەمین حورمەتی من و تۆ بوو

ئەو شەوانگیزترین یار، ناوتەم لە بەهەشتیکدا سیماکانی سپین وەک
خامی تابووتەکان/ تاریکیم لە بەیانییەکدا، ھاوڕێکانم ناز بەسەر
دەرگای دۆستایەتیمدا دەکەن/ ئەو حەسودیم لە زەوی، لە گیا، لە
بائەندە کۆچەرەکان

من رەق لە خاوەکانە کە قەترە خوێنی منیان لە خوێنی تۆ جیاکردەوه

پۆژێک تێدەگەن کە باس لە چ وێرانەییەک دەکەیت
تێدەگەن ئەفسانەکانی تۆ چەندە لە حەقیقەتەکان، پڕای تۆ چەند لە
چاکەکان، چاکە ی تۆ چەند لە موعجیزەکان گەورەترە.
پۆژێک تێدەگەن، ئەوای من ئەوای چ پێشبینییەکە
سازی من سازی ئەو بۆمەلەرزانیە کە خاک شیریان دەدات
سازی من سازی ئەو شەهینانەییە، ئاسمان لە قەفەزەکانی رۆحیدا
هە ئیگرتوون

تۆ دەستی منت بەنەینییەکانی زەوی و کلیلەکانی خەیاڵ شارەزا کرد /
تۆ منت بردە سەر پاشماوەی بەهەشتەکان و سفرە ی تەفروتونابوونی
بنەمانەکانی شیعر/ تۆ ئەو ئاسمانانەت پیشانی مندا کە ئاسمان

دهیشاریتته وه (تا ئاسمانیکی دیکه مان ئیندیارنه بیئت) به لام سهیرکه
عهشق له چ ده رگایه کی پینداین...

به چ رینگایه کدا بر دینی
به چ ئاوینه یه کی ناساندین

(ئه مه نهینی نییه و هه رگیز نهینیش نه بووه)
ئه وهی له ناو گه رده لووله کاندای به جیده ما، من بووم
ئه وهی له مهیدانی سیداره و فه نابوون و ئه شکه نجه دا ته نیا له سه ر
سه کوکان به جیده ما
ته نیا له به رده م سزای فانه سه کان و نیگای شه هینه کان و چیه ی گیاکاندا
به جیده ما، من بووم
من که دهستم به ستوونی عه شقه پاکه کانه وه به سترابوو
به زنجیری پهیمانیکی مه ستانه دئی خۆم به م گه رده لوولانه وه شه ته کدا
وای له من وای

چیرۆکی یه کبوونی من له گه ل پۆحی ئه م ناگرانه دا
جیابوونه وم له گه ل نهینی فه له زمه کانی کوشتهندا... حکایه ت بوو
به لام سهیرکه عهشق چ یارییه کمان پیده کات

ده بیئت ستایشی ئه م ترس و چاره نوسه خوئینیانه بکه م
ده بیئت که میک به حیشه تبم و له ته ک گول و پولا و خوین و
ئه ستیره کاندای... برابم

ئه ی یار/ نوێژی من نوێژی جه هه نه م نشینه نه خوینده واره کان بوو/ سوژده ی
من سوژده ی پیاوه سه ربه راهه کانی ژێر باران/ ئه ی یار... من نه وره سانه
مردم/ عه شقی من سزای من بوو، بو ئه و رۆژگارانیه ی ناپاکییان له گه ل

کردم / عه شقی من تۆلهی من بوو، لهو دهستانهی گیاکانیان له باغچهی گشتیدا کوشت

من نه وره سانه مردم... نه وره سانه دلی خوم فریدایه ده ریا
نه وره سانه سپیتی خوم به خشی بهم لهه پاکیزانه ی عهرشی له سر
بونیدانانریت/ من نه وره سانه مردم/ له پوزگاریکدا زموی کچیتی توی
ده فروشت به بازرگانه چاوشینه کانی ناسمان/ خاک تاعوونی به سر
دره خته چکوله کانی باغچه ی گشتیدا دابه شده کرد/ ببوره... ببوره
فریشته کهم/ ده بیټ بوکینی تو له سر سه کوی رنگا کانی نه م جه هه نه مه
بیټ و من نه وره سانه بمرم/ من وه چه ی هه ور، کوری زهره نگه ره کویرمکان،
وه چه ی سنه و به ره خه مگینه کانی قه راغ شار/ تو کچی له و نه ته وانه ی که
ده ستیان به خوننی به کدا جووه.

نەومى كە زەوى قەرامۇشىدەكات، مەن و تۆ دەيجىنەن

نه‌وهی یاران نایارنیت نیمه دهیه‌خشینه ده‌ریا

نا من چیتَر نهَم ریگایانهَم خوشناوِت

که مرده‌ی گه‌رانه‌وه‌ی من بوون بو ژیر ناسمانی نه‌م گه‌لاوئره ناسنینه

دهیئت لهم خاکانه دهریم، له خاکی ئهم بسته یالا کانزایانه

له ناوی نهم به لاهمه وانه قه مورانه بیه رمه وه و شه ویک... شه ویک تاریک،

دوست له زهنگه مه‌سته‌کاني (يا) بدهم... گيا ماچيکه‌م، هه‌ريزه‌کاني

شہو... بائی تھو بائندانہی یاسہوانی بورجہ دوورہکانن

ده‌ستبدوم له گريانی با له له‌نگه‌ری کپی قه‌راغ ده‌ریاکاندا

له ئالوده‌بوونی ئه‌مه‌کان به هه‌ناسه‌ی ئه‌شکری نه‌م ئا‌فره‌ته‌ خه‌وت‌و‌وانه‌.

نہی یار

ده‌یوایه فه‌نابوونی خۆم بیه‌خشم به فه‌نابوونی خاک/ مردنی خۆم

له نیوان شهو و عه شق و خه یالدا، بیه خشم به پشویهک له نیوان نه ستیره و شیومن و کیله کاند/ له بری نه وهی گیاکان بۆم بگرین، مهرگی خۆم به خشییه شیوهنی ژنه ره شپۆشه کانی نیو ستوونه کانی با و ناگر و شهو/ هالی خۆم له دهستی به جیماوی نه م لافاو مدا گرته وه که خاک فه رامۆشیده کات/ عومری خۆم له نیگای نه و مردووانه دا خوینده وه، بیوا ده له م ریگایه دا چاوه ریمانده مکن/ من نالوده بوونی خۆم به غروری باکان خوینده وه/ خنکانی به یانیم به دهستی نه م فه قنه سانه ی (پیرترن له وهی به نه فسانه کانی خۆیان بوینر) ... حکایه ت بوو... کوشنده بوو

من پیربووم له م شه و م دا که پژگاریم دوورترین شاره و رۆحم دوورترین ئومید

به من مه تی بالنده سیحربازمکانی شه و چیان پینگووتم
نه وهی که له شه و ده رژیّت، ده بوایه سینبه ره کانی من و تو بیشارنه وه
نه وهی خۆر خیانه تی لیکرد، من و تو وه فامان پینفرۆشت
به لام سهیرکه چهند سهخته عه شق... چهند سهخته ... چهند سهخته
تو کاتربوویت له باران... کاتربوویت له خوننیک له یه که م نوتفه ی
ناده م دا

کاتربوویت له و شه و نمانه ی نه م وهرز ده یانبه خشیته نه و وهرزی دیکه
سهخته بوو، من مندائتربووم له و بایانه ی په پووله پایزیه کانیان بۆ
ناگیریت
مندائتربووم له و په نجه رانه ی پاسارییه کانیان بۆ ناگیریت.

نه ی یار، ده بوایه نه ستیره یهک ناو م دانبکهینه وه
نه ستیره یهک (به ویرانه ی دره خت و گیا و شه و نمه کانییه وه)

ناه سەيركە عەشق چ شەرىكمەن پىدەفرۆشیت

ئاخر چۆن... چۆن؟

من و تۆ دەتوانین خۆین لەناوچاوانی ئەم تۆفانە بـسـرین
چەقۆ لە دەستی ئەو درەختانە دەربەیتین لە باغچەى گشتیدا خۆیان
كوشت

خەم لە دلى كۆترەكانى سەر گۆمەز و منارەكاندا دەربەیتین
خەم لە دلى ئەو ریشۆلانەدا دەربەیتین كە من و تۆ نایانناسین
برینی گىایەك ببەستین... شكانى چلێك لە هەنار تیمارەكەین
كەروێشكێكى چكۆلە لە پشیلەكان بكرێنەو (كە ئەوانیش دایان نەشكێت)
پەپوولەكان فێربكەین كە دەبێت كەمێك زۆرتەرب
مردن تیبگات كە كەمێك زیاتر لە بەردەرگا كەمان دووربكەوئێتەو

سەخت بوو... تۆ لە ناو سادەتر و لە ئەم نازكتر بوویت
من لە فرین شاعیرانەتر و لە چیمەنەكانى باغچە پىدەنگتر بووم
تۆ لە قەلەم چكۆلانەتر و من لە كتیب تەنھاتر بووم
ئەى یار... ئەى شەرانیگیزترین دوستى من ئەم جەنگە ئە تارىكەدا
ئەى یار... من لە جنسى مۆلكدارە زۆردارە خۆفرۆشەكان بووم
چى كردمى بەم تەنبورژەنە بێرەحمەى تارەكان بەرگەیناگر؟
تۆ لە نەوێ ئەو میللەتانەى لە خۆینى یەك دەخۆنەو
لە نەوێ ئەو جەنگاوەرە پایز نشینانەیت، كە نازانن رەنگى گىا چۆنە؟
لە قەقەزى ئەو ژنە دىكاویانەدا گەورەبوویت، كە بۆنى بیابانیان لێدیت

چارەم نەبوو... چارەم نەبوو، خۆشەویستم
من لەبرى ئەوێ خۆم لەسەر دەفتەرەكانى باران و فەرھەنگەكانى گىاو
خاكدا بنوسم، خۆم لەناو گوناھەكانى تۆدا نوسی و لەناو لیستەى

پهشی عاشقه کانتدا مردم، لهبری نهووی له موعجیزه سیحر بازه کانی
 ناودا دهرکهوم، له نابهینی په نجه نهفسو ناوییه کانی تودا... لهگری
 دهسته سړی سیحر بازه کانی تودا و له کلاوی چکولهی سیحر بازه کانی تودا
 بووم، لهبری نهووی له درموشانهووی مانگ و غروری نهستیره کانددا
 دهرکهوم، له درموشانهووی تو و غروری دهسته کانی تودا بووم، لهبری
 نهووی لهو پشکوړیانه دا بم که پاسه وانه کانی زمهه ریر جییده هیلن، لهو
 باره شانه دا سووتام که تو له دواي خوټ به جیتده هیشت

نه یی یار

من له دهرگا کانی نه به دییه تم دا
 له دهرگای بچوکتړین ساته وه خته کان
 له داخراوترین جه تگه ل و به رینتړین ناسو
 له نوټیانووسه تاریکه کان و فانوسه خه مگینه کان
 له جه هه نهم و له پزبسکی کووره چکولانه کان
 نا کهس له مانای نهم گورانیانه ټیناگات
 کهس باکی به هه تره یه که شهونم نییه له دوزه خدا
 کهس لهو ناوړنگه ټیناگات که به سهر دله وه یه
 دووباره ده بیټ خو مان به خاک و دهفته ر و هه ر هه کان بناسیینه وه
 من سهرابیتړین پیاوی دنیا، نیشته جی کوشکیک له وه هم
 تو کچیک له هه نمی لهو دهریا چانه ی (با) نایگاتیت
 ناهیک له ناهه کانی هوما
 پرشنگیک له پرشنگه کانی هه قنه س
 ده با خو مان به هه حقیقه ت... به گیا... به دهسته پاکه کانی باران
 بسپیرین/ دووباره (با) ناومان له سرووده کانی مردندا بنووسیته وه/
 باران بهو په لکه زړینه یه مان بناسییت که بهم جبه خانه ی عه شقه وه به

جەنگاوەرمان تێدەگات

عەشق سیمای منداڵان دەگۆڕیت بۆ سیمای سەرھەنگە یاخییەکان
بەلام پەشیمانی

پەشیمانی ئەوێ چیکمەتی لەیادچوووەوی جەنگاوەرەکانی عەشقی
دیسانەوێ دەبێت خۆمان بە گریان و زەرەخەنە، بە وەرژەکان بناسینینەوێ
چونکە جەھەنەمی عاشقان جیایە لە جەھەنەمەکانی دیکە

تەواو... تەواو نیدی چیکمەتەکانی عەشق بیکۆتایییە

سەیرکە خۆشەویستی بەرمو چ دەریایەکی بردین
عەشق سەختترە لە خەیاڵ... سەختترە لە جەنگ
سەختترە لە گۆرانی گووتن لە ژوورەکانی مردندا
دوای تێپەڕین لە دواھەمین پاسەوان کە دواھەمین ھەناسەمان دەبات.
بەلام من وەک سیحربازێک مسقالی ئەم زەرنیخەم لەسەر تەرازووی ئەم
بازارە بۆ ناکیشری
عەشق جەنگە، بەلام ئێرە بازاری خیانتە

(من وەک سیحربازێک بۆنی زەرەخەنەیی جەنگلەکان لە لیۆم دەهات،
بەلام فێربووم بەم دەمامکە سپیانەوێ، خۆم لە پیاوێ شەپانگیزەکان
ونبکەم و لەناو بازاری ئاسنینی ئەم پیاوێ زۆرپۆشاندە، دەفتەرەکانی
منداڵیم بدێم و بلییم: عەشق گەمەیی منداڵانە و من گەورەبووم و بێگوناهم)

ئەیی یار، خۆشەویستی فێری چ درۆیەکی کردین
ئەیی عەشق... ئەم رۆژی خۆشاردنەوێدە
رێگا بەم ئەستێرە خۆناویانە دەدەیت بێنە ژۆرەکەمەوێ؟/ رێگا بەم

نەسپە زامدارانە دەدەیت لە ژێر پەیکەرەکانی ئەم باغچەی پەشیمانییەدا
بمرن؟ نا... ڕینگا بەم دەریاوانە پیرە مەدە، قولاپەکانی لەناو دڵمدا
کۆیکاتەوه/ ڕەوا نییە، من دەرگا بکەمەوه و ملیۆنیک گەردەلوول و ملیۆنیک
دزی تەنها، بێتە ئەم مەرەقەدەوه/ ملیۆنیک گەلای مردوو خۆیان بەسەفەری
ئەم دارستانە خورافیانەدا هەلواسن/ ئەو نەسپانەی کە ئەم زەویەدا
بۆنی مردن دەکەن، سوارە بریندارەکانیان هەلبگرن و بێن/ دەترسم، تۆ
ڕینگا بەم ناسمانە بدەیت، کە نەستێرمەکانی لیڤەدا بفروشتیت
بمریت... وه بمریت ئەو بایە

ڕینگا بەم گولانە بدەیت برینەکانیان لە دڵمدا کۆیکەنەوه
ڕینگا بەم کۆترانە بدەیت، فرینیان لەسەر شانم بسوتینن.

ناە ئەو عەشق
ئەو ئەو عەترەو قەتارچییه ڕووخۆشەکان دەیکەن بە ڕینگاکاندا
ئەم ڕۆژگاری تالانییەدا... تالانمکەن
چارەم نییە، خۆشەویستم، چارەم نییە... تالانمکە
لە بەرچاوی ئەم تۆفانەدا تالانمکە
لە بەرچاوی ئەم دزە ماندوووانەی شەودا بازیبەندەکانم لیبستینە و
تالانمکە

ئەم قوبە و منارانە لە گیانم بستیئە
ئەم خواپە لەگیانم دەربهێنە
کەوهک داھۆل ئەم کینگی نۆرەدا چەقیوہ
(تا پاساریبەکان بەسەر سەرمەوه نەنیشنەوه)
ئەو خودایەو وەک گوللە نیان بە ناوچاوانمەوه.
ئەو عەشق، لەبەر چاوی ئەم سوپا ئیمپراتۆریانەدا تالانمکە
لەبەرچاوی ئەم دەریایانەدا بکۆژە، کە شەرمەدەکان نەهەنگە عاشقەکانی

خويان بکوژن

که نیستا رۆزگاری تالانییه

له بهردم نهه قه لایه دا تالانمکه که شه رمدکات قافلنه عاشقه کانی خوی
تالانکات.

هه ناسه کانم بو تو و نیسقانه کانم بو مردن

وشه کانم بو تو و په نجه کانم بو مردن

دهریا کانم بو تو و ماسییه کانم بو مردن

جهنگه نه کانم بو تو و بالنده کانم بو نهو

خاچه کانم بو تو و بزماره کانم بو نهو

نه یار نه ساتی تالانییه دا، تالانمکه، چونکه من هاتووم تالانکهم

ره شه باکانم لیستیینه، چونکی من نه ستیره کانت لیده ستینم

مزگه وته کانم لیستیینه، چونکه من باغچه ی گشتیت لیده ستینم

بورکانه کانم هه نگره، چونکه من توفانه کانت ده بهم

تالانمکه چونکه من هاتووم بهم سکه زێرینه نه ی عه شق

سه وای نهه ماسییه دوورانه ی ناو دهریا ده کهم

سه وای نهه مردووانه ده کهم که جه هه نهه نایانگۆریته وه بهم بارمه

زیندووانه / سه وای نهه شمشالانه ده کهم که شمشالژنه سوخۆره کان داوای

مانگم لیده کهن بیفرۆشم / نهه کتیبه ده کرم و پۆحی خۆم به بارمه لای

نهه کتیبفرۆشه داده نییم

نه ی عه شق

نه ی عه شق به دگومانم نهه بروسکه یه ی له گه ل سیمرغه کاندایا هاتووه

به دگومانم نهه بایه ی له گه ل قه له ره شه کاندایا دیت

دەكراسەكەت داكەنە و فېرى تەنھايىم بىكە
 لەبەر ئاۋىنەكاندا دانىشە و فېرمكە خۆم بۆ ئەم كەرنەقالى بروسكەيە
 برازىنمەۋە
 لەبەر دەرياكەندا دانىشە و فېرمكە چۆن ئەم ئەستېرە ۋەريوانە كۆكەمەۋە
 فېرمكە جەھەنەم و بەھەشت لە يەككەر جىياكەمەۋە
 ئاخىر موسىبەتى عاشقان ئەۋەيە
 جەھەنم و بەھەشتيان بۆ لەيەك جىياناكرىتەۋە
 دە ئەم جامەى شيۋەنە بگۆرە
 با چاۋم بەۋ ئەستېرانە بىكەۋىت كە لەسەر لەشتدا دەكوژىن
 با جىخەنجەرى ئەۋ مەغۇلىيانە بىينم
 با زەخرەمەى ئەۋ دىكتاتورانە بىينم

ئەي يار
 حاشا ئەم نەتەۋانە بىكە
 حاشا ئەم درەختانە بىكە كە دىيان ۋەكو تىترواسكى مردوۋ بە ئقەكانەۋە
 شۆرپۇتەۋە.

ئەي تەمەللىرىن قوتابى ئەم ماتەماتىكى مردنە
 حاشا ئەۋ شىعرانە بىكە كە قافىەكانىيان ژمارىيە و كىشەكانىيان لە مە.
 حاشا ئەم پەپوۋلانەى جەھەنەم و
 حاشا ئەم ئىمپىراتورىيەتى جەبىر و
 حاشا ئە ئوگارىتەمى ئەم دىدارىيە پەشانەى نىۋەشەۋ

چارە نىيە... موسىبەتم... چارە نىيە
 با ئەم ئاھەنگى سەمايەدا، مەن و تۆ دەست لەيەككەرى بەردەين
 دەستەسپەكانمان بىستىن بە ئاۋچەۋانى ئەم (با)يەۋە

که من و تو دوو سهماکه رین فهدەر کۆیکردوینه ته وه
 تو هه میسه به سهر خه ئوه تی مندا دیت له گه ئ بائنده کاند
 به سهر پیربوونی مندا دیت
 به دیار شۆه بییه ترساو مکانی دواى تۆفانه وه
 من به سهر نهو ساتانه دا هاتووم که تو نه سپهکانی خوت ده نیریت
 من به سهر نهو سهرابانه دا هاتووم که تو نه ئماسی حه قیقه تهکانی تیا
 دهشاریته وه
 به سهر نهو خه یالانه دا هاتووم که کسپه ی فیراقیان لیدیت
 به سهر ته پوتۆزی نفرۆبوونی نهو شارانه ی تۆدا هاتووم
 که وهک ته میک له سهر زهوی جیده میتیت

ناساییه... موسیبه تم... ناسایی
 عاشقان هه میسه دواهه مین میوانن ده گه نه سهر نهو سفره یه، له بهر نه وه
 هه میسه به سهر ویرانه ی یه کتردا دین
 گویم لیبگره:

من به دگومانم، له م میله ته بائدارانه / به دگومانم له چلوچیوی نه م
 کیمیا گهره ره شانه / من ناکۆکم له گه ئ له م نه ستیرانه دا که له نیو
 چاواندا ده سوتین / ناکۆکم له گه ئ نهو موعیزه یه دا که له دهسته کانم
 پواوه / ناشوقته ترین ده رویشی ناو نه م بایه م / ناکۆکم له گه ئ بورکانهکانی
 رۆحمدا. ناکۆکم له گه ئ مه نجه نیقهکانی سهرابدا / نهی یار، شهر به م
 ناسمانانه ده فروشم که ده رگایه کیان نییه من لیبده م / شهر به م زهوییه
 ده فروشم که په نجه ره یه کی نییه بمداتی / شهر به م په لکه زیرینانه
 ده فروشم که با لیان نییه بمدانی و له گه ئ هه موو وه رزه کاند دوزمنم
 نه مهش دواهه مین حیکمه تی منه.

عەشق شەریکە بیکۆتایی لەگەڵ خوا و لەگەڵ سروشت و موعجیزەکاندا و
عاشق هەمیشە دەدۆزێت

ئەو عەشق ڕێگا بەم ئیمپراتۆرە تەنهایە بگرە
کە غرور لە بەرامبەر گۆلەکاندا دەیکوژێت
شەریعەتی مێخەک بە کەلکی پاکبوونەوە نایەت لەم شەرمە
شەریعەتی باران بەکەلکی پاکبوونەوە نایەت لەم خوینە
شەریعەتی شەونم سوودی نییە بۆ ساریژکردنی ئەم شەرەفە

من زەمەهریری ئەم دەستە ساردانە و ئەم ڕۆحە ساردانە دەمکوژێت و تۆ
باس لە هاوینی ئەم پەتا کوشندەییە خوشەویستی دەکەیت لەنیوان
بوکەشوشەکاندا/ من بێرەحمی ئەم دایک و نەستیرە... ژن و دەربەند...
پیاو و هەتاوانە دەمکوژێت و تۆ باس لە گەرمی ئەم فەعاشقەنەییە
نیوان پەیکەرەکانی ژێرباران دەکەیت.

حیکمەتی باغچەکان بەس نییە بۆ ئارامبوونەوەی ئەم بەدەمەستییەم
حیکمەتی قارەمانەکان بەس نییە بۆ شکاندنی ئەم جەنگاوەرە شیتانە
من بەم نەخشەی جەهەنمە، کوچەی ئەم خوشەویستییەم بۆ نادۆزێتەوه
بەم نەستەرلابی سەقەرە، دەستم لە شیتیدا دەلەرزێت و تۆم بۆ
نادۆزێتەوه

من بەکەلکی پیریتی نایەم ئەم گەردەلوولەدا
کە چاوم هێندە کز بیت گۆلەکانی مردن نەبینم
کە ئە دوورەوه سێبەری کارگە وەحشییەکانی جەهەنم نەبینم
چ شۆخییەکە ئە جوانیدا مردن
تا ئە دەرگای جەهەنمەوه، ڕووبەر و قسە بەرامبەر خوا بکەیت

چ شۆخىيەكە ئە جوانىدا مردن... چ شۆخىيەك

دوا جار ئەى عەشق
تۆ بۆنى ئەو مەغۇلىيانەت ئىدىت كە جەستەى سەربراوى باكانيان بە
دەرگاكانمدا ھەئواسى

قەدەرىكى بەدە، كە عەشق ھەمىشە پاشماوۋى جەنگەكانە

گۆرانى خۆت بلى... گۆرانى جەھەنەمى خۆت
گۆرانى من و تۆ ئە شەوئىكا كە ھىتەنى ئىوان ئەم مىللەتانە ھەئدەگىرسىت
دروپە ئەم ئاشتىيە، درۆ... بەيانى جەنگ ھەئدەگىرسىت
ئىدى دەبىت، خۆمان بە تۆپ و تەنگ و گوردانەكانى شەر بناسىننەو
چ قەدەرىكى بەدە، كە عەشق ھىروگلىفيايەكى جەھەنەمىيە.
من بەرپرسىارم ئەو ھەورەى بە چلى ئەم درەختانەو خۆدەكات بەم
مەنفايەدا

بەرپرسىارم ئەو بارانەى لەژىر جەى ئەم مېوانە بەدگومانەو ھاتوۋە

بەيانى جەنگ ھەئدەگىرسىت

بەيانى... بەيانى جەنگ ھەئدەگىرسىت

تۆ سەبوورى مردوۋە خەمبارەكانى من نادەيتەو، كە يىدەنگ ئەسەر
سەكۆكان پشوددەن

ناھىلىت برىندارەكانى (من) خۆيان بەم دارانە بخنكىتن
منىش بەرپرسىارم ئەو مردوانەى باران بەمنى دەسپىرىت
(ئەمە نەيتى نىيە و ھەرگىز نەيتىش نەبوۋە)

شاعیره کان هه می شه له گه ل مردوو هکاندا دۆستن
عاشقه کان هه می شه له گه ل ره شه باکاندا بران

ئه ی یار... زویر مه به... به هه شتی عاشقان شیتخانه یه
زویر مه به... سهیرکه من و تو چ نیمپراتۆریکین
ئه وه ی (با) له خه زنه کانی جهنگه لدا جینده هیئت
پاسه وانه مه سته کانی گیا و شه ونم ده یبه خشنه من و تو
ئه وه ی له بانده کان جینده هیئت دوا ی مردن له زمه ره بردا
(با) ده یبه خشیته من و تو

ئه و گولانه ی له وه رزه کان جینده مینن،
تاعونه کان ده یدمن به من و تو
ئه وه ی له ناوازه کاندا ده سوتیت، دوا ی هه ره سی نوپراکان
من و تو له ناو خو له می شه که یدا سه ماده که یین
سهیرکه، سهیرکه چ سامانی که مان هه یه
خه زنه که مان، چه ند له خه زنه ی پادشاکانی (با) و (مردن) پرتن

من له سه راب و گیا و برینی نه یزه کانه دا، له نه میری ده ریاکان
ده و نه مه ندترم/ تو له خه ون و پرسیار و به دگومانیدا، له درنده ترین
ره به نی بیابان پیرتری/ ئه ی یار سامانی خو ت له کو شکه کانی سه راب و
دۆنه کانی خه ون بژمیره/ با پیت بلیم چه ند فه دان گونا هم هه یه و چه ند
کی شوهرم دا گیر کردوو له ته نهایی/ ئه ی نه میرم بیژمیره، چه ند دلۆپ
بارانت ده ویت/ چه ند نه یزه کت پیوسته بو شه و چه ند په لکه زیرینه ت
ده ویت بو به یانی

ئەي يار

تۆ سەر ئەم سەرافە دلتەنگانەي پايىز دەرناکەيت، كە گەلاكانت بۆ
دەگۆرنەوۋە بە (با) و باكانت بۆ دەگۆرنەوۋە بە ھەور، گەرو ئەم سووخورە
پىرە نابەيتەوۋە كە ئەلماست دەداتى و بارانت لىدەكرىتتەوۋە، بەلام بۆنى
يەقىن ئەم ھاسە پىر لە ئاگرەي مەن و تۆ دىت، بۆنى ماچ ئەم خەزە
پىر لە رىسوايىيەي مەن و تۆ دىت.

ئەي يار

بەيانى دىت و مەرگ دىت و پايىز دىت و تۆ دىت و عەشق نايەت
عەشق دىت و بەيانى نايەت و پايىز نايەت و تۆ نايەت و مەرگ نايەت
تۆ دىت و عەشق دىت و بەيانى نايەت و پايىز نايەت و مەرگ نايەت
تۆ دىت و عەشق دىت و بەيانى دىت و پايىز نايەت و مەرگ نايەت
تۆ دىت و عەشق دىت و بەيانى دىت و پايىز دىت و مەرگ نايەت
مەرگ دىت و بەيانى نايەت و عەشق نايەت و پايىز نايەت و تۆ نايەت
سەيركە ھەرگىز لەگەڭ مەعجىزەكاندا كۆنابىنەوۋە

بەلام عەشق

ئەمرى خۆي دەداتە ئەو سوارچاكانەي لە ئەسپەكانيان دانابەزەن

مەن و تۆش دوو پىادەين لە ئاۋ

دوۋ پىادەين لە ئەۋمەكانى تەپتۆز

لەژىر سىبەرى ئەۋ بائىندانەدا دەمرىن، كە بەرەو جەھەننەم دەفەرن

دەمرىن و نەينى ئەم ۋەنەۋشە خانىنانە لەگەڭ نەينىيەكانى خۆماندا

دەسۋىتىن / دەمرىن و نەينى نىرگسە ئاۋمىدەكان ئەم ئاۋىنە چكۆلانانەي

يىباباندا دەشارىنەوۋە / دەمرىن و رازى ئەم دەريا ئاگرىنە دەكەين بەژىر

ئەۋە

نهی یار

جهه نه مه بچکوله کانی خۆت له گیرهانتدا بشارهوه
تابووته زیرینه کانی خۆت له قافلهی مردنتدا بشارهوه
نهیستیره کانت بخه ره نیوانی دهفته ره کانت
نیزه ده رگای جهه نه مه

من رابوردووی خۆم له ناو ئەم ئەمدا به جێده هیڵم بۆ دهریا
ماچه کانی به یانییم و په پووله کانی پیرییم ئەم جهنگه ئەدا به جێده هیڵم
بۆ رێبواران

چ چاره نویکی تاریکه... که عهشق پاشماوهی خوین و ته نهاییه
نهی یار... بروانه له بهردهم مردندا، عهشق چ جهنگیک بهرپاده کات و
چ ناشوویک دهگیریت
جهنگیک که پێمانخسته دۆزه خهوه
جێده هیڵین بۆ جهنگه ل و نهستیره و درنده کان... تهواویکه ن
جێده هیڵین بۆ دهریا و هه ور و عاشقه کان... تهواویکه ن
جێده هیڵین بۆ گیا و نه ورهس و فریشته کان... تهواویکه ن

تشرینی دووهم ۱۹۹۱

کہرنہ قال

۱

پشووبه، قه ئه می سه راب و مه رکه بی ناشوب ئیره نییه
 بو هه ناسه ی گیا کانه ئه م ده فته ره
 بو ئیوی ناسینه ئه م خه نده یه
 کو تایی ئه م جه ژنه شوومه یه و ماندووو ئه م زهنگانه
 هیمن به

لاوازه ئه م ئه ستیره یه و خوینی ئه م مانگه برینداره له ته رزه یه
 سهیری ئه و بالنده مه که له نامیزی فریشته کانه خه وتوون
 سهیری رووتی فریشته کان مه که له نامیزی یه کدا خه وتوون
 ده ست ئه م کاتژمیرانه مه ده، یاری به وه رزه کان ده کات
 چی له دهستی ئه م خویانه دا نوسراوه... گرنه نییه
 پوچی ئیمه له سه ره تایی زه ماوه نده وه، ژه هراوییه
 فربو مه خۆن

به بلیسه ی ئه م بورجه خاکسته رانه
 ده رۆین به مژده ی ئه م لاله زاره ناگرینه
 له ترسی ئه م ده ریایه، نایه تی بلیسه کان به سه ر دلماندا ده خوینین...
 ئه وه ی ئینجیلی ناگری پتنبیه... با به م کوچه یه دا گوزهرنه کات
 ناهه ق نییه... فریشته کان له و ئاوه ساردانه دا، دهنگی خوا له پیتستان
 ده شوون/ په نجه ی خوا له ژیر مه مکیان و سه دای ئه و له دهنگیان
 ده رده هینن/ به بێ نایه تی راوه ئه م ماسیگرته سهیره/ نه سروودی
 ده ریاش ده زانین... ئیره شدا ماسی نییه.

لیرودا ژیان نییه... ئاو ههیه، ههوا ههیه، گیا ههیه، ژیان نییه
 نهی راوچی کوتره بههشتیهکان... له کوئیه، ههرهسی بههشت؟
 بونی حورییهک نییه/ ههناسهی خواجهکی خنکاو نایستی/ گویت له
 شکانی شوشهی په لکه زیرینهیهک نییه/ لاشهی دنداره بههشتیهکانمان
 لیدیاره/ ویرانهی میوهکانی خهیا ئمان لیدیاره
 بهلام ئیره بههشت نییه
 فرین ههیه... هیلانه و ناسمان و قهقههز ههیه... بهلام باننده نییه
 بلیسه لهم جهنگه لانه هه لدهستی...
 بورکانییه ده ریا
 چ شهوئیکه، ناگر و نهستیره و مانگ ههیه... بهلام روناکی نییه
 نهی نهو پیاوهی بو سه دمه فکان، خوت نوقمی لهم ناوه دهکەیت
 درهنگ هاتوویت، ئیدی مرواری نییه
 درهنگ هاتوون
 نهی توره بهریه ریهکان... مه غولی دوژمن به خوینی په پووله
 تاراجی زهوییهکی تاراجکراو نییه
 سهیرکهن... رهنگ و بۆن و زهوی ههیه... بهلام گول نییه.
 شهونمه سهر مه چهکی نهو قهیاغکیشه ماندووانهی ژیر مانگ
 درهنگه، شمشارژهنی ته نهایی پلنگهکان
 درهنگه دایه نی شیره که قهته کارهکان
 سهیرکهن
 قهقهسه و لهم بیسانه دا چاوه روانی نه فسانهیه
 چنگی شیره هه رهشه له په رستگا نفروکان دهکات
 هه رهشه له په لکه زیرینه رزیهکانی ژیر باران دهکات

پشوویه، نهی پاسکیلسواری سهر زیغهلانهکانی دۆزهخ/ بۆن بهو گولانهوه
مهکه با سییهکانت نهسوتیت/ نهی ماتۆر سواری پووت له سهر مانگ/
خوودهکتهت پرپکه له نهیزهک و بنوو/ یادگارکانت ههئاسه به
نهستیرهکهدا، سهعاتهکتهت بشکینه و بنوو/ پشوویه، نهی نهو کچه
بیقاچهی کهوتووته ناو نهو ماراسۆنی لهزتهوه/ له سهر نهو پشکویه
تلدهدهیت و رهحمت پر بووه له گۆل/ لیتره پیکهوهنوستن ههینه... ماچ
ههیه... لهزته ههیه، بهلام نادهمیزاد نییه

گیا دایه نمان بوو، هه ورهکان به مهکی پر له بروسکهوه شیریان داین
وهک گونا بهار هکان گه وره بووین
نهومی وهک گونا بهار هکان گه وره نه بیته... سهفه رنکات
بیینه...

شه پر له سهر دور بیینهکانی (با) دهکهین
گه لایه بال و له ناوه دهسترا زه مان
رامانژهن نهی نهو دورگه به نازانهی جاپزن له گریانمان/ نهو سهرما
کوشندهیه دا سیبه ری یه کترمان له بهرده کرد/ هه زاره ها مندال بووین،
له شاخه بلندهکان هاتینه خوار/ باوه رمان به (رنگا) نه بوو/ نانومی دی
دهستی گرتین/ خه به رداری بووین، له ناههنگه سامناکهکانی ژیر خاک/
گویمان له سهمای رهگهکان و شیبوونهوی زمین بوو
نه مهیه دهنگی ناسنگه ره مردوو هکان و زرنگه ی کانزا سهخته کانیان؟
کهوتین به سهر وهسیتی شار دراوی جهنگاوه رهکاندا
به سهر جهنگی نهو بنه مالا نه دا، که میراتی بورکانه کانیان به شده کرد
شکاتی نیسکه کانمان له گیا... پارانهوی که لله سه ره کانمان له بهرد،
گۆ لیوو
دهنگیکی ترساو گووتی: چاره نییه، با برۆین به رهو که رنه قال

وای...

نهم نیمپراتوره برسییانه بو ده گرین؟

ماسیگره کان له چه سره قدا سه ره به ده ریادا ده کیشن

نهم جانه وه رانه ی خاک، دارستانه کانیاں کاولکرد

بائنده په رموازه کان دئی نه ستیره کانیاں زامدارکردو

دهنگیکی وهکو بروسکه گووتی: چاره نییه... چاره نییه، با برۆین به رهو

که رنه قال

هه زاره ها مندال دوعایان به سه ر کینگه کانداهه خوند، به دیار په تای

چه مه نزاره کانه وه گریان

※مندالیک گووتی:

سه ر ئیشه ی نهم تافگانه ده مانکوژیت/ نه خوشی نهم (با) یانه درمه/

حیلە ی نهم نه سپانه بوئی سیلی ناو له شکره دوورمه کانی لیدیت/ زۆنگاوێک

له مهرگ له ریگای نهم په پوولانه دایه/ با پوناکی مۆمه کان له

ناوتنه کانداهه لگرین/ بارهش بناخینه نهم شوشه شه رابه به تاله وه/

سروشته... نه ستیره دوورمانه کان... نهو ناوانه ی که شووناکه ن، نهم

فیتنه یه یان هه لگیرسان/ چاکتره... به ئی چاکتره... له بهر شمشائی

وه حشیانه ی نهم تافگانه دا دانیشین/ به نوری برۆنزی نهم مانگانه،

دوو باره خۆمان بدۆزینه وه/ با تیکه تبیین به مارشی نهم دیو و درنجه

پیرانه/ تیکه تبیین به ناههنگی نهم تارماییانه ی شه رایان له ناگره/ له

ناو کریستاله چلکته کانی ناسماندا، بائنده کان خهوتوون.

نیمهش خهوتتمان نییه

یان با بهرین... یان برۆین به رهو که رنه قال

* مندا لیک دورینه ژهراوییه کان کوئریانکرد و گووتی:

خه زینه ی پایزیکی کۆن له کهشتییه خنکاوهکاندا دیاره/ شهو قفل له
شار و دهرياکان دهدات/ نیتەر پیتوستیمان به چاو نییه/ پیاوکوژهکان
پۆژ له تاريکییه دا نامانگهن... مۆته کهکان... شمشیری فریشتهکان...
ئه رکهکانی خوا نامانگهن/ ئیمه له تاريکیدا جوانین... له تاريکیدا
ناتهواوییهکانی بهههشت تهواو دهییت/ بهم قفله رینگاکان دوايیدیت و
کیتلونی نهم ده رگایه گۆره/ زیندانی پووناک... سهفه ر له ژیر خۆردا...
ژیان له چاوه پوانی خهلاتی نیمپراتۆرهکاندا تهواو دهییت/ پۆژگاری
هافللهکان... بۆنکردن به گۆنه وه ناوادهییت

بۆ جههه نهم هه موو هه ئفرینهکان به سهوداسه ری خۆرموه...

بۆ جههه نهم پۆژوگرتن تا خۆرناو ابوون

رکاته پارچه پارچه کان... پارشیوکردن له بهر پوناکی مانگدا
بریاربدن، یان با لیژمه کوئریین

یان برۆین بهرمو کهرنه قال

* یه کیکی نه ناسراو گووتی:

سهیرکه ن بانی بانندهکان بهر سهقفیکی ئاگراوی دهکه ویت/ نهم بیچووه
که ناریانه به مه ئبهندی زهنگه جههه نه مییهکاندا دهفرن/ کوکوختییهکان
به ناو بارووتدا کوچه دهکن/ رۆژگارێک دیت، باننده شه رانگیزهکان
جینگای مرووف دهگرنه وه/ (پاره) دهکه نه سفری ناو و دانه ویتله/ دهنگی
ئیمه له هاواری قوونگ و شاهینهکاندا وندهییت/ ئیمه دهییت له
قهفه زهکاندا بخوئین... هه رزن بخوین

له دارستانهکان ده رماندهکن، له دانیشتنی گۆی ناوهکان

له زمویه ناتهواومدا نهو گومه زانه دهبن به شوینی کۆنگرهی شه ر

منارەكان دەپن بە شوڭنى پشوى ئەقلەقەكان...
 گۈند بۆ ھەتۆ و شار بۆ قنس و تاووسە نەرسىۋىكراتەكان
 بۆزگارىك دىت... زەوى پىردەپىت ئە ولاتى نۆى... ئىمپىراتورىيەتى تازە...
 جوگرافىيە دىكە... تاجى دىكە/ نىدى ئەم شەرەفە ساختەيە دەچىتە سەر
 دەمامكەكان/ ئەم ژيانە دەكەوتتە سەر شانۆ/ خۇمان بە جوۋرى شمشىر...
 چىرى تىزاب... چەقۆ تىزكردنەو، سەرھانناكەين/ ھاۋارى نامادەبوون،
 پەلاماردان، پاشەكشى، قىشكەى تۆپ، ئەناۋ چاۋنماندا وندەپىت
 بەرەو زانستى دىكە...

جىۋلۇجىيەى خۆشەويستى ھەنگاۋ دەنيىن
 بۆ بۆزگارىك كىتەبەكانمان پولىك ناكات
 تىدەپەرىن گىيەى شەو خەۋنەكانى خۇيمان بۆ باسدەكات
 با، نەزۆكى... ئاۋ، ئەتكىبوونى كچىتى خۆى
 ھەزارەھا منداڭ دەيىن، پالەپەستۇمان بۆ ھەلەاتنە
 تا بۆزگارىك شىرەخۇرىمان ئەبەدىيەتە و ئارىبوونمان خورافات
 بە گاگۆلكى دەۋرى مەغۇلەكان دەيىن
 دەيىن بە تەيمورى ئەم شىرەخۇرانە
 بە جەنگىزى ژىر ئەم سىبەرانە
 گەر دەتانەۋىت شمشىرەكانتان كۈل نەپىت
 با بىرۈن بەرەو كەرنەقال

*كچىك ۋەك رېئويەكى زۆرزان، بەو منداڭ شەرمناھى گۈوت:
 سەردەمى فرو فىل، تەلە، سىچىركردن ئە خۇر ئاۋابوون دىتە پىشى/
 (با) چارۋىكەى شۋانەكان پىردەكات ئە نوشتەى گورگانە/ بەھار كۆشى
 كچان ئە رېۋاسى كوشندە

به لام وای چ فریونکه

به رویومه کانمان له بهر خوردا ده‌زیت/ میوه‌کانمان بهم خوانه پینده‌که‌نن/
تانه لهو شهرابه دهمن که به‌خوین گیراوه‌ته‌وه/ نیمه‌ش جگه له
شهره‌زاری هیچمان نییه/ نالتون و هه‌میشه نالتون بو وه‌چه‌رخانی
فه‌له‌که بچکوله‌کان/ ږتووشکردنی ژبان به بریقه‌ی کانزاکان

با ږوو لهو ناهه‌نگه بکه‌ین، که چه‌پله ږیزان بو سه‌ماکه‌ره‌کانه/ بو بست
به بستی ږووتییه... سه‌یرکه‌ن، پیاوان کاسی بالای ژنه‌کانیان وه‌رده‌گرن/
پیشبرکیی ماچکردن ده‌ستپینده‌کات، پیشبرکیی خو ږووتکرده‌وه‌ی کچان
ده‌ستپینده‌کات/ بنوو، له ناوه‌راستی نهم قیستقانه‌دا نه‌ی سه‌رخوش

لیرده‌دا مهرگ، سوتان، نو‌قمبوون هه‌یه... به‌لام گور نییه
فه‌سلای گوران، گهران بو کانگا‌کانی زیو و زیر و نه‌لماس به سه‌رده‌چیت
/ مردن به‌سه‌ر برین و کوشتن و خنکاندن به‌سه‌ر ده‌چیت / سوکت‌ترین ږنگا
بو کوتایي/ پادشایه‌تی سیاناید... به گشتیکردنی زه‌رنیخ... کو‌دیتای
ژهر په‌رسته‌کانه

سوپای نهم میله‌تانه‌ی باوه‌ریان به خو‌کوشتنه، پایته‌خته‌کان داگیرده‌که‌ن
له‌شکری دوژمن دیواره‌کانمان پرده‌که‌ن له دروشم
وای... فریانا‌که‌وین، خومان فری‌بده‌ینه ناوه‌کانه‌وه.

فریانا‌که‌وین نازایه‌تی تاقیب‌که‌ینه‌وه
سه‌رفرازی له پاشه‌کشیدایه له کو‌نگره‌ی نهم میله‌ته شو‌مانه
بو هیچ به‌ند و باو‌یک گو‌ینه‌دان
خو نه‌به‌ستنه‌وه به تیزابی حه‌رفه‌وه
گهر به‌رگه‌ی نهم یارییه ناگرن

با ږوین به‌رمو که‌رنه‌قال

پشوویه خیل‌یک له په‌ږووله‌ی شهرابی و گر‌یک له دوزه‌خی عه‌شق

ناو هاندەری ئەم گڕەیه... لافاو تۆی داگیرساندوووە ئەی چرا
پشووێه

بادارە ئەم دارستانە ئیفلیجە... شەلە ئەم ئەستێرە
نالاى سەر بورجەکانی دەریا ملکەچە... تامی ئەم خەیاڵە ئە زریانە
ئەى شۆفێری دڕندەى ناو ئەم سەرەبە
کەرنەقال ئە کوێه... ئە کوێ؟

ئەم دارانە تەرزه دەگرێوە ناسمان
بۆمبای ئەستێرەییە ناسمان ئەم ناوی سەرەبانەى دەگرت
لەناو ئەم تەرزه و بارانی تیشکەدا ناتوانین بیربکەینەوه
بۆ کوێ برۆین

ناگر، کەشتی شکاوی ئەم سەحرازانە بوو
شیتەکان بە خۆیان و دۆلفینە بادارەکانیان
مندالان بەخۆیان و بوکەشوشە زگیرەکانیان
رینگاش بە سەمفۆنیا ساردەکانی
رامانکیشیت

پووە تونیلی ناوڕیشمێن... بەرەو ئەم گومراپیە سەوزە
(چ قەیاغیکى پەوايە/ ئەتکردنى میوهی باغەکانی گومانە/ تەیکردنى
هالاوی مۆری مردنە)

بە دەستتۆزێ شەرابی ئەم کوفرە، رێمکەوتە ئەم زەماوەندە
(ماچی شمشیرە بۆ گۆلە پەمپووە نازگەکان/ ئە نامیزگرتنى ناسنە بۆ
پەپوولە)

پەتاما بەدەنی... پەتای ناو
با (زاوا)ی ئە گەنم خولقاوی لەشی ئەم ئەستێرە بین

بە بێ پەتا، چۆن برۆین بەرەو کەرنەقال

گاليسكەى شىتتىمان دەۋىت، گوناھى ئاسىنى ئىم مەيخانەيەى پىبەرىن/
 ساھى گومرامان دەۋىت، شوشەى ئاگرىنى ئىم بادهى تىزابە بگىرىت/
 شىئى سەر بەردەكان ھەئبگرن/ رەنگە بىابان بىت (كەرنەقال)
 بورجى ھەۋرەكان ئاگرىن... سەفەر لە جانتاكانتانا بشارنەۋە
 حىكمەتى ھەنگ... غەرىزەى پەپوولە... گومانى پاسارىمان بدەنى
 كى خەنجەرى لە مانگ تىژترى لايە
 گورزى لە مەدارەكان گەۋرەتر... دەرىبىتت
 رەنگە دوزمن بىت (كەرنەقال)
 پالتۆى گىا... سەۋزى تەقىنەۋەى بوركانەكان لەبەرېكەن
 كەس رەنگەكان لە يادىنەكات
 رەنگە پايز بىت (كەرنەقال)

* * *

بلىاردى لەدايىكبوونى ئەستىرەكانمان دۆراند
 زەۋى بەم يارىيە كوشندەيە، ھەموو زەۋىيە چكۆنەكانى زگى دۆراند
 ئەم خۆنە مۆتۈرەناكرىت
 ئەم ئەستىرەيە گۆپكەى ئەستىرەيى ناكات
 جەنگەئەكان ھىندە بەسەر زارى ئەم يارىيەدا قىژاندىان، دەنگيان نووسا
 ئاۋەكان بەسەر ئەم ئەسپە نىفلىجانەدا... ھاۋارىانكرد
 ۋاى لە پايز، ھەسلى قوماربازە بىھۆش و كەمتەرخەمەكان
 لە ئاۋ ئەم گەلەيەدا، بۆ ئازادى مەگەرئ
 (ئازادى چى؟ ئىمە ئەم ئەستىرەيەمان دۆراند)
 زەنگەكان ئەم سەھۆتەندەندە ھەئگرن... نەبا بېزىن
 جزدانەكانتانا پېكەن لە گۆل و جزمەكانتانا لە ھەتاۋ

دەشەت تارىك بېت كەرنەقال

بۇ ناسىنەۋەي خۇيىن و چاندنى فرىن ئە دەستماندا

قۇم ئە خۇيىنى ئەم جەنگە بدەن

جىسابى ئەم فرىنە تەلىسماۋىيە ھەنگرن

ئەي بەتارى ئەم گىتارى كۆچە گەشكەگرتوو

دېدەرۋون بە كەمانى سەفەر

بەدە ئەم زەماۋەندە

كە كىل دەمى مردوۋەكان ماجدەكات

كاسەسەر سىنەي ئەم گەردەلوۋلانە دەمژىت

كچانى عەيار بەم گيا داۋىنپىسە، خۇيان ووشكەدەنەۋە

ۋاي ئەم زەماۋەندە... ۋاي

بۇ مەشتى (نور) نەيزەكىك سەربىن

بە دلى ورشەدارى ماسىيەكان، نەھەنگەكان بىكەن بە براى يەكتەر

سەيركەن... ئەمرو (با) ئە ناو (با) دا بۇ نەيتىيەك دەگەرئ

ماسى ئە پۇحى ماسىدا بۇ مىراتىك وئە

بائندەش ئە كۆچەكانىياندە بۇ دەستنوسى فرىن، ئە ئەستىرەكان دەپرسن

سەيركە... سەيركە... سەير

(با) قەلى بوركانەكان پارچە پارچەدەكات/ چەتەيەك شەۋنم

سەرخۇشەدەكات و بەرتىل بە ئاۋە ھىمەكان دەدات/ سەرھەنگىك ئە

پەلكەزىرەنە، شامى ئەم كىشۋەرەنەي زەرخرۋاردكرد

ھەموۋش ئەم زەماۋەندەدا ھاۋارىاتكرد:

با بىرۋىن بەرەو كەرنەقال... كەرنەقال ئە كۈيە... ئە كۈي؟

ئە كۈيە كەرنەقال... ئە كۈي؟

۲

دەچووین بەرمو کەرنەقال

دۆزەخەوانیکی پیر بیررخستەوه کە ئە خۆراکی سووتانم

رەشەبایەکی زمانزان،

خۆلەمیشی ئەم گوڵە فریویازانە ی ئەهریمەنی بۆ خۆتندەوه

«بەرمو مەنفا، ئەگەر یارمەتی هەیە» ... بە دەلیلە مەستەکانیان گووت

«بۆ جەهەنەم، ئەگەر تیشووومان پێیە»

ئاه ئێمە ئەو منداڵانەین کە کرێی سەفەر نادەین

«ئێمە ئەسپمان پێ نییە» ... کوێرەکان دەیانگووت

«من تەفەنگم پێ نییە» ... کەریک ئە گەردەلوولەکاندا دەیقیژاند

نابەلەدەکان دەگریان و دەیانگووت : «ئێمە ریگا نازانین»

(بەلام ئەدەببایە ئاور ئە دواوە بدەینەوه/ ئەوی بیەویت پەلاماری

پاشەرۆژ بەدات، ئاورناداتەوه/ زەمەن تەنها ریگایەکی هەیە و زەمین

تەنها دیونکی هەیە)

دەرۆشتین بەرمو (کەرنەقال)

پالمان بەو گالیسکانەوه دەنا کە پرپوون ئە فریشتە ی شەرائی

ئێمە کۆرالی فەنابوون بووین... کۆرالی فەنابوون...

زەنگە گەورەکان دەریایان رادەچلەکاندا

ئەو مردوووانەیان بە ئاگاهینایەوه، کە ئە جۆلانیی دارستانەکاندا

خه وتبوون

چه ته یه کی ره شپیست بازبیه نده کانی لیسه ندین و گووتی:

لهی منداآن مه پۆن بو ئهم ته روادهی خه یاته،

مه چن بو ئهو شارانهی باوکه خراپه کاره کان له ناوینه دروستیانکرد،

مه پۆن بو ئهم عاشورای ئومیده، بو ئهم که ره به لای سه رابه

قیبله نماکانتان له ته پوتۆزی ئهم شاری ته نهاییه دا رینابات

ته ته ره کانتان له بهر ده رگای ئهم ده ریایه دا کوێ ده بن

ئهم خا که تینووی ئیسکه زیرینه کانتانه

گووتم:

لهی خاک، ئیسکی پر له حیکمه تی منت بوچییه؟

من ده ریاوانیکی گومرا، ده زانم چی له دلی ئهم ناوانه دا هیه...

ده زانم ئهم مندائه خانیانه بو چ ناهه نگیك سه فه رده که ن...

ناه...

ده پۆم، ده مامکیک ده که مه سه رم و نایه م به ره و که رنه قال.

- ده بیته به مه خسه ره ی ئهم باننده پیرانه، به گائته جاری ئهم

که مانچه ژه نانه ی موسیقای ده ریاکان و نوته ی باکانی نیوه شه و ده نوسنه وه

به لام سحر بازیک له ناگر سه مایه کرد، گووتی:

برۆن وینه ی باوکتان ده دۆزنه وه/ ئهو زانستانه بو نیوه که ده بن به

جیگری ئه وان/ سه ره قانین به بیر کردنه وه له کیمیا و مه رگ/ سه ره قانین

به ناسینی ماتماتیکی بورجه دیرینه کان/ تا به ندۆلی ئهم خورافه ته

قه شه نگانه هه بیته، نیوه هه ست به پیری ناکه ن/ شه ویک دیت بو غردی

ته ته ره کانتان ليته بَسِيَّت / خوري مه غوليانه زوره ... مانگی فاشستيانه
 زوره / به لام نيوه که زانست و شهر له رۆحتاندا بۆته يه ک / که کيميا و
 خوين تیکه لاوی يه کترده کهن / بيباکبن له حورمه تي له شی يه کتر / به شی
 خوتان له زه رنيخ و جهنگ و له زهت هه نگرن / به شی خوتان له سينکس
 و خوين و نه فيون زهوتکه ن

نهوکات

وهکو ههيله سوفيتکی پير و خهسته سهيري ناسمانم کرد و پیکه نيم ...
 شه و ياری به چراکي دهستم دهکرد ... بۆنی گه يشتن به کوچي يه هينه
 تاريکه کان له گياکانی دهو ربه رم دههات. له رۆخی نه و بهری نه و
 که شتييه دا، که مندا لان و بایه قوشه غه زه لغوينه کانی پيبوو، وهستام
 گویم نيوو دهنگينک له رۆخی دهرياوه بانگمه دکات.
 بانده يه ک له و پهري سنووری شه وهوه، به ناوی خۆمه وه له ده رگای دام:
 سهيري مرواریه کان بکه.

دهريا وه چه خنکاوه کانی خوی زيندوو ده کرده وه،
 شه پۆل دهستی نه و رېنوارانه ی دهگرت له دهيجوری دهريادا پينده که نين
 هه مووشتيکی نه و شه وه زهنگه بۆنی پارانه وه ی لينده هات
 بهرده کان بۆنی نويزی په شيمانينان لينده هات
 مردوو ده کانی نه م له پاکيزه سهريان به رزده کرده وه و گویم له هه ناسه يان
 بوو. شه هينیک له و بهری سنووری شه وه وه به رامبه ر قافله کان وه ستاو
 گووتی:

سهيري نه و که شتييانه بکه، سهيرکه ناو چۆن مه مکي نه و کچه
 چکۆلانه دهروشينيت / بو خوت به چاگردنی سهعاتی شکاوی نه م که نار
 دهريايه وه خهريکده که يت / له سه ر عه رشی نه م ماشينه شکاوانه ی هرين
 وه ره خوارئ ... ده شيت هرين بيت (که رنه قال)

نهو سهر سپییه شوومهی چاروکهی کهشتییهکانی هه ئهدها
هاواریکرد:

ئه‌ی فه‌یله‌سوفی ته‌نها، گومان له‌ ئه‌ ناکه‌یت؟
به‌لام گومان له‌ خه‌نده‌ی ناو ده‌که‌یت. سه‌یری ناوینه‌کانی شه‌فه‌ق ناکه‌یت
وگوت له‌ مشتێ خاک گرتووه‌. گوت له‌ فرینی ئه‌م هه‌زاره‌ها بانه‌یه‌
نییه‌ که‌ باوه‌ریان به‌ده‌ریا و کوچ هه‌ینا، خۆت دمه‌دیه‌ته‌ ده‌ست زمانی
بانه‌یه‌کی نه‌ناسراوی نه‌وپه‌ری شه‌و
نا، ده‌بویه‌ بگریابامیه‌... ده‌بویه‌ سه‌رم به‌ختایه‌ سه‌ر ئه‌م ئه‌م و
بمردامیه‌

ده‌بویه‌ به‌ ماسیه‌کی فه‌ترانی به‌جیماو له‌ شه‌پۆله‌کانم بگووتبایه‌:
ئه‌ی هاوڕێی هیکمه‌تم، فه‌یری رینگاکانم بکه‌... ئه‌ی فه‌له‌ره‌شکه‌ی ده‌ریا
چاره‌نوسمان چیه‌؟ ئه‌مجاره‌ هه‌موو بانه‌ماله‌کانی زه‌وی له‌ که‌شتییه‌کاندا
سواربوون و به‌ ته‌نها من، منی نوح له‌ سه‌ر زه‌وی ماومه‌ته‌وه‌... نه‌
بایه‌کم له‌پشته‌... نه‌ بارانیک... نه‌ شارێک... نه‌ جه‌نگه‌ئێک... نه‌
هه‌ورێ... نه‌ تاریکستانیک.

به‌لام شه‌و ده‌ستیده‌گرتم و ده‌یه‌ینا به‌ دیواره‌ ناوڕیشه‌یه‌کانی خۆیدا.
ها‌ل‌ل‌وی دنیاییه‌کی کوشنده‌، له‌ گیاکانی ده‌روبه‌رم ده‌هات. نا، هه‌رگیز
خه‌یاڵ نه‌بوو... من به‌شێک بووم له‌ گه‌ردون، به‌شێک بووم له‌ وردبوونه‌وه‌
و چکۆله‌بوونه‌وه‌ی ئه‌م و سه‌ده‌فه‌کان، به‌شێک بووم له‌ شه‌و... مانگ به‌
هه‌موو پوناکی خۆیه‌وه‌ برام بوو

که‌شتییه‌وانی پیر و نامۆ... نا خودای خه‌مگینی سه‌فه‌رمان ده‌یگووت:
که‌رنه‌قال خاکی تۆیه‌... تۆ پاشه‌پوژت نییه‌، که‌رنه‌قال زه‌مه‌نی تۆیه‌.

وای... وای... لهو کاته‌دا

پیریکی بیگوناه له ده‌ریاوه هاته‌ده‌ری، ناو له پرچه سپیه‌کانی ده‌تکا،
پاستونه سحراییه‌که‌ی هه‌تبری و تاجه‌که‌ی فریدایه سهر له‌مه‌کان.
شه‌و نیجگار سارد بوو، ده‌نگی پیی سه‌ده‌ها سوار له دوورده‌هات... لهو
کزه‌با خه‌مگینه‌ش یاری به‌سپه‌ره‌کان ده‌کرد.

نیرفانا... نیرفانا (لهو پیره‌مه‌سته بانگی‌کرد)
گه‌رووی شه‌و له هه‌موو کوچه‌کانی جه‌نگه‌ئا بانگی‌کرده‌وه (نیرفانا)
دوا جار لهو بانه‌ده نادیاره‌ش، وه‌ک تیری‌ک پیکابیتی،
به‌نوزه‌یه‌ک هه‌موو نافه‌ریده و نافه‌ریدگار‌ه‌کان
گوینیان لی‌بوو، وه‌لامیدایه‌وه:

«نیرفانا»

لهو ساته‌دا به‌شیک بووم لهو بانه‌دانه‌ی که ده‌فرین
له‌گه‌ل گیا و لم و کزه‌باکاندا دۆستبووم،
هاوړی نه‌م نه‌ستیره‌یه بووم، به‌شیک بووم له ته‌نهایی و په‌شیمانی
ده‌ریا

لهو شه‌وه‌دا «با» یاری به‌چراکه‌ی ده‌ستم ده‌کرد
پاسه‌وانی لهو ده‌روازه‌یه بووم، ناوی لی‌هاته‌وته زه‌وی
به‌شیک بووم له پاکی (با)
له غرووی (جه‌نگه‌ل)
بی‌هاوسه‌ری (ده‌ریا)

«چه‌نده پیرم» هاوارم‌کرد

بانه‌ده‌یه‌ک له ناوینه‌شکاوه‌کانی دارستانه‌وه، هاته‌ده‌ری و فری
قه‌قنه‌سیک هیشتا خۆنه‌میشه‌که‌ی به‌باییه‌وه بوو
له سهر شانم نیشته‌وه و گووتی: «چه‌نده پیریت»

نهو پیره میرده هات و (با) بهرمو ناو ویرانه کانی دهبرد
 گهرده لوول نهیده هیشت سه دای نهو بگاته لام
 نهک من، به لکو دریاکان ریشکه ویشکه یان دهکرد
 ههوا پرپوو له مۆته که و خهیا
 نهو تارماییه سپیانه دسته دسته له حائی پرسه دا به لامدا رابوردن
 ده میست بسووتیم و زهوی ده ستیده گرتم
 ده میست بسووتیم، به لام ده نگیک هاواریکرد
 «نیرفانا... نیرفانا»

من به پروی دریا دا هاواریکرد:
 «من گه وره بووم... من گه وره بووم. گه وره بوونیش موسیبه ته»
 ماسیبه کان هاواریانده کرد: «تو گه وره بوویت... تو گه وره بوویت»

مه نه نیق سازی سهر قووله ی که شتیه کان هاواریده کرد:
 «سهیری توپه ناگرینه کانی من بکه / هه موو شتیکی پیروز له ناگره /
 که رنه فال و زماوهند و شیتی / سیکس و جهنگ و عه شق»
 نهی مه نه نیق سازی پیر، دسته سووتاوه کانی خۆتم بدهری
 من یاری بهم ناگره ده کم... ناله و کاته دا بوو
 دریا... دریا ی به میهر و به و هفا... نامیزی بو کرد مه وه و گریا
 دریا هاواریکرد: «تو کوری منیت»
 خنکاو نه سره وته کان پیکه نین و گووتیان: «تو برامانی»

ناگر خه نده کانی خوی ده جولاند، ناو به زهیی دیرینه ی خوی
 با مه ستانه پینده کانی و شهو نارام بوو
 دلم له نیوان ناگر و دریا دا وه ستا بوو
 ناگر بیستنی پرکردم لهو په پوولانه ی له گویمدا بائه فریاند ه کرد تا

چه‌رفیکی ئاو نه‌بیستم. ئاو دئی پرکردم له سه‌دهف، گه‌روی به‌ مرواری
 رازانده، تا له‌گه‌ل ئاگرا نه‌دویم
 سه‌راسیمه‌بووم، به‌لام سه‌راسیمه‌ بوونیکی کوشنده
 ده‌نگیک له‌ ئاو رۆحه‌وه ده‌یگوت «نیرفانا»
 گه‌یستمه نه‌و خه‌ئوه‌تانه‌ی رۆح که ورشه و ئاوینه‌کان ده‌یلاوینن
 عه‌قل گیای پیریتی خۆی ئاگر تیبه‌رده‌دا
 ئاه، چ هیرۆگلیفیایه‌که نه‌م ئاوه
 چ ته‌لیسمیکه نه‌م ئاگره
 چ هیرۆگلیفیایه‌که ته‌نهای، له‌ نامیزی جه‌نگه‌ئیکی وه‌ک پلنگ شه‌پانگیزدا
 گووتم: گه‌وره‌بوونم موسیبه‌ته
 منداڵیم به‌و خه‌ته قرمتییانه‌ نوسراوه
 وای گه‌وره‌بوونم موسیبه‌ته

نه‌و مه‌نجه‌نیقسه‌زای، ده‌سته‌کانی له‌ ئاگر بوون، گووتی:
 به‌ ته‌نها جیاده‌بیته‌وه، لم ته‌ماحی له‌و پیاوه بیکه‌سانه‌یه که به
 نیویدا گوزه‌رده‌که‌ن/ (با) ته‌ماحی له‌ منداڵه ته‌نهاکانه/ ده‌ریا ته‌ماحی
 له‌وانه‌یه، ده‌رۆن و سیبه‌ریکیش نییه ده‌ستیانبگریت.

ده‌مگووت:

منیش ته‌ماح له‌وه‌یه له‌ هیرۆگلیفیای نه‌م شه‌وه‌زنه‌نگانه تیبگه‌م، ته‌ماح
 له‌وه‌یه له‌ ته‌لیسمی نه‌م بالنده و ده‌رویش و مه‌نجه‌نیقانه تیبگه‌م،
 ته‌ماح له‌ شازنی نه‌م هه‌راغ ده‌ریایانه‌یه، که ته‌نیا پیاوانی ته‌نهایان
 خوش‌ده‌ویت... نه‌و دارستانه ته‌نهایه‌ی پیاوانی ته‌نها ده‌یگه‌نی

که شتییه کان به نه ستیره کانیا نه وه ده که وتنه ری
مندا له کان دهیا نگووت: ته نیا نه م پیاوه ته نه یاه نایه ت بهرمو (که رنه قال)
نه ستیره کان دهیا نگووت: هیچ که شتییه ک لیرو وه رانا بوریت، نه مه
دوا هه مین که شتییه

که شتییه کان راده بوردن و دهیا نگووت:
ته نیا یه ک پیاوی ته نه یاه... ته نیا یه ک پیاو
بائنده کان دهیا نگووت:
نایه ت بهرمو که رنه قال
ته نیا پیاویک چییه؟! گهر نه یه ت بهرمو که رنه قال

نه ستیره کان دهیا نگووت:
نه ی که شتییه کان تییه رن،
نه و نایه ت بهرمو که رنه قال
با نه یه ت بهرمو که رنه قال

مندا لان ده ریشتن و دهیا نگووت:
نه و پیاوه ته نه یاه ی پوخی ده ریایه
هه ر نه وه که نایه ت بهرمو که رنه قال
هه ر نه وه که نایه ت بهرمو که رنه قال
با نه یه ت... بهرمو که رنه قال
با نه یه ت... بهرمو که رنه قال

شار

۱

سهره تا ريگاكان ليړموه رابوردن
 ليړموه ساليه كاني ژهنگ و پوژمكاني تاعوون تپه رين
 ليړموه سده كاني ناسن و چاخه كاني تابووت تپه رين
 ليړمدا سوپاكان به شكستي و نه سپه كان به كويري دهگه رانه وه
 ليړمدا براوه و دوړا و تيكه لاو به يه كتر دهبوون و
 خوشه ويستي و رق دهبوون به يه كي
 ومك نه ستيرميه كي بيگونا هاتم و شهيدايي يه كه مين نادميزاد له پو حمدا بوو
 گه ليك ويستم له ماناي شته كان بپرسم
 به لام نه فسوس، زمانم نه دهراني
 دارم كان به چه پوكي شه و نماوي، چه موله يان لينام
 ريگاكان به گالته يه كي نامه ردانه، بابه خوينيان پيكردم
 لافيته كان به ناوي به هه شته وه، فرنياندامه دوزه
 چراكان به شوقي نه هريمه نانه، كويريانكردم
 نه ي نه و شاره ي به جزمه ي زيرينه وه، له دلتدا بو گولي خهيائي گه رام
 به ده سكي شيكي ته لاوه
 پيكي خنده ي ژهراويم، له چاوه پر فيته كانت پر كرد
 نه كي گونا هه كانتم كرد و خويي تاوانه كانتم چه شت
 له ريگا تاريخه كاني تودا
 پووم نه هات سلاو له و غونچانه بكم، كه ده ميان له ده مي يه كتردا
 بوو/ پووم نه هات نه و هه ورانه تيماربكم، كه ده ست له ملاني يه كي

له ناو تابووته کاندای خه وتبوون/ هه موو شتی پشته تیم بوو... پاس و شه منده هه ره کان... که شتی و دره خته کان... تابووت و عاشقه کان.

من دره ختیک بووم نه ده سه لاتی وه رزمه کان، نه زنجیری زمو، نه یتوانی بمبه ستیته وه/ بیکه نینم به یاساکانی سروشت ده هات/ که زوی گه رده لووله کانی رۆحم پالتوی قه شهنگی به رم بوو/ له پهلونی ناسمانه کانی خۆم کراسم بۆ رۆحی خۆم دروو/ قه له رهشکه ی تاریکستانه کانی دلم، شه بقه ی تاریکی سه رم بوو

من سازژهنی سه رمه ست به موسیقای نه فیوناوی... جهنگه له کانم خسته سه ما/ نه و جهنگه لانه ی باننده خه وتوووه کانیان، له سه ر هیلکه ی به ردین کرکه وتبوون/ پیاوه برسویه کانی گه لایان دهگوشیه خوتنه که ی خویان و دهیان خودارد/ نوشته ی نه هریمه نیککی تازه به بائی هه لوکانیه وه بوو/ سمۆری پیری حیکمه تیککی نه و، نهینی خوی له دارستانه کانی رۆحمدا ونکرد

نه ی شاری به د

که شتی تا عوونیککی تۆم فراند، به ره و دلم/ رینگای قافله یه کی کوشنده ی تۆم، به سه ر جگه رمدا راکیشا / زه ماوه ندی خه نجه ره کانی تۆ، په نجه شیته کانی میان کرده یه خسیر/ سوپای فریوکی عاشقانه ی تۆ، بورجه تاریکه کانی دلیان نابلقه دام/ له مه یی پیا له ی دهستی سیحربازه کانتهم خوارد/ له کتیبی شه ره فی تۆدا، وانه ی بیباکیم خوتند/ له وانه ی حیکمه تی تۆدا، قه له می شه ریکی گه وره که وته دهستم/ ناگری هه ره سه ینانی ناسمانیککی تۆ، گلینه می به نه ستیره ی نویوه سووتان/ ته می کوچکردنی خودایه کی تۆ، نه سه په کانی رۆحیان لیونکردم

نهی شاری بهد

من ماموستای رهنگکردنی یاقووت بووم/ له بهردم گوته په چه به سهرهکانی
تودا/ له دهریاری دارستانه چارشپوه به سهرهکانتدا، تامی هیج رهنگیکم
بو نه کرا

من ماموستای بونه نه فیونییهکان/ له زمهریری ته لا ساردهکانی تودا/
له کریوهی کوشکه زستانهکانتدا/ بونی هیج جوانییهک و گولوی هیج
شوپشیک نه چوو به سهرمدا و نه شمردم چونکه سهرابی یهزدانیکی تازم،
له سهر بیشکهکانی تودا یینی

له سهر فریوی بارووتی جهنگیکی خدیائی تو
رؤحم کؤدیتایهکی خویناوی کرد به سهرمدا
نیدی پیاووی دهستی فریشتهکانم فراند
نورگونی خویناوی پهرییهکان کهوتهدهستم
به تالی گیتاری نووه به سترامهوه به ناسمان و
پتوهندی موسیقایهکی تازه، رؤحی به خویهوه بهستم
ناه، نهی شاری ناوینه بهند، به خوین و خه لوز و خیانهت
پرچهک، به فرمیسک و عشق و ته نهایی

من نهو دهر به دهره بینیشه بووم، له سییهری بییه کافرهکانتدا ویستم
پشوویدم

نهو موسیقاره برینداره بووم، فریشکهی باننده خه سیوووهکان وهک خوین
له گوینچهکانم دهات

هاتم و نه خشی کؤچی نه یازکهکانتتم پینه بوو
له توری جهنگه نهکاندا بووم به داوی کوشندهی توه

وهک ږاوکه رتکی فریوخوداردو، مه تاره کهم ته نیا سهرایتک بوو له شاندا
 کۆچمکرد تا له نهفسونی شتهکان بگهم/ بهلام له بهردم کلپه کانتدا،
 کویربووم/ له زرینگه‌ی شه پوله خویناویه کانتدا، بیده‌نگی شانشینکی گه‌وره
 نوغمیکردم/ کونه په پووی زانستیکی شووم نیگا شه‌رانییه‌کانی خوی دامی.
 هاتم له کۆگاگانتدا خه‌یال و نه‌فیون بدزم
 بهلام هیچم نه‌دی

ته‌نیا دلی خه‌یالاوی، دلی خوم بوو
 ته‌نیا نیگای نه‌فیوناوی، نیگای خوم بوو
 هاتم، له ناوهراستی ږنگای دۆزه‌خه ږه‌نگاوپه‌نگه‌کانی تودا... ناراسته‌ی
 با و باننده سهرمه‌سته‌کان ږتکېخه‌م...
 «له قه‌یفه‌ی به‌یانیه‌کی زیوینی تۆ برینه‌کانی سهر دلم بیه‌ستم... له
 شیفوینی ده‌ریایه‌کی شینی تۆ، قوماشی کراسیکی نوئ بیرم» *

به هه‌وره‌کانم گوت:

من ږووتم، که‌میک بارانی ئالتونی به‌سهر شاندا ببارینن
 نه‌ی شادی به‌د

من چۆن به‌حیکمه‌تی منداڵیکی سهرسپییه‌وه، له زمانی تۆ نه‌گه‌یشتم...
 تۆش له‌حهرفی من نه‌گه‌یشتیت
 تۆ هه‌موو شتیکی خۆت دا به‌من
 من هه‌موو شتیکی خوم دا به‌تۆ

بهلام نه‌تۆ به‌نه‌ینی منت زانی و نه‌من به‌نه‌ینی تۆ
 من کلاوی خه‌ویکی گه‌وره له‌سهرمدا بوو، به‌ملوانکه‌ی ئاینیکی کۆنه‌وه
 گیلانه‌ چاوه‌روانی ته‌رزهی نوئ بووم له‌ناسمان، گیلانه‌خه‌وم دی، خۆریکی
 کۆچه‌ری له‌گالینسکه‌یه‌کی قه‌ره‌جدا به‌رمو ږووم دیت، عاشقانه‌نیازم بوو،

خوشه‌ويستيبه‌کي نه‌فسانه‌يي، له بورجه تاريخه‌کاني تۆوه سهرده‌ريپيښت.

له‌به‌ر دهروزه‌کاني تۆدا، پادشايه‌ک بووم به‌جلی گه‌داکانه‌وه، چه‌ته‌يه‌کي
دهریا بووم، خه‌زنه‌کاني خۆمدا به‌کوښمدا و هاتم به‌ته‌ليسمی نه‌فسانه‌يه‌ک
نيازم بوو

قفلې نه‌هريمه‌نانه‌ی تۆ بکه‌مه‌وه.

به‌نويژنکي دهریايی ته‌مام بوو

کيلونی به‌هه‌شتی تۆ بشکينم.

دلی کورانه‌ی که‌شتيبه‌ بيشه‌رمه‌کاني من بوون

چه‌زيان له‌ خه‌زنه‌کاني تۆ کرد

پرخه‌ی دهریايوانه‌کاني من نه‌يپيشت

ماسی و نه‌ستيره‌کاني تۆ بخه‌ون

که هاتم وامده‌زانی

زه‌نگوله‌کاني تۆ، به‌قه‌د تينويتی په‌نجه‌کاني من دهرزنگينه‌وه

دریژي وهرزه‌کاني تۆ، به‌قه‌د دریژي وهرزه‌کاني رۆحي من

به‌لام که بينيم...

پيکه‌نينم به‌ زستان و هاوینه درۆينه‌کاني تۆ هات

تۆ چی بوويت؟ من خۆم پادشای فه‌سله‌کاني خۆم بووم.

کاتيک له‌ پوله‌کاني خوښندنډا، سهرم بو مامؤستاکاني تۆ له‌هاند...

درؤمده‌کرد.

هه‌رگيز له‌مانای سامان و ژيريتی و ره‌وشت و ناين نه‌گه‌يستم

نه‌و رۆژانه‌ش به‌عاقلي من سهرسام بوويت، تۆ هه‌له‌بوويت

... من چه‌ته‌ بووم

که شتییه وانیک بووم

تیشووی سه فهری ده ریایم... خوینی خۆم بوو

تفهنگی قارمانیتی جهنگه کانم، دهسته ماندوو مکانی خۆم بوو

ناه... من خۆم باکوور و باشووری گهردونی رۆحی خۆم بووم

تهنیا دووربینی من چاوه پر فرمیسه کانم بوو

تهنیا پردی من قاچه بریندارم کانم بوو

زیندانی من، جهسته ی پر له عه شقی خۆم بوو

عه شقی من، تهنیا دلّی کلپه کردووی سینهی خۆم بوو

به لام دواجار، خهزنهکانی خۆمدا به کوئمدا و هاتم

چهتهیهک بووم، لایلیهه بۆ ده ریاکان دهکرد

سهیری کفنی که شتییهکانی دیکهه دمکرد و نهترسام

زهنگه تیکشکاومکانم بینی، لم له سه ر دلّیان نیشتبوو

سهعاتی ده ریاوانهکانم بینی له ملی ماسیههکاندا...

به لام وای نهترسام

چهتهیهک بووم، کفنی گۆرستانهکانی تۆ له بهرمدا شهکایهوه/ بۆنی مهرگی

تۆ له دلم دههات/ پهنجهی تۆ، سهعاتی زیندهگی منی دهخسته نیش/

دهستی تۆ، زینگی له زهنگی جگهری من دههینا/ کهچی چهند سهیر بوو

نهترسام/ نازاد به رۆحی تۆدا گهرام و شیعرم نوسی/ بیباک لهوهی که

بمکوژن، هه مووشتیکم درکاند.

زمانم بوو به بال و پینفریم

خهنجهرهکانی تۆ نه بوون به له مههرم

بو مردن خۆم ریگای خۆم هه لبرارد و

چهقوی هیچ جهلادیکت، نه هات بییت به نهشتهرم

چه ته يه کی بائنده بووم، باله کانم له گهرمه ی فرینیکی عاشقانه دا
 گریگرت/ دهنووکم به تیشکی خواکردی سرودیک درهوشایه وه / له پهرستگا
 نه بینراومکانی ناسماندا، هیلانه مکرد / نهوازشی دهستی خودایه کی
 جه لادی تو، خهوی هینایه سهر پتلووم/ به لایلایه یه کی پر له کوفر
 دارستانه کانی تو، شیریان دامی/ گهنمی سهر ته وئلی کیلکه خائینه کانی
 تو گه وره یکردم

کاتیک که دریا به جیهیشت،
 باله کانم وهک جبهی رهم به سهر شانمدا هاته خوارئ
 دریا تیر به پرشنگی ناو، ماچی دامئ
 شه پوله کان، ماسی بیگونا هیان گوشت و لیوی خویان بو سوورکردم
 نهی شاری بهد... منی ماسی، منی وهک که شتی مه له وان
 تو بوویت که له دهریات کردم
 تو بوویت که له دهریات کردم
 له دهر وازمکانی تودا

نهو دهرگیانه ی پرپوون له نیگاری جادوونامیز/ نه خشی په نجه ی نهو
 عاشقانه ی، هاواریان ناگاته نهودیو شوراگان/ زه خره مه ی دهستی نهو
 قهره جانه ی له بهر قاپیه کانی تودا مردن/ یادگاری نهو سوارچاکانه ی
 له ترسی تاعوونی خو شه ویستی، به گوزهرقا رانه بووردن
 لهوئ بینم

بازرگانه کان په نجه ی پاسه وانه خه و توومکانی شهو پرده کهن له
 نه گوستیله و راده بوورن
 لهوئ، تیگه ییستم

نهه رۆزگاری بازرگانه قزهر شه بالابه رزمکانه

به یانی سوو خۆره گه نهجه کان و نیوه روؤی گونا هبارانه
 نه مه پۆزگار یکه، نه گهر سییه کانت له زیر نه بیته، ههوا خوشی ناو بیته /
 دهستت پر نه بیته له ته لا، ناو ناهیتیت بیخوینته وه / نه گهر دلت له بهرد
 نه بیته، دهستت ناگاته عه شقیق / نه گهر روحت له مس نه بیته،
 به خه ندهیه کدا راناگه یته

من چه ته یه ک بووم

گووتم: وهکو نه وان نیدی بازرگانی به شمشیر و ناهه ته وه ده کهم
 به لام نه هسوس، شمشیره کهم کهوته ناو ناو و دلم کهوته نامیزی
 یه که مین کج

وهک نه وه هه وه به یبارانانهش نه بووم، روو بیته به دار شه قه که وه بگه ریمه وه
 بو ده ریا، وهک سه ر باز یکی قو ئه براو، ناو چاوانم خسته سه ر زه نگه کان
 به لام بینیم...

بازرگانه کان، چنگی پاسه وانه کان یان پر کرده له ملوانکه
 منیش هاتم ته رزه ی خوشه و یستیم کرده چاویان
 له خه زنه ی دئی خۆم دانئ، له شه رابی پۆی خۆم له به رده ستدا دانان...
 به لام هه رگیز رازینه بوون، پاسه وانه نه گریسه کان
 کاتیک که شورا کانم شکاند

ئه ی شاری به د...

من دیکتا تۆری شیهر و به ختیاریی راسته قینه
 له فیشه کدانه کانتدا، به دوای گولله ی زیریندا گه رایت تا به کوژیت
 گه لیک له جامه تاعوونیه کانتدا، ناوت دامی
 به و دارستانانه دا منت برد... قه ریشکه ی دره خته کانی شیتیا نکردم...
 ئه ی شاری وهکو بهرد د ئه رمق

من نه خشه ی سه ر به رده کانی تۆم، له سه ر ناو چاوانم هه لکه ند

بە خەنجەری ئەلماسی تۆ، چرۆکانی سەرزمانەم بێ
 بە تەنگی درندە ی تۆ، دئی خۆم پێکرد لە بارووت
 بە تیزابی تۆ، شیعەم لە سەر لیۆم سووتان
 دەمویست، تامی نەخش و خەنجەر و بارووت و تیزابی تۆ بگەم
 بەلام نەفسوس لە تۆ، من خۆم پادشای مردنی خۆم بووم
 (گەر مەم نابێتە بەر بروسکەت
 مەبەستم بوو ئەمانای مەرگی تۆ بگەم...)

بەلام... بەلام...

من چەتەییەکی دۆراو بووم

لە سەردابە تاریکەکاندا تەنیا سەراب و کچی شەرمەم راو دەکرد/ لە
 گەنجینەکاندا، تەرمی ھاوڕێکانی رابوردوی خۆم دۆزیبەو/ بازرگانیەکان،
 بە قیبلەنمایەکی رەشەو بەر ئەمن گەیشتنە سەر خەزەنەکان/ یەزدانیکی
 بەرەحم نەخشە ی گەنجینەکانی تۆی دایە دەستیان/ تۆش کلیلی ئەو
 کۆشکەت دانئ، کە لە روی ئێمەدا داتخست هەزاران ساڵ
 تەلای راستەقینە ی خۆت دا بەوان

بەتەلایەکی دی، فریوتداین... تەلای خەیاڵ.

بەلام دئی من مەیخانە یەک بوو. ناره زوویەکی سەرخۆش تیا دەگریا.
 تەماحیک ی پیر، بە دەستە لەرزۆکەکانییەو، شەرابی تیا دەبەشییەو.
 ئاواتیکی سەرسپی، مەستانە لە سەر میزەکانی سەمایدەکرد. ئەو چەتە
 ریششپییە چلکناوە تیاخەوتبوون، کە چاوەروانی گەردەلوولیکی ئومیدیان
 دەکرد هەڵیانسیستنت. ئەو چەتەنە ی چی دیکە نیشانە یەک نەبوو بیشکینتن.
 ئەسپێک لە زویدا نەما بوو، سواربین. دۆژنیێک نەبوو بیترسیتن.

ئەو چەتەنە ی

لە پەنجەرمووە سەیری ئەو بەهەشتە رەشە ی تۆیان دەکرد

که هه میشه شهو بوو... شهو
 بیهوده تفهنگه کانیان نامادمکرد و دهیانزانی
 نهو جهنگه ی چاوهروانیدمکه ن
 خهونیکه نه بهدیه و خهون... خهونیکه نه بهدیه و خهون.

٢

دلمان بارمته بوو لیږه، رۆحمان قهرز و خونمان خهراج
 دلمان بارمته ی سۆزمکهانی تو بوو، سۆزمکهانمان بارمته ی فریوی تو
 فرمیسکه کانیان تالانی چاوانی تو و چاوانمان تالانی گوناھی تو
 قافله کان بارمته ی رینگاکان و رینگاکان بارمته ی زموی بوون
 مروّف بارمته ی قهقهه ز و قهقهه زمکان میوانی هه میشه یی
 کاتیک که هاتینه لیږه
 رۆحمان له سپله کان خواست و دلمان له باجره کان وهرگرت
 به سوو به شه خوینی خۆمان له چه قۆکان سه ند
 په نجه مان لای مردوو ده کان هیناو
 چاومان له خنکاو ده کان قهرزکرد
 نیمه شیوه گنځیرمهکانی شایی و شایه گنځیرمهکانی پرسه
 نیمه ناژاو گنځیرانی ناشتی و ناشتیخوازانی ناژاوه
 هه له یه ک بووین له ناو هه له یه کدا
 هه ره سیک بووین له ناو هه ره سیکدا

نیمه بیده تکیه کانی گهرده لوول و گهرده لوولی بیده تکیه کان بووین

خاموشى راپه رين و راپه رينى خاموشيه كان بووين
كاتيك كه هاتينه نيره

زموى خوار و شهو و پوژمکان لاسهنگ بوون
لاسهنگ بوو، سۆزى نيمه له گهڻ سۆزى تودا

عه شقى نيمه له سينه ي تودا رق و

رقى تو له سينه ي نيمه دا عه شق بوو

دهنگى نيمه نامو بوو به دهنگى تو

دهنگى تو نامو بوو به دهنگى نيمه

ناتهبا بوو نازادى نيمه له گهڻ نازادى دلى تودا

رهنجى تو به جهسته ي نيمه ناتهباو

جهسته ي نيمه بو رهنجى تو، ناتهبا بوو

نه هاتين

نهو گيايانه ي بارمه ي ناگر و نهو چاوانه ي كه تالانى شيتيين...

پزگاريانكهين

نه هاتين، زمنگه كان له په نهجى زريان و گوڤمکان له هه دهه نازادبكهين

زانستى كوشتن و قورناني ته نهايمان دهخويند

شيتيك بووين ياساكانى شيتيمان هه راموشكرد

سنووره ته سكه كانى عه قتل و دهرفه ته كزمكانى هوش چاره نه بوون

له سه هه رينكى ناومژودا له كوئايى رينگاكانه وه بو سه ره تا

له دوا هه مين پوژى دوزه خه وه، بو يه كه مين هه تره ناو

له هه ره سى دوا هه مين چركه ي به هه شته وه

بو هه ره سى يه كه مين نير و مى

له ميژوومه بو خودا

له كوئايى ژماره كانه وه به ره مو سفر، سه هه ره مانكرد

له سه فه ریکدا پۆچی بومه له رزه سولتانی بوو
 کتیبه کانمان پریوون له دنیایی
 به لام سهریان خستبووه سه رانی خهو
 پاییه ی ناینه گه وره کان،
 سه ریکیان له بڕوا و سه ریکیان له گوماندا بوو
 په موابوو جاریکی دی یه زدان به سه ر هه رفه کانیدا بچیته وه
 چاو بینینی ونبووی خۆی به کۆنری
 گوئ بیستنی هه له اتوووی خۆی به که ری... بدوژیته وه
 په موابوو نازار په موابووی خۆی به له مینیت
 به ختیارلی له خۆبووردنی له دلدا بیربچیته وه
 سه فه ریک بوو ساته ناوه ژوه کان سۆزی پیچه وانه یان داینی
 (با) ناراسته ی شمشیره کانی ده گۆری
 شمشیره ناوه ژوه کان، برینی ناوه ژویان داینی
 سییه ری وه رچه رخانه ی ده کوشنده کان، عه شقی کوشنده بوو
 له گێژنه ی وه رچه رخانه ی چرکه کاند
 کویر بوونمان له ناو ونبووندا
 هه ئنه هینانی خۆمان وه ک مه ته ئیک
 پاکنوس نه کردنی گریان و به ختیارلی هه ده رمان بوو
 هه رچه ند به دوا ی خۆماندا نه گه راین،
 به لام ونبوونی خوشمان نه دوزیه وه
 هه رچه ند دوا ی سه رکه وتن نه که وتبووین، نووشتی خۆمان نه ده ژراین
 نه مه مه رگی شمشیری دوژمنه کانمان نه بوو
 زیندوویونه وه شمان، زیندوویونه وه ی خودا نه بوو
 هه ر پارچه یه کی له شمان، بۆنی جه نگه ئیکی لیده هات
 هه ر دلوپیکی خوینمان، په نگی سه رده میکی گرتبوو

مليونه ها سه عاتي تيكشكاو، له ژر پسته كه ماندا ده گريان
پونگي بليسه هه زاره ها زستان، له ناوچاوانمانه وه دياربوو
نازانين چون كتيبى نوهمبووى ده ريكانمان ده خوینده وه
چون زمانى باران فيربووين

نيمه كه نه ستيره كان باوكمان بوون، نه و باوكانه... باوكى نيمه نه بوون
نيمه كه له ناسمانه وه هاتووين، چيروكى نه پستانه چيروكى نيمه
نين

نيمه كه هه تيوى هه نيمى دوورى گهردونين
نه برا ريكارانه... برامان نين
نيمه كه روى خومان ناوه ژو له بهر كرده.
له شارى پرگال و راسته يه دا، نيشمان چيه؟
چ كاردين له گه ركه ماتماتيك و سه هوله دا؟
چ كاردين له سه هه رى جهر و ته پوتوزه دا؟
شاعيرى چهرغ و هه له كى مه ستى و جولاني سهرسورمانين
له زه ماوه ندى عه قل و شايى هوشياريه دا نيشمان چيه؟

نيمه
نه سپسوارى پيكه نينى بيشه رم و تريقه نامه ردانه ين
چ كاردين، له تهويله حورمه ته دا؟
نيمه كه نه ههنگى خهونين
چ دهكه ين له هه و زى كرمه دا؟

سه رمان پريتى له ده راي نغو و دلمان پريتى له شارى پيچراوه
نه ده راي سه ره رازه... ده راي روى نيمه نيه
نه شارى بي سپيالى نه فسونانه... شارى دلى نيمه نيه

پنجه مبه ریک نییه، بهم یه زدانه تازانه مان بناسینیت
 نییهی نه بین، لیتره دیدمان نییه، یادگار یکهان بۆ باسبکات
 نه لبومه کانمان، هر په لهی خوینه و په لهی خوین
 له ناو کتیبه کانماندا، به مردوویی پاکشاوین و تابووته کانمان خاییه

نییه که ته نیا گیانین... دهستان لیته
 لاشه مان خه یاله و گورمکانمان پوچ
 نییه که ته نیا عه شقین... بیینه، خاییه دل و به تانه جگه رمان
 سه فهران که سه فهران نه بیت... تو پرده قیبه نامکان
 به هه زانی ناو و غافلی نه یزهک فهرانموشیکه ریکا
 که نه م شاره نقرؤیت له ناو خویدا
 شاعیری بارمتهی خه ون
 شمسانی چ هوشیک و ته مپووری چ عه قلیک لیدا؟؟

٣

لهی نه و شاردی هاتم و چاره نوسم وهک مه دالیای رهش به په نجهی
 کچه کاتته وه بوو/ گورستانه کانت ناوی میان له کتیبه کانی خویاندا نویبوو/
 هاتم بیته وهی عاشقیم، دموست گولله بارانمکه نه سه ر خوشه ووستی/
 وهک نه یزه کییک له ناسمانه وه هاتبی، به نازار دمدرو شامه وه/ من...
 خور جنیوی تیشکاوی پیدام و مانگ تفی تریفه یی لیکردم/ وام هه سترکرد
 نه فرینی هه موو دره خته کان له رۆحی ته نها و ناواره مه/ تۆلهی هه موو
 تاوانه کان له دهسته بیگونا هه کانی منه/ رقی هه موو عاشقه کان، له
 چاوه بیخه تاکانی منه/ وام هه سترکرد، قامچییه کان خه و به جهسته مه وه

دەبینن و خەنجەرەکان بێزو بەدڵمەو دەکەن.

من قەشەیه‌کی کوێر و ڕەبەنێکی برسی بووم

زەنگی نەهریمەنەه‌ی کلێسە پیرەکانە، بۆ هەتا هەتایە کەریانکردم/
خودایەکی مردووم لە تابووتەکانی تۆدا باوەشێنکرد/ ئەو تابووتەنەه‌ی
قوتابییه‌کان وانەیان لە ناودا دەخوێند و عاشقەکان نامەیان بۆ یەکدی
دەنوسی.

بۆ کوێ بچوومایە؟؟

ڕینگای وا لە خوێنە کەمدا بوو، لە جەهەنمەو دەروێ بۆ جەهەنم.

بۆ کوێ بچوومایە؟؟

من براکانم لە بەردەم خوداو پاشەڕۆژدا، حاشایان لێکردم

دیلیک بووم، رازی بە قەفەس

هەرگیز چاوەروانە بووم خودایەکی لە گوناھە پاکەکانم خوشبیت

چەندە ڕەق لە سزا بوو، هێندە ڕەق لە لیبوردن بوو

کاتیکی وەک قارەمانێکی خائین لە زیندانە کەم دەریانکردم

حەزەمەکرد لە ژێر خۆرا بیمە زوخال و

تریفە لە جیاتی جەلاد بـمکوژیت

ویستم وەک پالەوانێک بگەرێم

زڕینگەیی پێوەندیکی نادیار، دەست و قاچمی ئیضیجەمکرد

ویستم وەک نەمیرەکان قسەبکەم

شریخەیی قامچییه‌کی لە گوێمدا ڕێگرم بوو

بەلام لە ژێر هەر دڵۆپێک فرمیسکەو، دەریایەکی لە نازادی داگیرسابوو

بە هەر چەمۆڵە و پێوەندیکی، قەترەیه‌کی سەر بەستیم کەری

برسیتی و تینویتی و ڕۆژە پەیتا پەیتاکانی بێ دلداری

بست بە بست هەتیانگرتەم و بردمیان بەرمو ڕزگاری

من (با)ی کاره ساته کان گه روومیان پرکرد له گۆرانی مهرگ
 ده ستریزه کان پیکایانم و به زهبری عه شتیکی گه وره ههر ده پویشتم
 سه رم له ره شه باکاندا که وتبوو
 ته نیا له شم بوو، وهک پیغه مبه ریکی رهوا، ده پروانییه ناسمان
 ده سته کانم سوو تابوون و سه راب هه نگاوه کانمی هینکده کردهوه
 من کوژرابووم و گولله یهک له دلمدا بوو
 به لام توانیم دریزترین، بانگه واز له سه ر پرد و شه قامه کان بخوینمه وه
 توانیم دوا هه مین نیگای عاشقانه، بگرمه دوا هه مین ناسمان
 نه ی شاری به ده... هاتم پیتبلیم
 ده رگای قه قه ز له باننده مردوو مکه کانت مکه ره وه
 نه و دیلانه ی به زنجیره کانیا نه وه مردوون، به زنجیره کانه وه بیاننیزه
 نه و نه ستیرانه ی ته وه تیک له گه ردنیاندا یه
 با به ته وه قه کانمی ملیانه وه هه ره سه بیتن
 پیویست به هیچ نازادییه کی درۆ ناکات
 پیویست به پیاسه یه کی درۆ ناکات بو گۆرستان
 با گۆره کهم ههر له ناو زیندانه که مدا بیت
 من که باننده ی قه قه ز بم
 پیویست به فرینیکی ناکامانه ناکات به ره وه ده ریا
 من که به له میکی شکسته بم، بو له ناو بیارتمه وه
 من که خودا کان به چوکیاندا هینابم، سوژده بوکی به رم؟
 له ساتیکی بیزاریدا
 به تافکه م گووت: بوون و نه بوونی ناو، وهکو یه که
 به ناوم گووت: بوون و نه بوونی که شتییه کان، وهکو یه کن
 به که شتییه کانم گووت: بوون و نه بوونی ده ریا، وهکو یه که

به دهریاکانم گووت: بوون و نه بوونی ژیان، وکویه که
 هاتم و زمانم پریبوو له نکا
 به ماسیه کانم گووت: گولله به ندیکم بو بنوسن، درئی دهریا
 به هه وره کانم گووت: نوشته یه کم بو بکه، درئی ناسمان
 به رینگاکانم گووت: دوعایه کم بو بنوسن، درئی ونبوون
 ده شمزانی گهر دهریا و ناسمان و رینگاکان
 دوستم بن یاخود دوژمنم، وکویه که
 هاتم گیای تائی ناسمانه سه وره کانی تو فریویدام
 پاساری کویری دارستانه نیفلیجه کان، چاوساغم بوون
 وهک نه سپینک باران قامچییه که ی بیت، به وهرده کاندایا هه لهاتم
 ناسمان جه لاد و زموی زیندانم بوو
 به قولایینکی شکاو... نیازم بوو ماسی خوشه ویستی بگرم
 به لام زمرده خنده ی پیایونکی تاعووناوی، له سهر لیوی جوگه کانتدا
 پیتمپینکه نی
 نافه تی ده غله خنکاو مکان... له سینهی شه پوله کانتدا دایه «فاقا»
 من بهو شه قامانه دا گهرام، که ناویان له قاسه کانیاندا هه لگرتبوو
 دایکه سپنه کان، شیریان له مهکیاندا شاردبووه وه
 دره خته کان خویمان بهری خویمان ده خوارد

من به دارستانه کانم گووت: هه موو وهرزه کان وکویه کن
 من به نه ستیره کانم گووت: بوون و نه بوونتان، وکویه که
 سوودی مانگ بو عاشقان له م شاره دا نه فسانه یه
 بالابه رزی بو سهرووه کان، که چاویان نه گات به دهریا، بیهودیه
 هاتم و بوومه سهماکه رینک، که دئی پریبوو له ناوونگ و سنگی پریبوو له
 ته رزه و گیرفانه کانی پریبوون له نه ستیره/ سهماکه رینک به سهما، بانی

فریشته‌کانی لیروا و زمانی به نه‌هسانه‌ی ژبان پڑا/ وهک که روی‌شکیک
خوداگان پاوینین، پشووم نه‌بوو/ وهک نه‌یزمکیک به‌ناز، که ناسمان
ناشتیبکاته‌وه/ ناوړمنه‌دم‌دایه‌وه/ نارمقی گوته‌گه‌نمه‌کان، به ناوچاوانمه‌وه
بوون/ وهک نه‌و باننده‌ی ریگای کوچیان لی ونبووینت، چاوانم پر
بوون له فرمیسک/ له ویرانه‌کاندا... له هره‌سی ناسمانه نه‌لماس
و گیانه‌لاوی دارمکاندا/ سه‌مام سه‌مای گینگل و تکلانه‌وه بوو/ نه‌ستیره
زمین ره‌شه‌کان و به‌له‌مه کویرمه‌کان، وانه‌ی بیرچوونه‌ومیان پینگووتم/
ده‌مزانی یادگار کاترمیرمه‌کانی ده‌ستم تووشی تاعوون دمکات/ هه‌وری ناو
شمشانه‌کانم، گریان‌یان بیرده‌چیته‌وه/ رابردوو دمکات به‌ قاروویه‌کی
لاال و له‌ژیر بیرموه‌ریه‌کاندا ده‌بم به‌ ته‌پوتوز/ وه‌جاران... جارانی
ساته‌ خومار و وه‌نوشه‌یی و خوینینه‌کان/ کوئی خورپه‌ی ده‌ریایی و
گیژبوونی ناسمانیانم تیا ده‌چینن/ ئیدی شاره‌کان له‌ په‌یامی نیستم
هرقی خوته‌میشی دم‌دوژنه‌وه/ له‌دل‌مدا رسته‌ی رمشی له‌ مانا هه‌لگه‌راوه
ده‌رده‌هینن/ له‌به‌رده‌م نه‌ومکاندا نابرومه‌چیت/ دنیا‌یم ده‌بیته‌ شوره‌یی و
خه‌یا‌لم ناگرده‌گرت/ په‌شیویم ده‌بیته‌ جوړه‌ حیکمه‌تیک و شیتیم ده‌بیته
وانه‌یه‌ک/ عه‌شقم له‌ کتیبه‌کاندا ده‌بیته‌ به‌زه‌یی و شی‌رم ده‌بیته‌ گونا‌ه/
ئیدی دزه‌کان ده‌بن به‌ برای شیریم/ ئیدی گوته‌کانی زموی تو له‌ غونچه
کویرمه‌کانی من زیرده‌بن/ که‌سی‌کیش ده‌ستاداته‌ به‌ر هره‌سی ناسمانه‌کانی
دل‌م.

ئیدی شاره‌کان هه‌موو لانه‌وازیکی حیکمه‌تفروش ده‌رده‌م‌کن
بورجه‌کان پرده‌بن له‌ ده‌نگی بروسکه و تاعوون
و شه‌کانم له‌ جه‌ه‌نم په‌شیمانده‌بنه‌وه
ژبانم ده‌بیته‌ قوماری قوماربازیکی پیر
هه‌موو شتیک له‌به‌رچاومدا ده‌بیته‌ ته‌م
شی‌عریشم ده‌بیته‌ ورینه‌ی ورینه‌بازیکی پیر.

۴

هیشتا ساوایهک بووم

تههینهوهی ناو رۆهی دارستانهکانم بینی

ئهلماسی کورمهکانی خهیاڵ و مرواری مهنجهنیقهکانی زوئمهت... هاتنه
رینگام

گهلی له شهیتان وردبوومهوه و تییینی ئارهزومهکانیم کرد

بهبی خهونامه، گهلی له بهستهئهکهکانی خهوم شکاند

پۆژگارێک بوو، بیدهنگی گۆل و هاواری باندهکانم دهچهشت

بهبی ویستی خۆم نهیینی بووم، بهبی ئارهزوی خۆم بهدوای نهمریدا
دهگهرام

نهمدهزانی دۆزهخ چارهنوسی نهو پهپوولانهیه که سوری ژبان دهشیوتنن

سزا بو نهو فرمیسکانهیه، له سهعاتی دهستی خۆیان ناگهن

دهمزانی خودا رقی لهمندائه و شاعیرهکان ههتیون

دهمزانی گهنم و سیو دوو فیلن له کیمیای مه‌رگ.

پۆژگارێک بوو، دهنگی گیانله‌به‌ره ونبوومکان، ناوی خۆمیان بیربردهوه

بانگی ناسمانه دوورمه‌کان، خستییه دلمه‌وه فریشتهم

کامه‌رانییه‌کی بیسنور ده‌وریگرتم

بووم به تۆری شادییه‌کی نه‌به‌دییه‌وه

بووم به سیه‌ربازیک، به‌ختیاریم دروستده‌کرد

گه‌لیک شادیم به‌خشییه نه‌و وشه تاریکانه‌ی هیشتا کتوی بوون به‌گه‌روم

گوئی زوری وهرزه‌کانی مه‌حال که‌وتنه دهستم
 گه‌نیک له‌گه‌ل ئاوینه دوودله‌کاندا، به‌شهره‌اتم
 به‌لام دواجار... دواجار، تیگه‌یستم
 که کتیب فریوداوم و دانایی نه‌فسانه‌یه

رۆزگارێک بوو، پۆژه‌کانم له سه‌عاتی زێڕین بوون و فرمیسکه‌کانم له
 ئاوریشم/ مه‌رگ له فهره‌هنگه‌که‌مدا مانای نه‌بوو/ بۆ پرسیاریش ئازارم
 به‌بیردا نه‌ده‌هات
 خه‌م چی بوو؟... باران بوو... بانه‌... یان ناین، نه‌مه‌زانی
 وانه‌کانم هه‌ر پێکه‌نین و سه‌ما بوون
 له‌ناو خه‌و و زینه‌ده‌خه‌و و وریادا، من شیعرم له‌به‌رده‌کرد

به‌لام هه‌یهات...

زانسته‌کان ده‌ستخه‌رویانکردم و عه‌قل له‌خشته‌ی بردم
 رۆزگارێک بوو له‌گه‌ل جیهاندا ته‌بابووم
 نمونه‌بووم له‌سه‌یراندا و هیچ شه‌قامیکیش پیا‌سه‌می به‌بینیشی نه‌ده‌زانی/
 به‌لام خۆم به‌فیربوونی زمان و خۆندنه‌وه‌ی کتیبه‌وه‌ سه‌رقاله‌کرد/ پاره
 بوو به‌شه‌رم و ده‌وله‌مه‌ندی بوو به‌ئابرووچوون له‌لام/ جلی جوانم
 له‌خۆم هه‌ده‌غه‌کرد و باغه‌چه‌کان ییزیان له‌ره‌نگم ده‌هاته‌وه‌/ بازاره
 جه‌نجاله‌کان به‌برسیتم پێکه‌نین و بیتزار نه‌بووم/ به‌زه‌بری نه‌و
 راستییانه‌ی که‌بینیم به‌ختیاریم له‌رۆحم تۆراند.
 ئاده‌میک بووم... هیچ خودایه‌ک نه‌یده‌توانی له‌به‌هه‌شت بمکاته‌ده‌ری
 هیچ جه‌وایه‌ک نه‌یده‌توانی فریومبدات

بەلام خۆم بە يىنى خۆم ھاتمە دەرى

ساوايەك بووم، تاپۆكانى بە ھەشت، تا ھەتا ھەتايە لە چنگمابوون دەمتوانى سەرپشكى ھەموو ئەو ھەرمەنە بەم، كە دەستى بوون پيا رادەگات/ بەبى خۆر و ئەستىرە و ھەوا دەركام/ بۆ بوون پىويستيم بە يەزدانىك نەبوو/ بەلام بىزاربووم لە بىدەنگى دارستان و وەرزبووم لە بىلايەنى ناسمان

گائەم بە ناوئىدى خوداكان دەھات

دەمزانى دۆزەخ فريو و كتيبە ناسمانيەكان تكان
ھەموو سزايەك پارانەوھىو، ھەموو بليئەيەك دۆعا
بەلام كى دەيتوانى فريشتەيەكى بىزار پەشيمانەكەتەو
كە بۆ يادگارش ناوئيشانىكى لە ناسمانەو نەھيئاو
بازبەندى خەزان و فرميسكى ئەميرەكانى پايز وا لە دليدا

ھات و كۆچى سوپاكانى ناگر و دەواری خيلەكانى سەرابى بينى/ مەرگى
كەشتيەكانى بليئە و چارۆكەى بەلەمەكانى خوينى ھاتە بەرچاو/ بينى،
شارىكە (بارەش) رۆژمير ناخوينيتەو/ سەعاتەكان چيديكە ناتوانن
بەرەو پيش برۆن و زەمەن لەبەستە ئەكدا دەمرىت/ داھاتوو كتيبيكى
سپيە و ھەموو ساتەكان ھەر ئيستان/ ئەبەديەت تيكشكانى وەرزەكانە
لەناويەكدا/ تيكە ئبوونى سۆزەكانە لەناويەكدا/ خنكانى دەستەكانە لەناو
يەكدا و توانەوھى جەستەكانە بەسەر يەكدا

چراى شەقامەكانى پيلان و سيبەرى قافلەكانى مەرگ، رايچەكاند
ناگرى نەوتۆى بينى، كە بە ھەلە داگيرسابوون
رۆحى نەوتۆى بينى، كە بە ھەلە دەسووتان

بینی

ژنان لە بازوی میژدەکانیاندا بوونەتە خۆلەمیش

پیاوان بە دیار مۆمەکانەووە بوونەتە (با)

پێخەفی بوکیتی نەبییت، هەموو پێخەفێک خوینی لێدەتکیت

دەماری ترسۆکەکان نەبییت، هەموو دەماری ترسی لەبەر دەروات

شاریک بوو...

لە دەرمووە دەمردیت و لە ناوینەکاندا زیندوو بوویت

لە جلەکانتدا گەدا بوویت و لە کفەتەتدا پادشا

لە خەودا وریا بوویت و لە وریادا بیناگا

شاریک بوو...

بوومە لەرزەکانی تەنیا تەمیان دەلەراندمووە

کۆدیتاکانی تەنیا سەراییان دەروخاند

تەوقە بەر لە بەیەکدانی دەستەکان دەمرد

ماچ بەر لە پێک گەیشتنی لێوێکان تەواو دەبوو

نایمیزگرتن بەر لە پێکگەیشتنی جەستەکان دواپیڤدەهات

خوێن لە نیوان ئەم دەست و ئەوی تردا دەبوو بە ئم

لە کتیبیکدا تەم لە پەرەکانیدا نیشتبوو

مامۆستا لالەکان وانەیان دەگووتەووە و

قوتابییه کەرەکان لە جەسرەتدا دەگریان

بێهودە، ئەم شارە چاوەروانی خۆشەویستی دەکرد

چونکی دئی کوڕان، خانەییەکی چۆلی شەترەنج بوو، سۆزیشیان شوشەییەکی

بوو بەتال/ دئی کچان پەلکەزێرینەییەکی بوو سپی، عەشقیان ملوانکەییەکی

بوو، باکان پێچراندبووی

نەوئ شارێک بوو... خوئنی دەپەرست
 گەر دەستەسەرەکان بە خوئن نەشۆرابایە، نەدەگرایە دیاری
 ماچ بە لێوی خوئناوییەو نەبیت... مانای نەبوو
 چا لە پیاڵەی خوئناویدا نەبیت... تامی نەبوو
 لەسەر فەرشی خوئناوی نەبایە، هیچ ئافەرەتێک نەدەهات بۆ جیژوان
 یەزدانیان لە خوئن و پیغەمبەرەکانیان لە خوئن
 ناینیان لە خوئن و کوفریان لە خوئن
 چاکەیان لە خوئن و خراپەیان لە خوئن
 تەنهایان لە خوئن و دلداریان لە خوئن
 چی دیکە لە ژێر پێستەکانیانەووە بۆ گۆل نەدەگەران
 لە ژێر پێلۆکانیانەووە مرواریان دەرئەدەهیتنا
 گەروویان بۆنی دەریای لێنەدەهات و
 چیمەن لەسەر دەستیان نەدەرپوا

شارێک بوو...

دەیتوانی لە سکی دایکماندا، دەرگامان لەسەر داخات و نەیهینه دەری
 دەیتوانی بمانووسینیت، بە پەنجەی خوئناوی مامانەکانەووە
 دئی بازەرگانه کانی کردبوووە قبیله و گەشتی سیخوڕەکانی کردبوووە تەواف
 شمشیری پشکووی لە گەردنە ناوییه کانی ئێمەدا دەکوژنەووە
 دەستی تینووی هەوڕەکانی دەچژاند بە تەنووڕی دەریادا
 رەگی تینوی درەختەکانی لەبری ئاو دەگەیانده تێزاب
 هاتچییەکان دەیانزانی مردن پێویست بە فال ناکات
 جەلادەکانی دەیانزانی، کوشتن پێویست بە لێبوردن ناکات
 شارێک بوو

کچان بە جلی درێندە کێوییەکانەووە هاتبوون بۆ سەما/ پیاوان بە تۆزی

نه‌شکه‌وته‌کانه‌وه، له‌ ناهه‌نگه‌ خویناوییه‌کان هاتنه‌ده‌ری/ ده‌روشه‌کان
به‌ رووتی زی‌کریان ده‌کرد/ له‌بری بۆنی شیر، بۆنی خوین له‌ هه‌ناسه‌ی
مندانی ساوا ده‌هات/ له‌بری بۆنی هه‌تۆ، بۆنی به‌رد له‌ ئاسمان ده‌هات

ناه... مه‌حشر بوو... مه‌حشر

که‌س نه‌بوو مردوه‌ بێ‌قاچه‌کان له‌ گۆڕ به‌ییتیه‌ده‌ری/ هه‌وره‌ نی‌فلیجه‌کان
ده‌ستیک نه‌بوو له‌ ده‌ریاو به‌ریانکاته‌وه‌ بۆ ئاسمان/ کۆریه‌کان تا مردن
له‌ سکی دایکیاندا ده‌تلانه‌وه‌ و ده‌ستی خۆیان ده‌گه‌ست/ شمشال له‌ لیو
ده‌ترسا و که‌مان سلێ له‌ په‌نجه‌ ده‌کرده‌وه‌/ کچان ده‌رگای ناویته‌کانیان
ده‌کرده‌وه‌ و تیا ده‌مردن/ کوران بۆنیان به‌ گولای کوشنده‌ی هه‌سه‌کانه‌وه
ده‌کرد و ده‌مردن

شه‌قامیک بوو

خوداکان به‌ دارشەق و بازرگانه‌کان به‌ نه‌سپی ته‌لاوه‌ تیا ده‌گه‌ران/
دارستانیک بوو، نه‌ ده‌بایه‌ به‌بێ ته‌ور، به‌ناو داره‌کانیدا گۆزه‌بکه‌یت
ئاسمانیک بوو

بێ نیزه، هه‌وره‌کان کوێریان ده‌کردی

به‌بێ تهنه‌نگ نه‌سته‌م بوو، رووبکه‌يته‌ ده‌ریا

نه‌سته‌م بوو دڵۆپیک باران نی‌شانی نه‌یزه‌کیک به‌دیت.

نه‌و فریشته ته‌نه‌ایه‌ تیگه‌یشت، شایه‌که‌ له‌ خانه‌یه‌کی کوژراودا/ شایه‌که‌
ده‌مریت و نازانیت خوینی به‌سه‌ر چ ره‌نگیکدا ده‌ژژیت/ نازانیت سه‌ری
کردوه‌ به‌ ته‌لیسمی چ وه‌زیکدا/ به‌ چ ناگریکه‌ دلی خۆی ده‌سووتینیت
و به‌ چ پشکویه‌که‌ نه‌ینی ژبانی خۆی خامۆشه‌کات
هه‌ستیکرد نیدی له‌ کامه‌رانی و خه‌فته‌ بیزارناییت

نیدی پتوستانکات:

لەناو ڕینگاکاندا، ڕینگای خۆی بدۆزیتەو
 لەناو بورجەکاندا، بورجی خۆی بخوینیتەو
 لەناو ناوەکاندا، ناو بۆ خۆی نامادەبکات
 تێگەشت:

کە خائیکە ئە گەردوونیکى روخاودا
 دتۆپیکە ئە هەرەسى دەریایەک و
 شایەکە ئە خانەییەکی کوزراودا.

٥

چ چارەنوسیکی ڕەش بوو، ڕینگاکان بۆ ئێرەیان هینان
 ئەى شاری تاریک و ئەنگۆستەچاو
 سلاو ئەى مەنجه نیکەکانى ناو، سلاو
 سلاو ئەى بته شوومەکانى تاریکستان، سلاو
 سلاو ئەى ئەو شورایانەى بەردەکانت بەکویری ئیمە پێدەکەنیت
 کەشتییەکەمان لە ناوەراستی دەریادا تیکشکاوه
 کەشتییەکەمان بەر ئەو شەپۆلانە کەوت، کە بوونە بەرد
 پەلکەزێرنە ئاسنینهکانى ژێرناو ئیمەیان خنکاند؟

ناه، گوناھباربووین/ نینۆکی کەشتییەکانى ئیمە، مەمکی ناوەکانى
 ڕوشاند/ شەو و ڕۆژمان کوشت و وەرزەکانى دەریامان لیکەتووشاند/ بە
 سەوڵی تیزاب بەیانى ئوقیانووسەکانمان بری/ بە سەوڵی زەمەریر
 بەناو نیوہەرۆکاندا رابوردین/ چارە نەبوو... چارۆکەکانمان، ھەزاران

ماسى فريودا/ هه زاران قرژاڼى هيوا بړاو خويان به دامينماندا هه تواسى/
هه وره كان قيژانديان، ده رياش دوزه خيکه به بى ناگر/ نه هه تگه پيره کان
گووتيان: وهرن و زنجيرى ناو تاقبيکه نه وه.

ليړموه پويشتين و ريځگان بؤ ليړميان هينانين
سلاو نهى کوله که کاني خوئ و نهى په يکه ره کاني خوئه ميش
سلاو نهى نهو پاسه واناندهى له بري کلاوى ناسن، هه له رشکه له سهر
سهر تانه

خوش به حالتان نهى نهو سحر بازانهى هه ور له دهسته سره کانتانه وه
ديته دهري. ده توانن نوشتي له خوينماندا بيتنه دهري؟

خوش به حالتان نهى نهو جهستانهى ناو ده تان بات، سلاومان بهرن
بؤ ده ريا

سوپاس بؤ گولاوى باغه کاني ريسوا بوون و بؤ شه مامه کاني تاعوون
سوپاس بؤ نهو ليړه گهرمانهى له چنگى ناگراوى بازرگانه کان
ده رمانه ينان.

به يانيت باش

نهى به هه شتيک، بوني گوناھى تازه ت ليته لده ستيت

نهى کتيبيک بوني بومه له رزه ت ليديت

ريځگان بؤ ليړميان هينانين...

بؤ به رده مى شاريک پريبوو له بتى خه وتوو

چه ترمان هه لکرد و به ژير ته رزه ناسينه کاند ا پويشتين

ليړه کوئ بوو؟

نهو دارستانانهى پريتي له توتي هئ ليها توو... نه يانزاني

نيمه ش دهمانينيو کويربووين، دهمانييستوو که رپووين

کس نه يده تواني بزانييت چ وهرزيکه.

په لمان ده کوتا تابزانين شه وه يان روژ.

ده ستمان له پسته شيفونيه کاني يه کتر دما،

تا بزانين نيره ژيانه يان مردن؟

په نجه مان ده خسته پرچه سيبه ره کاني يه کتر وه

تا بزانين نيره راستيه يان درو؟

رينگان ته نيا ورينه کويري بوون

هه وره بروسکه کان ته نيا گرمه گرمي که پر بوون

نه مانده زاني، نه م تابووتانه خه و، بهرمو چ دنيا يه که ده روژ؟/ سويای

نه م تارمايه تينووانه، بوچی ده سورنه وه؟/ نه و زنگه في ليها تووانه،

ده نگیان بو ناگاته گویمان؟/ بو ناوی خومان بيرچوته وه و يه کتری

ناناسينه وه؟

نه گهر نيره زهويه کوانی مروفا؟

نه گهر نيره ناسمانه کوانی فريشته و خودا؟

نه گهر سه رابه که ی خورناواده بيت؟

نه گهر راستيه که ی روژده بيت وه؟

نه م کتیبانه باسی چ کوتاييه که ده کهن؟

نه م سه عاتانه نيشانه ی سه رتايه کن؟

گوړه وشاری نه م دارستانه، که ی ته واواده بيت؟

فيستيقائی نه م مه نجه نيخانه که ی دواييدیت؟

که ی سه فهری نه م ناميره پشکويانه له خه وماندا ناواده بيت؟

نه ترسين پزيسکی نه م کلپه يه ... بگاته نه و ناسمانه پوشه

نه ترسين بليسه يه که نه و مانگه شوشانه بشکينيت

نيره دوزه خه يان رينگايه که بهرمو دوزه خ؟

نيره ناگرستانه يان دوورگه يه کی گوشه گيره له جه هه نم؟

له گۆرستانه کاندایا ئازۆری مه ترسی لێده دەن
بائنده ی سړ و کویربوو، له په لکه زترینه سووتاوه کان بهرده بڼه وه

ناه، نه ی شمشیری بریندار... پیمان بلێ:
نهم تاقه وێرانه یه، دیاری داگیرکه رانه، یان یادگاری ناگر په رستان؟
نهم خوینه پزّاوه، خوینی قوربانیه کانه، یان خوینی جهنگی گه وره یه؟
نهمه وێرانه ی بورکانه کانه یان وێرانه ی بومه له رزه؟
نهم برینانه، برینی شمشیرن یان تاعوون؟
رینگاکان بۆ ئێره یان هینان
بۆ نه و کۆشکه ی نیوه ی له شه ودا یه و نیوه ی له پوژ
بۆ نه و سه ردا بانه ی، که قزلیان تیایه بۆ ژبان و
نه و بورجانه ی پرن له کلیل بۆ مردن
هاتین و بینیمان، نه و ده سکی شه ناو ریشمانه ی ته وه ی له گه لدا ده که یین،
ده ستی تیانییه
بینیمان، شکاندنی قه فه ز جوړیکه له شیتی و ته نیایی جوړیکه له
حیکمه ت.

توتیه کان گووتیان: نه ی غه ربه سه رلیشیواوه کان...
دلتان بکه ن به و نیرانه وه، که مردن سه لامه تییه.
کونه په پوهه خه له فاوه کان قیزان دیان: زانستی نه هریمه نانه بخویننه وه/
ته ی رمن نه بابیله کان، زیخی کوشنده یان تیگرتین/ په ره سیلکه ی گیز
پینیگووتین: بۆ دواوه بگه رینه وه/ له کاتیکدا گه رده لووله کان هاواریانده کرد:
برۆن به ره و پیشه وه.

ساتيک بوو دهریا و زموى پيکه وه گۆرهوشار دهران
 سه رما و گه رما تيکه لاوى يه کتر ده بوون.
 رۆح ده خورا و کتیب نه شکه نجه دهررا.
 نه ناکاو تيگه يشتين... ريگاگان خويان کوشتووه
 سبه ينى بهر نه دوينى مردووه
 تيگه يشتين... ناسمان نه سه رمانه وه گيانده دا و
 زموى له ژيژر پيماندا ته واويووه

نه گه رچى کوته که گاني مه حشه رمان نه بينى
 گوتمان له شه پيوورى هيچ ئيسرافيلک نه بوو
 له دوريش نرکه ي هيچ زينديوونه وه يه گمان بهرچاونه که وت.
 به لام نه فسوس... ريگاگان له ويادا ته واويووبوون
 نه دانايى خودايه ک و نه درنده يى نه هريمه نيکمان نه بينى
 نه فسوس

به بى قامچى و ناگر... به بى شه راب و خوړى دهمردين
 بو دواجار ره واوو، بو په يامبه ره گان بگري
 نه وه په يامبه رانه ي نه يانتوانى نه مجاره که شتييه کيشمان پيندهن سواريبين
 نه يانتوانى هيچ نيز و مييه ک له م کوته ييه خه مگينه پرگاربه کهن
 سه فهرمان نه مجاره له که شتييه وه بوو به ره و کاره سات
 نه ک له کاره ساته وه به ره و که شتي

۶

نهی نهو شاره‌ی هیشتا له خه‌یائی خوتقاندای بوویت
له تاریکییه‌کی نه‌نگوسته‌چاودا هاتم
نه‌ستیره‌ناسیکی قژ دریژ بووم، پیتیبینی کاره‌ساته‌کانم ده‌کرد
به‌ختگرموه‌یه‌کی منداڵ بووم، کتیبه‌که‌م پریبوو له زریان و بومه‌له‌رزه

سۆفیییه‌کی کافر و ده‌رویشیکی بێ‌پروا بووم
له‌ناو گرمه‌ گرمی ماشینه‌ پۆلایینه‌کانتدا، وه‌کی خورافات په‌رستی خۆم
پیشاندا/ ده‌مویست ته‌فسیری تازه‌ بۆ کۆچی باننده‌ و دره‌وشانه‌وه‌ی
نه‌لماس بکه‌م/ لابوره‌کانت بکه‌م به‌ دایه‌نگای جادوو، زانسته‌کانت پرکه‌م
له‌ نه‌ه‌سانه‌/ پرسپاری تازه‌ له‌ وه‌لامه‌ کۆنه‌کاندا بدۆزمه‌وه‌ و وه‌لامی
نوێ بۆ پرسپاره‌ کۆنه‌کان دروستبکه‌م
به‌لام زریان له‌ کتیبه‌کاندا مردبوو
بومه‌له‌رزه‌ نه‌خۆشه‌کانم ده‌ترسان
گووتم: بجوئین، نه‌ی هه‌رفه‌ ترسنۆکه‌کان
نێره‌ یه‌که‌مین رۆژی دروستبوون و ناخرین ده‌رفه‌تی نه‌جاته
ده‌بیت لێرمه‌وه‌ رابووین
بجوئین که‌ هیشتا روناکی و تاریکی له‌ یه‌کتر نه‌بوونه‌ته‌وه‌
هیشتا خودا نه‌گه‌یشتۆته‌وه‌ رۆژی دووه‌می
نیمه‌ له‌م ساته‌دا که‌ هیشتا بوون نه‌بووه‌، ده‌بیت تیپه‌رین
گووتم: نه‌ی هه‌رفه‌ نیفلیجه‌ دژه‌کان

که گهردون دابه شېوو، نه م شاری ناسنه دروستېوو، نیمه دهرین
نیمه له ناو تیکه لېوونی یاساکان و ږنگه کان و وشه کاند ا دهرین

به رله ووی خودا باننده دروستېکات... با بالی خومان دروستکه یین
به رله ووی نه ته وه و میلله ته شوومه کان دابه شېکات
با ببین به قهره ج

ناچینه به هه شتیک سبه یی دهرمانکات
با هه موو به هانه پوچه کان له چنگی ناسمان دهریینین
بی گونا به یینه سهر زموی و بی زیندوو بوونه وه با به رین

به لام که وتینه ناو شاریک هه موو بنه مائه کانی سهراب و خینه کانی فیتنه
و قافله شوومه کان له وی بوون/ هه موو مناره کانی گونا و سه عاته کانی
بی شهرمی و سته کانی غافل بوون، له وی بوون/ له ناو دوکه نیکی ره شدا،
ملیونه ها مروقی کوئر، چاوه پروانی چاویان ده کرد/ چاوه پروانی په نجه
و خوین و ددان و چرنوکیان ده کرد/ راوکه ره کان چاوه پروانی نیچیر و
نیچیره کان چاوه پروانی راوکه ریان ده کرد/ رق دهیویست بهر له خوشه ویستی
و خوشه ویستی دهیویست بهر له رق دروست بیت/ زنجیر دهیویست بهر له
دهست و دهست دهیویست بهر له زنجیر دروست بیت

پوژنک بوو، که شتییه کان، ملیونه ها مروقی نیوه یان، تورده دایه دهریاوه/
په ریه کان هه زاره ها مندائی سربوویان، هه لنده گرت بو لای خودا / زهوی
به بورکان زمانی ده پزا و ناسمان به ږنگی بروسکه چاوانی ده پشکووت
/ یه که مین خینی بیزمان، له ناو گړه وه هاته دهر/ یه که مین جه لاد له
پیشدم قافله کانه وه رینده کرد/ یه که مین کوپله و یه که مین به یداخ
ملکه چی دهرکه وتن/ یه که مین سه عات بوئی یه که مین خوینی لیده هات/

یه که مین چرکه بۆنی دوا هه مین باروت و یه که مین سینه، بۆنی رزینی
دوا هه مین دلی لیده هات/ که شتییه کان ملیونه ها مروقی بهرمان له شانیا
پۆکرده سهر زهوی/ یه که مین بهرمان هه تگری یه که مین کوفر و/ رهنگی
دوا هه مین گومرایی له سهر روخساری یه که مین نوێژ نیشتبوو
په رییه کان دهیا نگووت: مژده بیته نهی جه هه نم نیدی چۆل نابیت. مژده بیته
نهی قه قه زه کان نیدی ته نهها نابن

له یه که مین بستی زهیدا... یه که مین زیندان
له یه که مین درهخت... یه که مین سیندارهیاں دروستکرد
ههر نهو شهوه خوینی یه که مین کچیتی، به سهر یه که مین پتخه فدا پرژا
ههر نهو شهوه رینگاکان پرېوون له چهته و قه قه زه کان پرېوون له
بائنده

بینیمان... کویره کان به گۆچانه کانی دهستیانه وه به زۆنگاوه کاندای دهروڼ/
له شکرکی شهل به دار شه قه کانیانه وه به دواي مردندا دهگهراڼ/ بائنده کان
له جیاتیی هیلانه، گۆری چکۆلانه یان له سهر لقی درهخته کان هه نده که نند/
تابووته کان سه عاته کانی خوڤان له سهر سفر داده نا و ده که وخته نیش
بینیمان... دلی یه که مین عاشق له سهر یه که مین سفره یه
زمانی یه که مین راستگۆ، له سهر پشکۆکان ده سووتیت
بینیمان... بهرله وهی نه ستیره دروست بیت، ده روخت
مروقی بهرله وهی یه که مین پرسیاری پرسیته... ده کوژریت
سه راب دهیتوانی به ناو له شماندا رابوریت
چه قوش دهیتوانی سینه رمان سه بریت

نهو په لکه زیرینانهی له ناو چاوانمانه وه هه نده هات، خوینی لیده تکه
دلی ماسیه خنکاوه کانی، له ناو دهستاندا چه خماخه یده دا
بنه مانه شیته کان له توپی ناگدا سه مایانده کرد
کۆچه رییه کویره کان له ناو هالای ده ریچه کانی تیزابدا، دهواریان

هه ئهدهدا.

له سه ره بناغه ی یه که مین کوخت، چیرۆکی ڕوخانی دوا هه مین کۆشک
له سه ره یه که مین به ری ده ست، په خسانی دوا هه مین مردنمان خۆننده وه.
قه سابه کان به رله وه ی چه قۆ هه لگرن، که وتته دانانی شه ریعت
به رله وه ی خۆر هه ئیبت، جارچییه کان یاسایان بۆ خۆنندینه وه
ساته کان هینده باریکبوون پیا یاندا نه ده چووین

به یه که مین ته شو ی، له یه که مین به یانی و به یه که م ددان له زگی
یه که مین دایک هاتینه ده ری/ به یه که مین مه رگ ده مانویست له نه ئینییه کان
و به یه که م هه ناسه ده مانویست له ژیان تی بگه یین/ بۆ سروشتی کانزاکانی
ترس و ده رونی میتا له کانی گریان ده گه راین/ له گه لای یه که مین دره ختدا،
سی به ری دوا هه مین زه مه ره ریرمان دی/ له تۆوی یه که مین گولا، هه وینی
دوا هه مین نا گرمان دۆزی به وه
کوشنده بوو... کوشنده بوو

په نه جه کانی خودا له سه ره له شمان و جه رفه کانی نه وه له سه ره دلمان
پاکیمان وه ک گونا هه باریک، با خیبوونمان له سوژده دا... کوشنده بوو
تی زاب له یه که مین تیشکدا و گر له یه که مین تاریکیدا
کینه له یه که م ماچ و خه نه ره له یه که م له نامیز گرتندا
بی هۆشی له یه که م وشه و یه که مین وشه له دوا هه مین کتی به دا... کوشنده بوو
سه رمان له سه ره جه سته مان و جه سته مان له ژێر پیماندا
دل مان له سینه و سینه مان له ژه هردا
خوین له له شماندا و له شمان له خۆیندا...
کوشنده بوو... کوشنده بوو... کوشنده.

گوناھ

۱

گونه هات

نه‌ی خواجه تو له‌کوی بوویت؟

وهک مه‌یتیه‌ریکی پیر ره‌وه نه‌سپه ماندوو‌مکانت ناودمدا؟

وهک شوانیکی سه‌رمابردوو، فووت له‌ کوره‌کانی دوزه‌خ ده‌کرد؟

یان وهک که‌ییا‌نوویه‌کی خه‌سته،

په‌نجه‌ری کۆشه‌کانی به‌هه‌شتت پاک‌ده‌کرده‌وه؟

تو له‌کوی بوویت... له‌گه‌ل فریشته‌کاندا خه‌وتبوویت؟

له‌ده‌تی شاهانه‌ی خواجه‌تی، نه‌و خویته‌ی له‌یاد‌برد‌بوویه‌وه

وهک فواره له‌ نیوچاوانمانه‌وه هه‌ل‌ده‌قوئی؟

خوای گه‌وره‌ کوا؟

نه‌و سامانه‌ت چی لی‌کرد، که‌ با‌لنده‌کان کۆیان‌کرد‌بووه‌وه، هیلانه‌ی

پیدروستبکه‌ن؟/ نه‌و پاره‌یه‌ت له‌کوی دۆران که‌ ریشوئه‌ خه‌مگینه‌کان،

کۆیان‌کرد‌بووه‌وه، تا گه‌رووی که‌ناری پی‌بکرن؟

دات به‌ چ فریشته‌یه‌ک و له‌گه‌ل‌یدا خه‌وتی

چیت لی‌کرد؟... نه‌و گه‌نجینه‌ت چی لی‌کرد؟ که‌ پایزه‌کان، له‌ سنگیاندای

هه‌لیان گرت‌بوو، رۆژیکی به‌هاری پی‌ماچیکه‌ن/ کیژه‌ بید‌داره‌کان له‌ژێر

مه‌مکیاندا دایان‌نا‌بوو، خوشه‌ویستی کوره‌ قه‌ر زه‌رده‌کانی پی‌حاسلکه‌ن/

نه‌و په‌پوولانه‌ت چی لی‌کرد، که‌ سه‌مایان‌ده‌کرد له‌ سه‌رمدا؟/ کوان نه‌و

گۆپانه‌ی له‌ تاریک‌ستانه‌کانی کوفردا، له‌سه‌ر زمانما هه‌ل‌ده‌بوون/ کوان

نه‌و زارانه‌ی، له‌ قومارخانه‌کانی ئومیدا، هه‌ل‌مه‌ده‌دان؟

گوناه هات

بیهوده گوئی درهختی باخچه کانم به ته رزه ناخنی، تاگوئیان له شه پیورمه کی نه بیت/ بیهوده له شم به عه شقی نابه جی پرکرد، تا هست به قامچییه کی نه کم/ رووی په نجه ره کانم کرده خۆم و لیوم نا به لیوانه وه/ دستمخسته نابهینی مهکی درهخته کان و گۆرانیم گووت/ سهرمخسته سهر بایی نه رمی کوژراوه کان/ تیری غه فله تم له دلم دهرهینا و نه سپه وێل و سهرگهردانه کانم بانگکرد، نهو نه ستیرانه م بانگکرد/ که وهک جانتای تهنگی سه فهر، جلی خویناوی نه یزه که کان، له دلیان هاتبووه ده ری/ نهو نه ستیرانه ی نینوکیان له جهرگی نیمه ره نگه کرد و دهیاندایه بهر کره با گه ردونییه کان بانگمکرد و گووتم:

بمده نه دست ناوێک، له سهرچاوه وه کچه سپله کان ده میان تینه خستبن
بمده نه دست شه پۆتی بیابانێک، له نه زه له وه قافله ی پیاوه نامه رده کان
پێیان تینه خستبن

گووتم: گه لا مه نین، به پرووتیی به پاکیزه که مه وه
لینگه رین، با هه تاو سهرخۆشمکات، نه وهک مه ی
با له ده ست (ههنگ) هه ئبیم، نه وهک گولله
لینگه رین، با خۆم خیزان و خێل و نه ته وه ی خۆم بم
خۆم مانگ و نه ستیره و ناگر و زه مه رهیری خۆم بم
با له کتیبی، په نجه خه و تووه کانی خۆمدا،
بو سیجری کیمیای دهروونی خۆم بگه ریم
با له گیره لووکه موگناتیسییه کانی نازار و عه شقدا
نهو خه ونه پیره بم، که له دووره وه وێلتانده کات
هه تا هه تایه نهو لینه سهراییانه بم که ماچ نایانگاتی
نهو ته مه نازکه ی رۆح بم، که دهستی هیچ کچیک نایگرنت

ئەو قاققەلەيەبەم كە ئە جەردەيە و ئە ياسا
ئەو بالەندەيە بەم كە ئە راوكەرە و ئە ئىچىر

بەلام واى بۆ پەژاردى من... واى
واى ئە نازارى من... واى

چرپەي بۆخىكى ئەزانراو كە نيوەي ئە خوا دەچوو، نيوەي ئە شەيتان
پىنگووتەم: ئەو بۆرە دىت... ئەو بۆرە دىت
كە بەو ئيوە تۆزاويىانە بە تۆزى بە خىلى و خيانەت، ماچتدەكەن
ئىدى ئەو كۆرە پەپوولەيە نايىت،
كە باران ئە كارەساتەكاندا پىر بەگۆناتدا بكات
ئەو مندائە ئەزەلييە چاوپىر ئە فرمىسكە نايىت
كە دارستان سوژدەي بۆ نىگاكانت دەبرد
ئەو كۆرە بىگەرە نايىت،
كە تەم خۆشيدەويستىت و ھەور خوازىنىتى دەکرد
ئەي مندائى دىسۆز...

ئەي گۆرزەيەك ئە تىشكى خوا، ھىچ شتىك نىيە، تۆ بكوژىت
خۆت ئەيىت... خۆت ئەيىت... خۆت ئەيىت

بۆخىك كە نيوەي ئە ئاوبوو، نيوەكەي دىكەي ئە خەلوز
بە چرپەيەك ھەك چرپەي سەعاتەكانى ئەفەيون
پىنگووتەم:

بۆژىك دىت، كچان بە دەستى پىس و خويناو
بەخوينى گوناه و بىوفايى... ئە پىخەفە سىيەكانياندا دىلتدەكەن
كچىتى پىر و ئەستوورى خويانت پىندەفرۆشن و پىستدەكەن

ئیدی ئەو پۇخە ئازادە نیت

کە هیچ جادووبازو پادشایەک نەتوانییت، بە تۆری هیچ تەلیسمیک
راوتبکات

هیچ کچیکی بیوه‌ها و هیچ عاشقیکی راگوزەر نەتوانییت،

پەنجە لە پەنجەیه‌کته‌وه بدات

وای چ ماسییەکی دەست خەرۆیت... وای

وای چ کۆتریکی خەڵەتاو و دەستبراییت... وای

پۆژیک دیت

ببیته ئەو بەلەمەدی هەر پارچەیهی روو لە دەریایەک دەکات

ببیته ئەو تەرازووه شەلەدی هیچ هیژیک تاکانت راست ناکاته‌وه

پۆژیک دیت

ئەو زۆرانبازە دۆراوه بیته، لە یەکه‌وه تا هەزارات بۆ دەژمێرن و

هە ئاسیتە‌وه

ئەو مەلەوانە خنکاوه بیته، لە سەعاتیکە‌وه تا هەزارت بۆ دەگرن و

ناپەریتە‌وه

هاوارمکرد و گۆلە سپییه‌کانی عەشق گووتیان:

ئەدی ئەو پیاویدی لەبری بۆنی باروت، بۆنی ئەو پۇحانەت لیدیت

کە بەسەردان دیتە‌وه بۆ ئەم دنیا.

لەبری دەنگی گۆللە، دەنگی لیکجیابوونە‌ومی وەرزمەکان لە دلتایە... برۆ

ئاوێکان گووتیان: برۆ، ئەدی ئەو شاهەنشا رەشپۆشە، پۆژگارینک بوو،

پادشای گۆلە بیکەسەکان بوویت... برۆ

دارستانەکان گووتیان: برۆ، ئەدی ئەو جەپۆشە چاوانەترسە، سەرمەستی

گویتگرتن بوویت لە پۆستالە زەردەکانی پایز.

وا گوناه به خوی و پادشاکانییه وه هات

ترس، به خوی و ژمنرا له کانییه وه هات

مه‌رگ وه‌کو سیحربازیک، به پرچه درێژه‌کانییه وه، له‌وسه‌ری شه‌قامه‌کانه وه
 ده‌رکه‌وت/ وه‌ک سه‌عاتیک شه‌راب له‌ میله‌که‌ی بتکی، تۆ له‌ په‌نجه‌کانی
 ده‌تکا/ هات و تیشکی سه‌رابناسای نه‌فسانه‌یی باران به‌سه‌ر سه‌رمدا/
 من ماسی زمانه‌زان و نه‌فام و گیل، دوا‌ی عیش‌وه‌ی نه‌و قه‌ژه‌ زه‌رده‌ی
 که‌وتم/ دوا‌ی شه‌رابی نه‌و دله‌ ییباکه‌ی که‌وتم... که‌ وه‌ک ناو خستبوویه
 به‌رده‌ستم

وای له‌ من وای... وای له‌ من وای... وای له‌ من وای...

وه‌رن سه‌یری هه‌ناسه‌م که‌ن

ده‌لیی دلم نه‌و کیشوهره‌ ته‌نیا‌یه‌یه، که‌ شه‌یتان حوکه‌ی تیا‌ده‌کات

هات و به‌ زیر، به‌ نه‌فرینی باروت و خوین، دلمی کری

له‌سه‌ر می‌زی خه‌وینیکی خه‌تا‌کاری شه‌رابا‌وی

که‌ گیای پۆحم مه‌ستتر له‌ (با) ده‌هه‌ژی

دارسته‌نه‌کانی سینهم، جریوه‌ی پاساری (ئا‌گر) غه‌فلاندنی... هه‌موو

شتیکی لیسه‌ندم

وای له‌من... وای

له‌ خاکی به‌ریپی به‌ته‌کاندا، بۆ جینه‌ژنۆی سوژده‌کانی من عه‌ودا‌ل بوو

له‌ مه‌رگی نه‌وره‌سه‌کاندا

بۆ مه‌رگی نه‌ینی و شار‌دراوه‌ی پو‌ژانی زووی من عه‌ودا‌ل بوو

گوناه هات

من نه‌ستیره‌یه‌کی نو‌ستوو، ته‌نها، خه‌وه‌قورس بووم

گیای بیخه‌یا و دره‌ختی سۆزانیم نه‌دیو
 نه‌مه‌دزانی گوئی شه‌رفروش و ماچی کوشنده‌هیه
 باره‌که‌م زستانی سارد و ته‌رزه‌ی پیر بوو
 له‌ بورجه‌کانی سه‌رما و له‌زه‌تدا نوقمبووم
 سه‌ره‌پۆ و بیخه‌یال، ته‌فه‌ری سه‌عاته‌کانی زینده‌خه‌وم هه‌نگرتبوو
 به‌ژێر نه‌و ناسمانانه‌دا رۆیشتم و ده‌نگی زه‌نگه‌کانی نه‌فیون... بانگیانکردم
 خوری ژه‌هرپڕژێن به‌سه‌ر خاکدا چاوساغم بوو
 نه‌و نه‌یازکه‌ شوومانه‌ی، زه‌نگی هه‌میشه‌یی خه‌ته‌ر، له‌ دنیاندا ده‌هاوده‌چوو
 نه‌خشه‌ی پێپه‌که‌کانی ناسمانیان نیشاندام و نه‌ینی سه‌ردابه‌کانی شادیان
 بۆ خسته‌مه‌روو/ نه‌و نیازکه‌ خنکاوانه‌ی، کۆپله‌ی زنجیره‌ بایه‌کی نه‌بینراو
 بوون/ به‌ چیه‌ی نه‌فسوناوی خه‌میه‌کی له‌ مروّفا حه‌رام/ به‌زمانی جادووویه‌کی
 گه‌وره‌ و مه‌زن...

ئۆقیانووسه‌کانی خه‌یالیان، نیشاندام
 رۆیشتم و هه‌ور ناخودای گیل و خه‌والووی سه‌فه‌رم بوو
 له‌سه‌ر ته‌خته‌ی وه‌نه‌وشه‌یی پاپۆره‌که‌ی، نه‌و دتۆپه‌ بارانانه‌ی دامی
 که‌ به‌ نه‌شنه‌و گومرایی ره‌ش، به‌بییه‌وشی و گوناھی دتۆپه‌قانه‌، فریواندام
 گوناهمکرد، گوناھی سپی و ره‌نگاوهره‌نگ
 من سینه‌ری خۆله‌میشی نیگای نه‌وم، له‌ناو ده‌فته‌ره‌کانی خوادا دی
 من نه‌فسونی ره‌نگاوهره‌نگی دیدهی نه‌وم له‌ دلی ناگرگرتووی په‌رییه
 خنکاوه‌کاندا دی

بینیم له‌ سه‌رابستانه‌کاندا به‌ دوا‌ی مندا ریگای نه‌فسانه‌کان ده‌بڕی
 بینیم له‌ ئۆفه‌کانی ناگردا به‌دوا‌ی مندا یه‌خه‌ی فریشته‌کان ده‌گری
 گوناهمکرد

تفه‌نگیک نه‌بوو بمترسینی و سیداره‌یه‌ک نه‌بوو خه‌وم لێخا
 وه‌ک نه‌و وشانه‌ی، له‌ژێر په‌نجه‌مدا مردن

له ژږر زه‌بری جوانیبه‌که‌یدا، دلم ژا‌کا
وای... چه‌نده دلم‌رق و بیخه‌یال بووم، له ترؤپکه سپیبه‌کانی شادیدا
بی‌یاک

نه‌شته‌ره‌که‌م چه‌قانده دلی نه‌م لا‌په‌ره سپیانه
وای... حه‌رفم کوشت، حه‌رفی وه‌کو فریشته پاک
له گه‌رومدا وه‌کو زه‌نگی په‌شیمانی، هیشتا زرنه‌گیان ده‌هات

گوناه‌م‌کرد

تا به‌له‌شی پاکیزم‌وه نه‌گه‌ریم‌وه بو‌لای خوا
لیوم وه‌کو قه‌تران ره‌ش بی و نیگام وه‌کو به‌رد بیوم‌فا
قافله‌کانی رق له مه‌ره‌می ره‌شی خویان پنبه‌خسیم
قافله‌کانی خوشه‌ویستی له دوامه‌وه که‌وتنه نزا
به‌لام من جه‌ستم یه‌خسیری خه‌یالینکی ته‌ماوی بوو
خه‌یالینک وه‌ک نه‌یزه‌ک به‌چاوما تته‌په‌ری و که‌وته دلم‌وه وه‌کو «با»
خه‌یالینک که‌گه‌روی پر‌کردم له کوفر و له ستایش
نه‌یدامه ده‌ست یه‌زدان و شه‌یتانیش دلی لیم‌شکا
نا، من نه‌مندالی به‌وه‌های نه‌وین بووم و نه‌ده‌ستگیرانی هه‌تاهه‌تایی رق
نه‌هریم‌ن دالده‌ینه‌دام و له به‌هه‌شتیش نابروم‌کا.

۲

گوناهمکرد

پهگم وهکو پهگی درهخته پیرهکان، به زهویدا، چووووه خواری
هیچ شتیک نه بوو بتوانی لهم زهوییه هه لکه نه
گه رده لوول له سینهم دههات و مهرگ له دلهوه ده چوووه دره
گوناهیک بووم، شه ویوی وهکو زوخالم لیروا
زوخواوی وهکو قه تران پهش بوو به خوینم
گوناهباربووم و نه ستیره ی له خوم گوناهبارتر
گه نجینه کانی ناسمانیان دزی و به بیبایکی که وتنه شوینم
نا، رۆژانیک بوو، دلم پرپوو له شهرم و شکوی خویانه
به لام ده ستیک دلی خسته سینهی گوناهباریکی مردوو
به بزماریکی ژهراوی دلی نهویان، به سهر سینهمدا داکوتا
نهو به پاکي چوووه لای خوا
شهرمی نهویش وهکو قه تره شه ونمی پهش
به سهر ناوچاوانی مندا تکا.

نیستا پادشایه کم، رۆحه ناواریکان پاسه وانی کۆشکه که من
نهو رۆحانه ی له ناگربارانیکی پهشدا، دلایان بوو به خه ئوز
له بههشت و له دۆزه خدا قه دهغه ن و له ده ریای نه فیوندا دهنوون
پادشایه ک بووم.

له بهردهم هه موو نه ستیره دز و مانگه پیاو کۆژهکاندا، سویندم خوارد
باغه کانی بههشت بسووتینم و ناگره کانی دۆزه خه قه که م

دهستمخسته سهر کتیبی پیروزی خه تاکاری و لیوم نا به یه قینی نائی
گونا هوه

نه و که شتییه خه وائوو بیخه به رهی،

تاریکه شه و نه ده ریا باویشکده دا

نه و نیازکه شهرمانه ی

به ماچی (با) پرومه تیان سوور سوور هه لگه را... چه واشه که م

خه تا مکرد و بوومه پادشاهیکی مه زن

سو پاکه م نه و راوکه ره قترلو لانه بوون، نه کیشوهری ناو هاتنه ده ری

راوکه ری نه و تو حه سوو دبوون که چنگیان پر بوو نه گه وه هر

کراسی خونناوی ماسییه کوژراو مکیان له به را بوو

تاجی ره شی شاهه نشاکانی ناویان کردبووه سهر

پوژگاریک بوو، به رله وهی پوچی من وهک ته لیسمیک بیانکری

دهستی نه یزه که ترساوه کانی ناویان دهگرت و

سیمرغه پیره کانیان تا ده رگای نه فسانه دهگه یاند

نهینی ناو ته لیسمه کانیان ده دوزیه وه، میوهی کریستالییان ده وه راند

له ژیر بارستاییه کانی ناودا، شه وو پوژ نا سووده ده که وتن

گوئیان له زرینگهی بورجه کانی خه ون دهگرت

له دوورگهی شادومانیدا ده خه وتن

پوژگاریک هات... فیرمکردن

چوئن به چاوی پر جادوو ته لیسمه وه

سهیری بورجه کانی ناسمان ده که ن تا ده پوخیین

له و کوژشکه دا، که به وینه ی رهنگا ورهنگی گوناوه پارا بووه وه... فریومدان

زمانی تازم فیرکردن... زمانی کوئم پیتوردان

پادشایهک بووم، له خه ونمدا، سه رخوانی پارا وهی خواکانم دی

سهرمه ست به بوئی شهاب و نه فیونی سفره که یان، هاوارمکرد: یاخیده بم

به دلی خیانه تکاری پیاوئی مردووه
 نه به چپه ی غه زلانه ی تا هکه کانی چاوه پروانی
 نه به سووری مزگه رانه ی نه ستیره کان نه خه له تام
 سه رمدايه بهر دووشی رهشی نه فرهت
 له ژیر فواره ی خوینینی دوورگه کاندای... وه ستام
 دهفی رهشی سوانکه ره کان له شانمدا بوو
 جانتایه کی پر له په پوونه ی په شیمانم هه لگرتبوو
 پادشایه ک بووم
 ده موویست به گونا هی بچکوله ی خوم، گونا هه گه وره کان ریسواکه م
 دارستانه سه رخوشه کانی ناسمان
 به گونچکه ی ناوړنگاوییه وه، گویان له هه نگاوه کانم گرت
 نیازکینکی ناگراوی سییه سووتاوه کانی خوی پینه خشیم
 با گونچکه ی راکیشام و له بهر دهم جهنگه له کاندای به بونکه وتم
 ویستم به نوقورچکی چکولانه
 نهو دارانه له خه وه ستینم که هزاران سانه نوستوون
 ویستم رینگا بو هه وره کان راستکه مه وه
 نهو هه ورانه ی به چاوی شینه وه ونبوون
 دهنگی ته پله ناگرینه کانی شه رینکی دوور ده هاته گویم
 سه مای هزاره ها تارمایی رهش، له پیش چاوما ده هاوده چوو
 ملیونه ها فرسه خي دوورم ددی و پزيسکی پاکیتییه ک نه بوو
 جاریکی تر بونی نهو نه ستیره شهرمانه ی «با» کراسه که ی دریبوون
 به له می خه ون و خه یائی گومراکردم
 به ناو ديه ها شه وی رهنگا وره نگدا تپیه ریم
 نهو شه وه بی شه رمانه ی وهک سوزانی لیوی خویان سوورکردبوو
 نهو شه وه بیباکانه ی شه مائی کوره یه کی رهشیان دده له رووم

نهو شهوانه‌ی به کزدهبا خونناویه که یان، مارانگازبوو گونام
 بارانیان وهکو شیلای رهش، له روومه تم نه ده بووه و
 له گیزه‌نی گه لا زهرده کانیاندا سووتام
 فریشته ره‌شپیسته کانی دوزخ، رینگای بزگاری و خه ونم بوون
 موریدی هه تاهه تایی گوناه بووم
 بیزار له خوا و له گه ردون و ژبانده
 دلم به شهرابی خهستی بی‌دینی گه شایه وه
 نه گرموم له سهر میژوو کرد و
 نه دلم له عه شقی پاشه‌پوژیکی شیریندا تویه وه
 نه دلم بو نهو ته لیسه پاکه بوو
 که عاشقانی ساویلکه فریوی سیجره که یان خوارد
 نه نه‌نگوستم خسته سهر کتیبی جادوو
 نه نزام بو فریشته‌کان نارد
 نه باوه‌رم بهم دنیا یه‌نا و نه بهو دنیا
 نه بووم به کویله‌ی به‌زه‌یی و نه بووم به ملکه‌چی ریا
 شهوی توفان به پیکه‌نینی شیتانه‌ی گه روی خوم گه رمم بووه وه
 شهوی رق وهکو نیچیریکی بریندار، دلی پاکم که وته دهستی
 شهوی عه‌شق بی‌پاک پیم نا به سهر جهسته‌ی دلداره شیتنه‌کاندا
 شهوی ناگر به کلپه‌ی نیگا سارده‌کانی دلم بهستی
 ژهر له ده‌ماره‌کاندا بووه پاشا
 زرینگ... زرینگ... زرینگ... زرینگ
 زه‌نگی ماته‌مینی بو هه تاهه تابه، له رووما ده‌نگیده وه
 به به‌له‌مه‌وانه یه‌خسیره‌که‌م گووت: با دیسان چاروکه‌که‌ی هه‌لکات
 به (با) یه‌ج خوشه‌ویستییه‌ک و به (چرا) یه‌ج ره‌یقی پیروز
 فریونه‌خوات

گهووتی: نه‌ی ده‌ریاوانی گنژ و خه‌ووتوو به ورشه‌ی ناو
 نه‌ی نه‌و پیاوه‌ی سییه‌کانت پریتی له شه‌ونمی وهک لم ورد
 نه‌ی نه‌و عاشقه‌ی نه‌ نه‌خسه‌ی ده‌ریات پییه و
 نه له حه‌رفی شه‌رانگیزی ناو تینه‌ده‌گه‌یت
 نیته و نه‌م به‌له‌مه کلۆلانه‌ت بو کو‌ی برد؟
 نه به سه‌راب فریوده‌خو‌یت نه به راستی
 نه به خه‌نده شادمانی نه به گریان
 نه تیر له گونه‌ ده‌خو‌یت نه له پاکی
 نه له زمانی مردن ده‌گه‌یت، نه له ژبان
 سه‌رمه‌ست به‌و به‌یداخه ره‌شه‌ی له‌لای چه‌پمه‌وه، دامنا‌بوو
 عاشق به‌و نالا سپییه‌ی له‌لای راستم هه‌لکرا‌بوو
 له سه‌ر می‌زی خوانیکی پر له مه‌ی و نه‌فیون وه‌ستم
 می‌زیک که هه‌رگیز نه‌مزانی... نه‌هریمه‌ن رازاندویتییه‌وه، یا یه‌زدان؟
 گیرفانم پرکرد له چکلیتی ژه‌هراوی شه‌وه نا‌ئووالاکانی پیش خۆم
 که نیستاش تینه‌ده‌یستم
 دیاری مه‌رگ، یان دیاری فریشته‌کان بوون بۆم
 له هیشو‌ی هه‌زاران باغچه‌ی سیحراویم خوارد
 بوغوردی هه‌زاران نیازکی ژیر ناوم هه‌ل‌مژ
 خو‌ری تازه له گه‌رومدا هه‌ل‌هات و ده‌ستم به‌رمو ناسمانی تازه هه‌ل‌بری
 دلم به‌ردی وورشه‌داری تاوان بوو، په‌نجه‌م قبیله‌نمای گونه‌ه
 سینهم حه‌رفی نازاری لینه‌وسرا و گه‌روم به‌ زمانی خه‌ون دوا
 له جگه‌رمدا بای ته‌لیسم هه‌ل‌یکرد
 له پۆحیشما چیمه‌نی نا‌گرین پوا.

۳

گوناھمکرد

کاتیک ئاسمان وەکو باوکیکی دڵنەرم، ئامۆزگاریکردم

کاتیک زەریا پەندی شەرفی خوێندەووە بۆم

گویمەندایە زەردەخەنەى هیچ خۆریک و لەحیکمەتى هیچ تریفەیهک

پانەمام

بێئەوێ مەلەبکەم و لە زەریا بەم لەناو دلى خۆمدا خنکام

سندوفیتی تاریک بووم تەنھا بەچرای گوناھ رۆحی خۆم بینییەووە

مەحکەم نەینییەکانم شارەدووە

مەحکەم نەخشەکانی دەروونی خۆم، یەک یەک سووتان

نا... دلى من نەئەماس نەبوو، دڵم ژووریکی تاریک بوو... پەر لە گریان

پوویارە خەلۆزینەکان هاتن و

ورشەى پۆخلەبەرى پەشیان بۆھینام

گۆلى زمانزان هاتن، و گەرۆمیان پازاندەووە بەوشەى بۆندار

لە تاریکی جەنگەلەکاندا حەرفی کتیبی نوێم دۆزییەووە

پۆحم کەژاوەیهکی سووری پەر لە جەردەى ئاوالاوی بوو

لە دڵما قافلەى کچه تاعوونییەکان کۆچیاندهکرد

من بووم، نەم دەستە بێرەحمانەى من بوون

قەیلەنمای کۆچی باننەدەکانیان شکاند

لە گێژەنى ئەزەلى و بەردەوامى نەینیدا

بووم به هه نگری کیلی ته لیسمستان

له سه ره نه و پرده پشکو بیانه ی خه یال، دوربینی ناواتیکی دوور له ملاما
بوو. به تیغی نه و فسفوره سه وزی، له شانشینه خنکاوه کانه وه هات،
گه شاهمه وه. «با» ی کیشوهریکی پر نه فرین، له گهل دهسته پیسه کانیدا
رایدام

وه ره قه ی ژه هراوی قومارنک بووم، بو جارنک توردرامه سه ره نه مینه
وهک هه ی یاخییه کی به دره وشت و به گومرای خومار
دهستووری قومارخانه کانم گوپی و په نگی کارته په شه کانی قومار
نه خشه ی یاریه کانم تیکدا و نه یینییه نه بینراوه کانم درکاند
په لاماری دوزه خه نه و خه یالانه مدا، که شاعیرانی پیش منی سووتاند بوو
سه ره مه ست، به برینی ته وهریکی شه را باوی
سه ره مه ست، به شه بایه کی خویناوی
تابووته کهم له ناوهراستی زمه ره ریدا به جیهیشت و
دیسان روومکرده وه ژبان

روومکرده وه سیحری بارینی نه و ته رزانه ی به بینینیان
و شه جه هه نه مییه کانی روحم هاتنه زمان
من له غهیری گر و کلپه ی هه رفه کانیان، له مانای هیج شتیک نه گه یشتم
عهودال له دوا ی دوکه لی نه و زمانه نه بیسراوه
وهک شیت به دریا و جهنگه نه کاندای رویشتم
وهک شیت تونیله پر له شوعله کان، نامیزیان بو کرده وه
له به ردهم نه و دوورگه یه دا، که بو ی تلیاک له سینه ی دهاته دهری
هاوارم کرد: نه ی دوورگه ی نه شه و خه یال سه مایه کی تازم به ری
سه مایه ک دهماره کانم پرکات له له نه جی بومه له رزه یه کی رهش
که ناسمانی دلم پرکات له ته رزه ی وهکو پشکو گهش
به دهم نه و ناوازان وه، له سه ره پردمکانی خه یال بمرم

بمزم و هه‌تا هه‌تایه

به په‌نجه خنکاوه‌کانم، شیعر وه‌کو شمشال بگرم

به باویشکه نه‌فیونییه‌که‌ی، به‌و ده‌سته‌سره سپیییه‌ی به بوغردی خه‌یال
ره‌ش بوو

رۆحمی خسته ناو ده‌ستی و دۆعای پر نه کوفری به‌سه‌ردا خویند

قه‌ترانی ورد ورد وه‌ک خه‌ونی نه دئما چاند

گوناهی کرده قه‌ده‌رم و تاوانی به‌سه‌رما روخاند

گووتی: نه‌ی نه‌و پیاوه ناره‌زاییه‌ی مندالی قه‌ده‌رتنه تا مردن

برۆ و ده‌رگای دلت بخه‌ سه‌ر پشت

لیگه‌ری، چ نازارنک ره‌شه و چ ژه‌هریک کوشنده‌یه

نه‌گه‌ل گفه ره‌شه‌کانیدا، رۆحت ببات

چ ته‌لیسمیک سیجراوییه و چ نه‌فسوسی‌کیش نه‌مره

نه‌گه‌ل شه‌پۆله دل‌ره‌قه‌کانیدا... قوتتبات

لیگه‌ری، به چ عه‌شقی‌ک سه‌رمه‌ستیت و به‌چی نه‌شنه‌ی مه‌رگ ده‌گرت

با دلت بکه‌ن به یه‌خسیر

چ خه‌یالیک نیجگار به‌ده، مه‌ترسه‌لیی

با هه‌میشه بای ترسیکی هه‌تا‌هه‌تایی نه مردن

زه‌نگی رۆحت بی‌نی و ببات

با نه‌فرینی ره‌شی شیعر ببیت به پاداشت و سزات

٤

گونا هم کرد

به و ته باشیره ی له چنگی چکۆله و مردووی

هوتا بییه ترساوه کانی پیش خۆم، دهرمهینا

چ پرسیارنک، ناسمان نهیده توانی هه لیبکات... هه لمکردو

چ مه ته ئیک زۆر قورس بوو، هه ئه مهینا

وهک ههر لانه وازنکی دئره ق و به نازادی گومرا

ناژاوه خسته ناو وشه کان و رسته کانم له ناو یه کتره به شهردا

له شهوینکی ریسواییدا،

قسمم بۆ هاوڕیکانم کرد و دهمم پر بوو له وشه ی ته ر

کچه به سته زمانه کانم ماچکردو

بۆحم پر بوو له گونا و خراپه و شه ر

له و شهوی مردنه دا

به سه ر سینه داره کانه دا گه رام و نیگای کچه خنکاوه کان دئیانه گه ستم

ملوانکه ی گه وه ره رم دزی و بازنه زیرینه کانی نهوانم کرده ده ستم

ئه و کچه راگوزهرانه ی که زووتر له به هه ر مردن

ئه و کچانه ی مینان به منداڵ ده زانی و بۆ به هه شتی خوشه و یستیان

نه بردم

وهک ههر نامۆیه کی ته نه ا، له باغه تاریکه کانی نه و دیو دۆزه خه وه

جۆلانییم بۆ خۆم هه ئخست و له تاریکیدا ئییینوستم

به ئکو دونه یای به تانی خه و، چرایه کم لیه ئبکا و

دهستی عاشقیکی بهر دهجم بینن و بینته ناو دهستم
 بهلام نهفسوس هیچ یهکیک لهو ناههنگه جیانهبووهوه و
 رووبکاته نهه دارستانه تهناهیه
 نهه دارستانه خههگینهی، دلئیکی راوکههری پیری وهکو دلئ منی تیایه
 بویه بو ههتاههتایه
 خوم راژهنی، تاییربووم و وهکو پهتی جولانیکهم پرزام
 دواجار، بهدهم سیحری خهوتکهوه تیگهیشتم
 که نهوه چارهنوسمه و نهوهشه پاداشت و سزام.

۵

گوناهمکرد... خوری تازه لهژیر پیستهکه مدها هه لهات
 سیحری تازه فیربووم و گرتی فیلئ گه لن نهیتیم شکاند
 وهزیک هاته ریگام، که ههرگیز نه تانبینیوه
 حهرفی نهوتو زمانی سووتاندم، به گهروی هیچ که سیکدا تینه پهریوه
 به خاکی نهوتو تپه پریم، که خهیا ل ناویری روویتیکات
 پینالهی نهوتو ژههراویم چهشت
 نههریمه نیهو تراوه ته نیا زمانیکی لیخت
 بونی نهوتو ناگرین چوو به دلما، که ناشیت دوزه خ دیبیتی
 عه شقی نهوتوم له سه ر دل م نوسی
 که ناشیت کهس بهر له من نویسییتی
 تاریکی نهوتوم دوزیه وه، که چاو زه فهر به بینینی نابات
 نازاری نهوتوم چهشت، که کهس ههست به بوونی ناکات
 گهنجینهی نهفسوناوی خهوم، لهژیر دلما هینایه دهر

بیباک له نه شکه نجه و سزا، ریځای خه تهرم گرته بهر

گونا همکرد... بو نه وهی پاکیتی خوم بهمه دهم (با)

به لکو تاوان و جوانییه که ی به ره و به حری حه قیقه تی خویم بیا

گونا همکرد، پاسه وانی پیری دوزه خیکی نه دوزراوه

سهرمه ست به بوئی دوکه تی ره شی ملیونیک سال

دهرگای دوزه خه گه وره که ی لیداخستم و بردمی

به ره و دوزه خیکی کوشنده و تال

دوزه خیک که له میژه لیده ترسم

دوزه خی بیتخوب و بیرهنگ و بیرهمی خه یال

سووتام، له دلره قی ساته کانیدا، سووتام...

وای که خو له میشیکی ره شم

نیستاکه خوشم تیناگه م...

چیده تین گهر بینه زمان، گونا هه کانی ناو له شم

بینیم، چی له رۆحی شه پولدایه، کاتیک که ده مانخنیکی

چی له دلی یه زدان دایه، کاتیک به فیل و ته له که ی خویانه ده ماندوینی

لکه ی سهر رۆحی په یامبه ره کانم بینی

سۆزی نیگای نه هریمه نه نه فردت لیکراوه کان

چون گویم له خوا گرت، ناواش گویم له بته کان گرت

چون گویم له نایینه کان گرت، ناواش گویم له کوفری بیترواکان گرت

دلی خوم له نیوان هه موو شته کاندایه کرده حه که م

نه رووم له خوا کرد نه له شهیتان

نه باوهرم به بته کان هینا و نه به یه زدان

به زهرده خه نه ی مندالیکی مه کربازوه وه ستام و گووتم:

نازاد له رهوشت و له بروا و له عه شقتان

نە لە سزاتان بیزارم، نە پاداشتم لیتان دەویت
 پۆحم رێبواریکی ماندووه... لێگەرێن، تاكو دەتوانیت
 تاوێكو بەزمی ئەم یارییە نەمرەتان تەواو دەبیت

بابخەوێت

٦

گوناھمکرد، پاداشتەکەى ماچی لێوێ ژەھراویيەکەى تۆ بوو
 گوناھمکرد، نەستیرەکان شایەتبوون و دۆزەخ بوو بە ناوێشانم
 دارستان و با و ھەورەکان، پێم پێکەنین
 کە زانیان بە نھیتی سێحریکی گەورە دەزانم
 پرشنگی خوا پەریوەتە سەر پۆحم و قەترەییەک رەحمی ئەھریمەن
 وەکو کچ بۆتە مێوانم/ کە زانیان بە نوری چ خوشەویستیيەک، ئەو
 رینگا تاریکەنەدا دیسان بە شەوارەکەوتووم/ کە زانیان دواى شەوقی چ
 گومراوییيەک و دواى غەمزەى چ فێلیک کەوتووم
 گوناھمکرد ھەواى موگناتیسیکی پووناک، بەرەو زەویيەک گێژیدام
 زەویيەک شیتانە ماچمکرد و وەکو (بە) لەبەر دەمیا وەستام
 درەختەکان چەتریان لە سەر سەرم ھەئکرد
 بانئە تەنھاکانیش دەستەسەری فرمێسکیان لە پەری خۆیان بۆھینام
 ھەورەکان، قەترەییەکیان کردە چاوم، قەترەییەک خەیاڵی نوێی کردە
 نینگام
 کە گەردەلوولیکی خەیاڵای ھیناو من وەک بالداریکی ئارام ماوێيەک لە
 نامیزیا ژيام
 بەلام واى چەندە کورت بوو، ئەو بەھەشتەى گوناھ بە پۆحمی ناساند

چهنده بیتوده و غه مگین بوو، نهو عه شقه ته لیسماییه دی دلّمی له ناو
چنگیا تاساند

نا، سوار نه ستیره کی کردم، مه ستانه، به ناو ناسمانیکی عه تراویدا،
تینه پهری

سوار هه وریکی کردم، دلّوپه کانی شیتانه له سه مایه کی تازدها هه تده پهرین

په یکه ره کانی جوانی له ویدا، بوونه گیانه بهری راستی
مه مکه به ردینه کان گوژدرا و عاقلی کچانه یان بوو به مهستی

حورمهت بوو به درویه کی کون و شهره ف بوو به نه فسانه

له سهر خوانی مهیی و به دهم لیکی عاره قهوه

به پروتی سوژده مان برد و هاوارمانکرد:

وای گونه چ ته لیسمیکی گه وره و چ یاخیبوونیکی جوانه

خومان له دره خته کان هه نسوو، له زه تمان کرد به خیزان

کچه کان مه مکیان به باران شت و

نیتمهش گیانمان به گه لاریزان

به لام وای چهنده کورتبوو، عومری یاخیبوونی نه وان

به ته فرهی ته فره بازکی عاقل

به نه خشی نه خشه سازکی هوشیار

وهرگه ران له م ناینه و چوونه وه سهر سونه تی جارن

ته نها من بووم... سه رمیزی نهو خه ونه پر له گونا ههم به رنه دا

ته نها من... زاری هیچ قوماریک نه ما له ناو ده ستمدا بانه دا

ته نها من... خه ونه پاکه کانی خوم توردا به رمو دهریا

کاتیک له ژیر باری سه نگینی نه ودا، که وتمه سه رچوک

دهنگی فریوکی گه وره به نازکی چپانی به رّوح و دلّما

وهه نهی مندائی بیباک، نه م خوانه جیبه یته و بگه ریره وه له گه لما

منیش به چپهی فیلبازنک... به لام روخاو

به چپه ی یاریهک... به لام دؤراو...
 ووتم: ههتا نه مرم، بۆ گونا هه
 بۆ ده رباری رهشی نه وه سۆز و نزام
 گهر مردیشم، با برۆم و نه وه بیت پاداشت و سزام

۷

گونا همکرد، مهرجان له روحا گه وره بوو، ژیر زمانم پیر بوو له مرواری،
 له سیما گزه ی دۆزه خه دوورمه کان هه ئیکرد و له دلما تابووت ده رباری
 کاتیک ئیفلیجی دلداریه ناکامه کان، دهم و زمانی به ستم
 بیهوده، به ههوا و خهونا تپیه ریم
 ده تووت راوچییه کی مه ستم
 تپیه ریم و گه رووم وهک شمشان ده گریا
 ژانیکی بیهوده بوو، نه سه رکه ووتم، نه ریسوا بووم له به رده میا
 ناوی لیشاوه ره شه کان، له گه ئ دارستانه کاندایه هریاندامی و هه تیانگرتم
 وهک بائنده یه کی بیزمان،
 لیم نه پرسى: نه ی لیشاوی قه ترانی و شووم، بۆ کویت بردم؟
 لیم نه پرسى: هالاوی چ گونا هیکه، زهوی پریوه له لاشه؟
 لیم نه پرسى: باده ی چ گه رده لوولیک، بۆ نازارهکانی من باشه؟
 لیم نه پرسى: به نه فیونی چ وشه یهک پرگاردیم؟
 به چ نازاریکی گه وره، له م نه شکه نهجه ژه راوییه، بیزار دهیم؟
 لیم نه پرسى:
 ده رسی چ خوشه ویستییهک، ده رگام لیده خاته سه ر پشت؟
 به وانه ی چ پاکیتییهک، دهیم به زبوانی سروشت؟

ئهو لیشاوه پیروژه، له کوچهی شهوهزهنگیکدا، وهستا
 هیتند پیروژیوو که خوا و نههریمه نیش، ههردووک له بهری هه لدهستان
 قه تماغدی ئه و شهوهزهنگهی کردهوه و لایدا له بهرچاوم
 چی ببینم؟ که هه وریک بووم، له گهرده لوولا وهستابووم
 له ساتیکدا، ببه شبووم له ته لیس و له خه یائی وه حشییانه
 پوحم پرپوو، له شیر و له بارانی به ههشتییانه
 له ساتیکدا، ورشهی تافگه و کراسی نوئی وهک گزنگم دی له بهرما
 چرای تازه له دهمارهکانمدا داگیرسا و
 گولای فریشتهکان چوون به سهرما
 له ساتیکدا

سینهم پرپوو له شهیدایی بانندهیهک، که بهرمو به ههشت بفری
 دهستم پرپوو له شهونمی نه فیوناوی خه یائی نوئی
 هه رچی ناکامیم ههیه، له ساتیکدا بوو بوو به (با)
 منی غافل وامدهزانی نا به و ساته بوومه ته خوا
 به لام دواچار ئه و لیشاوه ترسناکه بهرمو لای دۆزه خیکی بردم
 که سهیره لام چۆن نیگامکرد و نه مردم
 دۆزه خیک به رهشی نیگا و پهنگ و پووی بلیسه که یا
 وهها دیاربوو، ده ربایهک پوچ، دهگری له گری سینه یا
 دۆزه خیکی پیر و چه ماوه و ناگرین
 که ههزاران بانندهی رهش، له گلینه یا هه لدهفرین
 دۆزه خیک که چی دیکه، پرشنگی نه هیشته له چنگما
 ناورنگی له سهر دل هه تگرتوو، پشکوی نازاری نه به دی
 وهک نه فرهت چزان به سنگما
 کامه رانیم تامردن له سینه یا بوو به هه تم
 دۆزه خیک، مه ته ئی مهرگی نویسیه وه له سهر دتم

پیتکی دامی، پرپوو له نازاری خه یالاوی
 پیتیگووتم: نهی مندائی ییباک، بو نهی یارییه ره شه نه خوتقاوی
 وهره یان ببه به کۆیلهی خوا، یاخود شه ییتان
 ببه به غولامی نه هریهمن، یان به باده گیتی یه زدان
 با رزگار بیت لهو لیشاوه ترسناکهی فریودایت
 تو که گائته چی ناویت و پاسهوانی بهر قاپی (با)یت
 وتم: ههرگیزا و ههرگیز نهی شه پۆل، من به نازادی خۆم گوهرام
 تا دهرم له شهرابی خهستی شیعر دهخومهوه و
 گهر مردیشم: با برۆم، نهوه بیت پاداشت و سزام

۸

گوناهمکرد و له ههموو نووشتیییه گه وره کاندای تیگه ییستم
 که ژیان مه ته نیک بوو، به ناسانی هه له مهینا
 یارییهک بوو، زۆر به ناسانی بردمهوه
 له نه شهی سه رکه وتنی خۆمدا، کلینیکم له دهستی خه یان فراند
 دهرگای ههموو تاریکییه کانی لیکردمهوه
 وهک نه میریکی یاخی هاتم و چی له سه ر میز مهکان بوو کۆمکردمهوه
 وهک داگیرکه رنک هاتم و له شه قامه زمه ره ریرییه کانی رۆحدا
 چیم به دل بوو گووتم: بو من
 وهک ژینکی دهو له مه ند، چ وشه یه کم حه زلینکرد، کردمه بهرم
 وهک گیرفان بریکی نه مر
 کلای چ شیعرنک لار و پر له جور نهت و ته فره بوو کردمه سه رم
 وهک میوانیکی ناوهخت که هات بیت

ناههنگیکی شاهانه بشیوتنی و کەس پیشوازی لینهکات
 نه میریک بووم (با) له دوامهوه هاتبوو
 مۆمیک بووم خۆر له پشتمهوه دهسووتا
 هاتبووم بۆ یارییهکی تازه، که یاسا و نهینیهکانی له رۆحماوو
 یارییهکی کوشندهبوو، که بهرله من گیانی ههزاران نهفامی تیاخنکابوو
 نه کتیبیکی ناسمانیم پیبوو، نه هیچ تیورییهکی تازه
 بهلام نیگای نوێ و دلی نوێم بۆ هیئان و گۆرانی نهوتۆم بۆ گووتن:
 که بهر له من نه بیسترابوو
 هاتم، له سههر خوانه رازاوهکهی ژیان
 وهکو ئیوه پیکیکی شیرین فرکهه
 هاتم، دلم له عهشق، نیگام له رووتی، دهستم له تهلا پرکهه
 بهلام هیئندی پوچی و ناسانی نهو یارییهه کهوته بهرچاو
 تقم لیکرد، تفیکی رهشی وهک زوخوا
 هیئندی دهستم لهو لهزهته بیهودانهدا، گهرامهوه
 چهند به زیر و جوانی و فیل فریوتاندام
 بۆ هیچ تهفرهیهک ملکه چنهبووم و بۆ پهیامی هیچ لهزهتیک نه مامهوه
 به تهنیا لهو قومارخانه گهورهیهدا، میزهکهی خۆم جیاکردموه
 ههر خۆم به خۆم دۆران و ههر خۆم له خۆم بردهوه
 نه توانیم کەس فیتریکهه و نه کەس توانی فیترمبکات

تهنها و ههمیشه تهنها، دهنگیکی خهیاڵوی گووتی:

برۆ نهی مندالی بیباک
 نهوه بیت پاداشت و سزات
 نهوه بیت پاداشت و سزات

ئاي لەو رۆژگارە خوشانە

۱

نای له و رۆژگارە خوشانه / ناوهکان پرېوون له دهستی ژهراوی و تیکهکان
پرېوون له گومان و خوین / په نجه رهکان پرېوون له بالدارۍ خه وتوو
و شه ونمی بهر دین / سوار چاکه کان له دۆله کاندای خه وتبوون و په رهی
یادداشته کانیان، وهک رهفتهی بوکیکی کوژاو، به جیما بوو / هه ور وهکو
پاسارییه کوژاو هکان که وتبووه سهرزهوی / (با) وهکو نه سپه پیرهکان له
کوچه کاندای دهشلی / تامی باران، تامی باده مه پرې له خونهکان بوو /
(تیزاب) شه رابی لهم خه لوهتی هه تاوه بوو / لهودیو دوکه له شینه کانه وه
گریام و چاوم وهک لیوی کچه شهرمنهکان لیکنای.

خه وتم و خه وم به ناوچه وانیکه وه بینی له پۆلا که گولله نه توانیت
بیبریت / خه وم به دهستیکه وه بینی له مس که به فر نه توانیت بیته زنتی /
شه پۆلیکی زهر دیش... وهک خوینیکی رڅاو له پایز دا به سهر دهستما
دهرۆشت / بایهکی ساردیش، وهک ماچی دهستگیرانه بیوه فاکان... وهک
ماچی براده ره دۆژمنهکان، له رووم نزیکه ده بووه / پیاو کوژهکان...
پیاو کوژه برسپیه کانی به هار، لهودیو شکۆفهی دره خته کانه وه دهگه ران /
سهیری ناوچاوانیان دهکردی و دهیانکوشتی / سهیری بهری دهستیان دهکردی
و دهیانکوشتی / ترس وهکو ددانه نالتونییهکان له دنما ده بریسکایه وه /
غونچه یهک بووم، نیوم له خویندا و نیوم له بهر (با) / خه م وهک
کهنجینه یهک له زیو... وهک نه یزه کیکی ویل له گوژمی خوینه که مدا،
ده بریسکایه وه / کاتیک بهر پینم، وهکو بنکی چراکان... پرې بوو له مانگ
و په پولهی کوژاو / گه لای زهردی وهرزه کۆنهکان، به قهرمه وه بوو / سوژی

دیرینه شم بۆ کامهرانی و نازادی له چاومدا بوو/ مندائی به دوومدا دههات/
 نهو مندائییه قهزهردهی که هیشتا له بهر جوگهکاندا، بۆ ماسیییهک
 دهگهرا، ناوژگی پر بیت له زێر/ له سهر سیلهی دیوارهکانهوه، سهیری
 تۆزی پیتی رێبوار و عاشقان و پیاوکۆزانی دهکرد/ پرچه زهردهکانیشی
 وهک دوو دهسک نیرگه هاتبوونه خوار/ لهو پۆژگارانهدا بوو/ چون جهرده
 دواى قافله شهکهتهکان دهکهوێت/ به دوی نهو باندا نه کهوتم که به
 دهم خهوهوه دهفرین/ چون (با) دواى کهشتیه ماندووهکان دهکهوێت/
 دواى نهو کچه قهزهردانه کهوتم که له جۆلانیکاندا دهخهوتن/ بهلام
 درێغا... درێغ، تهنها کراسه ئاوریشمینهکانیانم بینیهوه له پارهوهکاندا
 کهوتبوون/ مهکیان، وهکو تۆپینکی سارد، له چنگه بیپهحهکانی نهواندا
 دهژکا/ ههر وهکو گوئی قهرمزی، پاکیزی نهوانیان ژاکاند/ منیش به
 ناوچاوانیکهوه، که به پوولهکه و گوئی بهدبهخت دامپۆشیبوو سهیری نهو
 تاوانانهم دهکرد، که وهک تابووت ریزکراوون/ سهیری نهو ناسمانانهم
 دهکرد، که وهک قاسه داخراوون/ وهک پلنگینکی برسی دهمروانی/ وهک
 ههژویهک له لم و کوتریک له ههور، نهدهتوانی بفرم/ وهکو شمشیترکی
 تهخته زینگه نهبوو/ چاوێک نهبوو له درزی دههراکانهوه سهیرمبکات/
 گهروویهک نهبوو، له بائهخانه دوورهکانهوه بانگمبکات/ وهک قهرهجه
 بیباکهکان، پۆیشتم و دهستم له دیواری قهیهضی کۆشکه شینهکاندا/ به
 دهم سرودی پر درۆو گۆزانی بیماناوه... جهنگه و شارهکانم تهیکرد/
 چون هیشووویهک تری، له سهر کهپههکان دهخهوێت/ له سهر نهو شیشانه
 خهوتم، که بۆ عیشووی تهلاه بهرزهکانیان دهبهست/ گویمنه دایه ههیهتی
 خهم، که وهک دوپشک به سهر سنگمدا دهگهرا/ وهک گێژه ئۆکهیهک له
 گهلا نابۆقهیدام/ وهک جوگهیهک به چوار دهورمدا خولایهوه/ پتکهنین
 وهک تۆز له لیوم بهرز دهبوومهوه، وهک ئاو دهپژا بهسهر سنگمدا/ وهک
 سۆزانییهک له بهههرا بهختیار بووم/ وهک دارستانی پر له باندهی

تیر/ وهک ناوی نهو دهریاچانهی پرّه له ماسی عاشق، خهمم نه بوو/ مؤمم له سهر شانم هه تکرده بوو، به شه قامه دوور و درنژهکاندا ده رۆشیم/ نه نافرته سهیریده کردم نه باننده/ له کۆشک و باغچه و ژیر نوری چرا رهنگینهکان دهرکرا بووم/ ده رۆشتم و ریشۆله برسویهکانی دهنوکیان له ناو چاوانم دها/ کۆشم پرپیوو له کهرونشکی خهوتوو/ به سهر لاشهی له شکره بهزیوهکاندا چه میمهوه و خوین له دلم هاته خواری/ له ههر چوار دهوریشمهوه خۆرناوا ده بوو، خاکیش له ژیر پیتمهوه خۆی راپسکاند/ مهرگ له بری خوشهویستی بۆم پیکهنی/ به لای کینگه و باننده تورهکاندا رۆشتم و سلاوم نه کرد/ به لای ماسیه پیرهکاندا رهت بووم و سلاوم نه کرد/ رۆژگارێک بوو/ درهختهکانیش تووشی گولی بوو بوون، بانندهکان سووزه نهکیان گرتبوو/ له بهر میش کۆشکهکان نه ده بینرا و هاوړی دهموچاوی هاوړی نه ده ناسییهوه/ میرووله به سهر گهردنی دهستگیران و مه چهکی بانندهکاندا سهر ده کهوت/ وشه له سهر دهفته رهکانم پلشابهووهوه/ خوننی باننده چاوزیرینهکان به پوومه تمدا ده هاته خوار/ رۆشتم و له کینگهکانی بهر تریفه دا، له ژیر گه لایهک توتنی گه وره دا خهوتم/ خهوتم و پینووسینکی شهرمن و سهر مابردوو له گیرفانهکاندا دهگریا و دهچه قییه سهر دلم/ دهچه قییه نهو جیگا ویرانه یه، نه هافلهکان رینگا دمرانن، نه دیار/ دهچه قییه نهو جیگا ساردهی/ گری ناگره بلندمکان به ستوتی و کلپه چلورمی پیا هاتۆته خوار

۲

نای لهو پوژنگاره خوشانه/ دره خته ورشه داره کانم به جیهیشت و باننده کان
له پیش چاوم ده سووتان/ چوَن نه ژدیها له دره خته کانه وه ده نالین،
خو شه ویستی له هه ده مه وه نالابوو/ بانگم لهو په پوولانه کرد، که به
ناو ناوه کانداهه فرین، بانگم لهو مردووانه ده کرد، له ناو تابووته
سه وزه کانداهه وتبوون/ نهو پاساریانم دوان، که له گومه زه کانداهه
هیلا نه یانکرده وو... به لام کهس گویی بو نه گرتم/ نه متوانی گولله کوشنده
و ژه هراوییه کان په شیمان بکه مه وه/ چلی دره خته کانم راوه شانده، چلی
دره خته مسه کان/ ویستم، خه نجه ره توره و خونناوییه کان هیمنبکه مه وه/
نهو بالدارانه نارامبکه مه وه، که له برساندا ده گریان... به لام نه متوانی/
هاوارم لهو په نجه رانه کرد، که کچه هه زه کاره بیباوکه کان، مه میکان
نابوو به شوشه ره شه کانیانه وه/ نهو په نجه رانه ی بونی چه وری و مهرگ و
خه ونی لیوه ده هات/ به لام نهوان له ژوره سارد و بیژه همه کانی خوناندا
نه یان بیست/ هاوارم له وانه کرد، له بهر ده رگای خانوچکه چکوله کان و
له ژیر چه تری پاسه کانداهه، چاوه پروانیانده کرد/ چاوه پروانی مه سیح نا،
چاوه پروانی ته رمی مندا له کانیان/ چاوه پروانی ده سنگیران نا، چاوه پروانی
نامه ی لیکجودایی/ چاوه پروانی گول نا، چاوه پروانی سه به ته سیوی خونین/
هاوارم لهو گولانه کرد، که له سه رمیزه کان توردرابوون و مه یخوره
پیره کان، ده یانگرتنه یه کتری/ له سه ر کورسی باغچه کان به جیمابوون و
سوزانییه کان له سه ری داده نیشتن/ نیدی به سه با برۆن و نهم زمویییه
به جیهیشتن/ بانگم لهو عاشقانه کرد، که له نزدیک جوگه له کانه وه
ده گریان و له گوره کانیانه وه سهیری چراغانی شاریان ده کرد/ برۆن و

نەگەرێتەو... بەلام هەیهات... گۆیان لێنەگرتە/ بۆیە لە چاوەروانی
بەلەمە سەر مەستەکاندا وەستام/ تا ئەم زۆنگاوە پۆژەهەلاتییانە بەجێبهێنم
و بگەرێمەووە بۆ دارستان/ بۆ ئەو جیگایەى نە بق دەناسرێتەووە و نە
پێکەنین/ نە خۆشەویستی مانای هەیه، نە گریان/ ئەوێ هەیه و نییه،
پێدەنگی کوشندەى دارستانەکانە... پێدەنگی کوشندەى دارستانەکان.

٣

ئای ئەو پۆژگارە خۆشانە... گووتە مالاوا ئەى هەتۆ چاوشینەکان/
خواحافیز ئەى ئەو شارە خەمگینانەى لالەزار لە دیوارەکانتان پواوە/
مالاوا، ئەى پاسارییە خنکاوەکان/ ئەى ئەو شۆستانەى چۆن جى سەر لە
سەر بالیفە نەرمەکان جێدەمینیت/ جیپیم، لە سەر بەردەکانە بەجێماوە/
دەرۆم و بۆنى من لە گوته‌كانت دیت/ رەنگم لە سەر ناوتنەكانت،
بەجێماوە/ دەرۆم و ئەو كێژە خەمگینانەى، بە ئەسپە ماندووەكانیانەووە،
بۆ دەستگیرانەكانیان دەگەرێن... نامناسنەووە/ بە تەوێلیكى مارووە،
قژم دەهێنمە سەر ناوچاوانەم و دەرۆم/ تۆرەكەیه‌ك تیشووى ژەهراوى
دەدەم بە سەر شاندا و دەرۆم/ سەر بەرز ناكەمەووە... با شوشەى ئەو
پەنجەرانە نەبینم، كە سیبەرى ئافرەتە شۆخ و شەنگەكانى لیوهدیارە/
نامەوێت قەفەزى ئەو كەنارییە بچوكانە ببینم/ نامەوێت ئەو گوته‌
نامۆیانە ببینم، كە وەك زەنگە هاروهایەكان، لە گوته‌كانەكانیاندا دین
و دەچن/ گووتە: سەیری ئەو مردوانە ناكەم، كە لە كەنار شۆستەكاندا،
بەجێماون و لە سەر سنگیان نوسراوە بۆ دۆزەخ/ سەیری ئەو دارستانە
كانزایانە ناكەم، كە دلدارانى مسین لە ژێر یەكتر ماچدەكەن/ سەیری

نهو پیاوانه ناکهم، به چاوی جورنهت و خیانهتهوه/ شولکه زهردهکان
 رادموهشینن و یاری به کلاوهکانیان دهکن/ من تهنیا مالاوی دهزانم...
 مالاوا... مالاوا/ نهی نهو کیژانهی له پاسهکاندا دهگریان و نیگا پر
 له سۆزهکانی من ژیرینهکردنهوه/ مالاوا، نهی نهو پیاوانهی، سهیری
 نیگا ژیرینهکانی منتان نهکرد/ که مهرگی له ناوچاوانتاندادهخوندهوه/
 نهفسوس... نهفسوس، بو نیوه نهی نهو کیژانهی سهرگهرمی ههئکردنی
 چهترهکاتتان بوون و سهیری ددانه ئالتونیهکانی منتان نهکرد، له
 بارانه وهحشیهکان جیرهدهبووهوه/ نهتانبینی، له گورگه پیرمکان دهچم/
 سهیری شقارته داگیرساوهکان دهکهم و ههست به نازاری دارستانهکان
 دهکهم/ به بۆن کچه پاک و بیگهردهکانی دارستان و ههوره راستهقینهکانی
 دهریا دهناسمهوه/ بهلام نهفسوس... نهفسوس، رانهوهستم و گووتم
 مالاوا/ مالاوا من سهرفاقلهچییهکی بهدم/ دهستهسهکهم خستۆته دهممهوه
 و چاوهروانم نیزیهک بکهن به جگهرمدا/ چاوهروانم... ددانه ژیرینهکانم
 دهربهینن یان لولهیهک داینه میت بنینه گهروومهوه و بمکوژن/ پارامهوه
 و گووتم وهکو ماسیهکان مهکوژن/ وهکو کوتر و کچه بینابرووهکان
 مهکوژن/ دلم پریبوو له شهرم و نهفسوس/ شهرم له خوا و له پاساری
 و له نیرگس/ نه فسوس له کیژان و هاوهلان و سانهکان/ گووتم، وهکو
 کهروشکه بریندارهکان مهکوژن/ وهکو قارچه سبیهکان مهخۆن/ ههموو
 شتیکتان پینهئیم، له رۆژگاریکدا من پروتبووم/ ههتا گه داکانیش،
 پالتۆی ههرویان له بهرا بوو/ دهستم وهکو پیستی درهختهکان توێژی
 ههئهدا/ رومهتم به ههتاوی ژهراوی سووتا بوو/ پادشاکانی بهدبهختی
 دهیانینیم و دهیانگووت نهو نیوه زیوینه ناکامانهت له کوئ بوو؟ نهو
 برژانگه زهردانهی نامورادیت بهچی هینا؟/ منیش، نهفسوس، حهزم له
 ژیان دهکرد/ کیژۆنه ناویشمینهکانم دهبینی و وهرز بووم/ نهو پیاوانهم
 دهبینی له بۆرهک دروستکراوون و پهشیمان بووم/ بیری کهنار جوگهله

ره شه کانم ده کرد، تا له رهوځه تهنه و زهرده کانيدها بيم و بچم/ ده مويست
وهکو نه و سه ربازه عاشقانه، په پووله ناهيتليت بڅه ویت/ له نزيک
ته باره خونناو بيه کانه وه، رابکيښم و ريشم له سر سنگم بخشيت/ ريشک
پري بيت له هه تاوی به جیماو/ له توی ته خته سره کانی قوتا بڅانه،
له ماچي کوشنده کچه خه مگينه کان/ سنگم هيتا جیگزه کانی مندای
دایکمی تیا بيت/ پريبيت له ختوکه ی رۆژگاره دیرینه کان/ پريبيت له
ترسی بينه ندازه له باله خانه ی بهرز و له خوشه ويستی گه وړه بو کوتر
و قومرييه بالره شه کان/ پريبيت له ترسی گه وړه له ته نهايي، له
حه زی گه وړه له ته نهايي/ له گريانی کوشنده و به کوډ، له پيکه نيني
نه هريمه نانه و فيلاوی.

۴

نای له و رۆژگاره خوشانه ی... زه نگیانه به چه تره کانمانه وه بوو/ خوړه
ترس نوکه کان نه ده سووتان و مانگه شه رمنه کان هه ښه ده هاتن/ له
نه ستیره کان پارامه وه نه مرن/ له ناوه زیونه کان و هه وړه درکاوییه کان
پارامه وه نه بارن/ له و گومره تاريکانه دا، چرای خه یائی ده سووتا/
شکوی جهرده کان له دندا بوو/ چه دجار شه ونخو نیم به دیار هه وړه
نه خوشه کانه وه کیشا/ من نیشکچی قافله به ده کان بووم/ نیشکچی
له و جهردانه بووم، به قامچییه کانی ده ستیانه وه، له سر نه سپه کان
خه وتبوون/ نیشکچی له و راوچییه درانه بووم/ چون پاسه وانه کان چرا
ده گرن به ده سته وه/ قه هسه خونناو بيه کانیان گرتبوو به ده ستیانه وه/
به و دارستاناندها رويستم و هه وړه بروسکه دره خته کانی زامدار ده کرد/ به لام
گه لا بچکو له کان نه ده ترسان و ره گه پیره کان بیري اننه ده کرده وه/ «نیگام

پریوو له شاری نه دوزراوه» / پریوو لهو پیاوانه ی به فیکه قسه
 له گه ل درخت و با کیویه کاندای ده کهن / پریوو لهو له زهر دانه ی، له
 که ناربا زیریان ددوژیه وه / به ناو دارستانه کاندای پویشتم و لهو کیژانه م
 بین / که هزاره مکیان هیه و هزار لیو / دهمویست ملیوئیک په نجه م
 هه بیت و ملیوئیک چاو / دهمویست هزار په پووله بگرم و هزار (با)
 بمه ژئین / هزار نافرته ماچکه م و هزار نافرته ماچمبکات / چونکی
 هزار لیوم هیه و هزار گونا / خه ونم بین پشیتینه ناو ریشمینه کان،
 به سهر که مرمدا شو پوخته وه / له شهوه تاریکه کاندای، به توندی فوو
 له مومکان ده کهن / به توندی گالیسکه کان، به ناو گهرده لووله کاندای
 باژودده م / شیتانه قامچی له نه سپه سهرمه سته کان دده م / خه وم به
 ملیوئیک ناده میراده دیت، له دارستانه کاندای به پیوه دهرمن / بینیم،
 مندانه شوشه کان به رد دگر نه یه کتری / نهو پیاوانه ی له موم خولقان،
 له نریک ناگره کانه وه، ده توینه وه / نهو کیژانه ی له چهرمن، هه تاو
 هه تیانه هرچین / باننده سهوئینه کان، له دارستانه کان دهنه
 هه لم / بینیم دره خته کان گورانی ده لئین / نافرته هه لته اتوه کان، له
 زونگاوه کاندای ده خنکین / بینیم، سهر بازمان له ژیر چادری خوناییدا
 دهنون و میشووله ژهراوییه کان دیانکوژیت / نهو گالیسکه کانم بین که
 مردووه کان باژویانده دا / من نیسکه کانم بین قامچیان دده له نه سپه
 تووره کان / چاوایانم بین هه لمی دوزه خی لئه لده ستا / له بری دل
 زهنگوله یه ک شیتانه له سنگیاندای ده هاو ده چوو / بینیم، پیاوه ناموکان،
 هه رشه له نه ستیره و با و زورداره کان ده کهن / دنداره ناموکان ده گرین
 و هرمیسکه کانیان وه که نه لاس دهره وشیتته وه / نهو کچه بیباکانه م دیت،
 قزبان وه کو شاژنه کان ده کرد به تاج / زهرده خه نه کانیان پریوو له
 فیل و خیانه ت / پیخه فی بوکینیان له په ری سپی تاووسه کوژراوه کان
 بوو / مه سیحیکی غه مباریش له نابه بین مه مکه کانیاندای سه مایده کرد /

بىننم ھەموو ئەو پوژگارەنەم بىنى ۋەكو دوکەل چۆن بە سەققەکاندا
 دیتەخوارى، گریان بە برژانگماندا ھاتبوووخوارى/ ئەو لەشکرە شکستانەم
 بىنى، کە نە گوئیان پى بوو، نە نازادى/ ئەو جەنگاۋەرەنەى، کە
 جگەرەیان لە پوژگارەکان قەرزەدەکرد/ ئەو ھەرزەکارەنەى سەریان نابوو
 بە درەختەکانەو ۋە دەرگان/ ئەو پیاو ۋە زامدارەنەى، يەك يەکتريان
 دەخکاند/ ئەو سەربازەنەى، تەرمى ھاوڤى مردوۋەکانیان دەناشت ۋە
 گۆرانیان دەگووت/ ئەو ھەورە پەشپەستانەى، لاشەى نادەمیزادەکانیان
 دەشت/ بىننم بەلدارەکان نيوچاۋانى مردوۋەکان کون کون دەکەن/ بىننم
 ئەستیرەکان چاۋدادەخەن... پلنگەکان چاۋدادەخەن/ خەنجەرەکانم بىنى
 پەشيمان بوون/ پەشيمان بىنى پەشيمان بوون/ تەفەنگەکانم بىنى پەشيمان
 بوون/ ئەو ھى کە پەشيمان نەبوو نەپەشيمان بوو... ئە بەلەمەکاندا جگەرەمان
 دەکیشا ۋە دەپوشتين/ بەسەر ئەسپە مەندوو ۋە پیرەکانەو تیکەکانەمان
 دەجوو ۋە دەپوشتين/ پەشيمان نەبووین ۋە دەپوشتين/ پەشيمان نەبووین
 ۋە دەپوشتين.

٥

ئای ئەو پوژگارە خۆشانە/ ناسۆکان پەبوون ئە بەلندەى ترساو/ کۆلانەکان
 پەبوون ئە نافرەتى نوقمبوو ئە تەما/ دەرگاگان تەنیا ئە پەو پیاوگۆزاندا
 کراۋە بوو/ مەنیش ۋەكو پەپوولەکان ئە دوورمەو/ سەیری گۆپى گەشاۋەى
 شارە ئەفسوناۋىيەکانم دەکرد/ ۋەكو پاسارى ئە سەر درەختە دوورەکانەو
 دەمروانى/ دەمروانى ۋە بېبەش بووم/ پەشيمان بىنى کىژ ۋە بەلندەکان،
 دەیانگۆشتم/ تۆش ئەو زەمبەکانەى مەن خەونم پەدەدەیت، سەماتدەکرد/
 ئە مەژ بوو نىگا پە ئە ترس ۋە سۆزەکانى مەنت لەیادچووۋبووۋەو/ ئە مەژ

بوو، نه تده زانی، مروفتیک ماوه له دارستان، خوشیدموویت/ نه تده زانی به نه ستیره و په پووله کانم گووتوه «تیاچووم»/ نه تده زانی من له پاستونی دیکتاتور و چاوانی تو رامکردووه/ به خوړ و کیزه ره شوپشه کانم ده گووت: «تیاچووم... تیاچووم»/ له ژیر شهسته بارانه کاندا ده گریام/ به شوپیره پیره کانم ده گووت/ به و دایکانه ی له بازار ده هاتنه وه/ به و کیزه هوتابیه چکولانه و به نافرته ی بهر دهرکی خهسته خانه کانم ده گووت «تیاچووم... من تیاچووم»/ به لام کهس نه یدده زانی، ته نیا تو به و نیگا خویناوی و پر له سیجر و گالته یه وه ده تزانی/ به له مه خه وائوه کان نه یانده زانی/ گوئی ناو نینجانه کانی باغچه ی گشتی و کورسی کتیبخانه کان... نه یانده زانی/ ته نها تو به و چاوه پر له گناه و ته فره یه وه ده تزانی/ نیدی ناگه ریمه وه بو جهنگ و هیچ نافرته تیکیش ته ماشای فرمیسکه کانم ناکات/ به لام ده تزانی، دنیا پریتی له په پووله و زهوی پریتی له دارستان/ ته نها تو ده تزانی له دارستانه کان و له تهک په پووله کاندا نه بیت، نیدی نازیم/ کوشکه بهرزه کان و کولانه تاریکه کان/ نه و کیزانه ی به یانیا ن ده چنه سهر کار/ نه و هاوړتیانه ی له سهر بازخانه دووره کاندا نامه ی ده ستگیرانه کانیان ده خوینده وه، نه یانده زانی/ دنیابوویت، که نیدی به له مه کان هه لمانگرن و فروکه کان سوارمناکه ن و شوپیره چلکانه کان گویم لیناگرن/ به لام رووت له و کیشوهره دورانه کرد، که ده تزانی من نایگه می/ ده تزانی له دارستان و له تهک په پووله کانه وه پیرده بم/ ده تزانی له چاوه پروانی سه فهدا پیرده بم و گول له نابهدینی په نجه کانی پیمدا ده پرویت/ پیرده بم و هه تاو له نیوچاواندا ناوا ده بیت/ پیرده بم و دهرم، دهرم و له دوزه له که نار په نجه ره کانه وه ده پروانم/ ده پروانم و دلم پره له په ژاره ت/ یه زدانیش د لئه وایمده داته وه و نازانیت بوچی ده گریم/ فریشته و پیغه مبه ره کانیش د لئو خوشیمده دهنه وه و نازان بوچی ده گریم... بوچی ده گریم.

۶

نای لهو رۆژگارە خوشانهی/ خنکام و لیۆیک نه‌بوو ماچمبکات/ خنکام
و له بری قژ گۆی نای له سه‌ر سه‌رم رۆا/ له بری دڵ، ماسی
له سینه‌دا بوو/ گیرفانه‌کانم پریبوو له لمی ده‌ریایی/ سه‌ده‌فیکی
پری مرواریش له سه‌ر ناوچاوانم بوو، سه‌ده‌فیکی پری مرواری/ خنکام
و کۆتره‌کان سه‌یریانده‌کردم و ده‌گریان/ په‌نجه‌ره‌کان سه‌یریانده‌کردم و
ده‌یانزانی ده‌مرم/ دره‌خته‌کان ده‌یانزانی ده‌مرم/ گووتم، نه‌ی نه‌و پرده
زۆرینه‌ی، به‌ر له من سۆزانی و پیاوکۆژه‌کانت په‌رانه‌وه، ده‌بمپه‌رتنه‌وه
بۆ نه‌و به‌ر/ گووتم: نه‌ی نه‌و به‌نه‌مه‌ بچکۆله و قه‌شه‌نگانه‌ی، کیژ
و هاوڕێ خانینه‌کانمتان په‌رانه‌وه/ بمپه‌رتنه‌وه بۆ نه‌و به‌ر/ نه‌ی
که‌نه‌که‌ چکۆلانه‌کان/ ماسیگره‌ پیره‌کانتان په‌رانه‌وه، ده‌ بمپه‌رتنه‌وه/
به‌لام که‌س گۆی لینه‌گرتم/ به‌ نه‌سپه‌ ناوییه‌کانم گووت: نیوه‌ شازنه
هه‌له‌هاتوو ده‌کانتان برد... بمبه‌ن/ به‌ مه‌نه‌وانه‌ چاوشینه‌کانم گووت، نیوه
مرواریه‌کانتان هه‌راند... بمفرێن/ به‌لام چۆن له شه‌قام و قوتا‌بخانه
و ناهه‌نگه‌کان، هه‌رامۆشتانکردم/ هه‌رامۆشتانکردم/ خنکام و قارچکه
ناوییه‌کان له سه‌ر ناوچاوانم رۆان/ نیلۆهه‌ر له گه‌روومدا سه‌وز بوو/
شه‌پازنه‌ی ناوه‌کانم خوارد و شه‌پۆله‌کان نازاریاندام/ خنکام و چۆن
عاشق به‌ ناو گوته‌کاندا ده‌روات/ به‌ نیو نیسکی نه‌هه‌نگ و پاشماوه‌ی
که‌شتیه‌ نوقمبووه‌کاندا، تیه‌په‌رم/ خه‌زنه‌ نه‌دۆزراوه‌کانم دیت/ بریسکه‌ی
زۆره‌ ونبوو ده‌کانت دیت/ نه‌و مردووانه‌ی له ژۆر ناوه‌کاندا سه‌ریان سپی
بوو بوو/ ناوم له تاجی نه‌میره‌ خنکاوه‌کاندا خواردموه/ به‌ پاستۆنی
ده‌ستی شا پیره‌کان هه‌ره‌شه‌م له ماسیه‌کان کرد/ گیانه‌وه‌ریکی نای

بووم به ریشووی ناویشمینه وه/ خنکاوئیک بووم، پرد و کهشتیه کان
 فهرامویشیانکردم/ له ژئر ههتاوی هاویندا، پووله که کانم دهبریسکانه وه/
 بوئی گیا دهبراییه کان له ههناسه م دههات/ خوینم پر بوو له گه رای
 ماسی و دلی قرشه تینوووه کان له سینه مدا بوو/ تورهیی شه پوله کانیش
 له ژئر ناوچانمدا دهنگیده هات/ نهینی تاریکستانه کانی ناویش له چاومدا
 دهبریسکایه وه/ به ددانی مروارییه، قسم له گه ل فریشته خه وو تو مکه اندا
 دهکرد/ به خه نجه ری له نیسکی نه ههنگه کان، هه ره شه م له و قومارچیان
 کرد/ له سهر سه کوکانی به ندهر/ قوماریان له سهر ده ستگیرانه کانیان
 دهکرد/ خنکاوئیک بووم... له سهر شوسته ی له نگه ره کانه وه/ خواحافیزیم
 له و په پولانه کرد، که وهک کج مایانده کردم/ خواحافیزیم له کوتری
 دهبریاکان کرد، که وهک هاوړی له ته که موه دهیانگماند/ خواحافیزیم له
 قرژانه به رهحه کان کرد/ که وهک مندا ل له گیرفانه کانه مده گریان/
 گووتم، مالاوا... له ی هاوړی.../ مالاوا، له ی دوسته نه شمیله کان.../
 من مندائیکی تاک و ته نها بووم له دنیا/ تاک و ته نها.../ نیستاکه ش
 گه لی درهنگه، خوشه ویستان، من سه فهریکم له بهره و دهگه ریمه وه بو
 دهریا... دهگه ریمه وه بو دهریا.

۷

نای له و رۆژگاره خوشانه/ که نازادی گه لی دووربوو، دلی من گه لی
 پر هیوا/ مانگ وهکو مۆمیک چکۆلانه داگیرسابوو/ خوړ وهکو هانۆسیکی
 زهرده سووتا/ خوشه ویستم، نه و رۆژانه ت له یادنیه؟ که خوړ هینده کز
 بوو/ میشووله په ریشان و خه مگینه کان، به چوارده وریدا هه لده په رین/
 بیرته دهستان خسته سهر پشکوکانی ههتاو و گهرمان نه بووه وه؟/

دهمان نا به تيشكه كانيه وه و تاريكستانه كانى دلمان نه ييني؟/ دهبايه
 له شه قامه كاندا، به چرا دهستييه كانه وه، فرميسك و تكهى مؤم... گول
 و په پوولهى كوژراو... هه نار و نارنجوك... له يه كتر جيابكه يينه وه/
 دهبايه به لايتنه دهستييه كانه وه، رووى دايكمان له رووى سوزانى، رووى
 خوشكه كانمان له وينهى سهر ديوار و سيماي باوكمان له دالاشى به جيماي
 كيگه كان جيابكه يينه وه/ له بيرته؟ خوشه ويستم له بيرته/ نه و روزه
 خوشانه ت له بيره/ بو نه وهى ناو و ژهر له يه كتر جيابكه يينه وه، دهبايه
 بماننو شايه/ بو نه وهى خوشه ويستى و خيانه ت له يه كتر جيابكه يينه وه،
 دهبايه دلى مروقمان له سينه دربهينايه و وهك قنجان تيمان پروانيايه/
 نه و روزهى كوتره كان به قهد ميشووله بوون و ميشووله كان به قهد كوتر/
 له برى گول، كيسه لى خه وتوومان له سهر په نجه ره كان ددى/ به ناو نه و
 دارستانه دا رويشتين/ كه دره خته كانى له سهر سهر وهستا بوون/ دهستان
 له و گولانه دا كه وهكو به رد رمق بوون و وهكو پووشى پاوه نه كان ييئون/
 دايه، له بيرته نه و روزه خوشانه ت له بيره، كه ديكتاتور ه كان تفيانده كرده
 خوار دنه كه مه وه/ ماموستا كانم تفيانده كرده نه مره كانى قوتابخانه و
 شيعره خه مگينه كانم/ به په نجه رهى پوله كانه وه به سترامه وه/ له بيرته چ
 روتگاريكى خوشى پر له غم بوو/ مردوو ه كان له سهر شه قامه كان گوريان
 بو خويان هه نده كه ن/ دايكه كان نيسكى كوره تاقانه كانيان تورده دايه
 ته نه كهى خوله كه وه/ ژنه گه نجه كان، گوشتى ميرده كانيان ددها به سه كه
 برسييه كان/ برا، خوشكه كهى خوى رووتده كرده وه و دهيدا به هاوريكانى/
 نه و روتگاره، من مندا ليكى چاوكال بووم، له بون و نيگاي نادمه ميرزا
 بيزار/ باوكم ناوى ژهنرا له كانى له ناوى من چاكت ر ده زانى/ سهر كه ردان
 بووم، جه زنده كرد ماموستا كانم له جه ه نه مدا بسووتين/ له وانه كانى
 قوتابخانه دا... گه رووم وشك بوو بو توژيك ناو و نازادى/ له پوله كانى
 خويندندا، عه ودائى را كردن بووم به ژير بارانه كانى پايزدا/ ده مويست

نافره تیک له ریگاکاندا بگری و پیمبلئ: تۆم خوشدهوئت/ هه موو پوژتیک ده چوومه قوتابخانه و تفتیک به نیو چاوانمه وه بوو، شه پازله یهک له سه ر بوومه تم/ نای له و پوژه خوشانه، نهی هاوړتی په ریشان/ وامن دهرانی گهر فوو بکهینه دهمی یه کتر/ سنگمان وهکو سینهی کچان به رزده بیته وه/ چه زمانده کرد، نافره ت بین تا مراوییه خه مگینه کان ناو بدهین و متیله سپیه کان هه نخهین/ دهستان پریوو له گول و هه ناسه مان پر بوو له خوشه ویستی/ له بهردهم دادگاکاندا هاوارمانکرد/ نیمه هاوړتی هه موو سۆزانییه کان جیهانین/ نیمه برای هه موو وینگهره و پیاوه ناموکانی جیهانین/ له سه ر دیواری قوتابخانه کان نویسمان/ نامانه وئت بزانی چۆن پاره نه ژمیړین/ وانه یه کمان پینلین... فیری خوشه ویستیمان بکات/ زمانیکمان فیریکه ن، بتوانین دئی کچه خه مگینه کان پینخوشبکهین/ وانه یه کمان بدهنی تا بتوانین له شه قامه کاندا سه مابکهین/ نا هه نگیکمان فیریکه ن، له ژیر تیشکی نه ستیره کاندا یه کتری پینگرینه نامیز/ سیو دابه شبکهین و پرته قال بکهینه دیاری/ قوتابخانه یه کمان بدهنی، ماچ و خوشه ویستی تیا قه دهغه نه بیئت/ قه دهغه نه بیئت کچان به جلکی کورته وه سه مابکه ن/ رووتی نه بیته مایه ی شهرمه زاری و له نامیزگرتن نه بیته مایه ی سزا/ گووتمان چه رچه فی ناو ریشمان بدهنی/ با له سه ر شه قامه کان رایخهین و دوو دوو له ژیر دره خته کاندا بخه وین/ گووتمان، گولاومان بدهنی، با بۆنی چلکنی هاوړی خانییه کانمان له یادبجیته وه/ ماچی راسته قینه مان بدهنی، با ماچی ژه راوی دهستگیرانه بیوه فاکانمان له یادبجیته وه/ دارستانی گه ووره گه وره مان بدهنی/ با له سه ر دهقه ری نه م مردنه... بیانووی هه لگیرسانی نه م جهنگه بخوئینه وه/ بۆنی کوتره کان له سه ر نه م دهقه ری یاداشته تو مارکهین/ گمه ی هیلانه کان له سه ر کتیبی کوئی نه م رواقی گه لاریزانه بنوسیته وه... تا سیمای نه و دارانه قه راموشبکهین که به قه دهکانیا نه وه به ستراینه وه/ رویاری

خوڤ و سازگارمان بدەنى/ با قامى ئەو تالاولانە لەيادكەين، كە داىكە
دەرەقەكان كردويانە بە گەروماندا/ گووتمان، مندا ئيمان بدەنەوه/
ئەسپە دارينەكانى جارنامان بدەنەوه/ مەمكەمژە و ماچ و شەقشەقە
و گاڤۆلكيتمان بدەنەوه/ گريانى تەنھايى ناو بيشكەكانى بيكەسيما
بدەنەوه/ گوئى زيويى سەر كلاو قوچەكانمان بدەنەوه/ دۆعاى چلكنى
سەر كراسە چەورەكانمان بدەنەوه/ ھەموو شتيكمان بۆ ئيوە... تەنيا...
تەنيا... يەك رۆژ، يەك رۆژى مندا ئيمان بدەنەوه.

٨

ناى ئەو رۆژگارە خوشانە، گەمبەك بووم پڕ لە گەنم/ بائدارە ناويە
وئەكان، ئيبانخواردم/ كەشتيەكى تەنھا بووم، تارمايى دەرياوانە
شەكەتەكانم، سوار دەکرد/ ئەو دەرياوانەى لە لافاوى گەردەلوول و
خيانەتدا خنكابوون/ كەشتيەك بووم، تارمايى ماسيگريكى پير لەسەر
دەم پياسەيدەکرد/ تۆرە پەشيمانەكان، لەسەر سنگم دەگريان/ ماسيە
كوژراوەكان شكاتيان لە لا دەکردم/ رۆيشتم و لە ناو دەراستی دەريا
بەرينەكاندا/ ئەو دارستانانەم بينى، لەسەر روى زيويى ناوەكان
رەوا بوون/ كەشتيەك بووم، بە نياگای ماندوو، دەست و پى خەوانووەوه/
لەسەر روى ناوەكان گاڤۆلكيتم دەکرد/ پەرى دەرياكان، نيوچاوانى گەرم
و سووتاويان ماچکردم/ مئىلى چارۆكەكەيان شتم و پارمە تاريكەكانيان
گسكدام/ نەستيرەكان چرام بوون و فریشتەكان قيبەلەنام/ چاوم ليكناو
بە ناو لڤەى ناوەكاندا تپەريم/ وەك كوێرەكان رۆيشتم، تا شەپۆلە
دەنەرمەكان، دەستبگرن/ لە گيئە شەرمەكەمدا، ئەو ماسيانەم شار دەوه
لە ترسى ناو ھەلھاتبوون/ دولفينەكان پاسەوانى خەزەنە نەرمەكانم بوون/

لەناو گەردەلوولى رەنگ و دىمەنە ناويەكاندا/ گلىنەم بە شادىيەكى
 نەزەلى كرايە/ گريام بو نەوۋى تارىكستانەكانى شادى بىينم/ تا بىينم
 لە قوۋتتىن جىگاي خۇشىدا/ قىرىشكەي چ ترسىك خۇي جەشارداۋە/ نەو
 دوورگانەي ۋەك نافرەت لە ناو ناۋەكاندا دانىشتىۋون/ ۋەك پىرە داناکان
 سەيرى ئاسۆيان دەکرد و بىريانەدەكردمەۋە گوۋتيان: نەي كەشتى ماندوو
 و بىتقەرار، لە كەنارەكانمدا بنوو/ گوۋتيان: ۋەرە، نەي نەو مندالەي
 مەمكەمژە ژەھراۋىيەكانت لە دەمدايە و بە دەم سەرابتى ئوقيانوۋسەكانەۋە
 پىندەكەنى/ ۋەرە نەي نەو بىشكە وىلەي، تىنوۋىتى بىابانەكان لە
 گەروۋتدايە/ كەشتى چەتەكان، دەستيان بو پاۋەشاندم و گوۋتيان:
 نەي بەلەمى پر لە خۇشەۋىستى، خەزەكانى خۇتمان بدەرى/ رەحمى
 نىگاكانى خۇتمان نىشانبدە/ رۆيشتەم و نەو چەتە برسپانەم بىنى،
 كە چۆن نەخۇش لە ژىر درەختى بىمارستانەكاندا دەمرن/ لە بورجى
 كەشتىيەكاندا مردبوون/ خوانى پر لە ئىسكى ماسىم بىنى/ ۋەك سەفرى
 دۋاي كارەساتەكان جىمابوو/ نەو پاسەۋانانەي لە سەر سندوقە زىرەكان
 برسپىتى ھەراسى ئىبىرىبوون/ تىپەرىم و بىئودە نىازم بوو، لە گۆمە
 موگناتىسپىيەكانى خەيالىدا ونبىم/ خۇرىيە نازكەكانى سەرابتى بە لىۋى
 راستەقىنە ماچمبەكن/ كىژە ناويەكانى خەيالى، بە مەچەكى راستەقىنە
 پىنخەفى دەرياسىم نىشانبدەن/ بە ناو ئىرفەي بىرەحمى ئاۋدا رۆيشتەم و
 پەرى خەمگىنى سەر بەردى ئوقيانوۋسەكان لىيانپىرسىم/ نەي كەشتى
 «بەختىار» كە بەۋ دىنە شادەۋە بىپاك چاۋانت لىكناۋە و دەپۇيت/
 نەو ژن و پىاۋە عاشقانەت لە يادە، لە سەر بەستەكانى تۆۋە سەيرى
 بەندەرى ئاۋاتيان دەکرد/ نەي بىرەحم، تۆ لە نىشتەمانى ھەلپاتى/
 رووبارەكانى توۋشى سىل بوو بوون و كىلگەكانى تاعوۋنىيان گرتىبوو/
 لە بەندەرىك ھەلپاتى، كىژەكانى لە ئۆكەبوون و پىاۋانى لە بۆرەك/
 بو لەۋ زەمبەنە نەۋەستى، كە شادى بە جۆگەكانىدا رادەبورد/ گوۋتم:

نهی پهریه خه مگینه کان / من به ناو حه قیقهت و خه یالاتی تیپه ریم /
 به لام نهو عه ردی نومیده، لیره نییه / نه له سه ر زمویه و نه لهو دیو
 زمویه وه / نه له ئوقیانووسه کاندایه و نه لهو دیو ئوقیانووسه کانه وه /
 بیهوده کیوه کانی ناو ده برم / پوژگارنیک چارۆکه کهم وهک کراسی شایی
 پیریتی له وینهی گول / پوژگارنیکیش وهک ته عزیزباره کان ره شو شم / رویشتم
 و نهو نه ستیرانه م دیت که له سه رمدا هه لده لر زین / نهو نه خوشانه م
 هه لگرته وه، له خه سته خانهای به نده رم کانه وه توریندا بوونه ده ریا وه /
 نهو زیندانیانه م په نادا، که به زنجیر و دیواره کانه وه هه لهابوون /
 من که شتی کاره ساتی نه م پوژگارم، خه وم بوو، نازار نه هیتم / من
 کوپلم به م خاک و نه ستیره یه وه / نه ده توانم لیبه ئییم و نه ده توانم
 به جیبیتم.

۹

نای لهو پوژگاره خوشانهی / له گه ل پتفه مبه رم کاندایه مه ست بووم و له
 پتخه فی خوشه ویستی / له گه ل نافه رته داوینپیسه کاندایه نوێر مکرد /
 به یانیان گوته گه نه خه وتوووه کانم خه به ر کرده وه و وهک ناغایه کی دل ره ق
 کیلگه نابوو ته کانم سزادا / لیوم دابوو ده ست موعجیزه ی ماچ و جه ستم
 دابوو ده ست نه فسونی خوشه ویستی / دل م بو نهو نه نیانیانه بوو والا نابیت /
 پوحم بو نهو بایانه بوو کهس له زمانیان تیناگات / به لام کاتیک
 به ناگاهاته وه / ده بایه به ده سکی شه وه ده ست بو نهو مه که ساردانه
 به رم / له زه مه ریری زستانه دووره کانه وه هاتبوون وهک نهو سه ر بازانه ی به
 کیلگه مین ریزکرا وه کاندایه درۆن / به تر سه وه ده ستم به سه ر له شه سپییه کاندایه
 هینا / به ناگاهاته وه و بینیم عاشقم / بویه له سه ر سوچه کاندایه داوای

شوناسنامهی خوشه‌ویستیان لیکردم/ بینیم له کۆشکیکدام بومه‌له‌رمزکان
 وئرانیا نکر دووه/ له‌بهر په‌نجه‌ره‌یه‌کدام (با) خستوتیه‌گریان/ بینیم دئی
 نیشتمان‌که‌م به‌قولاپی ماسیگره‌کانه‌وه‌یه و ناوچاوانی دارستانه‌کانی
 له‌دووربینی تهنگی راوکه‌ره‌کاندایه/ بینیم، له‌نیشتمانیکدام مۆرفینی
 داوه له‌ماسی و هه‌وره‌کان تا له‌بنکی ده‌ریا و ناسمانه‌کاندا بخه‌ون/
 به‌به‌رد سه‌ری گوته‌کانی پانکردۆته‌وه و خه‌نجه‌ری چه‌قاندۆته، دئی
 نیرگیس/ بینیم له‌زه‌ویه‌کدام، زه‌هر ده‌رخواردی که‌نارییه‌کان ده‌دا و گوئی
 زیرین ده‌دا له‌بیشکه‌ی خانینه‌کان/ له‌ولایتیکدام ده‌یه‌ویت چۆن هه‌ور
 به‌نیگای خوینینه‌وه، له‌ناسۆ دووره‌کاندا ده‌مریت/ چۆن کۆتر به‌گلینه‌ی
 پر له‌خۆله‌میشه‌وه له‌ناگره‌کاندا ده‌سووتی/ له‌که‌ناره‌ دووره‌کاندا
 به‌مرین و گلینه‌مان پرییت له‌هم/ نیشتمانیک بوو، چاوی به‌ستینه‌وه و
 له‌کیلگه‌مین رۆژکراوه‌کاندا به‌ریداین/ ده‌ستی به‌ستینه‌وه و بردینی بو
 زۆرانبازی/ زنجیری خسته‌پیمان و سه‌گه‌دیه‌کانی خسته‌دوامان/ بۆیه
 رۆشتم، تا له‌ژیر لمی بیابانه‌کاندا بو‌سیبه‌ری پنه‌مه‌به‌ره‌کان بگه‌ریم/
 یه‌خه‌یانبگرم و پێیانبلیم، ئیدی ته‌واو رۆژگاری موعجیزه‌به‌سه‌رچوو/ تا
 نه‌و گۆچانه‌سیحریه‌له‌ده‌ستی «موسی» بستیتم و بیدم به‌کۆنریک،
 که‌سی نییه، له‌جه‌نجالی بازاره‌کاندا ده‌ستی‌بگریت/ خاچه‌که‌ی مه‌سیح
 به‌ده‌مه‌ده‌ست دارتاشیک، بیکاته‌دارشع‌بو‌نه‌و سه‌ری‌بازانه‌ی جه‌نگ
 هه‌ردوو قاچی لێسه‌ندن/ به‌«موحه‌مه‌د» بلیم کتیه‌بانه‌ی کۆبکاته‌وه و
 بیت گۆی له‌هالچییه‌کان بگریت/ پێیانبلیم، نه‌و رۆژگارانه‌به‌سه‌رچوو،
 که‌ژبانمان به‌ده‌ست خوا بوو/ ژبانمان لێستاکێ به‌ده‌ست سه‌رکرده‌و
 ده‌وله‌مه‌ند سۆزانییه‌کانه.

هاواره کانی ئەهریمەن

۱

نه‌وان له پرسه‌کاندا، ده‌ست ده‌نینه سهر ده‌ست/ گه‌رده‌لووله پیره‌کانیش
له دارستان به که‌سانی ده‌گرین/ به نیوچاوانیکی سپییه‌وه وه‌کو بلور/
به‌نیو تیشک و روناکییه خواگرده‌کاندا ده‌گه‌رام/ ده‌م پریبوو له کوفر،
ده‌ستم پریبوو له خیانه‌ت/ هه‌موو نه‌ستیره‌یه‌ک کوشنده‌بوو، هه‌موو
کازیوه‌یه‌کیش خویناوی/ تریفه به پیتوه ره‌نگینه‌کانییه‌وه تاووس بوو/
جوانیش رمیک بوو ژه‌هراوی/ له که‌ناره پر له جادوو‌ه‌کانی خه‌ودا/ که
دل پریبوو له دوکه‌لی سپی سپی/ به‌یانیش وه‌کو قوتویه‌کی پر له زپر
خودا سهریده‌کرده‌وه/ خوین وه‌کو تووی میخه‌ک له زمانم هه‌لده‌وه‌ری/
جینگای هه‌موو وشه‌یه‌ک برین بوو/ هه‌موو روانینیکیش سزا/ که‌چی بازنه
شینه‌کانی گرم به‌جینه‌هیش‌ت/ مالاوام له تیغه برسییه‌کانی مردن نه‌کرد/
بوئه‌وه‌ی پاک وه‌ک نه‌ستیره‌کان برژم.

نه‌ی نه‌و پیاوه‌ی خوت له خوم و لیت‌ی رۆژگاره پیسه‌کان هه‌لکیشاوه/ تا
نهم پیاوکورانه نه‌تخۆن/ هینده وه‌کو بیجووه پاساریه برسییه‌کان ده‌مت بو
ناسمان هه‌لبری/ زگت پریبوو له ره‌شه‌با و توژی گه‌رده‌لووله ناوه‌خته‌کان/
دل‌ت پریبوو له گلی زه‌رد/ له‌شکری خه‌واووی پادشا قرژره‌رده‌کان به‌ته‌کتا
تیپه‌رین/ تکه‌ی خوین، وه‌کو تکه‌ی شیره‌که‌ی مندائی به‌ لیویانه‌وه
بوو/ که‌ژاوه‌ی نه‌میره چاوشینه‌کان تیپه‌رین/ ده‌مت پریبوو له تیکه‌ی
سارد و له ناوی زۆنگاوه دووره‌کان/ ده‌تگوت: چهند جوانه، برینی
به نیوچاوانیه‌وه‌یه‌تی/ له‌سهر نه‌سپینکه، پاساریه‌کان هیلانه‌یان له‌سهر

پشتی کردوو/ لهو کیژانه دهروانیت، که له کیلگه کاندای خهوتوون/ به لام نوپژی بو شکستی قاره مانه خهوتوووکان نه کرد/ وهک هه رزه کار، له پیش دهم چاخانه کاندای/ ملی بو که ژاوه کان درێژنه کرد.

ئه ی نهو پیاوه ی له شهوی گولله باراندا قاچت به دیواره له رزۆکه کاندای ده کیشا/ تا ماویت، سیبه ریکی ته لخی له دهوری زۆنگاوی زیندان و قوتابخانه کان/ له دهوری ئافره تانی نه خوش و دره خته هه ئقرچاوه کان.

٢

وهک چۆن په نجه ده خرێته سه ر کتێبه کانی قوتابخانه/ بێباک، دلم خسته سه ر ئهم نیزه خویناوییه/ خوشه ویستم، هه زم له نازاریکی پایزییه/ هه زم لهو وه رزه یه که دره خته کان له ژێر شهسته باراندا، ده ئیی سۆزانی له ژێر تافگه کان/ لهو وه رزه دا (با) وهکو پیاویکی غه رب، فیکه ئیده دات و هه رزه کان ده جو ئینی ت/ لهو پۆژانه، ئهم پیاوه کورته بالایه/ وهکو نامه یه کی دلداری، وهکو به لگه نامه یه کی خیانه ت، ده سووتینرا/ خوینیش به گه ردنییه وه ده تگوت ملوانکه ی شاهانه یه/ ماچیش، وهکو گراوی بورکانه کان، له ئیوییه وه قو ئیپانده دا/ به ترسه وه نیوچاوانی خسته سه ر میزه کانی قوتابخانه و خه ونی بیانی/ ده یووست، چۆن توژی سه ر جلی هاوړیکانی ده ته کینی ت/ هه سه رت له م دنیا یه بته کینی ت/ به لام به رامبه ر به له شکره توړه کان/ به رامبه ر به ئیمپراتۆره چاو ناگره چه توونه کان/ پینج به ردی هه ئما قوو چه پکی گوئه گه نمی زێړینی پیبوو/ هه ئفانه که شی به رگی ده فته ره کانی قوتابخانه و بادی ته خته سه ره کۆنه کان بوو.

۳

خۆشهويستم/ کاتیک په نجه وهکو تهرزی میوه کیویهکان درنژدهییت/ ئیدی
چیدیکه ناتوانین، تهنه گهکان بگرین/ ناتوانین دوعا له دوژمنانمان
نه کهین و په نجه مان شوړنه بیتهوه/ هینده دهوانین له زیندانه کانماندا
پهل به دیوارهکاندا هه ئیدهین/ دهستم وهکو ملی بالندهکان درنژدهکهه/م
به ئکو ریواریک بیگرت/ هزار سائه هاوریهک نه یگرتووه/ چهند به
چهنده، له بهر میحراب و مائه سۆزانییهکاندا چاوه پوانه/ نهوه دهستی
درنژی بهر حانوتهکانی قوتابخانهیه/ نهوه دهستی، نوشتاوهی ژنر زهبری
جه لادهکانه/ که نامه ی دپاوی دلداری فریده دایه نهو دیو دیوارهکانهوه/ له
شاییهکاندا سه رچۆپی هه ئنده سوران و له ته عزیدا ته زیجی ده خولاندهوه.
نه مانده زانی ژبان/ نهو شه مه نده قهری له شیفونی سهوز دروستبووه/
له سه ر برسیتی و پاشماوهی فرمیسه کهکانی خوی ده پوات... بو کوی ده چیت؟/
ده چیته گونده دوورهکان که زرکه کاله کی سهوز خلبوتهوه ناو دۆلهکان/
یان له ژنر هه تاوی چاوزه ردی بیاباندا وهک بالداری برۆ سووتاو/ جنیو
به هه وره دوورهکان ده دات/ خۆشهويستم له وئی پیتده ئیم نهو هه ورانه
له ده ریاوه نه هاتوون/ نهوه دوکه ئی جگهری سۆزانییهکانی شاره/ نهوه
پشیلهی سپی توپردراوه بو ناسمان/ لیبببوره، نهوه خاکی خۆشهويستی
نیمهیه/ نهی گهرۆک وهکو چاوی بزۆکی سیخورهکان.

۴

خۆشه‌ویستم/ وینه‌ی تفته‌نگه دیرینه‌کانم بۆ بنیره/ نه‌وه‌ک وینه‌ی
 دئاداران‌ی به‌ر سیبه‌ری دره‌خته‌کان/ وینه‌ی خه‌نجه‌ری خویناوی ناو برینم
 بۆ بنیره/ نه‌وه‌ک وینه‌ی سه‌یرانگا و ترومبیله‌ی دریزه‌کان/ وینه‌ی شوشه‌یه‌ک
 ژهر و لاشه‌یه‌کم بۆ بنیره/ نه‌وه‌ک وینه‌ی کوری قژزهر و کچه‌ی شه‌بقه
 به‌سه‌ره‌کان/ تا ده‌مرم... له‌به‌رده‌م کانیه‌ی وشکه‌کاندا شه‌رمه‌زارم/ تا
 ده‌مرم ده‌ست به‌ سَنگه‌وه‌ ده‌گرم بۆ تابووتی سوانکه‌ره‌کان/ تا ده‌مرم...
 وه‌کو فریشته‌ی ده‌روانه‌ی سۆزانییه‌کان، سوتند به‌ مه‌مک و ئیویان ده‌خۆم/
 تا ده‌مرم... له‌ژێر زه‌بری نهم خیانه‌ته‌ پیرۆزه‌دا که له‌ کۆگا و کۆشکه
 پر له‌زه‌ته‌کانم کرد، ده‌نرکینم/ ده‌نرکینم و گۆرانی خویناویشم، وه‌ک
 جییی دز له‌ کیوه‌ به‌فرینه‌کاندا، به‌رزبۆته‌وه‌ تا ناسمان.

۵

نه‌وه‌ گه‌رده‌لووله‌ی وه‌کو سۆزانییه‌کی پیر ده‌پرخیئێ/ وه‌کو منداییکی
 چلکن به‌سه‌ر جۆگه‌له‌کاندا بازده‌دات/ پریتی له‌ په‌رۆی دراوی داپی‌ره
 نه‌خۆشه‌کان/ پریتی له‌ نیگای سه‌وزی سه‌ربازه‌ی چاوبه‌خه‌وه‌کان/ تو
 بۆ په‌پووله‌ و نامه‌ی دراوی پیاوکه‌ژه‌کان ده‌گه‌رئیت/ بۆ فرمیسکی ژێر
 دره‌خته‌کان ده‌گه‌رئیت/ بۆ ده‌نگی پیی قافله‌ی ونبووه‌کان ده‌گه‌رئیت/
 بروانه، له‌ چ سه‌عاتیکدا نهم نانومیدییه‌ی وه‌کو کچه‌ی چه‌توونه‌کان،
 ده‌نرکینئیت/ نهم شیعه‌ی به‌رامبه‌رانه، وه‌کو چاوی عاشقه‌کان/ که‌ی له‌

يهكتري گيرده بن/ نه م زهويه بيهوشه وهك دهرگا داخراوهكان/ به دهست
و پى و سهر و سنگى خومان پيادهكيشين، كهى بيداردهبيتهوه/ پيىبلى،
كهى وهكو كهرويشكهكان رادهچلهكيى/ نهگهر بيدارنابيتهوه/ وهكو تلوره
بهردهكان، فرميسكهكانم خلدكهمهوه ناو دولهكان/ نهو پيكهنيهه له
گهرووه پر له خوينهكهمدا بو يادگار هه ئمگرتبوو، توريددهم/ جلكهكانم
دهكهمه بهرى دزه رووته لهكانى زستان/ خوشهويستيش، با وهكو نهسيىكى
توره/ له دلمدا بسورپتهوه و به سهر په رژين و ديوارهكاندا بازبدات/
منيش ويقارى شيته دانكان له بهردهكهه/ نهگهر بيدارنابيتهوه با
پيمبليت، چيبكهه، چيبكهه؟

٦

له نهومه نزمهكاندا/ كه دز له دهرگاوه ديىت و دهچيىت/ كه گويت له
نركهه نه خوشه چاوره شهكانه/ هاوړيم، ماچ پريىتى له ترس و له زهتى
مندا لانه/ له نهومه بهرزهكاندا/ كه وهرزهكان له شوشهه و دهسكىشى
ناوړيشم ههيه/ ماچ سارد و سر و بيمانايه/ وهك دهنگى گولله دوورهكان...
وهك هه ره سهينانى بهرده لان/ نهى دوست، من سويندم به سنگى سوزانييه
هه ژارهكان خوارد/ تو سويندت به رهنگى چراى كوшкеكان/ من سويندم
به ميتلى چلكنى سهر جينگاي نه خوشهكان خوارد/ تو به تاجى ته لايىنى
پادشاكان/ من جنيوم به باغچهه گهوره و جلكى جواندا/ تو به جهوشى
چكوله و گه داكان/ من له بنكى زه مه ريرى زستاندا بووم/ تو له كوшке
چهند قاتهكان/ من پالتو شرهكهه بو خورناو ابوون بادهدا/ تو گوو و
ماچت دهگرته پياوكوزهكان.

۷

لهو پۆژگارهدا، كه له بری وینهی یادگارەكان/ تهنهنگ و خەنجەری مستوو
زێرین هەڵدەواسن/ مەروڤ وەكو بەلەمە شكستەكان لەسەر شۆستەكان
نوقمەدەبێت/ فرمیسك وەكو تۆز و شكە/ وەكو چۆن دڕكی بچوك له پەنجە
دەردەهێنری/ خوشەویستی له دڵدا دەردەهێنیم/ با بڕوات دزەنیگای
هاوینانی سەربانەكان كۆبكاتەوه/ تف و كۆكە و جنیوی دایكە پیرەكان
كۆبكاتەوه/ خەزی كچه سیازدە سالانەكان/ شەرەفی شكاو و فرمیسكی
پیاو پیرە ریش سپییەكان كۆبكاتەوه/ با ترسی ئەو غونچانەم بۆ
بگیریتەوه كه لەژێر زەبری قامچیدا گەشانەوه/ با باسی ئەو هەورانە
بكات/ كه بە زەبری تقي نێمە بارین/ دەستی ئەو قارەمانانەم بۆ
بخوینیتەوه كه ئەشكەنجە خیانهتی پێكردن/ یا وەكو دەستی ئەو له
خواترسە له پەنجەرە كۆشكە بەرزەكانەوه دەروانی و دەپارێتەوه/
بگری و ستایشی میهرەبانی یەزدان بكات/ بگری و بە خودا بلیت: وردە
شوشە، لەسەر برۆمان نیشتوو/ پێمان له خۆی سووری دارستانەكاندا
چەقیو/ دەستمان له زنجیردایە و بە دەم تلی ئازارەوه/ چەقۆ له جیبیی
لەشكرە شكستەكان و سیبەری بانندە بەرزفەرەكان دەدەین.

۸

كە ی گۆنەمیخەكەكان، پڕدەكات له فرمیسك و دەروات/ كە ی زین له
پشتی ئەسپەكان دادەگریت و دەروات/ دڵڕەقیی وەك پەرۆیهکی سوور
بەستووە بە نیوجاوانییەوه/ خوشەویستیشی وەكو تهنهنگی شاردراو له
دڵدا هەلگرتوو/ كە ی دەروات/ چۆن قوتابی خۆی له بن تەختەكاندا

ونده‌کات/ خوی له ناب‌هینی پاشووی نه‌سپه‌کاندا ونده‌کات/ وه‌کو کچانی ناو
چیرۆک، له شه‌ویکی گه‌رده‌لوولدا دیت و له شه‌ویکی گه‌رده‌لوولدا ده‌روات/
چاوانی پرن له وینه‌ی پیاو‌کوژه‌کان/ ده‌سته‌کانی پرن له نه‌نگ‌وستیله‌ی
دیاری سۆزانییه‌کان/ وه‌کو چۆن کج وینه‌ی ده‌ستگیرانه‌کانیان پیشانی
یه‌کدی دهم‌ن/ چۆن هه‌رزه‌کار سۆزانی پیشان هه‌رزه‌کار ده‌دات/ دیت و
چاره‌نوسی خۆیمان پیشانده‌داته‌وه/ بولبول و چلی دره‌خته‌کان نایترسینن،
له‌کونه‌یه‌په‌په‌وه‌کان وه‌پرناییت/ کاتیک وشه‌ وه‌کو خوتنیک نامۆ له‌ ده‌ماره
سارده‌کانیدا ده‌گریا/ کاتیک تاشه‌ سه‌هۆله‌ خوتناوییه‌کان، له‌سه‌ر سینه‌ی
بوون... خوشه‌ویسته‌ دیرینه‌کان به‌جیانیه‌شت/ وشه‌، نه‌و مه‌ره‌مه‌ سووره
بوو/ که‌ وه‌ک زمانی شه‌که‌تی بانده‌کان له‌ برینه‌کانییه‌وه‌ هاتبوو‌ده‌ری/
له‌سه‌ر دو‌که‌ل و په‌ره‌ی کتیبه‌ زه‌رده‌کان/ وینه‌ی ناده‌میزاده‌ برسییه‌کان
و گیرفانه‌ دراوه‌کانی کیشا بوو/ وینه‌ی نه‌و پاسه‌وانانه‌ی له‌ تاریکی‌دا
جگه‌ره‌ داد‌ه‌گیرسینن/ وینه‌ی نه‌و هیلانه‌ی له‌بری بانده‌ پرن له‌ پاره‌ی
دزراو/ وینه‌ی نه‌و ئاسمانانه‌ی له‌بری نه‌ستیره‌/ پرن له‌ وینه‌ی پاکه‌ت و
فرمی‌سکی به‌رمو‌ه‌ه‌وا تو‌ردراو.

۹

وه‌کو کۆتریک له‌ گیرفانی مندا‌ل‌اندا به‌مریت، ده‌مرین/ وه‌کو هه‌نۆیه‌ک
له‌ژێر تاییه‌ی ترۆمبیله‌کاندا به‌مریت، ده‌مرین/ وه‌کو لادییه‌کی چاو‌کاڵ
به‌سه‌ر زه‌مبیله‌ پۆشه‌کانه‌وه‌ به‌مریت، ده‌مرین/ هاو‌ریم، وه‌کو کلاوی
نه‌و دزانه‌ی له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌کاندا جیده‌مینیت، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌کانی
چاوه‌روانی‌دا جیده‌مینین/ وه‌ک نه‌و په‌په‌وله‌ مردوانه‌ی/ له‌ ناب‌هینی
ده‌فته‌ره‌کاندا جیده‌مینیت، جیده‌مینین/ وه‌ک په‌یکه‌ری نه‌سپینکی تو‌ره‌،
ده‌ستمان به‌رزکردۆته‌وه‌ و گۆله‌ وینه‌کان ده‌مانپینکن/ له‌بری تف، گریان

له لیومانه وه دیته خواری/ برومان وهکو نالای ولاته کهمان با دهیپنیت
و با دهیبات/ بهو خوینهی له پولهکانی خویندندا، به مندائی له
لووتمانه وه پڑا/ گوتمان له سهر دهسته سهر سپیبه کان کیشا/ خهتی راست
و چه پمان به سهر نیوچاوانی خوماندا هیئا و گریاین/ وهک پشیله، له
تونی رهشی دوکه لکیشه کان بیته ده ری، لهو رۆزگارانه هاتینه ده ری/ له
جهنجانی شهقامه کاندا/ به دوای لیسه و دره مه دیرینه کاندا دهستان
له که مهری پیریژنه چه میوه کان دها/ به دوای زبیر و ملوانکهی مرواریدا
سهرمان به سهر سینهی نافره تاندا شوږده کرده وه/ له ههنگای پیره کاندا
به دوای رۆزانی سوارچاکی و راوشکاردا گهراین/ له سهیرانگاگاندا
ئه لقهی له یادچووه وهی دهستی بیوه ژنه کانمان دیته وه/ بهو نه لقهیه وه
گونا هیانده کرد/ بهو نه لقهیه وه دهستان به سهر پیاوانی تردا ده هیئا/
چۆن پیاوه نیفلیجه کان، په نجهی پیمان ده جوئینن/ دره خته پیره کانیش
ره گه کانیان ده جولاند و هه زیان له ده ربا زیوون ده کرد/ له گۆرستانه کان،
سه ریۆشی رهشی کچه عاشقه کانمان بینی له سهر گۆره کان به جیمابوو/
دهمانزانی نیمهش جیده مینین. له ژبیر کورسی ترومبیلهکانی سه فهدا/
جانتای به جیمامان بینیه وه، پرپوو له جلی ژئانه و بیزاریی و
عهتری بۆنخۆش/ دهمانزانی نیمهش، رۆژیک له سهر کورسی چاخانه کان
به مردوویی جیده مینین/ رۆژیک له بهر کتیبخانه کاندا به مردوویی
جیده مینین/ وهکو نهو پاساریه خنکاوانه ی ده که ونه بهر جوگه کان ناو
دهمان بات/ وهکو که رویشکی کوژراو له بنکی بهر چنه کاندا، ده کوژرین و
له بنکی تابووته کاندا، جنیو به کۆشکه بهرزه کان دمه دین/ هه زمانده کرد
بهو بروا ناو ریشمینه وه/ نهک له پیشدم په نجه ره چلکنه کاندا/ به لکو
له پیشدم دارستانه کاندا بهرین و قریشکه ی جهنگاوه ره توږه کان له
گهروماندا بیت/ کاتیک وشه، وهکو نهو کرمه سهوزانه له سهر کاشی
کۆشکه کان، دین و ده چن/ به سهر زمانماندا، ده هاو ده چوو/ دلمان پرپیوو

له به فری خویناوی زستان/ خهونمان، بهو رۆزگارانهوه دهبینی/ که
تۆزی سوارچاکهکان له گهرووماندا بوو/ که دهنگی پیتی نه سپهکان،
پۆله بائندهی بیابانی رادهچنهکان/ نیستاش بریسکهی تهنهگهکانیان،
له ناوچاوانماندا دهگری.

هاوریم... نهوان خهونیان به پهرداخى پر له مروارییهوه دهبینی/ نیمه
شوشه پر له فرمیسکمان لایه/ نهوان خهونیان بهو رۆزگارانهوه دهبینی
که پریتی له ههلههه و تریقهی پادشایانه/ نیمهش گهروومان وهکو
گهرووی ماسیه کوژراوهکان پر له خوین/ وهکو نهو کوژراوانه، دهکهون
بهسهر لیواری پهنجهرهه بائهخانهکاندا/ له لیواری کارهساتهکاندا
کهوتووین و جینو وهکو پلپله به زمانماندا هاتۆتهخوار/ له رۆزگاره
نانومیدهکاندا کاتیگ لیومان وهکو گهلاى درهختهکان ههئدهله رزی،
زمانمان وهکو دهستی کهفتهکاران پر بوو له رهگی پیری/ ددانمان وهکو
لوولهی تهنهگهکان ژهنگاوی بوو/ بیرمان له ماچ و چریه پر له
خۆشهویستی دهکردهوه/ نهو رۆژانه، تهنهگ و تۆپه دیرینهکانمان به
باران دهشت/ خوینمان دهکرده مهتارهکانهوه/ وهکو چۆن تفی خویناوی له
تویی دهستهسهرهکاندا ههئدهگیریت/ دله خویناوییهکانمان فریدا بووه نیو
نهو جلکه خاکییانهوه/ چه زمان به بارانیک دهکرد بهسهر گوناوهکانماندا
بباریت و نیدی به زیندوی سهربخهینه سهر تابووتهکانمان/ نیدی دهست
له گوێ نه دهین و بهرین/ بهلام نهفسوس، دهیت له ساتی مردنیشدا/
سهرلهنوی دهستمان لهسهر تهنهگهکانمان بیت... نهبا جاریکى دیکه،
دوو باره بهمانکوژنهوه.

۱۰

کاتیک له شه قامه سارده کاندا، نهو خه نجه رانه ده فروشن/ که تامی
سینه ی نادمیزادیان کردوه/ نهو نیزانه ده فروشن که له پوژانی جهنگ و
برسیتیدا، مندائی سهر بیشکه کان مژیویان/ هه زده که م وهکو بروسکه کان
بشریخینم/ به لام کاتیک قور و لیتهی باراناوه کان ده که ن به رووماندا/
باسی ناشیرینی ده موچاو و بالامان ده که ن/ هه ست به شانازی ده که م/
نیسه تفده که یسه سهر مه رمه ری کوشکه کان/ دهسته چه وره کانمان به
پهرده ناویشمییه کان ده سرین/ به پتلاوه قوراوییه کانمانه وه، به سهر
هه رشه رهنگینه کاندا هه نگاو ده نیین/ به نوکی پتلاوه کانمان له گولدانی
زیرین و تاجی پادشاکان هه لده دین/ وینه ی ده موچاوه ناشیرینه کانمان
له پیش جامخانه کاندا به گه وره یی هه لده واسین/ داینه میت له ژیر
کوشک و ترومیله کاندا داده گیرسینین/ نازیزان، نیسه پتویسته به
خوین و هه قیقه ت هسه بکه یین/ پتویسته به خه نجه ر و شیعر بدوین/
پتویسته، له که لاوه کان بیینه ده ری و وهکو کچان، شه رمنه که یین/ وهک
منداله کوتر بازه کان بازده یسه نهو دیو دیواری کوشکه کان و له پتخه هه
نهرمه کانیا ندا سهریا نبرین.

۱۱

خو شه ویستم. چهند بیوه هایت/ هه ناسه ی سوور و برو خویناوییه کانی
منت له ییاد نییه/ به یداخ ی نهو که شتیانه ت له ییاد نییه که له پایزدا
دهمانسووتان و دهمانگووت/ ئیدی چیدیکه کوچ ناکه یین/ بو تو بوو نه ی

خۆشه‌ويستم، بۆ تۆ/ وەكو سەرخۆشیک، سەمامدەکرد/ بۆ تۆ بوو لەژێر
 سێبەری منارەکاندا پارەم دەژمارد/ بۆ تۆ بوو، بۆ ئەو قەژە ئالۆزکاوەی
 تۆ بوو، وەكو جەنگاوەرە دڵسۆزەکان بە پێی پەتی/ بەنیو زۆنگاو
 و پێدەشتە درکاویەکاندا دەپۆیشتە/ بە قاچ یاریم لەگەڵ ماسی و
 قەزائ و کیسە ئە پیرەکاندا دەکرد/ برسێتر لە گورگە ھارەکانی زستان
 دەملوراند/ خۆشه‌ويستم، ئیستاکەش بۆنی ئەو نێرگزانە لە پووم دیت،
 کە لەگەڵیاندا خەوتووم/ ئیستاش ئەو درکانە لە بیابان چەقیونەتە
 جەستەمەو لە پوومەت و نیوچاواندا ماونەتەو/ ئیستاش ئەو ئاسکانە
 خەونم پێوەدەبینن/ کە لە دارستانەکان دەگریان و من فرمیسکەکانم بە
 پشتی دەستم بۆ سڕین/ ئەو تۆ، کە خۆشتمەوێم... ئەو دێرەق/ ئەو
 پۆزانە لە کە دەنگم وەكو دەنگی پۆلیسی بەر زیندانەکانی ئیھات؟/ رەنگم
 وەكو رەنگی کەشتییەوانە پیرەکانی ئیھات؟/ کە ناوی بەرد و جۆگە لە
 و دارستانەکانم ئەیادچوومەو؟/ ئەو کاتە لە زگەخش خۆم دەگەییەنمە
 تابووتەکم/ ئەو کاتە خواش دەرگای دنیاکی خۆم ئێداده‌خات/ زەویش
 تەرەمەکم ناگریتە خۆی/ ناخ، ئەو خۆشه‌ويستم/ ئەو دەمانەش، مەگەر
 تەنیا من بزانم/ چەند ئەستەمە، مەروفا لە دۆزەخیش دەربەدەرییت.

۱۲

خۆشه‌ويستم، لێوی خۆمانمان داخکرد، بۆ ئەوێ یەکتەر ماچ نەکەین/
 سەری پەنجەکانمان وەكو سەرته‌رزی میوکان لێکەردەو/ تا دەست لە
 یەکتەری نەدەین/ بێر لە چ عەشقی بکەمەو/ چۆن ژنە لادییەکان
 مەمکە چرچەکانیان، بەسەر دەمی بێرەکاندا شۆردەکەنەو/ ولاتەکم،
 لوولە تەنگەکە شۆرکردۆتەو نێو دەمم/ بێر لە چ پاموسانیک

بگه مه وه و په نجه م وهکو ناغزه جگه ره کان کورتبوتوه/ زمانم وهکو
 زمانی پاساریه کان تا بیت بچوک ده بیته وه/ خه مگینم وهکو تاوسیکی
 سپی، خه مگینم وهکو کچیکی قژرزد/ له سهر نهو پیتیگانانه ی که پرتی
 له تف و پاشماوه ی با و پوшы وهریو، داده نیشیتین/ وهکو سه رباره
 قژر شه دوورخراوه کان له ژیر پرده کاندا خومان دهشت/ وهکو دیل له قه لا
 دیرینه کاندا/ سهرمان دهنایه په نجه ره کانه وه/ دهمانروانییه باننده کان و
 باسمان له ته پوتوزی جه تگه دیرینه کان و کارتیی زهردی جه ژنه پیروژه کان
 ده کرد/ به ده ستوخه ته، باریکه ره شه که مان/ ناوی خومانمان له نیوچاوان
 و گهردن و زگی یه کتری ده نویسی/ له سهرما و نه خوشی و دزه ناوه خته کان
 نه ده ترساین/ چه قو ختوکه ی ناو زگمانی ددها/ چون ناو له بیره کاندا
 ده بیه ستیت/ دلمان، وهکو دلی بالداره کوژراوه کان به ستبووی/ گولای
 باغچه کانمان ده کرد به برینه کانمانه وه/ له م دنیا ره شپوش و رهنگ
 زهرده دا/ لهو گوئدانه بچوکانه ده چووین که له سهر تا قی ماته هه ژاره کان
 داده نریت/ له کاتی وه ریشدا/ مستیله مان فریده دایه بنی په رداخه کان/
 ناوینه مان به چلی دره خته کاندا هه لده واسی و له توریدی خومانمان
 ده روانی/ ناواتمان بو نهو رۆژانه ده خواست/ که بابو له ی هیلکه مان له
 بنکی ته خته کانی قوتابخانه دا ده شارده وه قواغی گولله مان ده کرد به
 ملوانکه

خوشه ویستم، جه زده که م وهکو نهو سوارچاگانه بمرین/ که له هه رده
 هه زار به هه زاره کانه وه به رده بنه وه/ بمرین و جانتا که ی پشتمان پریت
 له نه خشی خه زنه نه دوزراوه کان/ پریت له گه لای پایزی نیشتمان/
 جه زده که م به سهر نهو نه سپانه وه بمرین که ناله کانیا ن له ناتونی
 تاجی شازنه کانه/ بمرین و یهک دلپ خونی بچوک به ناوچاوانمانه وه
 بیت/ بمرین و پرچه سپیه دریزه کانمان له سهر جه سته ره شه کانمان
 وهک نه لئماس بدره وشیتته وه/ گول چون له رۆژانی شهر و شور و هاتوچو

قه دهغه کردند/ له جامخانه ی دوکانداره کاندای سیس دهییت/ په نجه مان به سهر نه ژنوکانه وه سیس بووییت/ بمرین و شه تله خوتناوییه کانی دایکمان له گیرفانماندا بییت/ دلی بچکوله ی خوشکه کافمان، له سنگماندا بییت/ دهمان پر بییت، له تکه ی فرمیسکی مندالی گریاو/ بمرین و گویمان پر بییت له تکه و نهمی باراناو.

۱۳

پیاو کوژه کان له زستانیکې دیکه دا، دووباره دهغه رینه وه/ نهک له کاغه ز و شوشه خنجیله کاندای/ به تکو له لووله ی تفهنگه کاندای تووی میخهک دهیننه وه/ دووباره دهغه رینه وه/ دهسکی تفهنگه کانیان پریتی له ونه ی ماسی، بهری دهستیان پریتی له ناویشانی زورداره کان/ ونه ی دهسکی گرانه رووته کانیان له سهر کراسه کانیان کیشاوه/ چوڼ پم له سهر دل دهغه قییت/ له بهردهم ماله کافماندا دهغه قن/ بنکی هره ددانیکیان دهریایهک برسیتی تیایه/ ژماره ی ته له فونی سوزانییه کانیان له سهر ناوچاوانیان نوسیوو/ دهموچاویان وهکو ژر بالی بالنده کان پریتی له خالی رهش/ وهک میرووله به دیواری ناپارتمان و خوشکه کاندای هه لده زنین/ پته له که مری مناره کان گیرده کهن و مانگی نالتونی گومه زه کان بو سوزانییه پیره کان فریده دمن/ دهغه رینه وه و رهنگی جانتا کانیان له ژر باراندا کابو ته وه/ دهیانینین... قتیلی نارنجوکه کانیان له مه چه کیانه وه نالاندووه/ بونی نازادی و تینویتیان لیه لده ستی/ له سهر میزه دریره گرانه هاکان داده نیشن/ له مه سینه ی ورشه دار و په رداخی کریستالدا دهخونه وه/ نهوان له بری بوډره، توزو خوئی نیشتمانیان دهکرد به مندا له کیانه وه/ به ددان ناوکی مندا له کانیان دهری/ له شهوی زاویه تیدا، فرمیسکی

خویشی له چاویاندا بوو/ به خه نجه رگری ناهه کی خانمانیان ده کرمده/ ده گه رینه وه و گیرفانیان پریتی له لۆکه و دهسته سری خویناوی/ به لام چۆن ناوینه له بوومه له رزه کاندای درزده بات، دلیان له هه سه رده تدا شکاوه/ چۆن پیاوانی نامۆ له شهسته بارانه کاندای/ له ژیر سیله کاندای دموهستن/ له بهردهم ناویمیدیدا دموهستن و چاویان له و پاشه پۆژه بریوه که وهکو رابوردووی پیاوکۆژهکان پریتی له خه نجه ر و گولله.

۱۴

دهرۆم و جینه نجه م له سه ر قورئانه توژاوییه کان به جیماره/ دهرۆم و چۆن بت له شه وان له په رستگا دوورمه کاندای جیده مینیت/ سییه ره که م له زیندانه کاندای به جیماره/ دلم وهکو زهنگیکی خویناوی به خوینی باندنهکان/ له و شه وگاره درێژانه دایده دات/ وهکو نه و پیرمه میدانه ی له تابوته کانیاندا به ناگادینه وه و به سه رسامی داده نیشن/ له نیو به له مه شکسته کاندای داده نیشم/ به قامچی درێژی جه لادمه کانه وه/ وه پرزم له وهی فه رمان بو دۆلفینه کان ده رکهم به دهورمدا سه مابکه ن/ وه پرزم له وهی به م قامچییه خویناوییه/ ره وه ماسییه کان، به ره وه که نار ناراسته که م/ بیپرستترم له وهی نه و باندانه ده رکهم، که ده نووک له سه ر دلم دهم/ چۆن ته خته ره شه کانی جاران خانه خانه دابه شه کرا/ ناوا دلم له نیوان پیاوخرایاندا دابه شبووه/ چۆن نیشتمانیان نیستا له نیوان گونا بهاراندا دابه شبووه/ دلم له نیوان گریان و پیکه نیندا دابه شبووه.

گهرا نه وه

۱

كەى گۆرى ھاوړىكانمان ھەلەدەدەينەوہ/ بۆنى زستانە دږينەكان دەكەين/
 سږبەرى قامچيە شينەكان دەبينينەوہ/ دەمانەوښت... ماچى كچە چاو
 شينەكان لەسەر گۆنايان بدزين و بينين بە روومەتمانەوہ/ دەمانەوښت...
 ميخەكى سەر گۆرەكانيان بدزين و لە باغچەكاندا بيروښين/ خەنجەرى
 بەجىماوى دەستيان دەريښين و توريدەينە رووبارەكانەوہ/ تارماييە
 زەردەكەى نەھريمەن، رابگړين و سەبارەت بە گوناھەكانيان پرسيارىكەين/
 لەو فريشتانە پيرسين، كە وەكو كيژە بيخەمەكان/ لە دالانەكانى مردندا
 دين و دەړۆن/ تا پيرسين چەندجار خيانەتيان ليكردوين و چەندجار
 لەسەر جيگای دەستگيرانەكانمان خەوتوون/ چەند جار لەسەر گۆرەكانمان
 پيڤەنيون/ چەند جار لەگەڵ دندارەكانمان پوښتون/ كەى گۆرى
 دۆستەكانمان ھەلەدەينەوہ پر بە تارماييەكانياندا بكەين/ لە شەوى
 رووتى و كرښوہدا/ گليته سږبيەكانيان بفرښين و ھژرە زەردەكانيان...
 بە گوارە و نەنگوستيلە بگۆرينەوہ/ لښيانپيرسين، كەى بيداردەبنەوہ؟/
 چيروكى برستى سائە چلكنەكانيان بۆ باسبەكەين/ نەو شيعرانەيان
 بۆ بخوښينەوہ كە لەسەر دەستى خەنجەر و دەمى شمشير و لوولەى
 تەفەنگەكان نوسراون/ نەو گۆرانبيانەيان بۆ بلښين پساوہ زمانپراوہكان
 گووتويان/ باسى جوانى دەموچاوى كيژۆلەكانيان بۆ بكەين/ باسى بۆنى
 چلكنى جلەكانمان/ تا بلښين خوئ لەسەر تاتەشۆرەكان پڙاو و مار لە
 تابووتەكاندا پەپكيخواردوہ/ پښيانبلښين، نامانەوښت بمرين/ چونكى نيو
 گۆر، وەك ژوورى ئوتيلە چلكنەكان پرە لە سۆزانى و غەم/ وەكو يارى

دهیانزانی با له‌کویوه هه‌لده‌کات و به‌فر له چ ساتیکدا ده‌باریت/ بیاکیش گوتیکی سوور بوو، له گیرفانیاندا پوا بوو/ هه‌ره‌جی ئاورنگای بوو، له دارستانه‌کاندا به‌پووتی ناگیرده‌کرده‌وه/ فرمیسکیان وه‌کو هه‌نگونی ره‌ش به‌سه‌ر گه‌لای وشک و ناوی جوگه‌کاندا ده‌پژا/ مووروه‌کانی مه‌چه‌کیان، پژابوووه‌ خونی نیچیره‌کانه‌وه/ مه‌رگیش له‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه چاوهرینه‌کردن/ به‌ده‌نگیکی خویناوی کز گۆرانیان ده‌گوت/ له‌ژێر دره‌خته‌کاندا خویان وشکده‌کرده‌وه و ده‌گریان/ مؤمیان له‌سه‌ر هه‌موو چله‌کانی دارستان داده‌گیرسان و ده‌گریان/ هه‌وره‌ ره‌بواره‌کانیان ده‌ژمارد و له‌سه‌ر مه‌مکی کیزۆله‌ خه‌وتوووه‌کان ده‌یاننوسی/ له‌سه‌ر له‌و لیوه‌ ناسکانه‌ ده‌یاننوسی که‌ فوو له‌ چراکان ده‌که‌ن/ نیوچاوانیان پرپوو له‌ چلک و برینی سه‌وز/ هینده‌ چاویان به‌ شوشه‌ی دوورینه‌کانه‌وه نووساند بوو، برژانگه‌کانیان هه‌ئوه‌ریبوو/ هینده، له‌ درزی زیندانه‌کانه‌وه هه‌ویان هه‌ئمژبوو لیویان شین هه‌ئگه‌رابوو

هاوریکانمان/ له‌و هاوریانه‌ی گه‌لا به‌سه‌ر شانیااندا ده‌باریت/ که‌ی بیدارده‌بنه‌وه/ که‌ی ده‌ستمان ده‌نیینه‌ ژێر پوومه‌تیان و هه‌تاو وه‌ک شله‌یه‌کی زه‌رد ده‌پژێته‌ چنگمانه‌وه/ که‌ی ده‌ستمان ده‌نیینه‌ به‌ر هه‌ناسه‌کانیان و نازار وه‌ک هه‌ئمیکی ره‌ش له‌سه‌ر په‌نجه‌کانمان ده‌نیش/ له‌وان بوون به‌دوای کچی دانه‌رم و دایکی کوژراوه‌کاندا ده‌ستیان به‌ کیسه‌ی به‌ختگره‌وه‌کاندا ده‌کرد/ له‌بری بوک، له‌ جه‌ژنه‌ گه‌وره‌کاندا/ به‌رگی ره‌نگینیان ده‌کرده‌ به‌ری دره‌خته‌کان و ته‌نهایی خویان پیده‌کوش/ له‌ژێر چرا کزه‌ زه‌رده‌کاندا/ نه‌خشه‌ی ئهم زه‌مینه‌یان والا ده‌کرد/ بو نیشتمانیک ده‌گه‌ران له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌یدا بگرین و فرمیسکه‌کانیان نه‌بیته هه‌ئم/ له‌ژێر دره‌خته‌کانیدا، فیشه‌ک وه‌ک گه‌نم هه‌ئنه‌درایته‌وه/ بالی په‌پووله‌ وه‌کو گوئه‌باغه‌ وه‌ریوه‌کان نه‌پژایته‌ سه‌ر زه‌وی/ نیشتمانیک که‌س پیوستی به‌ ناوینه‌ و جوانی نه‌بیته‌ دیوار بوویته‌ خه‌ونیکی

دیرین، زنجیر بوویته نه فسانه‌یه‌کی نه بیستراو/ شهو چیرۆکی مندان و
 یایز ته‌نیا له ده‌قه‌ری یادگاری پیره‌کاندا بیت

٢

كەي دەگەرېنەو/ پەشيمانى كۆرپەيەكى مردووۋە لەسەر كۆشيان/ تەڭگىكى
پىرە لەسەر ئەژنۆيان/ چاويانبرىوۋەتە، پاشماۋى ئەو مۆمانەي ئە شەوۋە
تارىكەكاندا، لەسەر دەستيان ھەليان دەکرد/ چاويانبرىوۋەتە، ناخى پىر
لە تەمى مەرگ/ كە زمان تيا رەشبۆتەوۋە و نيوچاۋان وەك ھەسانى
ليھاتوۋە/ بىئومفايش چرۆيەكى رەشە و لە بيشكەكەوۋە تراۋەتە سەردليان/
دەگەرېنەوۋە و وىنەي خوشكە بچكۆلەكانيان لە ليۋارى سەنگەرەكاندا
بە جىماۋە/ وەك گوئى سىسى سەر كورسى باغچەكان/ كاسكىتەكانيان لەسەر
بەستى پردەكان جىدەھىلن/ دىنەوۋە و چىرۆكى ئەو زۇنگاۋانە باسەكەن
كە بەلاشەي بالدارى مردووۋ... خنكاۋى سەرنائوكەوتوۋ داپۇشراۋن/
دىنەوۋە و لە كوختىكى بە جىماۋا دەرمن/ كە تىيدا شەۋنم لەسەر بەرگى
كتىبەكان نىشتوۋە و پەرداخەكان پىر ئە پەپوۋلەپايزە/ ناگەرېنەوۋە
ژىر گلوپى زەردى شەقامەكان تا باي شەۋگار... پەنجەكانيان بتەزىنى
و گوئەباغ و كزەي پوشەلان بدات بەسەر سىنگياندا/ ئەوان دەيانەۋىت
بژىن و خوينى كۆترە كوزراۋەكان بژىت بەسەر پوۋمەتياندا/ لە جەنگە
گەۋرەكاندا گىرھانەكانيان پىركەن لە تالانى... ئەلقەي پەنجەي
سەربازە كوزراۋەكان داكەنن/ لەسەر تەپۆلكەكان رابوۋەستن و سىبەريان
بە ئەندازەي بىابان درىژبويىتەوۋە/ دەگەرېنەوۋە... تا پەنجە بىننە خوينى
شەھىدەكانەوۋە/ لەژىر پەيكەرى باغچەكاندا يادگارى رۆژە ساردوسرەكان

بنوسن/ به‌دهم ژيانه‌وه بگړين و پېښه‌نن/ ده‌گه‌رینه‌وه و زستانان له‌سهر
کورسی باغچه‌کان ده‌نوون و ده‌ستیان پرده‌بیټ له تهرزه/ هژيان تا
ده‌گاته زموی درېژده‌بیټ/ ده‌نوون و بیدارنابنه‌وه/ وهرزه ره‌نگاوره‌نگه‌کان
ده‌پوښ... جه‌نگه خوتینه‌کان ده‌پوښ... سهرده‌مه به‌فرینه‌کان ده‌پوښ/ به‌لام
له‌وان بیدارنابنه‌وه/ کویله‌یه‌تی تیده‌په‌ریت، نازادی وه‌ک یاری لیدیت/
به‌لام نه‌فسوس هه‌تاکو کوټایی گه‌ردون/ جاریکی دی له‌و خه‌وه نه‌به‌دیه
هه‌لناسنه‌وه...

۴

دین و شوړش له ده‌ماره‌کانیاندا وه‌ک غونچه ده‌گه‌شیته‌وه/ له‌وان نه‌سپه
پیره‌کانیان کوشت و وینه‌ی چاویان له‌سهر گه‌لای شو‌په‌بیه‌کان و به‌ری
ده‌ستیان دروستکرد/ له‌ی عه‌شق، توش نه‌ستیره‌یه‌کی زهره‌ بویت/ له
که‌نار جو‌گه‌له‌کاندا ده‌تبینین.../ کاتیک کچه هژدریژه بیره‌حه‌کان
پوویان لیوه‌ده‌گیژان، سه‌یری تو‌یان ده‌کرد/ کاتیک له‌سهر له‌و پردانه،
خوتنی جه‌رده کوژراوه‌کانی پایزیان ده‌سریه‌وه/ تو... دارستانه چره‌کانت
بیرخستنه‌وه/ له‌وی بونی بارووتی به‌جیماوی راوکه‌رمه‌کانیان کرد/ بونی
له‌و ناه‌رته کیویلانه‌یان کرد، که هژیان تاکو سهر نه‌ژنو درېژبووه/
بونی خوتنی له‌و مرو‌قه سه‌رپراوانه‌یان کرد... سه‌ره‌وخوار به‌ چلی
دره‌خته‌کاندا هه‌لو‌اسرابوون/ له‌ شه‌وه سارده‌کاندا هه‌ستیانکرد/ دوو
لیوی گه‌رم نییه نیوچاوانیان ماچیکات/ دوو لیوی ناسک له‌ خه‌ویان
بیدارناکاته‌وه/ له‌وان تفه‌نگه‌کانیان به‌سهر ده‌ریا به‌رینه‌کاندا ته‌قاند
و داویان له‌ که‌شتیه دووره‌کان کرد... بیانگه‌نی/ بو دوورگه‌یه‌ک

دهگه‌ران... تریفه وهک تکه‌ی ناو له دره‌خته‌کانیه‌وه برژئیت/ وینه‌ی
په‌پووله، له‌سه‌ر سنگی سپی بالداره‌کان کی‌شرا بیت/ بو‌نی خه‌مگینه‌ی
زهرده‌په‌ر له جوگه‌کانه‌وه هه‌لبستی/ میژوو له‌وئ به‌له‌میک‌ی زهرده‌بوو،
په‌بوو له که‌ناری کوژراو/ په‌بوو لهو کچولا‌نه‌ی مه‌مکیان وهک گلوپی
به‌نده‌ره‌کان، ده‌کوژانه‌وه و داده‌گیرسان/ په‌بوو لهو شمشیرانه‌ی، وهک دهم
و لیوی خه‌وتوو‌ه‌کان می‌ش له کی‌لانیان نیشتبوو/ زه‌ویه‌ک، شادی و گریان
تیا تیکه‌ل بو‌وبوو/ جوانی وهک ناگر له په‌گه‌کانیدا ده‌گه‌را/ کینه‌ وهک
خه‌و له چاویدا ده‌سوپایه‌وه/ ئیدی له‌وئ هه‌لا رو‌خواه‌کانی نیشتمان
نابینینه‌وه/ به‌له‌می تا‌کو ته‌نیای ماسیگره‌ خه‌مگینه‌کان نابینینه‌وه/ کچی
نامو‌ی ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ خه‌وتوو‌ه‌کان نابینینه‌وه/ ئیدی، ئیدی، نیشتمان
خو‌ی... نیشتمانی کونه‌ره‌ری و خه‌می گه‌وره‌ نابینینه‌وه.

④

ناگه‌ریڼه‌وه/ با شه‌سته‌باران برویان له‌گه‌څ خویدا ببات/ وهک زه‌رنه‌هوتی
به‌جیماو له هیلانه به‌رزه‌کاندا/ به‌فر به‌سه‌ریاندا بباریت، باش
نیوچاوانیان کونبکات / ناگه‌ریڼه‌وه/ له سه‌رابیته و سه‌ردابه شیداره‌کاندا
وینه‌ی مانگ و نه‌ستیره دروستبکه‌ن و بلین نه‌وه ناسمانه/ بائنده‌ی
مویاکراو و گوئی ده‌ستکرد ریزبکه‌ن و بلین نه‌مه دارستانه/ ده‌رۆن و
نیوچاوانیان پړتی له‌وه لاهانه‌ی (با) پیدایا دیت وده‌چیت/ بارانیکی
نهرم وهک هه‌ویر به‌ده‌ست و په‌نجه‌یانه‌وه نوساوه/ نه‌خوین، نه
شهراب، نه‌ناگر لیڼاکاته‌وه/ ته‌رزه‌ده‌دات له‌سه‌ر سنگیان و ناو له
جاوبانه‌وه دپته‌خواری/ کلاوه‌کانیان پره له‌پووش و بیجووه یاساری

مردوو/ که روشک له ژر پالتوکانيان سهر دهردينئ. ته زيبه کانيان له ملي نه سپه کاندایه/ دهنگی بالنده کانی جهنگه له گه رووياندايه به لام خه وتوون و ليويان، وهکو په نجه رمی کچه عاشقه کان داخراوه/ هيچ وشه يک هيچ گولله يه کی کوتوپر/ هيچ هاوارکی ناکاوی نابه ينی دره خته کان ورياياناکاته وه/ نه وان مردن و نه ستيره يه ک له سهر گونايان داگيرسابوو/ مردن و ده رگايه کی بچکوله له نيوچاوانيادا بوو/ به سهر مليونه ها فرسه خي پر له شه ونمدا ده پروانی/ مردن و درانه بهر گولله ي رهش... بهر بارانی تيزاب... بهر هه تاوی خوينين/ نه و بالنده ي له نيواران ده ترسان به سهر سهر ياندا هه تفرين/ نه و کوتره ي له رهنگی خوينيني ناسو ده سله مينه وه، گونيان له هاواريان گرت/ مردن و نه و نه سپانه ي بو سوارک ده گهران، بونيان به لاشه کانيانه وه کرد/ مردن و نه و کچانه ي ليويان وهک زيو ده بریسکايه وه، سهر يان نا به دليانه وه/ بو ترپه يه ک ونبوون له نابه ينی ده شته سهوزه کاندا وهک زهنگ ده نگبداته وه/ وهک بالنده له قه قه زه شوشه کاندا، سنگ بسويت له ديواره کان/ مردن و له تابوتیکی ناسندا نيژران/ په يکه ريک له مومي رهنگا ورهنگ له سهر کيله کانيان دانرابوو/ خونچه يه ک له مس نرابووه سهر دليان/ بيری هه ور و تهم و پايزيان ده کرد/ بيری شه قامه پر له سوزانيه کانيان ده کرد/ بيری نه و چرايانه يان ده کرد که له ژر باراندا ده سووتان/ بيری نه و دروشمانه يان ده کرد که به خوتن نوسيبوويان/ به لام کهس بيری نه وانی نه کرد/ هيچ هه ورئ، هيچ پايزئ، باسینه کردن/ هيچ سوزانيه ک يادگارکی نه گيرانه وه/ هيچ چرايه ک په ي به لاشه که يان نه برد/ هيچ دروشمن، ناواتی نه هينانه دي.

۶

نهو شه مه نده فهراندها که پرن له ترس و تاریکی/ پرن له دهستی
 نهو پیاو کوژانهی وهک (با) له په نجه ره کانه وه دین و ده چن/ ده پرون
 و له سه رما سوور هه لگه راو/ دلیان وهک نه تماشیکي سوور... سینهی
 پرگردوون له نوور/ وهکو سنه و به ره به رزمه کان حه زده کهن هه ندیک
 بخه ون/ وهکو چاروکه ی که شتی به کان، حه زده کهن (با) بدات له هژیان/
 ده یان بینیت له گیزه نووکه کانی هه تاودا سه رگه ردان/ له شهوی مردنیاندا
 مانگ خوینی لیده تکا/ غونچه کان... دلیان بو نهو خوتنه کردبو وه/
 پاساری به برسی به کان... ده میان بو نهو خوتنه کردبو وه/ له شهوی
 مردنیاندا بالی بالنده کوژاوه کان له گیرفانیان وه هاتبو وه درئ/ بونی
 دره خته پیره کانیان لیله لده ستا/ له بری ماچ، ته ور چاوه ووانیده کردن/
 حه زیانده کرد برؤن و نه گه ریته وه/ برؤن و نهو کچانه بدوژنه وه/ که
 له بری مه مک دوو چاوی دیکه له سه ر سنگیانه/ برؤن و سوار نهو
 شه مه نده فهرانه بین که دلوپه باران، وهک هه رمی به سه رای به کانیاندا
 هاتوته خوار/ که کوتری په شیمان له سه ر په نجه ره کانیان نیشتو وه/
 فریشته ی پروت له فارگو نه کانیاندا خه وتو وه/ برؤن و نهو دایکانه
 بدوژنه وه که له ژیر هه تاوی کینگه کاند و شکبو ونه ته وه/ نهو باوکانه
 بدوژنه وه که چاویان وهکو چاوی نه سپه پیره کان، پرن له ناو/
 برؤن و نهو نه ستیرانه ش پرېکه ن له کوشک و تاوان/ له سه ر نهو له
 پاکیزانه بخه ون/ چو ن پیسکه لیره کانی ده ژمیریت/ له ژیر نهو دره خته
 بیگونا هانه دا خه تا کانیان برژمیرن/ پیسی به کانیان بچیتن، به گوئی
 نهو روباره شه رمنانه دا/ له به رده م ناوینه بیگه رده کاند، خیانه ته کانیان

بابدمن/ تاوانه کانیان ومکو دهسکه گول رابوه شینن و خراپه کانیان بدن له
یه خه یان/ دهسگیرانه کانیان له سهر خه نجه ره کان و شیعره گلاوه کانیان/
له سهر کاغه زی جگهره و بوتلی شهرابه کانیان... ماره بکه/ جیژوانیشیان
ژیر سیبه ری قامچییه کان و سهر دابی نه شکه نجه دان بیت.

۷

رؤیشتن و کیلی نه و قاسانه یان ونکردبوو/ که پرپوون له و یاقووتانه ی،
دهبایه گهر دونیان له خودا پتیکریبایه ته وه/ ته نیا باوه شینکی پووشیان
پتیبوو... میشیان له لیوه نه ستوره کانیان پتیده رده کرد/ له قوماریکی
شیتانه دا، مندائی و نه سپ و دهسگیرانه کانیان دۆران/ له سهر میزی
قوماریکی رهش و له یارییه کی کوترانه دا/ گرمویان له سهر په نجه کانیان
کرد و دۆراندیان/ گرمویان له سهر نیوچاوانیان کرد و دۆراندیان/ گرمویان
له سهر برۆیان کرد و دۆراندیان/ هه موو شتیکیان دۆران، هه ردوو دهست
و هه ردوو گوچکه و هه ردوو چاویان/ گریان له شه به قیکی سیبیه وه له
سیبه ره کانیان ده هاته خوار/ تارماییه ک بوون... له دهوری قومارخانه کان
گریانده خوارد/ به خیلیان به و ناده میزادانه ده برد که یه خه یان هه یه
گولی لیبدن/ په نجه یان هه یه پاره ی پیگرن، لیویان هه یه جگهره
و مه مکی پتیمژن/ له شیان هه یه جلی قه شهنگی بکه نه بهر/ رؤیشتن و
سیبه ریکی رهش بوون... ته نیا سیبه ریکی رهش/ دهسته سره کانی مندالیشیان
دۆراندبوو/ وینه یان له سهر شوناسنامه کوئه کانیش سراپووه وه/ ناویشیان
وهکو جهسته ی مردووه کان... له گۆره کاندانوستبوو.

نیشتمان

نەى ولاتەم... نەگەر فېربېومايە مار چۆن دەروات، وا دەروېشتەم/ دەمەوئەت
بە لەشە شىدارەكەت بگەم و لەناو برىنەكانتدا پەپكەبخۆم/ ئوولپىچىكەم
لە سەدەفەكەم بىزاربووم/ پياويكەم دەست لە درەختەكان دەدەم و قسەدەكەم
شەرمناكەم

كەلىلى كۆنۇيىيەكان بەسەر سەنگە پرووتەكەمدا شۆرپۆتەو/ خەنجەرىك
لەسەر گەردنمە و گۆلئىكىش لەسەر لىومە/ پەنجەكانم دەلەرزىت و خوئىن
بە چاومدا دىتەخوارى/ بەلام بە دەنگىكى زولالەو، بە دەنگىكى سافى
وەك نەى، قسەدەكەم/ نەى ولاتەم... هەناسەكانم بەستوتى و گەرووم
بۆتە پەرداخىكى پىر لە بەفر/ دەروانم، بەرد و نادەمىزادەكانم بۆ
لەيەك جياناكرىنەو/ نەم دەمامكە رەنگاوپرەنگانە وئىيانكردووم
ناتوانم، بەم جۆرە بژىم
بۆيە دەيىت، نەم لەمپەرانە بېرىم و
شانازى بە ياخىبوونمەو بەكەم.

* * *

نەى ولاتەم... لەنابەيىنى پەنجەكانى تۆدا، گەورەبووم
قەلەمىكى بچكۆلەبووم... لە گىرفانەكانى تۆو هاتمەدەرى
سەرما شكستىكردبووم... كۆلانە و كۆلان دەگەرەم
بەلام نەتەدەيىنم... نەو مردووت نەدەيىنى كە دەمى پىرپو لە بەفر
فرمىسكەكانىشى وەكو تەكەى مۆم، بەروومەتبيەو بەستبووى... نەتەدەيىنم

چهند به سهر دست و داوینتدا شکامه وه/ به ددان به ره شه باکانتدا
 نووسام فریمه دهن/ به لام وه کو چلکی ته نک به ته نافیکی به رزه وه
 با برمی و گویت پینه دام/ له دیشمدا هه ورکی لیل پیاسه یده کرد/
 هه ورک... رهنگی چلکی کیشوره دووره کانی گرتبوو/ ناه و سکالای
 کو لانه تاریکه کانی دهباران

له فرمیسی به ندیخانه و عاره قی دهستی شوقیره کان دروستبوو بو
 خهونی به خاکیکی شینه وه دهبینی... شین وهک جیگای مشته کو نه/
 خهونی به و نافرته تانه وه دهبینی که له رۆژانی تاعوون و قاتوقریدا /
 قاجیان ده که نه حهوا و نه وهیه که له که له میدردان ده خه نه وه/ نهی ولاتم،
 تو دیناسیت... نه وه هوره لینه دیناسیت

چهند جار دهر به دهر تکرده وه
 به گهرده لوول و سه رما و گهرما هه ر چوار دهورت لیتته نیوه
 چهند جار زمانت دهر هیناوه
 وشه ی ماف و خوشه ویستیت له زاریدا برژار کردوه
 چهند جار به قرت له ریگا که یدا باراندوه تا بزانی بو کو ی ده چیت
 نافرته و مندا لان و هاو ی دلسۆزه کانیته له سهر ریگا یدا لاداوه تا بگری
 و به ختیار نه بینیت
 نهی ولاتم، تو دیناسیت
 نه وه هوره لینه دیناسیت
 گه لیک سته می کی شاه و گه لیک شت نازاردراوه

هه ورکی وه رز و تینوو بوو، ده یوو یست دست له که مهری کچان و قاج له
 زینی نه سپ گیر بکات/ له خوا ده پاریه وه و نارامی به خوی نه ده گرت/
 ده یوو یست چۆن عاشق په لاماری لیوی ده ستگیرانه که ی ددات/ په لاماری
 نه و کۆشکه به رزانه بدات و بیانداته بهر بروسکه/ ده یوو یست... چۆن

عاشق كه مهرى دهستگيرانه كهى بو ماچى لارده كاته وه/ نىشتيمان بو
ماچىك لارىكاته وه
دهيوست... چون عاشق سهر جهستهى دهستگيرانه كهى دهكه وىت، سهر
جهستهى نهو ستمه بالابه رزانه بكه وىت.

نهوانهى نىستاكه تفهنگ بهروماندا هه لده برن
له سائون و كتيبخانه كاندا... جگهره مان ليقه دهغه دهكه ن
ناهيئن بچينه ناههنگ و سینه ماكان
ههر نهوانه بوون كه جاران گول و بوكه شوشه يان پىبوو
منيش نىستا، نهو گول و بوكه شوشانه م ده وىت
له مناييمدا... ژووره كان زنجيكى نىجگار گه ووره بوون
نىستاش سهگه دهره كانى نهو ديوى ته لبه نده گه ووره كانم له پيش چاوه
نهى ولاتم... دهترسم... نىجگار دهترسم
تير بمنى به سینه ته وه
نهم بارووت و سوراو و وه رزييه وهك نه سيد دهرژيت به سهرمدا و دلم
پرپووه له گريان
نازانم زيرابه كان پاك و بيگه ردتريان نهم بازارانه
كيچ و نه سپي زيندانه كان... ماري پيري سهر غه زنه كان
به ره حم و به وه فاترين يان نهم ده لال و سوو خورانه.
كه ليده نواپن... ده لىي دلم ده جوون و تفيده كه نه وه سهر شوسته كان.
به لام كه چى نهوانن نىستاكه (نهى ره قيب) كهكانت ده خوئينن
نهوانن نه خشهى بازار و شه قام و چاره نوست ده كيشن
نيمه ش وهكو سوانكه ريكي چلكن

سووک و باریک له ده رگاکه ی پشته وه به پال کراوینه ده ری

* * *

ئه ی ولاتم

من ناواتی بی سهرمو بهرم نییه

«داوای نه ستیره ی شین و که له شیر ی نالتونم لینه کردوویت»
نه مگوو تووه...

ومکو مندا لیک ی شهرمن، دهستم بگره و بمبه بهر تا فکه کانت
نه مگوو تووه... بمبه بو هاوینه هه وار هکانت
ئه و هاوینه هه وارانه ی

له سهر بهرگی قاوغه شقارته کان نه بیت، نایانینم
من چیم، من ریبواری هه می شه یی گهرکه هه ژاره کانم
ومکو ژینکی لاوازی عه بابه سهر به هه خره وه
سه هه رتاسی بو نه خوش و گونا هه باره کانت ده بهم
تیکه که ی خوم، ومکو جه ژانه له نیوان مندا له هه تیوه کانتدا دابه شده که م.
به لام سینیه ک توتن و دهفته ریک په ره سیگارم به ری
با خه می خومی پیده رکهم.

ته نه که و باگردینه که ی جارنم بدهرموه
با سهرمی له سهر بتاشم
من ومکو نافره تیک به ژانه وه

هه می شه ددان له دهسته سپه که م گیرده که م و هاوارد که م
خه ونم له دراوسی کانمان هه راسان کردووه

به سیه ئیدی... با هیتده ته ماشای ژن و کچه جوانه کانت نه که م
با هیتده به چاودیره کانی شارهوانی و پولیسه کانی ها توچو پینه که نم

من وەكو نوسەرانى دىكە،

داواى پەلكەزىرىنە و خەونى پەمەيم لىنەكردويت

من لە پۇژانى سەرمادا حەزم لە بەتانییەكى توكنە

لە ساتەكانى وەزىشدا عەودالى ھەوايەكى پاكەم

ناخ، ئەگەر ژوورىكى گۆل و ئەگەر چرایەكى زەردت پىدەبەخشیم

تا ماوم دەبوومە پاسەوانى ئەو شەقامە خامۇشانەت

دەبوومە ئەو پىرىژنەى لەسەر بەرمال دۆعاى بۆدەكردیت.

دەبوومە ئەو سۆزانییە پىرەى كە چەورە و گەنجە لىقەرتاوەكان پىیفىردەبن

ئەو سۆزانییەى كاتىك لەژىر كورىكى چواردەسالىدا دەنركىتى

دۆعا بۆ سەرفرازی نىشتمانەكەى دەكات

لە پۇژانى شۆش و راپەرىندا، لە پىتش دەم زۆردارەكاندا

بەشائەشات، چەمكى عەباكەى بادەدات.

* * *

«ئەمشەو دەبىت وەكو ئەسپىك لە دارستان

سەر بەرەو رووى خوا ھەلبرم»

ئىتر بەسە وەكو منداڵ سەرم نانىمە ناو كۆشم

وەكو منال لەبەر ناوتنەيەكى پووندا قىژە تەرە خەماويیەكەم داناھىتىم

ناھىتىم كەس پىمبلىت بۆ دەستەكانت وا گچكەن

وەك چۆن شەوان كچە ترسنۆكە عاشقەكان

لە دەرگا دەچن بەودىوا

بەدزییەووە ئەم كۆلىيەم جىدەھىتىم

دىمە لاتان و مەتارە شىنەكەى منالىم ئەمەلدا بەجىماو

لەگەل پادشا و ئەمىرە قىژەردەكاندا، قسەناكەم

کهس نییه دهستمبگریت و بمباته وه ژیر دهوارتکی سهوز
 منیک نیستاش نویسنه وهی وانهکانی قوتابخانه م له سهزماوه
 مه هیله قایشه کهم بکه مه وه و به شکویه کی شاهانه وه
 له سهز نهو خوانه رهنگینه دابنیشم
 منیک نیستاش موفه رکه کهی مندائی له مه چه کمدايه
 مه هیله... وهکو کوره قززه رده چاونه ترسه کان
 بو کچان، سهز رینگاکان بگرم
 ده لیمگه ری، لهو کیوانه
 لهو کیوانه کی که هه رگیز کهس نایانگاتی
 وهک هه نویه کی خه مگینی راوه ستاو له سهز که له سهز ریک
 بیده نگ به دیار باغه کوژ راوه کاته وه ده وهستم
 تا قزم ده بیته هیلانه ی پاساریه کان
 تا کوتریک له سهز شانم نوهره ده گریت
 له سهز به ردیک نارامده گرم
 به لام بهر له وهی برومه وه
 نهی نهو کچه ی خوشمویستیت
 نهو هه فرمیسه که کانم بیکه ره جانتا که ته وه
 نهو هه جله کانیشم له بهر مزگه وته کاندای بیبه شه وه
 نهو هه چه قوکه شم به دئی بانندهکانی گه ره کدای هه نیواسه و
 له ونبوون و بن سهز شوینیم مه پرسه وه

* * *

جار جاره دیمه وه لات... نهو هه چاره نویسه
 وهکو عاشقیکی سهز چل به سهز دیواره کاندای بازده دم

بیدهنگی و کپی باغچه نامترسین
 دیم و کونه په پوویه ک له سهر شانه و
 شه مشه مه کویره کانیش دهو ریانگرتووم
 وهک چوڼ باری باره نگره درنژه کان داده گیرئ
 له پیش دهمی ماله که تدا نازار و خهم داده گرم
 ده نیم... شوونکرد
 شووت بهو گه نجه کاکو ترنره ریشپره چاوشینه کرد
 نهی من، من که بونی جوگه و میرووی دارستانه کانم لیدیت
 من که دلم وهک پاوهن دسووتیت
 من که لایوور و دهفته ر و قه له مه بچکولانه کانی گیرفانم به جیهیشت
 من که وهکو قوتابییه کی ته مه ل، له کاتی تاقیکردنه وهدا له ژر وه
 لیمده روانیت
 سهرم داده نه واند و دهمینیت
 که گولله دهییژام و نهی ره قییم ده گووت
 بیرم له چاوه خه والوووه کانی تو ده کرده وه
 دهمزانی به کراسیکی شینه وه چا لیده نییت
 دهی که خوټ دهستی به زه نییت ناوا کورته
 به ولاته که م بلئ...
 با هینده دلم نه شکینئ
 بهو شو فیرا نه بلئ
 که وهکو توپ له سهره تای یاریدا
 هیدی هیدی... نه م شاره و شارم پیده که ن
 پییان بلئ... با دلنه وایی غه ربیم به نه وانی
 وهرو به پیینه به گوئی نه م نیشتمانه دلره قه دا
 و به په نجه باریکه کانت، نیشانه مکه.

بلی ئه وه تانی... ئه و گروژی قاری له خوا و من و نیشتمانە که ی گرتوو
 منیش بیده نگ، وهک بهردیک له بهنده نه کاندای
 وهک په یکه ریک له دالانی کۆشکه کاندای راده وهستم
 پی بلی: «ئهی ولاتم»
 نه وه کورە که ته... نه و کورە و وهکو نه سپینکی لات
 له ناو خەمدا گه وره بووه
 چاوی له دهستی ئاستگه ره کانت بری بوو
 تا نێزه یه ک بو دلی دروستبکه ن
 گه رووی خوی دهرده هینا و وهکو بۆری چرایه کی دوکه لاوی دهی سپی
 تا قسه ت بو بکات.
 چه زیده کرد
 تیر بینیت به سینە ته وه... که چی تو دهریه دهرنکرد
 بویه نیستا گومراو وێله نه و ده شتانه.
 که بانده یه کت ده بین راده بورئ
 هانیله دراوه که ی هه لده برئ و هاوارده کات
 لیره کانه م... لیره کانه
 نه ی ولاتم... له گه ل به فزی زیاده و گه لای پایزدا... بمخه ره مه زاته وه
 ناگریم و توره نابم له گه ل شته دیرینه کانتدا بمفرۆشه
 په لمبگره و بمده ره ده ست قه ره جیه ک
 یان بمخه ره پشت گالیسکه که ت
 هه رکاتیک وه رزبوویت
 بمده ره بهر قامچی
 که تینووت بو... نه وه دهستم
 ده مارە کانم ببره و له خونه که م بخۆره وه

نهی نیشتمان، نهی بی‌رحم

نهو په‌نجانِه... هه‌مان نهو په‌نجانِه

که نه دالانه سارده‌کاندا ده‌فته‌ری وه‌پزیم پی‌ده‌گرت

به‌چاو، به‌دل، به‌قوری پی‌لاوه‌کانم شی‌عرم پی‌ده‌نوسییه‌وه

به‌و چه‌قو‌گه‌وره‌یه

که خوینی‌گیا و به‌رد و بالنده‌کانی پی‌وه‌بوو

له‌سه‌ر کورسی قوتا‌بخانه‌کان

له‌سه‌ر ده‌فته‌ره‌کانی زان‌کووم

له‌سه‌ر پاشه‌ئی نه‌سپ و گو‌ندری‌ژده‌کان

له‌پیش نه‌و کچه‌تورانه‌ی که ناز به‌سه‌ر خواشدا ده‌که‌ن

لیم ده‌نوسی:

«نهم بازار و نه‌ستیرانه‌لابه‌ره... وه‌رزه‌کان ناوه‌ژوو‌بکه‌ره‌وه... ره‌نگی

گه‌لا و ناو و ناسمان بگوره»

هیچ‌ته‌کرد

ده‌ترانی‌حه‌ز نه‌باخچه‌گشتییه‌کان و چیمه‌نی ناو مالان‌ناکه‌م

ری‌گای دارستانه‌کانت لی‌گرتم

ده‌ترانی‌حه‌ز نه‌ره‌نگی‌حه‌وزی‌مزگه‌وت و بی‌ری‌ماله‌هه‌ژاره‌کان‌ناکه‌م

ری‌گای‌چه‌م و ده‌ریا‌گه‌وره‌کانت لی‌گرتم

من‌گوم‌رام و رزگارم‌که

وه‌ک‌چو‌ن‌بالدار، نه‌حو‌کی‌ته‌قه‌ده‌رده‌که‌یت

جاسوسی‌تفه‌نگه‌کان‌بگه‌ره‌و رزگارم‌که

خوايه گومرام/ من حەز لەم کيژە خرپنە پوومەت سوورە چاوشينانە
 ناکەم پەم لە کيژانی زانکۆ و قوتابخانە و ئۆفيسەکان دەبیتەوه/
 قەرەجییه کی پووتەم دەوێت/ پینستەکە ی باران بیشووات و جلکەکە ی گەلای
 درەخت و پینستی مەرەکیوی بیت/ کۆچەریهک نەزانیته خوا و ناسمان
 مانای چی/ شمشیر و بارووت و تانک مانای چی/ کچیکم دەوێت... ئە
 پوژانی سەرما/ پەنجە تەزێووەکانم بنیتە نیوان هەردوو دەستی و بە
 هەناسەکانی گەرمیان بکاتەوه و بلی مەگری/ لە گیا و ئیسکی باننە
 مردوووەکان، دەرمان بۆ زامەکانی لەشم بکات/ ئە شەمەندەفەر و فرۆکە
 و کەشتی و بازارە کەشخەکاندا بۆی ناگەڕێم/ دەچم بۆ گوندی بیدەنگ و
 نەشکەوتی کپ/ دەچم بۆ بەندیخانەکانی سەر سنوور/ بیدەنگ نابەینی
 درز و ژێر گەلای دەوونەکان و تەویلە و دارستانەکانی بۆ دەگەڕێم/
 هەنگوین و گونز و سرکەیی دەبەمە دیاری/ خەلاتی پاسەوانەکان دەکەم/
 تا دەرگای بەندیخانەکانم بۆ دەکەنەوه/ نای ژن لەوێ ونەو نەناس/ لەو
 سیوانە دەچیت، کە دەرزێ و فرێدەدرێ/ بەو دارستانە دەچێ کە دوکەلی
 سووتانی خۆی دەیخنکێت/ جوانی لەوێ وەکو پەنگی پەنجەرە کۆنەکان...
 ژەنگاوییه.../ وەک کتیی قوتابخانە سەری سالان... شەوقی نییه/ دل
 وەکو جلی مندائە چەتوونەکانە، شڕوشیتائی نەماوه/ غەم لەسەر رانی
 سیسیان زیرکە ی دیت/ لەزەت لیوی وەکو لچی قوئەرەشان ناوساندوو/
 نای ژن لەوێ، وەکو زەردەهوائە بە برینی شەهیدەوه... دین و بیباک/
 بەلام خوايه، خۆ من گومرام/ چاوم بە هیچدا هەننايه/ وەکو پیرێک
 وەهام... بیهوێت نیشانە دوورەکان بشکێت/ وەکو پیرێک بیهوێت بەبێ
 گۆچان بەسەر مردندا سەرکەوێت.

نهی ولاتم: بیست و سی ساله بونی خاک و مروّف و لیته و عارهقه که ی
تو دهجیت به سهرمدا و وهرزنه بووم/ بیست و سی ساله / چاوه نوایم شه ویکی
کپ، کچ و کوریکسی شوخ و شهنګ بیننه خوارئ و بو دورگه یکی سهوز
هه نمگرن/ نه هاتیت و گله یشم لینه کردی/ توش پیم ده نییت... خو فروش
و خیانه تکارم... دلم له بهرده بو خه مت... بئ نازارم.../ من هه تا
توژئ سهر له شی چهقه نه کانیشته ده پهرستم/ هه تا تنوکه بارانی سهر
دهستی مندا له کانیشته ده پهرستم/ به لام بلیم چی... گهر رقم لهو پیاوه
تهنگ نه ستور و گومرایانه بیت، نهو پیاوانه ی شهوی ده جار خه نجه ر
له دئی جوانی دمدن/ روژئ ده جار کچانی ئوفیس و نیو پاس و بهر
گوگان هه لنده مرثن/ له دوا ی هه موو خاموش بوونی له زه تیکیشه وه/ کاتیک
زیرهی پانتوله کانیان داده خه ن/ باسی شهر ی چینایه تی و بهر هی گه وره ی
سوشیالیزم ده که ن/ خواجه چی بکه م... رقم لهو کچ و کوپ و ماموستا
گیلانیه/ که وه کو شه مشه مه کویره له دالان و جهوشه کانی زانکو دا دین و
ده چن/ رقم له مشک و سهر باز و گو قاری بئ جنیوه/ رقم له ماشین تاز
و چاویلکه ی چیوه زیرین و خاوه ن چیشته خانه و کوگا و کاسیت فرو شه کانه/
نهی نیشتیما ن... نهو ده ستانم خوشد هویت/ که وینه ی دل و تیرکیان
تیا کراوه/ نهو که پوانم خوشد هویت، که نهلقه یان تیخراوه/ هه رنه که م
له گوندئ بژیم... نهو دوورانه/ به یانیان پیریژنیکی چاو به خه و
هه نمسینئ/ که بانگ له کچه که ی ده کات/ هو ی نیرو... نیرگه لی...
نیرگسی، هه سته مه شکه که ت بژنه و کو لوانه که ت بکه ره مل وا به یانه.

نهی نیشتمان/ له پوژانی قات و قریدا بیر له باران دهکهمهوه/ من
 بیر لهو دونیا بیدهنگه تۆ دهکهمهوه/ نهو دونیایه شهوگاران و هکو
 چهقۆ... وهکو هاوار له کۆلانه بیدهنگهکانی نیوه شهو دا ده نائیتی/ نهو
 جه ستانه... جهستهی نهو پیریزنه گریاوهی له مهرقه دی شیخ و له مائی
 هه تیوه کاندایه نائیتی/ منیش هه ئۆیه کی پیرم... پشیله یه کی مۆمیا کراوم/
 جالجانۆکه یه کم له سندوقی کدا/ قالۆنچه یه کم له پیلایۆکی کۆندا/ نهویش
 تیشکی خهونه ته لاییه کهی تۆه/ زرنکهی دهنگه زیوینه کهی تۆه/
 بریسکهی چاوه برۆنزییه کانی تۆه/ مستی ناوم بدهری/ هه تا مام
 دهستی چهوری کریکاره کانت دهشۆم/ تیکه یه کم پینده/ له گهژ مندانه
 برسییه کانت دهیخۆم/ جوتی چاوی شین و قژیکی زهرده بدهری، چهز
 له کچه رهشتانه لاوازه کانت دهکهم، وهکو راوکه ره پیرمکان/ کلاشه کهم
 دهخمه ژیر سهرم و دهنووم/ دهنووم تا پیغه مبهرمکان زیندوو دهبنه وه
 و کتیبی نویمان بو دینن/ دهنووم تا پیرومیسۆس ناگره دزراوه کهی
 دهگیرته وه/ دهنووم تا نه رسیس له ناو دیته وه دهری.../ نهی ولاتم
 دهنووم... تا نه م کوره نه قام و ریش و به دلقاوانه تاقیانده بری/ تا
 نه م کچه خروخۆله پاشه لیبسه دلرمقانه تاقیانده بریت
 خواجه... خواجه... دهنووم تا هه تاهه تایه.

هه ندی جار وا هه سته دهکهم/ وهک موشهک له شه وه زهنگدا/ وهک کج
 له ترومبیلی سه ههردا زق و دیارم/ هه ندی جاریش وا هه سته دهکهم/
 وهک هورئان له مائی سۆزانیدا/ وهک کاتر میهر له دۆزه خدا بیکار و
 هه رامۆشکراوم/ خواجه کهی بیت له م زیرابه رهش و لیخن و پیسه وه/
 جاریکی تر یه کیکی تر له دایکی بیت/ له کتیبخانه و شه قام و بهر

سینه‌ماکاندا بۆم بگهریت/ یادی رۆزگارەکانم بکات/ ناواتبخوازی و
 حەزبکات/ ئەو کورە چاوکائە بچکۆلانەیه سەرلەنۆی زیندوویتتەوه/ بێت
 گۆرەکەم هەتباتەوومو ئیسقانەکانم بژمیریت/ کەلەسەرەکەم بگرت بە
 دەستییهوه و بیلاوینن/ مەگەر بە تەنها ئەوکاتە/ نا، ئەو منائە بێباکە/
 ئەم تاریکییە دەرمبکات/ ئەی ولاتم... گوناحی من چیه/ نەگەر دز و
 شۆفیز و لانه‌واز و ژنە مەمک چرچەکانتم خوشبویت/ ئەو پیرەمێردانەم
 خوشبویت کە فرمیسکی خویان دەفرۆشن/ ئەو کچە بچکۆلانەیه‌م خوشبویت/
 کە وەک کچی گەورەپیاوان/ حەزبان ئە کراسی سوور و جلی مەخمەل و
 قەیفەیه/ حەزبان ئە بۆنی عەتر و پەنجە ی ئەستوری لاوخاس و لەزەتی
 ئەودیدو پەردەیه.

ئەي ولاتم/ کۆنر بالداري پیناپینکریت و منیش کۆنرم/ بەلام کۆنریش
 دەزانیت/ کۆشکی سەد نەوم و کۆئیتی وێرانە مانای چی/ دەزانیت...
 شمشیریکی ئە ناره‌زووی شازن درێژتر و گەردنیککی ئە پیاویتی شا
 باریکتر، مانای چی

دەزانیت مانای چی

بیست و سێ ساڵ لەسەر دەستت بەناو بەفردا برۆیت/ بیست و سێ
 ساڵ، بە کامی دڵ قەپاڵ ئە هەرمییەک نەگرت/ بە دید و هور ئە
 ماشینیککی سەوزدا شەقامەکان جەنجالانەکەیت/ ئەي ولاتم/ ئەم پلەکە
 پێچاوپێچانە فرێدە/ با پزیشک و دانسازەکان ئەو باڵەخانە و جینگە
 چەپ و کۆلانە خەمگینانە بێنەدەری/ با بەندیخانەکان ئەم شەقامانەدا
 بکەینەوه/ هەر دیلە ی بە کالیبتوسیکی سەوزووه دەبەستینەوه/ وەرە
 ئەي ولاتم، حەزیککی دوور و درێژ/ وەکو دوکە ئکینشی کارگە گەورەکان
 دروستەکەین/ وەکو سمۆرە چۆن لەسەر دار دادەنیشیت... دادەنیشین/ تۆ
 چاویلکەیه‌کی رەش و بریقەدارت ئە چاودایە و پێدەکەنی/ منیش ناره‌زوو

له ناو زگمدا وهکو دوکه ن له شوشه یه کی باریکدا... دیت و ده چیت/ نهی
 ولاتم... من نالی رانه و تو لهوئ/ بمانه وئ و نه مانه ویت... خوشه ویستی
 یه کمان ده ویت/ تو پیاوکی سمیل زهره و چاوکا و بازوو نه ستوریت /
 منیش کچیکی لاواز و بینه وام/ خوم به گهر دنتدا هه نده واسم... ده ئیم
 بمبه... بمفرینه/ بمخه ره سهر هه ردوو شانت... نهی نیشتمان...
 حه زه که شمان هه تا بیت گه وره تر ده بیت/ ده ئیم... بمنیره پشتی نه سپه
 سوره کیویه که ت/ وهکو تالانی بمبه بو کورانی خیله که ت/ منیش پرچه
 ره شه کانم/ به سهر سینه ی تو پزیمدا، هاتوته خوار / تا نه زه تی هه رچی
 له خوا ترسی دنیا یه ده یته قیتنم، عیشو ده که م/ تا به نه زه ت چاوی یاسا
 و شه ریعه ته ناسمانییه کان کوێرده که م، عیشو ده که م/ دهی نهی ولاتم...
 بمفرینه... بمفرینه/ به رووتی له پیش ده می سه روک و جهنگا وهره
 نازا کانتدا سه ماده که م... نه گهر نه مبه ییت... دوا په رده ی شهرم و شکو
 دمه رینم / ده بمه وه به کچه چاونه تر سه کانی ناو دارستان / دهر ووم و ده بم
 به هاوه ئی نه سپ و گورگه برینداره کان / ده بم به ده ستگیرانی سه گ و
 نیره ورچه چه توونه کان.

* * *

هیوا و خه ونه کانم کۆن بوون... کۆن! وهکو نه و چیته سورانه ی له لادی
 مازووی تیده که ن/ چه ند به چه نده، چاوه نواری نه و رۆژانه م، که نه م
 خه لکه ساده و هیمنه توره بین/ چاکه ته سه وزه که م و کاسکیته نه ستیره
 داره که م، بو نه و کاته هه لگرتبوو/ به هو ی نه و ناواتانه وه دمه ویرا جنیو
 به شارن و نه کته ره چاو شینه کان بده م/ به لام نیستا له حه سه رته دا،
 له بری روومه تی سووری هاوړیکانم/ گلپه تو زاوییه کان، پاکده که مه وه/
 له برسا ددان له دره خت و پایه و کورسی کتیبخانه کان گیرده که م/

لە تێنواندا دەستی عارەقاوی خۆم دەلیسمەوه/ سۆینددەخۆم کە خەون و گریان و نازارەکانم هەموویان دەکەمەوه زگم، وەکۆ ژنیکی دووگیان دەپۆم/ وەکۆ دایکی شەهیدەکان، وێنەکەى خۆم دەکەمە ملم و هەموو پۆژانیکی هەینی/ چە پکیک گۆل لەسەر کورسییەکەى خۆم دادەنێم/ لەسەر کورسییەکەم دەنووسم/ ئالێردەدا ئەو پیاوێ مرد، کە خەونى بە گۆڕینی دنیا و نازادییەوه دەبینی/ ئالێردەدا ئەو پیاوێ مرد/ لە سەردەمیگدا قایمترین شەرف بە دوو پولى قەلب دەکێردا/ لێوێکانى ماچیان لە خۆیان حەرامکرد/ ئالێردەدا ئەو پیاوێ مرد کە ژبانی خۆى دەدا بەو کەسەى خەمى بیست سەدە لە چاوانیدا بێستتەوه.

ئەى نیشتیمان/ وەکۆ کراسى رەنگاوپەنگى کۆگاكان/ وەکۆ عەرەبانە سەوزەى سەر شۆستەکان خەون و ئاواتەکانم ریکدەخەم/ وەکۆ چەتە چاوشینەکان دەیاننێم بە نیشانەوه و دەیانشکێنم/ لە میژە... لە کۆرى سەفا و رابواردندا وەکۆ گۆچانى دەستی سەماکەرە خرپنەکان، هەلیاندهسۆرینم/ هەر وەکۆ جلکى بوکینى هەئەمگرتن، وەکۆ پارە لە چاوی بەخیلەوه خوشمویستن/ دەفتەرى بچکۆلەم بۆ کردن.../ لەگەڵ پرسىارى مەکتەب و گۆنەبەرۆژە و نامەى دراوى دلداریدا، قەدەمکردن/ لە نیوێشەواندا کاتیک گورگ دەیلوران و تاقەتەفکەرە دەنگیدەهات/ چراکەم کز هەندەکرد و تێر بەسەریاندا دەگریام/ ئەوان بوونە مایەى شەرمەزاریم/ دەپۆم و لە دوامەوه وەک جى ماچى خیانەتکاران، شونى جیدیلن/ دەپۆم و ئەى نیشتمان، حەسرەتى تۆ لە دڵدا بۆتە بەلا، بۆتە دانولەکەى مندائى/ لەم دەستمەوه دەیکەمە ئەو دەستمەوه و دەیسووتینى/ لەم گیرفانەوه دەیکەمە ئەو گیرفانەوه و دەیسووتینى.

نه‌ی ولاتم/ زه‌مبیله‌ی گریانه‌کانم هه‌نده‌گرم/ له‌به‌ر قوتابخانه وئستگه‌ی پاسه‌کاندا ده‌یفرۆشم/ نه‌ی به‌چی بژیم؟/ نه‌ی نیشتمان گهر ئومیدیکم ده‌سکه‌ویت/ له‌ ده‌ستگیرانیک توندتر ده‌یگوزم به‌ خۆمه‌وه/ ده‌روانم و خه‌م به‌ر گه‌روومی گرتووه/ تازه‌ بیهوده‌یه و خنکام/ هه‌زاران جار دهم بنییت به‌ده‌مه‌وه و ماچی ژبان ماچمبکه‌یت، سوودی نییه/ چیبکه‌م، دز چۆن له‌یه‌که‌م هه‌ئۆسته‌یدا بۆ جه‌لاده‌که‌ی پێده‌که‌نیت/ بۆت پێکه‌نیم و گویت پێنه‌دام/ په‌نجه‌م خسته‌ ژێر چه‌ناگه‌م و روانیمه‌ برو نه‌ستوره‌کانت و لیتنه‌نواریم/ وه‌کو مندالێکی ترساو/ له‌ژێر داره‌کاندا نینوکی خۆم ده‌خوارد و ده‌روانی و نه‌تده‌بینیم/ وه‌کو شو‌فیرێکی چلکن/ له‌ژێر ترومبیله‌کاندا ده‌نوستم و خه‌ونم به‌ تۆوه‌ ده‌بینی/ کاتیک وه‌کو پاشایه‌کی ریسواکراو، به‌ سوار نه‌سپێکی پیره‌وه‌ له‌و گوندانه، ده‌روانییه‌ نه‌ودیه‌و سنوور/ کاغه‌زی شیعره‌کانم وه‌کو دووربین لوولده‌کرد و له‌و دونیا سه‌ه‌وزم ده‌روانی، تۆم ده‌بینی/ کوله‌م ده‌خسته‌ گیرفانم و چواله‌م ده‌دزی/ نه‌ی ولاتم، له‌ به‌ری رهنجی تۆم ده‌خوارد/ باوه‌ریکه‌ له‌و ده‌شته‌ چۆله‌هۆلانه‌ گویم له‌ ته‌قه‌ی ئاسنگه‌ره‌کانت بوو/ گویم له‌ دیدی ماشینه‌ چلکنه‌کانت بوو/ وه‌کو گه‌وره‌ کچیکی ناسک/ قژم ده‌خسته‌ پشت گویم و ده‌موچاوه‌ ته‌ره‌که‌م، به‌رامبه‌ر خۆر راده‌گرت/ بیرم له‌ تۆ ده‌کرده‌وه/ بیرم له‌ کج و مناله‌ بێ دایک و باوکه‌کانت ده‌کرده‌وه/ بیرم له‌ زه‌نگی ژه‌نگاوی قوتابخانه و ژنه‌ مامۆستا قه‌له‌وه‌کانت ده‌کرده‌وه/ بیرم له‌ ده‌سته‌سری ناوچاوانی نانه‌واکانت و مه‌قه‌ستی خوێناوی ده‌ستی سسته‌ره‌کانت ده‌کرده‌وه/ هه‌زم لێده‌کردن هه‌زم له‌ کچه‌کانت ده‌کرد/ کاتیک به‌ده‌م پێکه‌نین و هه‌ریوه‌وه‌ له‌م به‌ری شه‌قامه‌کانه‌وه‌ ده‌په‌رینه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌را/

کاتیک دواي دهرنه چوون... دهگريان/ کاتیک به چپه چپ، باسی دلداری و کورپان دهکرد/ جهزم ليندهکردن و برسیتي قه پائی ليندهگرتم/ نانو میدیش ودهو چاکه تی پیاوه بوشناخه کان به سه رشاندا هاتبوو و خوار/ ودهو چوون قوتابییه غه ربه کان/ به یانیان زوو لفکه و سابوون هه لدهگرن و بو خوشتن دهرده په بن/ ده چوومه کتیبخانه کان/ بهو زگه برسییه وه... سهیری کلاو و جلکی جوانی ناو کوگاکانم دهکرد/ بهو زگه برسییه وه... دهمروانییه کچان له دوکانی زهره نگه رهکاندا/ دهمروانییه به ختی شوومی خوم، له سهه ره ی کتیب و له پشتی روظنامه کاندا.

هه ندی جار ودهو پیاویک له دهنگی هه وره بروسکه کان راچه نی بیت... گیر و ورم/ هه ندی جاریش ودهو پیاویک له جهسرت و توریدیدا په رداخ به ناوچاوانی بشکینی، هه موو دهماره کانم ليندهدات / هه زار کیشوهر له دوکهل له گهرومدایه/ فرمیتسکه کانم له چاومدا وشکبوونه ته وه و ودهو پووش هه لدهوهرن/ ناوچاوانم نهه ناوچه وانهی له دیواری کلیسه کونه کان دهکات/ پیرتی له وینهی خاچ و ههور و ژنی روت روت/ نهه زمانه چرچه دیزم/ که هه رده لئی سه ردهستی پالتوی سوانکه رهکانه/ رهقبوته وهوه گه لیکم نازاردهدات/ چهند جار ووتم... نیدی چی دی قسه ناکهه/ به لام نهو ودهو خه نجهری لیها تووه و دهمم پیندهکاته وه/ نهی ولاتم راستی ده لیم... خه ونه کانم رهنگی دهموچاوی دزه لاتوپوته کانی گرتووه/ رهنگی دهموچاوی نهو کچه عه بابیه سه ره رشتالانهی گرتووه که له پاسدا لابه لا سهیرمانده کهن/ رهنگی دهموچاوی نهو پیاوه سداره به سه رانهی گرتووه/ که ده کیژی ناشیرینیان ههیه و ههر دهیان مهکیان ودهو مهتره لوژ تهقه ده کهن/ نهی ولاتم خه ونه کانم رهش و لین/ ودهو خه ونی پیره

کچیکی چل سانه/ وهکو خهونی پیرژنیک کی گوماوه له سیداره ی کوره که ی
 برونیت/ نه ی ولاتم... دان به هه موو گونا هه کانی خوما ده نیم له بری
 نه وه ی هه ز له وه سفی بائه خانه یان نافرته ته رووته قشقیله کان بکه م/
 هه ز له وه سفی زیندان و شوره بییه سیسه کان ده که م/ له بری نه وه ی
 هه ز له باسی ده سکیشی ناویشم و قرژی عه تراوی بکه م/ هه ز له
 باسی په نجه ی قرتاو و قرژی ئارداوی ده که م/ ددان به گونا هه کاندا
 ده نیم... نه گهر نینوکم وهکو فرمیسه که کانم درژبوونایه/ چاوی زورداره
 نزیک و دووره کانم درده هینا/ نه گهر قاچه کانم به به رته قای نازاره کانم
 درژبوونایه/ به خاکی تاریکی نه وانا تینه ده په یریم/ نه ی نیشتمان دان
 به گونا ه ی خوما ده نیم... من بوهمییه ت و چینایه تیم تیکه لاوکرد...
 خه بات و قه له نده یریم پیکه وه گریدا... پیاسه و سه ره سستی، بینیشی و
 نازادیم کرد به یه کیک.

نه ی نیشتمان/ توبه ده که م و چه پکیک وه نه وشه ی خوینیت بۆ ده نیم
 بیبرستم و ورم/ هه ردوو ده ستم وهکو به ندۆله گه وره کان دین و ده چن/
 وهکو بالنده یه ک له وه رزی مردنیدا... هه ئده کوریم/ په نجه م له نیو
 ده مده یه... چاو ده نیم به دووربینه کانی مندایمه وه/ به ئکو رۆژگاره
 دیرینه کانم... به ئکو سه رته ی نه م به دبه ختییه بینمه وه/ نه و منداییه ی
 وهکو ئاو له به رم ده روات/ نه و منداییه ی وهکو گولله وئله کان ده میکیک
 و تورمه ده دات/ رابوردوو وهک گوئیکی زه رد به ناوچه وانمه وه شوپۆته وه/
 مندای وهکو خه نجه ریک له نیسک و ددانی نه هه نگه کان چه قیوه ته
 سه ر دلم/ نه ی نیشتمان، نه و رۆژانی سه ره سختی و به دلفاویه چییان
 نیهات/ نه و رۆژانه ی بستی بووم و له قلیمه جه نجاله کاندا دوو کورسیم

له ملاولای خۆمهوه دهگرت و جگهره دهکیشا/ چۆن له نیوان ئهم کتیب و
 وئلبوون و گریانهدا توانهوه، چیان لیهات بۆ وهک تازه بوکیک ته مه
 و خاو و خلیچک بوون/ نهی خواجه... مندا ئیم هه مووی نه شکهنجه بوو/
 به لام گه لیک له ره پۆزه سارد و بیرهمانهی نیستاکه خوشتر بوو/ نیستا
 وهکو توپیک له قه دپا ئیکدا... تلۆرده به مه وه/ وهکو سوچه ریک له ژر
 باراندا دهگریم/ هینده ته نهام... به نه سپیک دهچم له دارستان/ هیچ
 شتیک، هیچ هیزیک، نه شورای ته نهاییه م ناشکینئ/ ترسیش وهکو
 پیاوکی سیس له ویدیو ده رگاوه ده مبینئ و شالام بۆ ده هیئت/ عه شقیشم/
 وهکو قاتیچه کۆنه کان کالبۆته وهو وهک دهسته سړیکی ته نک دهسته
 خوتناوییه کانمی پیده سړم.

نهی ولاتم... ته نیا من راستیت پیده ئیم/ ده رمبکه، نینۆک و قژ و
 په نجه و زمانم لیستی نه وه/ به لام مردوو هکانیشت خهون به رابواردن
 و سهر جیکردنه وه ده بینن/ کچه کانت هه موو شهوئ وهکو غه رغه ره به
 خو ئیاو بکهن/ له ژر زوقمی له زهت و باری ته نهاییدا سه ریاده دن/ نه م
 شته سهیرانه مان لیدامانه/ وهکه چۆن دل و رحمت لیسه ندوینه ته وه/ نه م
 دووربیننه شمان لیستی نه/ که سهرمان پیده کات به ژر جلکی خه ئیکدا/
 با بهس بینین به چاومانه وه و له نافرته و پیاوه دوورو نزیکه کان
 بروانین/ به هوئ نه م چیلکه و گه لایه وه، بوینه ته درنده و مشه خۆر/
 ناتوانین قسه له گه ل یه کدا بکهین و دهست به سهر سینه و دئی یه کتردا
 بهینین/ مه منئ به سینه ته وه/ نه م سۆزه ساخته و دلداریه به ئه ودانه
 مانای چی؟/ پیوستیم به عه شقیک هیه/ عه شقیک به هیئتیه له رزه و
 له ژر باراندا و له سهر نهو شه قامانه به مخاته گریان/ به لام چۆن عاشق

ببین و خهومان لیهه راسان بووه/ بههوی نهوهوه رهمان له ناویشه/
رهمان له فرمیسه که دهپرژته سهر پهردی دهفته رهکانمان/ ناتوانم...
ههست به گوناهباری و زۆرداری خۆم دهکهه/ له ههسه رتدا مشت ددهم
بهسهر سینه مده و چهقۆ به زمانم تیژ دهکه مدهوه.

دهلیمگه ری، با بگه ریمهوه مندائیم/ بهدوای جلکی کۆن و سمیلی دهستکرد
و تهباشیره بچکۆلانه کانمدا دهگه ریم/ به دوای نهو جیگیانیه دا دهگه ریم
که سهنگ و بهردم تیا کردوون/ به دوای فرمیسک و جنیوه کانمدا دهگه ریم/
به دوای نهو شوئکه تهپانه دا دهگه ریم، که دارکاریان کردووم.

کارته کانی قوتابخانه ددهۆزمهوه و دهیده مدهوه بهو بهرپوه بهره پیرانه...
با پاره کهم بده نهوه/ نهو پاره یه به مندائی لینیانسه ندووم/ نهو
دایپیرانه ددهۆزمهوه که له بیسه کهوه کچانی خویان دابووئی/ به شق
و توره ییهوه دهچمه ژووری و دهئیم نامه ویت... نهو گورگه له شبرسی و
پر له ناوژانه مندائیم/ نه مجاره، دهکیمی هیچ تایه فهیه که، توره ییم
دانامرکی ئیتیهوه/ تۆش، نهی ولاته سپله و بیوه فاکه/ له خۆتهوه
هه ئمه ده ری و هه مده که/ خۆ له ناویشم دروستنه کردووم... له سه ره
پارچه کوده ری و چه رمی جانتا شه کان و که فی سهر مه نجه ته رهش
ره شه کان... دروست کردم/ خۆ له ته لات نه گرتووم، به کولله و سیسار که ی
تۆپیوو و ناو ته رازاندو ته مدهوه/ ئیستاش که توره بووم و نابروتده بهم/
ده ته ویت نارامبکه یتهوه/ به لام تا ماوم قاج له م زمینه ده خشینم و
ده گریه/ هه موو رۆژیک ده پیشکنی... ده ست له دل و ئیسک و نابینه ی
په نجه کانم ده دهیت/ نهی نیشتمان... تاکه نه ئینه کم هه بوو/ نه ویشته
پیره وانه بینیم و لیتسه ند مدهوه/ نهی بی خۆشه ویستی تۆ چیبکه م/ بی

خۆشه‌وێستی تۆ... پیاویکم لە لاستیک... بالداریکم لە موشەما... بێ
خۆشه‌وێستی تۆ... دەستیکم بەسەر دڵەوه دەلەرزیت/ ئەی نیشتمان...
سوێندییەت کە وای لێهات، دەبێ پەرداخەکم بنێم بە دەمی برینی
شەهیدەکانتەوه/ دەبێ دەستەسەرەکم پرکەم لە لێج و گۆی مردووەکان/
جانتاکەم پرکەم لە جێبو و قسەى سووک و سووکایەتی پێکردنت و
چاو بەگریان/ بچمە ریزی دوژمنەکان، بچمە ریزی دیکتاتۆرە بیڕەحم
و خۆنمژەکان.

ئەي نیشتمان/ لە پوژانی شەڕ و بیڕەحمیدا/ وەکو تەهنگ، خەونەکانمان
دەکردە شان/ وەکو قوتیلەیه‌کی رەش لە ژێر تیشکە کزەکیدە هەڵدەکورماين/
خەون خەنجەریکی زۆرینبوو/ لەبەردەم کتیبخانە و وێستگەى پاسەکاندا...
دەمانکرد بەبەر پشتینەکەماندا/ خەم... کلاو قوچەیه‌کی بچوک بوو/
لە بێشکەوه کرابوو سەرمان/ گەردانەیه‌کی ئالتون بوو/ لە کاتی
خۆشه‌وێستی و ژنهناندا یەخەى پێدەگرتین/ دەچووین بۆ جەنگ، بە
نامە بۆماندەهات/ دەچووین بۆ شارە دوورەکان/ لەنیوان قەدى جێک
و ژێر یەخەى کراسەکاندا لەناو گیرفانە بچکۆلەکانماندا، داماندەنا/
لە مەخفەر و بەندیخانەکاندا جێماندەهینشت/ لە بیمارستانەکاندا دەرزى
خەوتنمان لێدەدا/ بۆ سبەى بەدواماندا دەهاتەوه/ ئەي ولاتم وەکو
«شا» سوار ئەو گالیسکانە دەبم/ بە دەستی چەپ جێهەو دەگرم، دەستی
راستیشم هەڵدەبەرم/ خەم ئەو ژنە چاوشینە بالابەرزیه‌/ لە تەکمەوه
دانیشتوو/ ئەو ئەمیرە برۆ پەيوەستانەیه‌/ لەسەر ئەم گالیسکەى پووشە،
ئەم گالیسکەى درک و دالە... هەلنیشتوو.

ئەي نیشتییمان... ئەوه خەمەو ناوهرت نییه‌/ منى پادشاش... لەجیاتى

بازیبه ند دست له ناوی زیرابه کان هه ئه ده کیشم/ له جیاتی سیپایی به شکوی شاهه نشایی/ پانتۆ دزراوه که ی نه کاکی نه کاکی میچ دهمۆزه و ده له شهوانی زیران و به فرباراندا له به ریده که م/ له چه سهرت ترس و برسیتی، وهگو دیلیکی هه ئه اتوو به نه ستیره کاندا راده که م.

بۆ بهرگ بپۆشم/ خه ئک شانازی به جلکه کانیا نه وه ده که ن/ با من شانازی به برینه کانمه وه بکه م/ خه ئکی به دوا ی ناراسته ی با و کاتی گه رده لئولدا ده که رین/ من به دوا ی ناراسته ی گریانه کانی تۆدا ده که ریم/ بۆ پۆژانی شۆرش و یاخیبوون بوو/ په ره په ره کتیبه کانم هه ئه ده دایه وه/ له فانیچی و ده سترمو ده کانم ده پرسی/ هینده و مرزبووم زمانم له چیا و دارستانه کان ده رده هینا/ کلاشم ده گرت هه تاه که کان/ ده مگوت... خواجه... نه ی نه وه ی گول و په نجه... خه نجه ر و دلت دروست کرد/ نه ی نه وه ی مه ترسی و دیوارت به من ناساند/ نه وه تا... له سه ر پشت راده کشیم/ هه ردوو پیم ده که مه ئاسمان.../ کوا قامچی و چه یزه رانه کانت... کوا مامۆستا دئرمق و بیبه زه ییه کانت/ کوا باوکه مه چه ک نه ستور و دارکارییه مرزه کانت/ بۆ به ختی من نه م ئافه رته ده مشر و کچه بیته رحمانه وا نیان بوون... من پیوستیم به سزایه، سزایه ک به هیئیت هه رزه/ پیوستیم به په تیکه هه ر چوار و مرزه له بهر چاوما بیت و بجیت/ پیوستیم به خه نجه ریکه له سه ر دئم راگیراییت پیوستیم به زنجیریکی خوتناوییه له ده ست و قاحمه وه ئالابیت/ نه م په نجه سپی و کورتانه، نه م گوپه سووره نابووته/ گه ر له پۆژیکی باراندا گورگ هه پایی لینه گرت... بۆچی چاکه؟/ نه م چوار په له، نه م ترومپا شکاوه ی ناوی دئه/ له گه ل ئالیکدا بۆ نایدیدیت به نه سپه کان/ من بۆ چیمه... نه م خه یالانه م بۆ چیمه/ که به مسقال ده بییویت و تنۆک

تنوک دیکه یته هه ناومه وه/ نهم فرمیسکانهم بۆ چیه له ناو دیری کتیب
 و له گهژ کاره ساته کاندایم ده به خشیت/ بۆ خه وینین... بۆ ناواتخواستن
 و خه مواردن/ نهم ژبانهم... نهم لاپه ره سپیانه ت پنبه خشیم؟/ نامه ویت...
 نه وه دمقته ره سپیه کانت بیبه رموه/ نه وه خوینه که ت بیکه ره جهسته یه کی
 دیکه وه/ نه وه تانی، به لام ده شرانهم... لاشه که شم له خۆم به شکوتر نابیت/
 بیره حمانه فرییدمه دیته بنکی زه لکاوه کان/ نه ی نیشتمان، له یادتده چیته وه
 که به ژر باراندا ده ویشتم و ته رزی خویناوی لییدم دام/ به لام ناسمان
 هه زار نه وه نده ی نیستاکه به ریز و خوشه و یستتر بوو له لام/ مندا لیک بووم
 له رویار و نه ستیره کان نه ده ترسام/ به لام چه نده خوینریره کان به گوله
 و شریخه ی تفهنگ/ ده بچکوله که میان راچله کاند/ نه وسا خوینیکی گهرم
 گهرمتر له سرودی رۆژانی شهر، به دهماره کاندایم ده گه را/ زه بروزه نگ و
 شق و شلاق... کتیه روزه رده کانی قوتا بخانه... هه لیا نومه راند/ دهمتوانی
 وه کو نه سپیکی ره سه ن رینگا دوور دوورمه کان بېرم/ وه کو بروسکه یه کی توره له
 شه وه بیده نگه کاندایم ناگر بگرم/ وه کو هه تچوونی یه کجاری پۆلی باندار/
 له یه کجاردایم، شیعیر بلیم، خه مبخۆم و نازاری دنیا هه تبگرم/ به لام
 نیستا چون کج له ده شته چۆله کاندایم/ ناو له لاشه ی ده ستگیرانه که ی
 دمدا ته وه/ ناو له رۆژگاره پر له جورنه تانه دهممه وه/ چون که شتی
 ناو له به نده رمه کان دمدا ته وه/ چون باننده له ناسمان و به رزه به رزانی
 دنیا وه له دارستانی گرگرتوو ده روانیت/ ده روانم و فرمیسکه کانم وه کو
 تۆپه له به فر، له چنگمدا گرمۆله کردوو/ ده روانم و ناوقه دی گیلان و
 مار و توترکه کانم به توره ییه وه گرتوو/ ده روانم و سه رم وه کو مندا له
 ترسنۆکه کان به رمو پروت بلند کردۆته وه و نکاده که م:

بهس وه کو نه و پیاوانه ی له دالانه تاریکه کاندایم به فری سه ر پانتۆکانیان
 ده ته کینن، خه ون و ناواته کانم به ته کینه/ بهس وه کو نه و سۆزانیانیه ی
 فوو له جگهره ی ده ستیان ده که ن، فوو له عومر و ژبانم بکه.

لەمڕۆ بەدواوە بەبێدەنگ/ وەکۆ ئەو ئافەرتانەی کە لە درزی دەرگاوە
 سەیردەکەن... سەیرتدەکەم/ کچ چۆن لە بەردەمی ئاوینەدا/ مەرھەمی
 سپی لە برین و پەلەکانی دەموچاوی دەدات/ مەرھەمدەدم ئەو چالانەی
 کە موشەکی و تۆپبارانی بێرەحمانە دروستیانکرد/ مەرھەمدەدم ئەو پاوونە
 سووتانانەی کە ئیستاش ڕەش دەچنەوانی/ ئەو ئەسپ و مشک و مارانەت
 دەپەرستم/ بەس نییە لە نێوان دەمارو برین و خویناوەکەی تۆدا دەژین/
 ئەو مۆمە سوورەشم خۆشدەوێت/ دەینییت بە کیسەی نەینیەکانتەو/ ئەو
 تەفەشم خۆشدەوێت کە پیرە پیاویکی کەنەفەتە جگەرەکی پیلۆکدەکات/ ئەو
 پەنجانەشم خۆشدەوێت/ کە لە دوکانی سوخۆر و کوتاڵفروشه سپڵەکاندا/
 بە شکستی بۆ پەڕە قەرزەمەکی خۆیان دەگەڕێن/ ئەو پەنجانە لە
 کۆلانە تاریکەکاندا بۆ تارمایی ڕۆژانی کۆن، بۆ پارە و نبوو دەرمان/
 گۆرستانەکانتم خۆشدەوێت/ لە عەشقا بوو شیعری سەر گۆری کۆژاوەکانتم
 لەبەردەکرد/ وەرە لێمبێرسەرەو... لە ریزی قوتابخانەدا دەرمانە/ کە
 میوانیکی بەشکوو هات/ چە پکێ گۆنم بەدەرە دەست با ئەو شیعرانەی بۆ
 بێنم/ بەلام... دەرمان... دەستنادات/ لە کۆر و بەزمە گەورەکاندا...
 ئەو ناھەنگانەی کە سەرۆک و شالیارە زیتە ئەکان تیا بەشدارن/ ئەو
 شەو ڕەنگاوەرەنگانەدا کە ئافەرت مرواری دەکەنە گۆی و گەردانەی
 ئەلماس لەمەدەکەن/ من هەستم، شیعری تەعزێبارانەی دایکە پیرەکان
 بخوینمەو/ هەستم وەکۆ کچە برا کۆژاوەکان، بۆ مەرگی گەلاکان
 شیوەنەبکەم/ دەلیمگەرێ... با هەر لەم کۆلیت و کوختە داڕوخاوانەدا
 بژێم/ نەهێتیت... لە جیگای ناھەنگ و کەیفەکانت نزیکبمەو، هەتا
 ئەگەر لە نزیک شایبەکی بچکۆلەی مائیکی گوندنشینەو سوسەنکردم/

وهره، دهستمبگره و به قسه بمخلافینه... خۆت دهمناسی چهند گرۆزم/
 دهگیرم و ژیر نابمهوه/ بهلام به قسهمنهکهیت، به پهند و نامۆزگاری
 بملاوینه... به قسهی خوش خافلمکه/ تا شایی کۆتایی پیدیت/ بهزم و
 خوشی، تهواودهینت/ نهوساش وهکو پیره دارنک له گردیکی پروته ئدا...
 بهجیمبهینله با سهوزیم/ با بۆ زگه برسیهکانت گوێژیکی زهردی گوین...
 تورهکهیهک بهروو بگرم.

چهند بیرهحمی/ لاشهکهمت له نابهینی چنار و شۆرهبیدا دۆزیهوه/
 چۆن نهسپی توپیو دهبهستن به ماشینیکهوه و فریادهدن، وا فریتدام/
 ههفته، خۆقهمه خوناوییهکان و گولله و جیوهکانت دادتادهن/ من که
 سهرداب و تونیل و قموچه نهینهکانتیم بۆ دهسريت/ من که تقی خۆم
 له شوشه دهنه و ههئمهگرت بۆ رۆژی راپهڕینهکانت/ هینده بهیینهنگ
 دهگیرام/ ههتا فرمیسهکانم بهدهست دهکردوهه چاوم/ نهبا ههستهکهی
 که دهگیرم/ من نهو کورهم که قاچم له لم و خۆهه میشی کوورهکانت
 دهخست/ بۆ رۆژانی شایی و سهما بهدوای مرواری و پشکوذا دهگهڕام/
 لهسهر تهنوور، بهرهبه ئیبنیکم دهبهست و لهگهڵ ژنانی گهڕهکدا، نانم
 بۆ ماله شههیدهکانت دهکردوهه/ له کیلگهکانتدا وهکو دالاشیک دمهوستام/
 نهبا پاساری و باندهکان رهنجتهبخۆن/ سوپاستهکهه نهی نیشتمان...
 نهی بیرهحم/ نیستا پیمده ئییت، ته میتدهکهه/ منیک له وهتی ههه له
 مان و قوتابخانه و پۆلیسهخانه کانتدا/ ههه پاشه ئه بۆ شوک و شهق
 پێرووتدهکرت، چۆن و بهچی ته میتدهکهیت؟/ نا نیشتمان... چه قۆکهش
 خۆم بۆت تیزدهکهمهوه... تا پرکهش خۆم بۆت دادهگرهوهه/ جلکهکانی
 خۆمت دهمههه بیکههه پهتی سیداره/ پرچی خۆمت دهمههه، بایده و

بیکه ره قامچی/ من بیباکم... من بووم به شه و نهو فیشه کانه م ده ژمارد، که دهنران به دلته وه... به رۆژ ههنگاوی کچه کانتیم ده ژمارد له مائه وه تا وهکو قوتا بخانه/ وهکو زانایه کی ریشن چاوتلکه یه کم له چاوده کرد/ چۆن کچان به دیار خه یات و پینه چیه کانه وه داده نیشن/ به دیار په ره و کتیب و پینووسه کانتیه وه داده نیشتم/ بیرم لهو عاشقه ناکامانه ده کرده وه/ که هه رگیز نه لقه ناکانه په نجه یان/ بیرم لهو مندا لانه ده کرده وه، به یانیان ده سته تال له نانه واخانه کان دینه وه/ بیرم لهو ده کرده وه/ چهند بلا وکراوه ی نهینی له ژێر قه فی پشتینه کانتدا هه لگیراوه/ چهند شوێر شگێڕ له وێستگه ی پاسه کانددا چاوه پروانی یه کتر ده که ن/ به لام نه ی نیشتمان، ده شمزانی/ نه م هه ور و چرو و کۆلانه بو من نین/ نهو خانووبه ره گه وه و مائه خنجیلانه بو من نین/ نه م نه سپه شینباو و نیره که و و سمۆرانه بو من نین/ سویندی درۆ و جینوه کانت بو مننه/ زهرده خه نه ی کچه کانت. دهستی دۆستانه ی کوره کانت بو من نین/ له هه لقه وچه چان، چه مۆله لیگرتن، مشتەکوۆله و شه قازله کانت بو مننه/ باغچه و قوتا بخانه و سهیرانگا کانت بو من نین/ زیراب و کوخت و به ندیخانه کانت بو مننه/ چۆن په نجه به دوگمه ی زهنگدا ده نییت/ ناوا په نجه بنی به نیوچاواندا/ وهکو چۆن سه ری سندوقی یادگار ه کانت لاده دهیت، سه رم لاده/ به ده ماره تاریکه کانه مدا بروانه/ وهکو پاسه وانی کۆشکیکی کۆن، وهکو کیل به دهستی سه ردابی به ندیخانه کان/ یه که... یه که... چراکانت بو هه لده که م/ مه شخه لی قه د دیواره کانت بو داده گیر سیتم/ بنوا ره... چۆن گۆلانه سووره هه ر وهکو کیچ له سه ر مه رگم قونه ده که ن/ چۆن خه ونه کانم وهکو شه کر له سه ر ناگر ده سوتین و رهش رهش ده بن/ بروانه چۆن ناو نیشان له سه ر دیواری به ندیخانه کان ده نووسریت.../ چهند دادو بی داد، چهند هاوار و فریاد له سه ر ده ماره کانم هه لکه نراون/ نیستا ده بیته به ریگای لیتا و و زۆنگاوه کانی دلمدا بته م/ وهکو چۆن پیای خورت و نیر قژی کچه

عاشقه كهي ده گريٽ و به زهويدا رايده كيٽيٽ... راتده كيٽشم/ ودره بزانه
چهند په نجه رهي شكاو له دندايه/ چهند سائډ ديوار و سهرابته كهي
بويه نه كراوه ته وه/ چوڼ پرېووه له درك و كه رته شي و قه وزه ي ليخن/
چوڼ پرېووه له بوقي پيشاو و سيسار كهي كه وټكراو/ چهند ههنگ
و زهرده وائهي كوژاو به پهرده زهرده كانپه وويه تي/ بړوانه... چوڼ
خه نجه ر له جيگاي تاواندا ده كه وټي/ حه ز و نارده زووه كانم به كراسي
ره شي شيتال شيتال وه كه وټوون/ هاوه ته كانم... وهكو وينه ي مروټ
له دهفته ره كانپه مندا ليمدا/ هه ر چپوه كه يان ماوه ته وه/ ريخو ته كانم...
وهكو مار مارو كه يان له هه وير ليها ته وه/ جگهرم ره نكيكي سووري رځاوه/
سيه كانپه بوونه ته دوو موو تاپي پر له فيشهك/ به لام هه زار هينده ي
ترم ليبيټ/ بشبه گهره، توښ خوښده وټي/ نه وه په نجه كانم/ چوڼ گه لا
ده نريته نيوان دهفته ره وه/ بمنيره نابه يني وه رزه كانته وه/ نه وه دهستم
وهكو تيلايه كي چلكن/ لافيه ته كانتي پيادا كووته/ نه وه پسته كه م وهكو
كاغز يكي بلوور/ نامه ي له سه ر بنوسه و قه ديكه/ يان وهكو پسته ي
پلنگيكي كوژاو بيكه ره وه/ كاتيگ گه راينه وه بو نه و روژگاره دوورانه ي له
ته شتدا خو مانده شت/ بيكه ره پهرده بو كچه عازبه كانت/ بيكه ره خاوي
بو مندا له بچكوله كانت/ بيكه ره دهسته سري بچوك بچوك، بو فرميسكي
چاوي كوره بينه واكانت.

دهنگووت/ وهكو نه سپيگ، تا بنه نگل/ پتي له ناو لندا چه قبيبيټ/ نابزويم
و له سه ر زگ خوښ را ده كيٽشم/ به لام نهك به حه رام نيم... راستي ده ليم/
نه وه نه پيرانه ته سه وداي فرينيان پندامه وه/ نه و پاساريه بچكولانه ته
فيري قونه يان كردمه وه/ وهكو سه گيگ له و هه ردانه دواي هه لها ته وه كان

کهوتییّت/ بۆن به جوگه و دارستانه کانتیه ده کهم/ وکو بزنی که بیهویتی
 گه لا به رزه کان بخوات/ هه ئده ستمه سه رپی و بۆنی سینته ده کهم/ بۆ
 نهی نیشتی مانم... بۆ/ بۆنه کهت به لیواری مزگهوت و چاخانه کاندای رژاوه/
 چۆن بریندار... تکهی خوینه کهی خوئی/ له سه ره به فر جیده هیلیّت/ بۆنی
 خۆت له م ژێر پرد و سه رشه قامانه جیهیشتوو/ بۆنه کهت وکو فرمی سک،
 رژاوه ته سه ره سوراو و ده سته سپر و ریشی ماشو برنجی که ناسه کان/ به لام من
 له ژێر پیست و نه سفه لت دا بۆ ناگه ریم/ له ژێر برینی شه هیده کانتیه وه،
 بۆیده که ریم/ بۆنی شیداری دارستانه کانم ناویتی بۆنی کرۆک و په گه
 تینوووه کانم دهویتی/ بۆنی پیست و له شه سپی و سۆله کانتم ناویتی... نهو
 له شانیهی که شهو و پۆژ له بانوینی عه تردا مه له ده کهن/ بۆنی نهو خه مەم
 دهویتی که وهک که روژشکه کیویه خوئی ده کیشت به قه فزه ی سینگماندا/
 بۆنی نهو مه مکانم دهویتی/ که به ده رزی لکاو به سینه وانئ/ بۆنی
 نهو مه مکانم دهویتی که به هه رچی هیزه ده یگوشین، بۆ توژنک شیر و
 لیپانیه ت/ بۆنی نهو رانه مه رمه ریه په مه ییانه جه زلیناکه م/ بۆنی نهو
 رانانم بده ری که بۆنی ژوڤگا و سه ره نوولک و سه رته نووریان گرتوو/ه
 بۆنی نهو پیپانه ی قلیش هه لاهه لای کردوون/ بۆنی چرچی نهو بیوژنم
 پیپده/ که بیست سائه له زهت وکو نه ژدیهایه ک له ناووه ده یگه زیت
 و هاوارناکات/ بۆنی نهو بیوژنه لاوازانیهی، بیست سائه، به یانیان
 له پاسیکی کۆندا، ملی کارگه نه گر نه بهر/ بیست سائه، نیواران له
 پاسیکی کۆندا، ملی ژوو ره کلۆته کانیان ده گر نه بهر/ بۆنی قاورمه و هیزه
 رۆنه کهی جارنم بده ره وه/ بۆنی باروتی داداشی چه ته کانم بده ره وه/ بۆنی
 نهو بوغرده م بده ره وه/ که له شه وانئ به راتدا... ده مانسووتان/ هه مووی
 ده که مه قه پاغی گولله توپیکه وه و سه ره له نوئی به سه ره شار و نۆردوگا و
 قوتابخانه کاندای ده یته قینم/ تا بۆنی په زاله تی ژیان کاسیانه دکات/ تا
 بۆنی نه م دۆزه خه و زه مه ریره ژانیان بیرده خاته وه/ نه گه ر که سیش

گوئی پینه‌دا/ نه‌وا دوو داری عود ده‌چه‌قینمه نیو گوچکه‌م، هه‌تا ماوم
بیباک به زتراب و لیتاو و زۆنگاوه‌کانتدا دیم و ده‌چم/ بیر نه له ژبان،
نه له گریان نه له مووچه‌ی مانگانه ناکه‌مه‌وه.

وه‌کو کۆرپه‌یه‌کی زۆل، له ته‌نیشته به‌رمیلی خۆئێژه‌کانه‌وه، دایاننام/
وه‌کو جلکی مه‌له‌وانیکی خنکاو له‌و که‌ناره دوور دووران‌ه بینازکه‌وتم/
ئه‌ی ولاتم ئه‌ی قه‌ره‌جی بیسه‌روشین/ هه‌زمه‌کرد نازاد بژیم/ ئه‌وان
وه‌کو ده‌سته‌سێ له چه‌که‌مه‌جه و چاوی دۆڵابه‌کاندا هه‌تیانگرتم/ شیتال و
په‌رۆی کۆنیان لیوه‌پێچام، یاریان پێده‌کردم/ وه‌رزیووم و وه‌کو گورگیکی
بریندار له ئه‌شکه‌وتدا/ سه‌رم خستۆته سه‌ر ده‌ستم/ وه‌رزیووم و برسیتی
بیزاریکردوم/ وه‌رزیووم و دلم پیره له خراپه‌ت/ تۆ بوویت وشه‌ ناسکه‌کانت
لیقه‌ده‌غه‌کردم/ ئه‌و وشانه‌ی وه‌کو گۆچانی کوێر دنیام پێده‌ناسییه‌وه/
چۆن گۆل چه‌پکه‌کری و ده‌خریته ناو گۆلدانه‌وه/ چه‌پک چه‌پک له‌م
سه‌ر ده‌فته‌رانه ده‌منوسینه‌وه‌و کامه‌ران بووم/ وه‌کو ته‌زیج ده‌مه‌ۆینه‌وه
و به‌ زمان یاریم پێده‌کردن/ تۆ نیشتمانم خۆت بلێ/ چه‌ند ره‌نجمدا...
چه‌ند سالانم بیه‌وده رۆی تا فیزیان بووم/ به‌لام نیستا ده‌ییت/ وه‌کو
هه‌رمیه‌کی نه‌گه‌ییو تو‌ریانده‌مه ژێر داره‌کان/ وه‌کو کویه‌یه‌کی زێر/ له‌و
ئه‌شکه‌وته دووردووران‌ه بیکه‌م به‌ ژێر به‌ردیکه‌وه/ با نه‌توانم جارێکی تر
هه‌لفرن و بینه‌وانی/ با لیمگه‌رین و وه‌ک زه‌رده‌هاله‌کان ده‌ورمه‌ندن/ نیتر
به‌سه... ئه‌ی وشه‌ی رزیویی سه‌ر ده‌فته‌ر و کتیه‌کان/ شادی و رۆژانی
سه‌رگه‌رمیم زۆر له‌ کیسچوو به‌هۆته‌وه.../ نیتر به‌سه‌ تازه‌ زمانم تو‌رداوه
و قسه‌شم له‌بیرچۆته‌وه

نه‌ی نیشتمان/ بهر له‌وه‌ی برۆم و بمرم لیتده‌پرسم/ نه‌م پیاو و ناهفته
 په‌شپۆش و په‌نگزهدانه‌ی پۆله‌ی تۆن؟/ نه‌ی نه‌و پیاوو ناهفته‌نه‌ی جلی
 نا‌وو‌لاو بریقه‌داران له‌به‌ردایه، هه‌ر پۆله‌ی تۆن؟/ نه‌گه‌ر وایه، ده‌بی‌ت
 شیشی درنژی نه‌و نا‌ا چلکنه‌ت بگرم به‌ ده‌ستمه‌وه‌و وه‌کو چیلکه‌یه‌کی
 شکاو له‌ جه‌نگه‌دا، تو‌ریده‌م/ به‌لام ناتوانیت وه‌لامم‌به‌ده‌یه‌وه... نه‌ی
 نیشتمان، تو‌ ناتوانیت... ده‌ دووربینیکم پێ‌به‌ منالیم نیشانداته‌وه/
 رینگای کچانی قوتابخانه و دوو کۆتر ته‌ریوه‌که‌م بیه‌نمه‌وه/ وه‌ره‌ ده‌ست‌به‌ده
 له‌ قژم، نی‌ستاش د‌لۆیه‌ بارانی نه‌و پۆژانه‌ی تیا‌دا ماوه/ وه‌ره‌ ده‌ست‌به‌ده
 له‌ د‌لم، نی‌ستاش ترسی نه‌و پۆژانه‌ی تیا‌دا ماوه/ که‌ باوکم له‌
 په‌نجه‌ره‌وه‌ ته‌قه‌یده‌کرد و دوورمنه‌کانیشی نه‌وتیان به‌ ژووره‌کاندا ده‌کرد/
 نی‌ستاش ترسی نه‌و پۆژانه‌م له‌ د‌لدایه، ناو بردمی و مه‌له‌وانه‌ باریکه‌له‌
 چاوشینه‌که‌ ده‌ریه‌ینام/ نی‌ستاش ترسی نه‌و پۆژانه‌م له‌ د‌لدایه/ به‌فر
 ده‌ست‌پێ‌می به‌ست و باوکم و هاوه‌له‌کانی له‌ ژوورنکی دوکه‌لاوی و ته‌موم‌ژا
 له‌ مه‌رگه‌وه‌ ده‌ریان‌ه‌ینام/ نه‌ی نیشتمان/ ده‌لێی شو‌فیرنکی خه‌والوویت/ له‌
 ناستی جه‌سره‌ت و خه‌م‌دا باو‌نشکه‌ده‌یه‌ت/ به‌چی ترسی نه‌و پۆژانه‌ له‌
 د‌ل‌دا ده‌س‌پێ‌ته‌وه/ به‌چی وه‌رزی سه‌ر می‌زم‌کانی زان‌کو و بیتا‌قه‌تی پۆله‌کانی
 خو‌ندن و باو‌نشکی ناو پرسه‌کان له‌ د‌ل‌دا ده‌س‌پێ‌ته‌وه... به‌چی؟

نه‌و وه‌رزیه‌ ده‌ناسیت/ نه‌و وه‌رزیه‌ی وه‌کو سه‌یرانه‌رنکی قژخاوی بادیه‌ه‌وا
 به‌ته‌نیش‌ت دره‌خت و تا‌ه‌که‌کاندا تی‌په‌رده‌بی‌ت/ نه‌و وه‌رزیه‌ی که‌ له‌سه‌ر
 کورسی چایخانه‌کان به‌یان‌یان چاوه‌ریمانده‌کات/ به‌هۆی نه‌وه‌وه‌یه... بیه‌ر

لە قەتیلی داگیرسای داینەمیت دەکەمەووە لەژێر کۆشکە بەرزەکاندا/ بێر
 لەو جێوانە دەکەمەووە کە وەک پۆش و پەلاش لە دەشتەکانی ھاویندا
 لە زماندا گۆیکەدەکەن/ ئەو نیشتمان، شیعەرەکانم، وەک دۆسیەی
 پۆلیسخانەکانی لیها تووە/ پڕتیی لە وێنەی پیاو کوژان و دزی یاخ/ ئەو
 چارەنۆسمانە... چارەنۆسی ئەو پیاوانەی کە خەم وەک «با» بۆ دواوە
 دەیانفرێن/ ئەو پیاوانەی لە رۆژگارە دوورەکان و لە ژوورە تاریکەکاندا
 بەسەر تەشتیکدا ملیان شۆردەکردووە و سەریان دەشت/ بێرمانناکەیت کە
 لەژێر جینگاکاندا دەگریاین و وەرزیش وەک ڕم دەچەقیبە سەر دێمان/ چۆن
 بمانگرتبایە، لەشمان ھەزار دەرگای نھێنی تیا بوو... لەژێر پێستماندا،
 لە نابەینی پێتووەکانماندا لە گیرفانە بچکۆلەکانی ناو سینەماندا/
 خۆی دەشاردەووە/ وەرە سەیری دەست و پەنجەی کچەکانت بکە/ کاتیکی
 کە جلکی بوکینی ھەتدەگرن، بزانی چەندە وەرز/ وەرە سەیری دەستی
 کوڕەکانت بکە، کاتیکی لە پێش دەم ناوێنەدا پشتینەکانیان دەبەستن/
 بزانی چەندە وەرز/ وەرە ئەو نیشتمان/ با پێکەووە بگەرێن و وەرزیت
 نیشانبدەمەووە/ چۆن دوو دێدار لە شەقامێکی جەنجاندا دەناسمەووە/ وا
 لە سەروسیماکاندا دەیناسمەووە/ چۆن گویم لە دەنگی ئافرەتێکە لە
 بalth خانەییەکی بەرزووە ھاواریکات/ لە نابەینی دەنگی تریقە و قاقاو
 گویم لیپەتی/ بەلام بێسوووە و ناگیریت/ ئەگەر بگێرابایە چۆن لە
 دالان و ژوورە خەمگینەکاندا دواي پاساریبەکان دەکەوین دوایدەکەوتم/
 بەلام بێسوووە و ناگیریت... بێسوووە/ لەسەر ئەو چەرچەفە شینە
 بە ئەتەمینی زەرد و وەرزیی خوشکەکانم چنراوە/ لەژێر درەختەکاندا
 لیپەدەخەوم/ لەبری پەر، سەرنەکەم پڕتیی لە گەلای پایز/ پڕتیی لە
 سەرەسۆدە و پەردی دراوی شیعەر/ نا لەو یادا دەمرم و لەشم وەک جلی
 بۆیاخچییەکان پڕدەبێت لە برینی رەنگاوڕەنگ/ نێتر یادی ئەو میلەتە
 برسییەت ناکەم/ کە لەبەر دوکانی بەقال و نانەوا و چێشتخانەکاندا

چاۋەرۋانن/ يادى ئەۋ كىتبانە ناكەم/ كە ھىندە تەماشامکردن، پىشتم
 بەسەرپاندا چەمبىيەۋە/ ۋەكو سەرگەردە خانىنەكان دەمرم/ ۋەكو دزىك
 ھاۋەئەكەي پىكايىتى، سووك و رىسۋايانە دەمرم/ ھىندە ۋەك كەو سەرم
 لە قەھەزەكەم دەرھىنا و رۋانيمە كۆشكە بەرزەكان/ ئەۋ كۆشكانەي
 شەرمىان لە چاۋە ھەۋەستبازەكانم نەكرد... تا تورەبوويت/ باشە... با
 نەمرم/ ئىتر سەيرى شەقامە پىخاۋسەكان دەكەم/ ئىتر چاۋ لە سەرپىتە
 دارۋخاۋەكان دەپرەم/ ئىتر نايەمە بەر كۆگاكان و دوكانى سەرسوچەكان
 دەگرم/ بەلام چۆن دوكانداران لەسەر پىشتى زەرھەكانيان، پارە
 كۆدەكەنەۋە/ نازارەكانم كۆدەكەمەۋە و بۆتدەنيرم/ نازارە ژەھراۋىەكانم
 بۆ دەنيرم... فرمىسكەكانم بۆ دەنيرم/ كە ھەر دۆپىكى سەدان شىكىتى
 تىا نوسراۋە/ خەۋنەكانم ۋەكو نەخشەكانى قوتابخانە ۋەكو فەرشى
 ھەنگىراۋ لە ھاۋىندا/ لوۋدەكەم و بە پەيامنيرىكى بىيەرگ و برى
 و رۋوتەندا بۆت دەنيرم/ لە ژۋورسەرى پادشاكانتەۋە ھەلىاناسە/ لە
 ئەنتىكەخانەكاندا ھەلىانگەرە و لىيىنوۋسە، ئەمانە خەمى مىندا ئىكن لە
 رۆژھەلات.

پەنجەكانم پىرتى لە وشە و مستىلە و تورەيى/ بىياكم... شقارتە بە
 پىلاۋەكانم دادەگىرسىنم/ مەن پادشاھىكى برىندارم، خوتنەكەم بەسەر
 مەرمەرى كۆشكەكاندا ھاتۆتەخوار/ نەخشە و مۆرە شاھانەكانم ھەلدەگرم
 و دەپۆم/ دۆسيە و پەردەي خىانەتەكانم ھەلدەگرم و دەپۆم/ پىلاۋەكانم
 باشتىن سەرىنى شاھانەن/ جەكەم بەدەنە سۆزانيھىكى شارەزا/ شەشىر و
 خەنجەرەكانم بەدەنە مۆزەخانەكان/ دەستگىرانەكانم بىرنە تىاترۇخانەكان/
 زولمىيان دەرھەق مەكەن/ لەشيان پىخەفى شاھانە بوو/ دەي وىنەكەم ئەۋ

ديوارانه داگرن و پارچه پارچه يکهن/ بچوکترين عه ره بانه ي لاکۆلانان له
 که ژاوه کهم پيرۆزتره/ منيش برياري خۆم داوه/ له گه ئتاندا، داده به زمه
 سه رجاهه کان... له گه ئتاندا، ده سته ده کهم به خۆپيشاندا/ نه مه چ
 ناهه نگيه... بيدهنگي دارستانه کان گۆل ئاواره ده کات/ بيدهنگي ئاسمان
 نه ستيره کان خاپوورده کات/ بيدهنگي حه قيقه ت باننده کان ده کوژييت.

بۆھىمى و ئەستېرەكان

کاتیکی دابەشەبەم

کاتیکی دابەشەبەم، دەستیکم لە ژێر ئەم درەختانەدا دەگری... دەستیکم دەچیت بۆ دۆعای ژێر باران... هەناسەیهکم دەچیت بۆ باغەکانی خودا... هەناسەیهکم دەچیت بۆ گەردەلوول و ڕەشەبا... دڵیکم دەبیتە زێوان ئە نەیساپور... دڵیکم دەبیتە عاشق لەسەر سەنگی سەبوور.

کاتیکی دابەشەبەم، ئە نێوان خۆم و خۆمدا وەفایەک نامینیتەو
 ئە نێوان خۆم و خۆمدا گریبەک... پردیک... سەلامیک نامینیتەو.

کاتیکی دابەشەبەم، هەر دۆپییکم دەچیتە نیگایەکەو، هەر دەستیکم دەچیتە جەستەی دەریایەکەو، هەر وشەیهکم دەچیتە ناو هاواری شەوێکەو، ئە هەر جیگایەک نور شکا، پارچەکانی منی تیام، ئە هەر جیگایەک ناو مرد، ئە خنکانیدا منی تیام. من کاتیکی دابەشەبەم، دەچمە ناو بروسکەو... دەچمە ناو گڕە کۆنەکان... دەچمە ناو خوێندنی بۆلبۆل... دەچمە ناو یاقووتی فرمێسک، مەرجانی غەم، ئە ئماسی زام. من بەسەر ئاینەکاندا دابەشەبەم، بەسەر خوداوەندە کۆنەکاندا، بەسەر زیاد ئە نوێژیک و زیاد ئە زەکاتیکی دابەشەبەم، بەسەر یەقین و نایەقیندا، بەسەر دئی زاهیدەکان و زەندیقەکاندا دابەشەبەم...

من بەسەر دەوڵەتەکاندا دابەشەبەم، بەسەر دەرباری پاشا و مائی ئەمیرەکاندا، بەسەر پیلانی وەزیر و خوێنی سوڵتانەکاندا، بەسەر تەزییحی والی و خەندەیی حوکمدارەکاندا، بەسەر شانی کۆیلە و زنجیرەکانی

زیندان و ددانی شاسواره کاندایا دابه شده بيم، به سهر جهنگه کاندایا، به سهر
که لاکی بوگه نی یاخییه کاندایا، به سهر راوشکاری نه میر و به سهر برینی
نیچیره کاندایا دابه شده بيم
به سهر ژوورکاندایا دابه شده بيم، به سهر په نجه ره کاندایا... به سهر درهخت و
بائنده و گوته کاندایا دابه شده بيم

به دبینم و خوم ناویتتهی خوشبینی ده کهم
ره شم و خوم تیکه ل رهنگینی ده کهم
تالم و خوم تیکه ل شیرینی ده کهم

به سهر پوناکی سو فییه کاندایا دابه شده بيم، به سهر تاریکی نابینا کاندایا،
به سهر مومی داگیرساوی گوماندا، به سهر کر نووشی خه توت و شنه ی
جهنگه نه کاندایا دابه شده بيم.

ده توش وهره و له گه لما به سهر درهخته کاندایا دابه شیه
وهره و له گه لما به سهر بائنده کاندایا دابه شیه
وهره من و تو له ناو یه کدا دابه شبین
وهره خوینی خوت به سهر زامی مندا دابه شکه
وهره زامی خوت به سهر خوینی مندا دابه شکه
باروناک بیت خوینی تو به دهردی من
با روناک بیت دهردی تو به خوینی من

کاتیک له پاییزدا ونډه بیت

ګهر له پاییزدا له نیوان دوو پاساریدا ونډه بیت...
 تو که هه موو دلت پرشنگی کریستانه، کاتیک له نیوان ناو، نه فسانه و
 دهنگی زولائی جهنگه نه کاندنا ونډه بیت، کاتیک له نیوان نه م حه رف و
 نه و حه رفدا زمانی خوت ونکرد... بچوره نه م تونله وه که به باستیلی
 خوراهه ت تا نه و سهر کردوته به ګه لا... بچوره ناو نه و شه ووه که به
 نه ستیره ی خوراهه ت تا نه و سهر کردوته به تیشک. بزانه نه م کوکوختی
 دوا دهنگه، تانه و سهر به دواتدا ده فریت... دهنگیک به شمشالی خوراهه ت
 تا نه و سهر کردوته به ګورانی.

خودا له عنه ت لیکات... ګهر هر وشه یه ک دهینوسیت له قوولپی
 خوینته وه نه یه ت
 خودا له عنه ت لیکات... ګهر هر ګورانییه ک دهیلنیت له زامی ګه رووته وه
 نه یه ت
 خودا له عنه ت لیکات... ګهر هر ړنگایه ک دهیگریت له مه ستیه وه
 نه یه ت

یه کیک له زبندانی میتافیزیکیانه ی خویدا، دهیه ویت له دلی پاییزدا بو
 تووی مردنی خوی بګه ریت، له شهرمی میتافیزیکیانه ی خویدا سهر بو
 ګه لاریزان داده ونیت، به لام نه وه تا پاییز شار پرده کات له په یامی
 نه خویندراوه ی بالنده کان... شار پرده کات له نیمای له خه زاندا خنکاو...
 شار پرده کات له کوتری له ګه لا دا مردوو... تو بچوره نه و کتیه سه وزوه

که به پینوسی خورافه تانهوسه ر کردوته به باغ، بچوره نهو خولیا
ره شهوه که به بهردی خورافه تانهوسه ر کردوته به مال.

خودا له عنه تت لیكات... گهر هر گه لایه ک دیوه رنیت، لهوسه ر
نه بهینیتوه ژبان

خودا له عنه تت لیكات... گهر هر خه یالیک دهیکوژیت، لهوسه ر
نه یکه یتوه به حه قیقه ت

خودا له عنه تت لیكات... گهر هر خونه یه ک دهیزاکینیت لهوسه ر
نه یکه یتوه به گول

پاییز، تیری خوی دهاویتته تیشک، رمی خوی دهچه قینیتته به یانی...
نیوه رۆ تیشووی پرده بیت له گه لای زامدار... تو به چه قویه که وه
پاسه وانی دره خته کانی خۆت دهکیت... دهچیتته سه ر رۆخه دووره کان، له م
دیو حوکی زه مانه وه قسه له گه ل پایزدا دهکیت... لهو دیو ژاکانه وه
به گوئی خورافه ت دلی خۆت دهشاریتته وه... لهو دیو په ژمورده گییه وه به
ناوی خورافه ت چیمه نی خۆت ناوده دیت.

خودا له عنه تت لیكات... نهوه ی نایده یتته پاییز، لهوسه ر بیده یتته وه
به دنیا

خودا له عنه تت لیكات... نهوه ی خسته سه ر رۆح، وه ریگیریتته وه سه ر
جهسته

خودا له عنه تت لیكات... نهوه ی کردت به ره ها، بیکه یتته وه به ناره ها

پاییز نهوه یه شفره کان بمرن و نیمه نه یانخونینه وه،

نهوه ی راسته نه کریتته وه به خه یال

نهوه ی وینه یه نه خریتته وه سه ر جهسته،

نهوه ی دوکه نه نه بیتته وه به ناگر

نهوه ی تاراوگه یه نه بیتته وه به مال

وەسیتی دىكتاتورىك بۆ مىدالان

زوو گەورەبن، زوو بچنە سەر مېنبەرەكان، زوو ھتوای كوشتنى ئەم سەردەمانە دەرکەن

بە ھار بەسەوزى، باندەكان بە گرەو، خوداكان بە نۆرەو بەخۆن تەرەكان بە خۆنەو، زمانەكان بە قولاپەو، ئیوھەكان بە تاعوونەو ماچكەن.

خیرا گەورەبن، خیرا بگەنە ئەو مەیدانانەى شەرکەریان تیا نەماو. خیرا خودەى شكاوى جەھەنمەكان لەسەرکەن، خیرا زەوى پرکەن لە باغى باروت.

زوو دلتان بەرزكەنەو بۆ مەودای ئەو موشەكانەى لە پاشەپۆژمەو دین گەرووتان پاكەنەو بۆ ئەو تووتیانەى لە دەنگتاندا ھیلانەدەكەن سەرتان خانیكەنەو بۆ ئەو دىكتاتورانەى بەیانى لە داىكەبن زوو پۆستالەكانتان بۆ ئەو ئەستیرانە نامادەكەن كە داگیرانەدەكەن زوو ناگر بۆ ئەو وشانە داگیرسینن كە دەبیت بسووتین خیرا كىلى جەھەنم وەرگرن

خیرا تەنگى ئەو راوچیانە ھەنگرن كە نىچیرەكانیان دەیانخۆن . باز بۆ چاوەكانیان بگرن... شەو بۆ ئەو خۆنەى كە بە كەلبەكانیەو ھەتەى خیرا لە قىبەلەكان وەرگەرن، خیرا لە قوربانییەكان تەبەرەبن، خیرا دەستتۆزەكانتان بە مردن بشکینن. پەلەبەكەن لە پرکردنەو ھى بۆشاییەكانى مردندا. پەلەبەكەن لە كورتکردنەو ھى چیرۆكى ئەم شەونمانەدا. پەلەبەكەن لە داگرتنى ئەستیرەكاندا بە فرین لە چەرخ و ھەلەكەكانەو، دەستبەردەن بۆ گرتنى باندە لەسەر ئەسپەكانەو.

خۆر دروستکهن، تیشکهکانی له ژێر چنگی ئێوهدا بێت. مانگ دابینن به مۆمهکانی ئێوه داگیرسییت. نهستییه دروستکهن به فووی ئێوه بکوژیتوه. پهلهکهن له گۆڕینی تامی ئاودا. پهلهکهن له ههنگیرانهوهی فرینی کۆتردا. تا نهندازهی سهبربرینی ساقیههکان، مهستیتان تیزکهنهوه.

تهماح لهو هیلانانه بکهن که هیشتا هیلکهیان تیا نییه
تهماح لهو ههنگوینانه بکهن که هیشتا به ههلاکهکانهوهن
تهماح لهو نهستیرانهکهن که هیشتا شهو ههینههیناون
تهماح لهو ستایشانه بکهن که بۆنیان به حهرفهکانهوه نییه
تهماح لهو جهنگانه بکهن که هیشتا میلهتهکانیان دروستنهبوون

تهماح لهو شهرفهانه بکهن که هیشتا ئاسمان ههرامی نهکردوون

دهم له سیو بهرمهدهن تا له باغ پهشیماندهبیتهوه. دهم له بولبول بهرمهدهن تا خیانهت له بهیانی دهکات، که دهستتان کرده فرین، تادهرچوون له دلی زیرانهکان مهنیشنهوه. جهنگ بۆ شهویک، غهزا بۆ دورگهیهک، شههوت بۆ مههکیک، مهزههبی ترسنۆکهکانه. بزائن له دوورترین سهدهفدا مروارییهکی ئێوهی تیایه. له دوورترین ئاوهتدا شهویک بۆ ئێوه ههلاکه. له بچوکتین میوژدا بهشتان هیه. له ههموو تاوسیکدا پهڕیک بۆ ئێوهیه. پهلهکهن له دانانی قانونی ههنگیرانهوهی شهودا. ئیدی کاتی ئهوه هاتوو دیوی ئهودیوی مانگ ببینن... کاتی ئهوه هاتوو لهسهرد دیوه ساردهکهی خۆر یاریبکهن.

دەریا حاشامان لێدەکات

من ئەگەر مالتان ئەگەڵدا بەشیکەم، هەموو سەدەفەکان دەبەن بۆ خۆتان
 ئەگەر شەوتان ئەگەڵدا بەشیکەم، بەشی مردنی بە ئەمێک تاریکیم بۆ
 ناهێننەوه

ئەگەر بەیانیتان ئەگەڵدا بەشیکەم، قومێک ئە شیرێ سپیدەم بەرناکەوێت
 ئیدی بۆ حاشا ئە کەشتییەکانتان ئەکەم کە خەیاڵی ئەوورەس
 خۆیناویکردوو؟

بزانی کە تورەیی هەور، برینی کەرامەتی منە
 برینی هەموو خنکاوەکانی ئێوه
 وەکو برینێک نییه کە بەردی کەنارەکان دەیکەنە گیانم.

گێژبوونی ئێوه بە شەپۆلەکان

کوا بە ئەندازەی گێژیتی منە بەسەیرکردنی ئەزەلی و پوچی ئاسمان؟
 من هەزاران ساڵ دەست بەرزەکەمەوه و دەستم بەر ئەستێرەیهک ناکەوێت
 کە ی بێهودەیی جەنگی من، بە بێهودەیی جەنگی پرۆپوچی تۆ دەپێورێت...
 ئە ی ئینسان؟ کە ی ئەو سەرabanە ی تۆ، بە گەورەیی ئەو سەرabanە ی من
 دەپێورێت... ئە ی ئینسان؟
 گەران بەدوای نیچیرەکاندا

ئەکوێن ئەو نیچیرە سپیانە ی بە خۆینی چەقۆکانی خوداوه رایانکرد؟
 گۆلەباغ هەستیانه ئە خەو، تەنیا گۆلەباغی خەوتوو دەزانیت، ئەوان
 ئە کوێن.

دهنوکی نهم باندانه جگه له هاواری ناو هیچی تری تیا نییه... باندانه کوا دهزانیته باسی نیچیرهکان بکات؟ تو نهی راوکه ری رهش، نهی نهوهی هه موو شتیک دهکایته ناو... کوان نیچیرهکانی من، کوان؟ نهی بهد جنس، نهی خراپتر له گهرده لوول... نهوه خوینی کییه، رۆژنیک به گیا و شهوتیک به پایز و بهیانییهک به ته رزه و نیوه رۆیهک به ناو دهشاریته وه؟ نهوه سه دای چیه، شکوفهی خوینی خوتی پیاده دیت؟ دهست به رزکه رموه نهی ناو، پشتبکهره خودا، نهی ناو؟ له گه شترین دلۆپی تودا، دهیجور ههیه. له سپیترین قومندا، نور به سه ربرای دهچیتته گه روومانه وه. له هه موو شلنیک ناودا، زیخی تاعوون، لمی په تاکانی هاوین ههیه. بو ده ئیتیت بیگونا هم و له مه مکتا شیرێ کونی به ربه ریه کان ههیه... له مه مکتا شیرێ دونیی حه شاهه کان ههیه؟ لۆرکی سپی نهو زستانانهی هاوین تامیاند هکین... شهونم ههیه که بهیانی دهبارت و به شهو دهیخوینه وه. بۆن ههیه که بهیانی دهیناسین و ئیواران له بیرمانده چیتته وه.

ههیهات... ههیهات نهی ماسیه کان، ئیوه به پیکه نینی نهم زۆنگاوه، دهنگی چ نالینیک ونده که ن؟ به شهکری بیده نگیتان، هاواری چ بهیانییهک روونده که نه وه؟ ههیهات نهی گهرداوه کان، به فیشکهی نهم سروه رهشانهی ئیواری، ئاراسته ی کام ناگر دهشیوتن؟ له کوینه خوینی دونیی نیچیرهکانی نه مړومان؟ له کوینه زامی دونیی زهرده خه نهکانی نهم شهومان؟

نهوه تا له بهر نیچیری راوکه رانی دی، ناگری گه شاوهی نیچیرهکانی خوم نابینم که به خوینی چه قوکانی خوداوه فرین. بو زهویهک، که به فری بهار ته نیا له بهر مومی پایزدا تهفسیرده کړیت. که دلی خاک ته نیا له ژر ناودا دهخوینریتته وه. که نانی رۆژ ته نیا له شهودا دهخوړیت.

تۆنەى دوژمن

لەسەر دەستى تۆ خوڭنى خۆم دەبينم. لەسەر خوڭنى خۆم سايەى خوداى تۆ دەبينم. دەست بۆ گەرەوى من بەرە، لەسەر جەرقى من ھاوارى خۆت دەدۆزىتەو. ئەو وشانەى لە دلى تۆدا پىندەكەنن. ھاوخوڭنى ئەو وشانەن لە دلى مندا دەگريڭ. ئەو ھاوارانەى لە سينەى تۆدا دەمرن، دوستى ئەو ھاوارانەن لە سينەى مندا لە داىكدەبن. ئەو بروسكانەى لە سەرى تۆدا چەخماخەدەدن، لەسەر پەنجەكانى منەو دىنە دەرى. ئەو مۆمەى تۆ فووى لىدەكەيت لەرۆحى مندا دەكوژىتەو.

سەيرى چاوانم بکە ئەى دوژمن، پرە لە بىخەويى مالى تۆ
سەيرى دەردم بکە پرە لە ژانى ياسەمينەكانى تۆ.

من لەسەر بەرمالى خۆم كوفرى تۆ دەبينم. لەسەر كوفرى خۆم يەقىنى تۆ دەبينم، خوڭنى من سىبەرى نىيە، خوڭنى من بەرناگرىت، ئەگەر خوڭنى من سىبەرى ھەبايە دلى تۆ پردەبوو لە تارمايى، ئەگەر خوڭنى من سەوز بايە لەشى تۆ دەبوو بە درەخت.
جەنگى من و تۆ فاسىلەى نىوان دوو پەپوولەيە كە لە دەورى كىنەى خۇيان دەسووتىڭ.

جەنگى من و تۆ شەرى دوو ناوتنەيە، لە ملاولاى يەك جوانىيەو دەشكىڭ.
بەلام ھاتوھاوارى نىمە پەپوولەى ناو قوزاغەكان... تۆوى ناكاملى درەخت... ميوەى نەگەيووى خەيالى كۆشت.
ئەى دوژمن نىمە دوو بۆشايىن شەرى لەسەر يەك جەستە دەكەين.

دوو چرکه یین شهر له سهر یهک کات دهکەین.

وریابه نهی دوژمن خه نجهر له ههوا مه ده... بیده له من

خه بهرداریه نهی دوژمن، تیر له سیبه مه گره و بیگره پۆح

له خۆری من بترسه له بهیانی خۆتدا

وهک چۆن من له شهوی تو ده ترسم له شهوی خۆمدا

بولبولی تو... بولبولی من... شهو ده بیته قیامه تی گۆرانی

نه مامی تو... نه مامی من... باغ ده بیته مه حشهری غونچه

له جهستهی من دهرمه چۆ نهی دوژمن...

تۆ به خوینی منه وه موباره کیت، من به خوینی تۆوه به یانیان ده رگا له

هه تاو دهکە مه وه

له تۆوه به زه مانیکدا ده چمه زه مانیک کی تر، له دهره ختیکه وه دره ختیکی

تر ده خوینمه وه

نهی دوژمن من باغیکم ههر ده بیته به نیومدا رابووریت

نهی دوژمن من گیایه کم ههر ده بیته لیم بخویت

هه ردووک دوو تارماییین، له وسهری ده شته کانه وه دیین، یهک دۆپ ناو

ده دۆزینه وه

دوو تینوین له وسهری مردنه وه دیین، یهک تکه ژیان ده دۆزینه وه

دوو ژیانین له وسهری بیزاریه وه دیین. یهک پۆحکیشان ده دۆزینه وه

من و تۆ دوو خه نجه رین، دوو زام له دوو زه مانه وه به دوو خویندا

ده مانبات

شهری من و تۆ به یهک گه یشتنی دوو مه رگه له ناو دلی یهک کۆتردا

به یهک گه یشتنی دوو ده ریایه له ناو یهک شه ونمدا

شهری من و تۆ، شهری نیوان دوو چه کوشه له سهر پۆحی یهک خه نجه ر

شهری نیوان دوو درهخته لهسهر سیبهری یهک گه لا
 نهی دوژمن، تو پردیکی له نیوان من و مندا. من پردیکم له نیوان
 خوت و خوتدا
 تو قه لغانی منی، کاتیک جهنگمان دهبیته تیپرامان له سیجری یهکتر
 من سوپهری تو کاتیک رهشهبامان دهبیته تیفکرین له مانای یهکتر

یادگار هکانی پیره میردیک

من هیند پیرم، شهوی له دایکبوونی زهیرام له بیره، له بیرمه بهیانیان
 له کوینوه نهستیره دهگهراپهوه بو مال. دهرانم مانگ له چ کوچهیهکدا
 گهورهوو. توژی نهو کولانهه له یاده که یهکهه بائندهی تیا نیشتهوه.
 من پیرم، یهکهه مهدهکههه له بیره که لهسهر یهکهه کتیب رژا. میلهه تانم
 له بیره، دلیان سهرتایا ستایشی یهکدی بوو. مروقم له یاده دهیگوت:
 من قهرزاری توژ نهی کوتر... من کوری توژ نهی شیرى سپی بهیانیان.
 من شهوم بینیه، له توژی روخانی گولدا خنکاوه... من پهیری رهش،
 پرتهقانی سپی، موژی نهستیرهیم بینیه. له شهریهتی به جیماوی
 شه، له شهرابی پژوی پیغهمهه رانم خواردوتهوه. من بتهکانم په رستوه،
 له سوپی مردن و ههستانهوهی خوداکاندا به شداربووم. وهرزگه لیک له
 ریزی سهربازهکانی شهیتان و وهرزگه لیک جهنگاوهی فریشتهکان بووم.
 من بام له گهال کوپلهکاندا سوار کهشتی کردوو. ههروم کردوو به کفنی
 کوژراوهکان، عهدهنم نیشانی ناشووبهکان داوه، خویرم به دیلی ناردوو بو
 نهستانه. دهنگی توپهکانم نیستاش له گوینی زهیرادا دهرینگیتهوه. فووی
 جهنگاوه رانم نیستاش له گهشانهوهی ههموو ناگریکدا هیه. من پیرم...
 تانزیک روما برای هانیپال بووم، تا نزیک بابل دوستی نهسکه ندهر

و تا نزیك به غداد سه رله شكريكي بچوكي گوردانه خونخوره كاني
هولاكو بووم. تلياكه به كهشتي بردووه بو چين. له هيند ميسكه به
پورتوگاله كان فروشتووه. له دهوړوبه ري غه رناته دا، پاسه واني باغچه
بووم. له شايي كچه پاشاكاندا له گهال زريابدا گورانيم گووتوه. مه سينه ي
دهستنويزم بو نه مير له دهرياو ده بردووه بو مكه. له زاگرو سه وه تيرم
گرتوته دهرون شه كاني نه سغه هان. چووم بو خوتبه كاني هارون، چووم
بو باغه كاني هه نه مووت، له هه مامي قاچار بيه كاندا خوشتووه. عه ترم
كردووه به نويني به رمه كييه كانه وه. شفرم بو قرمت بيه كان دناوه.
قه لغام بو بابكه هه لگرتووه. من پيرم... من بووم شمشيره كاني
ته يمورم دهشت. من بووم به تانييه كاني هه يسهرم هه دده كرد. من بووم
به رمالي خه ليفه كانم ده ته كاند.

من پيرم، تو ش پيريت، نيوهش پيرن... من له يادمه كه چي بووم،
به لام تو له يادت نيبه. من له يادمه كه شه وه زهنگ دروستي كردووم،
به لام حاشا كردني تو له تاريكي، نهكه هه راميبه.

من له يادمه كه مندالي هه رامزاده ي زولمه تم
تو ش له يادته، به لام خو ت به سه ير كردني هه تاوه وه غافلده كه يت

له يادته و به ياري كردن له گهال دهريادا خو ت ده كه يت به خواجا ي
گونه كان

له يادته و به سه ير كردني درهخت، ره چه نه كي خو ت له نيمه و بالنده كان
ونده كه يت

له يادته و به ناشت كردنه وي نور درو له گهال كتيب و پاشا و قاره مانكاندا
ده كه يت.

ناگرخنکینه کان، نهی راوکه رانی پشکو. من بو ناگریک دهگه پریم که به دهسته کانی نیوه ناگیریت، باس له بلیسه یهک دهکهم که له خوینه وه دیت، باس له نوریک دهکهم هه تاو نایناسیت، باس له تریفه یهک دهکهم ته نیا مانگه کانی ناو دل دهیبارینن.

من له روناکییهک ده دویم له و دیو ناگروه ده ستپیده کات له خۆله میشتیک ده دویم پیش بلیسه کان که وتوو. نهوانه ی بهم ناگرانهش ده سووتین، جهسته درۆنه کان. نهوانه ی بهم ناوانهش ده کوژتیه وه، باغه ریاکاره کان.

ورینه کانی گولیک له سه ره مهر گدا

کاتی خهونه تازه کان، به ناوازی خوین بیداریده که نه وه ده ئیت : کوا هه لانه ی بابر دووی ناگره کانی ناو سه رم؟ کوا دئی به ره شه با نوسراوی سه ر لاسکه کان؟

تو نهی خوینی سپی من که به شه و ده برژیت و به یانیان ساریژتده که م. نهی گوناھی نه مرۆم که سبهینئ لیت خوشده بم. نهی شکۆفه ی نیستام که شه و حاشات لینه که م. چهند به هار ده بیت بژیم، تا په نجه ی باغه وان، له په نجه ی مردن جیا بکه مه وه؟

تو نهی سیبه ری دوینی که نه مرۆ ده تدهم به خۆمدا. نهی پشوی نیستا که هه لته گرم بو سبه ی. نهی بارانی پار که نیستا ده تدۆز مه وه. چهند شه و ده بیت نه نووم تا ره گه کانم له چلوچیتی نه م پیاوه ناگرینه ده ربهینم؟ من دمه ویت کراسی خۆم له خوینی نه م کوترانه بشۆم. جیگای خۆم له نیوان مردن و زه ربادا بگۆرم.

ئەو ھەتا من ھەموو شتیک دەپنوم: مەلەکووت، درۆی سایەقە سپیەکان،
پەشیوی دووبارە باران، وەرینی ھیشووەکانی ئاورنگ، گەشەنەوێ یەک
لە دوا یەکی خۆداکان.

من ھەموو شتیک تەفسیردەکەم: کتییی کەوتنەخوارەوێ قوونگ،
سەعاتی گۆلە پیرەکان، بەلینی سەوزی درەخت، وەفای خۆنەمیشی ناو.
ئەو ھەتا من بیدەنگنابم: لە زمانی بەدی پەپوولە، لە لەدایکبوونی
کوژیک بە مردوویی، لە ئازاوەی خۆناوی باغەوان، لە لەباربردنی
شکۆفەییەکی بە فیل، لە حەلاکەردنی ھەنگوینیکی بە حەرام.

من لە خەو ھەلدەستم و دەلیم: تۆ ئەی ئاسمان، بۆ وا بە پرتاو
شوینی خۆت دەگۆریت؟ بۆ وەکو زەوی لە شوینی خۆت ئارامناگریت؟ بۆ
ھەندئ شەو سەرھەلدەبێم و ناتینم؟ ئەی ئاسمان تۆ بەیانیمان بۆ
کوێ دەچیت؟ ھەندئ ئیواری لە کوژەرەکان دەوانم و تۆ لەسەر پشتیان
نابینم... ھەندئ شەو نابەینی گەلای گەردەلوولەکان تۆ دەگەڕێم و
ناتدۆزمەو... ئەی ئاسمان من بە ھاواری قوونگەکاندا، دەزانم تۆ
لەوێ نیت. بە سەدای ئەو تەرزانەدا کە لە مەلەکووتا دەزڕینگینەو،
دەزانم تۆ لەوێ نیت. بە چەمینەوێ لەناکاوی درەختە بەرزەکاندا،
ھەستەکەم تۆ کەوتویت. تۆ لێرە نەبیت، من شیتانە بیدار دەبمەو و
دەلیم: کوا نیرکی پشکوکانی ناو سەرم؟ بۆ گەر ئاسمان دەستمەنگریت،
رەگەکان دەستمناگرن؟ ئەو ھەتا... من لە جەنگی ئەمبەرەو بەری ھێرۆ و
گۆلەباغدا بیگوناھ دەکوژم. نێزە خۆدا بۆ کوفری شەستپەرەکان بەر
دلی من دەکەویت. خویی دوینی دەریاچەکان بەسەر زامی ئەم بەیانییەدا
دەڕژیت. ئەو ھەتا ھاواردەکەم: ئەی کسپە ی پار کە دەبایە

ئەمسال دەمانتکەم، ئەی تاعوونی پایز کە دەبایە ھاوین ناوت
فێربم، من سوێی سەرەوژیربوونەوێ باغ بەسەر دلی باغەواندا، سوێی

به سه رچوونی ئیرسی سه ما له ناو مردندا، کوشتیانم. من بیخه وی ناوێک کوشتمی که ته نیا له خه ودا ژيان و مردنی تامده کرد. تاریکی رۆژێک کوشتمی دهیچرپاند: تو چی دهکهیت لیڤه ئه ی گول... ئه ی نه وهی وهستاویت و هیامهت له گه لاکانتدایه... وهستاویت و جهه نه م له شکوفه تدایه.

ئه ی بۆهیمیی، بوهسته

باتۆ له نگه رت نه بیئت، نه وهتا ژيان له نگه ری هه یه.

با تو به یانیان له خه و هه لئه ستیت، نه وهتا ده ریا به یانیان له خه و هه لئه ستیت.

تۆ بخه وه، خو ئه و به له مانه ی له وه ر چاوه پروانی ماسیگره کان ده کهن، ناخه ون

ئه و کۆترانه ی به سه ر ته له کانه وه چاوه پروانی مردن ده کهن، ناخه ون

ئه و گاشه به ردا نه ی له دوور چاوه پروانی بوومه له رزه ده کهن، ناخه ون

توره یی تو، هیچ له ئاسووده یی ئه و کونه په پوهه پیرانه ناگۆریت، که له ناو گه لاکانه وه سه یری نه ستیره ده کهن. جا تو هه ر به هه ژاری بژی،

نه وهتا بورجه کان به به ندۆتی زترین کات ده پیون، شۆسته کانی گه ردون پر بووه له هه پانی ته لا بۆ کیشانه ی هه تاو، نرخ ی یاسه مین له نرخ ی

باغچه به رزتره، نرخ ی چرا له نرخ ی خوړ بالاتره. گه ر تو بیاداریش

بیئت، کئ خوینی خو ی له به رده م ناوینه ی تۆدا هه لئه خات. گه ر تو

خه و تووش بیئت، کئ بازاری خو ی له نزیک تۆدا ده کاته وه. شه هوه تی تو،

که هه ر له شه و ورده ده بیته وه، مه گه ر له ئاسمان په ڕیت. تو ده ئییت،

نەو پوژەي بە مەستی دەستپێنەکات، بە خوین دواییدیت. دەتیت، نەو درەختەي لانه‌وازەکان لە ژێردا نەخەون، رەگەکانی لە جەهەنەمدایە.

بەلام لەم باغی جانەوهرەدا، سەیری دەستوورە ئەندازەییەکانی ژبان بکە. ناو لە گێژەنەکانیشیدا سەرەستە بە نەرتی دەریا. شەو لە زریانەکانیشیدا سەرەستە بە قانونی تاریکی. شیتی بانده‌کان، هیچ لە هوشیاری درەخت ناگۆرێت. بۆهیمەتی گۆنەباغ، هیچ لە دانایی شەو کەمناکاتەو. سروشت لە تورەبوونی زەریاکانی خۆی ناترسیت، ئیستا بۆ لە توورەیی هەنگاوە مەستەکانی تۆ بترسیت؟

بەلام ئەي بۆهیمی بوەستە و لیمان زویرمەبە، لەگەڵماندا بە تا خۆرئاوایەیت، لەگەڵماندا بە تا خوینی تۆ دەچیتە ناو خوینی بەیانییەو. دەست لە ماچی مردوووەکانمان هەڵمەگرە، با بەهەشت بۆیەکی شەرابە تالەکانی تۆی تیاییت. وەرە و پیاسەبکە بە ناو پاییزمکانماندا، با رەنگی زەردیی تۆ بپێژتە سەر خەزان، با شوین پەنجەکانی تۆ، لەسەر پەرداخی شەرابەکانمان بێت، با بۆنی مەستی تۆ، تەمردن لە هەناسەمان هەستیت.

کە بەبێ تۆ ئەم شەو سەرتاپای قانونە، بەبێ تۆ ئەمرو فاشستیانه‌یە ژبان.

لە وەسفی تاریکییەکانی ئەودا

تاکەي ھاواربکات «ئەي تیشک»؟

تا کەي بقیژنیت «ئەي هەتاو»؟

تاکەي بۆ گۆرزیەک نوری درۆ سەربەدات بە دیوارەکاندا؟

ئەي پوناکی ئەو‌ي نەتەناسیت نازانیت چەندە لە زوڵمەت رەشتیت

نه و تا نه و نه روناکیدا مه له ده کات، به لام چاوانی پرن له زو نه ت
 نازانیت بو کوئ دهروات، به لام هه موو دهرگاگان له سه ریدا کراونه ته وه
 هیچ شتیک نابینیت، به لام ده زانیت پیش دهمی سه رتا پا روناکییه
 نه ی پیاوه داناکان... له بهر شه و نییه که نییه ناتوانین نور هه لگرین
 و بیخه ی نه ناو گه رووی بولبوله وه، له بهر تاریکی نییه که ترئی
 باغه کانمان پیناگات، له بهر ده یجور نییه باوه رمان به ئاسمان له قبوه وه.
 نه و وهک من و تو چاوه روانی به یانی نه کرد...

گووتی، وادانین به یانی نایه ت

وهک من و تو نه یگووت: بابوه ستین سبه ی خو ره ئدیت...

گووتی، وادانین سبه ی خو ره ئنایه ت.

نه و گووتی: با چاو نه که ی نه شاهیدی شتیک که نابینیت.

لای نه و مردن نه سپی بوو نه رهش، نه روشنایی بوو و نه تاریکی، نه
 ناشت بوونه وه بوو نه توران. نه و رهنگی مووره کانی مردنی نه بینی بوو،
 ژماره ی دهنگی ملوانکه کانی پو حکیشانی نه ده زانی.

هاواری کرد: نه مه ته زیجی مردنه، سه یرکه ن به چی دهنگه کانی له
 قه زوانی ژبان جیا ده کرتیه وه؟

نه و له تاریکیدا وه حی جیا کردنه وهی زامه کانی بو هات، وه حی
 خویندنه وهی پوچه کانی بهر دهرگای تیشک. تاریکی جو ره ئه تیدایه گری
 جاویدانه ی فرین بگه شینیته وه. به ده ستی رووت، بکه ویتته ته فسیری تیزاب.
 هیزیدایه، دم بخاته ناو دهمی فریشته مردووه کانه وه، خوینی ناو دهمی
 درنده کان ماچیکات. له مروقی هه لاهه لای ناو باکان، ماسی بچوکی
 دروست کرد بو ناو ناو. له جهسته ی پارچه پارچه ی بانده، په پووله ی
 دروست کرد بو باغه. له ژبان ژبانی چنی، له مهرگی دهریا شه پوئی
 چکوله چکوله ی ساز کرد.

شەو جورنەتيدايە، دەستبەرەت بۇ مەمكى خوتناوى يار
دەم بىت بە زامى سەر گەردىنيەو
زمانى بخاتە ناو دەمى جەھەنەمىي ەشقەو.

ئەو سروودى بۇ قوولايى تارىكى گووت، لەگەل رەشپۆشەكاندا گەيشتە شارە
نەروكانى ناو ەدەم، دەستى لە قەترانى پەتسى مردندا، كوتىرتى
رەھاي ناو بىننىنى بىنى. ئەو ئەمىرانەى بىنى كە ساف زەردەخەنەى
شەو بوون. ئەو بە دەنگى بولبول لە ناو لالەزارىكى تارىكدا دەيخوتند،
وەك قوونگىكى كەوتووى ناو قەترانى شەو دەيقيژاند، سەمايدەكرد،
چەپۆكى ئىشراقى دەكىشا بە دەرگاكاندا. ماچى غەزادەكرد... پاكىزى
پاكىزان، بەھرى بىمەتان، سوارچاكى شاسوارانى غەزا دەكرد. تادوونى
بە ەتاو مەست بوو... ئىتر شەو بەچوكە قوولەكان، ئەو شەوانەى
كەس پىنناخاتە مائىيان، كۆتاييان بە رۆژە درىژەكانى ەينا.

ئىدى تەواو
ئىدى ئاوابە ئەى خۆر، ئاوابە ئەى بىفەر. ئاوابە... ئاوابە... ئاوا.

گۆرانىبىژىكى ئەستىرەناس

ئەستىرە ەيە، بە گۆرانى دەمرەت
ئەستىرە ەيە، بە ئاواز دەكوژتەو
ئەى مۆسىقارەكان، با چىتر ەرش بەم چرىكانە نالەرزىن
بىدەنگىن، ئەى ئەوانەى نازانن مەلەكووت لە پووش سووكتەرە
نازانن كە سەمايەك، دەشەت خاك پارچە پارچەكات

هه لپه رکێیه ک دهشیت دنیا هه لگیریتته وه .

من نهستیره م بینوه که نایه ویت مروڤ بینیت
 نایه ویت دلی پرکهین له باغچه، هه ناسه ی پرکهین له بونی غه مگینی
 پرته قال، هیند ناسکه رهگی دره خته کان دهیکوژن، ناورنگی به یانییه کان
 ده بیکن، شهرمی دره خته کان نه خوشیده خه ن
 نهستیره م بینوه،

به ناخیکی نیمه له مه دارهکانی خویدا ده مریت، به زامیکی نیمه ده بییت
 به گۆمی خوین
 نهستیره م بینوه

هه تگاوهکانی ژبانی ماچکردوو، دهستی خوی داناوه تا مروڤ به سه ریدا
 بروات، رۆحی خوی گرتوته وه تا نیمه له ناویدا بگرین.
 نهستیره م ناسیوه

چراکانی خوی کوراندوته وه تا سه یری ناکوئا بکهین، له جهسته ی
 جیاوازی رۆشنایی و زوئمهت وردبینه وه، نهو ژمارانه برمیرین که ته نیا
 له ماتماتیکی شهوا حسابده کرین.

نهستیره م خوشده ویت

باسی له دایکبوونی نه وره سه دووره کانم بو دهکات، باسی جهتگه
 دیرینه کانم بو دهکات له سه ر تووکی بچوکی ژبان، باسی زیربوونی
 مانگه کانم بو دهکات له یه کدی له سه ر هه ناسه یه کی مروڤ، باسی شه ری
 مه له کووته کان دهکات له سه ر عه ترکی ناسک که له هه ناسه کانن نیمه وه
 دیت، جهنگی خویناوی خواکان ده نویسته وه له سه ر شوینی نهو به هه شته ی
 بو من و تو دروستده کریت.

نهستیره م ناشتوو

بۆ گويگرتن له پيکه نيني مندا ئيک کوچيه ک خنکاندويتی. بۆ
ناشتکردنه ووی دوو شهونم ناو بردويتی، بۆ عه شقی گول هه تاوی باغچه
کوشتويتی.

وشه و دل

نهم زستانه هه ئپه سيړه به سهر دهره ختيځدا
با سپيتی نهو حهرفانه بيبين که دلی رهشمان ناييبيت
هیلانه ی نهو وشانه بيبين که تهيري دلمان له سهریان خه وتوه
بيدهنگی رهشی نهو رستانه بيبين له خوينی من نايه نه دهري
واوهيلا بۆ نهو وشهيهی تووشی رۆحی من دهبيت
واوهيلا بۆ نهو دهستنووسهی خوينی من پاکنوسيده کات
هه يهات
چ ناگريک که وته وه کاتي گووتم: بمرکوزنه وه نهی حهرفا!
چ بارانيک باری کاتي گووتم: دامگيرسيته نهی حهرفا!
چ خاشاکيک به جيما کاتي گووتم: له منی توژ مروقيک دروستبکه نهی
حهرفا!

نهم پایيزه هه ئپه سيړه به هه ناسه يه کهدا
با خه زانی نهو وشانه بيبين که دلی زهردهمان ناييبيت
با وهرينی نهو حهرفانه کوپکه مه وه که بيدهنگيان له بيدهنگی دلی من
ره شتره

نهی گهرووی من، به وشهيهک هاواريه کانت داگيرسيته
که دلی پر له کينه ی من داي ناگيرسييت
دلی پر له خراپه ی من، که به روبوومی حه قيقه ت ريسوايکردووه

دوکه‌لی ڕەشی راستییەکان ھەسادیان خستۆتە ھەرھەنگم
 مەن گەرد لەسەر بێرەحمیم نییە، ئیدی بۆ خەزانی ئەو وشانە نەبینم
 کە دڵی پاییزنشینێکی مەن نایانبینیت.
 ڕۆژێک کە ھاوسەر و ھاوڕێ و ھاو دەمانم ھەرامۆش دەکەن
 کە نەتەو و دۆست و یاوەرانم دەتێن : «تۆ لە جنسی ئێمە نیت»
 مەن بە ھۆی تۆو دەچمە ناو شەونم
 تۆ کە لیڤە نیت، مەن لە بری تۆ لیڤەم ئەو زمان
 مەن کە لیڤە نیم، تۆ لە بری مەن لیڤەیت ئەو زمان
 کاتیەک دەمریت، بەدەلی مندا دەگەریتەووە ناو ھەرەشە سائەکان لە
 یەکدی
 کاتیەک دەمرم، بە خوینی تۆدا دەگەریتەووە بۆ جەنگی ڕۆژەکان لەگەڵ
 یەکا
 تا تۆ ھاوارنەکەیت مەن شمشیرم بەرزناکەمەووە. تا مەن تەقە لە جەنگەڵ
 نەکەم، تۆ ھیجای درەختەکان مەکە
 تۆ شەڕبەگە و مەن جەشیشی جەنگ دا بەشەدەکەم
 خودەێ ترس دەکەینە سەر، پێکەووە وەک دوو شەڕبەگی ڕەش، پۆچی ھەترانی
 خۆمان بەسەر ئەم درەختەدا ھەڵدەپەسێرین کە دڵی شین و بێلێوارمان
 نایبینیت. لە ھەرگۆشەیک تەقەیان لە بانداکەیک کرد، دڵی خۆمان
 ھەڵدەبڕین و سەیری بێباکی ڕەشی یەکدی دەکەین کە چاوی عەیارمان
 نایبینیت. تۆ شتیەک لە نەینێکی مەن بینی کە دەستی سپییم نایگریت،
 مەن شتیەک لە مانای نەخوینراوێکی تۆ دەخوینمەووە کە دڵی بێرەنگی
 تۆ ناخوینیتەووە. یەکی شتیەک لە شەونمی یەکدی، بۆ ئەو بێگانەییە
 دەخویننەووە کە ھۆشی ڕەشمان نایناسیت، یەکی شتیەک لە مەرگی یەک
 تامدەکەین لەسەر ئەو سفرەییە کە زمانی ڕەشمان تاقیماکات.
 ئەوێ تۆ ونبکات، تا ھەتاھەتایە ئێمە و نەکردووە. درەختەکان تا

هه تاهه تایه نیمه یان ونکرد، گیا ته ماشامانده کات و دوزانیت سهر بهم گهردونه نین. نهی زمان تو نیمه ت شارده وه، تو نیمه ت خسته نه شکه و تیکه وه که چیدی گویمان له نه ستیره کان نییه، گویمان له مانگ و پوژ و په لکه زیرینه کان نییه. تو وانکرد هه زار گول له ته نیشتمان وه بکوژریت و نیمه هه ر بڅه وین.

دلی رهشمان خسته بهر فریوی سپی تو. دلی رهشمان که حهرفی تو فه سادی خستوته ناو دهنگی. دلی رهشمان که دهکرا هه ر وهکو دلی بولبول، بینین به به هاره وه و نور له وه سهری نه وه سهری جهنگه لدا بینین. دلی رهشمان که هه ر وهکو دلی چیمه نه کان، دهکرا لیگه پین گه شه بکات و ریگا له فرینی بالنده کان نه گریت. دلی رهشمان که دهکرا له و دیو په نجه رده کانه وه بپروانیت، سهیری نه وه بیری نه لماس بکات، سهری نه وه سهری یاقووت بینیت.

نهی زمان، کاتیک دهمرم له ریزمانی تو دهر یازدهم و دهچمه ریزمانی خاکه وه. کاتیک ده سته دهخمه سهر ناوچاوانی نه م دره ختانه له روونی تو دهر دهچم و دهچمه ناو ته متمان یی زمانانه وه. من مه له کوتی بیزمانه کان به خوینی خوم دهکرم که به بی تو، ده توانم له گه ل هه ر تیشکی کدا قسه بکه م، به بی تو ده توانم له گه ل هه ر دهر یایه کدا دانیشم، به بی تو ده توانم حکایه ت بو هه موو مهر جانیگ بگیری مه وه، بیقسه روح له گه ل تاویره کاندنا ناشت بکه مه وه، به هه ناسه ناسمان بخوینمه وه، به نه گول بنوسمه وه.

دلی رهشت هه لپه سی ره به سهر دلی رهشما، که هه میشه له نیوان قه ترانی حهرفی من و قه ترانی حهرفی تو دا، فاریزه کی عاشق هه یه.

چ خوشه شاعیران نامناسن

چ خوشه شاعیران باسی شکوفه م بوناکهن

من کارم به غه زه لیان نه ماهوه

با نه یه ن... با پوونه که نه مالم، حاشا له جیناس و تیبا هیان، حاشا له کیش و سه روایان، حاشا له ته دویر و ته شبیهیان. من دلم بو شکوفه یه ک لیده دا سرکتر له هه ر وه سفیک، دلم بو وشه یه ک ده سووتیت، نوتقی نهو له نوتقی خوینم جیانابیتته وه، نوتقی نهو هاوړییه به ناوا بوونی دونیا، هاوړییه به سه ره لدانی توفان، هاوړییه به هه ستانی قیامه ت، هاوړییه به نه فخی ناخر زه مان. چ خوشه شاعیران نامناسن، سلاویان خودا له سوبی کوترانم دهرده کات، رهنگی ده که هه نارانم ده شیونیت. من دلم بو سلاویک لیده دات، زه ندیق و زاهیدان ناشتکاته وه، خوینپژانی دلی نه م سه عاته بگری، که زه من وهک فواره له بهر برینی دهروات. خه پزان و خه نده بارانی سه ر نه م بسته خاکه ی دل ناشتکاته وه، هیمنی بخاته دلی بروسکه وه، نارامی ببه خشیت به هه وره گرمه کان، دنیایی بداته نهو مردوه ی دهری، په یمانی به هه شتمان بداتی... به نیمه ی کافران.

چ خوشه شاعیران هاوړیمین.. مه حاله نه وان وهکو نه م کوتره بمرن،

که منم ته نیا وهک کوتر ده توانم بمرم

مه حاله نه م گیایه مدا بنوون، که منم ته نیا وهکو گیا ده توانم بنووم.

پلنگیک له مندا

پلنگیک له دندایه هرگیز ناخه ویت
 پلنگیک له مندایه له جهنگل نایه ته دهری
 پلنگیک له مندایه، نه خشی دارستان نه بیت هیچی دی بو ناخوینریته وه.
 له شی همووی جیکه لبهی حقیقه ته، پره له پاوه نی بوونی دی، پره له
 نه عره ته ی دره ختی بریندار له جهنگدا.

پلنگیک له مندایه چلوچیوی خاپوری جهنگه له کان له دلی نه وایه، هر
 ناوینک دهریت رۆحکیشانیکی ده پهریتته رۆحی نهو، هر ناگرینک گورانی
 ده لیت کلپه یه کی له گهرووی نه ودا سه ماده کات. نه وه دهماری من دهری و
 ده بیه ستی به روناکی مانگه وه، نه وه خوینی گول ده خواو ده یگاته خوینی
 منه وه، خو له میشی هر جهنگه لیک بخوینیتته وه، تا نه گاته مندالی
 یه که مین دره ختی ناوه ستیت. هر نیچیری بخواو، تا نه گاته یه که م
 نوتفه ی، ده ست له خوینی به رنادات. که سهیری له دایکبوون ده کات،
 سهری پره له وینه ی ناخرزه مان. که له مردن دهروانیت دلی پره له
 گریانی له دایکبوون.

پلنگیک له مندایه، دارستانی هیناوه ته ناو خوینی من. نه وه تا به
 چای جانده وهریک ته ماشای مه خلوقات ده که م، ژیانم بووه به نیگا کردن
 له ره شبا، بووه به بوئکردنیکی بیکو تا به کیلگه و نه ستیره وه، بووه به
 بیرکردنه وه ی بیوچان له نیچیری به یانی.

پلنگیک له مندایه غه ریزه ی به دی هه موو جان هه ره کانی خویندوو، هه زی به مردنه له ناو لقه به رزه کانی دره ختدا، هه زی به بازدانه له سایه هه ی شه ووه که رۆحکیشانی نیچیر له سهر پهنگی شهونم دیاره، به رهو بارانی به یانی که خه نده ی راوچیان له سهر دتۆپه کان هه لکه نراون. دهروات تا له نزیک گوومه یینه کانی منه وه بهریت. چه مه خوره کانی من بانگیده کهن و نهو تادیت نزیکه ده بیته وه... دیت و تا دیت، من زیاتر ده چه ناو گوومه کانی چیژ و سادییه ته وه... دیت و تا دیت من زیاتر هه ز به خواردنی که رتیکی مانگ ده که م... که ده گاته به رده می په رستگام فواره کانم له ناکاو به رزه به نه وه... خوینم به رووی شه وه زه نگدا ده رژیته... تا نزیکتر ده بیته وه پتر هه ز له تامکردنی ئینسان ده که م... پتر هه ز له خهوتنی وه حشیانه ده که م له گه ل مینه ی هه موو مه خوقاته کاند... دیت و تا دیت، من زیاتر له زهت له ویرانه یی ده بینم... که ده گات و ناگات، من بروای وه سه نییه دیرینه کان ده مخاته وه سهر که لکه نه ی گه ران له ناو گیاو به ردو دره ختدا بو خودا... که ده گات و ناگات، هه ناسه م پرده بیته له تۆزی راوچی رۆزگار هه دووره کان، کیلکه کانم پرده بن له ته هه ی ته نه گ... که دهروات و ناروات، نه وه ی تادوینی خزه تکاری من بوو، نه وه ی تادوینی شریخه ی قامچی من له سهر جهسته ی بوو، نه وه ی کړنووشی ده برد بو نانی دهستی من، له جاهو جه لالم یاخیده بن. که نایهت و نایهت، نه وه ی شوین گولله ی من بوو له سهر ناوچاوانی ته نه گچییه کان، نه وه ی ناسه واری زلله ی من بوو له سهر روومه تی گول، با ده بیات و باده بیات و باده بیات. که ده مریت به هه شتی پر له ماخولانی هه رزه کارانه ی من، به هه شتی کردنه وه ی ده رگا کانی غه ریزه تا له نازده ی تۆشان، به هه شتی هه ئوئستی جیا جیای من دوور له ئیپرسینه وه ی هیچ مه زه به ییک... ده روخت... به رهو خوره هه لات... له په وروو... که ووتن و مردن وه که هه ر په تریارکیکی خه مگین.

پلنگیک له مندايه شهواني ره شه با خه به رنده کاته وه، پيمده ئيت ته ماشاي
 نهو پلنگانه بکه له پوحي خه مگيني مردووه کان دینه دهری، ته ماشاي
 من بکه... ته ماشاي سي به ري سي به ره کانم بکه که خه وني خه ونه کانت
 جیده هیلیت. وهک هر ره تارچیه که که سهری له کوشی جه نگه دایه
 دواي هه موو پلنگه کان ده که وم، نهو پلنگانه ی خال خال نه خشی خویان
 له له شمدا جیده هیلن، خه ت خه ت تپیه ریوونی خویان به ناو ناو و
 چومه کاندرا ده کیشن. به ره و زمویه کی به له که وهک ناوچاوانی نهو،
 به ره و سه عاتیکی سوور وهک شوین چه پوکانی نهو... من سهرم له کوشی
 ره نگدایه، نهو پلنگه شینانه ی له ره نگي گومه زی شاره کانی سه حران،
 نهو پلنگه برۆنزیانه ی له هرچه ی هاوینی خوره لاتوه دین، یان له
 بزهی مسی بازار، ساخته ی ته لای زهره، ته وقی بیبریه ی مه عده نیکی
 نهاس... هه موو پیکرا مه خلوقات له پشت مه خلوقات... هه موو پیکرا
 گارانی پلنگانی بیمار و ناده میزادانی بریندار... یه که له دواي یه که...
 بیله وهی ناوینه کان نوتقیکی راستمان پیلین... تیناگهین... تیناگهین...
 من پلنگم یان نهو؟... نهو پلنگه یان من؟... نهو بازده داته ناو
 سهرم یان منم بازده دمه ناو دلی نهو... خوینی نهو غیره تی سه فه ری
 نه م دارستانه م ده داتی، یان خوینی منه هیزی نه عره ته ی ده داتی؟
 نه عره ته یه که پره له شوشه ی شکاوی پلنگی تر، پره له پارچه غه ریزه ی
 تیرنه بووی هاو جنسه کانی من، گوینی لیبگره هاویریم... گوینی لیبگره،
 نه عره ته یه که له هیج هاواریکی دی ناچیت...
 نه عره ته یه که پره له وه حشیه تی ره واته ره شیري دایک،
 پره له بوهمیه تی ناسکتر له ماچی خوشک.

نهی نهوهی من گوناہباردہکیت

نہی گہمژہ گوناہی من نییہ تۆ ناتوانیت یاقووت راویکہیت
 گوناہی من نییہ تۆ لہ جنسی خشۆکہکانیت و من لہ رەگەزی تۆقان
 من لہ جنسی خوداکانم و تۆ لہ جنسی میروولہ خوساوەکانی ژیرباران
 من سەر بە خێلی نەستیئەناسەکانم، تۆ کرمفرۆشیکێ بیمار
 تۆ پاسەوانی کەلاوەیت، من ئەندازباری یۆتویام
 تۆ لقی درەختیکێ کرمییت، من نور و گر و رەشەبام
 گوناہی من نییہ تۆ ناتوانیت گول بگریت
 گوناہی من نییہ، سەری تۆ لہ دپک زیاتر هیچ ناگریت
 ئەوهی من دەینیۆم بۆ ئەبەدییەت بە تۆ ناگەریتەوہ
 ئەو خاک و زەریایانە من دروستیاندەکەم، بەگەزی پەرپوتی تۆ
 ناپیۆرین
 تۆ ئەی کرباری کۆنی زبڵخانە ی ژیان
 دانی تۆ ئەوہ پیرترە، گۆیزی پڕ حیکمەتی من بشکیئیت
 نووتی تۆ ئەوہ زەلیلتەرە، بۆنی باغی من بکات

ماندوو بوون... لە جیھانە دووبارەکان

ماندوو... وەک پیاویک ھەموو پۆژیک تا ئیوارێ، لە ھەمان جیگادا
 بۆ ھەمان گول بگەریت. وەک راوچیەک تەماشای تیرەکانی خۆی بکات
 کە دووبارە ھەمان نیچیر، لە ھەمان زەمان و ھەمان شونندا دەپیکن، وەک

هه‌مان بائنده که به‌سه‌ر هه‌مان ئیچیردا، له‌ستایشی هه‌مان مردندا ده‌فریت، ده‌بینم هه‌مان ده‌ست، له‌هه‌مان شه‌قامدا، به‌هه‌مان شه‌شیره‌وه بانگ له‌هه‌مان کوتر ده‌کات. هه‌مان ده‌نگ، به‌هه‌مان ته‌نگه‌وه، له‌هه‌مان بازاردا، ته‌قه له‌هه‌مان مه‌ولانا ده‌کات. له‌میریگ، که خۆی له‌پاشاکان جیاکردۆته‌وه، به‌بۆنی باروتی هه‌مان تۆپخانه‌ی شکاوه‌وه، هاتۆته‌وه ناو هه‌مان سه‌رای خالی له‌حه‌شه‌م، وه‌ک مندالیک پیکه‌نین له‌سه‌ر چه‌وزی عه‌تاره‌کان بیکوژیت، وه‌ک کچیک، مامانه‌کان تریقه و قاقای له‌باربه‌رن، له‌نزیگ فرمیسکی هه‌مان زاهیدوه، هه‌مان ئیشراقی دیرینه‌ی خۆم ده‌دۆزمه‌وه. من له‌قه‌تارچییه‌کان بیزارم، که هه‌مان مه‌ره‌که‌ب له‌هه‌مان شار ده‌دزن و له‌هه‌مان ریگادا، له‌سه‌ر هه‌مان وه‌ره‌ق هه‌مان شکستی کوونی من ده‌نوسنه‌وه

وه‌ک مندالیک له‌ژێر هه‌مان سیبه‌ردا، ده‌ست بو‌خه‌یالی فرینی هه‌مان کوتربه‌ریت

به‌هه‌مان چاو هه‌مان کویری ده‌بینم
ئه‌وه‌تا مه‌ییک که هه‌مان مه‌ی نییه‌، ده‌مباته‌وه هه‌مان مه‌یخانه
ریگیه‌ک که هه‌مان ریگا نییه‌ ده‌مباته‌وه هه‌مان نارینگا.

شه‌وی موعیزه‌ بجوکه‌کان

به‌یانیه‌ دیرینه‌کان ده‌که‌مه‌وه، له‌گه‌رووی سوچه‌ کۆنه‌کان، هه‌ر سوچیگ که ناکوژیته‌وه، هه‌ر شه‌ویگ که ئاوانابیت... کوچه‌ی من هه‌رکه‌سه‌وزه‌مانی خۆی، زه‌مانیک لهم دیوه‌وه به‌کیلیگ ده‌گریته‌وه و له‌دیومه‌وه به‌کیلیگی دی داده‌خریت، با نو‌قمیین له‌خوونی وشه‌دا، له‌

شهو ی نه و دیو مائی تیگسته کانه وه، که له م دیوموه به قفلیک داده خرین و له و دیوموه به توفانیک دهکرتنه وه.

کئی ئیمه هه لده ستینن که ئیمه به تاریکی داخراوین و به روناکی دهکرتینه وه. هه لمانستینه، باباران بمانناسیتنه وه، گول سهیری دلمان بکات، درهخت بماندوژیتنه وه.

ئه وه دهستکشانده ی گولمان پینچنین، بیئاوی وه رزه کانیان ناشکرا کرد، شوای دیرینه ی باخچه یان روناک کرده وه
ئه وه شی ئیمه ی شیواند، ئه م پشووی هه وابوو که نه مشه و ناسمان بو دلمانی هینا. هه ناسه مه ده، با له م بهردانه نازادیین... مه رو، باقاجمان له م درهخته نه ترازیت.

وهک هه ر بالنده یه که تو ئه فسانه ی بیده خوینیتنه وه
وهک به ردیک تیپه رینی زه مان، یان لیخسانی «با» بیدره وشینیتنه وه

نه فهس له دوا ی نه فهس، مژ له دوا ی مژ، هه ناسه مان داگیرسان

وهه ئه مه ئه لبورزی روناکییه من و تو پیا سه رده که وین
پوڭخواردنه وه ی بیده نگیه له نزیک ئه م زهنگانه وه دهروات.

ئه م هه موو زرینگیه ره شه با نییه

روناکییه که نازانیت بو کوئ دهچیت... بیده نگیه که له بیده نگی ئیمه هه تهاتوه.

له م تاریکییه دا

ئه وه ی ونبووه ونه بوونه... ئه وه ی دهگه ریتنه وه نه گه راوه یه... ئه وه ی تیپه ریت تیپه په ره

ته نیا نه وا ده توانم قسه له کوئایی ناکوئاکان بکه م.

دهچمه وه سه ر فه رشی تراژیدیا، سه ر کورسی دراماکانی دوا ی توفان، له ویه سهیری ناوه دانبوونه وه ی موعجیزه ناسای کاوستانه کان ده که م...

له هه ستانه وه ی ئیماره ته پخواوه کان ده روانم

تەنيا ئاوا دەتوانم ئە ژيانەوہى ناژيان... ئە خەونى بىخەونى... ئە
 بوژانەوہى ئەو شتانە پروانم كە نابوژنەوہ.
 ئىدى ھەركەسەو مالى خۆى، مالىك بە خوينى خۆى داىبخات و بە
 خوينى خۆى بىكاتەوہ.
 ئەوہتا... ئەوہتا تەماشامكە منىش وەك تۆ
 بەوشەى خۆم قفلكرام و بە بىدەنگى خۆم دەكرىمەوہ.

سەرۆك بە يانمان كە ھىشتا خوين تازە يە... ڤەشە باكانمان مەگۆرە !

سەرۆك ھىندە ياساكانى شەڤ مەگۆرە، درۆمان لەگەڤ كۆترە سپىيەكان
 بۆ ناكرىت.

ھىندە غەريزەكانمان مەگۆرە... ئىدى درۆمان لەگەڤ جەستەمان بۆناكرىت.
 سەرۆك بەرەبەيان كە برىن ھىشتا تازە يە، كە خوين ھىشتا بۆنى
 شيرى لىدیت، كە دلمان بۆنى پەنيرى سپى كىلگەكانى لىتە ئدەستى،
 تۆ جىگای پاوانەكانمان مەگۆرە... ئىمە ناتوانىن ھەموو پۆژى
 بەرغەلەكانمان بگۆرىن. وەرژىكە كەسمان لە باران تىناگەين، ناگرى
 سەوسەن و رىحانان بەربۆتە باوانمان، تەمى گۆمىچكە دوورەكان بەربۆتە
 ھەيوانمان، پوولەكەى ماسىيە بۆھىميەكان بەربۆتە جەستەمان، سائىكە
 بە گيا دەئىين با بگرە، بە درەخت دەئىين مەھىلن تريفە رابكات، بە
 مىگەڤ دەئىين سەركەون تا سەرچاوەى ئەبەدى لەوەرگا، تا شوئى گياى
 جاويدان... تا شوئى سىوى نەبينراوى ژيان.

سەرۆك من شكات لە ناگرى دوئىن دەكەم، كە ئەمپۆ خۆنەمىشەكەى
 دەكرىن... ئىمە ناتوانىن نرخ لەسەر ھەموو پشكۆيەك دانىين، ناتوانىن

هه موو پوژنیک بازاری خۆمان بگۆرین.

سه روک عه شقه کانمان مه گۆره... ئیمه ناتوانین هه موو شه ویک دلی خۆمان بگۆرین.

سه روک به ربه یان که هیشتا باوئشکی شهو به هه لاله کانه وهیه، دلی بولبول پره له پرخه ی میزگوزار، چاوی سوئسکه پره له ریشکه و پیتشکه ی لاله زار. کاتی جهنگمان ئیمه گۆره... ئیمه بهرگه ی شمشیری ناوهخت ناگرین... خه نجه رمان بو جهنگی بهر سیبه ری نیوه پوان کراوه... مه نجه نیقمان ته نیا نیواران شه رده کات...

وه رزیکه ئیمه له دوژمنانمان تیناگه یین، وه رزیکه قانونی په لامار گۆراوه و من و تو بیتخه بهر له یاسا شه رده که یین.

هیئده شه ربه ته کان مه گۆره... ئیمه ناتوانین هه موو پوژی قانونی دلمان بگۆرین

سه روک به ربه یان که هیشتا شیرێ ئیمه سپییه، چوپی خونمان لیوان لیوه له موچرکه ی شهو، خۆمان له په ریزی قسه نه سه ته قه کانی خودادا ده شارینه وه، جوانی هه رچییه کمان بو بینیت ده یخوین، کینه هه رچییه کمان پیتشکه شکات وه ریده گرین، وه لامی هه موو پرسیاره کانی ترس دمه دینه وه، دزیوی ده که یینه بهر خۆمان، به خیلی ده فروشین، دلیسی تاهیده که یینه وه. سه روک، باله کانمان مه گۆره...

ئیمه ناتوانین هه موو پوژنیک فرینی خۆمان بگۆرین

سه روک نیچیره کانمان مه گۆره...

ئیمه ناتوانین هه موو پوژنیک تهنگی خۆمان بگۆرین

فريشته يه كي گه مژه له به فرا

نهى خودا... ليړه هيچ شهيتانيكى ئى نيبه
له ناو نهى سه هو له دا به هانه يه نادوژمه وه بو توږه بوون لهى ناسكه
شه رمانه

لكه يه ك نابينم له سهر شه رهي نهى گولانه
هموو شتيك له من پاكيز تره... هموو شتيك له من شه رمن تره.
ليړه دا ته نيا پاكي هه يه من سهرزه نشتي بكه
تو وده وه سهرى هيلكه ي سپى هه تاو بكه، كه له بللورى به هه شت
سپيترن

من چي بكه ليړه كه گونا هيكى ئى نيبه ليځو شيبم
چى لهى دره ختانه بكه، بيخه تا سهرى پروشى جوانى تو ده كهن
جگه له روناكى هيچى تر نيبه من سهرزه نشتي بكه
به ر له وهى من بكه، به ر ده كانى ليړه نويزيان ده كرد
به ر له وهى باسى قيامت بكه، پاساريه ك ده يگوت :
وده و جريوه مه له كوت ببيسته له گه روومدا
به ر له وهى به تو بلنم، فيرمكه چوڼ ناموزگارى گوله كان بكه،
گوله كان فيريان كردم چوڼ ناموزگاريان بكه.

نهى خودايه... ليړه كهس شهيتان نانا سيت، نيدى چى ره جمبكه ين؟
من هيچى ترم نيبه بيخه مه سهر نهى پاكيبه نهى نهى متوانى نهى زريانه نه
ده رينم كه ده گلانه به فرده وه

نيدى باس له چ هيزيكى نهى فسانه يى بكه له دلما
كى بروا به وه عزه سارده كانى من ده كات لهى به فرده

کەس لە پشیتی فریشتەیهکی خەمگینی وەکو منەووە ناچیتە سەر بەرماڵ
 ھاورێم ئەز هیچی ترم نییە، بیخەمە سەر ئەم روناکییە
 ئەز چووینتە ھەر خاکێک
 منارەکانم پاساردوووە چاوەدێری حیشمەتی بۆنبۆل بن
 بە درکەم گووتووە بچیت بە پێی پاسارییە مەستەکاندا
 بە بام گووتووە کۆشی گۆل داداتەووە
 بە گەلام گووتووە لە عەورەتی مانگەووە بنائیت
 ئیدی من هیچم نییە بیخەمە سەر ئەم حورمەتە
 بەدکاران لیڤەرەووە نەروێشتوون، گەروابایە جێ پەنجەیان لەسەر ئەم
 تریفانە دیاربوو
 شەیتان نەھاتۆتە ئێرە، گەر بھاتبایە، تیشکی لەسەر ئەم نەستیرانە
 دیاربوو.

چیرۆکی سادە ی من و ئاسمان و لەیلام

لەو موبەر ھەموو پۆژێک دەمیینی، ھەموو پۆژێک لەگەڵما تا قوتابخانە
 دەھات، بارانی پێدەخوێندم، نەستیرە ی پێی لەبەردەکردم. وەک قورئان
 ئیئورانمان تیلاوەتدەکرد. وەک تۆری ماسیگر بانگی بەیانیاومان ھەتدەدا.
 گۆلمان تەجۆیددەکرد، سەرۆبۆرمان بۆ جوانی دادەنا.
 ھەموو پۆژێک دەمیینی لە پێشمەووە دەچوو بۆ کێلگە ی روناکی، ھەنگاوێک
 وەک بچوکی من لەنیوانماندا بوو. ھەنگاوێک میوہی ئەزمونەکانمان
 تیا بەشدەکرد، پاساری سەر کێلگەکانمان تیا دەترسان، قەیماغی
 جووتیارەکانمان تیا دەخوارد، بەھاریک من و ئەو سوار دوو ئەسپ
 دەبووین، بەسەر دوو درەختدا سەردەکەوتین، دوو کچمان خۆشدەویست...

لە گەرمەى يارىدا عەرەرى مردنى نيشاندام، لە گەرمەى عەشقدا زەهرى ھەلاھىلى لەيلام.

پوژىك پيش من لە خەو ھەلەستا، دەمامكى بەختيارى دەكرده سەرم، دوو دیدەى بۆ دروستدەكردم لە بەرسىلە، دلىكى پىندەبەخشىم لە پەموو، دەستىكى بۆ دروستدەكردم لەكەتان. دەىگوت تا ئوقمانى ئەم كۆچەى ھەلەستى... سەيرى دەردى خۆت مەكە... ھەمىشەش خەونىك وەك بۆنى رىحانان لە نىوانمانداوو، خەون بەبەھەشتىكەو ەبىكەين بە خەلۆەتى تەقوام، خەونىك بۆ گۆرانى حەبىبەم، بۆ سەماى خودايانەى لەيلام. ھاورىمبوو، خوينى من ھەمووى تريفەى ئەووبوو،

دەم بە رەشەباى ئەو لىدەدا، كە لافاو دەھات چەترى بۆ ھەناسەم دروستدەكرد، كە خۆر ھەلەدەھات ئەو كەپرى من بوو، كە خۆر ئاوادەبوو خوينى خۆى نيشاندەدام.

ئىوارەىەك ھەنگاوىكى گەورە كەوتە نىوانمان، خەنجەرىك بە خوينى زەمانىكى كۆنەو، ھەيلەسوفىك بە پرسىارى ناكۆتاو دەربارەى ھاسىلەى ناكۆتاى من و ئەو، كىمياگەرىك بە ھاوكىشەى جاويدانى ئەوو مەعدەنى ژەنگاوى دلى منەو...

كەوتنە نىوانمانەو ھەور... كەوتنە نىوانمانەو باران.

پوژىك بەنەندازەى گىژەن... شەونك بەنەندازەى توشان

شەونك ھات بۆ مائمان نەمدەناسىيەو، ھاتبوو مالاوايم لىبكات... كە دەستى خستە سەر پۆجم دەترسا، كە پەنجەى بۆ دەم دەبرد دەلەرزى... چاوانى پىبوو لە پرسىار دەربارەى خوينى من... دەستى خۆى نەدامى بۆ سەما. لىوى خۆى نەدامى بۆ گۆرانى. قوم قوم لە خەندەى يەكترمان خواردەو... مژمان لە نەفەسى يەكدا... كەسمان باوەرمان بەيەك نەبوو... نەچوینە نامىزى خەونى يەك... ھاھا پىندەكەين و دەستمان لەسەر خەنجەرەكانمان بوو... دەگرىاين و دەترساين نەسرىنمان ھەمووى

ژه هرییت. هات و هه موو توژی رینگا کانی پیوه بوو... دهیویست بزانه
بۆ توئه هاتوو... دهیویست بزانییت بۆ توئه چاهه رییده گهم. مه وداي
نیوانمان مه وداي شهرهف بوو.

هات بۆ مالم، له کورپی دیرینی ناسمان نه ده چوو، توژی کاروانیکی دوور
به خوینییه وه بوو... وهک قه تارچی سه رده می ته ته ره کۆنه کان... سه ری
سه رتا پا شه ونم و جبه که ی توژی خه رابی شاران بوو... چاوی له چاوی
هاورپی نه ده چوو... خه نجه ری وهک خه نجه ری دۆست بریسکه ی نه بوو...
کینه ی بۆنی مردنی لیده هات. نه یدموئرا به کۆترکانی بلیت بنیشه وه،
نه یدموئرا به قه له ره شه کهانی بلیت برۆن، نه یده وئرا بۆنی گۆله کانم
بکات. نه یدموئرا کتیبیم بخوینیته وه، نه یدموئرا کتیبی بخوینمه وه. هه موو
عه شقی خۆی لیشارده وه، هه موو عه شقی خۆم لیشارده وه، ناوی مه عشوقه ی
خۆی نه گوت، ناوی مه عشوقه ی خۆم نه گوت... سنووری فرینی خۆی
نیشانده دام، بیده نگ ته ماشامکردو به ساده یی پیه گوت: ئیدی مه یه ره
مالم، مه یه ره سه یری سووتانی من به گری جه هه نه می له یلام.

نیواره یه ک هات بۆنی گریکه کۆنه کانی لیده هات، به دهسته سوکراتییه کانی
ژه هریکی دیکه ی بۆ هینام، وهک نه فلاوونیکی پیر به ژیر دره خته کاندا
پیا سه یده کرد، هيساگۆرسییه کی منداڵ بوو ژماره ی ساله کانی ژبانی
ده ژمارد، به وینه ی هیراکلیتسیکی گهمژه ده چوو ناو ناوی باغی من و
ده یگوت «هه موو شتی ده روات، ناسمان نه بییت»... بیچاره ده یگوت هه ر
کۆشکیکت بۆیکه م له گیابییت یا دوکه ل یا به رد ده روخییت، هه ر ژووریکت
بۆیکه م، له نیسک بییت یا ته لا یا ناگر ده کوژیته وه، هه ر عه شقیکت
بۆ سازکه م له گه ل ناودا بییت یا خودا یا ئینسان ده مریت، له هه ر
مه عده نیکت بگرم له ستیل یا هه وا یا لم ده رزیت، له هه ر قه لایه کدا

هه‌تنگرم له ته‌مبیت یا سه‌راب یا شوشه ده‌شکبیت

به روونی ده‌ستی له ژبان به‌ردام
به‌روونی مائی مردنی نیشاندام
پشتیکرده زامی ره‌شی سینهم
پشتیکرده دئی هه‌لاهه‌لای له‌یلام

ئه‌و روشت
ئیدی ئی‌واران به ته‌نیا غوبار ده‌خوتمه‌وه
شه‌وگار تیلاوه‌تده‌که‌م...
ئم ته‌جوبده‌که‌م...
سه‌روبوور بو مردن داده‌نیم.

مروفتیک که نایه‌ت

با له دایک و بابانه‌وه ده‌ستپێکه‌ین، له‌و تیشکه‌وه ده‌ستپێکه‌ین که
ده‌بایه له پشتی باوک‌اندابایه، له‌و ویلاشه‌ی وه‌ک ته‌رزی می‌و خۆمانمان
پتاه‌نه‌واسی، له‌و خوینه‌ی وه‌ک ناوی سپی نه‌مانخواردوه. باراوه‌ستین
له‌سه‌ر سیحری ئهم نه‌فه‌سه، که ئهم بوونه‌وه‌ره بچوکه هه‌ئیده‌کیشیت.
ئهم پیاوه‌ی به ناشتی هسه له‌گه‌ڵ کوژراوه‌کانی دوینیدا ده‌کات، ئهم
پیاوه‌ی به منداڵانی له دایک نه‌بوو ده‌ئیت بوه‌ستن... ئیمه گویمان
ئیه‌تی و نابیین... ده‌زانین ئه‌و له‌وێهه‌و ئیمه له‌وێ نین... ئه‌و
هه‌یه‌و ئیمه نین...

ئه‌و پیاوه‌ی له‌سه‌ره‌رمان وه‌ستاوه و ئیمه به شه‌قامی زوتمه‌ته ساده‌کاندا،

به ساکاری، دور له ناوژی مه خلوقاته کان، به سپیتی ساده بوونه وهی موته قه کانه وه، ساکار وهک ناویک نه رواو نه پژی و نه خوریته وه، وهک شه ویک نه یهت و نه مرئ و نه دره وشیتته وه، ناوا به شه قامی زوئمه ته جوانه کانداهه روین. چاوه پروانین یه کییک چاوه پرمانبکات، یه کییک ده زانین ده زانیت نیمه نین، یه کییک ده زانیت نیمه ههین و نین، ده زانیت نیمه نین و ده بین. یه کییک... ته نیا یه کییک سیبهره که ی له سهر سیبهری له دایک نه بووی نیمه دیاره، دهستی له سهر شوین دهستی نه بووی نیمه دیاره، به رنگایه کدا ده روات ده بایه رنگای نیمه ش بایه، له دره ختییک ده خوات ده بایه دره ختی نیمه ش بایه.

تینه گه یشتن له قسه ی دوورودریژ ده براری فرینی رۆح له ناوه وه، ده براری سه تته نه ته دووره کانی دهرن، رۆچوون تا گه یشتن به بنکی مه رمه پراسای نیگا، نو قه بوون تا خۆدان له دیواری پۆلاینی بینین، که ده ست نه سیمی نیوان بوون و نه بوون هه ستینده کات، دل ترپه ی نیوان مان و نه مان ده بیستیت. نیدی له وئوه به به هانه ی ناسینه وهی رۆشنایی، ده ستدان له دیواری نیوان خوداو مه خلوقات، بیستنی گریانی گویمیک له کاتی له دایک بووندا

بازدان... بازدان بۆ ناو به حری رۆشنایی
بۆ ناو لافاوی شینی ژبان.

مروفتیک که نه یهت، خه یایی لای لیمویه که نایگاتی. فاشستیانه ته ماشای سه وسه ن ده کات، فاشستیانه له شیلان ده روانیت. وهک گوئیک نه یه وه نه رۆی و نه کریتته وه، خه یایی لای نه وه ده مامکانه یه مروفت ده یکاته سهری، لای نۆردوگاگانی پاشه پۆژه، لای نیسقان و خۆله له شهوی نه م نوتفه یه دا.

مروفتیک له ناکاو گوئی سهره وخواری عه شق بۆنده کات و رنگایه کی تر ده گریت، بۆنی رۆحی سهره وخواری نه ستیره یه ک ده کات، به زوبانییک

سهرمای حەرف تەزاندویتی، بە گەروویەکەووە پەرە لە کەریوەی وشە، دەروات بەرمو خەرهندی وەکیەکی هەموو شتەکان، دوور لە زەمەری نوسین... دوور لە زەمەری زمان. مەوقیەک کە نایەت، نوتفە ی خۆی دەکات بە سەر نەم گولانەداو بەرناگریت... دەرگای لێدادهخەین، ژبانی لێناکەینەووە. نەو لەوێهەو ئێمە لێرەین... نەو دەزانیت ئێمە نیین و ئێمە نازانین نەو هەیه... نەو دەزانیت ئێمە هەین و ئێمە نازانین نەو هەیه...

چیرۆکی خەندەیهک

نە ی شەو دەست بەرزکەرەووە، بە بێدەنگی کۆتر کۆتر هەموو گیرفانەکان ت دەربێنە. یەکە یەکە مرواری کۆن، خوینی پەپوولە بەمسقال، قیرات قیرات خەندە ی بۆبۆل دەربێنە

خەندەیهک وەک ناو لە سیمای نەم پیاوانە دەتکیت. خەندەیهک پوناکی لێدەرژیت، دەفریت و بە لێو دیگرین، وەک خەنجەر دەیدەین لە خۆمان، وەک پەت دەیکەینە گەردنمان.

خەندەیهکە دیت و لە پرسەکانماندا بە پێوە بێدەکەنیت. گاتە بە شاکارەکانمان دەکات، دەتوانی رابکات... بگری... پەشیمان ببیتەووە. خەندەیهکە لە مراویسەک هەتاتوووە بە دوا ی پوناکییدا رادەکات، لە درەختیکەووە نالاووە پەپوولەکان دەخەوینیت. خەندەیهکە رەگی قوونی لە فرمیسکەکانماندا هەیه، رەگی قوونی لە لێوماندا هەیه، لە لێوی نەو هاچاچییانە رادەکات کێلگە بە پەپوولەکانەووە ناودیوی پیری دەکەن، زەرەدەخەنەیهکە بۆنی بەیانیاکی هەینی لێدیت، بۆنی ژووری خەوتتی

دایک کاتیک شیری رەش دەدۆشیت، کاتیک خەندە ی خۆی دەکاتە وەو وەک دەستەسەر لەسەر پەنجەرەکان جێدەهێلێت، خەندەیدەک بە قفلی من و تۆ داخراوە، لێوی ئێمە لە گۆی گۆنرەنگی کچیتی مژبۆیتی، لە دورەووە بانگی رۆژ دەکات، لە دورەووە دەلێت هەلبێ ئە ی بەیانی سپی، وەرە حەرفی خۆت لە بەر ناگری تازە ی مندا گەرمکەرەو، وەرە گەرۆی خۆت لە بەردەم روناکیدا رابینە، چاوی نە پشکووتوی خۆت بکەرەو، قاقای باغ ببینە، گۆی لە تریقە ی دایک بگرە، گۆی لە پیکەنینی بگرە کاتیک خوینی سپی دەدۆشیت. لە بیریکە کە تۆ لە نیوان لێوو ددان و قە پال و خواردنی کالی باتنەدا ونبوویت. لە نیوان جێوو ماچی چرووک و لستەووی خوینی بە جێماوی دوژمندا ونبوویت.

لە بیریکە تۆ ئیوارێک لە بانکۆنەکانمان کەوتیتە خوار، رۆشتیت و شوێن پیتمان لە سەر رۆمەتی بەیانی نەبینی، شوێن پەنجەتمان لەسەر ئیوارێ نەبینی، لە سورەیا ی ژبانمان کەوتیتە خوار و قۆتکرد بە قۆلی زۆلەتدا و رۆشتیت... قۆتکرد بە قۆلی بەیانیدا و لە تیشکدا کۆژایتەو. وەکو ئێمە... ئێمە کە لە هەییانی عەشق بەر بووینەو و هاتین و لە روناکیدا کۆژاینەو. زەبروزەنگی حەرف... تیرۆری وشە لە بیرکە، بفرە و وەک پەپوولە لەسەر کە پوومان بنێشەو، ختوکی ژێر گەردنمان بە، مەلێ لەبەر پەرژینی رستە ناگەمە سەر لێوی ئێو، مەلێ لەبەر لێشاوی قسە کێ خەندە ی لە بیر، وەرە ئێمە زمانمان دادەنێین و تۆ لەسەری بنوو، لێومان دادەخەین و لە سەری سەما بکە، گۆمانمان دەکەینەو و تۆ لەسەر پیکەنین بیوەستینە، وەک چۆن چەتە لە نیووەشەو دا قاقەلەکان رادەگرن، ژبانمان لەسەر پیکەنین راگرە، عومرمان لەسەر قاقا بوەستینە.

دهنگ به‌رزکهرموه و راستی بلن. نه‌وهی لی‌ردا شه‌کریکی سپیه و دهیکه‌ین به ژهرموه، له‌ویادا ژهره و دهیکه‌ین به نانی سپیه‌وه. نه‌وهی لی‌ردا پیده‌که‌نیت، له‌ویادا لاشه‌یه... نه‌وهی لی‌ردا لاشه‌یه، له‌ویادا وه‌ستاوه و به نیمه پیده‌که‌نیت.

با یار له مال ده‌رکه‌ین...

با یار له‌مال ده‌رکه‌ین، ده‌ریکه‌ین وه‌ک ده‌رکردنی گورگی‌ک له دارستان. با وه‌ک سه‌گیکی پیر بیده‌ینه به‌ر گولله، وه‌ک گزگیکی چکۆله بیخه‌ینه‌خوار، با چلکی نه‌مرومان به‌ کراسه‌کانی بسرین، خوینی خومان بسووین له دامینی، درۆ بو شه‌ره‌فی ریکه‌هین، هيجا له‌ حه‌یای بخوینین... با مالی بکه‌ینه ته‌ویله، یادی پرکه‌ین له زبلی زبستان، شه‌وی پرکه‌ین له‌ درکی له‌ چه‌قۆ به‌دتر، نوێژی پرکه‌ین له‌ کوفری کوفرستان. باده‌ریکه‌ین، ده‌ستنوێژی به‌ نه‌تک بشکینین، له‌به‌رچاوی دنیا نیقابی پیلادمین... عه‌وره‌تی له‌به‌ر نه‌م ناگره‌ رووتکه‌ین... له‌به‌رچاوی خودا بیده‌ینه‌ ده‌ست فاسیق... له‌به‌ر چاوی خودا شه‌یتانی لی‌جووتکه‌ین.

با یار له‌ مال ده‌رکه‌ین. ده‌ریکه‌ین وه‌ک ده‌رکردنی پشيله له‌ حه‌وشی مال. ده‌ریکه‌ین و بیبه‌ین و بلین بخنکی نه‌ی خراپترین یار، بلین با کره‌پزبیت نه‌م گوشته به‌ سه‌رمای زه‌مه‌دیری نه‌مسال، بیخه‌ینه‌ سه‌ر ناگر نه‌م ده‌سته، بیکه‌ینه‌ پیا‌نه‌وه نه‌م خوینه، فرییده‌ینه‌ سه‌ر شوسته وه‌ک دز، وه‌ک چرووک، وه‌ک هه‌جبه‌ی رووت و ده‌جال.

بایار له مالّ دهرکهین... با مالّ له یار دهرکهین
 دهرکهین له ئاورنگی به یانی، نه هیلین تیکهڼ به تکهی شه نم بیت،
 دهرکهین له مالّی پهری گول، نه هیلین تیکهڼ به تامی مردن بیت...
 نه هیلین لیویدات له لیوی مانگه شهو، دهرکهین له سوعبت و هه زهل،
 دهرکهین له دهفته ری ژبان، دهرکهین له رهشوسی غه زهل.
 دهرکهین له بالیفی سپی، دهرکهین له بههشت و باران، دهرکهین له
 سیبه ری که پر، دهرکهین له شنه بای خه رمان. تقی لیکهین به نه ندازی
 تقی دهریا له ناسمان، حاشای لیکهین وهکو حاشای به هار له زستان.

دهرکهین... مه حرومیکهین له هه توان و دهوا، له بۆنی خاک، له رهنگی
 ئاو، له پاکیتی ههوا. دهرکهین له غاری نه سپه شی، دهرکهین له
 خوینی عاشقانی دئ، دهرکهین له خه ندهی گیا، له بزهی سووری
 گیلان، له پیکه نینی هه رمی. دهرکهین له قافیه و سه روا، دهرکهین
 له موسیقاو نهوا. دهرکهین له سه وزایی به هارانیک که دادی، دهرکهین
 له نه نجه ولاری زه مانی که وادی.

بایار له مالّ دهرکهین، دهرگا به دهرگاو مالّ مالّ با یار له مالّ
 دهرکهین بی یار... با مالّ پرکهین له مه حه بهت و عه شق و نه قینی
 خه یانی نهو

بی یار... ژبان پرکهین له بوغرد و گولاو و میسکی به هاری نهو
 دهرکهین و به تارماییه کانی بلین فهرموون بو جینانی دل دهرکهین
 و به سیبه ری بیژین وا به خیر، بو رهوزی عاشقانی دل

وێك دیوانه، هه‌میشه‌ بۆ گيا ده‌گه‌ریم

من وێك دیوانه‌یه‌ك گيام خه‌به‌ركرده‌وه، وێك دیوانه‌یه‌ك گيام له‌ قوولایی پایزدا راكێشاو گوتتم «هه‌سته‌ ئه‌ی گيا». وێك یه‌كێكی مه‌ست به‌ یارم گوت: تۆم ناوێت، چه‌زم له‌ تۆ نییه‌... كوا چاوه‌ سه‌وزه‌كانی گيا. من به‌ سه‌ربازه‌ ئالتونییه‌كانی به‌یانیم گوت، كه‌ به‌ خودی ته‌لاوه‌ پاسه‌وانی هه‌تاویوون «من ته‌لام بۆچییه‌، كوا خۆگه‌وزان... نوقمبوون... خنكانی ناو سپیده‌ی گيا؟ من به‌ پاشاكانم گوت، كه‌ هاتبوون بۆ مردن له‌ به‌رده‌م هه‌تاودا. من چه‌نگم بۆچییه‌؟ وه‌زیری و گزیریم بۆ چییه‌؟ سامانی خه‌زنه‌كان و لیوه‌ی والیه‌ پیره‌كانم بۆ چییه‌... كوا گيا؟ به‌ پارکی شاره‌ دووره‌كاندا رامکرد... خۆم گه‌یاند هه‌رباری خه‌لیفه‌كان... خۆم فریادیه‌ به‌ر كه‌ژاوه‌ی سه‌رۆكه‌ پیره‌كان و پرسیم كوا گيا؟... له‌ به‌رسیداره‌كاندا ده‌ستمبه‌رزكرده‌وه‌ بۆ خودا، نه‌ پارامه‌وه‌ بۆ ژيان... نه‌مگوت، خودایه‌ ته‌مه‌نی به‌نده‌ت درێژكه‌، نه‌مگوت، با ئه‌م به‌یانیه‌ نه‌مرم، گوتتم ئه‌ی خودا... ئه‌ی گه‌وره‌ی زه‌وی و ئاسمان... كوا گيا؟ من به‌ دارستاندا پۆشتم... پوومكرده‌ نه‌ستیره‌كان، له‌م‌زگه‌وته‌كاندا گریام، ده‌ستی واعیزه‌كانم ماچكرد... پوومكرده‌ مانگ... گوتتم «گيامان به‌نی... گيای زۆر. من بیرم له‌ بیابانه‌كان ده‌كرده‌وه، له‌وانه‌ی شه‌ونه‌میان نه‌بینیوه، له‌وانه‌ی له‌ خۆتباراندا گۆرانی ده‌تین، له‌وانه‌ی له‌ سه‌ر لم شیعر ده‌نوسن. من له‌ پیناوی نه‌و شارانه‌ی له‌ ترسی خۆل پاده‌كه‌ن بۆ دره‌یا بیرم له‌ گيا ده‌كرده‌وه، له‌ پیناوی نه‌و ژنانه‌ی نازانن خوینی دئی خۆیان به‌چی بسرن، له‌به‌ر نه‌و منالانه‌ی له‌سه‌ر شوسته‌كان پاده‌كه‌ن و نازانن مانگ له‌كوینه‌ هه‌ژدیت. من به‌ به‌یانیم گوت، (كه‌ باسی میوه‌ی دویتی ده‌كرد بۆ میوه‌فروشه‌كانی نه‌مپۆ، باسی وشكبوونی دئی

هه‌رمیکانی نه‌فغان و سیسبوونی خورماکانی کوفه‌ی ده‌کرد: گیامان به‌رئ... له‌بری خوځ و گه‌رماو به‌رد... گیامان به‌رئ به‌شی نه‌وه‌بکات، لیږه‌وه تا مه‌غوستان رایب‌خه‌ین... به‌شی نه‌وه‌ی شیراز و سه‌مه‌رقه‌ند دا‌پو‌شیت... به‌شی نه‌وه‌ی هه‌مووان له‌ پاوه‌نه‌کانیاندا بخه‌ون، که‌س بیر له‌وه نه‌کاته‌وه، به‌یانی باغه‌که‌ی ده‌مریت... که‌س بیر له‌وه نه‌کاته‌وه به‌رغه‌لی به‌ریت بو‌ولاتیکی تر.

من هه‌میشه بو‌گیا ده‌گه‌رام... ناو خه‌زنه‌ی پاشا... گیر‌فانه‌کانی جه‌نگ... ریواقی نیوان نیم‌پراتۆریه‌ته‌کان.

هه‌میشه ناو خویناوی راپه‌رین... ژێر کورسییه‌کانی په‌رله‌مان... ژێر کلاوی سه‌رۆکه‌کان، بو‌گیا ده‌گه‌رام.

ده‌چوومه‌وه درزی نیوان شو‌شه‌کان و هاوارمه‌کرد: نه‌ی گيا... نه‌ی چیمه‌نی جاویدان... نیوه له‌ کوین؟

ده‌چوومه‌ کونگره‌کانی فریشته، ده‌چوومه‌ دیوه‌خانی شه‌یتان، ده‌چوومه‌ شورا‌ی پیرانی بوبول، نه‌نجومه‌نی دانیانی گو‌لزار، ده‌مگوت: نه‌ی نوینه‌رانی سه‌وزی... په‌رله‌مانتارانی به‌هار، نیوه له‌ کوین؟

زمانی کیلگه‌ وشکه‌کان... شه‌ره‌فی دره‌ختی بیگه‌لا... بالۆره‌ی حه‌وزه خنکاوه‌کانی سه‌را... هاواری به‌راوه‌کان له‌ ترسی خو‌ر... ه‌ریشکه‌ی جامیکی خالی له‌ لیوا‌ری بیریک... هه‌ناسه‌ی لیلی په‌رداخیک له‌سه‌ر می‌زیک‌ی بیم‌یوان...

ده‌تین تو له‌کوینیت نه‌ی گۆمی بئ بریقه‌ و ناز؟

تو له‌کوینیت نه‌ی بارانی گیاوه‌شین؟

تو له‌کوینیت، نه‌ی ناوی سه‌هوزیساز؟

من هه‌میشه بو گيا ده‌گه‌پریم
 له رۆحی مندا لانی کوژراوی کوچه‌دا
 له‌ده‌ستی نه‌و پیاوانه‌دا که له مردن دینه‌وه
 له‌گه‌ل یاردا خه‌وتم و هاوارمه‌کرد «تۆ له‌کوێی نه‌ی سه‌وزایی بی‌مه‌ودا؟
 چه‌بیه‌ له‌مال ده‌ریکردم و گووتم: «له‌کوێی نه‌ی رایه‌خی بی‌نه‌ندازه‌ی
 سروشت؟

عابیدان له‌ خه‌ ئه‌وت ده‌ریانکردم و هاوارمه‌کرد:
 مه‌ده‌د نه‌ی سروشتی گه‌ش...
 مه‌ده‌د نه‌ی به‌هه‌شتی شاعیران.
 مه‌ده‌د نه‌ی ده‌ریای په‌پووله...
 مه‌ده‌د نه‌ی فه‌رشی جاویدان

من نیستاش بو گيا ده‌گه‌پریم، نیستاش که کفه‌کانم ده‌شۆم و
 له‌به‌ریان ده‌که‌مه‌وه. که له‌ مردنه‌وه سه‌یره‌که‌م و بانگ له‌و بان‌دانه‌ده‌که‌م
 که به‌ ناست مردنی مندا ده‌فرین. ده‌ئی‌م:
 گیاتان نه‌بینیوه، گیایه‌ک زیندوو مان‌کاته‌وه
 گیایه‌ک بیخوین و هه‌ستینه‌وه سه‌رپینی
 گیایه‌ک سه‌فه‌ری ترمان بخاته سه‌ر... گه‌ردونی ترمان نیشاندات...
 ته‌ماحی ترمان با ته‌به‌ر؟

له کهشتی عه قلدا به ره و شیتی

به بائی حیکمهت به ره و مائی دیوانه کان دهفرین... نیمه واین
به بائی وهفا روهو کوچی جه فا دهفرین... نیمه واین
سوار به له میکی رهش دهبین و دهئیین با برۆین بو دورگی سپی
سوار کهشتی خوین دهبین و دهئیین تو له کوئی نهی ناسودهگی

گوی به شه پۆلی هوش هه لده خهین... نیمه واین... دهچینه بهر لافاوی
شه... نیمه واین... ملوانکهی هوشیاری دهکهینه مل... نیمه واین... ناگر
له زانین بهرده دین... نیمه واین... دهچینه سهر جۆلانی گه نجی...
نیمه واین... دهبین به ده رگاوانی پیری... نیمه واین... فوو له شمشالی
هزر دهکهین... نیمه واین... دهست له نه زاگهت بهرده دین... نیمه واین...
دهروینه بهر قاپیی خودایان... نیمه واین... تقه دهکهین له جوانی
به هاران... نیمه واین... دهیره نین که مانی عه قل... نیمه واین... دهبین
به خزمه تکاری دل... نیمه واین... تیکیده دین کونجی دهرویشانی زانا...
نیمه واین... تیکه لده بین به رستهی گوئرهنگی دانا... نیمه واین... دهروین
بو هه راجی شه ره فا... نیمه واین... دهیشکینین بللوری سافی حهیا...
نیمه واین.

به بائی جوانی روهو مائی دزنوان دهفرین... نیمه واین
به بائی وبقار روهو کوچی قه له ندهران دهفرین... نیمه واین
سوار بایه کی رهش دهبین و دهئیین با برۆین بو به ههشتی سپی
سوار بائی ناشووب دهبین و دهئیین تو له کوئی نهی ناسودهگی

بەشکردن

كە جيهانمان بەشکرد
سبەينى پۇلا بۆتۆ
دلى ناسكى بەيانىنايش بۆ من.
گىاي قەتارچىيە خەيالىيەكانى ئەمشەو بۆتۆ
خەشيشى شىدارى ئىواران بۆ من.
خەترى سەماكان بۆتۆ
خوئىنى درەختەكان بۆ من.
كەروئىشكى سەراسىمەي ناو دەغلەكان بۆتۆ
چۆلەكەي بچوكى ژىر تەپكەكان بۆ من.

نا ھاورىم... نا
نىشتىمان بۆتۆ، شەرەف بۆتۆ، شەراب بۆتۆ، يار بۆتۆ...
بۆ منىش، خۆم.
گىيا بۆتۆ، دەغل بۆتۆ. ترى بۆتۆ، چرا بۆتۆ...
بۆ منىش، خۆم.
تقەنگ بۆتۆ، جەنگ بۆتۆ، خۆر بۆتۆ، ھەور بۆتۆ...
بۆ منىش، خۆم.
گول بۆتۆ، چەقۇ بۆتۆ، كۆتر بۆتۆ، خودا بۆتۆ...
بۆ منىش، خۆم.

برینداریک، وه سفی مۆته که یه ک ده کات

گومانم له گوته کانیان کرد، گومانم له زیکرو فیکرو کتیبه کانیان کرد... لامکرده وه سهیری کونجیکی دوورم کرد. چرای شاره کانیان وهک له دۆزه خدا داگیرسابیت بۆ مردن دهسووتا، گویم له دهسترژبوو له بادا، گویم له تهفه کردن بوو له تاریکی، گویم له هاواربوو له تریفه ی ناو کوچه کان، برینم بینی هیشتا خوینی لینه هاتبوو، مردووم بینی هیشتا پیده که نی، چه قۆم بینی هیشتا نه که یشتبووه زام.

شتیک له ههوادبوو نه ناس، ته نیک بوو له باننده دهچوو، به لام باننده نه بوو... له پوناکی دهچوو، به لام نه ده بینرا. هه موو گیانی نه ستیره بوو، سه رتا پای تاریکی بوو، به لام شهو نه بوو... وهک کات نه ده پۆی، وهک شوین نه ده مایه وه... پوله که ی نه بوو وهک مردن... لووس نه بوو، وهک ژبان، شتیک بوو به پیده نگ ده هات، به لام تا ده هات دوور تر بوو... تا دوور تریش بایه، پتر شنه ی ده هات.

دوینا سه رتا سه ری ژنیک بوو نيقا بدار، سهروه یه ک بوو به ده مامکیکی ره شه وه، ده میننی به لام دنیانه بووم بینوو مه، ده گریام بۆی به لام دنیانه بووم ده گریم، رهش بوو، سپی بوو، نامۆ بوو... بیره نگ بوو، پرره نگ بوو، دۆست بوو... له ناو ده چوو، به لام دنیابووم ناو نییه... له گونا ده چوو به لام دنیابووم گونا نییه. گویم له زهنگه کانی بوو... به لام نیواری سه رتا پای خیانه ت و دوودنی بوو، سه رتا پای فیتنه ی نادیارو زهنگی مه ترسی نادیار بوو، زهنگ بوو یان تیکشکانی پۆهی باننده یه ک له ناو خۆیدا؟... زهنگ بوو یان دهنگی ناو ته یه ک بوو، خۆی له ده هلیزه کانی خۆیدا دووباره ده کرده وه؟... زهنگ بوو یان من بووم بۆ شهوی خۆم ده که رام؟ تاریکی سه رتا سه ری حیجابی بابردووی ناو

بوو... ناوتک ليمده خواردموو تامی گومانم دهکرد... تامی فهلسه فهی کانیه کانم دهکرد... له سیبه ری به رددا تامی لاهووتم دهکرد... تامی تیولوزیای تینه گیشتم دهکرد له ژبان... شه و بوو، من تامی فهلسه فهی پوژم دهکرد... نیواره بوو من له لاهووتی به یانیم دهخویند... بالنده یه ک به زامی بالدارى خویه وه، هه وائی زامی گوئی دههینا... به لام بو کئ؟ بو یه کییک بای باکوور ناراستهکانی لیمده گوپی... بههشتی بوو، بای باکوور دهیبرد بو دوزهخ... شاری بوو، بای باکوور دهیبرد بو جهنگه. یه کییک که سیبه ری من بوو... وهک من شفری برینهکانی خوئی بو نه دهکرایه وه، وهک من تادههات نوقمی سیبه ری زهخمه میتافیزیکیهکانی خوئی دهبوو... وهک من له ژیر درهختهکاندا تامی لاهووتی نهستیرهکانی دهکرد. به تهک درهختهکاندا دهرویشتین و دنیانه بووین درهخته، من دهمگوت درهخته وهه منیش دهمگوت درهخت نییه، من دهمگوت ناوو ههه منیش دهمگوت ناو نییه، من دهمگوت نهستیره وههه منیش دهمگوت نهستیره نییه... گوتمان له تهقه دهگرت له ناو کۆشکهکاندا... من دهمگوت تهقهی خوشه و یستییه، ههه منیش دهمگوت تهقهی کینهیه، هاواریک له بنکی بیتقهراری کینه تاریکهکانی شه و مهوه دههات، من دهمگوت فریشتهی پاداشته، ههه خوشم هاوارمهکرد، فریشتهی سزایه... دهمگوت، مۆتهکویه و مهرگ نییه، ورینهیه و زام نییه.

تیکه لایوو خولیا و درۆکانم، تیکه لایوو راستی و ماخولانهکانم

خوینی نیوارانم به گوێ دهرازنده وه... میزی نیوارانم هه مووی شوین بادهی گومان بوو. نهه دهیگوت من هاویری تۆم... به لام نهه کئ بوو؟ من نازیانه قسهه له ترسی خۆم دهکرد... کویرانه بینایی خۆم دهکرده حکایهت... بچوکانه باسم له گه وهریی خۆم دهکرد. نهه تهفسیری منی

دهدایه بهر خور... خوینی منی دهخسته ناو ناویته سیحراوییه کان،
شهره فی پیده به خشی، جوانی تیاده درکاند... ژانی منی له سووتانیکی تر
موتووربه دهکرد... زه خمی منی له گهل رده شبای قیامه تدا کولاجه کرد...
پیده که نی ودهی گووت قسه ی تو فته توایه بو نه م جهنگه له، قسه ی تو
جه قیقه ته بو نه م دروناباده گه وره یه.

به لام من کی بووم... من له کوئ بووم؟

بی نه وه ی بزانه من کیم و من له کویم
گویم له ته قه بوو له بادا، گویم له مهستی بوو له خوینمدا، گویم
له گوولله بوو له هه ناسه مدا، زه مانی بی زه مانم بیینی دهات، شوتی
ناشوتیم دیت ده روی، ده رگام بیینی له بهر هاوارمدا دهشکا، مهرگم بیینی
تک... تک له سیبه رم دهتکا.

دونیای پیچه وانه ی مردوو هکان

نالیره دابوو کوژرام، نالیره دا پیاویک هات دهیویست خوینی خوی نه بیینی.
مردنی خوی وهک بهردیک هه نگرته بوو
وهک بهردیک لهو بهردانه ی دهیگرینه کوترکان
وهک بهردیک لهو بهردانه ی دهیگرینه نه ستیره دووره کان.
پیاویک بوو، گلی ته ری شهوی به هار به جومجومه یه وه بوو
بوی شیداری دره خته کانی گۆرستان... نم... به هه ناسه یه وه بوو
دهیپرسی: بو نه وه ی لیروه دهروات ده بییت به دره خت؟
بو نه وه ی لیروه دیت ده بییت به یا؟

بۆ گیا له مۆمی تواوهی شه‌وانی عه‌شق ده‌چیت
 بۆ شۆسته‌کان هه‌موو شه‌ونمی ره‌شن
 بۆ په‌یکه‌رتاشان له‌ناو دیواره‌کانیاندا تواونه‌ته‌وه
 بۆ جه‌سته‌ی ره‌نگاوه‌رتگی نیگارکێشان کشاوه‌ته‌ ناو تابلۆکانه‌وه

هه‌نجه‌یه‌ک له‌ ناو نیگارمه‌وه دیت و ئیمه‌ ره‌سمده‌کات
 ده‌ستی له‌ ناو په‌یکه‌ره‌کانه‌وه دیت و ئیمه‌ ده‌تاشیت
 گه‌روویه‌ک له‌ ئاومه‌وه دیت و قوم قوم ئیمه‌ ده‌خواته‌وه

ئایره‌دا ئاونه‌ هه‌ئمی سه‌ر پوخساری ئیمه‌ی ده‌سپری، مۆم بوو قووی له
 پوناکیمان ده‌کرد، پشکۆبوو ئاوی له‌ ئاگرمان ده‌وه‌شاند.
 گرێک له‌ جه‌نگه‌نه‌وه ده‌هات و ئیمه‌ی ده‌کوژانه‌وه
 قه‌ئه‌میک له‌ کتێبه‌کانه‌وه ده‌هات و ئیمه‌ی ده‌نوسی
 باغه‌وانیک له‌ باغ رایده‌کرد و ئیمه‌ی ده‌ته‌کاند

ته‌ماشاکه، ده‌رمانه‌ ده‌رد ده‌خوا
 مه‌ره‌مه‌ پره‌ له‌ زام
 شیرینییه‌ بۆته‌ زه‌هر
 زه‌هره‌ پره‌ له‌ تام.

گۆشاریک له خۆر و زوڵمەت

هه‌موو حەرفەکانیشت تەلابن، هه‌موو فاریزەکانت له زبو، هه‌موو نوخته‌کانت له برۆنز و هه‌موو لاپه‌ره‌کانت له نیلۆفەر... ئەو پیاوێی که لیڤه‌وه دیت، ئەو پیاوێی هه‌موو حەرفەکانی له لمن، هه‌موو فاریزەکانی له‌درکن، هه‌موو نوخته‌کانی له تەرزەن... تۆ ناخوینیته‌وه.

با تۆ دەناسیت... با تۆ دەخوینیته‌وه... با تۆ تەفسیر دەکا ت... با تۆ دەنووسیته‌وه.

ئیدی بەس له‌پیش چاوی به‌یانی ئەم حەرفانە بۆ روناکی بشکێنە، بەس له‌بەرچاوی خۆر رسته وەرگیره سەر زمانی هه‌تاو، ئەو تەرجومانی تیشک، ئەو بالۆزی زمانی تریفه، بەس رسته بده‌ره به‌ر مانگ، بەس رۆژەکان بۆ مستی روناکی بخۆره‌وه، بەس کتێبه‌کان بۆ که‌میک تیشک بگێره‌وه بۆ چاپخانه... ئەوێی تۆ دەخوینیته‌وه خوینەری روناکیشه، ئەوێی تۆ دەنوسیت پریشه له‌ حەسرەتی هه‌تاو.

شە‌پۆل تۆ چاپدەکا ت... شە‌پۆلی رەش... گیا تۆ په‌خشدەکا تەوه... گیا ی رەش

هه‌موو حەرفە هه‌فته‌سییه‌کانی خۆت دەر به‌ینه... باندە تۆ دەخوینیته‌وه، باندە‌ی وەکو من و تۆ رەش، تۆ که له ئەلماسی زوڵمەتیت، تاریکی خۆت بۆ هیچ تیشکی مه‌شیوینە، خوینی رەشی خۆت روناکه‌که‌ره‌وه... ئەوێی تۆ دەخوینیته‌وه تاریکیش دەخوینیته‌وه، ئەوێی تۆ دەخوا تەوه

پريشه له حهسرهتی ئاو.

هه موو رستهكانت له نوربن، هه موو په رهگرافهكانت له ميخهك، هه موو وتاريكت له شهونم بيت و هه موو په راويزهكانت له ئاورنگ، ئه و پياوهي ليره وه ديت و رستهكاني خوتى بيا بان، په رهگرافهكاني زيخى به جيم او توفان، وتارهكاني بيهنگى سهر پلهكاني مردن... ديت و سهيري په نجه ريهك دهكات پره له وشه ي بابر دوو... له سهر سه كويهك داده نيشيت و تو ناخو نيتته وه

ئه و مهرگ ده خو نيتته وه، كيل ده خو نيتته وه، توژ ده خو نيتته وه، هالو ده خو نيتته وه.

روژيكت به سپيتى ديتته دهري، به سپيتى وهك په ريهك له ليواى قيامه تدا. روژيكت ديتته دهري و حه رفهكاني خوت نابيني... وشهكانت دهبن به هه مه مه يهك دوور له زارى نينسان، دوور له جهبرى وشه، دوور له زهبرى هاوار، دوور له مائى زمان.

دهفرن و ئيتر له بالندهكانيان جيانا كه يته وه... ده خنكين و له ماسيهكانيان جيانا كه يته وه.

بهس وشه بشكينه بو باده ميكت كه تيا نيه، بهس رسته هه ئوه رينه وهك هه نار، ده فارزه يهك دانى له ياقووت، ده نوخته يهك دانى له ئه ئماس.

سهر له نوي حورمهت بدهرموه به بيهنگى

بيهنگيهك خالى له سيبهري هاوار.

سهر له نوي حورمهت بدهرموه به لاپهري سپي

سپيتيهك خالى له چاوهروانى وشه.

حورمهت بدهرموه به نيشانه ي پرسيار كه لهم دهفته رهدا ونبووه، حورمهت بدهرموه نوخته و فاريزه ي شكوا، شهرف بدهرموه به ويزگوتى زامدار كه شويتيكى نيه له تهفسيري ئه م جهه نه مه دا، خهت له نيوان دوو

بیده نگیدا راکیشه و بیکه به رسته. تهماشاکه نه م پیاوه له م له تیکست دروستدهکات، له م تهمه گورانی سازدهکات، له م توزه کتیب دهنووسیت له سهراب.

نه و بالندهیهی که ههرگیز گورانی نالیت

بهرو ههر جیگایهک برویت له زمه نندا، بهرو ههر کاتیک برویت له شونندا، بهرو ههر دهلیزیک بچیت له م شاردا، بهرو ههر شاریک برویت له م دهلیزه دا... من دهنگم لیوه نایهت، تهماشای خویاکانی تو ناکه م، به هیمنی سهرده خه مه ژیربالی شته بچکوله کان، گوئ له هارهی بهریه ککه وتنی شته کان و نیگار هکانیان دهگرم، سهیری ناوردانه وهی سیبه ره کان دهکام له نه سلی خویان، سهیری خه می پرته قال دهکام له کاتبوونه وهی وینه نه فلا تونییه کانی خوی، سهیری ههره سی ناسمان دهکام بو ناو گوله باغیک.

له کردنه وهی بالی په پوله یهک دهروانم که وهک کردنه وهی لاپه ره ی کتیبیکه موبارهک وایه. له هه ناسه ی چوله کیهک دهروانم که وهک هه ناسه ی بچوکی خودایهک وایه.

من گورانی نالیم، تا دهنگم له م هه وایه دا بۆگه ننه کات. نیوه گورانی بلین... نیوه که له ناو ناو و هه وا و ناگردا بۆگه تان کردوه.

من گوئ له جهنگ و جهدهلی باران و وهه مه کانی دهگرم
گوئ له هه راوه رویای پاییزو هاویریکانی دهگرم

به لام من چیتتر ناچریکینم. چریکه ی من بو نه و دره ختانه یه که بو

ئەسلى خويان دەگەرین. بۇ ئەو پەرورەدگارانیە کە نازانن بتن یان خودا.

من گۆرانى نائیم تا دەنگم و نەبیّت، ئیوھ گۆرانى بلین کە لە ناو جەنگ و توفان و تاریکی سێبەرەکانتاندا ونبوان.

بێدەنگدەبم و ھەموو شەویەک لە چریکەى بێدەنگیدا پیاویک دەرگام بۆدەکاتەو و دەبیت بەسەر کتیبەکانى مندا بمرە، چونکە تەنیا بالدارە نارامەکان. ئەوانەى رۆحیان لە قوولایى بوون جیانابیتەو... زمانیان لە بێدەنگى جیانابیتەو... و تەنیا لە جەستەیان جیانابیتەو. ھەقیانە بەسەر ئەم لاپەراندەدا بمرن کە بۆ ئەوان نوسراون.

من لێرمدا لە ناوەرەستى ھەموو ناوەرەستەکاندا. لەناو ئەو شتانەدا کە نابینرین، لە نیوان دوو گەلادا کە ناگیان لە بوونی مرووف نییە. لە شونیکدا کۆتر بە شەو دەتوینتەو وەک شەکر دەبیت بە ناو. لە شونیکدا شارەکان وەک لۆکە شیدەبنەو و دەبن بە ھەور، زەمان شیدەبیتەو و دەبیت بە زەمانى تر، قەرەنەکان دەگوشرین و دەبن بە شەراب. لە شەربەتى گیراوى بێدەنگى و ناگر دەنۆشین، عەسیری پائیوراوى ئەم شەرپانە دەخۆنەو، کە تیایدا برین وەک سەما دیتە پێش، خویای رەش وەک ھەور بەسەرماندا دەباریت، خۆین وەک مالاوایى دوست لە دەستمان دەنکیتەخوار.

لێرمدا من سەدە لە دواى سەدە تامى شەربەتى زەمان دەکەم... ھەرگیز گۆرانى نائیم... گۆرانى ژەھریکە تامى ئەم بێدەنگییە دەکوژیت... تامى ئەم ھەموو نارامییە دەکوژیت کە لە نیوانى درەختەکاندا دۆزیمەو... تامى دەریا دەکوژیت لە گەر وودا... من گەلیک سەخت گەیشتم بە تامى

دهریا... گه لیک سهخت نهم بینه نگییم دوزیه وه که به هانوونی زهوی ناشکیت.

من گورانی نالیم، گورانی له خودام نزیکده کاته وه، خودا بۆ نیوه... که له بیخوداییدا بۆگه نتانکردوه

من و سۆفیه کی نیسک سووک له ناومدا

من گووتم : هه موو پۆژیک خۆر یه کجار هه ئدیت
له و گووتی له گه ل مندا، وهره و هه موو پۆژیک چهند خۆرت دهووت
پیشکەشت بیت

من گووتم : هه موو پۆژیک دهتوانم سهیری یهک دهریا بکه
له و گووتی : له گه ل مندا وهره هه موو پۆژیک سهیری هه موو دهریاکان
بکه

من گووتم : له مردنیک زیاتر ناتوانم بمرم، له نیو بانندهکاندا
دۆستم کهمه، ناتوانم وهک درهخت برۆتم، ناتوانم وهک شهو پریم له
هاواری ئاورنگ، به زمانیک دهووتم له تیشکدا دهکوژتته وه، پوناکیم له
هیچه وه دیارنیه، خۆتم هیچ بایهک ناییات، دلم تیکچوونی سیستمی
درهوشانه وهی گوله کانه. خۆنم له قبوونی رهگی نهم مۆسیقاییه، برینم
سهرتاپا نۆتهی وهربوی شهوئیکه له مهستیدا خۆی به تریفه دهکوشت،
داده نیشم و کتیب له سهه کتیب له سهه گه لا دهیخوینه وه، به لام که دهمرم
ناتوانم هیچ شکوفه یهک له گه ل خۆمدا بهرم. که دهمرم ده بیت دهستم
خالی بیت له ناو، له شنهی با، له دهنگی نهستیرهکانی ژوور سههرم.
له و گووتی : من زیاتر له ژانیکم هیه، له ههزار شهقامه وه دهچمه وه

سەر هه‌زار مردن، هه‌زار په‌نجهره‌م هه‌یه بۆ سه‌یرکرنی یه‌ک به‌یانی، هه‌زار به‌یانیشم هه‌یه بۆ سه‌یرکرنی یه‌ک غونچه. له‌سه‌ر به‌ربه‌رۆچکه سیبیه‌کانی ژبان سه‌یری نه‌و هه‌موو جوانییه ده‌که‌م که له سه‌رتاپای دونیا ده‌تکیت. هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک ده‌یخوینه‌وه بۆنی هه‌موو لاپه‌ره جوانه‌کانی تری لیدیت. هه‌موو وشه‌یه‌ک ده‌مباته سه‌ر ده‌ریایه‌کی تر له وشه. هه‌موو رسته‌یه‌ک به‌له‌مییکی بچکۆله‌یه به‌ره‌و ئاوه بیکۆتاکان. له هه‌زار بازنده‌ی سه‌مادا مه‌له‌ده‌که‌م، له‌سه‌ر شانۆکان مردن و زیندوووبونه‌وی هه‌موو جنسه خه‌یاڵییه‌کان ده‌ژیم. ده‌مامکی گۆل و نه‌وره‌س و سوێسکه‌کان ده‌که‌مه سه‌ر. له ژێر نه‌ستیره‌کانی مندا درزێوی بوونی نییه. جوانی دابه‌شناکه‌م، فه‌زلی بۆلبول ناده‌م به‌سه‌ر فه‌زلی که‌سدا. هه‌ر ژوورێک ده‌رگام بۆ بکاته‌وه ده‌چم. هه‌ر بارانی‌ک بیه‌وێت به سه‌رمدا بباریت... بابباریت. به‌خیربین هه‌مو ناگه‌ره‌کان. به‌خیربین هه‌موو بروسکه‌کان. جودانییه گریانێ من له گریانێ ماسییه‌کی سووتای سه‌ر لم. جودانییه پێکه‌نینم له پێکه‌نینی می‌روویه‌ک که له ناو گۆلدا ده‌خه‌وێت. خوشی من له خوشی نه‌م کونده‌په‌پوهه دوور نییه که به‌یانی به‌ره‌و مردن ده‌فریت، غه‌م له غه‌می نه‌و چۆله‌که‌یه جیا نییه به‌یانی له‌دایک ده‌بی.

سه‌یرکه... به زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌چمه ناو ناگر

له‌وسه‌ر به پێکه‌نینه‌وه له ناو دینه‌ده‌ری.

من گووتم: له می‌ژه ده‌مه‌وێت له‌سه‌ر ناگر و لم بنوسم، له‌سه‌ر شه‌هین و شۆرهبی، له‌سه‌ر هه‌نگوین و تاریکی. له می‌ژه هه‌زه‌که‌م کتیییکی گه‌وره له‌سه‌ر دلی یه‌ک سۆنه بنوسم، کتیییکی گه‌وره له‌سه‌ر مردنی یه‌ک ماسی، له‌سه‌ر سیسبوونی یه‌ک پاتۆنیا به‌ر له به‌یانی... هه‌زه‌که‌م باسی کۆدیتابکه‌م له‌وه‌سفکردنی روخسارو جه‌وه‌هه‌ردا... به‌یه‌کجار هه‌موو مرواری و تیشک و گه‌لاو بالنده‌کانه به‌مه‌ ناوه‌وه، هه‌موو ئیشراق و سووتان و سه‌راب و خه‌نده‌کان به‌ینمه به‌ر خۆر... ده‌مه‌وێت هه‌موو

ئەوانەى ناگەنە ناو دىم... بگەن... ھەموو ئەوانەى لە قوۋلايى مندا
ونىوون بىتەدەرى... تەنيا لە شۆرشىكى وادا ھەموو سەدەف و زىخ و
مىروويەكى ناو دىم دەگەن بە مافى خويان، ھەموو كەسىك تاسەر
ئىسقان دەمىنىت، دەكرىمەو ە بۆ ميانى پىر شىگە بچوكەكان، دەكرىمەو ە
بۆ نازى ئاورنگەكان.

تەنيا لە شۆرشىكى وادا ئەو ەمگەنە دەدۆزمەو ە كە لە خوڭنى مندا بۆ
درەخت دەگەرىن

تەنيا لە كۆدیتايەكى وادا ئەو درەختانە دەبىنم كە لە خوڭنى مندا بۆ
بولبول دەگەرىن

ئەو گووتى : ھەموو بانئەمەكانى جىهان لە دىلتان، ھەموو گۆلەكانى
جىهان لای تۆن، ئەو تۆيت دۆپ دۆپ پىرىت لە «سەرتاپاي ناو».
درەختىك نىيە تۆ بىرى لىبەكەيتەو ە نەبىت بە مولى تۆ، كىلگەيەك
نىيە تۆ بىناسىت و پىرنەبىت لە مەوى تۆ. ھىندە بائى پەپوولە لە
ئاوتايە بە ھىچ دىدەيەك كۆناكرىتەو ە، ھىندە دەستى درەخت درىژە لە
ھەواتدا، بە ھىچ پىوانە ناكرىت. سەمابەكە تا بزانىت چ دەريايەك لە
جوانى لە ژىر قاچتدايە، سەمابەكە تابىنىت چ گەردەلوويىك لە روناكى
دەورى مالى تۆى داو ە، سەمابەكە تا بەرمو قوۋلايى سەوزايى نوقم بىت.
بىيە چ ياخيپوونىكى مندالانە ئەم پىرىيەى كردو ە بە بەھەشت.

بىيە چ رەھەتلىكى سەير ئەم ژوورەى كردو ە بە بەھار.

ئاويىك و ئاوينەكانى سەر لە تىنويىتى تۆ تىكەدەن... دەرچۆ لە مردن
لە نىوان خۆت و ئاوينەكانتدا، كە كەس نازانىت تۆى سەمادەكەيت يان
سىبەرەكانت... كە كەس نازانىت تۆى دەسووتىت يان وىنەكانت.

خۆت بە مەتەنەكانەو ە سەرقال مەكە، ئەو گۆلانە ئاويە كە ئەسەر
شانت رىوان، ئەو دەغلە بەخىوكە كە ئەسەر سىنەت ھاواردەكات، تۆويىك
بە بە رۆختەو ە و بە دىارىيەو ە دانىشە و بىرىكەرەو ە، شەپو بەدكارى

نەوێه، تۆونک بکهیت به پۆختهوه و برۆیت و بیرنهکهیتهوه، نەوه
بیرکردنهوهیه به نهامهکان دهئیت گهورهبن، پامانه به سونبول دهئیت
وهه و ههموو پاوهنم لهیهک دهفتهردا بدهری. سروود بخوێنه ستایشی
شیتی رهشه‌بای تیا‌بیت
من له شیتی رهشه‌باوه فی‌ربووم، سهیری شیتی ناو و درهخت و ناگرکه‌م.
شۆرش نەوێه له گۆل تیبگه‌یت...

راکه به‌رمو نه‌وسه‌ری شته‌کان، له‌وێ پهلکه‌زیرینه کلاسیکییه‌کانی به‌هار
بینه، له‌میوه‌ی دره‌خته پۆمانسییه‌کان بخۆ، ریالیزمی ده‌ریا بینه،
سوربالییه‌تی خۆر بینه که له تیکسته‌کانی تیناگه‌ین

برۆ به‌رمو هه‌ستی تیشک
برۆ به‌رمو نه‌ستی هه‌تاو
برۆ تا نیازی مانگه‌شه‌و
برۆ تا رازی خۆره‌تاو

بزانه... شه‌و ناگای له‌ تۆ نییه
نەوه تۆیت ده‌بیت ناگات له‌ تاریکی خۆت بیت
بزانه... پوناکی ناگای له‌ تۆ نییه
نەوه تۆیت ده‌بیت ناگات له‌ تیشکی خۆت بیت

بۆهیمی و نه ستیره کان

به رهنگی نه و فریشتانه ی له دلتان، فیرنه بوویت ناو بیستیت و بینیت و بنوسیت

به وینه ی نه و نه ستیرانه ی له دلتان، فیرنه بوویت شه و بهنجیت و بهرزیت و بنوشیت

به وینه ی نه و بارانانه ی رۆحت، فیرنه بوویت گول له خه و ههستینی به حیکمهت

نه ناوت ویت، نه شهوت ویت، نه گولت ویت، نه باغت ویت، نه جه نهت.

تۆ ساف روناکییت... درهوشانه ویه کی پهتیت... تیشکیکی پالیوراوی له هه موو غوباری شهو.

تۆ ساف ناویت... دریاچه یه کی پهتیت... هه زار سالیته شه پۆل. تۆ زه مه نیت کاتیک له شیوه ی گۆمیکدا دیتته ریمان... جوانییت کاتیک له شیوه ی زه هریکدا دهتخۆینه وه... بازنیکیته له شیوه ی زنجیردا دهتکهینه دهستمان... بللوریت و له شیوه ی میتاڵدا دهتخۆینیه وه... شوشه یته و له شیوه ی قهفه زدا دهتخۆسینه وه. تۆ ساف دلته، ساف بالئیکیته دهفریت به بێ جهسته، کتیبیکی دهتخۆینیه وه به بێ حهرف، دارستانیکی له نیگاماندا وهک ناگر دهتکوژنیه وه. نه وه له شی تویه له خۆله میشی سۆفیه کاندا هه لدهستێ و سه ماده کات، نه وه ته نی تویه له کانزاکان نزیکه بیته وه... ناشکسته نی میتاڵ دهکاته بهر... دلنه وایی دلی خۆی ناداته وه که دهیکیشیت به سه ره بهرددا... دلنه وایی سه ری خۆی ناداته وه که دهیکیشیت به ناگردا... زه ردبوونی په نهجه کانی خۆی ده بینیت که

گه لای زه مان ده ژمیرن... سووتانی هاچی خوئی ده بینیت که به سهر پشکوی
مندالیدا راده کات... ره شبوونی دهستی خوئی ده بینیت که به خه لوزی
نهوین سهرتا پا بووه به زوخال.

تو ساف کلپه یه کی پالئوراویت له هه موو خو له می شیک
ساف گیایه کی پالئوراویت له بای پاییز
ساف سهراییکی پالئوراویت له بونی ناو.

تو رابوونیکی به هوشیاریماندا تینا په ریت، پتو بستت به چاو نییه
بو بینینی نه ستیره، نهو نه ستیرانهش تو ته ماشایانده کهیت له
ناسمان نین... نهوئی تو ده بینیت روناکی خو تهو له سهر تاریکی خو ت
ده دره وشیته وه... تو نه ستیره نیت، مه شخه ئیکیت له نیوان به یانی و
نیواریدا هاتو چۆده کهیت... تریفه نیت، کلپه یه کی له نیوان ناو و ناگردا
دیلا نیده کهیت. نا... نا... تو ساف گو ل نیت، به لکو پری له جوانی
گه لا کان... ساف ناسمان نیت، به لکو پری له زریان و له گریانی
به رده کان.

به لام موباره که نه م ناسافیه...

نهو هتا له شی تو به، له له شی نیمه دا و ننا بیت.

نهو هتا سهری تو به، له سهری نیمه دا ناتوتته وه.

تو له شو ره کانه ماندا نیت... تو له هیوا کانه ماندا ده ژیت.

تو ساف نومی دیت، پالئوراو له خورافاتی دوارو ژ. تو خه وونی ئیسته دیت
پالئوراو له هیوای به یانی. تو ناوی سبه ئینیت نه بیستووه، پاکیت له
نه فسانه کانی داهاتوو. ته نیا تو بیت شهر بو نه مړومان ده کهیت، شهر بو

نهم چرکه چکولانهیه دهکیت که به هیج تهنه نگی ناگیرت، شهر بؤ
نهم هه ناسهیه دهکیت که چند قووتر هه تیمرین که متر دهگاته بنکی
بیته راری ژبان. شهر بؤ نهم ساته دهکیت که پیش نه وهی بیناسین له
بیرمانده چیته وه.

تو نابیت به یادگار، نایه یته دی، تو له نومیدا ده خنکیت.
شهرانگیزه نهم پاکیهی تو، ناههقه نهم هه موو تریفه یته.

هه موو ناسمانت کورتکرده وه بؤ سهریه که نه ستیره. هه موو مه خلوقات
کورتکرده وه بؤ سهریه که بالدار. هه لاله نهم بئ قانونیهته، نازادییه
خوت له نهم نازادییه نازاد کهیت، سیهر بخه یته شوینی جهسته، خوت
له هه وادا بنوسیته وه، روناک وه که هه رفیکی ژیر هه تاو، تاریک وه
زهیتونیکی وه ریو له نه ستیره، هه لاله نهم دهیجوره بکهیت به ناوینه.
تو ساف نه ستیره یته، پائیوراویت له شه وهی زهوی.

تو له خوله میشا کانهاندا نیت... تا نهو شوینه له ته کهماندایت که
پشکۆین

تو کارت به هه تاومان نییه... تا نهو شوینه دۆستمانیت که تریفه یین.
تو هه میسه نهو مومه داده گیر سینیهته وه که با دهیکورژنیته وه،
هه میسه نهو پیقه مبه رانه داده گیر سینیهته وه که خودا دهیانکورژنیته وه.

تو لقیکی بچوکی و نیمه له شیوهی جهنگه لیکدا ده تییین. له زهتی
تویه نیمه له شیوهی نازاردا دهیچترین، به ردی تویه نیمه به ناو
دایده گیر سینین، بالداره نهم بۆهیمیه تهی تو و ده سووتیت له نیکاره دا،

دره خته لہم بۆھیمییه تهی تۆ و دەرۆیت لہم ویتہیہ دا. سہمای تۆ بہ سہر
لہم ھەموو سیبەرەدا دەرژیت. سیبەری تۆ لہ مائی خۆی دیتہ دەرئ و
دیتہ شەقامی مەستان. تۆ جوانترین خیانتت لہ ئیمە کرد، لہم درۆیت
ھەرزان فرۆشت. بوویت بہ شەھوہ تیک خائی لہ ھەر نوتفە یەک، بوویت
بہ نوێژیک خائی لہ ھەر وەسوہ سە یەک.

بۆ... بۆ بۆ لہ ستیرە یەک

بە ھار بۆھیمییانە پەلاماری درەخت بدات، ماسی بۆھیمییانە دەریا
بخواتەو، جەنگەل بۆھیمییانە خۆی بکاتەو، ئاسمان بۆھیمییانە خۆی
دابخت.

پاسەوانیک لہ زنجیر تیناگات

چەند سەیرە لہم باغچە یە، کە پرە لہ بە لاغە تی تیکشکاو ی غونچە،
پرە لہ سیبەری مردووی گۆل، وەک باغیک قسە دەکات پربیت لہ یاسە مینی
کیو، پربیت لہ میتافۆری نیرگس، پربیت لہ جیناسی میخەک، پربیت
لہ سیجری سیو.

پاسەوانیک سەری لہ خۆرناو ابوندا سپی کردووە. دئی لہم شەو دەدا بوو
بە قاموسی تاریکی. لہ هیچ ئەو نیەکی ئیرە، لہ هیچ ئیرە یەکی ئەو ی
تیناگات، شوینیکی دەوێت ساف وەک دئی پە پوولە بیت. تیناگات ئەو
دەرگایە دادەخریت نەو ک باغ. ئەو قەفەزە دادەخریت نەو ک بۆبۆل
تیناگات گیا نابە ستریتەو، شەو ناو نادریت، گە لا کیلی نییە، سیبەر
قفلناکریت.

لە بەر دەم ھەموو درەختیکدا پاسەوانیک دەرویتیت، دەتوانیت دەنگی خۆی

له خۆرنشین هه ئکیشیت، رهنگی خوێ بخته ناو تیزابی تیشکه وه. نه ویدیو نهه چیه بللورییهی نهو سه رتاپا لاشه ی رهنگا ورهنگی منه، ژێر نهه گومه زه ی له ناوازی بانهه چنراوه سه رتاپا بیدهنگی منه. من له هه موو میوه یه کی نه ودا کوژراوم. له هه موو بانه دیه کیدا دیلم، له سه ره تای نه ودا من هیشتا نا ناشنام به سه ره تا، له کو تای نه ودا من بووم به ناکوتا.

من شه به یخونیم بینی بۆ سه ر مانگ، من بۆ سه یم بینی بۆ نیرگس. له نیوانماندا:

برینیک ناگری لیده ته ده ری. غونچه یه ک وه می لیه لده قووتیت، ژاوه ژاویک ناوی لیده تکتیت.

له نیوانماندا:

باغه وانیک خه ریکی کیشانه ی نه فسانه کانی گوته، خه ریکی چینه وه ی نهو کلپانه یه که له سه وه ره راده که ن. نهو تیناگات، کوتر ولاتیکی نییه داگیریکه یین. سیو قه لایه کی نییه بیگرین. هه رمی بورجیکی نییه بچینه سه ری. تیناگات، نهه هه موو زنجیره، هه ناسه ی پاتونیایه کی نابه ستیته وه. ناخی شه و بویه کی ناگریت.

به خو ی و زنجیره کانییه وه کلپه ی خو ی به کلپه ی بانه ده کانه وه گریده دا.

ده چیه بیستانیک دره خته کانی بیره نگ له هه وای عه ده دا ده شینه وه

ده چیه سه ر گومیک ماسیه کانی بی ناو له قوولایی نه بووندا مه له ده که ن

به زنجیر ته می نهه هه لاله مردوانه ده هیئته وه سه ر گول

به زنجیر رۆحی نهه چۆله که کوژراوانه ده خاته وه سه ر چل

خۆله میشی دره خت ده دات به ده م ناسانه په ژمورده کانه وه

له ژێر سیبه ری شیداری هه ریزه کاندایا ناوتنه ده دوزیته وه بۆ بینینی باغی تر

له نالهی گوته باغه کاندای رینگا ده دوزیتته وه بو ناسینی ناخی تر.
به خوی و پاسه وانه کانییه وه پاسی گوئیک دهکات ته نیا له خه یاندا
ههیه

نه وه دستی له ستایشی نه وه ههنگانه دا ههیه که شانهی حه رام ده چنن.
پاسی په پوولهیه که دهکات ته نیا له یادگارا ههیه. من په لاماریم بینی
بۆسه ر دواشکوفهی ساڵ، به پیریتی خوی پیده که نی له بهر ناوینه کاندای،
که شه وه دههات دهگه پایه وه بۆ سه ر شه ترهنجی شه. کشماتی له
پاتۆنیاکان دهکرد، کشماتی له خوی دهکرد، کشماتی له دالیاکان دهکرد.
به خوی و تهنه گه کانییه وه ته قه له تهنه پاییه که دهکات، ته نیا له مردندا
ههیه.

له و دیومانه وه:

لهیه که بستدا سه ده ها شه وه بوو، لهیه که ژووردا هه زاران به یانی هه بوو.
گه لایه که ده بوو به هه زار به هار، بولبولیک ده بوو به هه زار باتدار.
به خوی و قامچییه کانییه وه رقیک پاواندهکات ته نیا له نه فیندا ههیه
به خوی و نه فسه ره کانییه وه شارنک داگیردهکات ته نیا له عه ده مدا ههیه

ستایشی من بو ده سه لاتداران

نیوه گه له که شوخن، به یانیان وه که پاساری ریقنه به سه ر حه قیقه تدا
ده که ن

گه له که مه زنن، شه وان وه که کوکوختی ریقنه به سه ر تریفه دا ده که ن
نه مه دیاری نیویه؛ میله تیک به سه د ده ست لیتانرا دهکات، نه ته وهیه که
هه زار قاچ قه رزهکات و ده چیتته ناو هه زار ناگر و هه زار بال ده خواریت
و به هه زار نینوک به سه ر زه مینی هه زار بیگانه دا ده روات، میله تیک

خۆی بە ھەزار ڕەشەبا و ھەزار جەنگەل و ھەزار دەریا دەبەخشییت،
گیرفانەکانی پرڤدەکات لە تووتیکی ھەموو میللەتانی تر. دەنوشتیتەو
بۆ ھەزار دەریاوان و دەلیل و ئەستێرناسی تر.

نیوە واتانکرد بۆیە کە مجار جەھەنەم لە بەھەشت جواتر بیت.
دەریایەکی لە خۆلەمیشتان بۆ داناین و گووتتان ئەمەییە روناکی، لمتان
بۆ کردینە کاس و گووتتان ئەمەییە شەراب، شەیتانتان بۆ پازاندینەو
گووتتان ئەمەییە خودا، کینەتان دەرخوارداین و گووتتان ئەمەییە نازادی.
نیوە واتانکرد بۆ یەكەمجار تاراوگە لە ماڵ جواتر بیت.

ئەمە خەلاتی نیوەییە، میللەتیک لە با دەپاریتەو دەریای لێنریکبکاتەو.
میللەتیک قیامەت بەکرێدەگریت، مەحشەر زەخرەفەدەکات، تابووت
دەژمیڤریت، کفن بەسەر نیوارمکاندا دا بەشدەکات، بە تیاکی ھەموو
جەنگیک خوشنوودە، بەحەشیشی ھەموو کینەییەکی رازیە.

نیوە واتانکرد بۆ یەكەمجار شەیتان لە خودا جواتر بیت.

گوێگرتن لە پارچەییەکی غەزەلی زەوی و زەریا

*با کاغەزمەکانمان دەرپهێنین، ئەمشەو میراتی خودا بەشدەکەین.
یاقووت و میوەی باغاتێ تاریکی، سەلامی کۆتر و تورەبوونی تاووس،
ئەمشەو مندالی پێغەمبەران، نهینی شکاوی خودا دەدەینە یەک. من و
تۆ پێویستیمان بە پەرستگا نییە، سوژدە بۆ گەرداوەکانمان دەبەین.
ئەو نایاتانە لەسەر سنگی ئێمە نوسراون لە ھاواری ئاسمان پونترن،

پونترە سەوزایی درەختی ئییمە لە سەوزایی باغی نەیینراوی خودا،
گەرمتەرە تینی ناگری ئییمە لە تینی کورە داگیرساوی خودا.

* ئەو دەنگی برینداری کەنار، ئەو ئەو دۆستەى هیندە لە دەرگامدایت
هەموو دەستم خۆنە، ئەو ئەوێ هیندە هاوارم لیتکردیت هەموو گەرۆم
بەو زام، ئەم ئەو نینامان دەردی جوداییمانە. سەیرکە هەموومان
زادارین، ناگر و با، خاک و خەیاڵ، بالدار و نابالدار خۆینمان
ئێدەتکێت. من سەردەخەمە سەر سینهی تۆ دەگریم بۆت، ئەم پەنجە
بچوکانەت لەم ماچدەکەم، ئەم دەستە بچوکانەت بە سەدەف دەگوشم، ئەم
هەنگاوێت بە مرواری ستایشدەکەم. ناوی من چییە جگە لە خزمەتکاریکی
بچوکی مائی تۆ، سەیری گەرۆییم مەکە، من لەبەردەم درەختیکی تۆدا
دەبم بە تێوکی ناو، من بە نەورەس، بە ئەسفەنج، بە مەرجان ستایشی
ویقاری کەنارەکانت دەکەم.

* وام هەستەکرد لە نینامان ئییمەدا درەخت دەبێت بە تەرجومان، هەر
جۆگەیهک تۆ دەیبینیت مەرەپەری عەشقی منە، خۆم ئەم دەریاچە و گۆم و
ڕوبارانەدا دەنووسم، دەمەوێت هەموو سەرویهکم بۆی دەستی پاکت بکات.
من بە بۆنبۆل، بە هەناسەى میڕگوزار بانگی تۆ دەکەم. ئەم بەردەنوێژە
ڕوناکانە پاشماوەی دۆعای من بۆ تۆ، ئەم بەردە خوێناویانەى کەنار
گەرۆی نووساوی منن کە تۆیان پێ ستایشدەکەم. ئەو هەورەبروسکانە
دەنگی من سەردەدەن بە سێبەری خۆیاندا. من بە ڕوناکی پێژاوە زامی
پەروانە، بە تینویتی سەر زاری ئەو دەروێشەى بیوچان سەمادەکات...
بانگتدەکەم. سەری شەپۆلەکانی خۆت بەینەپێشەو، بە گەرۆی ئەم
بیابانانە ببینیت کە گەرد بە گەرد دۆعا بۆ تۆ دەکات. دێی تۆ ئەو
نازکترە بەرگەى تکای ئەم هەموو ئەم بگریت، بەرگەى هاواری ئەم
زێخەلانی بگریت کە بە نور زمانی خۆیان تەردەمکەن، بەرگەى نالەى ئەو

ھەموو كاروانە بگريّت كە سۆزى مەن بەرمە سۆزى تۆ دەھيئەن، ئەمەشەو ناۋى خودا بەشەدەكەين، سەرەتاي ساييەر و كۆتايى ھەتەو بەشەدەكەين.

*مەن سەرەتاي ھەموو گۈئيكت ماچدەكەم، كۆتايى ھەموو باغيكت ماچدەكەم، سۆژدە بۆ نيوەرۋكانى تۆدەبەم كە لەناۋقەددا دەبنەو بە بەيانى، سۆژدە بۆ ئەو ئىۋارە پاكانەت دەبەم كە ھەر لەسەرەتاۋە پېرەن لە كەزى بەيان. ئەو پەنجەي شەۋى تۆيە كە پەنجەي بەيان بەرنادات، ئەو ھەناسەي ھەتاۋە سەرشارە لە ھالاۋى باران، مەن زارى ئەم بەردە بچوكانەت ماچدەكەم كە كەفى عەشق بە ئىۋيانەۋيە، سەرەتاي قەسە و يەكەم جەرفى سرودى تۆ ماچدەكەم.

*لە دەنگى نووساۋى ئەم درەختە ببورە، كە نازاننەت چۈن باسى تۈيكتات، زانستىك نىيە بتواننەت ئىنشاي ستايشى تۆ دارىژىت، ئاۋناسىك نىيە تۆ راڧەكات، ئەلفبايەك نىيە تۆ بنوسىت. ھەموو چەكى مەن ئەبجەدىيەتى ئەو كەنارەنەيە كە لە گەرۋى تۆۋە فىرى ھاۋاربۈۋ، مەن لەدەستى درەخت درىژترم نىيە، بىخەمە سەر جەستەت، بەلام تۆ لە قوۋلايى بېيىنى خۆتدا تەماشاي ئاۋمىدەم دەكەيت، دەستى مەن بە ھەموو گەلاكانىيەۋە دئۈپىك لە سالارى تۆ ھەلناگريّت، جوانى تۆ شتىك نىيە لەپى مەن نەسوۋتەننەت، شتىك نىيە بەسەر پامان و سەرسۈرمانى مەن نەرژىت، مەن بە دوۋرى ستايشى نىزىكى تۆ دەكەم، بە پەشۋكان ماچى دنىيائىت دەكەم.

*بەبۈرە گەر ماسىيەكەم بە غەمگىنى ھاتە بازارى تۆ، لىمخۇشە گەر شەپۈلىكەم كامەرەن لە ئامىزى تۆدا نەمرد، ئەمە شەۋى بچوكبۈۋنەۋى لىۋى مەن بۆ ماچى شەۋنى تۆ. شەۋى سۆژدە ئۇقيانوسى مەن بۆ بچوكتەين ئاورنگى تۆ. مەن كېرەۋش بۆ سىنەي دۈيتنەت دەبەم كە پېرۋو

لە شىرى سېھىنى، كېنوش بۇ بەرچنەى دونىت دەبەم كە پرە لە بەرسىلەى پاشەپۇژ. مەن سەرەتاي پۇژ و كۆتايى شەوى تۆ ماچدەكەم. مەن بەراورد بە گەلەيەكى تۆ ھىچ نىم جگە لە رىزىك سەراب، بەرابەر بە سامانى تۆ سەدەفەكەم شكاو. بەرامبەر بە شەرابى تۆ پىالەيەكەم گەدا، بەرابەر بە پاكى تۆ ناوى مەن لە شەرمدا دەمرىت، مەن بە نرگە ستايشى بىدەنگى تۆ دەكەم، بەگەرداومەكان لە خۆم دەدەم، بە شەپۆلى رەش تۆلەى ئەم بچوكىيە لە خۆم دەكەمەو. بە چەپۆكى نەھەنگ دەكىشم بەسەرى خۆمدا.

تۆ گوى لە سكالاي مەن مەگرە، بىستنى تۆ كە سەرتاپا لايلايەى خودايىيە، كە سەرشارە بە ستايشى جوانى خۆت، تەنيا جىگاي ئەو نايەتەنى تيا دەبىتەو كە دەربارەى پاكى خۆت دىنە خوارى، خودا لە تۆدا ستايشى خۆى دەكات، لە تۆدا قوونى خۆى دەدۆزىتەو، لە تۆدا كۆتايى بە موعىزەكانى خۆى دەھىتەى

ئەمەو ناوى دونيا ھەنگاوىكى كورتە بۆ گەشتەن بە خەنچەيەكى تۆ، مەن چىم جگە لە ھەزاران شەپۆلى لە بىركراو، تۆ ھەمەو بىستىكت ناوتكە، بى دەلىل لە ھەمەو باغىكى تۆدا وندەيىن، بى نەخشە ناتوانىن بچىنە ھىچ ھەرىمەكى بچوكى تۆو، مەن پوون و سادەم، ون و بىناوم، نە شارم پىيە نە ميو، بەخىلى بەم ھەمەو ناوئىشانەنى تۆ دەبەم، بەخىلى بەم ھەمەو ھەتاو زىرەنە دەبەم كە تىنوتى تۆيان راگرتوو. رەشەباى تۆ ستونىكە لە تەلا، گەرداوى مەن سكالايە لە پوچى خۆم، نيوەى ناو سەداى ھاوارى خۆم، نيوەى ئوقيانوس ناوئەيەكە بۆ بىنىنى دووبارەبوونەوى خۆم. مەن جگە لە ھەتەتەن لە خۆم رىگايەكى تەرم نىيە پىابروم. ئالۆزى مەن دووبارەبوونەوى خۆمە لە پىچاوپىچەكانى خۆمدا،

نالۆزی تۆ، جیاوازی رەهای تۆیه له گەڵ خۆتدا.

✽ تەنیا تۆ راستگۆیت که هەمیشە بەیەک نیگارمەو دەگەرێتەو، تۆ راستگۆیت که له هەموو دڵۆپیکت هەمان جوانی دەتکێت، له هەموو گەروویەکت هەمان هەناسە دەبیستێن، له هەموو دەنگیکت هەمان هاوار. تەنیا تۆ ھەشەنگیت که تیشکی تۆ راست و چەپی نییە. مائی تۆ ئەمبەرەویەری نییە. دەرەوی تۆ ھەر هەمان تەلیسمی ناووەوتە. تۆ راستگۆیت که له ناوی کەس ناخۆیت، دەستناوەیت باندەکانمان راویکەیت، دەستناوەیت میوەمان لێکەیتەو. ئەو منم گەرووی خۆم بۆ له بەرگردنی دەنگی تۆ تەرخاندەکەم. ئەو منم بچوکانە دەستدەبەم بۆ بەروبوومی مائی تۆ. منم کړنووشدەبەم بۆ وەلامی ساردترین سلاوی تۆ.

✽ ئەی زەوی، ئەی دۆستی من، من بەم مەخلوقاتە بێدەنگانە ی خۆمەو ناتوانم دیوانی غەزەلی خۆم شەرمناوە هەنەگرم و نەگرم، من ئیبلێسیکی بچوک، کەرولاییکی گەورە، گەژەییەکی له پیستی هەوردا، نەفامیک له دروستبوونی خۆی تیناگات، من که زمانم نییە شەپۆلی خۆم تێبگەینم، که پێزانم نییە ناوی خۆم و وەسفی تۆ جیاکەمەو. بەم ماسییە لال و رۆبیانە ترسنۆکانەو، هەموو رۆژێک زیاتر خۆم له تۆ دەشارمەو، شەرم له بەراوردی خۆم دەکەم بە رەنگی بەیاننێیەکی تۆ، شەرم له گۆرینەوێ هەموو مرواری خۆم دەکەم بە هەناسە ی گۆلەباغیکی تۆ. بێدەنگبە ئەی زەمین، بیستنی من شایستە ی گونگرتن نییە له سێجری دەنگی تۆ، گەرووی رەشی من شایستە ی قسەکردن نییە بۆ گەلایەکی مردوو له زەردترین خەزانی تۆ.

سەرۆك نەمە دونىاي رەشى تۆيە

سەرۆك پەپوولەكانمان بەسەر ئاسندا دەفېن، ھەناسەمان ئاشنايە بە ھەناسەى مېتان، شەر خزاوئە سەرى كەنارىيەكانمانەو، داروى رەش بۆتە بەشىك لە دەرمانمان، سەرى گەنمى ئىمە ھالوى تەنيايى گرتوتتى، خەرمانى ئىمە پېرېووە لە پىكەننى رەش. سەرۆك نەمە كۆليزايەكى كۆنە لە كوچەى نەم نەسپسوارانەدا يارىدەكات، نەمە قات و قىرى تەيمورە گەراوئەووە بۆ فەرھودى بېستانمان. نەمە تاعوونى جارائە ئالاوہ لە بەندۆلى زەمان، ئافاتى جارائە چۆتەووە سەر شكوڤەى خونتمان.

سەرۆك نەوئەتى تۆ پىدەكەنى، ئاو ھەمووى دەگرى، نەوئەتى تۆ بەيانيان زوو تەماشاي بولبول دەكەيت، گولزار ھەمووى دەخەوئەت، نەوئەتى تۆ شەوان دەگرەت، نەستىرە ھەمووى پىدەكەنىت. سەرۆك كى ھەيە نەزانىت كە تۆ ياقووتىكت ھەلگرتووە پەرە لە ورشەى خشلى ئىمە، تۆ ئاوتىكت رشتووە پەرە لە لافاوى دلى ئىمە، لەو كاتەووى تۆ دىيتە سەر دەريا، ئاو حەزى لە خۆكوشتنە، لەو كاتەووى تۆ دەچىت بۆ تەماشاي كەنار، بەلەم ھەوئەسى لە خۆ خنكاندە. نەمە دونىاي رەشى تۆيە... نەمەيە قىيامەتى خوتىنىت، نەمەيە دابەزىنى ھەتھەتايى تۆ لە شەمەندەفەرى جوانى، سەعاتى دابەشبووى تۆ لەنيوان خۆر و خيانەتدا، نەمەيە ئىوارى شكاوت لە نيوان شەوى سېى و نيوەرۆى قەترانىيدا.

سەرۆك كە تۆ بۆنى خونچەيەك دەكەيت، ھەموو گونى دونيا دەگرى. كە تۆ تەماشاي ھاوین دەكەيت، ھەموو وەرزەكان چاوى خويان دەگرن.

که تو کوتریک ده کوژیت، لهو ساته دا هه موو بالندهی دونیا ده کوژیت .

مالاوا یکردنی رهش له بهیانی هه موو دره ختیک، نیواره باش له خوینی
هه ر فریشته یه ک، سه لام له هه ر کوژاویکی سپی به کفنی نه رخه وانیه وه،
دوعا بو خنکانی هه ر تووتیه ک به هاواریک له گه روودا، هه ره شه
له بایه کی مه ست یاخی له حورمه تی باده، تیکه لبوون و نامیزان و
مردن له باوهشی گولدا، سواربوون له گالیسکه ی سپی مه ستان، نوستن
له سه ر فه رشی هه موو نه ستیره یه ک. کردنی شیر به سه ر فه ترانی هه موو
کینه یه کدا، دوزینه وه ی به ختیاریه کی رهش له زوخالی مردندا، ده رینهانی
کله له سووتووی هه ر نه فینیکدا. ونن له فه ترانی شانیشینی تودا، ونن
له ده بجوری مه مله که تی تودا.

نه مه دونیای نه رخه وانی تویه
رهنگی خورئاو ابوون به سه ر پوچمانه وه دیاره
بائی ریشو له سووره، که له ناوینه ی بهیان ده خشی
رهنگی ماسی شینه که له ناوی مه رگ دیته ده ری.

سه روک کاتیک تو ته ماشای کاتر می ره کان ده که ییت، زه مان ده وه ستیت. که
تو ده وه ستیت، شوینه کان ده روون... که تو هه لده ستیت دارستان داده نیشیت.
له سه ر دره ختی زه ردتدا، بالنده ی خوئینن ده نیشیته وه
به سه ر کیلگه ی سپیتدا بارانی رهش ده باریت
سه روک یاده وه ریه شینه کانمان پرپووه له سیبه ری سپی تو
زاهه سه وزه کانمان پرپووه له یادی نه مامی تو.

سه روک که ی نه وه ده ستانه مان ده ده یته وه که مانگی پیده گرین؟ که ی نه وه

جەستەيەمان دەدەيتەووە گە دەريای پى سەرسامدەكەين؟ ئەمە دونىاي
مۆرى تۆيە، دونىاي ئەو لاوالوانەى تا ئەندازەى خنكان لە گەروومان
دەنالىن، ئەمە کوچەى خۆلەميشىي تۆيە، کوچەى ئەو بالئدانەى تا
سنوورى شىتى لەسەر شانمان دەخوينن.

سەرۆك كە تۆ دەپۆيت، ئيمە لە مردن ديينەووە و دەچين بۆ مالى سىي
ياران

كە تۆ دەمریت، لە گۆر هەلەدەستينەووە و دەچينەووە بۆ کوچەى سىي
جاران

سەرۆك بمرە، با ئيمەش لەگەلتدا بمرين كە نانى رەش بەخيۆماندەكات،
ئەو بووكانە بمرن كە هەواى رەش لەناميزياندەگريت، ئەو شەرابانە
برژين كە شەو دەيانخواتەووە، ئەو سيپەرانە بسووتين كە توفان
دەياننوسيت.

هاوار لە ئەبەديەت

بانگمكە، بانگى زەمانى بچوكم كە، بانگى سينەم كە كە بۆتە سەعاتيك
بۆ پێوانەکردنى جاويدان، بانگى دەستم كە كە تريى تۆ كردويتى بە
رەز. بانگى تريم كە كە لينوى تۆ كردويتى بە شەراب. بانگمكە، بانگى
بائى پۆلاينى سيمرغە بچوكەكانم كە، بانگى قەقنەسم كە كە ئەفسانەى
تۆ كردويتى بە زوخال، بانگمكە. كە تۆ بانگمەكەيت، رەنگى زەمان
دەگوريت. كە تۆ دەمپيوت، مە دەبم بە فرىشتە. كە بۆن بە سەرابتەووە
دەكەم، دەبم بە ناو، بانگمكە، كە تۆ بانگمەكەيت، سەرتاپا لى
نيوانمان دەبيتە هاوار. بانگمكە، يان گەرووى خۆتم بەرى بانگتەكەم،
مە ئەووە وشكترم بگەمە سەر ئوقيانوسى تۆ، مە ئەووە بيئاتترم، بەبى

بانگ بگمه قهراغی شاری تۆ. بانگمه، من نه تلهسی زه مانم پی نییه تا بانگمه. بانگمه تا مائی خۆم بسووتینم و دوی بانگی تۆ بکهوم، هاواری خۆم بخنکینم و دوی هاواری تۆ بکهوم. یهک ماچی تۆ بهسه سروی جیهان جیهینم و بیمه باوهشی گری تۆ، یهک دهستی تۆ بهسه، دهست له بههشت هه لگرم و بیمه سهر لمی ساری تۆ. له پوچی نهم ژووره بچوکانه، له بچوکی نهم پینچه رهشانهی کات، له پوچی بهیانی و نیواری، له پوچی شهو و پۆژ نازادمهک و بانگمه. چیتر له سیپتی نهم ساته نه دا ناژیم، تا قیامت بهخه ره گۆمی رهنگی خۆته وه و بانگمه. نهی نه به دییه تۆ پیش خۆت نایینی، بهخه ره پیش خۆته وه و گوینگره بانگمه.

بانگمه، نهو وه رزانهی سهرتاپا خوینی سیپین، له نیوانماندان. نهو پوانانهی پرن له نهوهری گهرم، نهو شارانهی روخاون به بۆمبای پاییز، به تهقینه وهی میوه هاتی رهش، لیهردان. مینی چققداری وههم دهته قیتته وه به خه یالدا، سیوی درکداری مردن دهته قیتته وه به دهستما، قارچکی شهر بۆردمانمه کات، به لام تۆ بانگمه، با نهم سه دهفی خه نوزموه، که گهروومی پرکردوو له ناگری مرواری بیمه ده ری، له حوکی نهم کیله ده رچم که به ری دهستی پرکردوو له زه خره فی قیامت. نهمه چاوه روانی تویه له سهر خۆله میشی نهم هه قنه سه هه لده په ریت، هه سه رتی عه نقایه له سهری مندا به رهو پروی تۆ ده فریت. بانگمه، من دوا جار خودا حافیزی له هه موو زنجیره کانم ده کم و بانگمه کم. تۆ له م بیره ده رمبهینه که خودا منی تیخستوو، نهم قه قه زه ده رمبهینه که نازانم که ی هاتوو مه ته ناوی، نهم ژووره ده رمبهینه که نازانم کن دروستی کردوو، نهم ققله م بشکینه که نازانم کن کیلی کردوو. نۆقیانیکی گه وریه گوینگرتن له سینه ی تۆ. سه عات تۆ نایبوت، پۆژ و

سال و سەدە ناتگرنە ئامپىز، سىيىيە پۇرۇژمىرى شەپۆلەكانت، تۆ دولبەرت نىيە، ترپەيەكى ناكۆتاي جەفايە حىسابى عەشقى تۆ. بانگمەو بمخەرە بەردەم مالى خۆت، بابانگتكمە. تىكەئكمە، ئاويتەى مەرھەمىكم كە، كە دەخريتە سەر زامى زەمانى تۆ، با دەمى ھەموو ئەو برىنانە بگرم كە ئەبەدىيەتيان ئىدەتكىت. با خوینى ئىستا ئەتكىت ئە ناكۆتا، باچلىكى زەمان ئەنىشىت ئە نازەمان. بانگمە. مە ناشنام بە نازەمان، ئە ژمارە دەرمبەيتنە و بمكە بە جەوھەر. ئە دىالەكتىكى ھاتونەھات دەربازمكە، بمخەرە دەرمەوى ماتماتىك، زائىدى گولەباغم كە، لەگەل رەھاي تىشكدا كۆمكەرەو، ئە ئاوم دەرکە و بەسەر ھەوادا بەشمكە، لەگەل قىامەتدا بمخەرە كەوانەو، زەربى ناكۆتام كە، دامنى با توانى سەرشانم ئەستىزەيت، با خۆر لۆگارىتمى مە بىت، با پوناكى دووجاى ھەناسەم بىت. لەگەل تريفەدا بمخەرە ژىر پەگەو، راستەوانەى مە لەگەل مەتلەقدا دەرمبەيتنە، پىچەوانەم لەگەل بولبولدا بدۆزەو.

بۇ خودا ئىمە ناناسىتەو؟

بۇ خودا ھەندى جار، چۆلەكەكان ناناسىتەو؟
 بۇ ھەندى جار بە شەتلىك رىحانە، باغچەى لىتتىكدەچىت؟
 بۇ ھەندىك بەيانى سلاومان لىناكات و دەروات؟
 بۇ ھەندى سال بانگمانناكات بۇ كەربەلاى ئەيارانى خۆى؟
 بۇ دەزانىت ئىمە ئاھەنگەدەكىن و نايەت تەماشامانېكات؟
 بۇ ھەزلى گريانى كوكوختىيەك دەدات بەسەر گريانى ئىمەدا؟
 بۇ بە ھاوارى گولتەك ئىدى بەھار ناناسىتەو؟

ترس

له تیکجونی جیهان له نیوان خوټ و سیبه ردا

ده ترسم و ده گهریمه وه بو ژووری کونی جاران، بو لای یه کیک به ریکه وت
 ده بیینیت و دهیناسیت و دهیکوژیت، بو لای یه کیک به ریکه وت ده تینیت و
 ده تناسیت و ده تکوژیت. ده ترسم و ده ست درنژده کم بو ییستانیکی کون،
 په نجمه په شیمانده کاته وه له خواردنی میوه یه ک که سه رت پای ته نهاییه.
 من ده ترسم له نانی هه تاو بخوم نه وه ک پریت له تاریکی، ده ترسم
 ته وقه له گهل تریضه دا بکه، نه وه ک ده ستی پریت له دهیجور. ده ترسم و
 له گهل تیشکیکدا ده فرم، به رهو شارنک به ریکه وت لاده دیت و چاده خویت
 و عاشق دهیت و ده مریت، شارنک به ریکه وت ده تینیت و ده تبات
 و ده تکوژیت. شارنک خالییه له موسیقای زمان، خالییه له فرینی
 بالنده، چوله کولانه کانی له هاواری تو. من ده ست ناگاته ده رگاکان،
 کوچه یه ک بانگتده کات و پنچاویچ به سه رابی خویدا ده تبات، کوچه یه ک
 بانگیده کیت و به ناوینه ی خوټدا دهیبهیت، ده تبات و ده ست ناخاته
 سه ر زامت بزانیټ چون خوینی لیده رژیټ، دهیبهیت و ده ست ناخه یته
 سه ر دلی بزانیټ چون پرېووه له خه یال. من ده ترسم و ده گهریمه وه بو
 ژووری کونی جاران، بو لای بایه ک پیرېووه به دیار دره خته کانه وه، بو
 لای زه مانیک له سه ر ناوینک وه ستاوه و نا رواټ. بو لای یه کیک به ریکه وت
 له سه ر شیوه ی خوټ دروستیده کیت، بو لای یه کیک به ریکه وت له شیوه ی
 خوټ دروستتده کات.

ده ترسم و به رهو دره ختیټک ده پوم به ریکه وت میوه کانی تامی من
 دووباره ده کانه وه، به ریکه وت پاییزی نه و له پاییزی پیری من
 ده چیت. ده ترسم له سینبه ریدا بخه وم، نه وه ک سینبه ره کانی جهسته ی من

دووباره بکه نه وه، دهرسم سهرکه ومه سهر لقه کان نه وهک له بالنده کانی
 بچم، دهرسم برومه نیوان گه لاکان، نه وهک به ریکه وت خه زانی نه وه
 دووباره بکه مه وه. دهرسم و له سیبه ری ترسه کانمدا پیاویک ده بینم له
 خوم ده چیت. پیاویک به ریکه وت له ترسی خوی راده کات و راکردنی له
 راکردنی من ده چیت. دهرسم و به ره و پیری بیابانیک ده چم، بیلیواره وهکو
 خوم، به ره و بایهک ده چم، سهر له سیبه ری نه م کوچه تیگده دات، به ره و
 کولانیک لایله کانی من دووباره ده کاته وه، به ره و حه وشه یهک گروگانی
 من تیا ده نگده داته وه. من و نه وه له وسه ری بیستانیک به یه کده گه یز، نه وه
 به من ده لیت: من توم، من به وه ده نیم؛ تو منیت. نه وه به من ده لیت؛
 من سیبه رم و تو راست، من ته ماشای خوم ده کم و ده گریم و ده نیم: تو
 راستیت و من سیبه ر.

من ده روم به ره و شاریک به مه به ست هاواری من دووباره ده کاته وه
 به مه به ست خه ونی من له سهر کوشی خوی ده نوییت
 له ویدا به یه کییک ده گه یت نه مامی مهرگی تو ده چینییت
 به ریکه وت ده تناسیت
 به ریکه وت گوئی توی خوشده ویت
 به ریکه وت ده تروینییت.

له شاری ترسه دیرینه کاند
 سهیری ده رگایهک ده گه یت بونی لایله ی لی دیت
 دلت پرده بییت له ترس
 کاتیک ده گه ریته وه بو پرسیار له کوچه ی دایک
 ده سته به یت بو کیلی قاپی کون
 ده مده به یت بو سیبه ری شاتووی باوک

لەشت دەبىت بە كۈپەيەكى رەشى زام
زەھر دەبىت بە مالى بولبول
خۇن دەبىت بە رەنگى شەمام.

لە دەستىك رادەكەيت بەرىكەوت لە ژوانىكى رەشدا دەتخىكىنىت.
بەرىكەوت دەستت دەگرىت و دەتبات بۇ گۆمى ھات و نەھات، بۇ شوئىنىك
تۆ لەوئى سىبەرىت، بۇ مالىك تۆ لەوئى بوويت بە ياد.

ژيانى رۇزانەى شەپۇلىك

لە ناو جەنگەلى جوانى ئەم رۇخلەبەرە شىنانەدا، لەناو شكانەوہى
تیشكدا لەسەر بللورى ئەم برىنانە. ھىزىك لە توفانى گۈل بەھىزتر،
غەرىزەيەك شىن وەك سايەقەى ئاسمان. لە بناوانى ھىمىنيەكى
ئەفسواناويىەوہ، شەپۇلىك لە سەرايىكى زىوين، بە بازووى پالەوانىك
بە ھىزى روناكىيەوہ، بە مەچەكى خودايەك لە تىنى خۇر، وەك
يەككىك پايىزى خۇى لە ناو ھەلگىشىت و موغجىزە كۆنەكانى خۇى
تەلاپۇشېكاتەوہ. لە قوولايى روناكىيەكى دوورەوہ دىتەدەرى، ھەستانى
لە ھەستانى بالدارىك دەچىت، كە جەستەى لەسەر درەختەكان مردووە و
رۇخى لە ھەوادا دەفرىت. تورەيى لە تورەيى روناكىيەك دەچىت لەسەر
گەلەيك بەجىماوہ و تەماشاي شەودەكات. ھىچى لە دەريا ناچىت، بەلام
لیرەدا كەوتۇتە ناو گەمارۆى ئۇقيانوسەكانەوہ، ئەو شەپۇلىك نىيە
لە ناو، بەشىكە لە شىتى خوداكان، كەرتىكە لە ئەستىرەيەكى دوور،
كەرتىكە لە شفرەيەكى ناتەواو، نىوہى داخراوى تەلىسمىكە شكاو. ئەو
ئەو نىيە، خودايەكە لە دەريادا تەواوہتەوہ. بە ھىزى گەردەلوولەكانەوہ

سهرى خوى دهكيشيت به تريفه‌دا، ده‌سورپته‌وه‌و ده‌گه‌رپته‌وه سهر هه‌مان
هه‌ناسه، له توتيبه‌ك ده‌چيت كه ده‌فرپ و دپته‌وه سهر هه‌مان وشه.
له‌خنكاوئك ده‌چيت كه ده‌مرپت و دپته‌وه سهر هه‌مان ناو. له‌خه‌و
هه‌له‌سه‌ستيت و به‌رچايى خوى ده‌باته سهر بوركانه‌كان، نانى به‌يانى
له‌لاى ناگرىكى نه‌مره‌وه ده‌خوات. ده‌چپته ياريه‌كى خوينينه‌وه له‌گه‌ل
هولاپه‌كاندا، توڤه‌كان پرده‌كات له به‌رومى خوى. فپرى هپج نابيت،
مژنى تيشك نه‌بپت، ته‌نپا نه‌وانه

ده‌ناسيت كه ده‌سووتپن و دپنه‌وه سهر هه‌مان ناگر، له‌سهر نه‌و به‌ردانه‌وه
ده‌خه‌ويت كه ده‌بنه‌ گزنگ و ده‌بنه‌وه به‌ به‌رد. گوئ له‌و گه‌رده‌لوولانه
ده‌گرپت، ده‌بنه‌ هپمنى و ده‌بنه‌وه هاوار
خوى له‌گورانيكى بپقه‌رار هه‌له‌مكيشيت
ده‌بپته شپرىنى و ده‌بپته‌وه به‌ ژار
ده‌بپته‌ گول و ده‌بپته‌وه به‌ خار.

لہ دارستانہ گانی فیرده وسدا ئیشکردن

قه سیده یه کی دریژ

نا، نه مانه وشه کان نیین، وشه راسته قینه کان له خاکدان، له ده ریادان،
له هه وادان، له تۆدان.

«والت ویتمان»

۱

مارشێکی تر بەرەو بەهەشت

من دەمەوێت بە شیوەی تر بچینه بەهەشت. دەرگای تر، فرینی تر، شیوەی دیکە هەیە بۆ گەیشتن بە باغاتێ عەدەن. تێکستی تر هەیە دوایکەوین، تیشکی تر هەیە وەک شمشیر هەلیگرین. دەبێت گوتمان لە زەنگی عەردیکی دیکە بێت.

وێک بایندەیهک لە باکوڕەو و پرا بۆنی نیچیربکات، دەبێت بۆنی زەمان بکەین. بۆنی چەرخیکی دی بکەین، قەرپنکی دیکە لە تەلای، پوژگاریکی تازە لە برۆنزی. بەهەشت لەوێ، لە شوێنیک هەموو زانیینیک بە ئازادی و گۆل فریومانەدەن، هەموو باغیکی غەمگین کە نیلۆفەر تیا بیدا ناخەوێت دەمانکوژێت. ئێمە سەرەتا لێرمدا دەووستین و چاوەروانی ئەو کەسەین کە هەوای بەهەشتمان بۆ شێدەکاتەو. رێتمی ئەو باڵدارانەی بە خۆتندنی خۆیان دۆزەخمان بۆ پردهکەن لە کامەرانی. رێتمی ئاو کە خیانت لە سەرچاوە دوورەکانی خۆی دەکات، رێتمی گەلای کە پاشەوپاش بەرەو شکۆفە دەگەرێتەو. شتیک لە زمانی ئەم تەفسیربازە تێدەگەین کە قسە لە برینی بایندەکانی بەهەشت دەکات، قسە لە تەماحی ئەوان دەکات لە ناگر، قسە لە گەرمی دۆزەخ دەکات، بەرەبەر بە سەرماي جەنەت. قسە لە خەراباتی عەدەن و خەراباتی وەتەن. چۆن خەلک باس لە مردنی نینجانەیهک دەکەن، ئاوەها باس لە کوتایی بەهەشتە درۆزنەکان

دهکهم. تۆ چۆن باس له کوژرانی چۆله که یهک ده کهیت، ئاوا باس له کوژرانی خودا دهکهم. ئیمه به پئی به رهو شاریکی تر ده پۆین، به رهو سهرده میک سه رابی تیا نییه، سهرده میک هه موو خه یالاتیک لیڤهیه، ناوی ئاو ده هیئت و تینوئیت به حه رفه کان ده شکیت، ناوی زیر ده هیئت و بهرده کانی بهرده مت ده بن به ته لا، به رهو سه راب ده پۆیت و تیدمگهیت سه رتا پا شه تاوه. به رهو شاریک به خته وهری ده مانکوژیت، شادییه کی نه به دی پۆژه کانمان پرده کات له دهنگی عه نده لیب. هیئده له جوانیدا نو قمده بین تاده خنکیین، هیئده گۆرانی ده ئیین تا گه رومان له تده بیئت. من هه میشه هاوارد دهکهم با برۆین بو به ههشت. تۆش ده ئیئت، هاوارمه که با جه نه ت هه ئه ستی و باغه کانی بیات و برّوا. من هاوارد دهکهم و تۆ ده ئیئت: ئیدی کاتی نه وه ها تووه تیڤگه ن... یهک بانده ی خه مگین ده توانیت به هه شتمان لیحه رامبکات، یهک عه نده لیبی خه مگین ده توانیت دلمان پرېکات له خه فته ت. ده بیئت وریابین یهک که رویشک که به ترسه وه له بهر پیماندا هه ئدیت، ده توانیت هه موو پرڤاگان تیکبدا ت، یهک کوتر که به هه له ده فریئت، ده توانیت نیوان هه موو نه ستیره کان بنا ئۆزکیئیت.

وهک شه رکهریک که هه میشه ده کیشت به ته پله گه وره کانی جه نگدا. یه کیک نه فخی هه ستانه وهی رۆحه به رهکان لیڤه دات، یه کیک شه پیوری گه شانه وهی هه موو خۆله میشه کانی دنیا، گه شانه وهی پشکوی مردووه کان، نه و ناگرانه ی له رۆژگاری هانیپاله وه خامۆش بوون، زیندووبوونه وهی په نگری خیه ونگا کانی هولا کو. من هه میشه ده کیشم به ته پلئ نه م جه نگدا و هاوارد دهکهم من بو فته تحی تۆ لیڤه م نه ی به ههشت. نه وه تا به ههشت له هه ر چوارلاوه دیئت. که لیڤه ده پۆین نه وسا ده زانین به ههشت له پشتمانه وه بوو، که ده گه رینه وه تیدمگه یین به ههشت و له دوامانه وه، که ده گه رینه وه بو دوا تیدمگه یین به ههشت له ولا له بهرده مماندا بوو.

هه‌لهاتن له‌سه‌ر ریتمی نه‌سپینک که پیش نور ده‌که‌ویت، هه‌لهاتن و جیابوونه‌وه له‌هه‌ر غه‌زه‌لیکی کلاسیک بو باغات و گوئزار، مارش به‌ته‌نیا به‌شه‌ییورکی ره‌شه‌وه، له‌ده‌شتیکی سه‌وزدا به‌ره‌وه نه‌وسه‌ری توره‌ییبه‌ک که به‌شیر وه‌سفناکریت. به‌نه‌فخیکه‌وه که‌سه‌ره‌تای وهرزه‌کانی توفان راده‌گه‌یینت، توره‌بوون له‌هه‌ر ریواریک که به‌ناوی به‌هه‌شته‌وه له‌مال دیته‌ده‌ری. توره‌بوون له‌یه‌کینک ناویرت به‌ته‌نیا له‌دیواری نیمانی خوی دابه‌زیت، نه‌وه‌ی که‌له‌پچه‌کانی ناشکینیت و له‌سه‌ر دیواره‌کان بنوسیت:

«ئیره‌یه به‌هه‌شت، منم به‌هه‌شت، دووری له‌خودایه به‌هه‌شت».

به‌هه‌شت روخانی هه‌موو مه‌عبه‌ده‌کانه. گه‌پانه‌وه‌ی نیسانه له‌ماچی خوداوه بو‌ماچی گول، ده‌ستگرتنه به‌سه‌ر خه‌زنه‌ی زه‌ندیه‌ دیرینه‌کاندا، به‌شداریکردنه له‌زیندووکردنه‌وه‌ی عه‌سره به‌باچوو‌ه‌کان، هه‌ر نه‌ته‌نیاکان، نه‌وه‌سه‌دانه‌ی پادشاکان میله‌تانیان هه‌لده‌بژارد، شهر قاره‌مانه‌کانی ده‌دۆزیه‌وه، شمیر جه‌نگاوه‌ری له‌خه‌وه‌لده‌ستان.

بینه‌وه‌ی هیچ به‌هانه‌یه‌ک بدۆزینه‌وه، بینه‌وه‌ی به‌هه‌شتمان دیبیت، بینه‌وه‌ی ناواریکی ترمان پیتیت بو‌بولبول، دنیایا له‌ته‌فره‌یه‌ک له‌منداییه‌وه له‌خوینماندایه، دنیایا له‌هیتنه‌یه‌کی سپی، له‌له‌عه‌نتیکی شین «شین وه‌ک ناسمان». به‌ساده‌یی خو‌مانه‌وه، به‌گوێراه‌لی موسافیریکه‌وه که ده‌چیته شاریک و له‌وئ له‌نرخ‌ی نانیکی سپی ده‌پرسیت، له‌نرخ‌ی هه‌ناریک ده‌پرسیت، له‌سه‌ر دوا سه‌به‌ته‌ی بازار، دین و له‌گول پرسیاری نرخ‌ی جه‌نه‌تیک‌ی تر ده‌که‌ین، دین و له‌بولبول ده‌پرسین: رینگا لی‌رموه‌ چۆنه

تا بههشت؟ تیشوومان ههتاوی زهردی ئیوارهی ئەم کوچانهیه، ئاوی بهختهوهری له مەرگانهکان دهخۆینهوه، بێنهوهی جهنگیکی دیکهمان پێییت بۆ ئەم سوارچاکه بێنیشانهی له بهردهرگاکانی خۆیان باوئشکدهدن، جار بۆ غهزایهکی خهیاڵی دهمهین، جار بۆ داگیرکردنی بهههشت، ههرهسی دیوارهکانی نیوان بانده و ئینسان، ههتکردنی مهلهکوت، ههلاککردنی داوینی فریشته، بهدیگرتنی ئیزرائیل، بهرزبونهوه بۆ مهقامی بالا، بۆ شوێنیک که وشه نایگاتی، لهو دیو سنووری مهخلوقاتهوه، نزیک، نزیک له جهبهروتی بێنهنازی خودا.

ههر یهکهمان بهههشتیکمان دهوێت بۆ خۆی، بهههشتیکمان دهوێت بۆ منداڵهکانمان، بهههشتیک بۆ ئەو دهروێشانهی لهگهڵ خهلوێتدا ناتهبان، بۆ ئەو زهندیقانهی لهگهڵ شهیتاندا شهپردهکهن. بهههشتیک بۆ ئەوانهی ههموو عومریان سهرتاپا تۆبیه، بۆ ئەوانهی ههموو ژنیان سهرتاپا گوناها.

بهههشتی نزیک لهگهڕ

نزیک له تۆفان

نزیک له شهیتان

بهههشتی جودا لهیهکتر

جودا له ئاسمان

جودا لهخودا.

۲

لە چاوەروانی لەدایکبووندا

نەسیمێک دیت، ھەمووی گولای بانئەدە خەوتوووەکانە
بایەک دیت پەرە لە خورافاتای پاییز، شەوێک پڕیتی لە نالە
جەنگاوەران
تۆ لە دایکدەبیت و نەھریمەن نازانیت غەریزە بەدەکان چ بەختیاربەکت
بۆ دەھینن. نەھریمەن نازانیت ئەو ھەنارە بەدەستی تۆوێ، چ تامیک
وەحشییانە ھەیە. چ دەرندەییە ئەم بۆنە لە بای بەیانێ دیت، چ
پوناکە ئەو دەنگە لە تاریکی جیاپۆتەووە کوێرانە بۆ بێدەنگی دەگە
رێت. لەدایکدەبیت و ناسمان زەنگ بە زەنگ عەرشە شوشەییەکانی خۆی بۆ
ستایشی تۆ پاکدەکاتەو. تۆ خودا نیت، بەلام غەریب نیت بە خوداگان.
فریشتەنیت بەلام فریشتە بەختیارە تۆ فریشتەبیت.

ھەوا شێدارو خەمگینە، بەلام کۆچەکان پەڕن لە ھالای ژیاڵنیک
پاک. سەختە نیشی ئەم ڕەنجبەرە ئاو لە جۆگە خورافەتەکانەو
دەگوازیتەو بۆ گۆزی نێمە، وەحشییە ماندویتی ئەم خزمەتکارە شوێن
دەستەکانی نێمە دەخاتە سەر شوێن دەستی بەھار. وەحشییە و سەرسامە
بە ھەوای بەیانێ، سەرسامە بە خۆرە ئاو لە اکاتی کردنەو دەرگای
نومێدا. سەرسامە بەو مۆسیقایە لە پەنجە بریندارەکانی یەکیکەو
دیت، کە شمشالەکە کەوتوو و ھەوا دەرژەنیت، ھەوایەکی رەش کە وەک
پیانۆیەکی سپی و ھایە و نێمە بە نۆرە دەرژەنین، نێمە کە پەنجەکانمان

برینە و ھەموو ئەم دەفتەری نۆتەییەمان کردوو بە خوین. چ شادە ئەم
مۆسیقارەى برینی ئیمە دەرژەنیت. شەو شیدارو خەمگینە، باران پەرە لە
مۆسیقای غەمبار. بەسەر ئەسپیکەووە کە فیربوو لەسەر ئیقاعی مردن
اڤەوتبکات، بەبەرەدرکی ئەو گۆرستانانەدا دەرپۆم، مردووکان لەسەر
لینواری سپی گۆراوەکانیان دانیشتوون، میثولە لە درەختەکان دەرەدەکن،
میثولە لە مانگ دەرەدەکن، بەدەست غوباری یاد لە کیلەکانی خۆیان
دەسڕن و بانگماندەکن: ئەى پاییوار، ئەى ئەوێ لەسەر ئیقاعی مردن
دەرپۆیت، لەسەر ئەو ئەسپە وەرە خوار.

تۆ خۆر نیت، بەلام خۆر غەمگینە کە تۆ خۆر نیت.
تۆ خودا نیت، بەلام خودا غەمگینە کە تۆ خودا نیت.

شەو شیدار و خەمگینە، بەلام زۆلمەت هیندە نییە زەوی تاریک بکات، بۆ
ئەوێ ھەموو تاریکی ببینن، پێویستمان بە زۆلمەتی تۆیە، پێویستمان
بەو چاوە تاریکانەت ھەیە کە لە دڵی تۆوە سەیری کۆتر دەکات، گەر
لەدایکەبیت.. ئیمە لەبەر ئەم روناکییەدا چیبکەین؟

چیبکەین لە خەوتن بە رووتی لەبەلەمیکدا ماسییەکان لە ژێردە تەماشای
رۆحمان دەکەن؟ چیبکەین لەو ئاوازی مۆسیقارەکان بە ھوشیاری دەبات
و بە مەستی دەیاننێنیتەو؟ چیبکەین لە غەریزی خۆمان کە جەستە لە
تاقەتی نایەت؟ نا... نا تاریکی ئەم ئیوارەییە بەشی نوقمبوون ناکات
لە خۆماندا، نوقمبوون تا ئەو جیگایەیی یادەوێ دەبیتە پیاوێک
لە پیاوکانی پاییز، یادەوێ دەبیتە شمشائیکی رەش، دەبیتە فلوتیکی
خنکاو. من نوقمەدەم لە ناو خۆمدا و تاریکی مردن بەشی کوێرتی من
ناکات. تاریکی مردن ناتوانیت ئەم مۆمە جاویدانەیی ببینن و ھوشیاری

خامۆشبات، من نوقمەدەبەم و ھوشیاریی بەرھەم دۆزەخ دوامدەکەوئیت. من نوقمەدەبەم و نوقمەبوون عەقەم لەگەڵ خۆیدا دەبات، تا پتر پۆچم ھەکیمانەتر دێم بەسەر باغدا دەکریتەو، من بۆ کوێریتی دەگەرێم و زۆلمەتەم بەشی ھیچ ناکات.

پێویستیم بە تاریکی تۆیە، تاریکی تۆ... تاریکی تۆ.

تۆ لەدایکدەبیت و پیسی ئاو، بۆنی ئەو خواردنە پزێوانەیی ھاوین ھەرامۆشیکردون، دەنگی پیی ئەو سوارچاگانەیی بۆ مەنزلیکی ئەبەدی لێرەو دەپۆشتن لە سەر جەستەت بوو. تۆ بۆنی خوینت لێنەدەھات، تۆ بۆنی پزێنی ئەستێرە، بۆنی کەوتنەخوارمەوی تیشک، بۆنی پەژموردەیی کات، بۆنی خەرابی ئاوت لێدەھات... تۆ لە پەرحمی غەریزەکانەو، لە پەرحمی عەقڵیکەو کە ئیتر پیرناکاتەو ھاتیت. بۆنی درمیکت لێدیت، دەردیک بەیانێ تووشی خۆنپێژانمان دەکات. دەردیک ئێمە دەیدەین بە گۆلەکان و تووشی پژانی شکۆفە و خەرابی خۆنچە دەبن.

شەو شێدار و خەمگینە، ئێمە دەگەشیینەو، چەژنی ھەموو شکۆفەکانمانە، ئێرادەمان لە خەرابی ئەم کێلگەیدە بەشارە، داسی ژەرمان ھەیە، دروینەیی خۆناوی دەکەین، لەسەر ھیچ وەرزیکی ناوەستین، خۆر با بمریت لە ھاوارەکانی خۆیدا، ئێمە گێلاسیک دەنێژین تەنیا لە زۆلمەتدا دەخوریت. سەیرکە کتیبەکانمان گۆلی قەدەری لەسەرە، لە دەستماندا مستیلەیک ھەیە، بازنیکی ھەیە مۆلکی ئەمیری جەنگە لەیادچوووەکانە. مۆلکی جەنگاوەریکە پزێو لە ژێر خۆردا، ئەمیریکی بە قەلغانی خۆی و بە شمشیری ئێمە پێدەکەنیت.

ژبان شیدار و خه مگینه، من خۆم له ناو ته می کدا ددۆزمه وه هیچی له ژبان ناچیت. ژبان سارد و خه مگینه، دهنگیک له دوورمه وه قسه له ریگایه ک دمکات له ته نیشته ژبان وه، قسه له نه دۆزینه وهی نینسان دمکات بو نینسان. ژبان شیدار و سارده وهک مردنی سیۆگ له دهستی پاییزدا، من دهستم پرده کهم له شیرزهیی نهم بارانه، پریده کهم له په شوکانی با، له په شیمان بوونه وهی له ههر هه ئکردن و خوشکردنه وهیه ک به سهر نهم کینگه یه دا، ئاه... هه ئکردنی ره شه بای رهش به سهر ولاته سپییه کاندای، وه رینی ههرمی رهش به سهر عهردی سپیدا. من له بهرده رگای ئهو ژووره تاریکانه دا که یه ک په نجه ره ی ئومید و سه د ده رگای ده ردی هه یه ده وه ستم، تاریکی بهشی ئه وه ناکات خودات لی ونبکه م، بهشی ئه وه ناکات، هه موو حه قیقه ت نه بینم، بهشی ئه وه ناکات غه ریزه کانمان داپۆشین، مۆم بکوژتیننه وه له گه ئیدا فوو له هوشیاری بکه ین.

ههر وه ختیک تاریکی دلمان ده گه شیتته وه، ژبان سپیتر لیرومه دماروات. من رقم له پاکیی، کاتیک به مه کرمه وه توانج له شکستی غه ریزه کانمان ده گرت. تیکشکاو له تیرکردنی ههر خراپه یه ک، تیکشکاو له تامکردنی خوین و خۆله میش و خه راب، تیکشکاو له ناشتکردنه وهی جه سته مان له گه ئ ههر ددانیکدا که وه حشییانه ده یگه زنت. من چاوه رینی تۆم که هه رامه کان هه ئبگرت... چاوه رینی تۆم که سیۆکی تر به ینیت، له باغیکی ترمه وه، له خودایه کی ترمه وه.

نه فسوس تۆ نه ستیره نیت، به لام ئاسمان غه مگینه که تۆ نه ستیره نیت، نه ستیره غه مگینه که تۆ نه ستیره نیت.

٣

پرسیاری ناکۆتای من له ناو

له نێوان هه‌موو ته‌فسیره‌کاندا، جگه‌ له‌ با، جگه‌ له‌ ده‌نگی ئاسنینی با، جگه‌ له‌ زوڵمه‌تی پارچه‌پارچه‌ی نه‌و له‌سه‌ر سفره‌کان، جگه‌ له‌ مۆمی نه‌و که‌ ته‌نیا به‌ هه‌وا داده‌گیرسێت، هیچ نابێستم. من دهمه‌وێت که‌مێک زیاتر له‌ هه‌ستی نه‌و تێبگه‌م کاتیک به‌ کۆمه‌ڵ دوا‌ی تینویتییه‌کی درێژ ده‌یخۆینه‌وه... دوا‌ی شه‌ڕیکی درێژ له‌گه‌ڵ هه‌ندێ تۆفانی خه‌وتوودا ده‌یخۆینه‌وه. من دهمه‌وێت کاتیک چیت‌ر مرۆف تینویتی مرۆف ناشکینیت، له‌گه‌ڵ شته‌کانی دیکه‌دا تینویتی یه‌کتر بشکینین. تۆ نه‌ی نه‌وه‌ی له‌سه‌ر سفره‌کان هه‌میشه‌ به‌ مه‌ستی هه‌ڵده‌ستیت، هه‌رگیز هوشیاریت خواردۆته‌وه؟ هه‌رگیز به‌دیار تێگه‌یشتن له‌ ژيانیکه‌وه دانیشتیوت، که‌ دهمانه‌وێت بیه‌خۆینه‌وه و برۆین، بیه‌خۆینه‌وه و سه‌رمان پرکه‌ین له‌ فه‌رامۆشی زینده‌گییه‌ فه‌رامۆشکراوه‌کان، بیه‌خۆینه‌وه و هه‌ستین و فه‌سه‌ له‌ هه‌ر ئاسووده‌یییه‌ک بکه‌ین که‌ دووره‌ له‌ ئاسووده‌یی تێگه‌یشتن له‌ وجود.

کێ تێگه‌یشتنی منی له‌ ده‌ریا فه‌رامۆشکرد؟ کێ نه‌و هه‌موو ته‌فسیره‌ی کوشت و جگه‌ له‌ تینویتییه‌کی تاریک هیچی بۆ به‌جینه‌هێشتم؟ کێ نێوانی من و به‌یانیا‌نی پرکرد له‌ پۆژی خانی له‌ ئاورنگ، له‌ نیوه‌پۆی خانی له‌ ئاو، له‌ شه‌وی خانی له‌ پرشنگ؟

من له‌ تینویتی خۆمدا قووله‌بمه‌وه، تادمگه‌مه‌ سه‌ر سنووری بیابانه‌کانی

دل. تاده گمه سه سه دهفه دووره کانی ناو خوینم، سه ره که ناره وشکه کانی نه وسه ری خه یال.

له مندا گوینگرتن هه یه له یه کیک پیچه وانیه خوی قسه دهکات، هه سترکردن هه یه به هاواری یه کیک به دهستی خوی وهک ناسنگه ره کان بزمار له سه ره سینه ی خوی داده کوتیت. وهک دارتاش بزمار له سه ره رۆحی خوی داده کوتیت، به مهقه ست چووکی خوی ده بریت، به چه قو له جومجومه ی خوی دهدا.

من له یارمه تی کوتر ده روانم بو برینیک له بری خوین بونی به یانی لیدیت، له باوه شینی نهو کاتیک دهیه ویت به بال جهنگ بگه شیئیتته وه، به بال هه وره کان وهک توو به سه رماندا بته کینیت. من لهو ده پرسم بو ئیمه پاییزمان هه یه و ناو پاییزی نییه؟ بو ئیمه کو تاییمان هه یه و ناو کوتایی نییه؟ من لهو ده پرسم ناو به چی سه یری تریقه دهکات؟ به چی به هار جیاده دهکاته وه؟ به چی یادی ماسیه دیرینه کانی خوی دهکاته وه؟ بو ئیمه دهستان هه یه و ناگه ینه هیج، نهو بو دهستی نییه وده گاته سه ر ناکوتا؟ ئیمه بو گوتمان هه یه و نهو نایستین، نهو بو گوئی نییه و ده مانییستیت؟ من ده پرسم و جگه له هاواری ناو که وهک هاواری ته رزه یه ک وایه له ناو چیمه نی حه وشه دا ده مریت... سه دای کهس نایستم. من هه میشه له ناو ده دم و جگه له دهنگی برینی خوم هیچی دیم گوی لینییه. ته فه له ناو ده کهم و جگه له خوینی خوم هیچی دی نارپرتم.

۴

كۆرى نەھرىمەن

من كۆرى چكۆلانەى نەھوم، لەژئىر گەلار ئىزاندا لەدايكبووم. بەختەوھەرى خۆم لە ناھەنگەكانى نەھودا دۆزىيەو، تادەنگ غەرىزەى خۆم لە شەوى نەھودا تاقىكردەو، نەھ باوكم بوو، تا نزیك سنوورى درەوشانەو بە ھەموو تریقەكانى شەھ دەستیگرتەم. لەدوورمەو دەریای نیشاندام، كىلگەكان بوون بە ھاویرەم، بەحر ھەستا سلاوم لىبكەت، نان لەدەستەدا بۆ گەروم پىدەكەنى، برسیتىم برسیتى مەغولەكان بوو، وەك تەتەرەكان رووم لە ناوھەدانى دەكرد، كەس نەيگوت نەم سنوورانە مەبەر، نەمىرەكان ھەرموویان لىكردەم، پادشاكان ھەرامسەراكانى خۆیان بۆكردەو. بەلام من لەھەموو باغىكدا نىچىرم بە كالى دەخوارد، تووى نەگەيوم دەرنى، گونزى ناكالم دەتەكاند. من پەرەردەى دەستى بام، پەرەردەى دەستى توخمە بىرەحمەكانى شەھوم، ترسىك لەم ھەورەدا دەچىنم كە دەریا دەگوریت، با ناوھژوودەكەمەو، نەسپى تۆفان بوو كىلگەى گەنمەشامىيە رەشەكان باژوودەدم. من تەپوتۆز لەدواى خۆم جىدەھىلەم، تەپوتۆزى باغاتى لۆكە، رىشالى سپى كەتان كە بە يالى كەحىلەكانمەو دەنوسیت، جوانووى سپى بۆ غارىكى رەش زىندەكەم، ماينى شىت بۆ رەوتى ناو پىچاوپىچى زولمەت. دىم و لەسەر نەم باغى پەموو، تارىكى خۆم دەنوسمەو. لەسەر ھۆزاغەكان ناوى خۆم دەنوسم،

ناوریشمی رهش ده پوشم، جیلبابی نیینی له بهرده کهم. نه فسانه و خورافات
زور له سه ر من دهنوسریت، مستیلهی خوینمژان ده کرین به مستیلهی من،
شمشیری نه و غه زاکاره ره شپیتسانه ی به هیج ناویک پاکنا بنه وه، ده کرین
به شیر ی من. هه ر جه نگاوه ریک له هه ر کوچه یه کدا دابه زیت، ده ئین
جه نگاوه ری نه وه، هه ر که سیک له هه ر کوچه یه کدا سه ربهردریت ده یکه ن
به تاوانی چه قوی من، هه ر بالنده یه ک به ناسمانه وه بهریت، ده یکه ن
به گوناھی تیری من.

کتیپی زور له سه ر من دهنوسریت، قه سیده ی تاریک... دیوانی پر له خوین.
حه رف شه رمه ده کات له نزیک ناوی منه وه داینین، قه رنه کان شه رمه ده که ن
تیکه ل بن به زه مان ی من، ره نگه کان شه رمه ده که ن تیکه ل بن به ره نگ ی
من. سائوه ختیکی درنژ خه ریکی ناو ده بم، نیگار بو خوم دروستده کهم،
شکوی نه فسانه یی، هه یبه تی خوداوه نده به سامه کان، جاهوجه لایکی
ناسمانی. تا پوژیک نیدی چیروکی زور له سه ر من دهنوسریت، له سه ر
چه قوی با له سه ر دلم، له سه ر هاواری چه قه ل له سه ر لاشه کهم، رزینی
بوحم له ژیر خوری هاویندا، مردنی سوژم له ژیر بارانی پاییزدا.

٥

خز مه تكاره كان

كۆيله و كرىكاره پىرهكانى شهو، نهوانهى له بهرى ناوه دانبوونه وهى شارهكان دهخۆن، لهزهت له زنجيرهكان دهبينن، له نيوان قامچى و نازايدا، قامچى هه ئنده بژىرن. بهرد دهئينه سه ر بهرد، وهستان له دروستكردى قه قه زدا، ديوار شاسه نهعتى نهوانه. وهك چۆن بانندهكان به شادى هيلانه دهچنن، به خوشييه وه كۆيله، به شادييه وه زيندان بۆ خويان دروستدهكهن، به كامه رانييه وه دهبنه عهبد.

شهوى درىژ ناواز بۆ برسىتى دادهئىن، به سه ما تىنووتى له ياد خويان دهبنه وه، به زىكر ملكه چى خويان بۆ ئىمپراتۆره خه مگينه كان دووباره دهكه نه وه. پاسى دهركاى گۆرانيبيژه كان دهكهن « كه له مه له كوته وه چاوه رى ناوازن ». عهردى بيتاسل ناوهمه دن، گه نى رهش دهه اپن، سه وئ له قه ياغى كون دهمه دن. شهوى درىژ نهوان له سه راي ئيمه وه هيو به ره و كوچه كان هه ئنده گرن، خز مه تكارى ئومىده كانى ئيمه، كۆيله ئاواته كانمان. بۆ هه ر كوئ بچين نهوان يا هووته كانى ئيمه دهخه نه سه رشانى خويان. به دورى ئيمه زامى دليان دهشارنه وه، به مه رجانى ئيمه دىلى خويان جوان دهكهن.

خز مه تكاره كانمان، نهوانهى له جهنگدا لاشه كانمان هه ئنده گرن، برينداره كانمان تا بهر قاپى هه كىمان دهگوزنه وه، له نه فره تى سپى

ئىمە كە تاعوونى سىپى دەھىنىيەت بىدەنگدەبن، لە پۇژى زەمەھرىدا
گەرمای دلى خويانمان دەدەن، لە پۇژى ناشتيدا لەزەتى شەپمان
بۆدەگىرنەو. لە شەوى نازايدىدا دەنگ بۆ خواجاكانمان دەدەن. گولەو
بۆ وەستاكانمان دەگرن، شەكر دەدەن بە ئەسپى ئاغاكانمان، پلنگ بۆ
كچەكانمان راودەكەن.

ساعات دروستدهکن بۆ زهمانیک خائی له نازادی، شمشیڕ بۆ شه پرکردن له سهر به رووبومی کینگه تاریکه کان، کات دهخه نه ژنر چه کوشی بازووه ناسینه کانی خۆپانه وه، به یانیان له بیژنگدهدم، ناوی له به دییه ت هه لده گوژن، ناوی ناغا کانیان له سهر بای نه مری ده نوسن، کوتائی شهر ده چن، ناسمان غه زاده کهن.

به گوارهی پدشهو به بازارهکانی شاری مردندا دپړن، گوځ له ودهسفی
عه تارهکان دهگرن، باسوقی تالانی دبه خشنه وه، میوړی سه رکه وتن
دهخون. نومیدمان له دورگه دووره کانه وه بو دهیتن، دهستیک پرده مکه ن
له خوینی دوزمنه کانمان و به دهستیک نالا سپیه کانی نیمه هه لده گرن،
شو له شه منده فوری شه ردا دبه نه سهر، له سه نگه ری سوچدا قافییه ی
به خته وه ری، بحوری کامه رانییه بچوکه کان، عه روزی نومید راسته مکه نه وه.
خزمه تکاره خنجیله کانمان که به سینی پر له تلیاکه وه، به حه شیشی
عه شره ته به باچووه کانه وه، به نانی میله ته به دبه خته کانه وه ده گره ښه وه،
که سه عاتی نیوه شو لیده دات ناماده ن بو سپیده ی خوینین، ناماده ن
به زنجیره کانیانه وه عه شقبکه ن، ناماده ن له ناردی شو نانی سپی
دروستبکه ن، ته نووری وجود داده خن، تا شه فقه له سهر ته پله گه وره کان
سه ماده مکه ن، هه لته له ی شه رده کیشن، ده چنه هوولایی عه دم و له وڼوه
مرواریمان بو دهنتن.

لە جەلە دراوەکانیاندا، بە سیپائی شەری دیلیبەو، ئاوریشم بۆ ئیمە دەچن، تاج یاقووت پێژدەکەن، پوچی رەشی خۆیان دەخەنە سەر سینی تەلّا، زیندەگی پیسی خۆیان دەخەنە سەر قاپی زیو و پیشکەش بە ئیمە دەکەن، خزمەتکارەکانمان ئەوانەى خزمەتى تاجەکانمان دەکەن، کلیلیکمان بۆ دەکەن پاشەپوژ دەکاتەو، هەفتە دوای هەفتە ژيانمان وەک مافوور بۆ دەچن، سویمان وەک چەرچەف پیادەدەن، مێلی تیشک دەگرە نوینی سەبەییان، بەرگی ئاو دەگرە سەری بەیانیمان، شیرى خوداییمان لە فریشتەکان بۆ دەکەن، قەیماعى پێغەمبەرمانەمان بۆدین، شەربەتى نەمریمان بۆ زامندەکەن.

٦

کریکارەکانی بیابان

ئەى چۆلەوانى سپى، ئیمە بۆ خزمەتى تۆ لیڤەین. بۆ خزمەتى گوڵە نەبیراوەکانى تۆ جارێكى دى درەختى خەيالى لیڤەدا دەچین، سەرۆى نوێد، زەیتونى وەفادارى. ئەى بیابانى سپى، ئەى ئەوێ بەفرى جابیدان خوێنى تۆ ساردەدەکاتەو، لەى تۆ چیبە جگە لە ملوانکەى پچراوى ئەبەدیەت، وردبوانى زەمان، پارچە پارچەبوونى عەشق، وشکبوونى ناسمان وەکو گەلّا.

ئیمە بە تەپوژى بارانەو دین، لەسەر شەرفى تۆ شەونم دەخوینەو، ئاو دەنوسین، فواره دەخوینینەو.

پهنجی نیمة لمی تو پردهکات له هه لاله ی نهو رۆژگارانه ی که دادین، گۆی به هه شتاسا بۆ می رگی تو دهینین، تریهک تامی خۆر بدات، ههنجیریک هاوینی لیپرژیت. نیمة خزمه تکاری توین قافلله ی شه رابمان پییه بۆ عه شره ته دووردهکانی ناو لم، هاتووین بیینه ساقی پادشا خه مگینهکانی تو، بیینه نه فسه ر له ژنر خۆری سپی نهودا، شه ر نه گه ل بای خۆره لاتدا بکه یین، سه نگه ر له ناسمان بگرین. نیمة عه تر دهینین، ناویشمی سه رده مه زبویهکان، کاسی زنر، جامی نهو شاعیرانه ی تۆزی مه رگیان به سه ر پۆحی نیمة دا دهباریت. نیمة خزمه تکاری توین، خزمه تکاری گۆنیک تا نه به د لیمره دا نارویت. دیین تاهگهی ده سکرده مان پییه، په سمی ده ریا نیشانی نه م گه رمایه، په سمی ناو نیشانی نه م تینویتیه ده دین.

نه ی زه ردیهک وهک پوخساری قه له نه دهره کۆنهکان، نه ی گه نیک سه راسیمه له مردنی دووباره ی خۆی له کۆشی کینگه دا، من ده زانم که س تیناگات بۆ ناتوانیت له تو نزیکه بیته وه. که س تیناگات بۆ له دهستی تۆدا کۆترهکان پرده بن له فرینی درندانه به ره مو ناشوین، بۆ تو زنجیریکت ههیه عه یارهکانی به خوین ده پیوریت، بۆچی شوشه ی عه تارهکانی تو پرین له تۆفانی سهوز، له شه رابی وهک سه راب سپی، له ژه هری وهک نوتقه ی پادشاکان رهش؟

نیمة خزمه تکاری توین. نیواران که لمی تو ناسمانی بۆ ناگیریت، نیمة ناسمانت بۆ هه لده گرین.

تۆ له موته قه مان نزیکه به ره وه، نیمة کۆتایی ده ریات نیشانده دین.

نیمة به کۆل له شاره دووردهکانه وه سیبه رت بۆ دهینین
تۆ لمی سپیمان به با له خوداوه بۆ بهینه.

٧

هێرشى كرىكارانى روناكى

ئێمه ئىشدهكهين، عارهقهمان روناكى لى سهوزدهبيت، تينوتيمان پره له شنهباى سويح.

ئىشدهكهين، بهرد له نهستيرهكانهوه دهيين، چهكوشى ئيمه روناكى راستهكانهوه، تيشك كاتيك به خوارى لهدايكدهبيت. گولله كاتيك به خوارى له تفهنگ ديتهدهرى. ئيمه نور راستهكهينهوه. تريشه دودهينهوه به ناسنگهران.

ئيمه له روناكى شتى نهوتو دروستهكهين، رۆژ نهيبينوه. سوودى زۆر له زولمهت دهيين، سوود له ديدى لهو مهخلوقانه دهيين كه هينده شهويان خواردوه نابيناوون. سوود له فيلى زهرهنگهران كه عيارهى خويان به جادوو گهورهكهين. ئالتونى تيكهلاو به مس، ياقووتى غهش، مروارى دهستكردى سهنهكاران دهكرين.

لهى روناكى، ئيمه به چهكوشهكانمان نازارتدهدين، رۆحى ههژارمان له تو نزيكهكهينهوه، پيالهى رهشمان له تو پردهكهين، تو كه نينسان تا نه ندادى عهزاب رۆشنهكهيتهوه، فرينمان ناشكرادهكيت، غهريزهمان دودهيته بهر ههتاو.

ئيمه به شهواري لهو نارهزووانه كهوتين كه له تودا دودرهوشيتهوه.

سوپاس بۆ ساردی تۆ که له رۆژی بارانی گهرمدا هینکماندهکاتهوه. دهتیینین که پیشوازی ئاسنگهران دهکهیت، پیشوازی نهو رهنجبه رانه دهکهیت که له قوولایی زهوییه وه دین و نه ههق به رهو مه له کوته دووره کان لیده دهن. هه موومان له سه ر نهو پرده لازوردییانه نیشده کهین که تۆ به رهو موتهق دهگۆیزنه وه.

ئیشی ئیمه فرینه بۆ به رزییه کی هینده دوور، بال سوودی نه مینیت، له وێ به په نجه خودا کان ده ژمیرین، زمان له ئاورنگی مه له کوت دمه دین، له ئاوی قیامت ده خوینه وه.

ئیمه به یانی راسته کهینه وه کاتیک به خواری له خه وه ته دستیت. شهو راسته کهینه وه که به گه جوگی رووه و تاریکی ده پوات، خه ت بۆ نه ورهس ده کیشین که به دهم فرینه وه دهریت، سه راب راده کیشین تا دهیخهینه وه سه ر ئاو.

نیشده کهین... وهک دارتاشه کان رو ناکی ده برینه وه و به ئه می ئومیدی لیدروست ده کهین.

تیشک ده برینه وه دهیکهین به قه یاغ بۆ مندائه کانمان. تیشک ده خوین و ده بین به نیره کی بچکۆله له سه ر شه قامه کان.

قافله کانمان به قه ئه می رو ناکی بارده کهین، کتیبخانه ده کهینه وه هه ر هه مووی تیشک بیت. هه ر کاتیک مه عشوقه گریا، به سه که سه فۆنی هه تاو ناشتیده کهینه وه. هه ر کاتیک زیربوو، شمائی سوچی بۆ لیده دهین. که تۆرا، به فلو تی تریشه ده یهینینه وه.

ئىمە خزمەتكارى ئاوازەكانىن... تىرشە بە ئۆتە دەكەين... روناكى دەكەين بە موسىقا... مېژوونوسى روناكىيە غەمگىنەكانىن، جوگرافىيەناسى مانگىكى دەربەدەرىن، ئىقاعاتى دەريا دەپتوين كە لە ژىر تۆفانى روناكىدا پاشەكشىدەكات، دەنگى ئەو شارانەى تىشك بۆ ھەتاهەتايە ھەرامۆشىكردوون، ئەو كوچانە پاكەدەكەينەو كە خەزانى تارىكى تياھەندەكات. ئىمە ئەندازىارى ئەو درەختانەين نور لەسەريان ھىلانەدەكات.

ھەر كەسىك بۆ ئاسمانىك دەگەرئىت، ھەورەكانى نور ببارئىن... بابىت ئاسمانى وامان لايە.

ھەر كەسىك بۆ دەريايەك دەگەرئىت، ماسىيەكانى لە تىشك بن... ئىمە دەرياي وامان لايە.

٨

ھىرشى بالئەندە سىيەكان

ئىمەين ئىوارە ئاوەدانەدەكەينەو.

ژيانمان تاكوئايى ھەر سەرەتايە، زەمەنمان بۆ پىشەوہ ناروات. پەلامارى ئاو دەدەين كە بەرەو پىش پاشەكشىدەكات. پەلامارى دەرياچەكان دەدەين و پرىدەكەين لە ئىمپراتۆرىيەتى سىي، پرىدەكەين لە كەشتى كە مەخلوقاتى رەش دەگوئەنەو، رووہو سەرزمىنى ئاورىشم، بۆ ولائىك جەنگاوەرەكانى خوينتى سىي دەخۆنەو. بالئەندەى قسەزان

به سه رماندا ده فرن.

ده توانین له کاتی کوشتنی کوتردا گوی له هاواری هاوړیکانی بگرین. قسه له گهل کوکوختیبه کاندای بکهین، که له سهر مناره کانه وه به بال قسه له گهل خودادا ده کهن. ده چین هه رنمی که وه پر له پاساری زیکرناس، له تیترواسکی زاهید، له قه قته سی نیماندار. ریشوله دیت غوربه تمان بو شهر حده کات، پور دیت هیجرانمان بو شیده کاته وه.

له زمینی بالنده سپیبه کاندای، نیمه گوی له شهر حی دره خت ده گرین، گوی له باران ده گرین کاتیک خوی ته فسیرده کات. له وی پلنگ سهرتا گوی له نیچیره کان ده گریت، نهوسا ده یانخوات، شهیتان گوی له توبه کانمان ده گریت، نهوسا غیوایه تمان ده کات. نیمه ش به نه زاکه تی دیرینه ی خومان وه، به هه موو لهو شهرمه به رزی له مندا لییه وه. فیری بووین داوی لیبور دن له دوژمنه کانمان ده کهین و نهوسا ده یانخوین. شهو له نیواره وه شفره کانی خوی ده خوینی ته وه، تاریکی به په زامه ندی روژ هه ل دیت، خو بهر له وهی هه ل بیت، قسه له گهل نه ستیره کان ده کات. له وی فانوس ده قته ری هه یه، هه ر په پووله یه کی بویت به نامه رازیده کات خه نجر شفری هه یه، هه ر دلیکی بویت به رهمز بانگیده کات. نیمه دین و بیده نگییه کی سپی ده هینین.

له زمینی بالنده سپیبه کاندای، ده توانین به بیده نگی خومان له بیده نگی رزگار بکهین

له وی دره خته کان بهر له مردن نهینی خویان وهک روناکی به لقه کاندای هه لده واسن

گه رداو بهر له وهی که شتیبه کان نو قه مبات، نهینی خوی وهک چرا به ناودا هه لده واسن

به لاه بهر له وهی بمریت، نه وره سه کان وهک موم داده گیر سینیت و ده یانخاته

سەر دلى خوى

شهوان دواى ماندووويون له گوڭگرتن له دهنگه سيجراوييه کاني ناسمان، کاتيک زهنگه کاني نه ميري، ناڤه کي نيسه دوورده کان، هاواري مزگه و ته خه مگينه کاني ناو ته م بيده نگه بن، يه کيک له ناو دره خته کانا ترسه کاني خوى ده داته دم با، توپيکي بللوريني پييه و به ختي بائنده کان ده خوښي ته وه، سيجر له و گولانه ده کات که بر وايان به غه ريبه کاني شه و نيبه، سيجر له مينا ده کات که گه لا ورده کاني پرڼ له چوارينه ترس، شه ونم به جوړيک ده خوښي ته به هاواري زموي هه ښه ستيت، پاتونيا و امه سته ده کات به باران هوشي نه يه ته وه... به چاويلکه ي هه نديک پزيشکي به ده وه، وهک خراپه يه ک بيته روا به ناو باغدا بر و ات. له و دره ختانه ده گري ته که مانگ له سهر گه لا کانيان پيښه که نيت، له سهر هه دي شوږه بي پوړي هيرشه سپييه کاني خوى ده نو سي ته، زوواني له و گيايانه ده بري ته که زما ني ناو ده زان، هه ر شتيک نهيني له م سه عاته سپيانه ي له و ناشکرا بکات ده يشکي نيت. هه ر شتيک شفه ي له م شم شيره مه ستانه ي له و ناشکرا بکات، ناو و ژو ته فسي ريده کات. له و ديت و بيده نگييه کي سپي ده هيني ته.

ليړه هه نار موسي قاي ده نکه کاني خوى ده ژه نيت. تيشک له بائنده کانه وه فيري ني شته وه بووه له سهر ناو، فيري بووه له خوښي ني وده گه را دانيت... ده نيت: با خور زوري ته، با هه تاو زاو زيبکات.

پوځله به ره سپييه کان دين، له و هه وا بيده نگه راده مينن که پره له نه گه ري ته قينه وه ي ترسناک، له و ده رپاچه گه رمانه ده روان که که شتييه کانيان ده بڼه هه ڼم، ده رپاوانه کانيان ده بڼه غوبار.

پوژیک دیت، چیتربالندهکان ناخوتن... بولبول به هار به که پولائی ده باته سر، هارین به کی بخووری ده ریاچه کان هه لده مریت، به بی هوار باله کانی دنوسین به ناسماندا، به ییده نگ وهک بورجیک له لم دهوخت، به ییده نگ وهک موروو یهک له توفاندا ونده بییت، به ییده نگ وهک ته یریک له هه خار ده شکیت.

٩

زیندوو بوونه وهی نیمه و زیندوو بوونه وهی گول

چون بالداریکی توره خوریکی خهوتووی سهر ده ریا له خه و هه لده ستینیت، له ته پوتووی پاییزدا هه لده ستیت و مردن له خه و هه لده ستینیت و په شیمانیده کاته وه، دهیه ویت مردن وایلیکات بگری و له به له میکی کوندا خودا حافیزی بکات و بروت. نیمه ش به کومه لیک پالتوی شینه وه بیناک له هه ر تیفرینیکی قوول، له ژیر بارانی نیواره دا سه رقائی حیسابی ده سته وتی خومان بووین له بروسکه. پوژه کانی خومان تا قیامت حیساب ده کرد. بیرمان لای سفره ی پرسه کانی خومان بوو، مشوری ته لقینیکی شاعیرانه مان ده خوارد. مشوری کچیک به رووتی یاسینمان بخونیت. گویمان لیبوو گولیک ده هاته به رده ممان و دهیگووت: منم ته نیا له مردن ده گهریمه وه.

نیمه که ده مانزانی ناتوانین وهک نه و له مردن بگه رینه وه.
یه کیکمان گووتی: نیمه وهک گول زیندوو نابینه وه.

بەلام نا، ئىمە گەر تا ئەوسەرى مردن برۆين، گەر ھەموو دەقىقەكانى
خۆمان، ھەموو چركە چكۆلەكانى خۆمان، ھەموو ھەناسەكانمان
بەكاربەيتين، دەشيت پۆژىك وەك خونچە زىندوويناھە. بەلام گەر
زىندوويناھە چى بكەين؟ كە ئىمە ناتوانين وەك ئەو بگەشيئەھە،
بچينەھە ناو ژيانى باغەھە، ناتوانين زەوى بۆ خۆمان راخەين، ئاسمان
سەر لە نوئ دروستبگەينەھە. گەر زىندوويناھە تەماشاي ئەو
دۆستانە دەمانكۆژيت كە وەك ئىمە زىندوونابنەھە. بيوەھايى ئەو ھاوړيە
غەمگينمان دەكات كە ھەستانەھەمان دەيكات بە دوزمن.

گەر زىندوويناھە چى بكەين؟ بگەريئەھە بۆ ژير باران و چاوەروانى
گۆل بين؟ چى بكەين؟ لەسەر شۆستەكان بوەستين، نەى بژەنين، سەيرى
باران بكەين؟

ئىمە بە تەنيا جارنك لە گۆل تيدەگەين، كە چى گۆل بە ھەزاران مردن
و زىندوويناھە لە ئىمە تيناگات.

گەر زىندوويناھە دەبيت دووبارە لەسەر شۆستەكان بۆ ئيش بوەستينەھە،
شەوان گۆلەبەرۆژە ناويدەين، لە بەلەمەكاندا كۆچبگەين و تف لە
شەپۆلەكان بكەين، لە شەمەندەھەرەكاندا بگريئ و فستق بخوين. کوتان
بفرۆشين، ھەنگ بەخيوبكەين، خورما بە قاچاغ بەزين بۆ دوور. گەر
زىندوويناھە خودايە دووبارە دەبيت بچينەھە بۆ قوتابخانە، نامە بۆ
كچان بنوسينەھە، توتن بۆ ەمبارەكان داگريئ، لە بەردەم زەرەنگەرەكاندا
شقارتە بفرۆشين. لەوكات دايكمان تيناگات بۆ ھاتويناھە،
دەزگيرانەكانمان تيناگەن بۆ دواى ئەو تۆفانى ەشقە دەگەريئەھە.

ئیمه به ته نیا جاریک له هه موو دره خته کان زیاتر ده ژین. هه ریه کیک له ئیمه، له پوژنکدا به قهه هه موو بالندهکانی دنیا ده فریت. هه ریه کیک له ئیمه له باغیکدا به نه ندازه ی هه موو خونه کان سهیری به هارده کات. هه ریه کیک له ئیمه به نه ندازه ی هه موو مراوییهکانی دنیا ناسمانی بینوه. هه ریه کیک له ئیمه له سه عاتیکدا به قهه هه موو ماسییهکانی دنیا ماندوو ده بیئت. گهر ئیمه ش زیندوو بینوه، سه رسامی ئیمه به تیشک زیندوو ناییتوه، هه زمان بو ئوقیانووسه کان ده کوژیتوه، هه شقمان بو با ده مریت.

تو به من بلێ نه ی گول، گهر ئیمه هه ز له ده ریا نه کهین، ئیدی ناو بو کێ ده ژێ؟ مانگ بو کێ ده دره وشیتوه؟ باغه بو کێ ده رویت؟

١٠

نیشکردن له گه ل پاوکه ریکی مردوودا

وهک تیشکیکی تیکه لاو له سووتانی پوچ و نه سووتانی. که ده دره وشیتوه بو نه وهیه ئیدی نه دره وشیتوه. وهک ئیمه که له سه ر نه م به ردا نه وه ستاوین سه وزبین تا جاریکی تر نه وه ستین و سه وزنه بینوه.

ئیمه لیرووه ده پوین، وا مه زانه رېبوارین، ئیمه رېبوارین، بو نه وه لیرووه ده پوین، تا جاریکی دی لیرووه نه پوینه وه.

من و نه و پیکه وه را دادگا بو سروشت داده نین. نه و ته قه له بالندهکان

دەكەت و دەئیت لەگەڵما بۆنی سووتانی هەوابەكە، نەسیم هەئەزە كە
پەرە لە ترسی گیا، شەو بخۆ كە پەرە لە تامی میوه‌هات. ئای... ئەی
راوكەری مەزن، ئەی ئەوهی لەسەر پەری قوئنگە خەمگینه‌كان خەوتوویت،
من و تۆ نیشده‌كەین، توترکی بەستوی نیو دەوه‌نه‌كان دەخوین، خونچه‌ی
پۆزگارە كۆنه‌كان كە هیشتا نەژاكان، وەك هەنگی شانه‌ی دیرینه‌كان كە
دەفرن و هیشتا نەگەیشتونەتەوه‌ خەرابی شارەكانیان. نیشده‌كەین...
تەقە لەو كۆترانه‌ ده‌كەین كە بە جەهەنه‌مدا دەپۆن تا بە جەهەنه‌مدا
نەگەڕینه‌وه‌. تەقە لەو ریشۆلانه‌ ده‌كەین كە بە تاریكیدا هاتوون و
دەئین پوناکی وێرانە‌تره‌. من بانگتده‌كەم، ئەی ئەوهی وەك چۆن داو
لە قاچی پاسارییه‌وه‌ دەئاییت ئەو هەموو تیشكه‌ خنكاوهی شەو، لە
پەنجەتەوه‌ نالآوه‌. من دیم نیشكه‌ریکی بچوكم، لە ناو تەمدا بانگده‌ت
بۆ دەدۆزمه‌وه‌، بە به‌فرا راده‌كەم و لەبێ دره‌خته‌ سه‌رسامه‌كانی زستاندا
نیچیره‌ پێكراوه‌كانت بۆ ده‌هینه‌وه‌. من لەگەڵ تۆدا شادم، وەك شادومانی
تانجیه‌ك لەگەڵ كاروانه‌ دووره‌كاندا.

چادرهکانمان که بانده گومانی لیناکهن، نهستیره مان که له نهستیره ی سوچ جیاناکرته وه، جینی من و تو که له سر زموی ناسه وار جیناهیلیت، وهک پوچیکی سووک به سر بهسته له کی جهنگه لدا دهروین نیچیر نامانناسیتته وه. نهی راوکه ری مه زن، نیمه خوتنی خومان ده ریژین، تا خوتنی که س نه ریژین. جیده ستی من و تو له سر هه وا، له سر درخت، له سر تفهنگه کان جینامینیت... وهک پایاوکوژیکی له شووک، جه لادیکی رووخوش بانگی که روئشکه کان دهکین، که دین له میهردا گهر میان ده بیتته وه. من نیش بو تو ده که م، پوژیک تو له گیادا خه وتوویت و بیر له بینیشیه کی جاویدان ده که یتته وه. نا، تو که سینته له خوشه ویتیدا ژانده کات، له بری تو خوشه ویتیه کانت هه لده گرم. تو

که په نجهت له خوی بېزار بووه، له بری تو په نجه دهنیم به تفهنگدا،
له بری تو میل له ناویمیدی دهینمه وه.

تو که دهریت بونه وویه نه مریت. که له ژرر هم دره خته دا ستایشی
بیده نگی جهنگل دهکیت بونه وویه هاواریکه یت. که سهیری هم
ناو دهکیت، دته ویت بیته وه سهر وشکایی. که تهغه له باز دهکیت،
تهغه له فرینی خوت دهکیت.

به ئی، نهی دوست. له بری تو دار دهینم و ناگر بو خوانیکی نه فسانه یی
خوشدهکهم، فوو له پشکوکان دهکهم، که وهک مهرگی تو دهگه شینه وه.
نان بو مردن دروستدهکهم، من و تو تیشوویه کی زورمان پیوسته تا
نه ستیره مان بیرنه چپته وه، ناویکی زورمان دمویت، نه و متا خورناو ابوون
تینوومان دهکات. من نیشدهکهم، قه دهر ده خولقیتم، چاره نوس دروستدهکهم.
توش نه ستیره له خوتدا داده گیرسی نییت، نیچیر له خوتدا ددو زیته وه.

کاتیک خوشکه کانت له م چیا دوورانده دا بوتده گهرین، کاتیک پاشماوه ی
کالی نه و بالندانه دهینن که من و تو دهیانخوین، نه و کات نیمه
به پیچه وانه ی رووباره وه به ره و نه و سهری کاره سات سهردهکهرین، مردن
بانگماندهکات، ترس به نه سیمدا نامه مان بو دهه نییت، کوست له گهل
سرو ی به یاندا بیدارمانده کاته وه. من و تو شوینپی نه و شیرانه
هه لده گرین که به دم خه ووه رووه و روناکییه کی خه یائی، به ره و نه و سهری
نه فقه قیکی سهوز ده رۆن. من و تو شوینپی جان ه و ره کان هه لده گرین
که دوودنی له هه نگاویاندا یه، شوینپی نه و راوکه رانه هه لده گرین که
له گهل نیچیره کانیاندا دهرن. شوین پی پوه خه مگینه کانی خومان
هه لده گرین، که بهر له نیمه لیرمه ناو ابوون.

١١

دوو نیشکەر... باغ دروستدەگەن

وەک لیکچوونی دوو ھەرمی کە پاییز بەیەکسانی لەگەڵ یەکدا بەشدەگەن،
لەیەگدەچن.

وەک لیکچوونی دوو خۆر کە ھەتاو لە یەک سەبەتە ھەلدەبژێرن.
بەیەگەو تەبان.

وەک دوو جەنگاوەر شەڕ لەگەڵ سیبەرە خەمگینەکانی جەنگە ئادا دەکەن.
رۆحیشیان لە یەگدەچیت... رۆحیشیان کە وەک جەستەیان پەرە لە باغ،
پەرە لە شەتلی سەبر، پەرە لە رەنجی تازە، لە پلانی دیکە بۆ ھەوا،
لە شەوگاری فەریکتەر لە شەوئە نوێ، لە بانگە دەستەمەتر لە
گۆل. وەک یەک بە دوا ئیمانیکی دیکەدا پاچ لە زەوی دەدەن. تۆو
دەکەن بە کێلگەکانەو تە بەرۆیومی دیکە بناسن، تە سەردەمی دیکە
برۆتین، تە میوەی دیکە بخۆن. پاچ دەدەن لە ھەوا، تە دەگەنە سەر
خەزەنی وەھەکانیان، سەر سندوقی شاردراوی خەیاڵ لە ناو بادا، سەر
گەنجینە گومرای، کە پەرە لە شێوەی نەدۆزراوە بۆ گۆل، لە رەگی تر
بۆ شکۆفە، لە قانونی تر بۆ خۆنچە.

وەک یەک، چلی شکۆفەنەکردووی کات لە برینی خۆیان مۆتوربەدەگەن،
لە درەختی زەمان دەچن، تامی میوەی ئیوارە غەمبارەکان دەدەن.

ههردووکیان بۆنی زهوی ههڵدهمژن، بۆنی نهو باغانه‌ی له عه‌ده‌مه‌وه بانگیانده‌که‌ن. ئاه... ئاه، ئیوه ئه‌ی گه‌رداو... ئیوه ئه‌ی بای به‌روبوومی زۆر، می‌رگوزاری ڕواو له‌ تریشه‌ی ڕه‌شدا، له‌ جووباره‌کاندا ماسی کۆن ده‌ربه‌نین، شه‌ربه‌تیکی تر برێژنه‌ پیا‌ئه‌وه، کاتیکی هه‌وا ئاهه‌نگ ده‌کات، ئاواز ئاواز ده‌خوینی، موسیقار موسیقا ده‌روینی، سه‌ماچی سه‌ما ده‌کاته شه‌تل.

گه‌رداوه‌کانی ده‌وری یه‌کتریان خوشده‌وین، گێژنه‌ی ده‌وری هه‌مه‌تی یه‌کتەر ده‌په‌رستن.

دووانن ڕه‌شه‌بای تریان پێیه، شه‌پۆل که‌ سه‌رابی شه‌پۆلی تره، ده‌ریایان بێنیوه له‌ ناو دروست نه‌بووه، که‌شتییان بێنیوه به‌بی هه‌وا‌دا ده‌روات. تۆوی ناوه‌دانیان پێیه بو‌ شارێک به‌ سپیتی دروستبووه. به‌ دوو خوده‌ی سپییه‌وه دین، له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌م زه‌ردانه نه‌خشه‌ی باغه‌ سیحراوه‌کانی خۆیان ده‌که‌نه‌وه، شه‌و پۆژ ناژمێرن، گزنگ ده‌ژمێرن، هه‌تره‌ی ناورنگ. داستانه‌کانی خۆیان که‌ به‌ داس، به‌ چه‌کوش، به‌ قوئنگی فه‌ره‌ادانه ده‌ینوسن. ده‌لێن ئیعه‌ ده‌بین به‌ خزمه‌تکاری نه‌و ده‌رگایه‌ی شکۆه‌ی لیوه‌دیت، ده‌بین به‌ ئیشکه‌ری نه‌و فریشته‌یه‌ی گول له‌ خوداوه ده‌هینیت.

شورا دروستده‌که‌ن له‌ نێوان ئه‌وه‌ی جاویدانه و ده‌میت، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ده‌میت و جاویدانه.

دیوار دروستده‌که‌ن له‌ نێوان ئه‌وه‌ی راستیه و ده‌بیته‌ خه‌یاڵ، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی خه‌یا‌له و ده‌بیته‌ راست.

له‌سه‌ر یه‌ک دیوار سۆزده‌که‌ن، زیکری خۆیان ده‌که‌ن به‌ خاکه‌وه، هه‌له‌له‌ی خۆیان ده‌ده‌ن به‌ با، ئیشراقی خۆیان ده‌ده‌ن به‌ دیبه‌ر. پاچ

له پوناکی دمدن. نه‌یه‌کده‌چن وهک لیکچوونی دوو پیاو که شه‌ویک له شه‌قامه‌کانی شاریکدا پیکه‌وه له خیانه‌ت هه‌ل‌دین، له فه‌سادی ناو، له قاقای بی‌حه‌یای هه‌زاران گه‌ل‌ای زهره‌د. خۆنه‌می‌شی نه‌م بالنده‌ سووت‌اوانه‌ ده‌یانبات، که دمه‌و به‌یان وهک جه‌نگ‌اوه‌ر په‌لاماردمدن. نه‌وان وهک دوو دره‌خت ره‌گی خۆیان دمه‌دنه‌ به‌ر خۆر، خۆنه‌می‌شی گه‌رمی زه‌مان ده‌یانبات، ئیشه‌ده‌کن و به‌ره‌می خۆیان له‌ که‌شتیه‌کاندا بارده‌که‌ن، به‌رمو زمو‌ی ناوه‌دان، مرو‌قی پر، شاری کامل، بازاری جه‌نجال.

۱۲

مه‌هیل‌ه گول پی‌که‌نیت

چ ترسناکه، به‌یانیان که گول پی‌ده‌که‌نیت.

چ ترسناکه ده‌نگی بولبول کاتیک من و تو ئیشه‌ده‌که‌ین.

مه‌هیل‌ه مندا‌لان پی‌که‌نن، ترسناکه نه‌م قاقایه‌ کاتیک من و تو لیومان نییه به قاقا وه‌لامی‌ده‌ینه‌وه.

کاتیک من و تو ده‌بیت تا مردن ره‌نج‌ده‌ین، مه‌هیل‌ه... مه‌هیل‌ه گول پی‌که‌نیت

کاتیک له ته‌پوت‌وزی کینگه‌کاندا ده‌مرین، به گول په‌شیمان نابینه‌وه.

کاتیک به‌ده‌ردی جودایی ده‌مرین، به خونه‌ ناشت‌نابینه‌وه؟

سه‌یرکه دیده‌مان هه‌مووی زامی تیشه‌که ژه‌هراوییه‌کانی شه‌وه. گول بو

پی‌ده‌که‌نیت، که ده‌زانیت ده‌ستمان هه‌مووی خونی درکه ژه‌هراوییه‌کانی نه‌وه؟

که تو له نهزه له وه غه مگین بوویت، بیکه نین غه مبارترت دهکات.
که تو له نهزه له وه ته نهابوویت، بیکه نین ته نهاترت دهکات

نه وهی وهک من به دهر دیکى قووله وه هاتیته سهر زموی، به خنده
به خته وهر نابیت
مه هیله... مه هیله گول بیکه نیت.
مه هیله نهه چه قویهی ناو گه روم فه راموشکه، مه هیله نهه گوله یه
ناوچاوانم بیر بچیتته وه. مه هیله برۆم و وادیاریم بن زام لهه ناوه
هاتوومه دهر، که گول پیده که نیت،
نهو خوینهه له یادده چیتته وه که له یادهوهریم دهکتیت.

مه هیله... مه هیله گول بیکه نیت.
کاتیک گول پیده که نیت
دلره قی خودامان لیده بیته پهحهت
زریانمان لیده بیته ههتاو.
گهر به یانی نههریمه نمان بینى لیمانده بیته پهری
گهر شهو به ناگردا روشتین لیمانده بیته ناو.

١٣

بی نیش له فیردهوسدا

له پوژیکدا پوناکی له خودا خویهوه دههات، زهمانیک تیشک و جهسته،
زولمهت و پوناکی نهبوو. باتندهکان به هیچ وهرزیکهوه، نینسان به
هیچ خاکیکهوه نه بهسترابوو. سهفهرنهبوو تا بیر له دهریابکهینهوه.
مهوداکان، دوورییهکان، کوژاو ناکوژا ههمووی له پوحدابوو. شارهکان
ههمو له یهک باغدا، باغهکان ههمو له یهک گوئهباغدا خهوتبوون.
زهمان ههمووی یهک چرکه بوو، سیو له نیوان دوو کهسدا لهت نهدهکرا،
خودا له نیوان دوو دیندا دابهش نهبوو. عهشق تهنها ناهییک، ژیان خووی
یهک ههناسه بوو.

نه ناو ناوی ههبوو، نه با دابهش دهبوو.
با له دایک نهبوو تا جهنگه له دایک بیت. ناسمان بلندنهبوو تا
مهل بالی ببیت. شهو نهبوو، تا مانگ ههستیت، بخهویت، مالی ببیت.
نهوسا دلمان دهرگای نهبوو، تا جوانی کوشنده بیت
شهونمی بهیان وایکرد گوژ بیر له مردن بکاتهوه
سروهی سوچ وایکرد پوچ له لهش توره بیت.
عهشقی ژیر تریقه وایکرد
گوناه راپهریت، گومان پیبگات، حهقیقهت وهرگرهیت.

١٤

نیشکردن له سهر بورجیکی نادیار

دوو بورج له ناوه راستی دوو نومیدان، نیمه نایانبینین، چونکه یهک ناومیدی بهیه کیانه وه ده به ستیت. له ناوه راستی دوو جهنگه لدان، نیمه نایانبینین، چونکه ته نیا گه لایه کی وینگرده بهیه کیانه وه ده به ستیت، له نیوان دوو خه وندان که ته نیا بونی یهک گوله باغ بهیه کیانه وه ده به ستیت، دوو بورج نیمه ههرگیز نایاندوزینه وه، چونکه له نیوان دوو ناسماندان... دوو ناسمان که ته نیا هاواری نه ستیره یهک بهیه کیانه وه ده به ستیت.

من و تو بهرد دههینین بو بورجیک که نایبینین
بهرد دههینین و دهیخهینه سهر دیواریک که نایبینین
سه نه ته خومان له ده رگایه کدا به هه ده دههین که نایبینین

زه خره فدی خومان له تاقیکدا، نه خشی خومان له پایه یه کدا خه سارده کهین
که وتوته نیوان دوو کینگه وه له خه یال
لیزانی خومان له ریواقیکدا سهر فده کهین به شیکه له عهرشیک له غویار.

من جووتیاری نهو دره خته م که له سه را بدا سه وزده بییت، له سهر سفره یهک
سیو بو نهو رۆحانه داده نیم له م بورجه دا ده گهرن، نهو رۆحانه ی له

نيسكه كانيان جيانابنه وه، له ناو گياگاندا، له بهر رښه بای شهودا،
 له سڼگه ډري شکاوی سهر قوولنه تاريکه کانه وه، کاتيک مه نجه نيق له
 نه ستيره دووره کانه وه نيټه ناگر بارانده کات، باغ هه مووی ته پوتوزی
 جهنگه، گه لا بو څوله میښی څوی دهگه پرت، بالنده کان دهفرن و
 سهیری پهری سووتاوی څویان دهگه ن له هه وادا، با بوکپوزی لاشه ی
 دوژمنه کانمان دهه نیت، له وی من دهستی نهو مردووه کوترانه دهگرم که
 له ژر درهخته کاندو بو ژبانی څویان دهگه پرت، وهک چون مندالیک بو
 یاریه کی ونبوو دهگه پرت، دهستی نهو روخانه دهگرم که له ناو به حری
 نيسكه کاندو بو لاشه ی څویان دهگه پرت. زهنگه کان لیده دهن و من هیشتا
 نه خه وتووم، کوتایي به څوله میښ و ته پوتوز و هیمنی څویه وه دیت
 و من کوتاییم نه هاتووه، شهو دیت نهو بورجه بشوات و لای من هه میښه
 پوژه، با دیت مردووه کان به ریت و من څوم به درهخته کانه وه دهنوسینم،
 هیمنی دیت ناسه واری نهو نه عره ته یه بشوات، من څوم به هه واره وه
 دهنوسینم.

بورجیک نیټه له باغه کاندو نابیناین، دهنوسیننه وه و میوه کانی نابینین
 له نیوان دیواره کاندو دیلین و دیواره کانیش نابینین.

وهک ته یریک هیلانه ی له سهر دره ختیکی نه بینراو کردیت
 وهک بیریک ناویکی نه بینراوی تیاییت
 باغیک پریت له فواره ی نه بینراو.

نیټه لهو بورجه دا نیشده که یڼ، نه کهس چاوه پوانی گوته، نه کهس
 چاوه پوانی خاره. دهستی نهو مردوانه دهگرین که لهو په نجه رموه دهچنه
 بهر نهو په نجه رمی دی، نهو مردوانه ی نه دره یای نهو دیو په نجه رمه، نه
 ناسمانی نهو دیو په نجه رمه، نه په نجه رهشیان لی دیاره.

۱۵

نیشکردن له سهر بهرد

ئهی بهرد ئهی لایهق به شوینی مردنی من، گویم له دهنگی تویه کاتیک با له ده رگای ههردوو کمان ده دات. ئهی بهرد چاوه رتی تۆم بنیت و سهکویه کم بۆ دروست بکهیت له وێوه هه موو ناو بیینم، هه موو مه رگ به هه موو ته مه مۆره کانی سهر نیگایه وه. ئهی بهرد... ئهی لایهق به چاوه روانی بولبول، ئهی لایهق به نیشته جیتی پادشاکانی بهیان، ئهی لایهق به به ده به ختیکی وهک من که تف له گهردون دهکات.

ئهی تاویری مهزن، ئهی جوانتر له ناسمان، ئهی ئه وهی خوداکان پیت به سهردا ده نیی و ئیمه ناشتته دهکینه وه، خوداکان فریتته ده دن و ئیمه هه لته ده گرین. خوداکان له سهرت مهی ده نوشن و ئیمه له سهرت ده مرین. ئهی درموشاوه تر له زمروت، ئهی لایهق به خشی فریشته کان، ئهی زێری زه رهن گه ریک بازرگانی به موعجیزه وه دهکات، یاقووتی بازرگانی که له دیو مردنه وه کالامان بۆ ده نیریت، ئه وه تا ده تبینم، تۆ دوو پری پیاوینیک له گه ل جه هه نه مه دا بازرگانی دهکات.

که له هه وا راده کهم. تۆ په نجه ره م بۆ که ره وه. من ماچته ده کهم، له بهر ئه وهی له تۆ زیاتر هیچی دی نییه ماچیکه کم، ماچته ده کهم له بهر ئه وهی زه ریا ماچنا کریت، ناتوانین ده به خهینه ده می ناگره وه، ده م به خهینه ده می هه واوه. ئهی بهرد.

نهی لایه‌ق به دهریاوانیک تف له زهوی دهکات.

نهی شایسته‌ی پاشایه‌ک بازدهدات و له هه‌وادا مردنی خو‌ی م‌اچده‌کات
بازدهدات و تاجه‌که‌ی بو‌بو‌شایی جیده‌هیتیت، بو‌با، که له‌گه‌ل خو‌یدا
به‌ره‌و ناو‌گه‌رداو ده‌یبات.

من له‌گه‌لتدا به‌ره‌و دۆزه‌خ قلده‌به‌وه، به‌ره‌و خه‌رند، به‌ره‌و شو‌ننیک
هیچ ده‌ستیک نه‌مانگریته‌وه. له‌وی تامی به‌ریونه‌وه‌ی بیده‌ربه‌ست ده‌که‌ین
، هه‌ره‌سیکی مه‌زن به‌ره‌و بو‌شایی سه‌وز، به‌ره‌و ناو‌پۆ‌حی شه‌و، به‌ره‌و
باوه‌شی به‌یان.

۱۶

دوو نیشکه‌ر

له‌سه‌ر دهریا ستایشی یه‌کلدی ده‌که‌ن

یه‌کیک له‌ودا دم‌دروشیته‌وه، یه‌کیک له‌و ساته‌وه‌ی ده‌ستی به‌قیامه‌ته‌وه
گرتووه، دیت و له‌گه‌لیدا سه‌یری قیامه‌ت ده‌کات و دم‌دروشیته‌وه، له‌و له
که‌شتیه‌کی دوور دابه‌زیوه و کو‌تره‌ خه‌مگینه‌کانی سه‌ر دهریا بانگده‌کات،
وه‌ک له‌و بی‌هاورینه‌ و بی‌نیشتمان، وه‌ک له‌و روناکییه‌که‌ بی‌ساحیب،
وه‌ک له‌و بلیمه‌تیکه‌ بی‌دۆست.

له‌و برینه‌کانی خو‌ی نیشاندهدات و ده‌لیت: نه‌مه‌ نه‌فره‌تی منه‌ له‌ ژبان.
له‌و ژبانی خو‌ی نیشاندهدات و ده‌لیت: نه‌مه‌ نه‌فره‌تی ژبان‌ه‌ له‌ من.

له‌و ده‌سته‌بات خو‌ننیک‌ی مه‌یو له‌ گه‌روی ده‌رده‌هیتیت و ده‌لیت: نه‌مه‌

گۆرانی مردووی منه بۆ ئیواری. ئەو دەستدەبات خەنجەرێک لە دڵ دەردەهێنیت و دەیت: ئەمە خوشەوێستی منه بۆ دەریا.

پێکەوه تەماشای ئاو دەکەن، ئەم بەشەرمەوه قسە لە جەنگەکانی ئەو دەکات، قسە لەو بزمارانە دەکات کە لەسەر دەستی دادەکوترین، قسە لە خاچیک دەکات ئەو بەرزیدەکاتەوه، شەرێک لەسەر ئەسپە سپییەکانی دەکوژیت و هاوار لە مانگ دەکات، کە خودی خویناوی خۆی لادەبات دەیت بە ڕەشەبا، باس لە زەمانیک دەکات ئالاکان بە فەرمانی ئەو دەشەکیڤەوه، ئاو بە فەرمانی ئەو لەدەریادا دەجویت، تیشک بە شمشیری ئەو لە ئاسماندا دەوستیت، هەتاو بە هاواری ئەو پاشەوپاش دەگەڕێتەوه. ئەم دەیت: جەبەرۆتی تۆیە وادەکات، گیا لەزموی بیتە دەری، کەشتییەکان لە ئاودا بوەستن، شیر ناکۆتابیت و شەونم نەبریتەوه.

تۆ ژبان هەلا هەلا دەکەیت تا لە هەر درزیکەوه ئاورنگ بیتە ژووری.

تۆ برینه‌کان پرده‌کەیت لە هەنگوین، مردن دەکەیت بە شەراب.

پێکەوه سەیری ئاو دەکەن، ئەم بە شەرمەوه ستایشیدەکات، بە شەرمەوه قسە لە چاوانی دەکات کە پەرە لە ڕەشەبای ورد، پەرە لە مرواری شکاو لە ژێر فشاری خوشەوێستیدا، دەیت: شاره‌کان بە بینینی تۆ دەکەونه‌ گێژەنی تیشکەوه، روناکی وەک با گەلەک پۆژی ناشووتە دەبات، تۆ ئێشیدەکەیت و نازانیت تۆفان بە هەناسەی تۆوه نووساوه، دەستی تۆیە زەرۆت بە ناگادی نیت، زێر لە بیهۆشی بیداردەکاتەوه. تۆ دەبیتە زەویناسی چکۆلانەی ئەم عەردە، تۆ بە تەنیا لە کانی زاکان تێدەگەیت، لە هیزی ئاو کاتیکی خەمگین دەیت، لە هیزی مەعدەنە بێشوناسەکان، هیزی نەورەسە مردووەکان کاتیکی رۆحیان تیکەلای هەوا دەکەن. تۆیت دەزانیت چەند دەریا خوشەوێستی لە دەنگە ئێکدا هەیە،

۱۷

نۆینه ریگی خه مگین

من نیشده کهم، هه رکاتیک ده ریا خه وت من له جیی نهو ده بزم به ده ریا،
من جیگری مانگم له سه ر زهوی، جیگری زیرانم له پوژی سایه قه دا، جیگری
ناسوودیم له هه فته کانی توفاندا. وه کیلی خۆرم کاتیک ده ترسیت بیته
کوچه که مانه وه، وه کیلی تریقه م کاتیک پوچی سه رگه ردانی توی لیونده بیت،
وه کیلی نه یزه کم که ده ترسیت کوتریک هه موو پوناکی نهو بخواته وه،
نۆینه ری گولم کاتیک گول یادیده کات نۆینه ری له م خه راباتده هه بیت،
نۆینه ری هوشیاریم، کاتیک هۆش یادیده کات نۆینه ری له م گه مژه نابادده
هه بیت. من به ناوی ده رده داره کانه وه قسه ده کهم، کاتیک بیده نگی خوی
گه وره ترین ده رده. به ناوی بانداره کانه وه قسه ده کهم کاتیک فرین خوی
هه ناسه یه کی مه رگه.

له بری هه موو زاناکان ده چم بو نه فامستان
بامن گه وره ترین نه فام بزم، گه وره ترین نه فامی نۆستان.

گه ر منتان کوشت له سه ر شه ریه ته تی گول بمکوژن
گه ر نازادیشان کردم به رهنگی شه پوله کانی ده ریا نازادیمکه ن.

نه گه رچی دۆستی خوداو ونده کانم به لام ده چم بو جه هه نه م، من وه کیلی
به دبه خته کانم له وی، وه کیلی نهو دره ختانه م که له بنی سه قه ردا

سەوزدەبنەو، وەکیلی ئەو بۆلۆلانەم خۆیان لە دۆزەخ دەسووتێن و دەنگیان لە بەهەشت گۆرانی دەنێت. من لە میژە بەرگریم لە عەشقی نێوان فریشتە و شەیتان کردوو. لە میژە بەرگری ئەو حەرامزادانە دەکەم کە نۆتفەى پزّاوى باغەوان لەسەر گۆل دروستیانداکات. بەرگری لە ناوڕنگى ڕەش دەکەم، پڕشنگى بەد، شەونمى تال. لەگەڵ بێبڕواکاندا سوژدەدەبەم بۆ درەخت و پەپووله و مانگ بەرگری لە حەڵاڵکردنى نوێژدەکەم بە مەستی زەفەربردن لە نېمام لە دواى بەربانگ. حەڵاڵکردنى کوشتن لە سوچدەدا حەڵاڵکردنى عەشق لە رکوعدا... حەڵاڵکردنى ماچ لەسەر بەرماڵ.

من وەکیلی مۆم لەم گۆزەرى زۆنوماتە بەدەدا.
من وەزیری نورم لەم کۆلانە داخراوە ڕەشەدا.
لەشەوى لەدایکبوونی گۆلدا، نوینەرى تریقە... منم.
لە پرسی درەخت و بادا، من وەکیلی شەونم.

١٨

وەتەن و نیشی مۆسقاریکی ماندوو

سەردەمێک من تاسەر دڵ نوقمى خۆکوشتنى گۆل بووم. پەژمۆردەگى دایکى راستەقینەى من بوو، مەمکى خەزانەکانم دەمژى، شیری زەردم دەخوارد. گاکۆتکیم ڕوومو پاییزبوو. ئا، ئەى وەتەنى بیوەفایان، بۆ قولاپی خەزانم بۆ هەڵدەیت، من خۆم لەم تۆرە زەردەدام.

راوی ماسییەک مەکە، لە میژە خودا راویکردوو،
کۆتریکی سپی مەکوژە، لە میژە لە خەزاندا مردوو.

ئەو ھاویاری نۆتەکانی سوڤ، ئەو دیلی ئەم کەمانە سەرسامەو
لە بادا مەبھورە، من دڵم پرپوووە لە کۆتری زەرد، فەوت بۆ یەکیک
دروستدەکەم خنکاوە لە عەشقد، پیاو بۆ یەکیک چاکدەکەم کۆژاوە
لە جەنگە ئادا، ھاواردەکەم: وەتەن ئەم دەفرژەنەو خنکاند، وەتەن ناھێتیت
ئەم چەلۆ شکاوەی بەر زریان چاکبکەمەو. ناھێتیت تەنبوری فرێدراوی
ئەم خۆشەویستیە هەلگرەمەو، وەتەنی لە زۆلوماتدا خنکاو، حەزناکات
سازی خنکاوەکان لە رۆبار دەربێتەم و بێژەنم، حەزناکات لە پەشەبادا
بە شمشالەکەمەو بەرەو خەرەندی خۆم بڕۆم. وەتەنی بەد ناھێتیت،
من لەسەر ئەم سەحنە تاریکە، لەبەردەم سەرۆکە بێشەرەفەکانیدا
خۆم بکوژم، وەتەنی لە پیسیدا خنکاو، بەردەوام نامیری شکاوی
مۆسیقارە پیسەکانی خۆیم بۆ دەهینیت و دەتیت: بەر لە تۆفان دەنگی
بولبولمان بۆ بژەنە، بەر لە قیامەت عەندەلبیمان بۆیکە بە سروود.
من ھاواردەکەم: وەتەن ئەم نەیزەنەو خنکاند، وەتەنی خالی لە نور،
وەتەنی رزێو لە بۆنی سۆلتانەکانیدا، وەتەنی سپی وەک گەچی پەیکەری
دیکتاتۆرەکان، وەتەنی رەش وەک برۆی سیحربازەکان، ئەو ناھێتیت بۆ
خەزەنی فیتنەکانی ئەو بگەرێم، بێم بە مایسترووی پاییزیک بە نۆتەو
زەرد گۆللەبارانمان دەکات. وەتەنی بێتەزاکەت ناھێتیت، بە دەسڕێژی ئەم
مۆسیقایە، لەبەردەم ئەم خۆنچەییەدا خۆم بکوژم.

ئەو نیشتمانی خانیان

کە من بە سەیری گۆل دەمرم، بۆ بە بروسکە دەمکوژیت؟

وہتہن نہو ہوتووہ شکاوی پرہ لہ باران و ژہنگ، وہتہن نہو کاسہ خالییدی پرہ لہ پاشماوی ژہر. من ہاواردهکەم: وہتہن نہم سەنتورەئ شکاند و سۆناتا ترساوہکانی کوشت. من پیانۆی گوڵم لێدەدا، میلۆدی گیام لہ پێدەشتەکاندا چاکدەکرد، بەیانیاڤی بەہار بە کێلگەئ گەنمدا دەروێشتەم و سونبۆلە خەوتووہکانم بۆ عەشق نامادەدەکرد، وہتہن منی لہ گەڤ خونچەکاندا دەرکرد. من کە ئیقاعی بام لہ گەڤ پۆحدا، دەنگی گەردەلولم لہ گەڤ لێدانى دڵدا ریکدەخست.

نەئى وہتەن مەفتونى تۆم، بەلام نامەوێت شیوەتم بیریكەوێتەوہ. وہقتى غەریبى و غوریەت، وام بە کوۆتى خۆتەوہ کە خۆت پیناوی دوژمنان ماچدەکەئى، کئى وەکو سەگ پەتکەم و بیخەمە ژێر پێتەوہ؟ غەمبارم کە دەتبینم دوژمنم وەک سەگ پەتتدەکات و دەتخاتە ژێر پێتەوہ.

نەئى نیشتیماڤى بێشەرەفان
کە من بە گۆرانى دەمرم، بۆ بە خەنجەر دەمکوژیت؟

۱۹

دزى بولبول

ھاۋارى تۆرەنگى من دەگۈرۈت. من رۆزگارى خۇم لەسەر بالى تۆ
دروستدەكەم، رۆزى من ئەو كات دەست پىدەكات كە تۆ لەسەر گۈل
دەنىشىتەۋە، كە تۆ دەرۈيت شتىك لەگەل خۇتدا دەبەيت روناكى نىيە،
بەلكو تۆۋى ھەر رۆشنايىيەكە كە لەگەل رۇخدا دەرۈيت، تۆۋى ئەو
تىشكانەيە كە لەگەل خۇيىندا دىنەدەرى.

تۆ خۇيىندىت بۆيە دەستمان لە كار ھەلگرت و رۆيشتىن بەرەو سەيركردنى
دلى خۇمان.

چەقۇمان ھەلگرت و رۆيشتىن بەرەو جىگايەك خۇكۇشتن لە رۇخماندا
بكوژىن، پەتمان ھەلگرت و رۆيشتىن بەرەو دارستانىك مردن بىخكىنن،
بەلام لە برى خۇكۇشتن سەيركە خۇمان كۇشت، لە برى مردن، سەيركە
خۇمان بە درەختەكاندا ھەلۋاسى.

تېپەرە بە سروودە قاچاغەكانتەۋە، تا دەگەيتە ئەۋسەرى ئەم دەريايە.
كە ناھىلن باغ بىخەينە گىرفانمانەۋە و بە بولبولەۋە بىدزىن. بەحر
بىدزىن و دلمان بىيىت بە گۈرستانى مروارى. بىستان بىدزىن و بىيىن بە
ميوە فروشىكى شىتى سەر مەرزەكان. سروودەكانمان ۋەك ئەسپ بىستىنەۋە
و بارىانكەين بە باى قاچاغ، لە شەۋىكدا ناھىلن خودا بە شەرەفەۋە
بىدزىن. تۆگۈۋىت ئەى بولبول: با ئىمە لىرەبىيىن و غەرىزەمان بەردەين
تا بە ھەشت. خۇيىندى تۆ جنسى منى گۈرى. نوتفەى پىكرىم لە
مندالى ھەرام. ئىمە ھاتىن تۆ بىدزىن ئەى بولبول، تۆ ئىمەت دزى،

ئىمەت لە ڕەنجى خۆت بارکرد، ئىمەت ڤراند تا سەر لیواری مەحشەر.
 ڤرینی تۆ ڤۆشتنی منى لەسەر زەمین تیکدا
 بائی تۆ منى ڤاگوێزا تا عەدەم
 ئەوەتەى تۆم دیوہ بە بازارەکاندا دەڤۆم و وەک جاران جوانیم بۆ
 ڤەرامۆشناکریت. لە شارێکدا ناهێلن ناگر بدزم و بەریدەم لە مانگە
 کوژاوەکانى ناو سەرم، ناهێلن بەحر بدزم تۆڤانى ناو خۆم بدۆزمەوہ.
 ئەوەتەى تۆ ئێشەدەکەیت، من بە شەقامەکاندا دەڤۆم و ئەستێرە لە
 ناوچاواندا دەتەقیتەوہ، دەڤۆم و ڕەنگى ڕەنجى ڤژاوى تۆ لەسەر ئەم
 درەختانە دەبینم کە وەک ڕەنجى ڤژاوى من لەسەر کتیبەکان بێحاسلە.
 ڕەنجیک کە زایەییە وەک ڕەنجى حەکیمانى بەھار، ڕەنجى تۆ کە وەک
 شەڤۆلى ڤەش دەچیتە دەمارى منەوہ، خۆبندنى تۆ کە وەک مار بە
 کوچەى سەھۆلاوى شەویکدا بخلیسکیت، بەسەر دڵمدا دیتەخوار.

من سەیری نیشى تۆدەکەم، کە وەک ڤوباریک بە ژێر زەویدا ڤروات کەس
 نایبینیت. من کە سووک و سادە لە گەلایەک دەچم لە تۆڤاندا، کەس
 نازانیت کۆرى چ درەختیکم، پێدەلێن شازۆلى ڤۆژگارى زێرینی حەیا.
 منى دز، کە دزیم لە زمان و سروشت و بۆلبولەکان کردوہ، برینم لە
 درەخت دزى، گوللەى ناو سەرى کوژاوەکانم نایەوہ بەسەرى خۆمەوہ،
 تیری سەر دلى ناسکەکانم گرتهوہ دلى خۆم. ڤوناکیم دزى، ڤوناکییەکی
 شل، کە بەبەلەمیک لە ئالتوون بەرەو خودا پیادەڤۆم. ئەوەتەى تۆم
 دیوہ، بە شارددا دەڤۆم و وەک جاران غەمەم بۆ ڤەرامۆشناکریت. عاقل
 دەووستەم و وەک جاران شیتی خۆم بۆ ڤەرامۆشناکریت. دەمەوێت تەنیا
 کەسێک بم لە ڕەنجى تۆ تێدەگات، دیم شتیک لە تۆ ڤێریم و بمرم.
 یەکجار پێکەوہ بخوینین و دواتر من نۆتەکانى خۆم ناشکراکەم، تۆ
 حەکەمى من بە ئەى بۆلبول، تۆ من بدە بە درەختەکان بمکوژن، با

گیایهک بمخکینن، که له رهنجی نیمه تیگه یشتوو، با ناویک بمکوژت، که دهزانیئت چ غه دره بمرم.

من ته نیا مسۆده ی رهنجی تو سپیده که مدهوه.

کئ دهزانیئت من و تو چه نده ماندووین، کاتییک عاره قی نیمه وهک تیشکی خودایهک له ناو کافراندا مردییئت کهس نابیینیئت. تو ده توانیئت وهک نیمپراتۆریک بیئیش بژیئت، به لام من وهک خزمه تکار ناهیلن پشووبدهم، تو ماندووناییئت، به لام من شه لالم له رهنجی بیئوده، عومرم زه حمه تیکی بیخاسله، کتیبه کانم هاوارن له کتیبخانه یه کدا عه قل تیا مردوو. من وهک تو نیم به باغدا بفرم، من یه کیکم قیامت له یادی کردوو. بایه کم ته نیا له سه ری خۆمدا هه له ده کهم. پیاویکم ناکۆتا، دنیا فهرامۆشیکردوو.

۲۰

نیشی من

نیشی من نه وهیه ده ریا تاسهر لیوی تو بهیتم، وابکه م له ته مدا جواتر ببینیئت، نه هیلم گۆلی حه وشه که تان پیریئت، نه هیلم باغه که تان بگری، نه هیلم خوا لیئت زویریئت.

نیشی من نه وهیه نور تاسهر پۆحی تو بهیتم، وابکه م گۆل فهرامۆشت نه کات، نه هیلم خۆر له مالتدا ناواییئت، نه هیلم خامۆشی بگاته میهرت، وابکه م خوا تو ی له پیریئت.

نیشی من نهوویه درندهکانی ناو رۆحت پهتکهه، فریشته تا بهردهرگات بهینم، نههیللم شهیتان بگاته ژوورهکته، نههیللم پاکیت ههئوهریت، وابکهه دهستت له نهستیره گیریت.

نیشی من نهوویه پاسهوانی جهوشه ی پر کۆترت به، گوئت بۆیکهه بهدهرمان، نههیللم بوکهشهشهکته بگری، وابکهه مانگ له لات ژیرییت.

نیشی من نهوویه ناورنگت بو ههئیرم، روناکیت بۆیکهه به شهرباب، له شهونم شهربهتت بو بگرمهوه، نههیللم رق له باندهت کهویت، وابکهه خوا لات نهسیرییت.

٢١

چیرۆکی نیشی فریشتهیهک

له خداکان جگه له پاشماوهی رهم چی وهردهگریت؟
له نهستیرهکان جگه له پاشماوهی نور چی دهچنیتهوه؟
نیشی نهو جودا نییه له نیشی من. دوو نیشکهه ههردووکهه وکو یهک له کۆترهوه دوورین، وهکویهک دهستی با دهگرین و دهیکهین بهرۆحماندا، نهویش وهک من مهحکومه بهوهی سهه بدات به قهدهردا و ناوچاوانی خۆی برینداربکات، مهحکومه بهوهی بائی خۆی بسوتینیت و له بهرزترین نهۆمی مهلهکوتهوه خۆی ههئدات. خزمهتکاری خودا بین یان مرووف. خزمهتکاری ناسمان بین یان زهوی. ههردووک له

خزمه تی نوریکداین رۆحی ئیمه رۆشناکاتهوه. ههردووکمان رەحمەت دهگـۆـیزینهوه بـیـنهوهی رەحمەتمان بهرکهویت، وهک نهوانه ی باغ دهگۆیزینهوه بینهوهی هه ناریان بهرکهویت. نهو دهیتوانی له مهلهکوتهوه بیت بۆ زهوی، من نه مهدهتوانی له زهوییهوه برۆم بۆ مهلهکوته.

رۆژێک نهگهراپیهوه بۆ ناسمان، کراسیکی له بهرگهردو رۆشت به رهو خانوویهکی دوور له دارستانی کدا، لهوێ مۆمی زهمانیکی تری داگیرسان، دهستی کرد به ئیشکردن له پرۆژهی دروستکردنی ژانیکی دیکه دا، دروستکردنی باییک به فهرمانی خوداکان نهفریت، دروستکردنی له شیک تهنیا به ههوا ی زهوی هه ناسه بدات، نیگای خۆی فێرکرد سهیری ناسمان نهکات، دهستی خۆی فێرکرد نه پارتیهوه له یهزدان، به ژێر باراندا ده رۆشت و رۆحی پرده کرد له ههوری نه ناسراو له مهلهکوته، ناو بۆ نهو گرنگتر بوو له نیمان، پرشنگ گرنگتر بوو له ههر کتییکی موبارهک، له خۆندا یا قووتیکی دهبینی که چاوی مهلهکوته نشینهکان نایبینیت، نه لف بایهکی دهنوسی که تهنیا چهکیمه کۆنهکانی جهنگه ل دهیانخویندهوه. ناشنابوو به رۆحی نهو تهیرانهی تارماییهکانیان هه میشه به ناو تارمایی نهو دا ده رۆی. ناشنابوو به هه ناسه ی نهو دار بهر خه مگیانهی مردبوون و به تهو رهکانیانهوه غوباریان له نزیک نهو له تده کرد. به دوا ی زێدا نهگهرا که جوانی خوداکانی بهیادا بهنیتیهوه، جارنکی دی سهیری هیچ نهستیرهیهکی نه کرد، هه میشه له ناو ته پوتۆزی دره ختهکاندا زهوی بۆ گوئییک دهگهرا په یوهندی به ناسمانهوه نه بیت، پر بوو له بیباکی ده رههق به نیشتمانه دوو رهکانی خۆی. باکی به هیچ نامهیهک نه بوو که له گه ل تیشکدا بۆ دهات، نهو حه رفانهی نه ده خویندهوه که خودا له سه ر سه روی به یان دهینوسی. نهو گولانهی بۆن نه ده کرد که

لە ئاسمانەوه بە پۆستىكى سپى دەهات. درەختەكان هەميشە وەك ميوان سەيريانده كرد، بەلام نيشى ئەوهبوو وابكات ئاسمانمان بيريچيتهوه، نيشى ئەوهبوو گومان لە باران و تريشه بکهين، نيشى ئەوهبوو نه هيليت مروق له ووه بفریت. نيমেى لە دەرياکانيش دەپاراست که بە ئاسمانەوه نوساون، دوور لە ناسۆ، دوور لە فرين، دوور لە هەر فيردهوسينک لە سەرەوهرا بيت فيرى پويشتنى کردين بە زهويدا.

ئەو ئەستيرانەى لا گرنگ نەبوو که بانگهيشتى سەر سفرەى پۆشنايان دەکرد. دەستى ئەوانەى نهيينى که لە ئاسمانەوه گوئيان بۆ شۆپده کردهوه. نهکهوته ئەو تۆرانەوه که لە مەلهکوتەوه بۆيان هەلدهدا. نهکهوته ئەو بۆسانەوه که خودا لە ناو کيلگهکاندا بۆى دادهنا.

لە زهويدا، لە ناو ئاورنگى ژههراوى درەختە رەشهکاندا، لە ناو ويرانەکانى ئيمپراتوريەتيکدا لە گۆلى پوخاو، بە بۆکروزی شکوفهوه لە بناغەى شارهکاندا، بە بۆسۆى خونهوه لە هەر بەردیکدا که کرێکاران دايندهنا، شارىکى دروستکرد دوور لە باران. شارىک مانگ بەسەريدا نه ده پويشت، خۆرمان ليوه نهيينى، کهشتى سەنده بادهکانى ئاسمان له ووه تينه ده پهرين. لە برى ئاسمان هاوارىکى دوورمان دهبيست، دهیگوت : ئەى ئەوهى دتهويت نازادبيت، دەست لە جوانى بەرده.

لە تاريكى نازادبيدا، پۆژمان لە ناو ئاورنگى رەشدا بەسەبرد. نيشى ئەو ئەوهبوو لە زوئوماتدا نارهزوى ياريکردن بەرنهدين، فيرى ئەوهى کردين لە شهودا چۆن تير بهاوين و نيچيريش لە دەست نهدين، فيرى گەرانى کردين بەبى چرا بە دواى هەلەدا، فيرى دۆزينهوى حەقيقەتى کردين بەبى چاو، فيرى پهرينهوى کردين لە بەحرى تاريكى بەبى سلاو لە ئاو.

به لام چ شاریک ههیه بئ روناکی بژی؟
چ زهویییهک ههیه، بتوانیت خالیکهیتهوه له خودا؟
چ نوریک ههیه، بتوانیت تا نه بهد دهریکهیت له زهوی؟

هه ندیك شهو ترس وهك پیاوینکی خه مگین دههات بو لای، هه ندیك شهو سیبه رهكانی خوی ونده كرد، هه ندیك شهو پیریتی خوی له پیچاوپنچهكانی باغدا راوده نا. ئیشی نه وه بوو ناوه دانییهك دروستبكات... ئازاد، به لام گوتهكان بوون به كۆيله ی نهو، كه شهوینك سندوقی جهواهیرهكانی كرده وه، سه ری خهزنه ی ئومیدهكانی لادا، رهحه ته تیانه بوو. پییگووتین : من ناتوانم جوانیتان له یاده رمه وه، ناتوانم وابكه م وهك خودا، خه م فه رامۆشكه ن، سه ده له دوا ی سه ده دیلبن و به ختیاربن، قه بن له دوا ی قه بن كۆيله بن و شادبن.

پۆژگارێك هات هه مووشتی رۆخا. كوچه ی شارهكانی نهو پرېوو له بانده ی سهیر، نه سلێك له مهخلوقات كه دایان هه بوو له تریفه. نه سلێك له بانده دهنوكیان له زبیری هه تاو، نه سلێك له په پووله رۆحیان له گهردی هه ور، بائیان له نوری ناو. له شارهكانی نهودا جوگرافیا یهکی تر نوسرا، نه خشه یهکی دی هات، پرېوو له ئاسمان و ده ریا. پۆژێك هات به بائه پیرهكانی فره ی، بو شوینیک له نیوان خاك و هه وادا، چووه كوچه یه كه وه له نابهین هیمنی و زیاندا . چووه شه قامیکه وه له نیوان سایه هه و باراندا.

تییه رینی نهو سه فه رېوو تا عه ردی بئ دونیا
بو خاکی فریشته ی تیا ناگات به خودا.

دوای نهو شهویک یه زدان گووتی:

من دهرمانم نییه، به لام پاداشتی نیشی نیوه، سهیرکردنی تاڤگه
سیحراوییه کانه. پاداشتی ماندوو بوونتان سهیرکردنی تهیریکه که جار جار
دره ختتان وه یاداده هینیتته وه، من دهرمانم نییه، به لام ده توانم وابکه م
له خه مدا دیوانه نه بن. دهرمانم نییه به لام قومیک زینده گیم هه یه،
قومیک سه بوریم پییه، دلۆپیک دلنیایی بیکه نه شه رابه کانتانه وه، من
وههمم پییه باشتتر له حه قیقه ت، ناسمانی خه یائی باشتتر له زهوی،
مردنی سهوز قوولتر له سپیتی زینده گی. من خودام، به لام خوداش
مه حکومه به نیش له دارستانه کانی فیرده وسدا، خوداش مه حکومه به
خودایی، خوداش ناچاره به سه بر، خوداش مه حکومه به عه شق، خوداش
مه حکومه به ته نهایی.

۲۲

یادی شه قامیکی مندالی

شۆسته زۆرینه کانی تۆ، رۆژیک جوانترین مائی نیمه بوون

دیواری بهر کۆشکه کانی تۆ، شۆینی سپی یادگار کانمان بوو

ههر کاتیک بمانو بستبایه یار بگرین

به زهرده خه نهی عه شقه وه دهاتینه سهر ریگا سارده کانی تۆ

ههر کاتیک بمانو بستبایه شه ریکه یین

به چه قووه دهاتینه ژیر چرا خه مگینه کانی تۆ

به دهه سکی شه وه له نابهینی دوکانه کانی تۆدا، په پوولهی خوداییمان

ده گرت

به ناهه وه له سهر كوچه كانی تودا، دهستان بو نه ستیره دهبرد.

كه تو ده بویت به سه هۆلی سپی، ئیمه ناگرمان دههینا.

كه تو ده بویت به به هار، ئیمه ده بوینه دیوانه

له سهر نهو شۆسته رهقانه لاله مان سه وزده كرد، نه سرینمان ده رواند،
هیرومان ده چیتنا.

ئه ی شه قامی مندالی من، تو له كویت؟

بو وه كو ئیمانکی کۆن كه له گۆری جهنگاوه رانه وه هه ستی زیندوونا بیته وه

ئیشی تو نه وهیه، له سهر پتخه فی مردن کۆمهک به رۆحمان بکهیت

بو وه كو مردویهک میهرمان پتبهکیت، له م وینه یه وه هه ئناسیت

بو نایه یته دهر له خه یال، بو نایه یته دهر له وه هم، بو هه ئنایه ییت له
یادگار

تا که ی له وێژدانماندا وهک شه قامی پر خه ون و نه فسانه بو دوور
ده رۆیت.

تا که ی ده رۆی بو ده ریا و ئیمه نابه ییت

بو به سه راب ده گه ییت و به من ناگه ییت؟

ئیشی تو نه وهیه بائداره خه یائییه کانی خۆت به رده ی

ئیشی تو نه وهیه سه رکه ویت به پیریماندا، ناو می دیمان لابه ییت،

غه ربییمان لیده رکه ی

ئه ی شۆسته زۆرینه دوور ده کمان

شه وێک جواتترین لانه ی ئیمه بویت. ئیستا وهک یه کێ به په تیکی

باریکدا، به زاری بورکاندا سه رکه ویت. ئیستا وهک یه کێ له دوا هه ناسه ی

دوا نمایشدا، دوا رسته بلتیت، دوا دیمه ن ده رکه ویت. به کوچه ی پیریدا

سه رده گه وین و به یانی لیره نین. ئیشی تو نه وهیه، بائنده ببه خشی،

گه لآمان پنبدهيت تا هه بين. ده مرين و به يادى شاديتدا ناگهين، به لام
ده زانين، به بن تو هيچ نين، به بن تو ناروين، به بن تو ناگهين.

٢٣

نیشی پیاویک

که به خوین دنیا ده نویست

تو نهى دوست، وهك من لهم ته مه ساردانه دا خودا شمشیرىكى نه داوه
له سينه ت له وديومه وه روناكى بيته ده رى، خودا نه شته رىكى نه داوه له
دلت له وديومه وه خه م بيته ده رى. وهك من له ژر باراندا روناكيت له
پياله ي ره شدا نه خواردوته وه، شه رابت تيكه لى پشكوى دل نه كردوه وه
هه ئيدهيت، وهك من نه ترساوى، وهك من بروسكه نهيداوه به رۆحتاو
له وديومه وه هاوار بيته ده رى.

به خوينته وه به شه قاميكى دووردا ده رۆم، خوینى من نيمزاي منه له سه ر
نهم دره ختانه كه ده گه رين يه كيك ميوه كانيان بخوات، وهك كچيك بگه ريت
يه كيك له تاريكيدا ميوه كانى بخوات. خوینى من كه مه ره كه بى منه بو
نوسينه وهى رۆحى خۆم له سه ر ده رى، نوسينه وهى نارامى خۆم به ر له
مردن، نوسينه وهى ده رمانى خۆم به ر له ده رد.

من به خوین تينووتى نه وانه ده نوسم كه گه رويان له وسه رى هاوارمه وه
هاوته وه. وهك مه ليك له وسه رى ره شه باوه هاتييت، من له وسه رى

خه لیه ته وه دیم و خوین له هاوارم دیته خواری. من هیچ نیم جگه له دهفته ردارنک که به خوینی خوئی ژبان ده نویسته وه. به خوینی خوئی باغچه ده دوزیته وه، به خوینی خوئی تو ده خوینیته وه.

ئه ی ئه وه ی به ده درخته کانه وه به سترای و تاقیامهت ئیش له خوینچه دا ده که ییت، ئه ی ئه وه ی ئیش باریوه به سهر ده ستندا، ئیمه سه ره نجام پارچه شوشه یین له مه خلوقیکی شکاو. من به خوین رینگای ئه و مه خلوقه ده نوسم، به خوین کۆیده که مه وه، به خوین ده یکه مه وه به یهک.

تۆ وهک من خودا تیری تینه گرتوویت، له و دیوه وه خه زان له برینت وهک تۆفان بیهته ده ر.

تۆ وهک من خودا ئه ستیره ی تینه گرتوویت، له و دیوه وه تاریکی له رۆحتا وهکو ئاو بیهته ده ر.

من ئیشده که م

کاتیک ژبان سه رکه ووتنه به سهر په یژده که دا له غوبار، به رزیوونه وه یه بو بورجیک به پلیکانه یه که دا له تۆز. من که به خوین خوشه و یستیده که م، خودا په یامیکم تیده گریت، له و دیوه وه عه شق وهک لافاو دیته ده ر، خودا ده ر دیکم تیده گریت، له و دیوه وه هاوار وهک خونناو دیته ده ر.

سەرەنج:

١. ئەم ديوانە لە پال كۆى بەرھەمە شيعرييەكاندا كە بەرھەمى سالانى ١٩٨٣ تا ١٩٩٨ى لە خۆگرتبوو ھەريەك لە ديوانى بۆھيمى و ئەستىزەكان و ئيشكردن لە دارستانەكانى فيردەوسداى لە خۆ گرتوو. ئەگەر ئەو چاپە قاچاخانەى بۆ ئەم بەرھەمانە كراون فەرامۆشكەين و نەيانخەينە حيسابەو، ئەوا ئەم بەرھەمە چاپى دووھەمى ئەو بەرھەمانەى سەرەوھە.

٢. لە قەسىدەى «شار» دا ھەردوو دىرى: «لە قەيفەى بەيانىيەكى زيوينى تۆ، برينەكانى سەر دلم ببەستم/ لە شيفۆنى دەريايەكى شينى تۆ، قوماشى كراسىكى نوئ بېرم» دەستكارى و دارشتنەوھى دىرە شيعريكى (مايكوفسكى)ن.

٣. لە قەسىدەى «ئاي لەو رۆژگارە خوشانە» دا دوو دىرى «تا ئەم زۆنگاوە رۆژھەلاتيانە جيبھيلم» پىچەوانەكردنەوھى دىرىكى (رامبۆ) يە دەربارەى ھەلھاتن لە زۆنگاوەكانى خۆرئاوا

٤. لە «ئاي لەو رۆژگارە خوشانە» دا دىرى «نىگام پربوو لە شارى نەدۆزراو» دىرە شيعريكى (شيركو بىكەس)ە، بەمجۆرە، «بىشەى چرى پوانىنى من، شارى نەدۆزراوھى تيايە».

کتیبه چاپکراوهکانی ئەندیشه

ناوی کتیب	ناوی نووسەر	ناوی وەرگیر
١. بنەرەتەکانی فەلسەفە	د. ھەمید عەزیز	
٢. کورد لەدید		
٣. رۆژھەڵاتناسەکانەو	د. فەرھاد پیربال	
٤. رێبازە ئەدەبییەکان	د. فەرھاد پیربال	
٥. نەتەوێ زێراوەکان	جەبار جەمال غەریب	
٦. ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی کوردی	د. جەعفەر عەلی	
٧. سۆفیزم و کاریگەری لەسەر بزوێنەوێ رزگاری خوازی...	د. جەعفەر عەلی	
٨. مەحووی لەنیوان زاھیریەت و باتینیەت و ...	د. ئەحمەدی مەلا	
٩. نەینییەکانی ژیان	ئۆشۆ	ئازاد بەرزنجی
١٠. کورتیلەیک لە	ستیفن ھۆوکیڭ	حوسەین حوسەینی
١١. میژوووی کات	لیۆنارد مِلۆدیتۆ	د. ھیوا عومەر
١٢. کۆشک	فرانتس کافکا	عەتا نەھایی
١٣. فەصول مەقال	ئیین روشد	مەریوان عەبدول
١٤. شۆرشی ئەیلوول لەبەلگەنامە		
١٥. نەینییەکانی ئەمریکا	وریا رەحمانی	

۱۳. دھسەلات و جياوازی مەريوان وريا قانيع

۱۴. لە چ ئىستايە کدا دەژين مەريوان وريا قانيع

۱۵. شوناس و ئالۆزی مەريوان وريا قانيع

۱۶. دين و دونيا مەريوان وريا قانيع

۱۷. سياسەت و دونيا مەريوان وريا قانيع

۱۸. کتیب و دونيا مەريوان وريا قانيع

۱۹. دواھەمین هەناری دونيا بەختيار عەلی

۲۰. ئیوارەى پەروانە بەختيار عەلی

۲۱. جەمشید خانى مامم بەختيار عەلی

۲۲. مەرگی تاقانەى دووهم بەختيار عەلی

۲۳. کەشتى فریشتەکان (۱) بەختيار عەلی

۲۴. کەشتى فریشتەکان (۲) بەختيار عەلی

۲۵. شارى موسیقارە سپییه‌کان بەختيار عەلی

۲۶. سیوی سپهه‌م بەختيار عەلی

۲۷. لە دیارەوہ بو نادیار بەختيار عەلی

۲۸. وەک بالندەى ناو بەختيار عەلی

جەنگەلە ترسناکەکان بەختيار عەلی

۲۹. چۆژى مەرگدۆستى بەختيار عەلی

۳۰. ئەى بەندەرى دوست، بەختيار عەلی

ئەى کەشتى دوژمن بەختيار عەلی

۳۱. مەعرفە و ئیمان بەختيار عەلی

هێمن قەرەداخى

۳۲. دۆزى کورد لە بازنەى

پەيوەندىيەکانى ئەمریکاو...

۳۳. سەمەر قەند (چ ۲) ئەمین مەعلوف

د. ئەحمەدى مەلا

۳۴. وېستگه يه ک له
گه شتي کي فله سفي
فاروق ره فيق
۳۵. نه خلاقناسي
ته حسين همه غريب
۳۶. گه شه سندندي رامباري... د. ک. پيسچاني
د. نارام عهلي
۳۷. ميژووي کوڼي کورد (چ ۲)
د. جهمال ره شيد
ملکو که لاري
۳۸. مندا لني گه ره ک
هيو قادر
۳۹. مروقي ياخي
ئه ليبر کامو
ناراد به رزنجي
۴۰. په يوه ندييه سياسييه کاني
نيوان هه ريم و دهوله تاني...
هيرش جهوهه ره مه جيد
۴۱. ميژووي گوزانکاري
کومه لايه تي و سياسي... (چ ۲)
هه ورامان فه ريق که ريم
۴۲. سلیماني
له نيوان سالاني (۱۹۴۵-۱۹۵۸)
توانا ره شيد که ريم
۴۳. شاري سلیماني
(۱۴۱ ته موزي ۱۹۵۸-۱۷ ته موزي ۱۹۶۸)
هه وراز جهوهه ره مه جيد
۴۴. کتيبي په راويزنووسان
عه تا محمه د
۴۵. فيکر و دونيا (به رگي ۱)
مهريوان وريا قانيع
۴۶. فيکر و دونيا (به رگي ۲)
مهريوان وريا قانيع
۴۷. دين و دونيا (چ ۲)
مهريوان وريا قانيع
۴۸. کتيب و دونيا (چ ۲)
مهريوان وريا قانيع
۴۹. کومه لگه ي رهش
د. عادل باخه وان
۵۰. زستان يکي دريژ
کولم توبين
۵۱. فرانسيسکوس قه ديسي من
نيکوس کازانتزاکيس
۵۲. ټاهه نکي ته گه که
ماريو بار گاس يوسا
- دلاوه ره داغي
دلاوه ره داغي
جهليل کاکه وهيس

كەرىم پەرەنگ	ئېرىش ماریا رېمارك	۵۳. شەۋى لېشۋنە
كارزان عەلى	ئەلبېرتۇ مۇرافىا	۵۴. من و ئەو
سەباح ئىسماعىل	جان دۇست	۵۵. مىرنامە
رووناك شۋانى	لەتېفە	۵۶. روخسارە بەندىكراۋەكەم
ھەورامان وريا قانع	مستەفا خەلىفە	۵۷. قەپىلك
		۵۸. خەۋنى پىاۋە ئېرانىيە كان
	ماردىن ئىبراھىم	كەۋتنى بۆرە قەلە
خەبات عارف	پېر لاگەر كفىست	۵۹. گرگن
حەكىم كاكەۋەيس	جۇرج ئۇروئل	۶۰. ۱۹۸۴
سىامەند شاسۋارى	ستاندال	۶۱. سوور و رەش
سىروان مەحمود	پاولۇكۋىلو	۶۲. دەستىنوۋسە دۇزراۋەكەى ئەكرا
	دلارە قەرەداغى	۶۳. جادەى مېخەك (۱)
	دلارە قەرەداغى	۶۴. جادەى مېخەك (۲)
خەبات عارف	پېر لاگەر كفىست	۶۵. ئىۋارستان
تارا شېخ عوسمان	ھاروكى موراكامى	۶۶. دارستانى نەروىجى
	بەختىار عەلى	۶۷. ئىۋارەى پەروانە (چ ۱)
	بەختىار عەلى	۶۸. شارى مۇسىقارە سىيىيە كان (چ ۳)
	بەختىار عەلى	۶۹. مەرگى تاقانەى دوۋەم (چ ۵)
	بەختىار عەلى	۷۰. كۆشكى بالندە غەمگىنە كان (چ ۲)
		۷۱. تا مائەمى گوول...
	بەختىار عەلى	تا خۋىنى فرىشتە (چ ۳)
	بەختىار عەلى	۷۲. سىۋى سېھەم (چ ۳)
	بەختىار عەلى	۷۳. ئاورەكەى ئۇرفىۋس
		۷۴. غەزەلنوس و
	بەختىار عەلى	باغەكانى خەيال (چ ۲)

۷۵. ئەي بەندەرى دۆست،
- ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲) بەختيار عەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵) بەختيار عەلى
۷۷. ئىمەي پەنايەر كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەلە (چ ۲) عەتا نەھايى
۷۹. غىراقىيەك لە پارىس سەمۆئىل شەمعون
۸۰. جىھانى سۇفيا و سەباح ئىسماعىل
- فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴) يۇستايىن گاردەر
۸۱. كچەي پرتەقال (چ ۳) يۇستايىن گاردەر
۸۲. لە ئاوينەيەكدا، بەھرۇز ھەسەن
- لە نەينىيەكدا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر
۸۳. كچى بەرپوئەبەرى سېرك (چ ۲) يۇستايىن گاردەر
۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲) يۇستايىن گاردەر
۸۵. مايا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر
۸۶. ئىنسايكولۇپىدىيايەكى
- مىژوويى ويىنەدار
۸۷. كىشەي كورد لە ھەورامان وريا قانع
- رۆژھەلاتى ناوہراستدا
۸۸. دوالىزمى دژيەك لە ھۇنراوھلىرىكىيەكانى
- مەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوہگۆزى دا
۸۹. فەلسەفەى ئايىن (چ ۲) ئازاد قەزاز
۹۰. سايكۇپۇلىتىك (چ ۲) ئازاد قەزاز
۹۱. خۇت بناسە ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
- خاچ دەدەنەوہ (چ ۲) نىكۇس كازانتزاكىس
- دلاوہر قەرەداغى

مەولود ئىبراهيم حەسەن	۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲)	۳
مەولود ئىبراهيم حەسەن	۹۴. گەرەن بەدوای نەمریدا (چ ۲)	۱۴
مەولود ئىبراهيم حەسەن	۹۵. پیکهاتەى ئەفسانەى کوردی (چ ۲)	۵
د. محەمەد کەمال	۹۶. فەلسەفەى بوون	۵۶
سیروان مە	۹۷. وەک رووبارە بەخوورە کە	۱۷
	پاولۆ کوئیلۆ	۱۸
		۵۹
		۶۰
		۶۱
		۶۲
		۶۳
		۶۴
		۶۵
		۶۶
		۶۷
		۶۸
		۶۹
		۷۰
		۷۱
		۷۲
		۷۳
		۷۴
		باغە

Bachtyar Ali Mohamed

Ta Matemî Gûl

Ta Xwênî Firîşte

ISBN 978-1-63068-955-1

9 781630 689551

دینار ۱۱۰۰۰